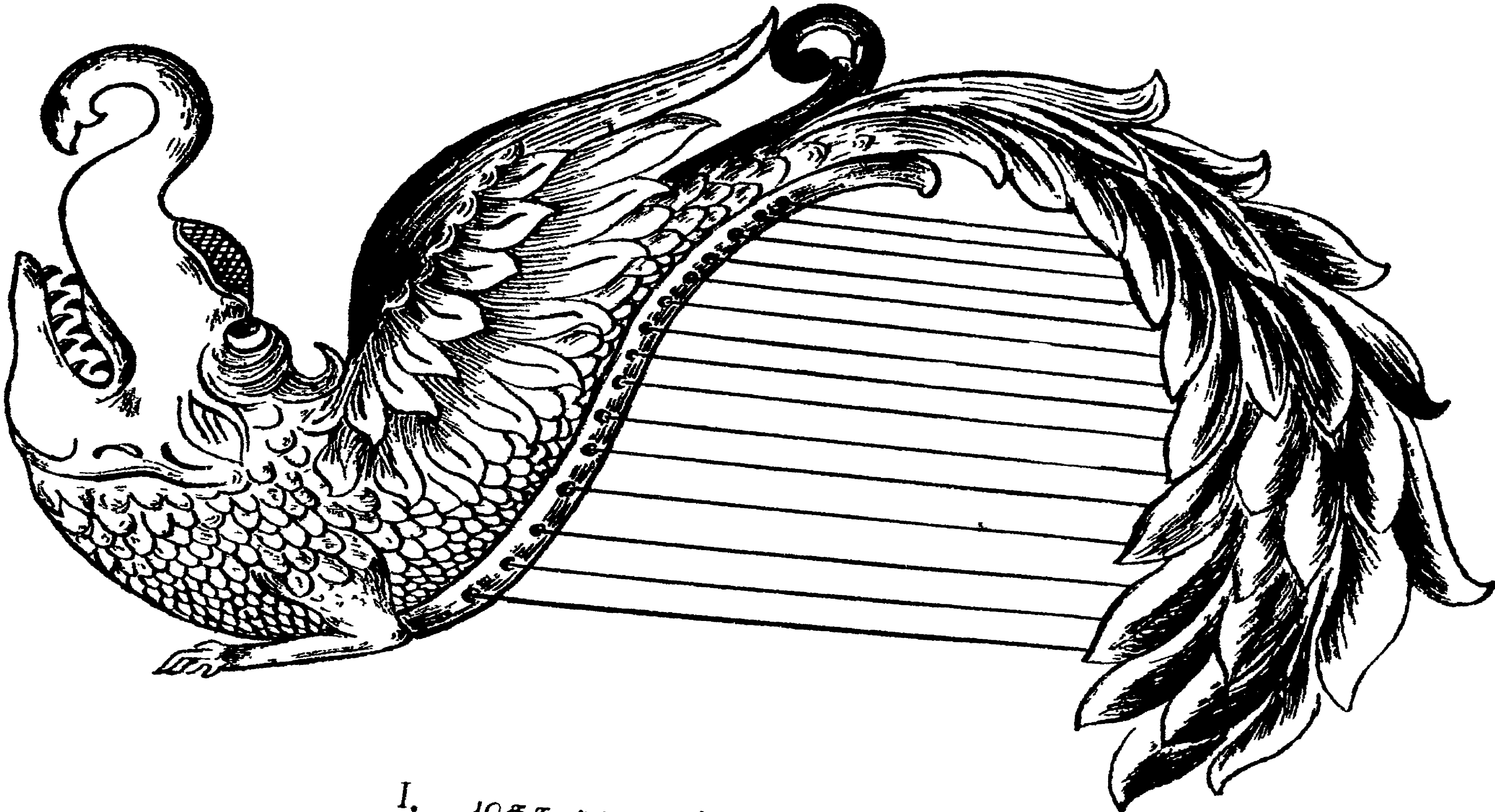

1. மகர யாழ் (காமண கொடி)

விபுலாநந்த சுவாமிகள்

இயற்றிய

யாழ் நூல்

என்னும்

இசைத் தமிழ் நூல்
1750

YĀḺ - NŪL

A treatise on Ancient Tamil Music

BY

SWAMI VIPULANANDA,

B SC (LONDON)

Professor and Head of the Dept of Tamil,

University of Ceylon, Colombo.

PUBLISHED BY

THE KARANTHAI TAMIL SANGAM,

TANJORE S INDIA

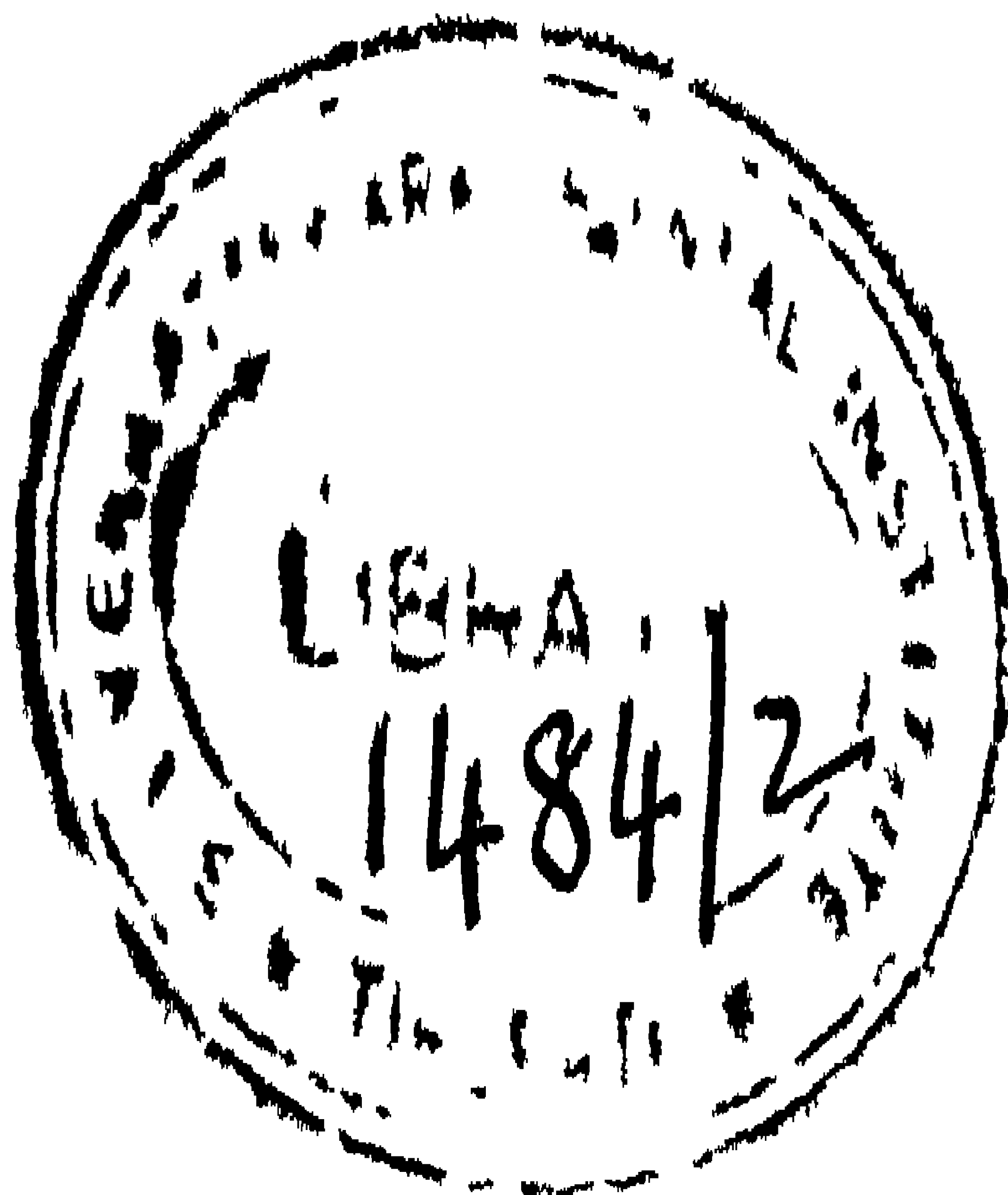
1947

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்

தஞ்சை

சர்வசித்து ஆண்டு - கலி ௫௦௪௮

விலை ரூ. **20**

அருட்டிரு. விபுலானந்த அடிகளார்

(1—8—1942 இல் மதுரையில் நிகழ்ந்த முத்தமிழ் மாநாட்டில் இயற் பகுதிக்குத் தலைமை தாங்கியபோது எடுத்தது.)

பதிப்புரை

தமிழ்த் தாயின் தவப் புதல்வருள் ஒருவ ராய நல்லிசைப் புலவர், அருண்மிகு விபுலாநந்த அடிகளார் அவர்கள், தாம் பதின்ன் காண்டுகளாக நிகழ்த்திய இய லிசை யாராய்ச்சியினால் நுண்ணிதிற் கண் டுணர்ந்த பழந் தமிழிசை நூன் முடிபுகளை ஒரு கோவைப் படுத்தி, இசைத் தமிழ நூலாகிய யாழநூலினை இயற்றி யருளினார்கள்

இநநூல வெளிவருதற குரிய அருந் தொண் டினைத் தமிழ்த் தாயின் தவப் பேறும, தமிழ்ப புலவர் களின் துணைச் செலவரும், நம் சங்கப் புரவலரும ஆகிய கோனூர் சமீன்தாா, நச்சாந்துப்பட்டி, உயர் திருவாளர் பெ ராம ராம சித. சிதம்பரம் செட்டியார் அவர்கள மேற்கொண்டு நிறைவேற்றினார்கள்.

நம் சங்கத்தின் பேரருட் செல்வர்க ளாகிய இப பெரியா ரிருவரும் யாழநூல் வெளிவரற் காம் பதிப் புரிமையினை நம் சங்கத்திற்குப் பேரன்புடன் வழங்கி யுள்ளார்கள் இவர்கட்கு நம சங்கத்தின் நன்றி யினைத தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேம்.

இந நூலினை வனப்புற அச்சியற்றித் தந்த கரந்தைக கூட்டுறவுப பதிப்பகத்தாரின் உதவி பாராட்டற் குரியது

அரும் பெறல் நூலாகிய இவ் யாழ்நூலைப் பயின்று, தமிழர்கள் நல்லிசை பெற்று மகிழவாராக. நலம்

க. த. சங்கம, }
5—6—1947 }

ஆ. யா. அருளானநதசாமி நாடார,
(இராவ பகதூர)
தலைவர்

யாழ் நூல்

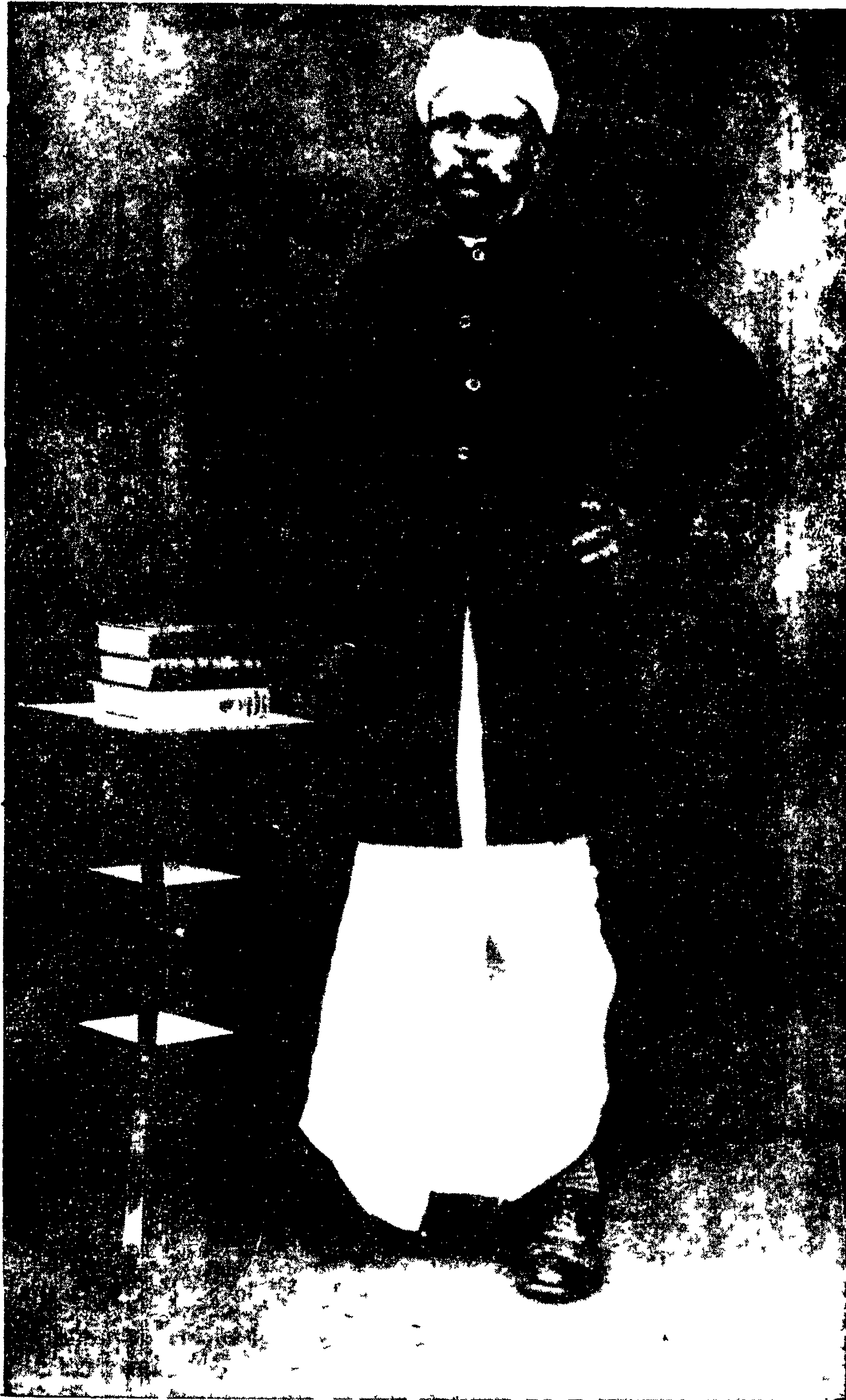
உள்ளுறை

யாழ் நூல்

படங்களின் அட்டவணை

முழுப் பக்கப் படங்கள்

சிறு படங்கள்

தமிழ்வேள் த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை
கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முதல் தலைவர்

முகவுரை.

ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும்
கேட்பான் புகிலளவில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை யெந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின் றிவைகேட்கத் தக்கார்.

என்னும் ஆளுடையபிள்ளையார் அருள்மொழி, தமிழிலக்கிய வரலாற்றில், பல இடங்களில், தன் உண்மையைப் புலப்படுத்தி நிற்பது, ஆராய்ச்சியாளர்க்கு இன்பம் அளிப்ப தொன்றாம். சென்ற பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், 1892-ஆம் ஆண்டானது, இயலிசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழ்த் திறனையும் தமிழறிஞர் தெரிந்து வளர்த்தற்கு வழிசெய்த சிறப்புடைய யாண்டாகும். சங்க நூற் செல்வத்தைத் தமிழுலகிற்கு வழங்கிய பெரும் பேராசிரிய ராகிய உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள், சேர முனிவர் அருளிய முத்தமிழ்க் காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரத்தினை, அவ்வாண்டிலே தான், முழு உருவத்துடன் வெளியிட்டார்கள். அந் நூலினைக் கண்ணுற்ற தமிழ்ப் புலவர் பலரும், தமிழாது அறிவுப் பெருஞ் செல்வத்தைத் தாம் பெற்றமை கருதி மகிழ்ந்தாராயினும், அந் நூல் வாயிலாக இளங்கோவடிகள் உலகிற்கு வழங்கி யருளிய இசைத் தமிழின் இயல்பினை உள்ளவாறு உணர்ந்து இசைத்து மகிழும் வாய்ப்பின்றி மயங்குவா ராயினர். சிலப்பதிகார உரை யாசிரிய ராகிய அடியார்க்கு நல்லார் காலத்திலேயே, இசை நாடகத் தமிழ் நூலக ளாகிய தொன்னூல்கள் பலவும் வழக்கற்று மறைந்தன எனபது அவர்தம் உரைப்பாயிரத்தாற் புலனாம். சிலப்பதிகார மாகிய பழந்தமிழ் முத் தமிழின் பாடற்கு விரிவுரை எழுதிய உரையாசிரியர்கள் காலத் திருந்த இசை நுணுக்கம் முதலிய இசைத் தமிழ் நூல்களும் இக் காலத்துக் கிடைத்தில. இனி, அந் நூல்களின் உதவி கொண்டு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரைப் பகுதியில் இசைத் திறன் விளக்கும் கானல்வரி யுரை முதலிய சிறந்த பகுதிகளுங் காணப்படவில்லை. இந் நிலையில், சிலப்பதிகாரத்தில், இளங்கோவடிகள் அருமையாகப் பொதிந்து வைத்த இசைக் கலையின் நுட்பத்தினை யாம் உணர்தல் எவ்வாறு எனத் தமிழறிஞர் பெரிதுங் கவல்வா ராயினர். இக் கவற்சி நீங்கச் சிலப்பதிகாரம் வெளிவந்த 1892-ஆம் ஆண்டிலேயே, அந் நூலிற் பொதிந்துள்ள இசைத் தமிழ் நுட்பங்களை இனி தெடுத்து விளக்குதற் குரிய முத்தமிழ்ப் புலவர் ஒருவரை இறைவன் திருவருள் தோற்றுவித்தது.

ஈழ நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியில், மட்டக்களப்பி லுள்ள காரேறு மூதூரில் வாழ்ந்த வேளாண் செல்வ ராகிய சாமித்தம்பியாக்கும், அவர் தம் மனைத்தக்க மாண்புடையா ராகிய கண்ணம்மையார்க்கும் தவப் புதல்வராக 1892, மார்ச்சு 29 (கர, பங்குனி, மசு)-ஆம் நாளில், முத்தமிழ்ப் புலவராகிய அருட்டிரு விபுலானந்த அடிகளார் தோன்றினார்கள். தமிழர்களின் தவப் பயனாகத் தோன்றிய அடிகளாரது இளம் பருவப் பெயர் மயில்வாகனனார் என்பதாகும். ஆங்கிலம், தமிழ் என்னும் இரு மொழிகளிலும் பெரும் புலவராய், வட மொழியும் பயின்று, எண்ணூல், பூத நூல் முதலிய அறிவியற் றுறைகளிலும் தெளிந்த புலமை எய்தி, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப்

பண்டிதத் தேர்விலும், இலண்டன், பல கலைக் கழக B Sc பட்டத் தேர்விலும் வெற்றி பெற்றுப் பண்டித மயில்வாகனனார் என்னும் பெயருடன் நலலாசிரியராய் அமர்ந்து தொண் டாற்றினார்கள பண்டைத் தமிழருடைய கலைத் துறை, நாக ரிகம், அரசியல் என்பவற்றின் மேதகவினையும், அவர்கள உலக மெலாம் பரவிய சீர்த்தியினையும, தமிழகம் இன்று அடைந்துள்ள இழி நிலை யினையும் எண்ணி உளங கசிந்த மயிலவாகனனார் நாட்டு மககளின் எதிர் கால ஆக்கத்திற்குத் தொண்டு செய்தற்கெனவே தம் வாழ்வினை அமைததுக் கொளள விரும்பி, வஙக நாட்டில், ஞானக கதிரவனாகத தோன்றி உணர்வொளி பரப்பிய ஸ்ரீ இராமகிருட்டின தேவர் அருளிய மெய்ம் மொழிகளிற் றிளைத்து, அவர் தம நன் மாணவ ராகிய சிவானந்த சுவாமிகளை வணங்கி, அருள்பெறறு, விபுலானந்தா என்னும் துறவு நிலைப் பெயர் எய்திச, சமயப் பணியும, தமிழ்ப் பணியும செயது வருவதனைத தமிழுலகம நன் குணரும

அடிகளார், இலஙகை அரசினராலே பெருமதிப்புப் பெறற கலைச செலவ ராகிய கைலாசபிள்ளை முதலியா ரவர்களிடம் சிலப்பதிகாரததினை நனகு பயின் றார்கள். முத் தமிழ்க் காப்பிய மாகிய அதனைப் பயிலுஙகால, இயற றமிழோ டன்றி, ஏனை இசை, நாடகத துறையினையும அறிநது கொளள அவர்கள உள்ளம் அவாவியது. ஆங்கில மொழியிற பெரும புலவ ராகிய செகப்பிரியரது நாடக நூற் பொருளினையும், வட மொழி நூலகளிற கணட நாடக அமைதியினையும் சிலப்பதிகாரத்தி லுள்ள நாடக நூல முடிபுகளோடு ஒப்பு நோககி ஆராயந்து, மதங்க சூளாமணி எனனும் நாடகத தமிழ நூலினை மதுரைத் தமிழ்ச் சஙகததின் சார்பாக வெளியிட்டு உதவினார்கள் அவவாறே, சிலபபதிகார இசை நூற பொரு ளினையும் ஆராயந்து வெளிப்படுதத வேணடு மெனனும பெரு விருப்பம அடிகள் உளளத்துத தோன்றியது அண்ணமலைப் பலகலைக கழகத தமிழப் பகுதித தலைவராக அடிகளார் தொண்டாறறிய காலததிலே, ஆங்குளள இசைக் கலலூரியினை மேற பார்க்கும் பொறுப்பும் அவர்களுக்கு உரிய தாயிறறு அப்பொழுது, இசைக் கலலூரி ஆசிரியரா யிருந்த சங்கீத கலாநிதி க. பொன்னையா பிளளை அவர்களிடம கருநாடக சங்கீதம் என இக காலததார் வழஙகும இசையின் அமைபபினை அறிநது கொண்டு, இவ் விசைத தமிழ ஆராய்சசியினைத தொடஙகினாரகள 1936-ஆம் ஆண்டு, சென்னைப பல்கலைக கழகததின் ஆதரவிலே, பழந தமிழரின் இசை, ஓவியம், கலை யறிவு எனனும பொருள்பறறிப் பேச நோநத பொழுது, இற்றைக்கு ஆயிரம யாணடுகளாக வழககறறு மறைந்த பழந தமிழரின் இசைக கருவி யாகிய யாழின் இயல்பினை ச சஙக இலககிய நூற சானறு கொணடு விளககி, ஓவிய உருவில் முதன் முதல் வெளிப்படுத்தினார்கள். அடிகளாரது இசை யாராய்சசிபற்றிய சொற் பொழிவுகளை நேரிற கேட்டு மகிழநத பெரும் பேராசிரியா உ வே சாமிநாதையர் முதலிய தமிழறிஞா பலரும், இவ வரிய ஆராயசசிப் பொருளை நூல் வடிவில விரைந்து வெளியிடும்படி அடிகளாரை அடிக்கடி வேணடிககொணடாாகள்.

ஈழ நாட்டிலே, ஸ்ரீ இராமகிருட்டின சஙகததுப் பளளிககூடஙகளை நடத்தும் பொறுப்பு அடிகளாரது முழு நேரததையும பற்றினமையினாலே, இவ் விசைத் தமிழ்

ஆராய்ச்சி ஓரளவு தடைப்பட்டு நின்றது. இந்நிலையில், திருக்கயிலாய யாத்திரைக்குச் சென்று, அம்மையப்பரை வணங்கி மீண்ட அடிகளாரைக் கண்டு, நம் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் போற்றி வளர்த்த செந்தமிழ்ப் புரவலர், தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்களும், இசைத் தமிழ் நூலினை விரைந்து வெளியிட்டுதவும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள்

இமயமலைச் சாரலிலுள்ள அத்துவித ஆசிரமத்திற்குச் சென்று, பிரபுத்த பாரதா என்னும் ஆங்கில மாத வெளியீட்டிற்கு ஆசிரியராக அமர்ந்து, தொண்டாற்றும் பொறுப்பு விபுலானந்த அடிகளார்க்கு உரிய தாயிற்று இமயத்தில் தங்கியிருந்த பொழுது, பலவாண்டுகளாக ஆராய்ந்து வந்த இசைத் தமிழ் ஆராய்ச்சியினைத் தொடர்ந்து முடித்தற் கேற்ற வசதி ஏற்பட்டது பின்னர், ஈழ நாட்டுப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகத் தொண்டாற்ற இயைந்தமை இவ் விசையாராய்ச்சி நிறைவு பெறுதற்குப் பெருந்துணை செய்தது. தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருவருளால், பழந் தமிழ் யாழைக் கருவியினை மீட்டும் உருவாக்கிப், பண்டையோர் வளர்த்த இசை நலங்களை யெல்லாம் இசைத்துக் கேட்டு மகிழ்தற் குரிய இசைத் தமிழ் முதல் நூலாக யாழ்நூல் என்னும் இவ் அரும் பெரு நூலினை அடிகளார் தமிழகத்துக்கு வழங்கியுள்ளார்கள்

'நரம்பின் மறை' எனத் தொல்காப்பியரும், 'இசையோடு சிவணிய யாழின் நூல்' எனக் கொங்குவேளிரும் குறிப்பிட்ட யாழ் நூற் பொருள் இருந்த இடம் தெரியாது, மறைந்தொழிந்த இந் நாளிலே, விழுத்தக்க பெரும் புலமையினாலும், தம் உயிர்க்குயிராய உள நின்றுணர்த்திய திருவருளுணர்வினாலும், பண்டைத் தமிழ் நூல்களிலுள்ள அரும் பொருள்களை நுண்ணிதிற் கண்டுணர்ந்து, இவ்விசைத் தமிழ் நூலினை நிறைவு செய்துள்ளார்கள் சிலப்பதிகாரத்தில், அரங்கேற்று காதையினுள்ளே, யாழ் ஆசிரியன் அமைதி கூறும் இருபத்தைந்து அடிகளுக்கு இயைந்ததொரு விரிவுரையாக இவ் யாழ்நூல் அமைந்துள்ளது

இசைத் திறம் அனைத்தும், பிறர் கருதுமாறு போல, முனிவர் முதலியோரால் ஒரு காலத்துத் திடீரெனப் படைக்கப்பட்டன ஆகாமல், கற்றோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே, வில்லோடு முற்றோன்றி, மூத்த குடிமக்கள் காலந் தொடங்கி, நாளும் நாளும் சிறுகச் சிறுக வளர்ந்து, பண்பட்ட வரலாற்றினை இவ் யாழ்நூல் தெளிய விளக்குவ தாகும் அன்றியும், இசைத் தமிழ் நூல்களெல்லாம் வழக்கற்று மறைந்தன எனப் பழைய வரலாறு கூறி இரங்கிய கவற்சியினை நீக்கி, அங்ஙனம் இழந்த பெரு நிதியத்தை மீண்டும் உருவாக்கி உலகத்தார்க்கு அளிக்கும் செயற் றிறம் உணர்த்தும் நூலாகவும் இந்நூல் திகழ்கின்றது

இந் நூல் தோன்றிய வரன்முறையினையும், பிறவற்றையும் யாழ்நூ லாசிரியர் முன்னுரையினும், முடிபுரையினும் தெளிய விளக்கி யுள்ளார்கள். இதுகாறும் சிலப்பதிகாரத்தைப் பயில்வோ ரனைவரும், அதன்கட் கூறப்பெற்ற இசைப் பகுதிகள் நீங்கலாகப் பயில்வது வழக்கம் பல்கலைக் கழகத்தாரும், சிலப்பதிகாரத்தைப் பாடமாக அமைக்குங்கால், அரங்கேற்று காதை நீங்கலாகப் பாடத் திட்டத்தினை வகுத்து வருவது வழக்கம் இங்ஙனம் புலவர்களாலும், பல்கலைக் கழகத்தாராலும்

அறிதற்கு இயலாதன வென ஒதுக்கப்பெற்ற இசை-நூற் பொருள்களை விளங்க எடுத்துரைக்கும் இசைத் தமிழ் முதல் நூலாக இவ் யாழ் நூல் வெளிவருவது தமிழகத்தாரது நற் பேறே யாகும்.

ஆயிரம் ஆண்டுகளாக வழக்கற்று மறைந்த இசைத் தமிழாகிய அருங்கலை நிதியத்தின் பெருமையினையும், அதனைத் தம் நுண்ணுணர்வால் ஆராய்ந்து கண்டுணர்ந்த அருட்டிரு. விபுலானந்த வடிகளாரது புலமை மாண்பினையும், இவ் யாழ்நூல் இனிது புலப்படுத்துவ தாகும். செழுங்கலை நியமமெனத் திகழும் நம் அடிகளார் அவர்கள் கற்றுணர்ந்த பலவகைக் கலைகளும், இவ் விசை நூலாராய்ச்சிக்குத் துணை செய்தன என்னும் உண்மை, இந் நூலைப் பயில்வார்க்கு எளிதிற் புலனும். முத்தமிழ்ப் புலமை வித்தகராகிய இளங்கோவடிகள், தம் இளமைப் பருவத்தே, அரசியற் செல்வத்தைத் துறந்து, 'சிந்தை செல்லாச் சேணெடுந் தூரத்து அந்தமில் இன்பத்து அரசாள் வேந்து' எனக் கண்ணகியாரால் பாராட்டப் பெறும் சிறப்பெய்தி, செந்தமிழின் முத்திறனும் செழிக்கச் சிலப்பதிகாரத்தினை யியற்றி யருளியது போலவே யாழ்நூ லாசிரிய ராகிய அடிகளாரும், இளமைப் பருவத்தே, உலகியற் செல்வங்களை வெறுத்துத், துறவுநிலை மேற்கொண்டு, சேர முனிவரின் திருவடித் துணையைப் பற்றித், தவ நிலையில் நின்று, அருள் பெறல் நூலாகிய இவ் யாழ்நூலினைத் தமிழுலகுக்கு உதவியுள்ளார்கள். அடிகளாரை இவ் விசைத் தமிழாராய்ச்சியிற் பெரிதும் ஊக்கிய செந்தமிழ்ப் புரவலர், தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை யவர்களின் அன்புக் குரிய நிலைய மாகிய கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பாக இவ் யாழ்நூல் வெளிவருவது பெரிதும் பொருத்த முடையதே யாகும்.

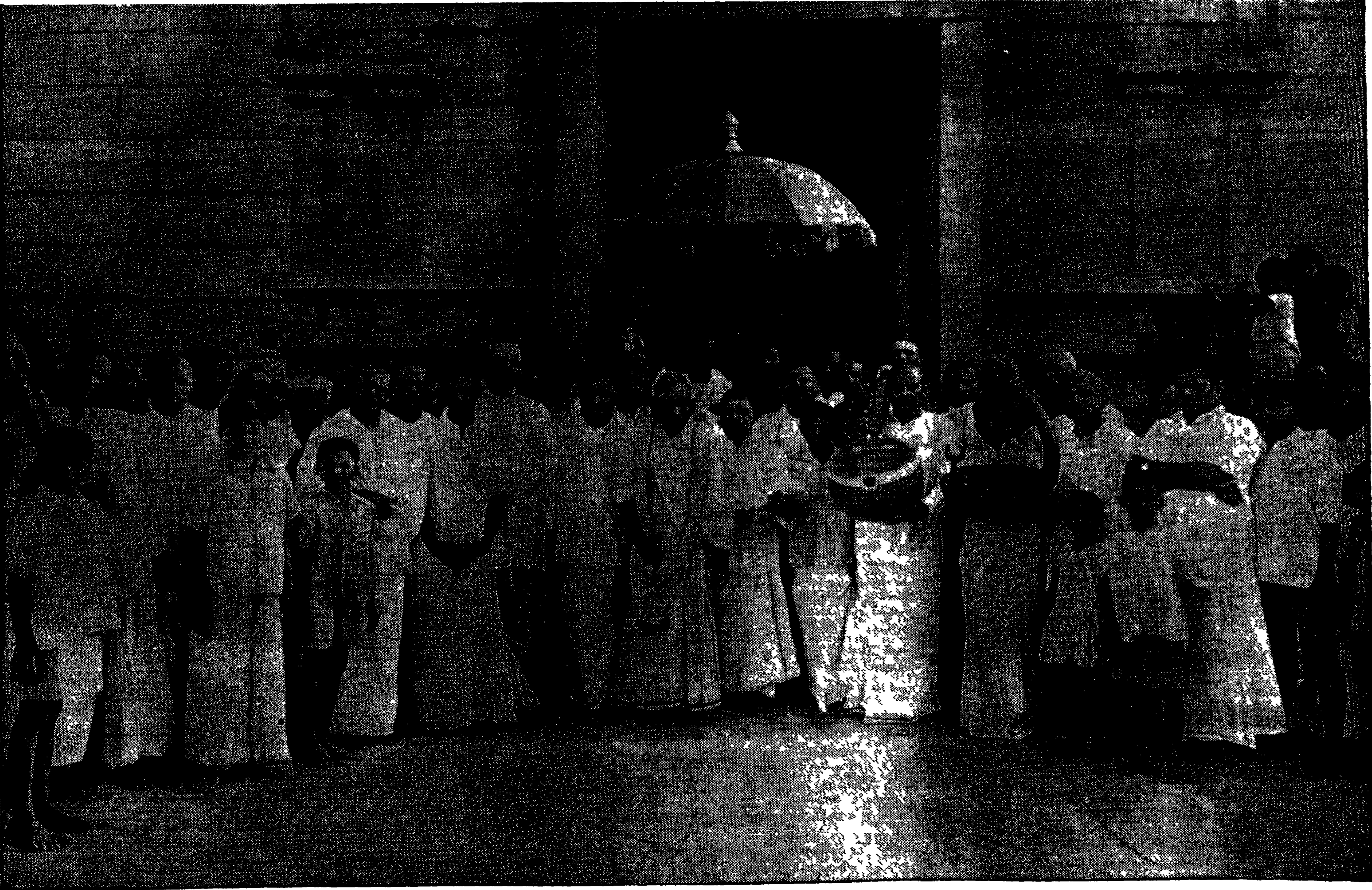
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராகத் தமிழ்த் தொண்டு செய்துவருகின்ற அடிகளா ரவர்கள், பண்டைத் தமிழர் இசை நலன் உலக மெலாம் பரவும் வண்ணம், இவ் யாழ்நூலினை, ஆங்கில மொழியில், மொழி பெயர்த்து வெளியிடுவதுடன், ஞாலமளந்த மேன்மைத் தெய்வத் தமிழ்ப் புலமை உலக மெலாம் பரவ ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும், இதுபோன்ற ஆராய்ச்சி நூல்களை யியற்றித் தமிழகத்தை யுய்வித் தருள்வார்களாக என அவர்கள் திருவடிகளைப் பணிந்து வேண்டுகின்றேன். அடிகளாரது தமிழாராய்ச்சிக்கு வேண்டும் வசதிகளை யெல்லாம் தமிழ்ச் செல்வர்களும், பல்கலைக் கழகத்தாரும் அவ்வப்போது செய்து புகழ் பெறுவாராக.

புலமைக் கருவூல மாகிய அடிகளா ரருளிய யாழ் நூற் பொருளினைத் தமிழறிஞர் யாவரும் நன்கு பயின்று, நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் வளர்த்து, நலம் பெறுக எனத் தமிழ்த் தெய்வத்தின் திருவடிகளை வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

இன்னிசைதோ யாழ்நூ லிசைபரப்பி னுன்புலமை
மன்னுவிபு லாநந்த மாமுனிவன் — தொன்மைத்
தமிழ்ப்புலமை மல்கத் தமிழ்வளர்த்து வாழ்க
இமிழ்கடல்சூழ் ஞாலத் தினிது.

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
தஞ்சை.
5—6—1947.

நீ. கந்தசாமி,
அமைச்சர்.

திருக்கொள்ளம்பூதூர்த் திருக்கோயிலில் ஆளுடையபிள்ளையார் திருமுன் கூடிய புலவர் பேரவையில்
நூலரங்கேற்றுதற்கு யாழ்நூலாசிரியர் எழுந்தருளுந் தோற்றம் (5—6—47)

சிறப்புப் பாயிரம்.

உலகமெலாங் களிகூர ஒளிர்தமிழி னியல்வளர
இலகுதமி ழிசைவழக்கே எம்மருங்கும் வளர்ந்தோங்கப்
புலவருள மகிழ்கூர யாழ்நூல்செய புலவர்பிரான்
மலரடியென் சென்னியினு மனத்தகத்தும் மலர்ந்துளவால்.

வேறு

ஒளிர்பரிதி யியக்கத்தாற் சிதர்ந்துதிர்ந்த தோர்பகுதி யுலக மாகி
மிளிர்மலையாய் விளங்கியவந் நாள்தொட்டே நாகரிக விறலான் மிக்குக்
குளிர்கடலி னிடைமிளிர்ந்த குமரிநிலப் பெருமக்கள் குறிப்பிற் றோன்றுந்
தெளிதமிழி னியலபுணர்ந்தார் தெளிவுநிலை பெற்றோங்கித் திகழ்ந்தா ரன்றே.

உள்ளததாற் பொருளியலடைய யுணர்ததுமொழி யியலென்பா, உணர்ச்சி வேக
வெள்ளத்தா லெவவுயிரும் மகிழ்ந்திசைய ஓசைநலம விளங்க வின்பங்
கொள்ளசசெய் உரைத்திறத்தாற் குலவுமொழி யிசையென்பர், குறித்த செய்கை
விள்ளத்தா னதுவாகப் பயிற்றுமொழி நாடகமா விரிப்ப ராலோ

பெருநாரை பெருங்குருகு முதலியநல் லிசைநூல்கள், பேணத் தக்க
பொருளார்ந்த தமிழப்பரதம் முறுவலசெயிற் றியநகுண நூல் சயந்த மென்னுந்
திருவார்ந்த நாடகச்செந் தமிழ்நூல்க ளானவெலாம் திகழ்தென் னாட்டில்
வருவார்போ வார்தமிழி னியல்பனைத்து முணர்ந்துமனம் மகிழந்தார் மன்னோ.

அசைவில்செழுந் தமிழவழககே குமரிமுத லிமயம்வரை யமைந்த வந்நாள்
திசைமுழுதும் மெயயறிவு சிறநதோங்கத தமிழப்புலவர் திகழ்ந்தார், தங்கள்
இசைநிலையை வளர்ததிட்டார், யாழகுழலென் றெத்துணையோ கருவி கண்டார்,
வசையொழிய வளம்பெருக அறம்வளர்ததே தமிழர்நிலை மாணபுங் கண்டார்

புனத்தகத்தே பொழிலகததே புறவார்தண் பணையகத்தே புன்னைக் கானல்
கனைத்ததிரை தவழ்மருங்கே கான்யாறறே யருஞ்சுரத்தே காத லின்ப
மனததகததே மகிழ்சுரக்கும மனையகததே மன்றிடத்தே மற்று மாங்கே
இனிததததமி ழிசைபரவு மியல்கண்டார் இன்பநிலை யெங்குங் கண்டார்.

மூவாத விளமைமிளிர் முத்தமிழி னியல்புணர முன்னோர் தநத
தாவாத தமிழ்நூல்க ளெத்துணையோ தென்மதுரைத தலைச்சங் கத்தே,
பாவார்ந்த கபாடபுரச் சஙகததே, கூடலிலே பயின்ற யாவும்
ஓவாத கடல்கோளால் மேவார்செய் சழக்கதனு லொழிந்த வந்தோ.

அதனால்,

ஆருயிரைப் பொருட்படுத்தா தமரகத்தே தறுகண்ண ராற்றும் வெற்றிப்
போரினையும் புகழ்சான்ற தமிழிளைஞர் காதலராய்ப் புணர்ந்து வாழுஞ்
சீரினையும் தெய்வவிழாச் சிறப்பினையும் நாடெங்குஞ் சிறக்கப் பாடிப்
பார்புகழ இசைவளர்க்கும் பாணரெனுந் தமிழ்க்குலத்தார் பரிசு தேறேம்

காதலையும் வெற்றியையுங் கவின்பெறவே வளர்த்துமனக் கவலை மாற்றித்
தீதொழிய அச்சமுடன் பெருமிதத்தை யளவுபெற நிறுத்திச் சீர்சால்
மாதரொடு மைந்தர்களு நாவிலத்தைந் திணைமரபின் மகிழ்ந்து வாழ
ஆதரவா யமைந்திசைந்த யாழொடுபண் பாலமுத லனைத்துங் காணேம்

செந்துறைவெண் டுறைதேவ பாணியொடு வண்ணமிவை தெளியத் தேறேம்
சந்தமுள வரிப்பாட லுரிப்பொருளின் றுறைமுறையே தழுவப் பாடிப்
பைந்தொடியார் யாழ்தனை யிசைத்துமகிழ் தரக்காணேம் பாரோர் போற்றும்
நந்தமிழி னிசையுணரார் வசையுரைப்பார் நிலைகண்டு நடுங்கி னோமால்

சேரரிளங் கோவடிகள் செந்தமிழின் முத்திறமுஞ் செழித்து மல்க
ஆர்வமுறச் செய்தளித்த சிலப்பதிகா ரத்தமைந்த அரிய வுண்மை
தேர,அடி யார்க்குநல்லார் இயற்றியரு ளுரையகத்தே சிறப்பக் காட்டும்
பார்பரவு மிசைநுணுக்கம் முதலான நூல்களிவண் பயிலக் காணேம்.

கானல்வரி யுரைகாணேங் கற்றறிந்தார் போற்றவுளக் கருத்தை யீர்க்குந்
தேனனைய பரிபாட லிசையமுதஞ் செவியினிக்கக் கேளேந் தெய்வ
ஞானமுணர் பிள்ளையார் தமிழ்படர்ந்த யாழ்காணேம் நாளும் இன்னே
மானமுடைத் தமிழர்குலம் மதியிழந்த வகைகண்டே மருள்கின் றேமால

அவ்வழி,

இன்னபல பலநினைந்தே தமிழுளங் கவலபொழுதி லிளங்கோ வென்னும்
மன்னவனே தமிழ்வளர்க்க மீட்டுமிவண் வந்தடைந்தான் மகிழ்மி னென்னத்
துன்னியிவண் முத்தமிழுந் துறைபோக வாய்ந்துணர்ந்து தொகுத்து நோக்கி
இன்னிசைதேர் யாழ்நூலை யியற்றினான் அவன்சரிதை இயம்பக் கேண்மின்.

தென்னிலங்கைக் குணபாலிற் காரேறு மூதூரிற் சிறந்து தோன்றும்
தன்னலமில் வேளாளர் குலத்தலைவன் உயர்சாமித் தம்பி யென்பான்
நன்னலஞ்சார் கண்ணம்மை தனைமணந்து மனையறஞ்செய் நலத்தா லென்றும்
மன்னுதமிழ் வளமலிய மயில்வாக னப்பெயர்கொள் மகன்வந் துற்றான்

அவனுந்தான்,

தந்தைதா யுளமகிழக் கலைக்கழகந் தனையடைந்தே தகுதி விஞ்சச்
செந்தமிழும் ஆங்கிலமும் வடமொழியும் நனிபயின்று தேர்ந்து கண்ணாய
வந்தவெண் ணூல் பூதவிய லறிவியனூ லெனைப்பலவும் பயின்று தேறி
முந்துபல கலைநலந்தேர் முருகனென்னப் புலமைநலம் முதிரப் பெற்றான்

சிறப்புப் பாயிரம்

தண்ணளிசேர் நல்லுள்ளமுந் தகைசான்ற பெருஞ்சால்புந் தழுவப் பெற்ற
கண்ணம்மை கைத்தலத்தே வளர்தருநாள் முதற்கொண்டே கருத்தி லென்றும்
பண்வளர்செந் தமிழ்ப்பண்பா மதிருசுவைப்பா லினைப்பருகி மகிழ்ந்தான், இந்நாள்
எண்வளர்பல் கலைகளெலாந் தமிழ்வழியே பரப்பவுளத் தெண்ணி னானால்

கயவாகு போற்றவொளிர் கண்ணகியார் திருக்கோயில் கண்டு தாழ்ந்து
செயலாரும் புகழ்புரிந்த கண்ணம்மை மகவாகித் திகழுஞ் சீர்த்தி
இயல்பாகப் பெற்றதனால், சிலம்பின்முதற் பதிப்பாண்டிற் பிறந்த லாலிந்
நியலிசைநா டகப்பொருள்சேர் தொடர்நிலையி லிவனுள்ளம் இயைந்த தாலோ.

கருங்கடலிற் கலமுகைத்துக் காற்றினையே தொழில்கொள்ளுங் கருத்து முற்றி
விரும்பியநல் யவனம்வளர் கிரேத்த*முத லாகவெங்கும் மேவி னானுள
ஒருங்குவள்ள தமிழகுலத்தார் உலகமெலாம் பரவியதோ ருயர்வு கேட்டும்
மருங்கறியா அடிமைகளாய் மடிகின்ற தமிழர்நிலை கண்டு மாழ்கி,

சிந்துநதிக் கரையிலிந்நா ளகழ்ந்துகாண் மீனுடையிற் றிகழ்ந்த முன்னோர்
சிந்தைமகிழ் செல்வவாழ்வு திகழ்ந்தொளிரு நாகரிகச் சீர்த்தி பெற்றே
முந்துபல்லா யிரமாண்டின் முன்னரே புகழ்வளர்த்த முறைமை கண்டும்
செந்தமிழர் வாழுமவகை யறியாது தேம்புநிலை யகற்றல் தேர்ந்தே,

பண்டைமுறை யேயின்றுந் தமிழருயர் நிலைபெற்றுப் பாரில் வாழத்
தொண்டுசெயும் பெருங்காதல் உளத்தகத்தே கிளர்ந்தெழலால் தோற்றுந் திண்மை
கொண்டுலகிற் றுன்பகற்றுந் துறவறமேற் கொண்டுழைக்குங் குறிக்கோள் மேவித்
தண்டமிழர் போற்றுமயில் வாகனனார் துறவறத்திற் சார்ந்தா ரன்றே

திருவளரு மயோத்திநகர் வந்தஅருந் திறல்திகழும் ஆயர் பாடி
மருவிவளர் கண்ணனெனு மிருவருமோ ருருவாகி வங்க நாட்டிற்
பெருகுபுகழ் காமார்புகூர் தனிலே பிறந்தருளும் பெரியோன் செய்ய
திருவடியிற் பணிபுரியுஞ் சிவானந்த முனிவனடி சென்னி சேர்த்தி,

அப்பெரியோ னருண்மொழியைச் செவிமடுத்தே யருளறஞ்சே ரன்பி னாலே
மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்துமகிழ் தவநிலையிற் றலைப்படுநன் மாண்பின் மேவி
இப்பெரிய வுலகத்தே யெவ்வுயிர்க்குந் துன்பகற்றி யின்ப நல்கும்
ஒப்பரிய புலமைவிபு லாநந்த அடிகளென ஒளிர்கின் றானால்.

வேறு

அறிவியற் பொருளி னியல்பினை விளக்கும் அருந்தமிழ்க் கட்டுரை வரைந்தான்,
பிறமொழிப் புலவர் பாநலந் தமிழிற் பெயர்த்ததுளுஞ் சிறந்தனன், புலமைத்
திறமலி கலைதேர் மாணவர் தமக்குச் செந்தமி ழியல்வளந் தெரிக்கும்
அறம்வளர் பணிபூண் டறிவினா லின்ப மார்தரச் செய்தன னன்றே.

*Crete

ஒப்பரும் திறத்தால் நாடகத் தமிழி னுயர்வினை மதித்ததுள முவந்தே
செப்பருஞ் சீர்சால் செந்தமிழ் முடிபும சிறந்தமே னுட்டவர் திறமும்
இப்பரி சென்றே யாவரு முணர மதங்கசூ ளாமணி யெனுநூல்
மெய்ப்பட நடிகசும் விறல்மிகத் தந்தான் வியந்திவற் புகழுந்தனா புலவா

ஆங்கில மொழியிற புலவராம் பெரியோர் அருந்திறற புலமையிற் றினைத்தே
பாங்குறு மவர்தம பாககளிற் சுவைதோ பயிறசியின் முதற்படி யாக
ஆங்கில வாணி யெனப்பெயர் தந்தே அவர்சொலும் கவிகளிற சிலதேர்ந்
தோங்கிய சுவைதேர் தீந்தமிழப் பாட லுரையினை யியற்றினன் மாதோ

வேறு

செல்வ னண்ணு மலைசிறுவுஞ் செழுங்கலைதேர் நியமமெனத் திகழும எங்கள்
தில்லை நகர்க் கழகத்தும் தென்னிலங்கைத் தீவகத்தார் பயிலுஞ் சீர்சால்
பல்கலைதோ கழகத்தும் பாஙகுபெறுந தமிழத்தலைமைப பண்பா ரின்பம
மல்கவரும் பேராசான் மன்னியபல கலைவளாத்தே மகிழுந் தோன்றல்.

கானருகே வயலருகே கடலருகே மலையருகே வாழும் சான்றோா
தேனெனவே வளர்த்ததமி ழேழிசைநூற றிறங்கண்டே தெளிவான் ஓர்நாள்
மீனெளிருங் கடலிலஙகை விளங்குமட்டு நீர்நிலையு ளெழுநல லோசை
தானுணர்ந்தே யேழிசைதே ராராய்ச்சித திருத்தொண்டிற் றலைநின் றுளல்

இசையுருவாய நின்றபிரா னெழுந்தருளுந் திருக்கயிலை யிறைஞ்சிப் போற்றும்
நசையதனல் நம்பெருமான் திருவடியே துணையென்ன நயந்து வானின்
மிசையவருஞ் செலற்கரிதாய் அமமையப்பா வீற்றிருக்கும மேன்மை பெறறே
திசைமுழுதும் விளககியசீர்த் திருமலையை வலஙகொண்டு திகழநதா னன்றே

பனிமலையின் பாங்கரொளிா திருககயிலா யப்பரப்பிற பால்போற் றோன்றி
யினிமைதரு மானதநீரத் துறையாடி இறையருள்சே ரெழில்பெற் றோஙகித்
தனிமையொளிர் தவநெறியால் மனமாசு தவிர்ந்திறைவற் றுழந்து போற்றிக்
கனிமனத்தால் கண்களெலாம் நீர்மலகக் கசிந்துருகும வாழ்வு பெற்றுன்

மலைசிலையா எடுததபிரான் மகிழ்நதருளுந திருக்கயிலை யெனனுந தெயவ
மலைதலையா லேவணங்கி மகிழநதிடுந்ற பேறுபெறு மாணபன எங்கோன்
மலைவறமெய்ந நூற்பொருளை மனங்கொள்வோ ரொருமைநிலை வளரத தெய்வ
மலைமிசையி னிருப்பரென மனஙகொண்டே வளரிமயஞ் சார்ந்தான் மாதோ.

வேறு

துயிலுணாந் தெழுந்த நாவலந் தீவாந் தாயதோ ரிதழவெளி யீடடிற
பயிலுநல் லாசா னெனவமர்ந் தொண்மை பரப்புநற் பொருளுரை வழங்கி
அயலவர் மதித்து மகிழ்தரத் தமிழ்நூ லரும்பொருள் பரப்பினுன் அன்பின்
இயல்வளர் இமயத் தவநிலை யுறைந்தே யின்றமிழப் பணிபல புரிந்தான்

சிறப்புப் பாயிரம்

ஐயிரண் டாண்டா யிரவொடு பகலும் அருந்தமி ழிசைததுறை யாய்ந்தே
மெய்மைசேர் நூலின் றுணிபொருள் பலவும் விளங்கிட ஒருமைசே ருளத்தால்
தெய்வநல் லிமயச் செழுமலை யுறைநாள் திகழ்மலை மகள்திரு வருளால்
ஐயமற் றெழுதிய முடிபொருள் பலவும அறிவினிற் றிகழதர வறிநதான்

அஙகமர் நாளில் நடபியா ரூரர் ஆளுடைப் பிள்ளையா ரிவர்கள்
பொங்குபே ரன்பாற் போற்றிசெய் திசைத்த பொற்புறு திருப்பதி கச்சீர
தங்குகே தாரத் திருமலை யெதிரே தோன்றிடத தாழநதெதிர் போற்றி
அங்கணா தமிழுக் கருளிய வினிமை யார்நதுளங் தேககின னன்றே.

இன்னிசை வழியே நற்றமிழ பரபபும் இயலபுடைச சமபநதர்க் கநநாள
முன்னிலைத் தோன்றி ஞானவா ரமுதம் மருத்திய முதலவியெம் அன்னை
சொன்னிலை வளஞ்சால சிலபபதி காரத் தொகுபொரு ளாய்ந்திடு காலைப
பன்னிரு பாலைத திறமுணின் றுணர்த்தப பாங்குற வுணர்ந்துள மகிழ்ந்தான்

இரவினில யாமப் பொழுதிலே யொருநா ளிசைத்தமிழ வளநதெரிந தருளி
உரவனெம் அடிகள ஒளிபெறு முள்ளத் துவகைமிக கோஙகிட வெழுநதே
பரவின னுமையைப் பாடினன் பணிந்தான் பராவருந காதல்மிக் கிசையின்
மரபினை த தெரிக்க வகுத்தனன் இசைநூல் வண்டமிழ வளர்ந்தது நன்றே

வஙகமாா கடல்சூ ழிலங்கைநாட் டினிலே யமருநாள் மன்னிய அன்பின்
பொங்குநற் புகழான் சிதமபர வள்ளல் பொறபுறு பணை*யின் மேவித
தஙகிய பொழுதிற் புத்தர்சீர் பரவு சமனொளி திகழ்தரப் பணிந்தே
அங்கமர் திறத்தால் ஆயிர நரம்பின் ஆதியா ழமைதிகண் டறிந்தான்.

முன்னைநான் மறையின் முறபட வளர்ந்த முதன்மைசால் தமிழிசை மரபும்
நன்னரார் சங்கந் திகழ்நதொளிர் நாளில் நயம்பெற வளர்ந்தநற் றிறமும்
பின்னைநா ளிளங்கோ செயதருள சிலம்பிற் பிறஙகிய இசைக்கலை நயமும்
இன்னிசைக கருவி குழல்வழி நின்ற யாழுறுப் பமைதியா மியல்பும,

இனிமைதேர் யாழிற் றேனென விமிரும் ஏழிசை நரம்பிய லமைவும்
முனிவர்தம பெருமான சேரர்தங குரிசில் மொழிந்தநூற பாலையின் றிரிபும்
தனிவளர் புலமைத் தமிழாகாண் நூற்று மூன்றெனும பண்ணியல் வகையும்
பனிமதிச் சடையோற பரவுதே வார யாப்பிய லமைதியாம் பரிசும்,

குடுமியா மலையிற் பல்லவர் கோமான் குறித்திடு மெழுத்தினிற் காணும்
வடுவிலா விசையும் சாரஙக தேவர் வண்டமிழ நாட்டினிற் போந்த
அடைவினை யுணர்ந்தே யியற்றிடு நூலி னமைந்ததே வாரநல் லிசையும
முடிவிலா வின்ப இசைநிலை யுணரக் கிளந்திடு கணிதநூன முறையும்,

* Woodstock Estate, Ceylon

யாழ் நூல்

ஏழிசை மரபின் உலகவர் கண்ட இயல்புதேர் பிறபொருள் வைப்போ
டேழியல் வகுத்தே யெழின்மிகும் யாழ்நூ லெனும்இஃ தியற்றினன், தமிழா
வாழ்நல் வழிகண் டுணர்வினை யருளி வளர்விபு லாநந்த னென்பான்,
ஆழிசூ ழுலகி லறிவொளி பரப்பும் ஆண்மைபெற் றெழுந்தனர் தமிழா

இயல்வளங் காணேம் இசைவளங் கேளேம் என்றுமுன் இரங்கிய தமிழா
துயரொழிந் துவப்பா ராகவித் தோன்றல் துறவற நெறிதலை நின்றே
மயர்வறத் தெளிந்தீ ராயிரம் யாண்டாய் மறைந்தொழி யாழ்த்திறங் கண்டென்
துயர்தவிர்த் துவந்தான் எனத்தமிழ் முன்னைத் தொல்லெழில் பெற்றுள முவந்தாள்

இளிமுத லாக ஏழிசை வளங்கண் டெழில்பெறும் இசைநலம் என்றும்
தெளிதர, மறைந்த பழந்தமிழ் நூல்கள் புதுநலம் பெற்றொளி திகழ,
ஒளிர்தரு பண்டைச் செம்முறைக் கேள்வி* யுருநலம் பெற்றிசை பரப்ப,
அளிதரும் அடிகள் நூல்நலங் கண்டா ரனைவரு மகிழ்ச்சியிற் றிளைத்தார்.

> வாழி தமிழ்நா வளர்புகழால் ஞாலமெலாம்
> ஏழிசைதோ யாழ்நூ லிசைபரப்பி — வாழியரோ
> வித்தகனார் எங்கள் விபுலாநந் தப்பெயர்கொள்
> அத்தனார் தாளெம் அரண்

இந்நூற் பாயிரஞ் செய்தான், யாழ்நூ லாசிரியர் மாணவரு ளொருவ னாகிய க. வெள்ளைவாரணன்

* செம்முறைக் கேள்வி யாழ்நூல் [illegible]-ஆம் பக்கம் பார்க்க

திருக்கொள்ளம்பூதூர்த் திருக்கோயிலில் ஆளுடையபிள்ளையார் திருமுன் கூடிய புலவர் பேரவையில்
யாழ்நூலாசிரியர் நூலரங்கேற்றும் தோற்றம் (5—6—47)

உ

கணபதி துணை

யாழ் நூல்

க—பாயிரவியல்

1. தெய்வ வணக்கம்

மூத்தபிள்ளையார்

**உழையிசை இபமென உருவுகொள் பரனை உமைதிரு வுளநிறை அமிழ்துகு மழலை
மொழியுரை குழவியை அழகறி விளமை முழுதியல் வரதனை முறைமுறை பணிவாம்
புழைசெறி கழைகுழ லிசைபொழி பொதியம் புகழுற வளருறு புலமகள் பனுவல்
இழையணி தமிழ்மகள் எமதுளம் உறையும் இறைமகள் இசையியல் வளமுறு கெனவே.**

இளையபிள்ளையார்

**இளியொன்றி நின்ற இசைதந்த மஞ்ஞை எழிலொன்ற வூரும் இளையோன்
கிளியொன்றி நின்ற மழலைக்குறத்தி கிழவன்பதங்கள் பணிவாம்
அளியொன்று சோலை வளிநின்ற கூடல் அரவிந்தவாவி உறைவாள்
ஒளியொன்று மேனி உரவோளெம்மையை உரையெங்கு மோசை உறவே.**

நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல்

**விளரியிசை ஆனிரைகள் விழைமுல்லைக் குழலிசைத்து விலவீர்த்துக்
களரியினில் மறையிசைத்த கடல்வண்ணன் பதவிணையைக் கருத்துள் வைப்பாம்
முளரிமலர்த் தவிசிருத்தி முடிமன்னர் அடிபணிந்த முறைமை யாலே
வளரிமயம் வரையாணை வகுத்தளித்த தமிழரசி வாழ்க என்றே**

திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுள்

**தாரம் உய்த்தது பாணற் கருளோடே தாளம் ஈந்தது காழியர் கோவுக்கே
சேரும் பாணியும் தூக்கும் இசையவே தெய்வ மாநடங் கொண்டது தில்லையில்
ஓரும் வேதத்தின் உச்சியில் நின்றதாள் உள்ளி ஏத்தி வணங்குதும் பைந்தமிழ்
பாரில் எங்கும் பரந்திசை சூடியே பண்டி ருந்ததோர் பண்பினை எய்தவே**

வெற்றிவெல்போர்க் கொற்றவை

சூல்இசைய வண்டுழுத குழற்கோதை சரியக
கொடியதொழில் வாளவுணர் குலமுதலவர் இரிய
உரகமணிக் கச்சசைசயப் பொற்கிலம்புங் கழலும்
ஒலிக்கமாகக் காலசடும் ஒண்டொடியைப் பணிவாம்
இரவிகுண திசையெழலும் இருளகலு மாபோல
இதயவிருள் அகலவரும் எழின்முகத்து நங்கை
பரவியுளங் குளிர்கவென மணிமொழியைப் பகர்ந்தாள்
பாரெங்கும் இவள்பெருமை பரந்திடுக எனவே.

திருவின்செல்வி

துத்தத் திசைபயில் கிளிமொழி மலர்மகள்
பத்தர்க் கருள்புரி பதவிணை பரவுதும்
வித்தகக் கலையினில் உயர்வுறு தமிழ்மொழி
எத்திக் கினுமியல் இசையொடு மருவவே.

இசைமடந்தை

கைக்கிளை ஈறுக் கட்டிய நரம்பிற் கலந்துதின் றினனிசை எழுப்பி
மெய்க்கிளை நட்புப் பகையிணை தெரிந்த மெல்லியல் இணையடி பணிவாம்
புக்கிளை யாத புலமையின் ஊற்றுயப் பொருந்தினாக காரமிழ தாகி
எக்கிளை ஞரினும் மிக்கஅன் பளிக்கும் இருந்தமிழ் அணங்கினை உவந்தே.

---

2. இசைநரம்புகளின் பெயரும் முறையும்

தெய்வ வணக்கமாக மேலேகூறிய ஏழுபாடல்களின் பொருளினைக் காணப் புகுமுன், அவைதமது முதன்மொழிகளை நோக்குவோமாக அம் முதன்மொழிகள் உழை, இளி, விளரி, தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை என அமைந்து ஏழிசைகளின் பெயர்களாகின்றன. சிலப்பதிகாரத்திலே

'மேலது உழையிளி கீழது கைக்கிளை' என அரங்கேற்றுகாதையினுள்ளும்,

'பிழையா மரபின் ஈரேழ் கோவையை
உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாயக் கட்டி' என வேனிற்காதையினுள்ளும்,

'செந்திறம் புரிந்த செங்கோட் டியாழில்
தந்திரி கரத்தொடு திவவுறுத் தியாஅத்து
ஒற்றுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி
உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாயக் கட்டி' எனப் புறஞ்சேரியிறுத்தகாதையினுள்ளும்

கூறப்படுதலின், சகோடயாழிலுஞ் செங்கோட்டியாழிலும் நரம்புகள் உழைமுதற் கைக்கிளையிறுவாயாகக் கட்டப்பட்டன என அறிகின்றோம்.

'ஈரேழ்தொடுத்த செம்முறைக்கேள்வி' எனவும, 'பிழையாமரபின் ஈரேழ் கோவை' எனவுங் கூறப்பட்ட சகோடயாழின் பதினன்கு நரம்புகளிலே, முதல் நான்கு மெலிவுத்தானத்திலும், இடை ஏழு சமனதானத்திலும், இறுதி மூன்று வலிவுத் தானத்திலும் நின்றன.

மெலிவு	சமன்.	வலிவு
உ. இ வி தா.	கு. து. கை உ. இ வி. தா.	கு. து. கை.

அவை அவ்வாறு நிற்றலின் சமன்தானத்து ஏழு நரம்புகளும் குரல், துததம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் முறையாக அமைந்தன.

இனி, 'வண்ணப்படடடை யாழ்மேல்வைத்து', என அரங்கேற்றுகாதையி னுள்ளும், 'குரலவாய் இளிவாய்க் கேட்டனள்' என வேனிற்காதையுள்ளும் வருத லானும், பன்னிரண்டு இராசி வீடுகளிலே ஏழு இசை நரம்புகளையும் நிறுததுமிடததுக் குரல் துலாத்திலே நிற்க இளி இடபததிலே நிற்றலானும், குரல்நரம்பு மாயோ ளுகுமிடத்து இளிநரம்பு முன்னேனுகிய பலபத்திரனுகுமென ஆய்ச்சியாகுரவையுட் கூறப்படுதலானும், 'பட்டடை—நரம்புகளில இளிககுப் பெயா, என்னை? எல்லாப் பணணிற்கும் அடிமணையாதலின்,' என அடியாாககு நலலார் கூறுதலானும், பண்டை இசையாசிரியா இளிக்கிரமத்திலே, இளிமுதலாக நரம்புகளை வைததனரென அறிகின் றும் அங்ஙனம் வைககுங்கால் அவை இளி, விளரி, தாரம, குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை என நிற்பன பிற்காலத்தாரும இம்முறையே கொண்டனரென்பதைப் பின்னர்க் காட்டுதும்.

தாரககிரமத்திலே தாரம் முதலாகவும், குரற்கிரமததிலே குரல் முதலாகவும், நரம்புகள் வைக்கப்பட்டன இங்குக் குறிப்பிட்ட தாரக்கிரமம், குரற்கிரமம், இளிக் கிரமம் எனனும மூவகைக் கிரமங்களின் இலக்கணம் மேல்வரும பாலைத்திரிபியலினுட் கூறப்படும்

'தாரததுட் டோன்றும உழையுழை யுட்டோன்றும
ஒருங குரலகுரலி னுட்டோனறிச—சேருமிளி
யுட்டோனறுந துததததுட் டோனறும விளரியுட்
கைக்கிளை தோன்றும பிறப்பு'

என்றமையின், பிறப்புமுறையிலே ஏழு நரம்புகளும் தாரம், உழை, குரல், இளி, துததம், விளரி, கைக்கிளையென நின்றனவெனபதும் அறியக்கிடக்கின்றது.

3. இசைநரம்புகளின ஓசைகளும், அவை தமக்குப் பிற்காலத்தார் வழங்கிய பெயர்களும்

முதற்பாடலிலே 'உழையிசை இபம்', அஃதாவது உழைநரம்பின் ஓசையைத் தருகின்ற யானை என்றும்.

'வேணடிய வணடும் மாணடகு கிளியும
குதிரையும யானையுங குயிலுந் தேநுவும
ஆடுமெ என்றிவை ஏழிசை யோசை' எனப் பிஙகலநதையும,

'வணடு கின்னை வாசிமத யானை
தவளை தேநுவா டேழிசை யோசை' எனச சேநதன் திவாகரமும,

'வண்டொடு கின்னை வாசி மதயானை தவளை தேநு
ஒண்டிற லாடென் றேழு மோதுமே ழிசையி லோசை' எனச் சூடாமணி நிகணடும,

குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் ஏழிசையின் ஓசைகளை முறையாகக் கூறுதலின், உழையென்னும் இசைநரம்பின் ஓசை யானையின் ஒலியாகு மென்பது பெறறும். நாரதசிக்ஷை, சஙகீதரததினுகரம் என்னும் வடமொழி நூலாசிரியர்கள் யானையினொலி நிஷாதம் என்னும் சுவரததுககு உரியதென்பா அஙஙனமாதலின், உழை நிஷாதமென்பது பெறப்படடது. சாமவேதகானம நிஷாத சுவரததைத் தொடங்குமிடமாகக் கொண்டது அதுபறறி யானைககுச 'சாமகா' என ஒரு பெயருண்டென வடமொழிநூலார் கூறுவாா. மேலும, பணடை விளரியும் பிற்காலதது இருஷபமும் பசுவினொலியைத் தமக்குரிய ஓசையாகப் பெறறன ஆதலின், இவையிரண்டும் தம்முள் ஒப்பன. பணடைத தாரமும பிற்காலத்துக காநதாரமும ஆடடினொலியைத தமக்குரிய ஓசையாகக் கொணடன ஆதலின், இவையிரணடும் தமமுள் ஒப்பன. அவ்வாறே பண்டைக் கைக்கிளையும பிற்காலததுத தைவதமும குதிரையினொலியைத தமக்குரிய ஓசையாகக் கொண்டன ஆதலின், இவையிரண்டுந் தமமுள் ஒப்பன. இனி நிஷாதத்தை யடுத்துவருவது ஷட்ஜம் ஏனைய ஆறும் பிறத்தற்கு இடமானது என்பது 'ஷட்ஜம்' என்னும் பெயாககாரணமாகும் உழையை அடுதது வருகின்ற இளியும எல்லாப் பண்ணிற்கும் 'அடிமணையாதலின்' பட்டடை என்னும் பெயரினைப் பெற்றதென முன்னர்க் காட்டினும் ஆதலின், பண்டை இளி பிற்காலதது ஷட்ஜம் ஆகும். இளிக்கிரமத்திலே, இளி முதனிலையாக நிற்கும என்பதும் பிறவும் முன்னே கூறப்பட்டன. 'இளிக்கிரமம்' என்பதனை வடநூலார் 'ஷடஜக்கிராமம்' என வழங்கினர் இளிநரம்பின ஓசைக்குத தமிழ நிகண்டுநூல்கள் குயில, தவளையிவற்றினொலியைக் குறிப்பிட்டன. நாரதசிக்ஷையும், சங்கீதரததினுகரமும ஷட்ஜததிற்கு மயிலின் ஒலியினைக் கூறியிருககின்றன யாமும அவ வழக்குபற்றி இந் நூலினுளளே 'இளியொனறினின்ற இசைதந்தமஞ்ஞை' என்றும் மேற்குறித்த ஐந்தினையும அடைவே நிறுததியபின் எஞ்சுகின்ற குரலுந துததமும் பிறகாலத்தாரால முறையே மத்திம பஞ்சமங்களாக வழங்கப்படடனவென்பது தெளிவாகின்றது. இவவாறு கொள்ளுதறகுரிய வேறுசில நியாயங்கள் பின்னர் அலகு(சுருதி)க்

கணககுக் கூறுமிடததுக காட்டப்படும் தமிழ் நிகண்டுநூல்களினுள்ளும் கலித தொகை, பரிபாடல ஆதிய சஙக இலககியஙகளினுள்ளும் குரல்நரம்பினுக்குத் தேன் வண்டினது ஒலி ஒப்பாகக் கூறப்பபட்டது ஆதலின், நாம் மேலே 5-ஆம் பாடலிலே 'குரல் இசைய வண்டு' எனறும் வடநூலாா மத்திமத்துககுக் கொக்கு, கிரௌஞ்சம என்னுமிவற்றைக காட்டுவா துததத்திறகுத் தமிழநூலார் கிளியைக் காட்டினர் ஆதலின், நாமும் 'துததத்திசைபயில கிளி' என்றும் வடநூலார் குயிலைக காட்டுவர். இரண்டும் பொருததமேயாம இளிநரமபாகிய ஷட்ஜததிற்குப் பிஙகலந்தை குயி லொலியினைக கூறியது பொருததமில்லை என்பதனை அறிந்தே சேநதன் திவாகரமும் சூடாமணி நிகணடும அஃதொழிததுத தவளையினொலியைக் கூறின தவளையினொலி யும மயிலினொலியும ஒரே நீர்மையவாதலின், நாம் மயிலினைக கொண்டாம் இம் முடிபுகளைத் தெளிவுநோக்கி அட்டவணைப்படுததுவாம்

இளி	மயில், தவளை	ஷட்ஜம
விளரி	பசு	இருஷபம்
தாரம	ஆடு	காந்தாரம
குரல்	வண்டு, கொக்கு	மததிமம்
துத்தம	கிளி, குயில்	பஞ்சமம
கைககிளை	குதிரை	தைவதம்
உழை	யானை	நிஷாதம்

4. இயறகையினியன்ற விசையும பண்ணபபட்ட விசையும்; உள்ளத்துணர்வுகளும் மெய்ப்பாடுகளும்; இணை, கிளை, பகை, நட்பு; பண்ணென்னும பெயர்க்காரணம்

நல்லழுசியார் என்னும புலவர் பரிபாடல் கஎ-ஆம பாடடிலே இயற்கையி னமைந்த ஆடல் பாடலையும், பாண னும பாடினியும பணணித்தந்த பாடல ஆடலையும் ஒருஙகு வைத்து ஒப்புமை காட்டுகின்றாா. அவர் செயயுள வருமாறு

> 'ஒருதிறம, பாணா யாழின தீஙகுரலெழ
> ஒருதிறம, யாணா வணடின் இமிரிசையெழ
> ஒருதிறம, கணணா குழலின் கரைபுஎழ
> ஒருதிறம, பணணா தும்பி பாாதிசையூத
> ஒருதிறம, மணணா முழவி னிசையெழ
> ஒருதிறம, அணணல நெடுவரை யருவிநீரததுமப
> ஒருதிறம, ஆடனல விறலியா ஒலகுபுநுடஙக
> ஒருதிறம, வாடை யுளாவயிற பூஙகொடிநுடஙக
> ஒருதிறம, பாடினிமுரலும பாலையஙகுரலின்
> நீடுகிளா கிழமை நிறைகுறை தோனற
> ஒருதிறம, ஆடுசீா மஞஞை யரிகுரல தோன்ற
> மாறுமா றுறறனபோன மாறெதிா கோடன
> மாறட்டான் குன்ற முடைத்து.'

சேவ்வேள் குன்றததின் ஒருபுறத்திலே இயறகை வனப்பும், மற்றொருபுறத்திலே செயற்கை வனப்பும் மாறுற்றனபோல எதிர்கொணடு நின்று புலவருள்ளத்திற்கு உவகையளிக்கின்றன பாணருடைய யாழினின்று எழும் இனிய இசை ஒருபுறமாக, அவவிசைகேட்டு மாறுற்றுப் புதிதாகவந்த வணடுகளின் இமிர்தல மறறொருபுறமாயிறறு இவவாறே குழலின கரைபொடு துமபியினிசையும், முழவிசையொடு அருவிநீரொலியும, விறலியா நுடககத்தொடு பூஙகொடியின் நுடக்கமும், கிழமை, நிறை, குறைகளின் தோற்றத்தோடு மயிலினது அரிந்த குரலின் தோறறமும், மாறுறறனபோன்று எதிர்நின்றன

கிழமை ஆஅஅஅ-ஆஅஅஅ-ஆஅஅஅ-ஆஅஅஅ என நாலு தாக்கு உடையது, நிறை ஆஅஅஅ-ஆஅஅஅ என இரணடு தாககு உடையது, குறை ஆஅஅஅ என ஒரு தாக்கு உடையது மயிலினொலி, அரிநது (இடையிடடுத) தோன்றுதலின், கிழமை, நிறை, குறைககு ஒப்பாயிறறு

முத்தமிழ் வளாதத பொதியத்தருநதவன் வாழிடமாதலின், பொதியவரை இசைக்கிருப்பிடமாயிறறு அவ் வரையிலுள்ள புழைசெறிந்த கழையும் குழலிசையினைத்தரும் என்னும் பொருளமையைப், 'புழைசெறிகழை குழலிசைபொழி பொதியம்' என்றும் தமிழணங்கு அரசுவீற்றிருந்த மதுரை மாநகரினைச் சூழ்நத சோலையிலே, வண்டினம் யாழ்செய்யப், பொதியததிருந்துவந்து அநநகர்ப்புறததினை யடைந்த தென்றலானது, அவ்வியாழிசை கேடடுருகி, நின்றுநினறு மெல்லென வியஙகிற்றுதலின், 'அளியொன்றுசோலை வளிநின்ற கூடல்' என்றும தினைப்புனங காதத வளளி நாயகியாரின் மெலலென் மழலை செவிப்பட்ட கிளியானது இனமெனறெண்ணி அகலாது நிற்றல் இயல்பாதலின், 'கிளியொன்றிநின்ற குறததி' எனறும மழலைக்கு ஏற்றியுரைப்பினும் அமையும் அருந்தமிழ்க களவொழுகக முறையிலே குறிஞ்சி நிலத்துத் தலைவியாகிய வள்ளியைத் தமது இளவலுககுக கூட்டி வைததல் கருதியே மூத்தபிள்ளையார் 'உழையிசை யிபமென' உருககொணடாரெனப புராணங் கூறும.

புனத்திலும், பொழிலிலும, குன்றததின்மீதும், மருதத்தண்பணையிலும, முல்லைப்புறவததிலும், கடற்கானலிலும, கான்யாறறடைகரையிலும, அருஞ்சுரத்திலும், மனையினகததும், மன்றததினுள்ளும், தேவாகோடடததும, அறவோர் பளளியிலும் இசை வழங்கிய நாடு தமிழ்நாடு. மெலலென்றிசைககும் தென்றலி னுயிர்ப்பிலும, இழுமென இழிதரும அருவி நீரிலும, நறுமலரில முரலுகின்ற தேன்வண்டினொலியிலும், இசையினைக கேட்டு உவந்த பழநதமிழர், பாடன்மகளது மிடற்றுப் பாடலையும், பாணனிசைதத யாழப்பாடலையும், குழலோன தந்த வஙகியப் பாடலையும் செவியாரக கேட்டு இன்பமெய்தினர்

யாழ்க்கருவியிலே இயைபுடைய நரமபுகள் பலவற்றை இசைத்தெழுப்புகின்ற பண்போன்ற இன்னிசை யொலியொன்று ஈழநாட்டின் கிழககுக கரையிலுள்ள மட்டக்களப்பு வாவியினுள்ளே கேடகப்படுகினறது அவ்விசையினைக் குறித்து விககிரம, காததிகைத் திங்கள் தமிழ்ப்பொழிலிலே யாம் வெளியிடட 'நீரரமகளிரின்னிசைப்பாட' வின் ஒருபகுதியினை ஈண்டுத தருகின்றும்.

'இளவேனிற்காலத்திலே, நிறைமதி நாளாகிய பூரணை நாளிலும், அதற்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள நாட்களிலும், வானம் களங்கமற்றிருக்கும் வேளையிலே, யாமப்பொழுதிலே, புளியந்தீவுக்கோட்டைக்கும் கல்லடிக்கு மிடையிலே, சிறுதோணியினைச் செலுத்திச்சென்று, வாவி நடுவிலே, ஆரவாரமின்றி, அமைதி நிலையிலிருந்து உற்றுக்கேட்டால், நீரினுள்ளிருந்தெழுகின்ற அற்புதமாகிய இன்னிசையொலி செவி வழிப் புகுந்து உள்ளத்தையுருக்கும் இத்தகைய அற்புத இசையொலியானது வட அமெரிக்கா நாட்டின் மேற்றிசையிலுள்ள கலிபோனியா (California) நாட்டிலும் ஈழத்து மட்டக்களப்பு நாட்டிலுமன்றிப் பிறிதெவ்விடத்திலும் கேட்கப்பட்டிலதென அறிஞர் கூறுவர். இலங்கைக்கு வரும் மேனாட்டார் இவ்விசையைச் செவிமடுப்பதற்காக மட்டக்களப்பிற்கு வருவதுண்டு இவ்விசை நீரினுள்ளிருந்து எழுவதாதலின், நீர்வாழ்செந்தின் ஒலியாதல் வேண்டுமென எண்ணிப்போலும், அந்நிய நாட்டார் இதனைப் பாடும் மீன் (Singing Fish) இசையென்பர் மீன்கள் நீரினுட் குதித்து ஆடுதலைக் கண்டோமேயன்றி, அவை மகிழ்ச்சியாற் பாடுதலை யாண்டுங் கேட்டில மாதலின், அந்நிய நாட்டாரது உரையினை யாம் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் கலை வல்லார் காணாத உண்மைகள் சில கவிஞரது உள்ளத்து உதிப்பவாதலின், இவ்வற்புதக் கீதவொலியைக் குறித்துத் தமிழ்ப்புலவர் ஒருவரெழுதிய செய்யுள் ஒன்றினை ஈண்டுத் தருகின்றும் அறிஞர் உவந்தேற்று அருள் புரிவாராக கவிஞர்க்கு இயல்பாக அமைந்த புனைந்துரையெனக் கொள்ளினும் இழுக்காகாது.

தண்ணளிசெங் கோலாய்த் தனியறமே சக்கரமாய்
மண்முழுதும் ஆண்டபுகழ் வாமன அடியிணையே
என்றும் அழியா திலங்குஞ் சமனொளியும்
கன்று குணிலாகக் கனியுதிர்த்த மாயவற்கு
மூவடிமண் ஈந்தளித்து மூவாப் புகழ்படைத்த
மாவலியின் பேரால வயங்கு மணிநதியும்
காவும் பொழிலுங் கழிமுகமும் புள்ளணிந்த
ஏரியும் மலகி இரத்தினத் தீவமென
ஆரியர் போற்றும் அணிசால இலங்கையிலே
சீரார் குணதிசையைச் சேர்ந்து வளர்புகழும்
ஏரால இயன்றசெந்நெல் இன்சுவைத்தீங் கன்னலொடு
தெங்கி னிளநீருந் தீம்பலவி னுள்ளமிர்தும்
எங்குங் குறையா இயலுடைய நன்னாடு
மட்டக் களப்பெனனு மாநாட்டு நாட்டினிடைப்
பட்டினப் பாங்கர்ப் பரந்தோ ணுமுகமாய
ஐங்கரன் கோயில் அமிர்த கழிக்கணித்தாயப்
பொங்கு கடலுட் புகும்நீர் நிலையொன்று
நீர்நிலையி னுள்ளே நிகழ்ந்த அதிசயத்தைப்
பாரறியக் கூறும் பனுவ லிதுவாகும்

மாசகன்ற மணிவிசும்பில் வயங்குநிறை மதியம்
 மலர்கிரண ஒளிபரப்ப வளருமிள வேனில்
வீசுதென்ற லொடுகூடி விளையாடல் கண்டு
 விண்ணகத்தார் மண்ணகத்தில் விழைவுகொளும் யாமம்.

அஞ்சிறைய புள்ளொலியும் ஆன்கன்றின் கழுத்தில்
 அணிமணியின் இன்னொலியும் அடங்கியபின் நகரர்
பஞ்சியைந்த அணைசேரும் இடையாமப் பொழுதிற்
 பாணனொடு தோணிமிசைப் படர்ந்தனனோர் புலவன்

தேனிலவு மலர்ப்பொழிலிற் சிறைவண்டு துயிலச்
 செழுந்தரங்கத் தீம்புனலுள் நந்தினங்கள் துயில
மீனலவன் செலவின்றி வெண்ணிலவிற் றுயில
 விளங்குமட்டு நீர்நிலையுள் எழுந்ததொரு நாதம்.

நீல வானி லே
 நிலவு வீச வே
மாலை வேளை யே
 மலைவு தீரு வோம்
சால நாடி யே
 சலதி நீரு ளே
பாலை பாடி யே
 பலரொ டாடு வோம்

நிலவு வீச வே	மலைவு தீரு வோம்
சலதி நீரு ளே	பலரொ டாடு வோம்
நிசரி காக மா	மபத நீநி சா
சரிக மாம பா	பதநி சாச ரீ
ரிகம பாப தா	தநிச ரீரி கா
கமப தாத நீ	நிசரி காக மா

என்ன எழுந்தந்த இன்னிசைத்தீம் பாடலினைக்
கன்னலெனக் கேட்டுக் களித்த புலவனுந்தன்
அன்பன்முக நோக்கி ஆகாஇவ் வற்புதத்தை
என்னென் றுரைப்பேன் இசைநூற் பொருளுணர்ந்தேன்
ஐந்தாம் நரம்பின் அமைதியினை யானறிந்தேன்
காந்தாரத் தைந்தாய்க் கனிந்த நிஷாதமெழும்
செய்ய நிஷாதச் செழுஞ் சுரத்தின் பஞ்சமமே
வையம் புகழுகின்ற மத்திமமாம் மத்திமத்திற்(கு)
அஞ்சாஞ் சுரமாம் அணிசட்ஜம் சட்ஜத்தின்
பஞ்சமமே பஞ்சமமாம் பன்னும் ரிஷபமதற்(கு)
அஞ்சாஞ் சுரமாய் அடையும் அணிரிஷபத்(து)

எஞ்சாத பஞ்சமமாய எய்திநிற்குந் தைவதமே
தைவதத்திற் கைநதாயத தனித்தகாந தாரமெழும
இவவகையே ஏழாகி இனனிசையாழ தீஙகுழலில்
நாதமாயத தோன்றி நவைதீா அமிழ்தனைய
கீதமாய மேவுங கிளையாயப பகைநட்பாய
நின்ற முறையை நினையின இவைகிளையாம்
எனற பொழுதில் எழுவா மடநல்லாா
நீரு ளிருநதெழுநது நின்றாா அரமகளிா
ஆதலினல் மூப்பறியாா அந்தீங குழலொலியும
ஓதிய யாழின ஒலியு மெனமொழிவாா
பைமபுனலின மேறபடாநத பாசிநிகா கூநதலாா
அமபொனனின் மேனி அரையின்கீழ் மீனவடிவம்
செஙகமலம போறகரங்கள திஙகள மதிமுகத்திற்
பொஙகிய புன்முறுவல பூத்தாா புலமையார்
கவிமுகததை நோககிக் கனிநதுரைப்பாா யாஙகளே
புவியிலெனத தாரமென்பாா புதல்வியிவள் போஉழையே
உழையின மகளகுரறபே ருற்றாள இளிதாயை
பிழையில் இளிபாற் பிறநதாள்போ துததமே
துததம் பயநத சுவைவிளரிப் போபூணடாள
உயதத விளரிக் குறுதாயை கைக்கிளையே
பொனனின கபாட புரததுறைவோம மாவலிநீர்
தனனிற படிநது சமனொளியைக் குமபிடுவோம்
ஆடுவோம பாடுவோம ஆராத காதலினல
வாடுவோம பினனா மகிழ்வோம் நகைபுரிவோம்
அசச முறுவோம அடையாதாா தஙகளையாம்
இசசை யறவே இழிததுரைகக்கும் நீரமையேம
உருததெழுநது கோபிப்போம உணமை யுரைபபோம
அருததியொடு வீரம அறைவோம் வியபபுறுவோம்
திஙகள நிறைநாளிற் சோவோமிந நீர்நிலையைக்
கஙகுல கழியுமுன்னே காாபடிநத மைக்கடலைச
சென்றுயாஞ் சோவோமெனு செயலை யிதுவென்றாா
ஒன்றாக நீருள ஒளிததார் தமிழ்ப்புலவன
சிநதையை யனனாபாற் சோததி மனைபுகுநதான்
வநத இசையின் வரன்முறையும ஈஙகிதுவே.'

நீரரமகளிர் தோன்றியது கவி கறபனையாமெனக் கொள்ளுமிடததது, இசைத் தோற்றத்திற்குப் பிறிதொரு காரணங் காட்டல் வேண்டும். மணி, கடல், யானை, குழல், மேகம், வண்டு, தும்பி, சங்கு, பேரிகை, யாழ் எனக்கூறிய பததுவகை நாதங்க ளுள்ளே சங்கநாதமானது முரற்சி, முழக்கம் என இருவகைப்படுமென்று அறிஞர்

கூறுவர். 'முந்நீர் வலம்புரி சோர்ந்தசைந்து வாய்முரன்று முழங்கி யீன்ற, மெய்ந் நீர்த் திருமுத்து' எனச் சீவகசிந்தாமணி ஓம்படைச்செய்யுளினுள்ளே இருவகை நாதமுங் கூறப்பட்டன. 'மோது முதுதிரையான் மொத்துண்டு போந்தசைந்த முரல்வாய்ச் சங்கம்' எனச் சிலப்பதிகாரம் முரற்சியை மாத்திரங் கூறுகிறது இம் முரற்சியானது சங்கினது வளர்ச்சிக்கேற்ப நாதம வேறுபட்டுத் தோன்றும். மட்டக் களப்பு வாவி கடலொடு கலப்பதாதலின், ஒருவகைச் சங்கு வாழ்தற் கிடமாயிறறு. அளவிற் சிறியவும் பெரியவுமான சங்குகள் இடையிட்டு முரல்வதனாலே ஏற்படும் ஓசையின் சேர்க்கை இசைததன்மை பெற்றுத் தோன்றுகிறது அஃதெவ்வாறுயி னும், கவிதையுட் கூறப்பட்ட நீரரமகளிரது கிளையிற்பிறப்புமுறை இசைமரபிற்கு ஒத்ததேயாம்.

நின்ற நரம்பிற்கு ஐநதாம நரமபு கிளைநரம்பு எனப்படும். நான்காம் நரம்பு நட்பு நரம்பு எனப்படும். மூன்றும், ஆறும் நரம்புகளைப் பகை நரம்பு என்பர். இரண் டாம், ஏழாம் நரம்புகள் நின்ற நரம்பிற்கு இணையெனப்படுவ. ஏழு நரம்புகளும்,

1	2	3	4	5	6	7
முதல்	இணை	பகை	நட்பு	கிளை	பகை	இணை

என்னும் அடைவாக நிற்றலை நோக்குக.

'உறவிணை நட்புக் கிளைவியப் பெய்த
முகின்முழ வதிர வெழிசை முகக்கும்
முல்லை யாழொடு சுறுநிவண டலம்பக்
களவளர் சூடிப் புறவுபாட் டெடுப்பப்
பசுந்தழை பாப்பிக் கனமயி லால'

என்னும் கல்லாடச் செய்யுளடிகளின் உரையிலே,

'ஏழா நரம்பிணை நாலு நட்பாகு
மைந்துகிளை யாறு மூன்றும் பகையே'

என்றுரிசைமரபுடையார்' எனக் காணப்படுகிறது வழுநீங்கிய தூயவுருவத்திலே,

'ஏழா நரம்பிணை நாலு நட்பாகும்
ஐந்துகிளை ஆறும் மூன்றும் பகையே'

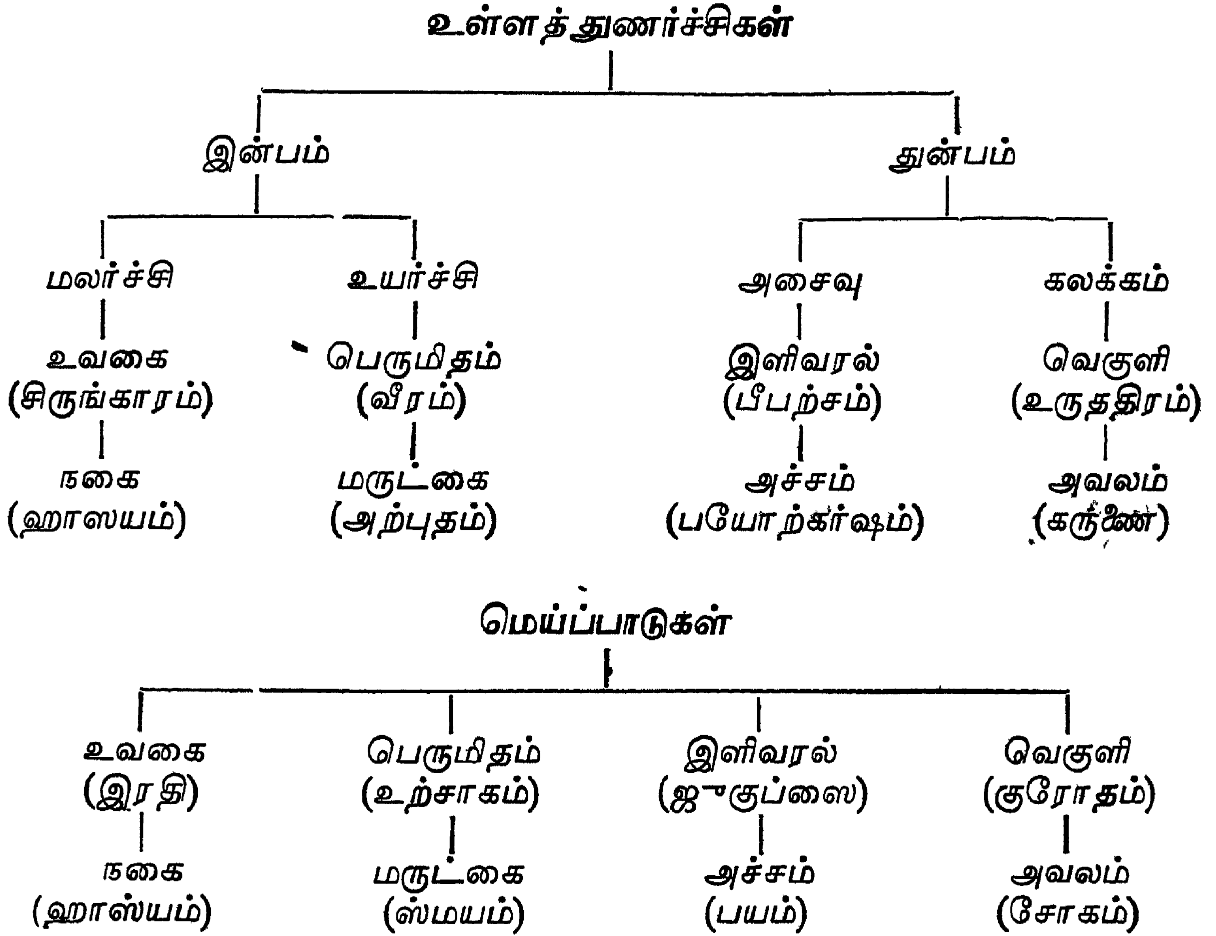
என்றார் இசைமரபுடையார்' என்று பாடங்கொளளவேண்டுமெனப் புலப்படுகின்றது.

'இணையெனப் படுவ கீழும மேலும
அணையத் தோன்றும அளவின வெனப'

என அடியார்க்குநல்லார் காட்டிய சூத்திரப் பொருளும் இதனாற் றெளிவாகின்றது. மூன்றும் ஆறும் நரம்புகளைப் பகையெனக்கொண்ட காரணமும் அப்பகை நீக்குதற் குக் கைக்கொள்ளப்பட்ட மரபும் பின்னர்க கூறப்படும்.

மேலைச் செய்யுளிலே நீரரமகளிர் கூற்ருக ஒன்பது சுவைகளும் குறிப்பிடப் பட்டன இவை தம்மை ஒருசிறிது ஆராய்வாம் இன்பததிலும் துன்பத்திலும் பாட்டு உதித்து மனத்திற்கு ஆறுதலளிக்கின்றது. இன்பந் துய்த்த உள்ளத்தினின்று மலர்ச்சியும் உயர்ச்சியும் தோற்றுவன துன்பந தோய்தலினுலே மனத்தில் அசைவுங் கலக்கமும் ஏற்படுவன மலர்ச்சி, உயர்ச்சி, அசைவு, கலக்கம் என்னும் நான்கினும் நின்று உவகை, பெருமிதம், இளிவரல், வெகுளி என்னும் நான்கும் தோன்றுவன. உவகையினின்று நகையும், பெருமிதத்தினின்று மருட்கையும், இளிவரலினின்று அசசமும், வெகுளியினின்று அவலமும் தோன்றுவன. இவவெட்டுந் தோல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலினுள்ளே விரிவுற ஆராயப்பட்டன. இவற்ருேடு சமநிலையினையுஞ் சேர்க்கச் சுவை ஒன்பதாகும்.

மேலே குறிப்பிட்ட உள்ளத்துணாச்சிகளுக்கும் மெய்ப்பாடுகளுக்கும் வட நூலார் வழங்கிய பெயர்களைக் கீழே காண்க

இசையாசிரியனமைதி கூறியவிடத்துச் சிலப்பதிகார அரும்பத வுரையாசிரியர் 'உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்கவும் வல் லனுய்' என்கின்ருர். சுவையோடு தொடர்புடைய 'இரதம்' என்னும இம்மொழி வடமொழிப் பாவத்தோடு ஒத்த பொருளினதாகச் சுவையுணர்சசியைக் குறிததுத் தமிழில் வழங்கப்படுகிறது.

'பண்ணும்பத மேழும்பல வோசைத்தமி ழவையும
உண்ணின்றதொர் சுவையும்உறு தாளத்தொலி பலவும்
மண்ணும்புன லுயிரும்வரு காற்றுஞ்சுடர் மூன்றும்
விண்ணும்முழு தானானிடம் வீழிம்மிழ லையே'

என்னும் தேவாரப் பதிகத்தின் முதலீரடிகளிலும் ஆளுடையபிள்ளையார் பண், இரதம், தாளம் எனும் மூன்றினையும் குறிப்பிடுகின்றார். இம் மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டமே 'பரதம்' எனப்பட்டது. 'நாடகத்தமிழ்நூலாகிய பரதம், அகத்தியம் முதலாவுள்ள தொன்னூல்களு மிறந்தன' என அடியார்க்குநல்லார் கூறுதலின், தமிழ்ப்பரதம் ஒன்று இருந்து இறந்தமை தெளிவாகின்றது.

மேலே குறித்த மூன்றுறுப்புக்களிலே இரதம் இதுவென ஓரளவிறகுக் காட்டினும்; பண், தாளம் என்னும் இரண்டினது தன்மையையும் ஒருசிறிது ஆராய்வாம்

'அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும
உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய
நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர்' எனவும்

'அசையுஞ் சீரும் இசையொடு சேர்த்தி
வகுத்தன ருணர்த்தலும் வல்லோ ராறே' எனவும்

'இசைநிலை நிறைய நிற்குவ வாயின
அசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறலே' எனவும்

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறுதலின், செயயுளிடத்து எழுத்துக்கள் பெறும் மாத்திரை யளவு உரைக்கும் இலக்கணம் இயற்றமிழுக்கும் இசைத்தமிழுக்கும் பொதுவாமென்பது புலனாகின்றது. 'சீரியைந்திற்றது சீர்' எனறபடி, தாளததினிறுதி இசைத் தமிழிலுஞ் சீர் எனப்படும். தாளத்தினிடை நிகழுங் காலம் தூக்கு எனப்படும். தாளத்தின் முதலெடுக்குங் காலம் பாணி எனப்படும் கலித்தொகை கடவுள்வாழ்த்துப் பாடல் உரையினை நோக்குக. செப்பல், அகவல், துள்ளல், தூங்கல் எனும் நால்வகை ஓசைவிகற்பங்கள் தாளத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டன. தாளம் பிழையாது நிற்கப் பாவினது உருவம் செவிக்குப் புலனாகும் அழகிய செந்தாமரை மலரினையும் பசிய இலையினையும் படத்திலெழுதப் புகுந்த ஓவியன் முதலிலே வெள்ளிய தளத்திலே நுண்ணிய வரைகளினாலே உருவத்தைத் தோற்றுவிக்கிறான். இவ்வுருவத்தினைப் போன்றது தாளத்தோடியைந்த பாவினோசை அதன்மேல் செம்மை, பசுமையாகிய நிறங்களைத் திட்டிச் சித்திரததை முடிக்கிறான். பாவோடணைந்த இசையினை இசைதல் இந்நிறந்திட்டுதல்போலவதோர் செய்கை. 'நிறந்தோன்ற' என உரையாசிரியர்கள் பலவிடத்தும் வழங்கியிருப்பதைக் காணலாம் 'நிறம்' என்னும் தமிழ மொழியோடு ஒத்த பொருளினது 'இராகம்' என்னும் வடமொழி. பாவோடு நிறத்தினை இசைத்தலால், இஃது, 'இசை' யெனப்பட்டது. பண்ணுதல் என்னும் வினையடியாகப் பிறந்தது 'பண்'. பண்ணும் இசையும் ஒத்த தன்மையவாயினும், அவற்றிடையே அமைந்த வேறுபாடுகளுஞ் சிலவுள. அவை பணணியலினுட் கூறப்படுவ.

அரங்கேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே இப்பொருளினைக் கூறும் பகுதியைத் தருவாம்.

'மூலாதாரந் தொடங்கிய எழுத்தின் நாதம் ஆளத்தியாய்ப் பின் இசையென்றும் பண்ணென்றும் பெயராம் என்னை?

'பாவோ டிணைந்த விசையெனறா பணணெனறா
மேவாா பெருந்தானம எட்டானும—பாவாய
எடுத்தல முதலா இருநானகும பணணிப
படுத்தமையாற பணணெனறு பாா'

'பல இயறபாககளோடு நிறத்தை இசைத்தலால இசையென்று பெயராம்

'பெருந்தானமெட்டினும கிரியைகளெட்டானும பணணிப்படுத்தலாற பண்ணென்று பெயராயிறறு

'பெருந்தானமெட்டாவன நெஞ்சும, மிடறும், நாக்கும, மூக்கும, அண்ணக்கும, உதடும, பலலும், தலையுமென விவை'.

'கிரியைகளெட்டாவன எடுத்தல, படுத்தல, நலிதல், கமபிதம், குடிலம, ஒலி, உருட்டு, தாககு எனவிவை'

இவைதம்மோடு குடிலத்திறகும ஒலிககுமிடையில விந்து, நாதம என்னும இரண்டினைச் சோத்துப் பத்து எனபாருளா இவைதமமைப் பண்ணியலினுள விரித்துக் கூறுவாம்

---

5. மூவகைத்தானம்; ஆரோசை; அமரோசை; நாலவகைச செய்யுளியககம்.

வேனிறகாதையினுளளே,

மூவகை யியககமும முறையுளிக கழிபபித
திறத்து வழிப்படூஉந தெளளிசைக கரணத்துப
புறததொரு பாணியிற பூஙகொடி மயஙகி

என்புழிக் கூறிய 'மூவகை யியககமும்', புறஞ்சேரியிறுத்த காதையினுளளே,

ஒற்றுறுப் புடைமையிற பறறுவழிச சோததி
உழைமுதற கைக்கிளை யிறுவாயக கட்டி
வரன்முறை வநத மூவகைத தானத்துப
பாய்கலைப பாவை பாடற பாணி
ஆசான் திறத்தி னமைவரக் கேட்டு

என்புழிக கூறிய 'மூவகைததானமும' ஒதத பொருளின. மெலிவு, சமன், வலிவு என நாம் முன்னர்க் குறிபபிட்ட மூன்றுமே மூவகையியக்கமென்றும, மூவகைத் தானமென்றும இங்குச சுட்டப்பட்டன.

மந்தரத்தும் மத்திமத்தும் தாரத்தும் வரன்முறையால்
தந்திரிகள் மெலிவித்தும் சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்
அந்தரத்து விரல்தொழில்கள் அளவுபெற அசைத்தியக்கிச்
சந்தரச்செங் கனிவாயுந் தனிவாயுந் தொடக்குண்ண

எனும் ஆறுமுகநாயனார் புராணச் செய்யுளினாலே, மந்தரம், மத்திமம், தாரம் எனப் பிற்காலத்தார் வழங்கியன பழந்தமிழர் கூறிய மெலிவு, சமன், வலிவு எனனும் மூன்றினையுமேயாம் என்பது தெளிவாகின்றது. வடமொழித் 'தாரம்' மூவகைத் தானத்தினுள் ஒன்று, தமிழ்த் 'தாரம்' ஏழிசையில் ஒன்று. இருமொழியும் மயங்காது காத்தற்பொருட்டு வடமொழித் தாரத்தை யொழித்து, 'உச்சம்' என்னும் சொல்லினையே வழங்குவாம். மெலிவிற்கு 'மந்தம்' என்னும் வழக்குச் சிலப்பதிகாரத்திலும் வந்துளது. மூன்றினையும் சேர்த்து 'மந்தோச்சசமம்' என அடியார்க்கு நல்லார் வழங்கினார். வீணை நரம்பு மந்தக்குரலுக்கு இசைகூட்டப்பட்டிருப்பின், அதன் செம்பாலிலே சமவிசையாகிய குரலும், அதன் வாரத்திலே உச்சவிசையாகிய குரலுங் கேட்கப்படுவ.

அடிபோ தாகக மறுபதிற் றடித்தே
செம்பால் வாரஞ் சிறுமைக கெல்லை

என்னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரவுரையிலே, 'செம்பாலாகிய முப்பத்தடி', 'வாரமாகிய பதினைந்தடி' எனக் கூறப்படுதலின், நின்ற அளவிற் சரிபாதி 'செம்பால்' எனவும், நான்கிலொரு கூறு 'வாரம்' எனவும் அறிகின்றோம். இவற்றின் விரிவெல்லாம் இசை நரம்பியலினுட் கூறப்படும்.

குரல் — துத்தம் — கைக்கிளை — உழை — இளி — விளரி — தாரம் — குரல் என மந்தக்குரல்முதற் சமக்குரல்வரைப் பெருகிச் செல்லும் நரம்புகளின் இசை ஆரோசை எனப்படும். குரல் — தாரம் — விளரி — இளி — உழை — கைக்கிளை — துத்தம் — குரல் எனச் சமவிசையாகிய குரல்முதல் மந்தக்குரல்வரை அமர்ந்து இயங்கும் இசை அமரோசை எனப்படும். இவைதம்மைப் பிற்காலத்தார் 'ஏற்றம்', 'இறக்கம்' என்னும் பொருளினவாகிய 'ஆரோகண', 'அவரோகண'ச் சொற்களால் வழங்கினர்.

நரம்பு நீளத்திற் குறுக இசை பெருகிச் செல்லும். நொடிப்பொழுதிற்கு 256 சிற்றசைவுகளோடு இயங்குகின்ற வீணைத் தந்தியின் செம்பால் 512 சிற்றசைவுகளோடு இயங்கும், வாரம் 1024 சிற்றசைவுகளோடு இயங்கும்.

பேரியாழிலே, தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி என்னும் ஏழும், மெலிவு, சமன், வலிவு என்னும் மூன்று தானத்திலும் தனித்தனி நின்றன. மொத்த நரம்பு இருபத்தொன்று. சமன்தானத்து நரம்பு ஏழும் மெலிவுத்தானத்து நரம்பு ஏழின் செம்பாலாவன. வலிவுத்தானத்து நரம்பு ஏழும் சமன்தானத்து நரம்பு ஏழின் செம்பாலாவன; மெலிவுத்தானத்து நரம்பு ஏழின் வாரமாவன எனினும் பொருந்தும்.

செங்கோட்டியாழி லமைந்த ஒற்றுறுபபானது, நரம்புகளைச் செம்பாலாக்கி மெலிவுநரமபிற் சமன்தோன்றவும், வாரமாக்கி மெலிவு நரம்பில் உச்சமெனப்படும் வலிவுதோன்றவும செய்வது.

இசைக்கும் இயலுககும் பொதுவாகிய செயயுளியககம் நான்கு உள அவை முதனடை, வாரம், கூடை, திரள எனபபடுவ அருமபதவுரையாசிரியா அரஙகேற்று காதையுரையினுளளே, 'இயக்க நான்கினும முதனடை மிகவும் தாழ்நத செலவினை யுடைததாகலானும, திரள் மிகவும முடுகிய நடையினை யுடைத்தாகலானும, இவை தவிர்ந்து இடைபபடட வாரப்பாடல சொலலொழுககமும இசையொழுககமும் உடைததாகலானும, கூடைப்பாடல சொறசெறிவும் இசைசசெறிவும் உடைத்தாக லானும், சிறப்புநோககி அவவிரண்டினுளளும் வாரப்பாடலை அளவு நிரமப நிறுத்த வல்லஞய்' என்ருர் எனக கூறியதுகொண்டு நால்வகை யியககததினையும பொதுவாக வுணாநதுகொள்ளலாம் இவவாசிரியாதாமே கானல்வரி உரையினுள்ளே,

அழலணஙகு தாமரை யருளாழி யுடையகோன் அடிக்கீழ்ச சோநது
நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து நிரநதலாநது தோடேநதி நிழறறும போலும்
நிழலணங்கு முருகுயிர்தது நிரநதலாநது தோடேநதி நிழறறு மாயிற
ருழலணஙகு மனபுடையார் குழொளியும வீழகரியும் சொலலா வன்றே

இது கூடைச செயயுள.

கூடை யெனபது கூறுங காலை
நான்கடி யாகி யிடையடி மடககி
நான்கடி யஃகி நடததறகு முரிததே

வார மெனபது வகுககுங காலை
நடையினு மொலியினு மெழுததினு நோககித
தொடையமைந தொழுகுந தொன்மைததெனப

இவை அடிவரையிட்டன

எனக காட்டினா. 'நடத்தற்கு முரித்தே' என்புழிநின்ற உம்மையினல் இடை மடங்காது வருவனவுங்கொள்க இஙகுக் கூறிய நால்வகை யியககங்களும் செப்பல் முதலிய நால்வகை யோசைகளும் மயங்கிவருதலின், மயங்கிசைக் கொச்சககலிப்பா அப்பெயர் பெற்றது

உரைசால அடிகள அருளிய மங்கலவாழத்துப்பாடல் மயஙகிசைக்கொச்சகக் கலிப்பாவிறகுச சிறந்த எடுத்துககாட்டாகும்

இந்நூற் றெய்வவணககச செய்யுடகளுள்ளே கைககிளைச் செயயுள் முதனடை யாகவும், இளி, விளரி, தாரச செயயுடகள் வாரமாகவும், குரற்செய்யுள கூடையாக வும், உழை துத்தச் செய்யுட்கள் திரளாகவும் அமைந்துநின்றன.

6. தேவபாணியும் பரிபாடலும்

முதலூழி யிறுதிக்கண் கடல்கொண்ட தென்மதுரையகத்துத் தலைச்சங்கத்து அகத்தியனாரும், இறையனாரும், குமரவேளும், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரும், நிதியின் கிழவனும் என்றிவருள்ளிட்டோரிருந்து தமிழாராய்ந்த காலத்திலே, எண்ணிறந்த பரிபாடலும், முதுநாரையும், முதுகுருகும், களரியாவிரையு முள்ளிட்டன புனையப் பட்டனவென அறிகின்றோம். கடைச்சங்கத்துத் தொகுக்கப்பட்ட தொகைநூல்களுள் ஒன்றாகிய எழுபது பரிபாடலின் ஒருபகுதி நமக்குக் கிடைத்துளது. கிடைத்த பகுதியினை நோக்கித் தமிழிசையின் வளத்தினையும் பாடலினமைந்த விழுமிய பொருளினையுங் கண்டு இறும்பூதெய்துகின்றோம். நமக்குக் கிடைத்த ஒருசில பரிபாடல்களின் நலத்தினை நோக்கித் தலைச்சங்கத்தார் புனைந்த எண்ணிறந்த பரிபாடல்கள் எத்துணை வளஞ் சிறந்திருந்தனவோ வெனவெண்ணி உளமுருகுகின்றோம். பாடற்பின்னுக்கப் பாடற்றுறையும், பாடினார்பெயரும், பண்ணின்பெயரும், இசைவகுத்தார் பெயரும் தரப்பட்டிருக்கின்றன. நாகனார், பெட்டனாகனார், நன்னாகனார், நந்நாகனார், கண்ணனாகனார் என்கின்ற பெயர்களை நோக்குமிடத்து, இசைவகுத்த பாணர் நாக குலத்தினரோ என எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. கேசவனார், நல்லச்சுதனார் என்போர் பாடினோராகவும், இசைவகுத்தோராகவும் இருக்கின்றனர். இவர்தாம் வகுத்த இசையினை ஒருமுறைபற்றி எழுதியிருத்தல் வேண்டும். அம்முறையும், முறைபற்றிய இசைக்குறிப்பும் நமக்குக் கிடைத்தில.

> திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
> தொருபாட்டுக் காடுகிழாட் கொன்று—மருவினிய
> வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
> செய்யபரி பாடற் றிறம்

என்றமையின், இப்பாடல்கள், மாயோன், சேயோன், காடுகிழாள் என்னுந் தெய்வங்களை வாழ்த்திய பாடல்களாகவும், வையை, மதுரையின் வனப்பினையும், அவைதம்மில் முறையே நீராடியும், வாழ்ந்தும் இன்பந்துய்த்த மக்களது செயல்களையுங் கூறும் செய்யுட்களாகவும் அமைந்தன. இயற்கைவனப்புந் தெய்வவனப்புமே இசைப் பாட்டுக்கு உவந்த பொருளாவன என்பதைப் பரிபாடல்நூல் நமக்கு நன்கு உணர்த்துகிறது. தமிழ்நாடு உய்யுமாறு திருவவதாரஞ்செய்த நாயன்மார்கள் பாடிய தேவாரப் பாடல்களும் இயற்கை வனப்பினையும் தெய்வ வனப்பினையும் ஒருங்கு கூறும் நீர்மைய.

தேவரை முன்னிலைப்படுத்திப் பரவும்பாட்டுத் தேவபாணி எனப்படும். இது முத்தமிழுக்கும் பொதுவானது. கடலாடுகாதை யுரையினுள்ளே அடியார்க்குநல்லார் ‘பதினோராடற்கும் முகநிலையாகிய தேவபாணி, மாயோன்பாணி’ எனக்கூறி, ஆங்கதற்குப் பின்வருஞ் செய்யுளை எடுத்துக்காட்டாகத் தருகின்றார்.

> மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி லமைத்தவன்
> மறிதிரைக் கடலினை மதித்திட அடைத்தவன்
> இலகொளித் தடவரை கரத்தினி லெடுத்தவன்
> இனநிரைத் தொகைகளை யிசைத்தலி லழைத்தவன்

முலையுண்த தருமவள நலததினை முடிததவன
 முடிகளபத துடையவ னுரததினை யறுததவன
உலகனைத தையுமொரு பததததினி லொடுககினன
 ஒளிமலாக கழறரு வதறகினி யழைததுமே

இஃது எணசீரான வநத கொசசக வொருபோகு.
பண—கௌசிகம தாளம—இரணடொத்துடைததடாரம.

மேலேகுறிப்பிடட பதினோராடலகளுள ஒனறு மரககாலாடல் இது வெற்றி வெலபோர்க்கொறறவையாகிய தாககை யாடியது அவுணா வஞசனையினலே பாமபு, தேள் முதலியவாகப் புகுதலை யுணாநது, அவறறை யுழக்கிக கனைதறகு மரககால கொணடு ஆடுதலின் மரக்காலாடலாயிறறு மேலே தெய்வ வணககப் பாடலக ளுள்ளே, சூறற்பாடலில மரககாலாடல குறிப்பிடப்பட்டது அப் பாடலில், ‘மணி மொழி’ என்றது வாதவூரடிகளருளிய திருவாசகததினை.

---

7. மிடறறுபபாடலுங் கருவிபபாடலும்

ஏமாஙகத நாடடின இராசமாபுரததிலே, அழகுற அமைநத யாழமணடபத் திலே வநது அமர்ந்த காந்தருவததததையானவள முதலிலே அவைபபரிசாரமாக ஒரு பாடலைப்பாடுகினறாள் அதன்மேல அவள் தோழியாகிய வீணாபதி யென்னும் பேடி, மணவினைகருதி வநதிருந்த ஆடவரை நோக்கி, ‘இளையாளாகிய தததை பாட வீர ரெலலாரும அதற்கேறப யாழின கூறுபாட்டையெலலாம வாசிததல தொடஙகுக அதற்கு இயையீராயின், இவளது யாழ வாசினை போல விரையப் பாடுவீராக’ என் றாள் பின்பு, காநதருவததததை, பாவைபோலிருந்து, யாழை வாசிதது, அதற்கேற்பப் பாடினாள் அவவிசையினைக கேடட அரசா முதலினோர் விம்மிதமெயதி, ‘இமமட வரலது புருவம ஏறு, கண்ணும ஆடா, மிடறும வீங்காது, பறகளும தோன்றா; ஆத லால இவள வாய்திறநது பாடினளோ? அன்றி யாழ்தான தனககுரிய நரம்போடு நாவினையும பெற்றுப் பாடிறறோ?’ வென வருநதினா

 கருஙகொடிப புருவ மேறா கயனெடுங கணணு மாடா
 அருஙகடி மிடறும விமமா தணிமணி யெயிறுந தோனறா
 இருஙகடற் பவளச செவவாய திறநதிவள பாடி னளோ
 நரமபொடு வீணை நாவி னவினறதோ வெனறு நைநதார் —சீவகசிநதாமணி

இங்குக் குறித்த பாடன்மரபே இசைமரபு என்னும நூலினுள்ளும,

 கணணிமையா கணடங துடியா கொடிறசையா
 பணணளவும வாயதோனறா பறறெரியா—எணணிலிவை
 களளாா நறுநதெரியற் கைதவனே காநதருவா
 உளளாளப பாட லுணா —நசசினாக்கினியருரை-மேறகோள

என்னுமிடத்துங் கூறப்பட்டது இங்குக் கூறியது உள்ளாளப்பாடல். முன்பு கூறிய கிரியைகளெட்டுடனே, ‘உளளாளம், விந்து, நாதம்’ என்னும மூன்றினையுங் கூட்டப் பெறுகின்ற பதினொன்றும் பதினொரு பாடறறொழில்கள எனப்படுவ

> உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொலியுருட்டுத்
> தள்ளாத தாக்கெடுத்தல் தான்படுத்தல்—மெள்ளக்
> கருதி நலிதல்கம் பிதங்குடில
> மொருபதின்மே லொன்றென் றுரை —நச்சினார்க்கினியருரை-மேற்கோள்

உள்ளாளத்தினைக் குடிலத்தோடு ஒன்றாக்கிக் கூறுவாருமுளர் விந்து, நாதம், ஒலி, உருட்டு, தாக்கு என்னும் ஐந்தும் ஒரு தொகுதியாக, எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம் என்னும் ஐந்தும் மற்றொரு தொகுதியாக நிற்பவெனக் காணப் படுகிறது. பின்னின்ற ஐந்தின் இலக்கணம் வருமாறு

> எடுத்தல்பாட் டுச்சமாம் எண்படுத்தல் மந்தம்
> நடுத்த நலிதல் சமமாம்—தொடுத்தியன்ற
> தள்ளாத கம்பிதந் தானடுக்கல் நற்குடிலம்
> உள்ளாளப் பாட லுணர் —நச்சினார்க்கினியருரை-மேற்கோள்

உள்ளாளப்பாட்டுப் பாடுங்கால், இடை பிங்கலையை இயக்க மறுத்து, மூலாதார முதல் பிரமரந்திரமளவும் நின்ற வெளியிலே இயங்கிப் பாடுதலென்பர்

> பண்ணொன்று பாட லதுவொன்று பல்வளைக்கை
> மண்ணொன்று மெல்விரலும் வாணரம்பின் மேனடவா
> விண்ணினை நியங்கி மிடறு நடுநடுங்கி
> எண்ணின்றி மாத ரிசைதோற் றிருந்தனளே

என்னுஞ் சீவகசிந்தாமணிப் பாடலினுள்ளே, 'விண்' என்றது மேலே கூறிய வெளியினை. அவ் வெளியிலே இயங்கிப் பாடவேண்டிய உள்ளாளத்திலே மிடறு நடுங் குதலாலேற்பட்ட கம்பிதங் கலந்தது குறையாயிற்று ஆதலினாலே காந்தருவதத்தை யாழ்ப்போரிலே தோல்வியடைந்தாள்

> பருந்து நிழலும்போற் பாட்டும் எழாலும்
> திருந்துதார்ச் சீவகற்கே சோர்ந்தன

என்னுமிடத்துப் பருந்தினியக்கம் பாடற்றொழிலுக்கு ஒப்பாகக் கூறப்பட்டது; எங்ஙனமெனின், 'பருந்து பறக்குமிடத்து முறையே உயர்ந்து அந் நிலத்தின்கண் நின்று ஆய்ந்து பின்னும் அம்முறையே மேன்மேல உயர்கின்றாற்போலப் பாட வேண்டுதலின் அஃது உவமமாயிற்று.'

கருவிகள் பல ஒருங்கியைந்து ஒலிப்பதனை இக் காலத்தார் Orchestra என்பர். இது பழந்தமிழ் நாட்டில் ஆமந்திரிகை யென வழங்கப்பட்டது. 'குழல்வழி யாழெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னா, முழவியம்ப லாமந்திரிகை' எனச் சீவக சிந்தாமணி, 675 ஆம் பாடலுரையில், நச்சினார்க்கினியர் காட்டிய மேற்கோட் சூத்திரத்தினாலும்,

> குழல்வழி நின்ற தியாழே யாழ்வழித்
> தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப்
> பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு
> கூடிநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை

என்னும் அரங்கேற்றுகாதைச் செய்யுளினாலும் அறிகின்றோம். இச் செய்யுளுரையிலே,

அருமபதவுரையாசிரியர், 'ஆமந்திரிகையாவது—இடக்கை. நின்றது கருவியென்னுது ஓசையென்க' என்ருர்.

அனைத்துக கருவிகளையும் ஆக்கியும அடககியும சிதைவின்றிச் செலுத்துவோன் தண்ணுமையாகிய மத்தளக்கருவியை யிசைப்போனுதலின், அவன் 'அத்தகு தண்ணுமை யருந்தொழில முதலவ' னெனப போறறப்பட்டான்.

—

8. பாணர் வரன்முறை

'பாணன் பறையன் துடியன கடமபனென றிந்நான்கலலது குடியுமில்லை' என்னும் பழஞ்செயயுளிற் குறிக்கப்படும் நான்கு பெயர்களுள்ளே மூன்று இசைக் கருவியாற்பெற்ற பெயாகள் ஆதலினுலே, பழந்தமிழநாட்டிலே இசையறிவு பெருகப் பரவியிருந்ததென அறிகின்ருேம்.

> பேரிகை படகம இடக்கை உடுககை
> சீர்மிகு மததளம் சலலிகை கரடிகை
> திமிலை குடமுழாத தக்கை கணப்பறை
> தமருகம தணணுமை தாவில தடாரி
> அநதரி முழவொடு சநதிர வளையம
> மொநதை முரசே கணவிடு தூமபு
> நிசாளம துடுமை சிறுபறை அடககம
> மாசில தகுணிசசம விரலேறு பாகம
> தொக்க உபாஙகம துடிபெரும பறையென
> மிகக நூலோா விரித்துரைத தனரே
>
> —அடியாாக்குநலலாருரை-மேறகோள

எனத தோற்கருவிகள கூறப்பட்டன. பறையினை முழக்குவோன் பறையன்; துடியினை முழக்குவோன் துடியன் 'தோறறந் துடியதனில்' என்றமையினுலே, கூத்தப்பிரானது திருக்கரததிலிருப்பது துடியென்று தெளியப்படும்.

> மறஙகடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறநத
> கொறறவை நிலையு மத்திணைப புறனே

என்னும் தொல்காப்பியப் புறத்திணையியற சூத்திரத்திலுலே, போர்க்களத்துச் செல்லும மறவர் தத்தமது துடியரோடு ஊர்ப்புறஞ் சூழ்தல் கூறப்பட்டது

> நிததிலஞ்செய பட்டமும நெற்றித திலதமும
> ஒததிலஙக மெயபூசி 'யோாததுடீஇத—தத்தம்
> துடியரோ டூப்புறஞ் சூழ்நதாா மறவா
> குடிநிரை பாராட்டக் கொண்டு.

என்னும் பழமபாடலிற் கூறியிருப்பவறறை அகக்கண்கொண்டு நோக்குவோமாக. பழந்தமிழநாட்டு வீரமறவர் நெற்றியிலே திலதமிட்டு முத்தினுற்செய்த நெற்றிப் பட்டத்தைக் கட்டியிருக்கின்றனர் உடலிலே சாந்தம் பூசி அரையிலே போர்க் கோலத்திற்குரிய ஆடை அணிந்திருக்கின்றனர் தத்தமது துடியர் பின்செல்ல ஊர்ப் புறத்தைச் சூழ்ந்து செல்கின்ருர்.

முல்லைக்கு ஏறுகோட்பறை, குறிஞ்சிக்கு முருகியமுந் தொண்டகப் பறையும், மருதத்திற்கு மணமுழவும் நெல்லரிகிணையும், நெய்தற்கு மீன்கோட்பறை, பாலைக்குச் சூறைகோட்பறையும் நிரைகோட்பறையும் என ஐவகை நிலத்திற்கும் பறை கூறப்பட்டன. இவற்றை முழக்குவோர் பறையர்.

பாணன் கூத்தன் விறலி பரத்தை
யாணஞ் சான்ற அறிவர் கண்டோர்
பேணுதகு சிறப்பிற் பார்ப்பான் முதலா
முன்னுறக் கிளந்த கிளவியொடு தொகைஇத்
தொன்னெறி மரபிற் கற்பிற் குரியர்

எனத் தொல்காப்பியச் செய்யுளியலுட் கூறியபடி, கற்பினுட் கூற்றிற்குரிய பாணன் தலைமகளது ஊடலினைத் தீர்க்கும் வாயில்களுள் ஒன்றுவான்.

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன் தனது மனைவி கண்ணகியைத் துறந்திருந்தானாக, அவனாற் றுறக்கப்பட்ட கண்ணகி காரணமாக அவனைப் பாடிய பரணரும், அரிசில்கிழாரும், பெருங்குன்றூர்கிழாரும் அகத்திணை மரபின்படி தம்மைப் பாணராக வைத்துச் செய்யுள் செய்தது மேற்குறித்த உண்மையினை வலியுறுத்துகின்றது. அவற்றுள் ஒரு செய்யுள் வருமாறு:

மடத்தகை மாமயில் பனிக்குமென் றருளிப்
படாஅம் ஈத்த கெடாஅ நல்லிசைக்
கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக
பசித்தும் வாரேம் பாரமும் இலமே
களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்
நயம்புரிந் துறைநர் நடுங்கப் பண்ணி
அறஞ்செய் தீமோ அருள்வெய் யோயென
இஃதியாம் இரந்த பரிசில் அஃதிருளின்
இனமணி நெடுந்தேர் ஏறி
இன்னா துறைவி அரும்படர் களைமே —புறம். 145

'யாம் பசித்தும் வருவே மல்லேம், காக்கப்படும் சுற்றமும் உடையே மல்லேம்' எனப் புலவர் கூறுகின்றார். உண்மைப் பாணரோவெனின் இவ்விரண்டும் உடையவராகவே தோற்றுவார். அவர் அத்தகையராதலை,

உடும்புரித் தன்ன என்பெழு மருங்கிற்
கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது
சில்செவித் தாகிய கேள்வி நொந்துநொந்து
ஈங்கு எவன்செய்தியோ பாண —புறம். 68

கையது கடனிறை யாழே மெய்யது
புரவல ரின்மையிற் பசியே அரையது
வேற்றிழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅர்
ஓம்பி யுடுத்த உயவற் பாண —புறம். 69

எனும் இச் செய்யுட்கள் காட்டுகின்றன. பத்துப்பாட்டிலமைந்த சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, மலைபடுகடாம் என்னுங்

கூத்தராற்றுப்படை ஆகிய நூல்கள் பழைய பாணருடைய வரன்முறையினைப் பெருகக் கூறுவன.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனுர், திருப்பாணுழ்வார், பாணபத்திரர் என்னுந் தெய்வப் பாணர்கள் இடைக்காலத்தில வாழ்ந்து இறைவனருள் பெற்றவர்கள்.

---

9. திணைககருப் பொருளாகிய யாழின்பகுதி *

தெயவ முணவே மாமரம புட்பறை
செயதி யாழின பகுதியொடு தொகைஇ
அவவகை பிறவுங கருவென மொழிப —தொல. அகததிணையியல-கஅ

எனத தொல்லாசிரிய ருரைத்ததுகொண்டு, யாழின்பகுதி கருப்பொருள் வகையினுள் ஒன்ருமென அறிகின்ரும திணை ஐநதாதலின், யாழின் பகுதியும் ஐவகையவா மென்பது ஒருதலை 'ஈரிரு பண்ணும் எழுமூன்று திறனும்' எனும் இசைநூன் மரபினை நோககுமிடததுப், பெரும்பண் நான்கென்பது பெறப்படுகின்றது. இது யாழின்பகுதி ஐவகையவென மேறகண்ட முடிபிேனுடு மாறுகொள்வதாகக் காணப் படுதலின், யாழின பகுதியின் பெயருந், தொகையும், முறையும, பொழுதுரிமையும் என்றின்னவற்றை ஆராய்ந்தறிதல் இன்றியமையாததாயிறறு

சீரினிது கொணடு நரமபினி தியக்கி
யாழோா மருதம பணண(ப).........
....
புலாநது விரி விடியல......... —மதுரைக்காஞ்சி கூடுஎ—கூஎச

என்றதனுல், மருதப்பண் விடியற்காலத்திற்கு உரியதென்பது பெறப்படடது

திவவுமெயாந நிறுததுச் செவவழி பணணிக
குரலபுணா நலயாழ முழவோ டொன்றி
நுணணீ ராகுளி யிரட்டப் பலவுட
ஒணசுடர் விளகக முநதுற......
....
முநதை யாமஞ் சென்ற பினறை —மதுரைககாஞ்சி கூ0ச—கூ௨0.

என்றதனுற் செவ்வழிப்பண மாலைக்காலத்துக் குரியதென்பது பெறப்படடது.

அருளா யாதலோ கொடிதே யிருள்வரச
சீறியாழ் செவவழி பணணி யாழநின
காரெதிர் கானம் பாடினே மாக —புறம. கசச

---

*வரலாறறு முறைமையினை மறநத பாணாது செயலும் பிறவும கூறும இப் பகுதி விககிரம மாசித் திஙகளிலே, தமிழ்பபொழிலில் யாம வெளியிட்ட 'பணணுந திறனும்' என்னும் பொருளுரையினின்று எடுக்கப்பட்டதாதலின், மணிமலரில வெளிவநத 'முறைமறநதறைதல்' எனனும பொருளுரைக்குக் காலததால முநதியதென்பதை அறிஞர் அறிநதுகொளவாராக.

'மாலைக்காலம் வந்தவளவிலே சிறிய யாழை இரங்கற்பண்ணாகிய செவ்வழி யென் னும் பண்ணிலே வாசிக்கும் பரிசு பண்ணி நினது மழையை யேற்றுக்கொண்ட காட் டைப் பாடினேமாக' என்றமையால், முல்லை நிலமும், கார் காலமும், மாலைப்பொழு தும் செவ்வழிப்பண்ணிற் குரியவாமென்பதும், அது இரங்கற்பண் ணென்பதும் பெறப்பட்டன

> வளாத தொடினும் வெளவுபு திரிந்து
> விளரி யுறுதரும் தீந்தொடை நினையாத்
> தளரு நெஞ்சம் . . —புறம் உகூ०

இரங்கற்பண்ணாகிய விளரியைச் சென்றுறுகின்ற இனிய நரப்புத் தொடையினது தீங்கை நினைந்து நடுங்கு நெஞ்சம்' என்றமையால், விளரிப்பண்ணும் இரங்கற்பண் ணென்பது பெறப்பட்டது.

ஐந்திணைக்குங் கூறிய உரிப்பொருளையும், கருப்பொருட்பாலவாகிய யாழின் பகுதியையும், முதற்பொருட்பாலவாகிய சிறுபொழுதையும் உடன்வைத்து நோக்கு வோமாக.

உரிப்பொருள்	யாழ்	பண்	சிறுபொழுது
புணர்தல்	குறிஞ்சி	குறிஞ்சி	யாமம்
பிரிதல்	பாலை	பாலை	நண்பகல்
இருத்தல்	முல்லை	சாதாரி	மாலை
இரங்கல்	நெய்தல்	செவ்வழி	எற்பாடு
ஊடல்	மருதம்	மருதம்	வைகறை, விடியல்

இவற்றுள், யாழின் பெயர் நச்சினார்க்கினிய ருரையாலும், பண்ணின் பெயர் இளம் பூரண ருரையாலும் அறியப்படுவன

> திறனில யாழே நெய்தல் யாழாகும்
>
> திறனில யாழ்விளரி நெய்தனிலஞ் சிவணும்

என்னுஞ் சேந்தன் திவாகரத்தினாலும், 'விரவிய திறனில யாழும் விளரியும் நெய்த லாமே' என்னுஞ் சூடாமணி நிகண்டினாலும், 'விளரியாழ்' என்பது நெய்தல் யாழே யாமெனவும், அது திறனிலலாத யாழ் எனவும் அறிகின்றோம். செவ்வழி யாழுக்கு இசைநூலாசிரியர் திறம் வகுத்தோதினாராதலின், அது திறனில யாழாகிய நெய்தல் யாழின் வேறுபட்ட தென்பது புலப்படுகின்றது. நெய்தற்குரிய சிறுபொழுதாகிய எற்பாடு விளரிப்பண் பாடுதற்குரிய காலமாகும். செவ்வழிக்குரிமை மாலைக்காலமா மென முன்னாகக் காட்டினாம். மாலையிற் செவ்வழிப்பண்ணும், காலையில் மருதப் பண்ணும் வாசிக்கவேண்டுமென்பது இசைநூன்மரபு. இம்முறையனறி, வேறுபட மொழிவார், வரலாற்று முறையை மறந்தோராவா ரென்பதைப் பின்வருஞ் செய்யுள் வற்புறுத்துகின்றது.

> வள்ளி வாழியோ வள்ளி வள்ளென்
> மாலை மருதம் பண்ணிக் காலைக்
> கைவழி மருங்கிற் செவ்வழி பண்ணி
> வரவெமர் மறந்தனர் .... —புறம். கசக

வரவு—வரலாற்றுமுறைமை

சேந்தன் திவாகரத்தினுள்ளே,

> யாமயாழப் பெயாக் குறிஞசி யாழும
> செவவழியாழப பெயா முலலை யாழும
> பாலையாழும மருத யாழு மெனா
> நாலவகை யாழும நாற்பெரும பணணே

எனக கூறப்படடதாதலின, முல்லையாழே செவவழியாழெனா அறிகின்றும். யாமப் பொழுதிற்கு உரியதாகிய குறிஞ்சியாழிறகு 'யாமயாழ' என மறறுமொருபெயர் உளதென்பதையும் இதனுற் காணகினறும (அசசிடப்படட சேநதன் திவாகரப் புத்தகததில் நாற்பெரும் பணணின்பெயா கூறுமிடதது, 'யாமையாழ' எனறிருப் பதை 'யாமயாழ' என்று திருததிககொளக முல்லையாழததிறனுகிய 'யாமையாழ்' என்பதொன்றுண்டு அதனை உரியவிடததிற காட்டுதும்)

முல்லையுஞ சாதாரியும் செவவ்ழியாழிறகுரிய திறனுமென்பது பின்னர்க் காட டப்படும். செவவழி முல்லைக்குரியதாக விருப்ப, அதனை நெய்தலொடு புணாத்துக் கூறிய இளம்பூரணரும், பிறரும வழுவுறறனரோவெனின், அற்றன்று, திறனில் யாழாகிய நெயதலயாழை இசைநூலாசிரியர் பெரும்பண் வரிசையினின் றகற்றி விட்டாராதலின், மாலைப்பொழுதிற்குரிய செவவழியாழினை எற்பாடடோடுஞ் சார்ததிக் கூறியது ஒருவாற்ரு னமையுமென்க.

> பாலை குறிஞசி மருதஞசெவ வழியெனா
> நாலவகை யாழா நாறபெரும பணணே —பிஙகலநிகண்டு-கஙஎரு

> உரவிய பாலையாழே யுலவிய குறிஞசியாழே
> மருதஞ செவவழியாழெனன வகுதத நாலிசையுநாற்பண —சூடாமணிநிகணடு.

எனக் கூறிய நாறபெரும பணணிறகும அறுவகைச் சிறுபொழுதையும் கொடுக்கு மிடதது,

வைகறை, விடியல்	மருதயாழ
நண்பகல்	பாலையாழ
எறபாடு, மாலை	செவவழியாழ்
யாமம	குறிஞ்சியாழ

என மரபுபட்டுநிற்கக காண்கின்றும்

> பொழுதெனா மாலைக் கெழுயாமம வைகறை
> யெறறேற்ற நணபக லெற்பா டெனவாறே
> மாலைக்குரிமை மலர்தலுற் பலமபுள
> சோலைசோா தொலிததல சுரபி கரைதல
> துன்னடைந தாமரை சுளிததெனக கூமபல்
> கன்னடங காமபோதி கனியப் பாடலே
> யாமத துரிமை யாகரி பாடலே
> யூமனா சகோர முவரி யுவததலே
> காம மன்னதங கரவென் றிவையே

வைகறைக் குரிமை வாரணங் கூவன்
மெய்யெனக் கனவுறன் மீனொளி குறைதல
வாமமீ னுதித்தன் மாதவா வாழ்தத
விராம கலியுட னிசதோளம் பாடலே
விடியற் குரிமை விலஙகொடு மறறுயிா
கடிமகிழ்ந் தெழுசசி காஞெடு கமலம்
விரிபூ மலர்தல் வெண்பனி துளிததல
தெரிபூ பாளந் தேசாட்சி பாடலே
நண்பகற குரிமை நயத்தல் கோகம
வெணடே ரோடன் மேதிநீ ராடல
பண்டிசை சாரஙகம பாட லென்பவே
எறபாட டுரிமை வெற்பா னிழனீளல்
வானஞ் சிவத்தல மறியினங குதிததல
கானமாயக காபி கலியாணி பாடலே

எனத் தோன்னூல்விளக்க நூலாசிரியர் சிறுபொழுதுரிமை கூறியதை நோக்குங்கால்,

மாலைக்குரிமை	கன்னடம, காம்போதி
யாமத்துரிமை	ஆகரி
வைகறைக்குரிமை	இராமகலி, இநதோளம
விடியறகுரிமை	பூபாளம், தேசாட்சி
நண்பகற்குரிமை	சாரங்கம்
எற்பாட்டுரிமை	காபி, கலியாணி

எனப் பிற்காலத்தார் கொண்டன ரென்பது தெளிவாகினறது. வடநாட்டில் இற்றை நாளினும் இம்முறை கையாளப்பட்டு வருகிறது

---

10. யாழ்க்கருவியின் தெய்வநலம் ; இக்கருவி தமிழ்நாட்டிலிருந்து பிறநாடுகளுக்குப் பரவிய வரன்முறை

'இசையினி விவடகுத் தோற்றும் யானையால் வேறுமென்னில், இசைவதொன் றன்று கண்டீர்' எனும் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுட் பகுதிக்கு, நசசினுர்க்கினியர், 'இவட்கு இசையாற்றோற்ற நாம இசைக்கு வணஙகும் யானையால வெல்லுது மென்று கருதிற் பொருந்துவ தொனறன்று' என உரை கூறி, 'யானை நாதத்திற் றோற்றுதலின் அதற்கு வணஙகுதலியல்பு' என அகலவுரையுந் தந்தார். 'பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்' வேழமுகனுகச சமய நூல்களிலே கூறப்படுதல் இத தொடர்பிலே உய்ததுணரற பாலது.

பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகனைச் செலவழுங்குவிதத தோழி கூற்ருக வரும்,

காழவரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருததல
யாழ்வரைத தங்கி யாஙகுத தாழபுநின

தொலகவின் தொலைத லஞரியென
சொலவரைத தஙகினா காதலோரே

என்னும் பாலைககலியினுள்ளே யானை யாழோசையி னெல்லையிலே தங்குமென்பது குறிப்பிடபபட்டது

வததவா கோமகனுகிய உதயணன் கோடபதி என்னும் யாழிசையினுலே தெயவ்யானையினை வசபபடுததிய செயதி பெருஙகதையினுட் கூறப்படடது

கொணடுசெல பாணரின தணடுறை யூரனைப
பாடுமனைப பாடல கூடாது நீடுநிலைப
புரவியும பணணிலை முனிகுவ
விரகில மொழியலயாம வேடடுதில வழியே

என்னும நற்றிணைச செய்யுளிலே, குதிரை இசைகேட்பின் முனிவுகொளளும் என்னும் உண்மை குறிககப்படடது

போாககளததிலே, வில்வீரனுகிய விசயனுக்கு மறைநூற பொருளைத் தெரிதத அருந்திறலாசான தொழுநைததுறையிலே கோவலா சிறுமியரொடு ஆடலபுரிநத நாட்களிலே, அவன மணிவாயினெழுநத குழலோசை ஆஙகுளள ஆனிரைகளையும் மூவுலகினுமுளள உயிாக கூடடஙகளையும வசப்படுததிய தெனபர்.

பாடடுக்குருகுந தமிழ்சசொக்கநாதா கூடலம்பதியிலே பாணபததிரர் பொருடடாக விறகாளாகி இசைபரபபிய ஞான்று, அவ் விசைவலையிற்பட்ட விடவாய நாகமும, பலபொறிமஞ்ஞையும், யானையும, சிஙகமும், மானும, புலியும் என்றினனவை தமமியல்பாகிய பகைமையினை மறந்து ஒன்றுகூடி நின்றனவெனப் புராணங கூறும்

திருநீலகண்டப் பெருமபாணருககுப பொற்பலகையளிததது, ஞானசமபந்தருக்குப் பொற்றுளமீநது, இசை வளாத்த பேரருளாளன் இசையே யுருவாக நின்ருன் என்னும் உணமை, 'பணணும பதமேழும் . விணணும் முழுதானுன்' என்னும் ஆளுடைய பிளளையார் திருவாக்கினுலும், 'ஏழிசையாய இசைப்பயனுய இனனமுதாய எனனுடைய தோழனுமாய' எனககூறிய ஆளுடைய நம்பிகள் திருவாககினுலும, 'ஓசை யொலியெலா மானுய் நீயே' எனககூறிய ஆளுடைய அரசர் திருவாக்கினுலும அறியபபடுகின்றது

'முன்நல்யாழ் பயிலநூல நரம்பின முதிர்சுவையே' எனக கன்னலும அமிழ்தும போன்ற கார்முகில்வண்ணனைப பாடிய திருககுருகைப்பிரான், அவ்வண்ணல் யாழ்நரம்பின் முதிாசுவையாகி நின்ருன் என்னும் உண்மையினைத் தெளிவுபடுத்துகின்ருர்.

இத்தகைய தெய்வத்தன்மை வாயநத இசையினைத் தந்த யாழ்க்கருவி தெய்வமபோலப் போற்றபபட்டது. 'இத்திறத்துக குறறநீங்கிய யாழகையிற் ெறாழுது வாங்கி' என்னுமிடத்து இளங்கோவடிகள் தொழப்படும உரிமை யாழ்க்கருவிக்கு உளதென்பதைக் குறிப்பிட்டார்.

மடுததவன புகுவழி மறையேனென் றியாழொடும
எடுததுசசூள பலவுறற பாணன்வா தீயான்கொல

என்னும் மருதககலியினுளளே, யாழாகிய தெயவத்தோடு பல தெய்வங்களையுங் கூட்

டிச் சூளுற்ற பாணனது செயதி கூறப்பட்டது யாழுக்குரிய தெய்வம் 'மாதங்கி' யென நச்சினார்க்கினியர் சீவக்சிந்தாமணி யுரையினுட் கூறினார்

நமது நாட்டிற்போலவே வேறு பல நாடுகளிலும் யாழக்கருவி தெயவமாகப் போற்றப்படடது. பண்டை நாளிலே சீரும் சிறப்பு மெய்தியிருந்த மிசிரம் என்னும் எகிப்து (Egypt) நாட்டிலும, பாரசீகக் கடற்கரையிலிருந்து அழிந்துபோன சுமேரு (Sumeria) நாட்டிலும், சோழர் குடியேறினமையினாலே சோழதேயம் எனனும பெய ரினை எய்திப் பிற்காலத்திலே மொழிச சிதைவினாலே சால்தெயா (Chaldea) என வழங்கப்படட தொல்பதியிலும், சேரா குலததார் கலததிற் சென்று வெறறிபெற் றுத் தம்மாணை செலுத்திய கிரேதத (Crete) தீவிலும, அதறகணிததாகிய (Greece) யவனபுரத்திலும், உரோமர் வருதறகுமுன பழைய இததாலி (Italy) தேசததிலும், ஐபீரியா எனப்படட பழைய ஸ்பெயின (Spain) தேசததிலுமை, பிறவிடஙகளிலும் தமிழ்க குலததாா வாழ்ந்து நாகரீகம் பரப்பினாாகளென மேறறிசை யறிஞர் ஆராய்ச்சியாற்கணடு வெளியிட்டிருககின்றனா இந்நாடுகளிலெல்லாம் யாழக்கருவி யும் போற்றப்பட்டது. சிந்துநதிதீரததிலே, முன்னாளிலே, பாண்டிய மனனரது ஆளுகையிலே, மீனாடு என்னும் பெயரொடு திகழ்ந்ததும், பின்னாளிலே, 'இறந்தோர் மேடு' எனும் கருத்துடைய 'மூகிஞ்சதரை' (Mohen-jo-Daro) எ,ன்னும பெயு ரெய்தியதுமாகிய பழைய நாட்டிலே, மிதுனராசியானது யாழ என்னும் பெயரி னால வழங்கப்பட்டு, இணை யாழுருவததினாலே குறியீடு செயயப்படடதென அறிஞர் கூறுவர்.

வேற்று நாடடிலே தமிழகுலததாா குடியேறி வாழந்த வரலாற்றினை, 'உலக புராணம்' என்னுந தலைப்பெயாக்கீழ்ச 'செநதமிழி'லும, பிற இதழகளிலும யாம் வெளியிட்ட பொருளுரையிலே விரிவாகக் காணலாம மததியதரைக கடலினைச் சூழவிருநத நாடுகள பழைமையாக எய்திய நாகரீகமானது பிற கலைகளோடு இசைக் கலையினையும திறமபெற வளாததது

இலஙகை மன்னனாகிய இராவணன வகுதத நரம்புககருவி, அவ்வகைய கருவிகளுள்ளே பலவாற்றானும் முதன்மைபெறறதெனத துணிதற கிடமுண்டு 'தல முத லூழியிற றானவா தருக்கறப், புலமக ளாளா புரிநரம் பாயிரம, வலிபெறத் தொடுத்த வாககமை பேரியாழ' எனப் பெருங்கதையினுட் கூறப்பட்ட கருவியினை ஆதியாழ் எனக் கொளளும அறிவுடையோர் தானவா கையிலிருந்த யாழ் தாம் கொள்ளும் 'ஆதியாழு'ககுக் காலததால் முறபட்டதெனபதை மறந்துவிட்டனர் போலும்

முன்னாளிலே, தமிழநாடடிலே இருந்து இறந்துபோன கூததது, இசை நூல் களின் பெயரும், வரன்முறையும், முசசங்கஙகளின் வரலாறு கூறும இடங்களிலெல் லாம் பெறப்படுவ. அடியாக்கு நல்லார் உரையிலே காணப்படுஞ் சூத்திரங்களை இந் நூலுக்குச் சேர்க்கையாகத் தருவாம் அவர்காலத்திருந்த இசைநூல்களின் பெயரை அச் சேர்க்கையுட காண்க.

கடல்வாய்ப்பட்டனவும், காலத்தின் மாறுதலினாலே மறைந்துபோயினவுமாகிய நூல்கள் மிகப்பல. அந் நூற்பெயர்களைக் கூறிப் பழமைபாராட்டுவதோடு அமைந்

திருப்போமா? இல்லை. முன்னிருந்த கலைசெல்வத்தை மீட்டும் பெறுதற்கு முயல் வோம அததகைய முயற்சி நமது நாட்டிற்கு ஆக்கமளிக்கும்

சர் உவாலடர் ஸ்கொட் என்னுங் கவிஞா தமது தாய்நாட்டிலிருந்து மறைந்து போன யாழ்க் கருவியினை முன்னிலைபபடுத்தி யெழுதிய செழுமபாடல் உள்ளததை யுருககும் நீர்மையது அது நமதுநாட்டு யாழ்க்கருவிககும் ஏற்புடையதாதலின், அபபாடலின் மொழிபெயர்ப்பினை ஈண்டுத தருகினறும இது ஸ்கொட எழுதிய நீரநிலைக கன்னிகை (Lady of the Lake) என்னும் அழகிய பனுவலின் முனனிறபது.

'வடபுலதது நல்யாழே! நீரூறறினுக்கு நிழலளிக்கும் இம மரக்கிளைமீது நெடிது தஙகினை இலையொலியும அருவிநீரொலியும இசையியமப, நினனரமபுகள் இசையின்றித் துயிலுதல முறையாகுமா? முன்னுளிலே வீசுகினற காறறிலே இசை யமிழதத்தை உகுததனையே நின்பாற பொருமையுறற பசுங்கொடி படர்நது நின் நரமபுகளை ஒவவொனறுகக கட்டிவிடடமையினுலே பேசாதிருககின்றனையா? வீரர் முகததிலே புன்னகை தவழவும், அரிவையர் நாட்டங்களிலிருநது உவகைக கண்ணீர் கலுழவும நினது இனிய குரலினுலே பேசலாகாதா?

'முன்னுளிலே, கலிடோனியாவிலே, விழாககொண்டாடுவோா மத்தியிலே, நீ மௌனஞ சாதிததிலலையே காதலையும வெறறியையும் பாடி அச்சத்தையும் பெரு மிததததையும அளவுபடுத்தினையே நினது இசைகேட டுருகும்வண்ணம் காவலரும் காரிகைநல்லாரும் சூழ்நது நின்றனரன்றே? வீரரது தீரச்செயலும, காரிகையாரது ஒப்பறற கண்ணிணைகளுமே நினது பாடறபொருளாக அமைந்தன

'நல்யாழே! துயிலொழிந்தெழுவாயாக. நினது நரம்புகளிற் படருங் கையா னது பயிற்சியற்ற கையெனினும், செழிய பழம்பாடலகளின் இன்னெலியினை ஓரள விற்காவது இசைததலாகாதா? நின் இசைக்குருகி ஓர் இதயமாவது துடிப்புறு மெனின், நின்செயல் வீண்செயலாகாதல்லவா? நீ இன்னும் வாய்திறவாதிருததல் தகுதி அன்று சிததததைக கவரும் வனமோகினியே! எழுந்திரு, இன்னும் ஒரு முறை எழுநதிரு'

'வடபுலதது நல்யாழே!' என்றிருபபது 'தென்புலத்து நலயாழே' என விருப் பின், தமிழநாட்டுப் பாணரிசைதத யாழுககு இப்பாடல் ஏற்புடையதாகுமனறே?

---

11. நூல் தோன்றிய வரன்முறையும், அவையடக்கமும், நூற்பயனும

நூலெழுதுவோர் மரபின்வண்ணம் இதுவரையுந் தன்மைப்பன்மை வழங்கி யதனை நிறுததிக்கொண்டு, தன்மையொருமையில் நின்றுகூறும் இச்சின்மொழிகளுக் கும் அறிஞர் செவிசாய்த்தருள்வாராக.

ஐயிரண்டு ஆணடுகளாக நேரங கிடைககும்போதெல்லாம் முயன்று, குருவரு ளினுலும், தமிழ்த தெய்வத்தின் கடைக்கண் நோக்கினுலும் இவ்வாராய்சசி நூலினை ஒருவாறு எழுதி முடிததேன். யாழ்க்கருவியொழிநத பிற இசைக்கருவிகளைக் குறித் தும், இசையிலக்கணம், இசைப்பாட்டிலக்கணம், இசைக்கலைவளர்ச்சி யென்னும்

பொருள்களைக் குறித்தும ஆராய்ந்து கண்ட முடிபுகள் சில கையிலுள்ளன, காண வேண்டியன இன்னும் பலவுள இறைவன் திருவருள் பாலிப்பானாயின், ஏறற காலததிலே அம்முடிபுகள் மற்றொரு நூலுருவாக வெளிவருதல கூடும்

இவ்வாராய்ச்சி நடந்துகொணடிருக்குமபொழுதே, மதுரைத தமிழச சங்கத திலும, கரநதைத் தமிழச் சங்கததிலும, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், யாழப் பாணத்து ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச சங்கததிலும, பிற கல்விக கழகங்களி லும் இப்பொருளபற்றிய விரிவுரைகள செயய நோந்தது அவவுரைகளைக கேட்ட அறிஞர் பலர் இவ்வாராய்சசி நூலுருவாதலை விரும்பி எழுதி முடிக்குமபடி என்னைப் பணித்தாாகள் அப்பணியினை மேறகொண்டு கரநதைத் தமிழ்ச சங்கத்து வெளி யீடாகிய தமிழ்ப்பொழிலிலே, விககிரம ஆணடு மாசிததிங்கள் முதலாகப் 'பண்ணும் திறனும்', 'குழலும யாழும', 'எண்ணும இசையும' 'பாலைததிரிபு', 'சுருதிவீணை' யென்னுந தலைபபெயர்களைத் தநது இவவாராயசசியினைத தொடாபாக எழுதிக் கொண்டுவநதேன

மதுரைத் தமிழச சங்கதது வெளியீடாகிய 'செந்தமிழ'ப் பத்திரிகையிலும், 'சங்கீத மகரந்தம்', 'இசைககிரமம்', 'எணணலளவை' என்னுந் தலைபபெயாக கீழச் சில பொருளுரைகளை வெளியிடடேன் அணமையிலே, திருசசிராபபள்ளி வானொலி நிலையத்திலே இருமுறையும், சென்னை நகா ஒலிபரப்பு நிலையததிலே ஒருமுறையும் இப்பொருளபறறிப பேசினேன 'தமிழ்பபொழி' லிலும, 'செநதமிழ்' லும் வானொலிப் பேச்சுகளிலும் வெளியிடட, உரைகளும கருத்துகளும் இந்நூலிற சோக் கப்பட்டன சோத்துககொள்ள அநுமதிதத அதிகாரிகளுககு எனது நனறி யுரியது

என்னை இபபணியிலே பெரிதும ஊக்கிய கரநதைத தமிழச சங்கத் தலைவர் தமிழவேள் திரு த வே உமாமகேசுவரம் பிள்ளை யவாகள் இதன் நிறைவு பேற றினைக காணுமுன் பிரிநது சென்றமையினை நினைக்குமபோது என்னுள்ளம பெரி தும் துயருறுகின்றது அவாகளது அனபுககுரிய நிலையமாகிய இததமிழப பெரு மன்றத்திலும், இதனைச் சார்நதிருககும் அகத்தியர் திருமடத்திலும இருநது இந் நூலினை எழுதி முடித்தமை அவாகளது பிரிவினாலெய்திய மனததுயரினை ஓரளவிறகு நீக்கிவிட்டது

ஆயிரம ஆண்டுகளாக மறைநது கிடந்த அருங்கலை நிதியததின பெருமையினை யும், அதனைத தேடிக் காணப்புகுநத எனது சிறுமையினையும் ஒப்பவைதது நோககும சான்றோர் என்னை எளளி நகையாடுதல இயல்பேயாம் 'வையமென்னை யிகழவும் மாசெனக கெய்தவும்' இவ்வாராய்ச்சியினை யான் எழுதத துணிநதது, 'பொய்யில காட்சிப் புலமையினோ'ராகிய இளங்கோவடிகள தமிழ்த தெய்வததின் திருவடி களுககு அணியாகப் புனைந்தளித்த தெய்வமாககவியாகிய சிலப்பதிகாரததின் மாட்சி யினை என்னு லியன்றவரை உலகிறகுத தெரிவிக்கும பெருவிருப்பினாலேயாம் இயற் றமிழ நூலகளிலே பரநதுகிடககும் இசைநூன் முடிபுகளை என்போன்ற தமிழ் மாணவர்கள் ஓரளவிறகு உணாந்துகொளள இவவாராய்சசி உதவுமாயின், எயதும பயனும் பெறுதற்குரிய பேறும் அதுவேயெனக் கொண்டு உளமகிழவுறுவேன்

தமிழ் நாடு செய்த தவப்பயனாகத் தோன்றிச், சங்கநூற் செல்வத்தைத் தமிழுலகிற் கீந்த அறிவுக்கொடைப் பெருவள்ளலும், பெரும்பேராசிரியர், தென்னாட்டுக் கலைச்செல்வர், எழுத்தறி புலவர் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களுக்குச் சிறப்பளித்த பெரும்புலவருமாகிய சாமிநாதையர் அவர்கள் சிலப்பதிகாரத்தினை முதன்முறையாக அச்சிட்டது 1892 ஆம் ஆண்டிலாகும். அந்த ஆண்டிலே யானும் பிறந்தேனாதலினாலே, பள்ளியிற் படிக்கும் காலத்திலே, மூத்தோர் கையிலே அந்நூற்பிரதி யிருக்கக் காண்பதும், என் கையினாலே அதனைத் தீண்டுவதும் எனக்குப் பேருவகையினைத் தரும் செயல்களாக இருந்தன.

அஃதன்றியும், ஈழ நாட்டின் குணபாலிலே, என் முன்னோர்க்கு உறைவிடமாகிய காரேறு தீவிலே, கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு மன்னன் வழிவந்த மன்னர்களாலே நிறுவப்பட்ட பழைமையான கண்ணகியார் கோயில் ஒன்று உளது. அதன் வழியாகவும் சிலப்பதிகாரத்தின்மீதுள்ள ஆர்வம் பெருகியது.

கொழும்புமாநகரிற் கலவிகற்கும் காலத்திலே, இலங்கையரசினராலே பெருமதிப்புப்பெற்ற கலைச் செல்வராகிய கைலாசபிள்ளை முதலியாரவர்களைச் சந்தித்துச் சிலப்பதிகாரத்தைப் பாடங்கேட்கும் பேற்றினைப் பெற்றேன். பரம்பரைக் கலைவாணர் குலத்திலே யுதித்த முதலியாரவர்கள் பழைய இசைமரபு தவறாது கம்பீரமான குரலிலே மங்கலவாழ்த்துப் பாடலினைப் பாடக்கேட்டது இன்னும் என் அகச்செவியிலே ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

1924 ஆம் ஆண்டிலே, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆண்டுவிழாவிற் கலந்து கொள்ளவும், 'நாடகத்தமிழ்' என்னும் பொருள்பற்றி ஒரு விரிவுரை செய்யவும் வசதி யேற்பட்டது. சங்கத்துக் கௌரவ காரியதரிசியாராகிய திரு T. C. சீநிவாச ஐயங்காரவர்கள் அவ் விரிவுரையினை நூலுருவாக்கித் தரும்படி பணித்தார்கள். 'மதங்கசூளாமணி' எனப் பெயரிட்டு எழுதிக் கொடுத்தேன். சிலப்பதிகாரத்தினுள்ள நாடக நூன்முடிபுகளை ஓரளவிற்கு விளக்குகின்ற அந்நூலினைச் சங்கத்தார் உவந்தேற்று வெளியிட்டார்கள்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே, தமிழ்ப்பகுதித் தலைவராகவிருந்த காலத்திலே, இசைப்பகுதிக் கலவிமுறையினையும் மேற்பார்வையிடும் கடமை ஏற்பட்டது. அக்காலத்திலே, தஞ்சைத் திருவாளர் க. பொன்னையா பிள்ளை யவர்களிடம் கருநாடக சங்கீதமென இந்நாளில் வழங்கும் இசையினது அமைப்பினை ஓரளவிற்கு அறிந்து கொண்டு இவ்வாராய்ச்சியினைத் தொடங்கினேன்.

1936 ஆம் ஆண்டு, மாசித் திங்களிலே, பழந் தமிழரின் இசை, சிற்பம், கலையறிவு என்னும் பொருள்பற்றிச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆதரவிலே ஆறு விரிவுரை செய்தேன். அவ்விரிவுரைகள் பல்கலைக் கழகத்துப் பட்டிமண்டபத்திலே (Senate House) ஆங்கில மொழியில் நிகழ்ந்தன. பிற மொழியாளர்களும் பலர் வந்து கேட்டார்கள். எல்லா விரிவுரைகளும் இந்து (The Hindu) என்னும் ஆங்கில பத்திரிகையிலே வெளிவந்தன. அவற்றைக் கண்ட அறிஞர் பலர் ஆங்கிலத்திலே நூலுருவாக்கித் தரும்படி என்னைக் கேட்டார்கள். ஈழ நாட்டிலே, ஸ்ரீ இராம

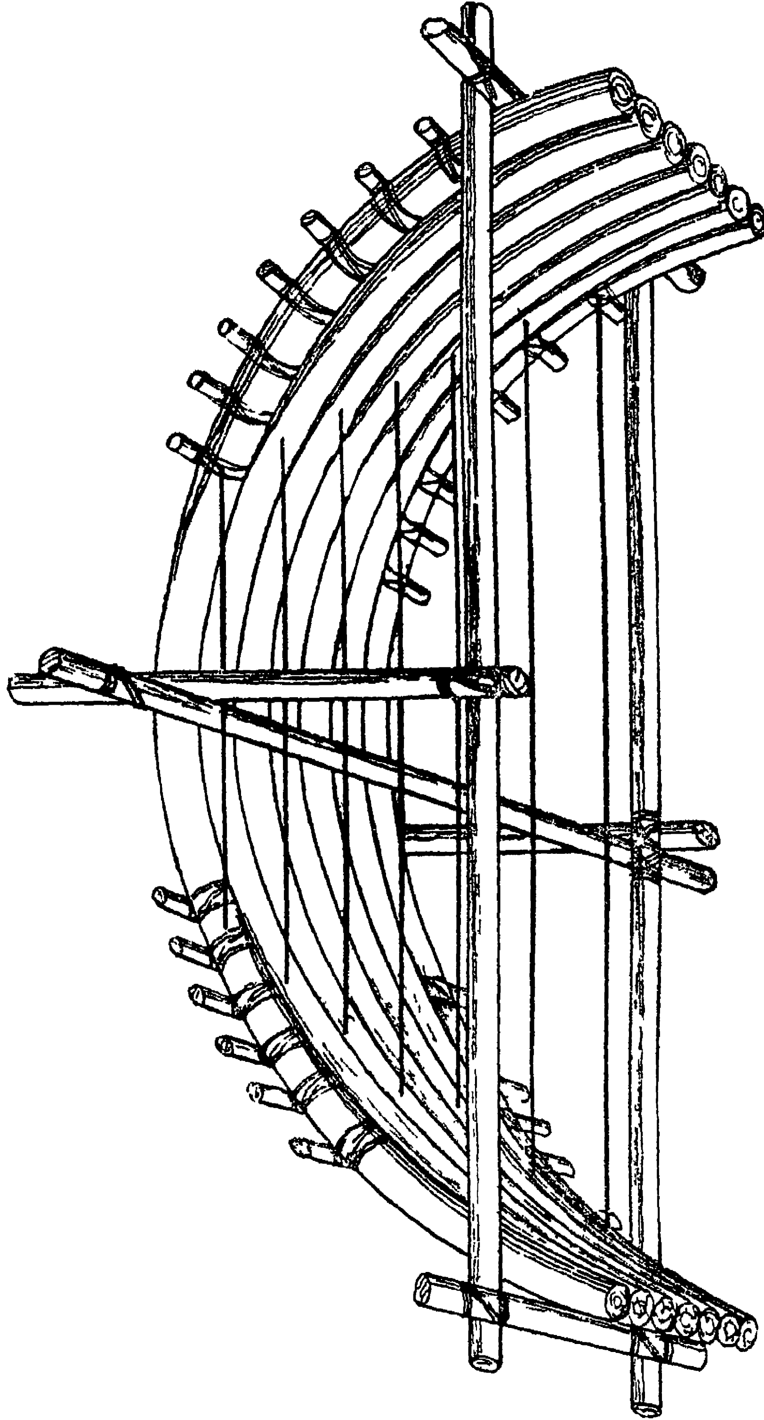
கிருஷ்ண சங்கத்துப் பாடசாலைகள் பதினேழினை நடத்தும் பொறுப்பு என முழு நேரத்தையும் பற்றினமையினாலே, இசையாராய்ச்சி ஓரளவிற்குத் தடைப்பட்டு நின்றது.

பின்பு திருமடத்துப் பெரியோர்கள் இமயமலைச் சாரலிலுள்ள அத்துவைத ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று, 'பிரபுத்த பாரதா' என்னும் ஆங்கில மாத வெளியீட்டிலுக்கு ஆசிரியராக விருக்கும்படி பணித்தார்கள். தமிழ்த்தொண்டு செய்தற்கு வேண்டிய வசதி இமயத்தி லேற்பட்டது. மலைமகளாகிய எம்பெருமாட்டியின் திருவருளினாலே இசையாராய்ச்சியும் ஒருவாறு நிறைவேறியது. வெளியிடுங் காலமும் வந்து கைகூடியது.

எனது பிரிய நண்பரும் கோனூர் சமீன்தாரும் ஆகிய திருவாளர் பெ. ராம. ராம. சிதம்பரஞ்செட்டியாரவர்கள் இந்நூல் சிறந்தமுறையிலே வெளிவருதற்கானவை எல்லாஞ் செய்தார்கள். திருக்கொள்ளம்பூதூர்த் திருப்பணிச்செல்வராகிய தந்தையாரைப்போல அறிவும், ஒழுக்கமும், அறம்வளர்க்கும் சிந்தையும் வாய்க்கப்பெற்ற இத் தமிழன்பர் சௌந்தரநாயகி சமேத வில்வவனநாதருடைய திருவருளினாலே எல்லா நலன்களும் எய்தப்பெற்று நீடுவாழ்வாராக.

சித்திரபானு ஆண்டு ஆனித் திங்கள்	விபுலாநந்தா

II. வில யாழ

உ—யாழுறுப்பியல்

1. வில்யாழ

பழந்தமிழ்நாட்டுப் பஃறுளி யாற்றங்கரைக்குச் செல்வோமாக மிகமிகப் பழையகாலம். முல்லைநிலம் மரங்களடர்ந்த சோலையின் பாங்கர் ஒரு பசும்புற் றரை புற்றரையிலே, பசுக்களுங் கன்றுகளும் மேய்கின்றன காரகாலம், செடி கொடிகளிலே பூக்கள் நிரம்பியிருக்கின்றன இடைய னொருவன் வருகிறான் காலிலே செருப்பு அணிந்திருக்கிறான் உறுதியான உடல், மயிரடர்ந்த தோட் கட்டு, பாலமணம் நாறுகின்ற தலைமயிர் அரையிற்கட்டிய ஆடையின் ஒரு தலைப் பினைத் தோளிற்போட்டிருக்கிறான் பலநிறமாகிய கோட்டுப் பூக்களையும் கொடிப் பூக்களையும் கலம்பகமாகத் தொடுத்த மாலையொன்று தோளிற்கிடக்கிறது இடுப் பிலே ஒரு மூங்கிற்குழல் செருகப்பட்டிருக்கிறது ஒரு கையிலே கோல், மற்றொரு கையிலே வில்வடிவமான ஒரு பொருள் ஒரு வில்லல்ல, பலவிறகள் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருக்கக் காண்கின்றோம்

நண்பகற்காலமாகிறது இடைச்சி ஒரு குடுவையிலே பாலிட்டுக் காய்ச்சிய கூழ் கொண்டுவருகிறாள் இடையன் கூழினை யுண்டு நீரருந்துகிறான் பின்பு கையிலே குழலை எடுக்கிறான் சிலநாட்களுக்குமுன் அம் மூங்கிற்குழல் இடையனால் இசைக்கருவியாக்கப்பட்டது தீக்கடை கோலினாலே, புகையெழக் கைமுயன்று தீயைக் கடைந்துகொண்டு, அக் கடைகோலிலுள்ள தீயினாலே மூங்கிலிலே துளை யிட்டான் குழலிலே பாலைப்பண் வாசிக்கிறான் இடைச்சி கேட்டு மகிழுகிறாள்

அவள் போனபின்பு வில்வடிவமான கருவியை யெடுக்கிறான் அஃது ஒரு வில்யாழ். அக் கருவியையும் இடையன் தானே செய்துகொண்டான். உள்ளே துளையுடைய *குமிழமரக் கொம்புகளை வில்லாக வளைத்து, †மரல் நாரினாலே திரித்த கயிற்றினை நாணாகக் கட்டியிருக்கிறான் ஒரே அளவான ஏழு விறகள் இருக் கின்றன நாண்கள் மாத்திரம் தாழ்த்தியும் உயர்த்தியுங் கட்டப்பட்டனவாய், அளவு வேறுபட்டிருக்கின்றன. வில்யாழின் உருவத்தைப் படத்திற்காண்க இடை யன் நரம்புகளைத் தெறித்து இசையொப்புமையினை ஆராய்கிறான்.

மாலைக்காலமாய்விட்டது குழலிலே முல்லைப்பண் வாசித்துக்கொண்டு, பசுக் களையுங் கன்றுகளையும் ஓட்டிக்கொண்டு தன் குடிசைக்குச் செல்கிறான் உணவுக் குப்பின், தான் இசைகூட்டிவைத்த வில்யாழினை யெடுத்து, இனிய குறிஞ்சிப்பண் வாசிக்கிறான் இடைச்சி கேட்டு மகிழுகிறாள்.

இடையனுடைய வரன்முறை நமது சொந்தக் கனவு அல்ல தலைச் சங்கத் துக்குமுன் னடந்த இந் நிகழ்ச்சியினைக் கடைச்சங்க காலத்துப் புலவராகிய கடிய லூர் உருத்திரங்கண்ணனார் கனவுகண்டு, தாம் தொண்டைமான் இளந்திரையனைப்

*குமிழ்-பெருங்குமிழமரம், Gmelina Asiatica. †மரல்-மருள்; Sanjevicria Roxburghiana.

பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படையி னுள்ளே பொதிந்துவைத்தார் அவவாறு பொதிந்துவைதத செய்யுட்பகுதியினைத தருகின்ருேம

தொடுதோல மரீஇய வடுவாழ நோனடி
விழுததண டூனறிய மழுததின வனகை
உறிக்கா வூர்நத மறுப்படு மயிரசசுவல
மேமபா லுரைதத ஓரி ஓஙகுமிசைக்
கோடடவும கொடியவும விரைஇக காடட
பலபூ மிடைநத படலைக கணணி
ஒனறமா உடுக்கைக் கூழாா இடையன
கனறமா நிரையொடு கானத தலகி
அநது ணவிரபுகை கமழக கைமமுயனறு
ஞெலிகோற் கொணட பெருவிறன ஞெகிழிச
செநதீத தொடட கருநதுளைக குழலின
இனறீம பாலை முனையிற குமிழின
புழறகோட்டுத தொடுதத மாறபுரி நரமபின
வில்யாழ இசைக்கும விரலெறி குறிஞசிப
பலகாற பறவை கிளைசெத தோரககும
புலலார் வியன புலம போகி.

பல்காற்பறவை யென்றது தேனவணடினை இடைய னிசைதத குறிஞ்சி யிசையினைக் கேடட வண்டுகள், அவவிசை தமது சுறறததின ஓசையெனக கருதிச செவிகொடுத்துக கேடடனவெனப் புலவா கூறுகினருா

வணடின் இமிர்தல, சேய்மையிலுளளோர் செவிப்படாது, அண்மையிலுள ளோருககு மாததிரம புலப்படுதலபோல, வில்யாழின இசையும் மெலலெனற முரறசி யாய அணமையிலுள்ளோருககு மாததிரம புலப்படுவது இதறகுக காரணமெது வெனில, உளளே துளையுடைய குமிழநகொமபு வில்யாழிலே பததராகவும கோடாக வும அமைநதுநினறதாதலின, ஒலி பலகுதறகு இடமிலலாது போய்விடடது பத்த ரென்னும் உறுப்புத தனியாக அமைநது, அளவிற பெரிதாகுமிடத்து, ஒலி பல்கும். முதலிலே வில்யாழிற்குப் பயன்பட்ட குமிழுங்கொம்பு இனிய ஓசை பிறததற்கு இடமாயிருததலினைக் கண்ட இசைககருவியாளாகள, பததா செயதறகு அம மரமே தகுதியுடையதெனக் கொண்டார்கள மரம பருததபின்பு கொம்பிலே இயல்பாக அமைந்த உடடுளை மறைந்துவிடும. இமமரததினை வேணடிய கணககுககுத துணட மாக அறுததெடுதது, இலக்கணமமைநத உருவாககி, உளளே குடைந்து வறுவா யாக்கி, அவ் வறுவாயினைப போர்வைத தோலினுல் மூடி, அததோல இறுகும் வண் ணம் சுளளாணிகளை முடுக்கிப் பததரினை அமைததுககொண்டார்கள இவவாறு அமைநத பத்தர் ஒலியினை நன்ருகப் பல்கசசெயதது மற்றைய யாழகளைக கூறும் போது இப்பொருளினை இனனுமவிரிப்பாம

நரம்புகள் தளரின் அவற்றில் எழுகின்ற நாதம் மநதசுரமாதலையும், இறுகக் கட்டப்படின் நாதம் உச்சசுரமாதலையும், நரம்புககருவிகளனைததினிலும் காணலாகும உசசசுரமாக்குதல், மந்தசுரமாக்குதலென இககால வழக்கிலே கூறப்படுஞ் செயல்

களைப் பழந்தமிழர் 'வலித்தல்', 'மெலித்தல்' என வழங்கினார்கள். மாடகம் என்னும் முறுக்காணி சிற்சில கருவிகளிலே நரம்பினை வலித்தல, மெலித்தல் செய்தற்குப் பயன்பட்டது கோட்டிலே அமைந்து நரம்பு துவக்குவதற்கு இடமாய்நின்ற வார்க்கட்டுச் சில கருவிகளிலே வலித்தல, மெலித்தல் செய்தற்கும் பயன்பட்டது இவற்றின் விரிவெல்லாம பின்னாககூறுதும் வில்யாழிலே நரம்பினை வலித்தல், மெலித்தல் செய்தற்குரிய உறுப்பு எவ்வாறு அமைந்து நின்றது எனக் காணுமபொருட்டு வில்யாழின் அமைப்பினைச் சிறிது உற்றுநோககுவோமாக

இக்கருவி முற்றிலுங் குமிழங் கொமபினாலும மரல நாரினாலும் அமைநதது இதன் அளவுகளை ஆராய்ந்து காணபபுகுவாம். பழைய காலதது அளவுகோல இருசாண் அளவானது. ஒரு சாண பன்னிரணடு விரலாகப் பிரியும இக்காலத்து மேனாட்டு அளவினபடி, சாண் என்பது 9 அங்குலம் (Inch), விரல் ¾ அங்குலம். பழையகாலத்துச செய்தி கூறுகின்றோமாதலினாலே, பழைய அளவுகோலைக் கொள்வதே முறையாகும்.

ஆறு சாண நீளமும், ஆறு விரலுககுக் குறையாத சுற்றளவுமுள்ள நேரிய குமிழங் கொமபுகள் ஏழு தேடிககொளக மேலும, முன்னர்க் குறித்த சுற்றளவுள்ளன வாய் ஐஞ்சாண நீளததில் இரணடு, இருசாண் நால்விரல் நீளததில் ஒன்று, இருசாண் நீளததில் பதினாறு, ஒருசாண் நால்விரல் நீளத்தில இரண்டு ஆக இருபததொரு கொம்புகள தேடிக்கொள்க

நரமபுக்குப் பயன்படுகினற மரலநார்க் கயிறு, சுத்தமான நாரினை மெல்லிய நூலாக நூற்றுக், கொடும்பின்றிக் கயிறுகத திரிக்கப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும. அதன் பருமனை அநுபவத்திற கண்டறிந்துகொளக கொம்புகளைக கட்டுதற் கியன்ற கயிறு சணறகயிற்றுப் பருமனுக விருக்கலாம்.

ஐஞ்சாண் நீளததுண்டு இரண்டினையும், இருசாண் நீளத்துணடுகளில் இரண்டினையும் எடுததுக்கொள்க இவறறை நோகோண நாற்கோண வடிவாக வைத்து நார்க கயிற்றினாலே இறுககமாகக கட்டிக்கொளக கட்டுதற்குமுன் துண்டுகளின் இரு தலைகளிலும் தடை வெட்டிககொள்க

அறுசாண் நீளத்துண்டு இரணடினை எடுதது, வில் வடிவாக வளைதது, நாற்கோணத்தினுள்ளே இருமருங்கிலும் வைத்து, விலநடுவையும், ஐஞ்சாண் நீளத்துண்டின் நடுவையும இணைததுநிற்பனவாக, ஒருசாண் நால்விரற றுணடிரண்டினையும் பககத்துககு ஒன்றாக வைததுக் கட்டுக. இவற்றினைக் கணை யெனபாம் அறுசாண் நீளத்துணடுகள் எஞ்சிநின்ற ஐந்தினையும் எடுதது, வில்லாக வளைதது, இடையிலே நிரையாக வைத்து, நாற்கோணத்தின் இருதலையிலும நின்ற குறுக்குத் தடிகளில் ஏழு விற்களின் இருதலையினையும் நன்றாக வரிந்து கட்டிவிடுக.

இனி, நரமபு கடடுதலைக் கூறுவாம் மிகமேலே நிற்கும் நரம்பு வில்லினுள்ளே நாலுசாணளவாக நிற்கும்படி, வில்லினிருதலையிலும் மெலலிய துளையிட்டு, நரம்பினைத் துளைகளினூடே செலுததி, வலக்கைப் பக்கததிலே நரமபின் தலைப்பினுக்கு நேராக

இருசாண் துண்டொன்றினை ஏழு விற்களுக்கும் அணையவைதது, இருதலையினும் நின்ற விற்களோடு கட்டி, அத்துண்டிலே நரம்பின் தலைப்பினை நன்றாகக் கட்டி விடுக. மற்றத் தலைப்பிலே முறுக்காணி அமைக்கும முறையினைப் பினபு கூறுவாம். இனி, ஏழாவது வில்லிலே, அஃதாவது, படததில நமக்கு அணிமையாக விருககிற விலலிலே, நரம்பானது இருசாண் இருவிரல் நீளம் வில்லிடையே நிறபதாகவும், விலலின் நடுவிலிருந்து இருதலைப்பும சமதூரத்தில் நிற்பதாகவு மமைத்துத், துளை யிட்டு, நரம்பினைச் செலுததி, முன்போல வலப்புறத்துத தலைப்பினை இருசாண் துண டொன்றிற் கட்டி, அத் துண்டினை விறகளோடு அணையவைதது, இருதலையினுங கட்டிவிடுக முதல் நரம்பு ஏழாம நரமபுத துளைகளை இணைககின்ற நேர்கோடொன் றினை ஏழு விற்களினமீதும இடப்புறததில வரைநதுகொள்க அதததகைய நேர் கோட்டினை வலப்புறததிலும வரைநது கொளக. குறிதத நோகோடடு நிரையிலே, இருபுறததிலும, முனபோலவே துளையிட்டு, நரம்புகளைச செலுததி, வலப்புறததுத தலைப்புகளை முன்போலவே இருசாண துணடுகளிற கட்டி, அத துண்டுகள் விறகளில் அழகுற அணையும்படி வைத்துக் கடடிவிடுக.

இனி, முறுககாணி அமைக்கும முறையினைக கூறுவாம. இருசாண் துண்டு களில், எஞ்சிநின்ற ஏழினையு மெடுதது, ஒருதலை ஆறுவிரற சுறறளவாக இருக்க, மறறததலை மூன்றுவிரற சுறறளவாகும்படி, சுறறிலும் சாய்வாகச் சீவி (இழைத்து)க குறைததுக்கொள்க ஏழு துண்டினையும இவ்வாறு சீவியெடுக்க, அவை ஏழு முறுக் காணியாயின. ஏழினையும் நரமபுக்கு ஒன்றாக வைதது, விலலினின்று நரமபு வெளி வருமிடததுக்கு நேரே துளையிட்டு, நரம்பினைத் தொடுதது, மூன்றுநான்கு சுற்று முறுக்காணியிலே சுறறியபின்பு, நரம்பு இறுகும் வண்ணமாகக கடடிககொளக ஏழு முறுககாணிகளையும நிரலாக வைத்து, இருதலையினும நினற விறகளிலே செம்மை யாகக் கட்டிககொள்க

இனி ஒறறுறுபபு அமைக்கும் முறையினைக கூறுவாம இருசாண் நாலவிரல நீளமாகிய துண்டினைச சுற்றிலும் நனகு சீவி உருடடும்பொழுது முட்டின்றி உருளுவ தாக்கிக்கொள்க இதுதுண்டினை ஏழு நரம்புகளின் கீழும நெல்லளவு இடைவெளி நிறகும்படி கணையிரண்டிலும் அணையவைதது இறுக்கிக கடடிக்கொளக இவ வொறறுறுப்பிலே நரமபுகளழுத்தப்படின், அவை தமது நீளத்திற் செம்பாலாதல வேண்டும் அதற்குத் தகவாகக கணையிரண்டினையும் இடமபெயாத்துக கட்ட வேண்டியிருபபின், அப்படிச் செய்துகொளக கடடுக்களையெல்லாம இறுககமாககி, அவற்றின்மீது பிசின் பூசி உலரவிடுக.

வில்யாழிலே இசைகூடடும் முறையினை இனி ஆராயவாம. முறுக்காணி சாய வாகச சீவப்பட்டன வாதலினாலே, தலையினைப்பறறி முன்னாக இழுககக கட்டில நின்று நெகிழுதலும், பினனாகத் தள்ளக் கடடிலே யிறுகுதலும் அவை தமக்கு இயல் பாகும் முறுக்காணியை முறுக்கி நரம்பினை வலிதாதல், மெலிததல் செய்தபின், அத னைப் பின்னாகத தள்ளி யிறுக்கிக்கொள்ளுதல்வேண்டும் நரம்புகளை உழைமுதற கைககிளை யிறுவாக இசை கூட்டவேணடும். அது செய்யும் முறையினைச் சுருக்க

மாகக் குறிப்பிடுவாம், இசைநரம்பியலிலே கூடடஙயாழினைக் குறித்துப் பேசு மிடதது இபபொருள் இன்னுந தெளிவடையும். யாழிசைககு அளக்குங்கோல் குழ லிசை யெனபதைப் பண்டையோர் அறிநதிருந்தனா

நரமபின தீங்குரல நிறுக்குங் குழலபோல

எனப் பாலைககலியினுள்ளே கூறியதனை மேலே எடுததுக காட்டினும் குழலிலே கேடகும உழைநரமபிசையோடு ஒப்பிடடு, இடையன தனது விலயாழிலுள்ள உழை நரம்பிற்கு இசை கூட்டினன் நாமும் அப்படியே செயவோம் குழலமைககுங் கணககு இசைநரமபியலுட் கூறப்படும உழைக்குக கிளையாக ஒன்றி நிற்குமபடி ஐநதாம நரம்பாக நின்ற குரல்நரமபினுககு இசை கூட்டவேண்டும் உழைக்கு நட பாக ஒனறி நிறகும்படி நான்காம நரம்பாகி நின்ற தார நரம்புக்கு இசை கூடட வேண்டும் கிளைநடபாக இசைகூடடும் முறை இசைநரம்பியலிலே கூறப்படும. பிறகாலததா கிளையினை ஷட்ஜ பஞசம சம்வாதிதவம் எனவும், நட்பினை ஷடஜ மத் திம சமவாதிதவம் எனவும வழங்கினர் குரலுககுக கிளையாக இளிநரம்பிறகு இசை கூடடவேண்டும. இரணடாம் நரமபாகிய இளி மெலிவுத்தானததிலே நின்றதாத லின், குரலுககுக் கிளையாகிய சமன் தானத்து இளி அதன் செம்பாலாகும. அங்ஙன மாதலின், இளிநரமபினை ஒற்றுறுப்பிலே யழுத்திககொணடு இசையைக் கேடக வேண்டும் இளிக்குக கிளையாகத துததததுககு இசை கூட்டவேண்டும. துததத துககுக் கிளையாக விளரிக்கு இசை கூடடவேண்டும விளரி மெலிவுததானததில் நிற றலின, நரமபினை ஒற்றுறுப்பிலழுததி அதன் செம்பாலிலே இசையைக் கேடகவேண் டும் விளரிககுக கிளையாக ஏழாம நரமபாகிய கைககிளைக்கு இசை கூடடவேணடும். ஏழு நரம்புகளும் அவை தமது செமபாலுமாகப பதினன்கு இசைநரம்புகள் வில் யாழிலே பெறப்படுவன இவை, மெலிவு நான்கு, சமன் ஏழு, வலிவு மூனருகக் கொளளப்படுவன மெலிவு நான்காவன முதலநான்கு நரம்புகளும், சமன் ஏழாவன ஐநதாம் ஆறும் ஏழாம நரமபுகளும, முதல்நான்கு நரம்புகளின செம்பால்களும், வலிவு மூன்ருவன ஐந்தாம ஆறும் ஏழாம் நரம்புகளின் செம்பால்களும் ஆம.

குறிஞ்சிப் பண்ணினியலபு பணணியலினுளளே கூறபபடும. இங்கு ஏழ் பெரும் பாலைகளின் இயல்பைச சுருககமாக ஆராயவாம. விலயாழிலே கட்டப்பட் டிருக்கினற நரமபுகளை முதனரம்பிலிருந்து ஏழாம நரம்பு வரை யியக்கி, ஈற்றிலே முதனரமபின செம்பாலினையும இயககப பெறுவது உழைகுரலாகிய அருமபாலை யாகும இககாலத்துக குறியீடடெழுததுகளினலே எழுதின், இது **நி ச ரி க ம ப த நி** என நிறகும. இளி முதல இளி யீருக, அஃதாவது, இரணடாவது முதல ஏழாவது நரம்புவரை யியககி, முதலிரணடு நரமபுகளின செம்பாலினையும் இயககப் பெறுவது கோடிப்பாலையாகும் இது **ச ரி க ம ப த நி ச** என நிறகும். விளரி முதல் விளரி யீருக, அஃதாவது, மூனறுமுதல் ஏழுவரை யியககி, முதலமூன்று நரம்புகளின செம்பாலினை யும் இயக்கப் பெறுவது விளரிப்பாலையாகும். இது **ரி க ம ப த நி ச ரி** என நிற்கும். தாரம முதல தாரம ஈருக, அஃதாவது, நான்குமுதல் ஏழுவரை யியக்கி, முதல்நான்கு நரம்புகளின் செம்பாலினையும் இயக்கப் பெறுவது மேறசெமபாலையாகும். இது **க ம ப த நி ச ரி க** என நிறகும். குரலமுதற் குரலீருக, அஃதாவது, ஐந்து, ஆறு

ஏழு என நின்ற நரம்புகளை யியக்கி, முதலெட்டு நரம்பின் செம்பாலினையு மியக்கப் பெறுவது செம்பாலையாகும். இது ம ப த நி ச ரி க ம என நிற்கும் துத்தம் முதற் றுத்த மீறாக, அஃதாவது, ஆறும் ஏழாம் நரம்புகளை யியக்கி, முதலாறு நரம்பின் செம் பாலினை இயக்கப் பெறுவது படுமலைப்பாலையாகும் இது ப த நி ச ரி க ம ப என நிற்கும் கைக்கிளை முதற் கைக்கிளை யீறாக, அஃதாவது, ஏழாம் நரம்பினை இயக்கிய பின் ஏழு நரம்புகளின் செம்பாலினையும் இயக்கப் பெறுவது செவ்வழிப்பாலையாகும். இது த நி ச ரி க ம ப த என நிற்கும் இங்ஙனம் ஏழுபெரும்பாலையு மாயினவாறு காண்க.

விலயாழ் என்னும் இத் தலைப்பெயரின்கீழ் யாம் இதுவரையும் எழுதியது,

> குமிழின
> புழறகோட்டுத் தொடுத்த மரறபுரி நரமபின
> விலயா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சி

என நின்ற பெரும்பாணாற்றுப்படை யடிகளுக்கு விளக்க வுரையாக அமையும்.

வில்யாழ்க் கருவியிலே, நரம்பாகக் கட்டப்பட்ட மரலானது, 'மரையா மரல் கவர மாரிவறப்ப' எனப் பாலைக்கலி ரு-ஆம் பாடலினும், 'மரல்சாய மலைவெம்ப மந்தியுயங்க' எனப் பாலைக்கலி கஉ-ஆம் பாடலினும் சுட்டிக் கூறப்பட்டது இது பாலை நிலத்திற்குரியது மற்ற நிலங்களினும் வளர்வது தமிழ்நாட்டுக் குன்றுகளி னும் பிறவிடங்களிலும் இன்னும் வளருகின்ற மருள் என்னும் செடியின் நீளமான தோடுகளிலிருந் தெடுக்கும் நார் நரம்புபோல இசைதருகிறதாதலின் இக்காலத்து 'மருள' பழைய 'மரல்' எனக்கொள்ள இடமுண்டு பட்டுநூற் கயிற்றினை நரம் பாகக் கட்டுமிடத்து நல்ல நாதம் பிறக்கக் காண்கின்றேமாதலின், மரற் கயிறு கிடையாதிருப்பின், பட்டுநூற் கயிற்றினை நரம்பாகக் கட்டி, இசைகூட்டி இடையன் வாசித்த குறிஞ்சிப் பண்ணை நாமும் வாசிக்கலாம்

இடையனமைத்துக்கொண்ட விலயாழ், ஏழு நரம்போடு கூடிக், குறிஞ்சிப் பண் வாசித்தற்குத் தகவுடையதா யிருந்தது. அதற்குமுன் ஐந்து நரம்போடுகூடிய கருவியும் இருந்திருக்கவேண்டும் அவ்வாறு கொள்வதற்கு ஆதாரம் நமக்குப் பரி பாடலிலே கிடைக்கிறது. எட்டாம் பரிபாடலிலே, 'ஏழ்புழை', 'ஐம்புழை' என வருவன, ஏழு துளையுடைய குழற்கருவியையும், ஐந்து துளையுடைய குழற்கருவியை யுங் குறிப்பன. ஐந்துதுளைக் கருவியே முன்னர் உண்டாயிருக்கவேண்டும் அதனோடு கூட, ஐந்து நரம்புடையதாய, விலயாழ்போன்ற அமைப்பினையுடைய கருவியுந் தோற்றியிருக்கலாம் ஆடவருடைய குரலினை யொத்த தாரம், மகளிரது குரலினை யொத்த குரல் என்னுமிவற்றோடு, உழை, இளி, துத்தம், என்னும் மூன்றுங்கூடிய ஐந்து நரம்புமே முதலில் உண்டானவை ஐந்து நரம்பிலே பிறக்கும் இனிய இரா கங்கள் சிலவுள குரல்முதலாக எடுத்து, விளரி, கைக்கிளையை நீக்கிப்பாட, 'மது மாதவி' என்னும் இராகமாம் என்றும், தாரம் முதலாகவெடுத்து, விளரி, கைக் கிளையை நீக்கிப்பாட, 'இராமகிருதி' என்னும் இராகமாமென்றும், இளிமுதலெடுத்து, விளரி, கைக்கிளையை நீக்கிப்பாடத், 'தங்யாசி' என்னும் இராகமாமென்றும் நாரத சங்கீதமகரந்தம் கூறும் இவை இவ்வாறுதலைப் பண்ணியலினுட் காட்டுதும்.

மேலும், ப்ரதமம், த்விதீயம, தருதீயம், சதுர்த்தம் என்னும் நான்கினோடு மந்த்ரம என ஒன்று சேர்த்து ஐந்து சுவரஙகளே இருக பிராதிசாக்கியத்திலே வழங் கப்பட்டனவென வடமொழியறிஞர் கூறுவர். பின்னுளிலே, கருஷடம், அதிஸ்வரம் என இரண்டு முறையே முதலிலும் ஈற்றிலும் சேர்க்கப்பட்டுச் சுவரஙகள் ஏழாயின என்பர் இதனுல், வடமொழி யிசைமரபிலும, ஆதியிலே ஐநது சுவரங்கள் மாத் திரமே யிருந்தன என்னும் உண்மை தெளிவாகின்றது சீனதேசத்தார் இன்றும் ஐந்து சுவரங்களோடுகூடிய இசையினையே வழங்கி வருகின்றனரென அறிகின்ரும்.

2. பேரியாழ்

அமராவதி நகரிலுள்ள சிலப்பதிகார காலததுக் கல்லோவியம ஏழின்மிக்க நரமபுகளுள்ள யாழினுருவததை நமககுக் காட்டுகிறது இவ்வோவியததின் நிழற் படததினைக கண்ணுற்ற திரு ஆனநத குமாரசுவாமி யெனனும் ஈழ நாட்டுப் பேரறி ஞர் பழைமையான இககருவி சிலப்பதிகார காலததிலும் அதற்கு முனனும பின்னும் தமிழநாடடிலே வழஙகிவநதது எனபதையும், மிகபபழைமையான இசைமரபொன்று தமிழகததிலே இருந்து இறநததென்பதையும் உலகிலுள்ள பேரறிஞாககு வெளி யிடடார

ஆக்சுபாாட பல்கலைக் கழகப் பதிப்பகத்தார் வெளியிடட இநதியாவின் கலை முது நிதியம் (The Legacy of India, Oxford Press) என்னும் ஆஙகில நூலிலே, 329 ஆம் பககததிலே, ‘வேதத்திற கூறபபடடதும, பஞ்சசிகன் என்னும் இசைவல் லோன் ஏழு சுவரஙகளையும, இருபத்தொரு மூர்சசனைகளையும் ஓரே நரம்பிலே வாசித துக காடடுதறகு இயைநததும, பரதமுனிவர் கையாண்டதும் வீணையே’ என்னும் உணமை சாதிககப்படடிருப்பதோடு, யாழககருவிக்கும் வீணைக்கருவிக்கு மிடையே யுள்ள வேறுபாடுந தெளிவுபடுததப்பட்டிருககிறது.

‘புத்தசமயமானது எவ்விடததிலும் பரவத தொடங்கிய காலத்திலே, அச் சமயத் தலைவர்கள் வேத ஒழுககங்களையும், அவைதமக்குரிய குரு வகுப்பினரையும, பழைய ஆரிய மொழியையும் ஒதுககிவிட்டுப், பொதுமக்கள வழங்கிய மொழியைத் தழுவிப் புதிய குரு வகுப்பையும், ஒழுகக முறைகளையும் வகுத்துக்கொண்டார்கள். அதுபோலவே, ஆரிய வீணையையும் ஒதுககிவிட்டுப், பொதுமக்கள கைக்கருவியாகிய வில்யாழையும், பிறவறறையும் திருவிழாக கொண்டாட்டங்களிலே வழஙகும்படி செய்தார்கள ஆரும் நூற்ருண்டிலே, புதத சமயம் நாட்டிலே ஒளி குன்றியதோடு, பழைய யாழும் மறைந்துபோயினது’ என்னுங் கருத்தும மேற்குறித்த நூலிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

முன்னுளிலே பாணன் கையிலும் பாடினி கையிலுமிருந்த யாழக் கருவி யானது, இளங்கோவடிகள காலத்திலே இசை யாசிரியன் கையிலும் நாடக மகள் கையிலும் போய்ச சேர்ந்துவிட்டது அதற்கேற்ப அக்கருவியும் ‘சித்திரப் படத் துட் புக்குச செழுங்கோட்டின் மலர்புனைநது, மைத்தடங்கண் மணமகளிர் கோலம் போல் வனப்பெய்தி’ விளங்கியது ஆளுடையபிள்ளையாருடைய காலத்திலே, தெய்வ

மீந்த பொற்பலகைமேறி அன்பருள்ளத்தை யுருக்கிய அருட்கருவி யாயிற்று. கொங்குவேளும், திருத்தக்க தேவரும் நூலெழுதிய காலத்திலே, அரசிளங் குமரிகள் கையிலேறி, அவர் மனம் விரும்பிய காதலரை அவருக்கு அளிக்குங் கருவியாயிற்று

சரித்திரகால வெல்லைக் கெட்டாத காலத்திலே, '**வி**ல்யாழ்' எனப் பெயரிய குழவியா யுதித்து, மழலைச் சொற் பேசி, இடையர் இடைச்சியரை மகிழ்வித்துச், 'சீறி யாழ்' என்னும் பேதைப் பருவச் சிறுமியாகிப், பாணனொடும் பாடினியொடும் நாடெங்குந் திரிந்து, ஏழைகளும் இதயங் களிப்பெய்த இன்சொற் கூறிப், பின்பு '**பேரி**யாழ்' என்னும் பெயரோடு பெதும்பைப் பருவ மெய்திப், பெரும்பாணரொடு சென்று, குறுநில மன்னரும், முடிமன்னரும், தமிழ்ப் புலவரும், கொடைவள்ளல் களும்கேட்டு வியப்பெய்தும் வண்ணம் நயம்பட உரை பகர்ந்து, அதன்பின், மங்கைப் பருவ மெய்தி, அப் பருவத்திற் கேற்பப், புதிய ஆடையும் அணிகலனும் பூண்டு, நாடக அரங்கத்திலே திறமை காட்டி , மடந்தைப் பருவம் வந்து எய்துதலும், திருநீல கண்டப் பெரும்பாணரோடும், மதங்கசூளாமணியாரோடும் அம்மையப்பர் உறை கின்ற திருக்கோயில்கள் பலவற்றை வலம் வந்து, தெய்வ இசையினாலே அன்பருள ளத்தினை யுருக்கி, மூத்ததமிழ் வீரகரார் பாராட்டப்பட்டு, அரிவைப் பருவம் வந்து எய்துதலும், அரசிளங் குமரிகளுக்கு இன்னுயிர்ப் பாங்கியாகி, அவர்க் கேற்ற தலை வரை அவர்பாற் சேர்த்திச், சீருஞ் சிறப்பு மெய்திநின்ற '**யாழ்**' என்னும் மென் மொழி நங்கை இருந்தவிடந் தெரியாமல் மறைந்து போயினள்

பழைமை பொருந்திய இவ் விசைக்கருவி மறைந்ததோடு, அதன்வழி யெழுந்த பண் மரபும் மறைந்துபோயிற்று யாழ் வாசித்த பாணனுந் தன் தொழிலினை இழந்துவிட்டான்

திருமுறை கண்ட **சோழ** மன்னன், செல்லரித்த ஏடுகளிலிருந்து **தேவாரச்** செழும்பாடல்களை எழுதுவித்துக்கொண்டு, பண் வகுக்க இசை வல்லாரைக் காணா மையினாலே, கவல்கின்ற தருணத்திலே, ஆண்டவனுடைய திருவருளினாலே, திருநீல கண்டயாழ்ப்பாண நாயனார் மரபிலே யுதித்த பெண்ணொருத்தி பண் வகுத்துத் தந் தனளென அறிகின்றோம் பழைய இசை யிலக்கணம் வல்லாரோ, அவ் விசையினைக் கூறும் நூலோ அக்காலத்திலிருந்திருப்பின், அரசன் கவற்சி யின்றித் தான் எடுத்த காரியத்தை நிறைவேற்றியிருப்பான் ஆதலினாலே, பழந் தமிழிசை யிலக்கணம் அக் காலத்திற்றானே வழக்கு வீழ்ந்துவிட்டதெனக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது முற்றி லும் வீழ்ந்துவிடவில்லை யென்பதற்குச் சில சான்றுகள் உள. அவற்றினுட் சிறந்த தொன்று பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டிலே யிருந்த **சா**ரங்கதேவர் தாமியற்றிய **ச**ங்கீத ரத்தினாகரத்திலே **தேவா**ரப் பண்கள் சிலவற்றுக்கு இலக்கணங் கூறி, இவை **தேவா** ரத்திற் காணப்படுவனவெனக் குறிப்பிடுதலேயாம்

சங்கமருவிய பத்துப்பாட்டினிலும் தொகை நூல்களினும் ஆங்காங்குக் கிளந் தோதப்பட்டிருக்கும் இசைக் கருவியி னிலக்கணங்களைத்தானும் இடைக் காலத்துப் பேரறிஞர் ஆராய்ந்துணர முயன்றாரல்லர் 'பழையதோர் பொல்லம் பொத்திய **பத்**தர்' எனவும், 'நெடுங்கொடிக் குறுங்காயப் **பத்**தர்' எனவும், திருவிளையாடற் புரா ணத்திலே **பர**ஞ்சோதி முனிவர் கூறுதலை நோக்குமிடத்து, அவர் காலத்திலே

வரலாற்று முறை எவவளவு தூரம் மறககப்பட்டிருந்ததென்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பத்துபபாட்டினுள யாழுறுப் புணர்ததும பகுதிகளை ஒருங்கு நிறுவி, அவற்றின் உதவிகொணடும், வெளிநாட்டு இசை வரலாறுகளோடு ஒப்பு நோக்கியும், யாழுறுப்புகளின் இயல்பினை ஆராயந்தறிய முயலவோமாக.

குளபபுவழி யனன கவடுபடு பததல
விளககழல உருவின விசியுறு பசசை
எயயா இளஞ்சூற செயயோள அவவயிற(று)
ஐதுமயிர ஒழுகிய தோறறம போலப்
பொலலம பொததிய பொதியுறு போரவை
அளைவாழ் அலவன கணகண டன்ன
துளைவாய தூரந்த துரப்பமை ஆணி
எணணாட் டிஙகள வடிவிற றாகி
அணணா விலலா அமைவரு வறுவாயப
பாமபணந் தனன ஓஙகிரு மருபபின
மாயோள் முன்கை ஆயதொடி கடுககும
கணகூ டிருககைத திணபிணித திவவின
ஆயதினை யரிசி யவையல அனன
வேயவை போகிய விரலுளா நரமபிற
கேளவி போகிய நீளவிசித தொடையல
மணஙகமழ மாதரை மணணி யன்ன
அணஙகுமெயந நினற அமைவரு காட்சி
ஆறலை களவா படைவிட அருளின்
மாறுதலை பெயாககு மருவின பாலை —பொருநராறறுபபடை, 4-22

பததலினையும், பொலலம்பொததிய பசசையாகிய போர்வையினையும், ஆணியினையும், வறுவாயினையும், மருப்பினையும், திவவினையும், நரமபின் தொடர்ச்சியினையும், காட்சியினையுமுடைய யாழ.

அகலிரு விசும்பிற பாயிருள பருகிப்
பகலகான றெழுதரு பலகதிர்ப் பருதி
காயசினந் திருகிய கடுந்திறல வேனிற
பாசிலை யொழிதத பராஅரைப பாதிரி
வளளிதழ மாமலா வயிறறிடை வகுதததன்
உளளகம புரையும ஊட்டுறு பசசைப
பரியரைக் கமுகின் பாளையம பசுமபூக்
கருவிருந் தனன கணகூடு செறிதுளை
உருககி யன்ன பொருததுறு போரவைச
சுனைவறந் தன்ன இருளதூங்கு வறுவாய்ப்
பிறைபிறந் தனன பினனேநது கவைக்கடை

நெடும்பணைத் திரள்தோள மடநதை முன்கைக்
குறுநதொடி யேய்க்கும மெலிநதுவீஙகு திவவின
மணிவார்ந் தனன மாயிரு மருப்பின
பொனவாாந தன்ன புரியடஙகு நரமபின்
தொடையமை கேளவி —பெருமபாணாறறுபபடை, 1-16

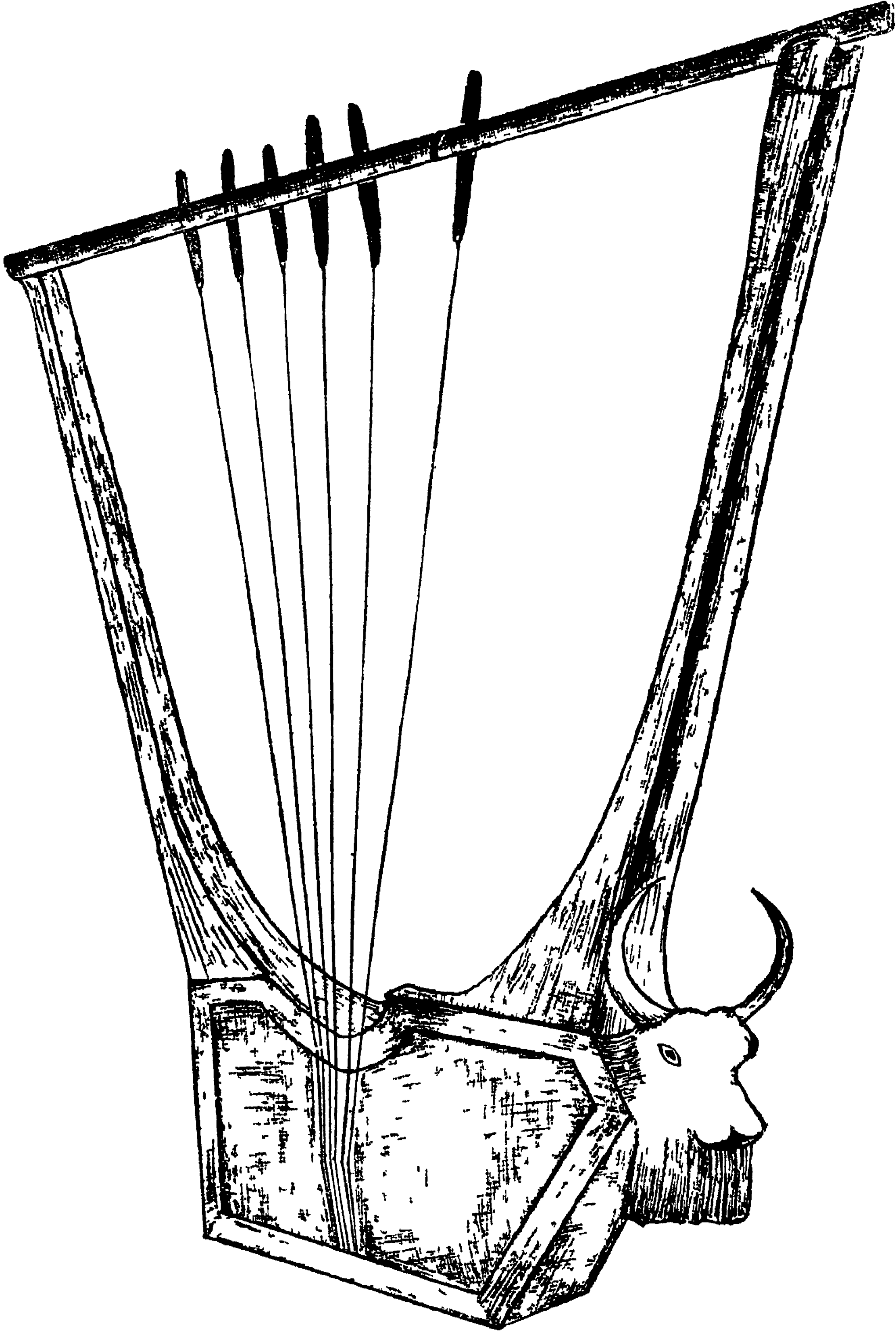
பச்சையாகிய போர்வையினையும, வறுவாயினையும கவைக்கடையினையும், திவவினையும், மறுப்பினையும், நரமபின் தொடர்ச்சியினையுமுடைய யாழ்

பைஙக ணூகம பாம்புபிடித தன்ன
அஙகோட்டுச செறிநத அவிழ்நதுவீஙகு திவவின
மணிநிரைத் தனன வனப்பின் வாயமைதது
வயிறுசேர் பொழுகிய வகையமை அகளததுக்
கானக் குமிழின் கனிநிறங கடுப்பப்
புகழ்வினைப் பொலிந்த பசசையொடு தேமபெயது
அமிழதுபொதிந திவிறறும் அடஙகுபுரி நரமபின
பாடுதுறை முறறிய பயனறெரி கேளவிக
கூடுகொள இன்னியம —சிறுபாணாறறுபபடை, 221-229

பச்சையோடே வாயமைககப்பட்டு, வனபபினையும, திவவினையும், அகளத்தினையும், நரம்பினையுமுடைய இன்னியம்

தொடித்திரி வனன தொணடுபடு திவவிற
கடிப்பகை யனைததுங கேளவி போகாக
குரல்ஓாததுத தொடுதத சுகிாபுரி நரமபின
அரலை தீர உரீஇ வரகின
குரல்வாாந தன்ன நுணடுளை யிரீஇச
சிலம்பமை பததல் பசைசயொடு சோததி
இலஙகுதுளை செறிய ஆணி முடுககிப
புதுவது புனைநத வெணகையாப் பமைததுப
புதுவது போாதத பொனபோற் பசசை
வதுவை நாறும வணடுகம ழைமபான
மடநதை மாணட நுடஙகெழி லாகதது
அடஙகுமயிா ஒழுகிய அவவாய கடுப்ப
அகடுசோபு பொருநதி அளவினிற் றிரியாது
கவடுபடக் கவைஇய சென்றுவாங குநதி
நுணஙகரம நுவறிய நுணணீா மாமைக
களஙகனி யன்ன கதழ்நதுகிளா உருவின்
வணாநதேந்து மருப்பின் வளரூயிாப பேரியாழ —மலைபடுகடாம, 21-37

திவவினையும், நரம்பினையும், பசசையினையும், உந்தியினையும், மருப்பினையுமுடைய பேரியாழ்

III. ஐயாயிரம ஆணடுகளுககுமுன இருநத யாழக கருவி

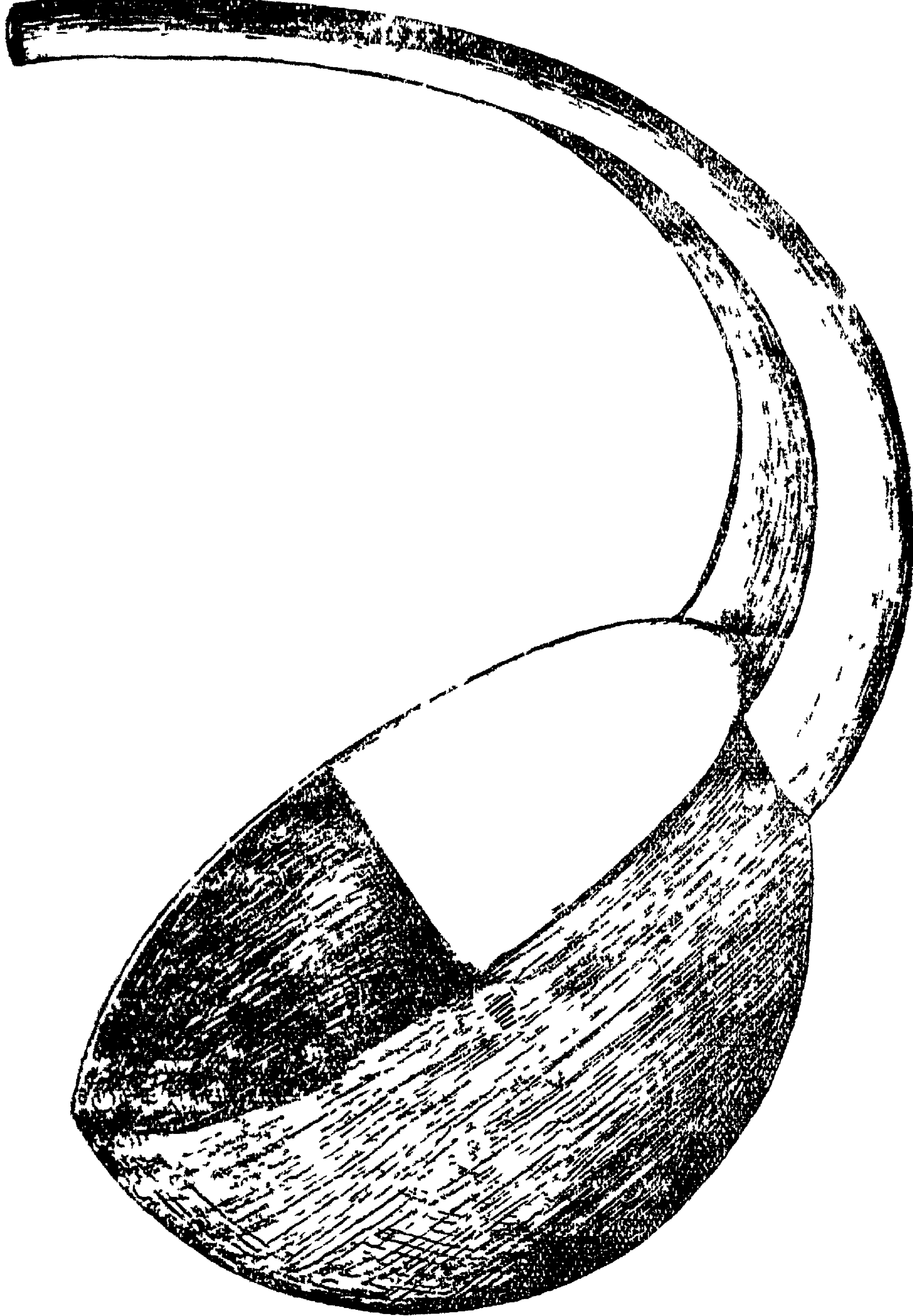
கடைச் சங்க காலத்திலும், அதற்கு முன்னுந் தோன்றிய சான்றோர் செய்யுட்களினுள்ளே, வில்யாழும், சீறியாழும், பேரியாழுமே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சகோடயாழும், மகரயாழும், செங்கோட்டியாழும், சிலப்பதிகாரத்திலும், மணிமேகலையிலும், பெருங்கதையிலும், சீவகசிந்தாமணியிலும் காணப்படுவ.

இலண்டன் மாநகர்ப் பழம்பொருட் காட்சிச்சாலையிலே யுள்ள அமராவதி நகரக் கலவோவியத்திலே காட்டப்பட்டிருப்பது சகோடயாழ். இதிலே, நிவவு என்னும் உறுப்பு இல்லது. நரம்புகளை வலித்தல் மெலித்தல் செய்யும் மாடகம் என்னும் முறுக்காணி பத்தரிலே அமைக்கப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். பத்தர் யாழ் வாசிக்கும் பெண்ணின் உடலினால் மறைவுண்டிருத்தலின், நாம் பத்தரினையும், மாடகத்தினையும் காணமுடியவில்லை. கோடும் நரம்புமே தோற்றுகின்றன. கோட்டினுருவத்தையும், யாழ் வாசிக்கும் பெண்ணின் உருவத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்துப் பெறப்படுகிற கோட்டின் நீளத்தினையுங்கொண்டு, இக்கருவியின் வடிவம், அளவு முதலியவற்றை ஒருவாறு கணித்தறியலாம். இரண்டாம் நூற்றாண்டுக் கலவோவியத்திலே சகோடயாழுருவத்தினை நாம் காணப்பெறுகிறது, இசை மடந்தை நமக்கு அளித்த பெரியதோர் அருட்கொடையே. சென்னை மாநகரப் பழம்பொருட் காட்சிச் சாலையிலே யுள்ள யாழேந்திய ஓவியங்களின் உருவத்தை VI-ஆம் படத்திற் காண்க. பேரியாழினைப் பொறுத்தவரையில், அதனுருவத்தினை நமது நாட்டிலே காணப்பெற்றிலேமெனினும், கடல்கோளின்பின் தமிழர் கடல்கடந்து சென்று குடியேறிய பிற நாடுகளிலே இக்கருவியின் உருவத்தினைக் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது.

எகிப்தியரும், பழந்தமிழரைப் போலவே, தாரம் முதலாக நரம்புகளைப் பிறப்பித்தாரகளென அறிகின்றோம். எகிப்து நாட்டிலே இறந்த மன்னர்களுடைய உடலினைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் ஈமக் கோபுரங்களிலே (Pyramids) வரையப்பட்ட யாழ் வடிவங்களைக் கண்ட மேனாட்டறிஞர் அவற்றின் உருவச் சாயல்களை வெளியிட்டிருக்கின்றனர். எகிப்திய மொழியிலே யாழ் 'நங்கா' எனப்பட்டதென்பர். இற்றைக்கு மூவாயிரத்தைந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த எகிப்திய யாழ்கள் சிலவற்றைப் பிரித்தானிய காட்சிச்சாலை (British Museum) யிலே நாம் இன்றுங் காணலாம். இக்காலத்திலே மெசப்பொட்டேமியா என வழங்கும் நாட்டில் ஒரு பாலிலே, முன்னாளிலிருந்த சாலதெயாவின் தலைநகராகிய ஊர் நகர மிருந்தவிடத்தினை அகழ்ந்து ஆராய்ந்தபோது கண்டெடுத்த அழகிய யாழ்க்கருவியொன்று பாக்தாத் நகரத்துக் காட்சிச்சாலை (Baghdad Museum) யிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த இக்கருவியின் உருவத்தினை III-ஆம் படத்திற் காண்க.

பழைய எகிப்திய யாழ்களிலும், போர்வைத்தோல் இருகூறாகி, நடுவிலே பொல்லம் பொத்தப்பட்டிருந்தது. போர்வையின் கீழுள்ள யாப்புறுப்பிலே கட்டப்பட்ட நரம்பு பொல்லம் பொத்தலினூடாக வெளியே கொண்டுவரப்பட்டுக் கோட்டிலமைந்த முறுக்காணிகளிலே தொடுக்கப்பட்டிருந்தது. பத்தரானது தோணி வடிவாகவும், மகரமீன் வடிவாகவும், குடத்தின் வடிவாகவும் பலதிறப்பட்டிருந்ததெனக் காண்கின்றோம். போர்வைத் தோலினை நீக்கப் பத்தரின் வறுவாய் தோற்றும். தமிழ்

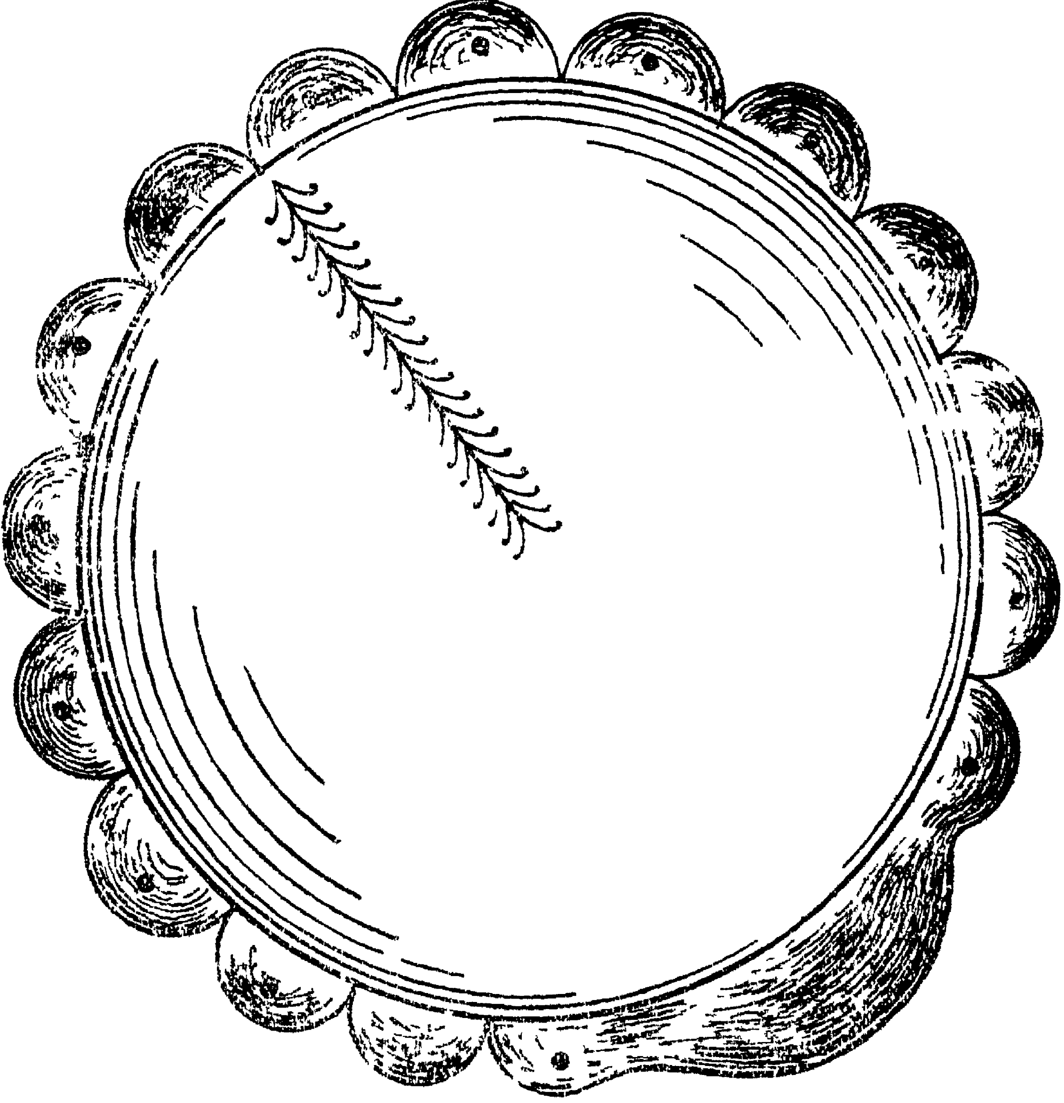
நாட்டு யாழ்களிலே இது எண்ணுட்டிஙகள் வடிவிறருக விருந்ததெனத தமிழப் புலவர் வாய்மொழியால அறியக்கிடக்கின்றது இதனுற் பததரினது மேற்புறத்தில்

1. பததா, கோடு, வறுவாய

ஒருபாதியே வறுவா யாக்கப்பட்டதென்பதும், இதனூடாக மற்றப் பாதி மரமுங் குடைங்தெடுககப்பட்டமையின், ‘ இருள்தூஙகு வறுவா ’ யாயிற்று எனவும் அறிகின்

ரும் மலை முழைகளிலிருக்கும் நீர்ச் சுனைகள், நீர் வற்றிய காலத்து, இருள்தூங்கிய வறுவாயாகத் தோற்றுவதை மலையில வாழ்வோர் அறிவர் 'குளப்புவழி யன்ன கவடுபடு பத்தல்' எனப் பத்தாப் புறத்தின் கீழ்ப்பாகம் கூறப்பட்டது. போர்வைத் தோலினைப் பத்தரொடு பொருத்தும சுள்ளாணிகளின் தலை நண்டின் கண்ணைப் போலப் புறப்பட்டுத் தோற்றும்

2(a) போர்வை

வறுவாயுந் துளையுமமைந்து, போர்வைத்தோல் சேர்க்கப்படாதிருக்கும் பத்தரின் மேற்புறத்தோற்றம் மேலே காட்டப்பட்டது. 'குளப்புவழியன்ன கவடுபடு பத்தல்' எனப் பத்தர்ப்புறத்தின் கீழ்ப்பகுதியின் தோற்றம் கூறப்பட்டது. மான் குளம்பு அழுந்திய இடம், நடுவுயர்ந்து, இருபுறமும் தாழ்ந்திருக்கும் தோற்றம்போலப், பத்தரின் கீழ்ப்புறம் அமைந்திருப்பதனை IV-ஆம் படத்திற்காண்க. அப் படத்திலே யுள்ள போர்வைத்தோல் இரு துண்டாக அமைந்து முழுநீளமும் பொல்லம் பொத்தப்

பட்டிருக்கிறது. மேலே காட்டிய படத்திறபோல, வறுவாய எண்ணுடடிங்கள வடி விறருக அமையுமிடததுப், பொல்லம் பொத்துதல போர்வைததோலின ஒரு பாதியில், அஃதாவது, வறுவாயை மூடுகிற பாதியில மாத்திரம அமையும, நரமபு நிற்கும்பகுதி அதுவாதலின்

வதுவை நாறும வணடுகம ழைமபான
மடநதை மாணட நுடஙகெழி லாகதது
அடஙகுமயிா ஒழுகிய அவவாய கடுபப எனவும,

எயயா இளஞ்சூற செயயோள அவவயிறறு
ஐதுமயிா ஒழுகிய தோறறம போல எனவும

கூறியிருத்தலின, மடநதையது மார்பிடததையணுகிப், பின்பு இலலையான மயிா ஒழுஙகுபட்டுக்கிடககினற அழகிய வயிறறிடததின் தோற்றம, பொலலமபொததிய போர்வையின தோறறம் என்பது பெறப்படடது வறுவாயினை வயிறறிடமாகவும், மேற்பாதியினை மார்பிடமாகவுங் கொண்டு நோககப், பொல்லமபொததுதல் வயிற்றிடத்திலே மயிா ஒழுஙகுபோல அமைநதுகிடபபது தெளிவாகின்றது அவவாறு அமைந்த போர்வைத தோலின உருவத்தை 2(a) படததிற காணக

பரியரைக கமுகின பாளையம பசும்பூ
கருவிருந் தனன கணகூடு செறிதுளை எனவும,

வாகின குரலவாா் தனன நுணடுளை எனவும

கூறியது பொல்லம பொததுமிடநதிற றுளையினையாம 'பாதிரி வளளிதழ மாமலா வயிறறிடை வகுதததன், உளளகம புரையும ஊடடுறு பசசை' எனவும, 'பொன் போற பசசை' எனவும், 'விளக்கழ லுருவின விசியுறு பசசை' எனவும கூறினமையின், போாவையாககுதறகுரிய தோலாகிய பசசை, துவரூடடபபெறறு, அழகிய சிறநத தோற்றததினை யுடையதாயிருநததெனபது பெறப்படடது

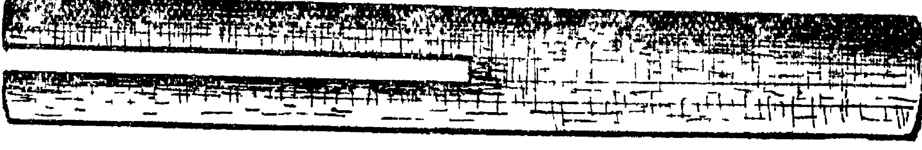
யாப்பு என்பது, பததரின் குறுககளவே நீளமாகச, சிறுவிரற பருமனுக, யானைத் தநததததினுலே செய்யபபடடு, நரம்பு தொடுபபதறகும நரமபி னசைவினைப பததரிலே தாக்கி ஒலியைப் பெருககுதறகும அமைந்ததோருறுபபு இது பததரினுள்ளே செறிக்கப்படும்

2(b) யாபபு

உந்தி யென்பது, போர்வைத தோலிற்கும யாப்புறுப்புககு மிடையே யமைந்து நிற்பதோா் றுறுப்பு 'சென்று வாஙகு உந்தி' யெனறமையின, இது, உயர்ந்து, வளைநது, பொல்லம் பொத்துதலின் கீழே போாவைத தோலினைத தாஙகி நிற்பது. யாப்பிற கட்டிய நரமபுகள் இதனூடாக வருவ வாதலின், இதனெரு பகுதி பகுக்கப்

படடிருககும (படதததைப் பார்கக) ‘உந்தி’ யென்னுஞ் சொல ‘உந்து’ என்னும் வினையடியாகப் பிறந்ததெனபது, ‘சென்று வாஙகு உந்தி’ என்பதனுற் றெளிவாகின் றது. அங்ஙனமாதலின், உந்தி யென்னும பெயர் கொப்பூழுககு உளதாதலபறறிக், கொப்பூழ போன்ற வட்ட வடிவாகிய யாழ்ப் பததற றுளையினை யுணர்த்திற்று எனக் கொணட மயிலைநாத ருரை பொருந்தா வுரையாதல காண்கின்றும.

2(c) உநதி

இனி, ‘மருபபு’ எனப்பட்ட யாழக்கோடு எததகையதென ஆராயவாம் ‘பாமபணந் தனன ஓஙகிரு மருபபு’ எனபது வடிவுபற்றிய உவமம் ‘மணிவாாந தன்ன மாயிரு மருப்பு’ எனபதும், ‘களஙகனி யன்ன கதழந்துகிளா உருவின், வணர்ந தேந்து மருப்பு’ எனபதும் நிறமபற்றிய உவமஙகளாதலின, யாழக கோடானது, கருங் காலியினுற செய்யப்பட்டு, அழுத்தம பணணபபடடதாய்ப், பாமபு படமெடுததாற் போன்று தலை துாககி நிற்கும என்பது பெறபபடடது

பழைமை பொருந்திய சீறியாழ, பேரியாழகளிலே, ‘மாடகம்’ எனப் பிற் காலத்து வழங்கிய முறுக்காணி அமைககப்படவில்லை நரம்புகளைத துவககும வார்க் கடடாகிய திவவு அவைதம்மை வலிததல, மெலிததல செய்தறகும பயன்படடது

மாயோள முனகை ஆயதொடி கடுக்கும
கணகூ டிருககைத திணபிணித திவவு எனவும,

நெடுமபணைத திரடோள மடநதை முனகைக்
குறுநதொடி யேயககும மெலிநதுவீஙகு திவவு எனவும,

பைஙக ணூகம பாமபுபிடித தனன
அஙகோடடுச செறிநத அவிழநதுவீஙகு திவவு எனவும

வருதலின், கரிய நிறதததாகிய கோடடின்மீது கட்டப்பட்ட திவவானது, கரிய நிற முடைய பெணணின கையிலணியப்படட வளையலபோலவும், கருங்குரஙகின் கையி னைச சுற்றிய பாமபுபோலவும வடிவுபெறறிருநததென அறிகின்ரும் I ஆம், IV ஆம் படங்களிலே, ஒன்பது நரம்புகளைத துவக்கிய ஒன்பது திவவுகள் கோடடிலே அமைந்து நிறறலைக் காண்க

இனி, நரம்பின் தன்மையினை ஆராய்வாம் நூல் நூற்கும் மகளிா பஞ்சினை யுடைப்பதறகுப் பயன்படுததும் வில்லிலே கட்டப்படடிருககும நரம்பானது யாழ் நரம்பின் மநத சுரததை ஒலிததலைக கேடடிருக்கினரேும் அநநரம்பு புதிதாகவிருக் கும்போது, பொன்போனறு ஒளிருவதையும், இரு புரிகள ஒருஙகுசேரத திரிக்கப்பட் டிருப்பதையும் கண்டிருக்கினரேும் யாழ் நரமபும இததகையது. பஞ்சுடைக்கும்

நரம்பு பருமனுயிருக்கும, யாழ் நரம்பு மெலலிதாயிருக்கும, இதுவே இரண்டினுக்கும் வேறுபாடாகும்.

ஆயதினை யரிசி யவைய லனன
வேயவை போகிய விரலுளா நரமபு — எனவும,

பொஃவாாங தனன புரியடஙகு நரமபு — எனவும,

கடிபபகை யனைததுங கேளவி போகாக்
குரலோாத்தத தொடுத்த சுகிாபுரி நரமபு — எனவும

கூறினமையின், வெண் சிறு கடுகளவும் குறறமின்றிக, கொடுமுறுக்கில்லாது செவவிதாகத் திரிததுச் செய்யப்பட்ட நரமபினியலபு கூறப்பட்டது நரம்பினின்றெழும இசையி னினிமையை நரம்பிறகு ஏறறித, 'தேம்பெயது அமிழது பொதிநது இலிற றும் அடங்குபுரி நரமபு' என்றார். மலைபடுகடாததினினறு மேலே எடுததுக்காட்டிய பகுதி, 'தொடித்திரி வனன தொண்டுபடு திவவின்' எனத் தொடஙகி, 'வணாநதேநது மருப்பின் வள்ளுயிாப் பேரியாழ்' என முடிநது நினறதாதலின், இரணிய முட்டததுப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங கௌசிகனா கணட பேரியாழ் ஒன்பது நரம்புகளுடையதென அறிகின்றோம் 'தொணடுபடு திவவு' என்றமையின், திவவுககு ஒன்றாக நரம்புமஒன்பது உள என்பது பெறபபடடது ஆசிரியமாலையினுள்ளும, 'தொண்டு படு திவவின் முண்டக நல்யாழ' எனக கூறப்பட்டது அளவிற பெரிதாய், ஒன்பது நரம்போடு கூடிப், பேரியாழ எனப் பெயர் பெற்ற கருவி யொனறு முன்னுளிலிருந்த உண்மையினை மேறகாடடியவறறினுலே துணிகினறோம் சகோடயாழ் பதினனகு நரமபோடு கூடியதென்பதைப பாயிர வியலினுள்ளே காடடினும் மெலிவு நான்கு, சமன் ஏழு, வலிவு மூன்றாக, மொத்தம பதினன்கு நரமபாயின 'இருபத்தொரு நரம்பினுற் றொடுககப்படும பேரியாழ' எனப் புறநானூறு, 152 ஆம செயயுளுரையினுள்ளே கூறப்படுதலானும, 'இருபததொரு கோவை முதலாக, நாலுற கோவையீறாகக கிடநத கோவைகளுள' என வேனிறகாதை யுரையினுளளே அருமபதவுரையாசிரியர் கூறுதலானும,

ஒனறு மிருபதும ஒரேழமேற பததுடனே
நினறபதி னுறேழு நேடுஙகாற—குனறாத
நாலவகை யாழிறகு நனரமபு சொல முறையே
மேலவகை நூலோா விதி

என அரஙகேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே அடியாாககுநலலாா காட்டும மேறகோட சூததிரததினுலும், 'ஒன்பதும பத்துடனே, நினற பதினன்கும' என மேலைச சூததிரத திற்குப் பாட பேத முளதாதலானும, பேரியாழ் இருபததொரு நரம்புடையதெனபதும, சகோடயாழ ஒரோவழி பதினறு நரமபோடு நிற்குமென்பதும், இவறறிடையே நின்ற மகரயாழ பததொன்பது அல்லது பதினேழு நரமபுகளோடு கூடியிருநததென்பதும் பெறப்படுகின்றன ஆசிரியமாலை யுரைத்த திவவுத தொகையினைச சீறியாழுக்குக் கொளளுமிடதது, அது ஒன்பது நரமபினை யுடையதாதல வேண்டும்

பெரும்பாணறறுப்படையினுள்ளே, 'பிறைபிறந தன்ன பின்னேந்து கவைக கடை' எனறது, பேரியாழினை நிறுததுதறகுத தகவாக, அதன் பின்னே யமைக்கப்

படுவதோ ருறுப்பு இதனைப் படத்திற காண்க சிறுபாணாற்றுப்படையினுள்ளே 'அகளம' என்றது பத்தரினை

2(d) கவைக்கடை

பத்தர் குமிழ மரத்தினற செயயப்பட்டதென்பதை, மேலே, '**வில் யாழ**' என்னும பகுதியுட் கூறினும அது முருக்கு, தணக்கு என்னும மரங்களினாலும் ஆக்கப் படுவதுண்டு கோடு கருங்காலியினற செயயப்பட்டதென்பதை மேலே கூறினும். அது கொன்றை மரத்தினாலும செயயப்படுவதுணடு 'கோட்டிறகு மரம் கொன்றையும், கருஙகாலியுமாம, பத்தாககு மரம் குமிழும, முருக்கும், தணக்குமாம' என நச்சினார்க்கினியர் பொருநராற்றுப்படை உரையினுட் காட்டினார் பண்ணோடு உள ராது, இன்பமிலலாத ஓசையாக விசைக்கின்ற செம்பகையும், அளவிறந் திசைக்கின்ற ஆரப்பும், மழுங்கி யிசைக்கின்ற கூடமும, இழுமென வின்றிச சிதறி யுச்சரிக்கின்ற அதிரவும் மரக்குற்றத்தினாலாவன வெனபதும, அக்குற்றங்கள மரமானது நீரிலே நிற்றல, அழுகுதல, நெருப்பில வேதல, திணை மயங்கிய நிலத்தில நிற்றல, இடி வீழ்தல், நோயப்படல் என்னுங காரணங்களினாலாவன வெனபதும், சீவகசிந்தாமணி யுரையினுள்ளே, நச்சினார்க்கினியரால் காட்டப்பட்டன. அப்பொருள்பற்றிய செய்யுட்களும, உரையிற் காட்டிய மேற்கோட் சூத்திரங்களும வருமாறு

நீரினை நிலைஇற நிதுவேண்டா நீரின் வந்த நிதுபோக
வாரினை நிளகு முலையினய் வாட்புண ணுற்ற நிதுநடக்க
ஒரு முருமே நிதவுண்ட தொழிக ஒணபொ னுகுகொடியே
சீரசால கணிகை சிறுவனபோற சிறபபின நமம வி துவெனறுன.

கலசோ பூணகொள கதிர்முலையாய காமத தீயால வெநதவாபோற
கொலலை யுழவா சுட்டப்பட்டுக குரஙகி வெநத நிதுகளிறு
புலல முரிநத தெனப்போக்கித தூம மாாநத துகிலுறையுள
நல்யாழ் நீட்ட வதுகொணடு நஙகை நலதத நிதுவெனறுன.

நீரிலே நிறறல அழுகுதல வேதல நிலமயக்குப்
பாரிலே நிறறல இடிவீழ்தல நோயமரப பாறபடல்கோள
நேரிலே செம்பகை ஆர்ப்பொடு கூடம அதிரவுநிற்றல்
சேரில்நோ பணகள் நிறமயக்கப்படுஞ சிற்றிடையே

செமபகை யென்பது பணணோ டொரா
இனபமி லோசை என்மனா புலவா

ஆரப்பெனபபடுவது அளவிறந் திசைக்கும.

கூடம் எனபது குறியுற விளமபின்
வாயவதின வாாது மயஙகி யிசைபபதுவே.

அதிரவெனப படுவது இழுமெனல இனநிச
சிதறி யுரைககுநா உசசரிப பிசையே

நரம்பினுள மயிர், தும்பு எனறிவையிருததலும, அது கொடும்புரியாகவோ, ஏறிய முறுககாகவோ இருத்தலுங குறறமாம் இப்பொருள், 'கொடுமபுரி மயிா துமபு முறுக்கிவைநான்கும, நடுங்காமரபிற பகையென மொழிப' என்னும் சீவக சிந்தாமணியுரை மேறகோளினுட காட்டப்படடது

பணிவரும பைம்பொற பததா பல்வீணப பவள வாணி
மணிகடை மருப்பின வாளாா மாடக வயிரத தீநதேன
அணிபெற ஒழுகியனன அமிழ்துறழ நாமபி னலயாழ
கணிபுகழ காளை கொணடு கடலகம வீளக்க லுறறான்

என்னும் சீவகசிந்தாமணிச செயயுளுரையிலே, மாடகமெனபது நாலவிரலளவான பாலிகை வடிவாய, நரமபினை வலிததல, மெலிததல செயயுங் கருவியெனக கூறப் பட்டது.

மாடக மெனபது வருககுங காலைக
கருவிளங காழ்ப்பின நாலவிரல கொணடு
திருவியல பாலிகை வடிவாக் கடைநது
சதுர மூன்றுகத துளையிடப் குறிதமே

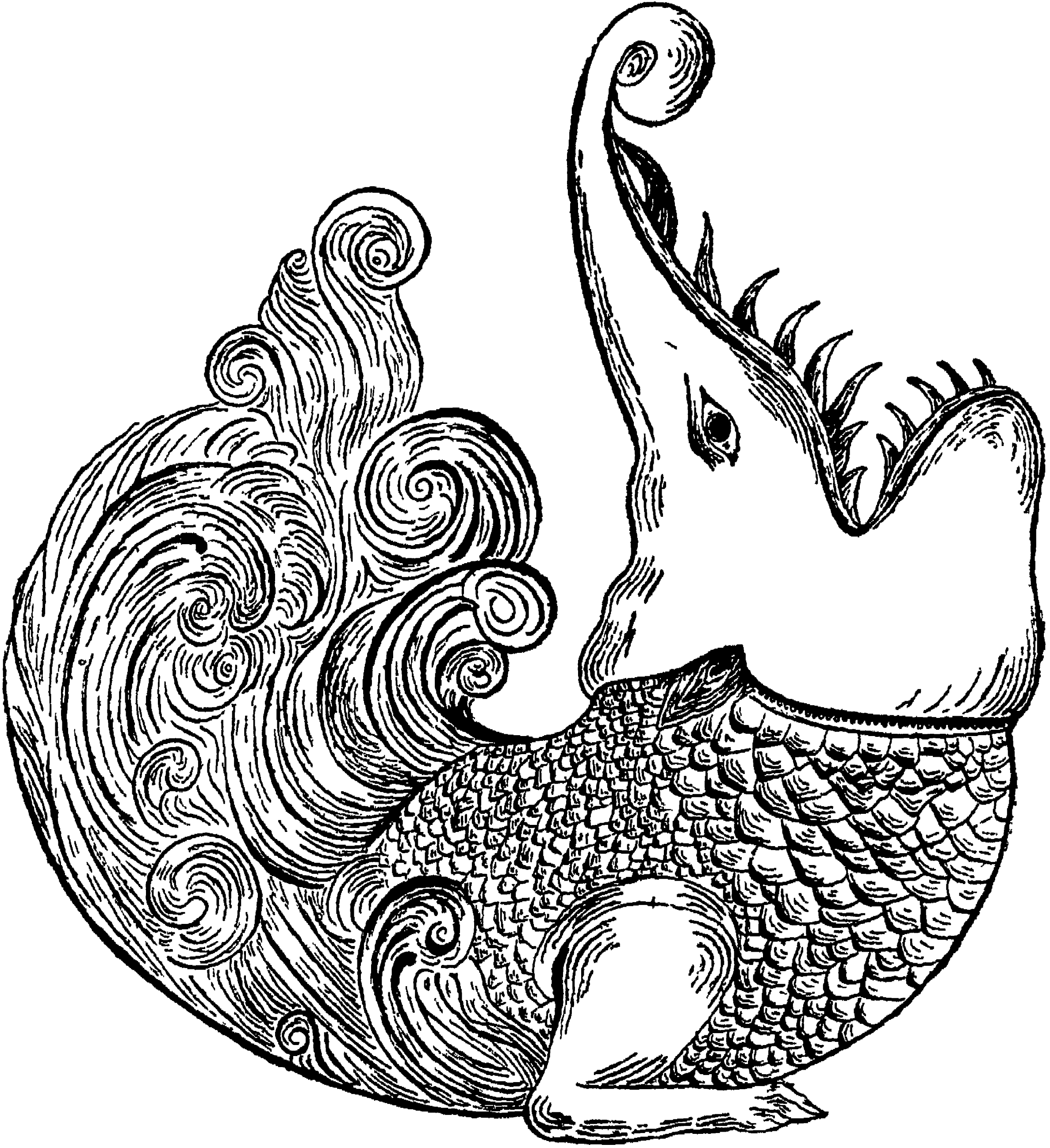
என அருமபதவுரையாசிரியா, வேனிற்காதை யுரையினுளளே, மாடகததி னிலக கணங கூறினா 'வலக்கைப்பதாகை கோடடொடு சோதது, இடககை நாலவிரல் மாடகந்தழீஇ' என அக காதையினுட கூறியதற கியைபுடைததாகிய நிலையினை நோக்குமிடத்து, 'மாடகம்' பததரிலே அமைக்கப்படடிருந்ததெனபது புலப்படு கிறது அததகைய கருவிகளிலே திவவு எனனும உறுப்பு அமையாது 'கோடே பததா ஆணி நரம்பே, மாடகம் எனவரும வகையின தாகும' எனக கூறப்படட உறுப்புக்களே அமைநதுவரும.

3. மகரயாழ

தீநதொடை மகரவீணைத தெளவிளி யெடுபபித தேறறிப
பூநதொடி யரிவை தனனிற் புலமிகுத துடைய நமபிக(கு)
ஈநதிடும இறைவ ராதி மூவகைக குலதது ளாாககும
வேநதடு குருதி வேறகண விளஙகிழை தாதை யென்றான
—சீவகசிநதாமணி-காநதருவதததை, 608

தகரக் குழலாள தன்னொடு மயஙகி
மகரயாழின் வருணகோடு தழீஇ
வட்டிகைச் செய்தியின வரைநத பாவையின
எடடி குமா னிருநதோன —மணிமேகலை, ச, 55-58

மகரவீணையின் கிளைநரமபு வடிதத
இளிபுணா இன்சீ ரெஃகு உளஙகிழிபப —மணிமேகலை, கக, 25-26

3. மகர வெல்கொடி

யாணாக கூட்டத தியவனக கைவினை
மாணப புணாநததோா மகரவீணை —பெருஙகதை, ந-கரு, 22-23

மேலே காட்டிய நூலகள் எழுநத காலததிலே, மகரவீணை எனப பெயரிய கருவி யொன்று இருநததாக அறிகின்றும சஙகச செயயுட்களிலே அது குறிக்கப்பட டிலது பெருஙகதையிலே, 'யவனக கைவினை மகரவீணை' என வருதலின், அக் கருவி யவனபுரததிலிருந்து தமிழ நாட்டிறகுக் கொண்டுவரபபட்டதென எண்ணு தற கிடமுண்டு தமிழ நாட்டிறகும, யவனபுரம் எனப்படும கிரேகக நாட்டிற்கும், பண்டைக் காலததிலே, நெருஙகிய தொடாபிருந்தது மதுரைக கணககாயனா மகனார் நககீரனா பாணடியன் இலவநதிகைபபளளித துஞ்சிய நனமாறனைப் பாடிய (ருசுஆம்) புறப்பாட்டினுளளே,

யவனா, நனகலந தநத தணகமழ தேறல
பொனசெய புனைகலத தேநதி நாளும
ஒணடொடி மகளிா மடுப்ப மகிழசிறநது
ஆஙகினி தொழுகுமதி யோஙகுவாண மாற

எனக கூறியிருககிறாா 'யவனா நலல குப்பியிற கொடுவரபபட்ட குளிாநத, நறு நாறறததையுடைய தேறலைப் பொன்னுற செய்யப்பட்ட, புனைநத கலததினகணணே ஏந்தி, நாடோறும ஒள்ளிய வளையையுடைய மகளிா ஊட்ட, மகிழசசி மிககு இனி தாக நடப்பாயாக' எனபது செய்யுளின் பொருள் யவனபுரததிலிருநது நறு நாற் றததினையுடைய தேறல் நலல குபபியிலே கொண்டுவரப்பட்டதென இசசெய்யுள கூறுகிறது இங்குத் தேறல் எனக் குறிக்கப்பட்ட பொருள், கொடிமுந்திரிப்பழச் சாறறிலிருந்து ஆககப்பட்ட உவைன் (Wine) ஆக விருக்கலாம் சிலப்பதிகாரம், அந்திமாலைச்சிறப்புசசெய் காதையிலே வரும், 'குடதிசை மருஙகின் வெளளயிர்' என்பதற்கு, அடியார்க்குநல்லார் 'யவன தேசத்துக் கண்டு சருக்கரை' எனப் பொருள் கூறினா் சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதையிலே, 'வன்சொல் யவனர் வளநா டாண்டு' எனவும, பதிற்றுப்பததது, இரண்டாம்பத்தின் பதிகத்தினுளளே, 'நயனில் வனசொல் யவனர்ப் பிணித்து' எனவும், சேர மன்னரது மெய்ககீர்த்தி கூறியிருபபதனை நோக்கு மிடததுச், சேர குலத்தார் கடல கடந்து சென்று, யவனபுரததி லொருபகுதியினைக் கைப்பற்றி ஆளுகை புரிந்தார்களென்னும் உண்மை புலப்படுகின்றது

'மணிமலர்' என்னுங் கட்டுரைத தொகுதியினுள்ளே, 'பணடைத் தமிழர் பெருமை' யென்னும் உரையினை யெழுதிய சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்து வரலாற் றுப்பகுதி யாசிரியர், திரு வி ஆர் இராமச்சந்திர தீட்சிதர் அவர்கள், 'தென்னுட்டி லிருநது தமிழ் நாகரீகம் உரோமாபுரிக்கும், கிரேக்க நாட்டிற்கும் பரவியது இன் னும் தக்கிண பீடபூமியைச் சேர்ந்த வேட்டுவர் என்ற குறிஞ்சி மக்கள் யவன தேசத் திற்குச் சென்று தங்கள் அரசை நிலைநிறுததித் தங்கள் பெயரையும் அந்நாட்டிற்குக் கொடுத்தார்கள் இதுவே கிரீட் (Crete) தேசம். இதன் நாகரீகத்திற்கும தமிழ் நாக ரீகத்துக்கும் ஒப்புமை மிகுதியாயுள்ளது' என எழுதியிருக்கிறார்கள் 'வில்லவர்' என்னுஞ் சேரர் குடிப்பெயரை 'Hunters' என மேனுட்டாா மொழிபெயர்க்க, அது திரும்பவும் தமிழிற்கு மொழிபெயர்க்கப்படும்போது, 'வேட்டுவர்' என அமைவது

இயல்பு ஆதலினுலே, 'தக்கிண பீடபூமியைச் சேர்ந்த வேட்டுவர் என்ற குறிஞ்சி மக்கள்' எனத் தீட்சிதரவர்களுடைய உரையிலே குறிக்கப்பட்டோா வில்லவராகிய சேரர் குலத்தவரே என்பது தெளிவாகின்றது. சிலப்பதிகாரத்திலும், பதிற்றுப்பத்திலுங் காணப்படும் சேரா மெய்க்கீர்த்தி இவவுண்மையினை நிலைநிறுத்துகின்றது சேர நாடு கேரளம் எனத் திரிபுபட்டதுபோலச், சேரா தீவு 'க்ரீத' ஆயிருககலாம தமிழ் நாட்டு வேந்தர் யவனர்களைத் தமது கோட்டை வாயில்களிலே காவலாளர் களாக வைத்திருந்த செய்தியும், உரோமாபுரி வேந்தனுகிய ஆகஸ்டஸ் மன்னனுக்குப் பாண்டியன் தூதனுப்பிய செய்தியும், பிறவும் ஆதாரமாகத தீட்சிதரவர்கள், 'மததிய தரைக்கடல் நாகரீகம் என்று இப்போது வழங்கப்படுவது தென்னிந்தியா நாகரீகம் அல்லது தமிழ் நாகரீகம் என்று துணிவாய்ச சொல்லலாம்' என முடிவு கூறுகிறா

யவன ரியற்றிய வினைமாண பாவை
கையேந் தையகல் நிறையநெய சொரிந்து
பருஉத்திரி கொளீஇய குரூஉத்தலை நிமிரெரி

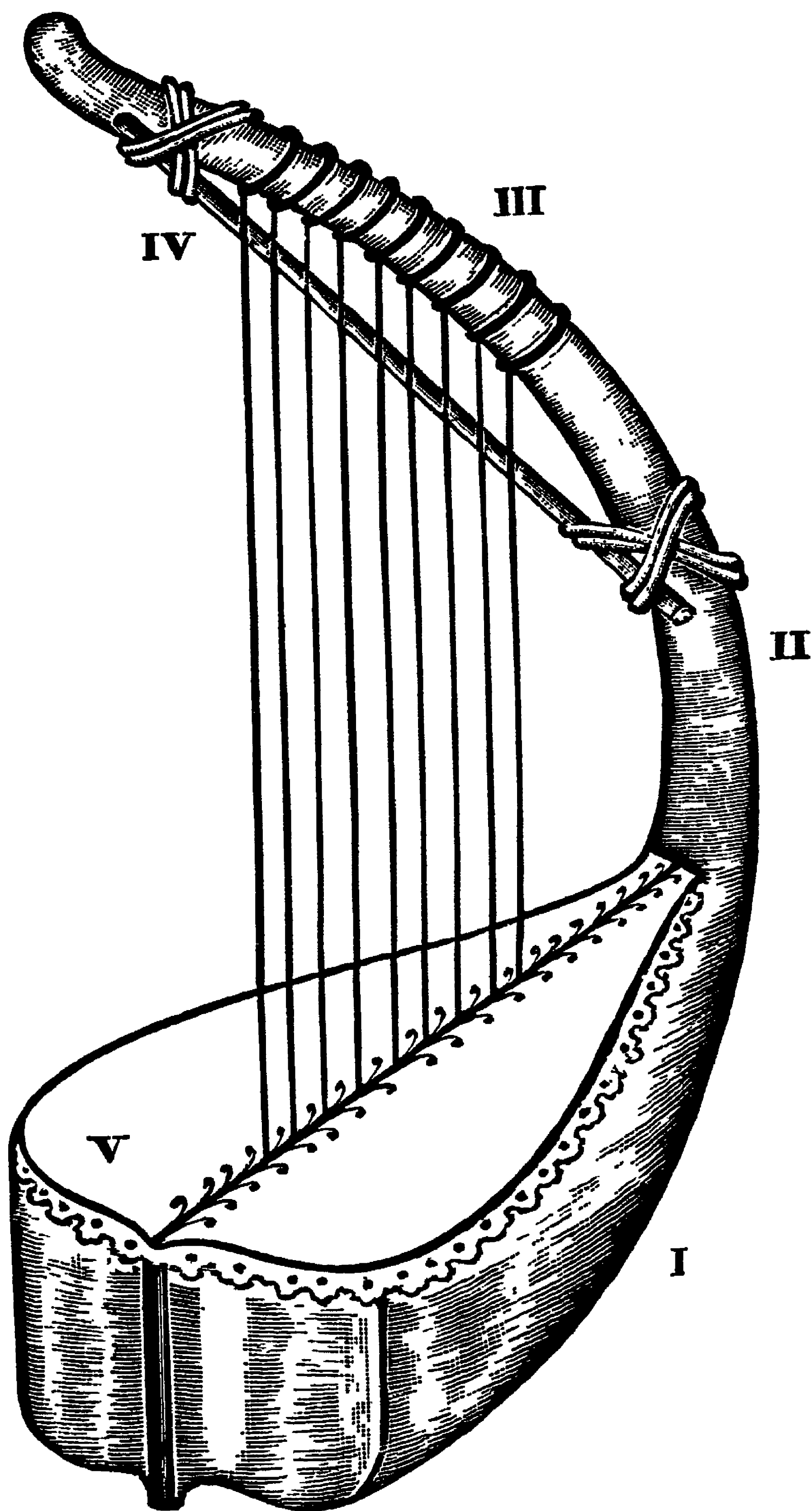
என நின்ற நெடுநல்வாடைக்குப், பிற்காலத்து உரையாசிரியர், 'சோனகர் பண்ணின தொழில்மாட்சிமைப்பட்ட பாவை' எனப் பொருள் கூறினர் பிறகாலத்திலே, 'சோனகர்' எனப்பட்ட அராபி நாட்டார மாட்சிமைப்பட்ட பாவை பண்ணுந தொழிலரல்லராதலின், இஙகுச் சோனகா என்றதை 'யோனகர்' என்னும் மொழிச சிதைவாகக்கொண்டு, கிரேக்கர்மேலேற்றவேண்டும 'யவனர் ஓதிம விளக்கு' எனப் பெரும்பாணாற்றுப்படையினில வருதலையுங் காண்க

உருவமமைககும ஓவியக் கலையிலும, இசைக கலையிலும வல்லுநராயிருநத யவனர் அழகுபெறச் செய்த மகரவீணையானது, அவர் நாட்டு மகரமீன் உருவதத தாக இருந்ததென்று கொள்ளலாம் 'யவனமஞ்சிகை' யும், 'யவனப்பேழை' யும், 'யவனப்பாவை' யும் பெருங்கதையுட் குறிப்பிடப்பட்டன

மகர வீணையெனவும், மகர யாழெனவும் வழங்கப்பட்ட கருவி பேரழகுடையதாயிருந்ததென்பதும், அரச குமரர், பரத குமரா முதலிய செல்வர் வீட்டிலே, மகளிர்களாலே வாசிக்கப்பட்டதென்பதும், இப்பிரிவின் தொடக்கத்திலே தந்த மேற்கோட் செய்யுட்களினுலே தெளிவாகின்றது இதற்கு நரம்பு பத்தொன்பதாகுமிடத்து, அந்நரம்புகள், க ம ப த நி ச ரி க ம ப த நி ச ரி க ம ப த நி என நிறகலாம்

4. சீறியாழ், செஙகோட்டியாழ்

'வணர்கோட்டுச சீறியாழ்' என நடுகற்காதையினுள்ளும், 'செந்திறம்புரிநத செங்கோட்டியாழ' எனப் புறஞ்சேரியிறுத்த காதையினுள்ளும கூறியிருததலை நோக்குமிடத்து, இளங்கோவடிகள் காலத்திலே, இவவிரண்டும் இருவேறு கருவிக ளாகக் கருதப்பட்டனவென எண்ணவேண்டியிருககிறது 'பாடும்பாணர்—அமபணவா, செங்கோட்டியாழ்—அம்பணவர் யாழ' என்பது அரும்பதவுரையாசிரியா கூறறு மேலே நாம காட்டிய சிறுபாணாற்றுப்படைப் பகுதியிலே, சீறியாழுக்குக்

IV சீறி யாழ்

கோடும், திவவும, பததரும, போர்வையும், நரம்பும் என்னும் ஐந்துறுப்புங் கூறப் பட்டன புறஞ்சேரியிறுத்த காதையுரையினுள்ளே, 'செஙகோட்டியாழே செவவிதிற் றெரியின், அறுவகை யுறுபபிறருகுமென்ப', 'அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே தநதிரிகரமே நரம்போடாறே' என மேற்கோள் காட்டப்பட்டது இன்றியமையாத உறுப்பாகிய 'பததா' புள்ளியிடட இடத்தினை நிரப்புமென்பது வெளிப்படை. செங்கோடடியாழிலே, 'ஒற்று', 'தந்திரிகரம்' என ஈருறுப்புச் சிறப் பாக நிற்கின்றன. சீறியாழ் உறுப்புககளுள் ஒன்றுகிய போாவைத்தோல் செங் கோட்டியாழில இலது இரண்டிலும் மாடகம் என்னும் முறுககாணி இலது. நரமபுகளை வலித்தலும, மெலிததலும் திவவினுற் செய்யப்பட்டது

தநதிரிகரமென்பது, நரமபு துவக்குவதறகுத தகைப்பொழிய இருசாண நால் விரல நீளமாகக குறுககிடத்துச சோதது அமைப்பதோருறுப்பு. [அசசுப் புத்தகத் திற கணட பாடத்தினைப் பொருட பொருத்தமாகச் சிறிது மாற்றி யமைத்துக் கொணடாம் 'சோததமைப்பதோருறுப்பு' என்பதனை ஏடெழுதுவோா 'சேர்தது மைமபததோருறுப்பு' எனப் பிழைபட எழுதுதலியலபே 'அறுவ்கை யுறுபபிற் றுகுமென்ப' எனக காடடியததனேடு, 'ஐமபததோருறுப்பு' என்னும பாடம பொருந் தாமை வெளளிடைமலையாகும்]

5 சகோடயாழ்

'கேளவி' யென்பது யாழக் கருவிககு ஒரு பெயா 'ஈரேழ தொடுதத செம் முறைக் கேள்வி' யெனவும், 'பிழையா மரபி னீரேழ் கோவை' யெனவும் போறறப் பட்ட சகோடயாழ பலவழியிலும சிறப்புடையது அரஙகேறறு காதையினுள்ளும், வேனிற காதையினுள்ளும் இசைககப்படுவது இக்கருவி

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனுர் கையிலிருந்த இத் தெய்வக்கருவி முத் தமிழ விரகராகிய திருஞானசம்பநதப் பிள்ளையாராலே பாராட்டப்படடது. இத் தகைய சிறப்பு வாயநத கருவியின் இசையினை மீடடு மொரு முறை தோற்றுமாறு செயதல் தமிழகததின் மறுமலாசசிக்குச சிறநததோ ரேதுவாகும

இசை மடந்தையின பேரருளிஞலே, இக்கருவியின் உருவபபடம அமராவதி ஓவியததிலே நமக்குக கிடைததிருககிறது யாழிசைக்கும் பெண்களின் உருவத் தோடு ஒபபநோக்குமபொழுது, இககருவியின உயரம், அஃதாவது, எடுதது நிறுத்து மிடதது எய்துமஉயரம, மூனறரையடி (42 இஞ்சு) ஆகும்போற் றெரிகிறது கோட்டினுருவம் Ellipse எனப்படுகிற 'ஆயதவட்ட' வடிவாகக் காணப்படுகிறது. ஆயதவடடததிறகு இரு மையஙகள் (Foci) உள இவற்றினூடாகச் செல்லும் நீள் விடடம, நாம் முன்பு காடடியபடி, 42 இஞ்சு இநத நீள விட்டததின நடுவி லிருந்து நோகோணமாக இருபுறமுஞ் செலலும குறுககுவிட்டம் 28 இஞ்சு வரை யிருககலாம் இநத அளவு பொருந்த ஓர் ஆயதவடடததினைக் கீறிககொள்ளின், யாழககோடு அதிற் பொருந்திநிற்கும் காணப்படாத பததரும் ஆயதவட்டததி னுலே எல்லைப்படுததப்பட்டு நிற்கிறதென்று கொள்ளலாம் குறுக்குவிட்டததிற்கு

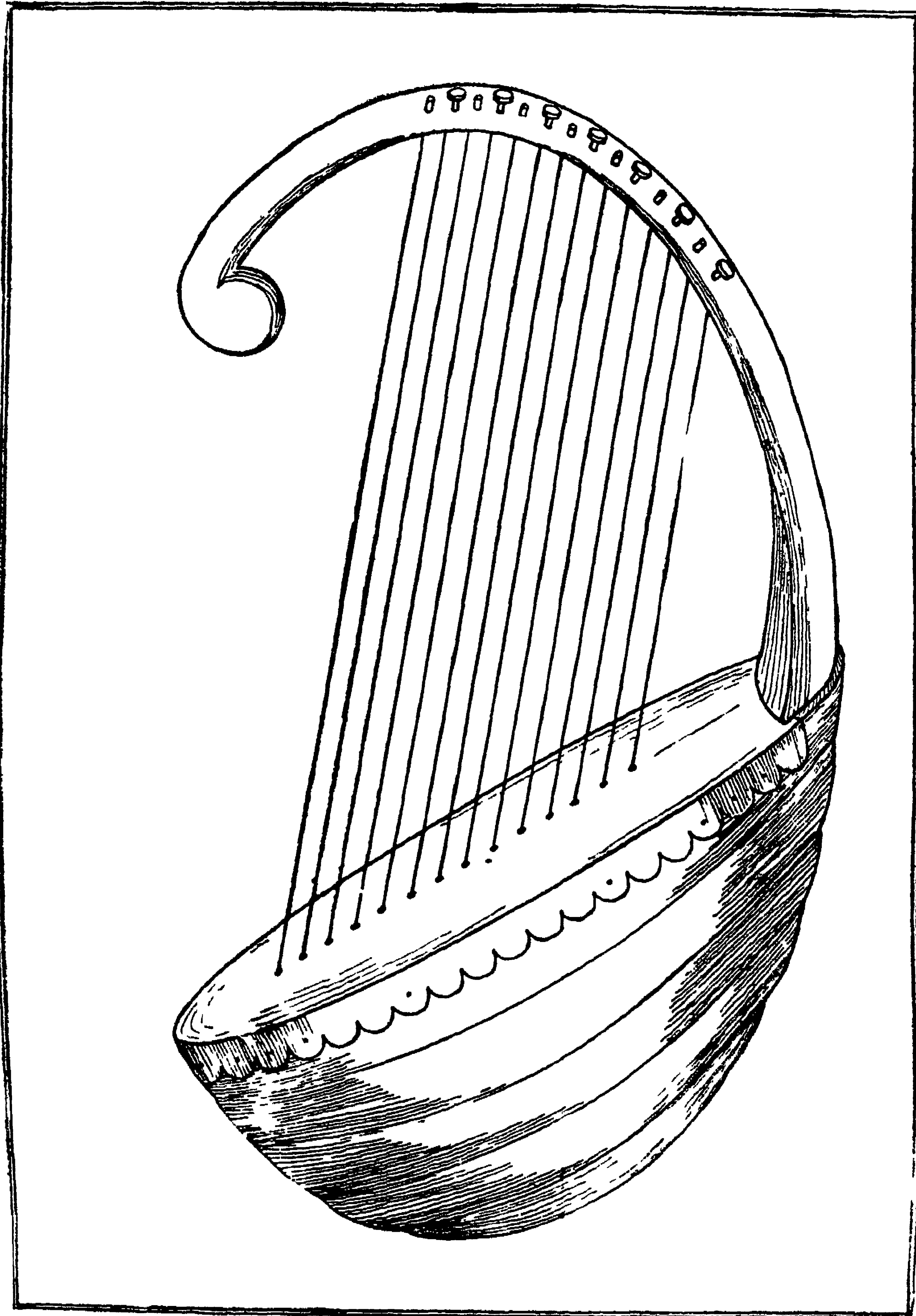
30 பாகை சாயவாகிய நேர்கோடானது பததரின் நடுவே போர்வைத்தோலிற் பொல்லும் பொத்தப்பட்ட இடமெனக் கொள்ளலாம் நரம்பு கட்டியிருக்குந் தோறறததையும், பிறவற்றையும் படததிற காண்க படததிலே முறுக்காணிகள் கோட்டிலமைந்து நின்றன.

இக்கருவியிலே, நரம்புகள் பதினொன்கு, அந்தரக் கோலகள் பதது உளளன. இந்நரம்புகளுககு இசைகூட்டும் முறை இசைநரமபியலினுட் கூறப்படும இசை கூட்டியபின் அவை எயதிநிறகின்ற அசைவெண்களாக கீழே தருகின்றும். அநதரக கோல்கள் அடைப்பினுள்ளே நிறுத்தப்பட்டிருககின்றன நரமபுகள் உழை முதற கைக்கிளை யீறுக நி ச ரி க ம ப த, நி ச ரி க ம ப த என நிற்பன நாம் பாயிர வியலினுள்ளே குறிப்பிட்டபடி, அவை மெலிவு நானகு, சமன் ஏழு, வலிவு மூன்று எனக கொளளப்படுவன அசைவெண் முதலியவறறைக கணக்கிடுவதறகு அவை தம்மை இருபடியாக வைக்கலாம். முனனேழு நரமபுகளும், ஐநது அநதரக கோலகளும் பெறுகின்ற அசைவெண்களின இரட்டியே பின்னேழு நரமபுகளும, ஐநது அநதரக் கோல்களும பெறுவன

நி		ச	ரி		க		ம		ப	த	
240	243	270	288	303¾	320	324	360	384	405	432	455⅝
480	486	540	576	607½	640	648	720	768	810	864	911¼

நரம்புகளும், அநதரக கோல்களும மேலே காட்டிய கணககின்படி நிறறலினுலே, இககருவிககு எய்துஞ் சிறப்பு உரியவிடததுக கூறப்படும

A. சகோட யாழ்

௩—இசைநரம்பியல்

1. பூதநூல; அளக்கும் முறையும அளவுகோலும்; ஓசையினியக்கமும வேகமும்; துளைககருவியிலக்கணம்; கட்டளையாழ்.

அனல, ஒளி, ஓசை, காநதசதது, மின்சதது என்னும் இவைதம்மை ஆராயநது கூறுமநூல பூதநூல எனப்படும் பூதநூலிலே நிறுவபபடும் உணமைக ளெலலாம் முறைபபடி அளநது துணிதறகு இயைந்தனவாதலின், 'அறிவெனப் படுவது அளந்து துணிதல', 'Science is measurement' என மேனாட்டு அறிவியற் புலவா கூறுவா கணணினும், செவியினும நுண்ணிதினுணரும் மாந்தர்ககு அவை யிரணடும் சிறந்த அளவுகோலகளாக அமைநதன 'நுணமா ணுழைபுலம்' என ஆன்றோராற பாராடடப்பபடட கூாநத நுண்மதியானது, மறற அளவுகோலகளின் குணமும், குணமின்மையுங் கண்டறிதறகமைந்த மேலான அளவைககருவி யென்ப தறகு ஐயப்பாடில்லை கூாநத நுண்மதியும, நுணுகிநோககும கண்ணுஞ் செவியும் உடையராய்ப், பயிறசி பெற்ற கைகளையுடையராயப, புறவுலகததிலமைந்த பல்வேறு பொருடகளையும், அவைதமமை யியக்கித தொழிறபடுததுஞ் சததிகளையும் ஆராயந் தறியப் புகுவோா, தமது ஆராயசசிககு ஏறபுடைய கருவிகளைத தேடிககொளளுதல் வேணடும பூதநூலறிவென்பது புத்தகததை நெட்டுருப்பணணிப் பெறுதறகுரிய அறிவன்று அதற்கென அமைநத கருவிசசாலையினுளளே புகுநது, கருவிகளைப் பயனபடுததி, அளக்கும முறையறிநது அளந்து, அளநது கணட முடிபுகளிலே அமைநதுநின்ற விதிகளை ஓாநதுணாநது, தீர்ப்பிடுவதுவே பூதநூலும, பிற அறி வியல நூலகளுங் கறறற்குரிய மரபாகும்

சிறந்த இலககண நூல்கள சிலவும், அழகிய தொடாநிலைச் செய்யுட்கள் சிலவும, சஙகத்துச சான்றோர் செயயுட்களைத தொகுதத தொகைநூலகள் சிலவும், சமயநூல், ஒழுககநூலகள சிலவும, வைத்திய நூல்கள் சிலவும், புராணஙகள் பலவும், பிரபந்தம் என்னும வகையினைச சேர்ந்தனபலவும ஒருஙகியைந்த தொகுதியே இக் காலததிலுள்ள தமிழநூற் கருவூலமாகும்

சிறப்புடையுயிாகட்குக கண்ணென்று சொல்லப்படும கணித அறிவு மேனாட்டு மொழிகளிலே எவவளவு பரநதுகிடககிறது! அணுமுதல் அண்ட மீறாகவுளள பொருளகளை யளந்தறியவும, ஏந்திரவணடி, மரக்கலம, வானவூர்தி யென்னு மிவற் றினை யமைக்கவும், முன்பு காணப்படாத நாணமீன்களும், கோண்மீன்களும், வால் வெளளிகளும் இன்னநாளிற் றோன்றுவவெனக கணிததறியவும் இயன்ற கணித முறைகளும், நாம மேலே குறிப்பிட்ட பூதநூற்றுறைகள் வெளியிடும உணமைகளை ஆராய்நது, முறைப்படுத்திப், புத்தமபுதிய உண்மைகளைக் காணுதற்கியன்ற கணித முறைகளும் எததனையோ பலவாக மேனாட்டு மொழிகளிலே பரநதுகிடக்கின்றன அவைதம்மைத் தமிழ்நூற் கருவூலத்திலே சேர்ததுவைததறகு நாம் முயலுதல் வேண்டும்.

'சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு' எனக் கூறிய ஐந்தனுள்ளும், ஒளியும், ஓசையும் சிறப்புடையன ஊற றுணர்ச்சி மரம் செடிகொடிகளுக்கும் உண்டு, அதன்பின் முறையே தோனறும் சுவையுணர்ச்சியும், நாற்றவுணாசசியும் சிறறுயிாகளுககும் அமைநதிருப்பன அதன் பின் ஒளியுணர்ச்சி தோன்றிச், சிறப்புடையுயிாகளுக்கே ஓசையுணர்சசி தோன்று கிறது அவவோசையின் வழியாகவே, எழுத்தறிவும், இசையறிவும், பிற அறிவும பெற்று மனிதன் சிறப்புடையவனுகின்ருன் ஒளி, ஓசைகளின் இலககணங்களையும, அவை தம்மைச் செய்கைப்படுததும முறைகளையும பூதநூல் தெளிவாகக கூறும. பூதநூற் கருவிச்சாலைகளிலே, இசையொலியினை அளத்தற்கியன்ற கருவிக ளிருக்கின் றன. அவைதம்முள் ஒன்ருகிய 'Tuning Fork' எனபதனை இசைககோல் என வழங்குவாம் முழக்கோல துணியினை அளநது கணககிட உதவுவதுபோல, 'இசைக கோல்' இசைநரம்பினேசையினை அளந்து கணககிட உதவும் அதறகுத துணைக் கருவியாக ஒலியளப்பான் (Sonometer) என ஒரு கருவியுண்டு இதனை யாம் 'கட்டளையாழ' என வழஙகுவாம் கடடளைககல என்னும உரைகலலானது பொன்னின்மாற்று இததுணையது என்று காட்டுதல்போல, இசைச சுவரஙகளின் அலகுநிலையினை யறிதற்கு இக்கருவி பயன்படுதலின, கடடளையாழ எனனும பெயா இக்கருவிக்குப் பொருத்தமுடையதாம.

பிழம்புகளின் நீளம், அகலம, உயரங்களைத தனித்தனி அளநதறிதறகியனற நீட்டலளவையும், தராசுத் தடடிலிட்டு அவைதமது நிறையினைக் காணுதறகியன்ற நிறையளவையும், காலவெல்லையைக கணிககும கால அளவையும் எனும மூன்றும் மூல அளவையெனபபடுவ. நீடடலளவையின சிறறெலலை இடடிடை (point) எனப் படும்; நிறையின் சிறறெல்லை சினனம (particle) எனபபடும், காலததின சிறறெலலை கணம் (instant) எனபபடும தூரம, பாரம, நேரம் எனக கணிததலில வழங்குதற குரிய நீளம, நிறை, காலம் எனனும் மூனறினையும அளத்தறகியன்ற அலகுகள (units of measurement) நாடுதோறும வேறுபடுவன அறிவியல நூலோர் பொது வழக்காகக் கொள்வது, பிராஞ்சுதேசததிலே தொடஙகப்பட்ட மீததர் முறை யென்பதுவேயாம். நமது நாடடிலே அரசியலாா கைககொளளும முறை பிரிததா னிய முறை எனப்படும் இதில் நீட்டலளவையலகு அடி யெனப்படும் ஓரடி யிலே பன்னிரண்டு இஞ்சுகள் உள நுண்ணிய அளவைகளுக்கு இஞ்சும், அதன பததின்கூறும, நூறறின் கூறும் பயனபடுவன மீத்தாமுறையிலே, மீததரின் நூற்றிலொருகூருகிய செந்திமீததா நீடடலளவை யலகாகும ஆங்கிலா முதலிய பிறமொழியாளர்கள செய்துகொணடதுபோலவே, நாமும 'செநதிமீததர்' என்னும பிராஞ்சிய மொழியினை இயன்றவரை தமிழெழுத்துக்களால எழுதிஞம இம்மொழி யைச் சுருக்கமாகச் 'செமீ' என்பாம். இதிற பததிலொருகூறு, அஃதாவது, மீத்த ரின் ஆயிரததிலொருகூறு மில்லிமீத்தா எனப்படும் இதனைச சுருக்கமாக 'மிமீ' என்பாம் ஒரு மீத்தா 39 2 இஞ்சு எனககொளளலாம, அஃதாவது, முப்பத் தொன்பது இஞ்சும், இஞ்சிற் பத்திலிருகூறும பத்திலொரு கூற்றினைப், புள்ளி யொன்று (·1) எனவும, நூற்றிலொரு கூறறினைப புள்ளி வெற்றிலக்கம் ஒன்று (01)

எனவும், ஆயிரததிலொரு கூற்றினைப் புள்ளி வெற்றிலக்கம் வெற்றிலக்கம் ஒன்று (001) எனவும் கீழவாயக் கணக்கிலே குறிப்பிடுவது வழக்கம் ஒழிபியலிலே இப்பொருளைச் சற்று விரிவாகக கூறுவாம்

செமீகளும், மிமீகளுமாக வரையிடடுக் காடடப்படட மீத்தர் அளவைக் கோல்கள், பூதநூற கருவிசசாலைகளிலும், கணிதநூற் கருவிகள விற்கும் இடங்களி லுங் கிடைப்பன இவற்றைக் கையாளுவதினாலே அளவுகளை நாம நுணுகியளததல் கூடும் ஒரு செமீயிலே ஏழு கடுகுகளை நிரல்படச் செறித்து வைக்கலாம ஆதலி னாலே மிமீயினளவு கடுகினுஞ் சிறிது என்பது தெளிவாகினறது நாம் செய்யப் போகின்ற கட்டளையாழிலே இசை நரம்புகளின் நீளங்களைக் கணககிடுவதற்காக மீததா அளவைக்கோல் ஒன்று தேடிக்கொளளுதல் வேண்டும்.

இனி, மூல அளவைகள் என நாம் கூறியவற்றுள்ளே, கால அளவையினை எடுததுககொள்வோம. ஒரு நாள இருபத்துநான்கு மணியாகவும், ஒரு மணி அறுபது மினிட்டுககளாகவும, ஒரு மினிடடு அறுபது செக்கண்டுகளாகவும பகுக்கப்பட் டுளளன நேரததைக்காடடுங் கருவி 'மணிககூடு' எனபபடும் கையில வைத் திருககுஞ் சிற்றளவான கருவியினைக 'கைககடிகாரம்' எனபா. மணி, மினிட் டோடு செககண்டினையுங காடடுகிற மணிககூடுகளும, கைககடிகாரங்களும் உளளன

ஓசை செலலுகிற வேகததை நாம அளப்பதற்கு, இவ்வளவு நேரத்திலே இவவளவு தூரஞ் செல்லுகிறதென அளநது கண்டு, ஒரு செககணடுககு இவவள வெனக கணககிட்டுககொளள வேண்டும ஒளி மிக விரைவாகச செல்லுவதாதலின், அதன் வேகத்தினை அளபபதற்குப், பெரிய பூதநூறகருவிச்சாலைகளிலே மிக நுண் ணிய முறைகள கையாளப்படுவன. ஒளியானது ஒரு செக்கண்டுக்கு ஓரிலடசத்து எண்பததாறுயிரம மைலதூரம் செலலுமென அறிஞர் அளவிட்டிருக்கின்றனர்.

ஓசையினுடைய வேகத்தை யாரும் அளநதறிந்து கொள்ளலாம். இரணடு மைல தூரத்திற்கபபாலுள்ள ஒரு குனறின உசசியிலிருந்து ஒரு போர்வீரன் ஒரு பீரங்கியினைச் சுடுகிறான் பீரங்கிவாயிலே ஒளிதோன்றிப் பத்துச செககண்டெலலை யிலே பீரங்கியின முழக்கம் நம செவியைச சேருகிறது ஓசையின் வேகமென்ன வென்பது வினா ஒரு மைல 5,280 அடிகளாமாதலின, இரண்டு மைல 10,560 அடிக ளாகும ஓசை 10 செக்கண்டிலே இத தூரததைக் கடககிறதெனின, அதன் வேகம் ஒரு செககண்டுக்கு 1,056 அடியாகின்றது இது பருமட்டான முடிபு நுணுக்கமாக அளந்து கண்டோா, ஒரு செக்கண்டுக்கு 1,081 அடியெனத் தீர்ப்பிட்டிருக்கின்றனர். நாம நேரததினையளநத கைககடிகாரம் வழுவறறதென வைததுக்கொள்ளுமிடத்துப், பீரஙகியிருநத தூரம இரண்டு மைலும இருநூற்றைமபது அடியும் எனக கொளள வேண்டும் போாககளததிலே, இமமுறையினாலே, பீரங்கிகள் வைக்கப்படடிருககும் தூரங்களை நிச்சயிபபதுண்டு

நம்மைச சூழவிருககும பவனததிலே, ஓசையானது, ஒரு செககண்டுக்கு, 1,081 அடி அல்லது 331 மீததர் வேகமாகச செலலுகிறது என்று கொள்ளலாம். பவனத் தின் அமுக்க வேறுபாடடினாலும, வெப்ப தடப வேறுபாட்டினாலும், இவ வேகம்

வேறுபடுதற் குரியது. நீரிலே ஓசை செல்லும் வேகம் ஒரு செககண்டுக்கு 1,435 மீத்தர் என அறிஞா அளவிட்டிருககின்றனா. ஆகவே, நீரிற செலலும வேகம பவனததிற் செல்லும வேகததைப் பாாக்கினும் நானகு மடங்கிறகு மேறபடடது என்பது தெளிவாகின்றது. உலோகங்களிலும், பிற திணமங்களிலும (solids), பவன மொழிந்த பிற நொயமங்களிலும (gases) ஓசை செலலும வேகங்கள அளநதறியப் பட்டிருக்கின்றன. திண்ம, நீாம, நொயமங்களாகிய சடப்பொருள்களின வழி யாகத்தான ஓசை பரவும். வெறு வெளியாகிய வானிலே (ஆகாயததிலே) அது பரவாது. பவனததின் அமுககததைத தாங்கத தகக தடித்த பககங்களையுடைய ஒரு கண்ணாடிக் கூமபினுள்ளே, ஒலியெழுபபுகினற மணிககூடொனறினைப படடு நூற கயிற்றினாலே கட்டித தூககிவிடடபின, வளிவாஙகு கருவி (air pump) யினாலே அதனுள்ளிருக்கும் பவனத்தையகறறி, வெறறிடமாகக, மணிககூடானது இயங்கிக கொண்டிருநதும, அதன ஒலி நினறு விடும. ஒலி நமது செவிப்புலததை யடையும வண்ணம் இயங்கி வருதற்குப் பறறுககோடாக விருநத பவனம் நீக்கப்படடமையே இதறகுக் காரணமாகும்.

ஓசையானது பவனததினூடே சிறறலைகளின வடிவமாகப் பரவும். ஒரு பக்கம் மூடப்பட்ட துளைக்கருவி யொன்றினை (புலலாஙகுழலினை) நாம ஊதி யிசை யெழுப்பும்பொழுது, குழலின் நீளத்தினைபபோல நான்குமடங்கு நீளமுடைய அலைகள குழலினின்று எழும். இங்குக் குழலின் நீளம எனறது அதன முழு நீளம அன்று; அடைக்கப்பட்ட இடப்புறத்து முகத்திறகும் இசை யெழுமபுகின்ற துளைககு மிடையேயுள்ள தூரமே, தோறறுகினற சுவரததிறகுரிய குழல நீளமாகும். அரங கேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே, அடியாாக்குநலலாா காட்டுகிற வங்கியததின் நீளத தினை எடுத்துக்கொள்வாம. 'நீளம் இருபது விரல; சுறறளவு நாலரை விரல; இது துளையிடுமிடத்து நெலலரிசியில் ஒருபாதி மரனிறுததிக கடைநது வெண்கலத்தாலே அணைசுபண்ணி இடமுகத்தை யடைத்து வலமுகம வெளியாக விடப்படும. இனித் துளையளவிலக்கணம். அளவு இருபது விரல். இதிலே தாம்புமுகத்தின் இரண்டு நீக்கி முதலவாய் விடடு இம முதலவாய்க்கு ஏழங்குலம விடடு வளைவாயினு மிரண்டு நீக்கி நடுவினின்ற ஒன்பது விரலினும எடடுத் துளை யிடப்படும். இவற்றுள ஒன்று முத்திரையென்று கழித்து நீக்கி நினற ஏழினும் ஏழுவிரலவைதது ஊதப் படும். துளைகளின் இடைப்பரப்பு ஒருவிரலகலங் கொள்ளப்படும'

எல்லா இடைப்பரப்புகளும் ஓரளவாக இருத்தல் பொருந்தாது. அவை என்ன கணக்காக இருக்கவேண்டு மென்பதை ஒழிபியலிலே கூறுவாம். இப்பொழுது நாம் காணவேண்டியது, இக குழலிலே யெழும் முதற சுவரத்தின் நாதம ஒரு செக் கணடுக்கு எத்தனை சிறறலைகளை யுண்டுபணணிப் பவனததிலே பரவுகிறது என்பதே யாம்.

இங்குக் கூறிய விரலளவு, அங்குலம என்பவை, ஒரு சாணின் பன்னிரண்டி லொரு கூறாகிய முக்கால் இஞ்சு ஆகும. வளைவாயிலிருநது இரண்டு விரல கீழாக நிறபது முததிரையென்னும் துளை. அதனினின்று ஒரு விரல தாழ்ந்து நிற்பது முதற் சுவரததின் துளை. இதற்கும் அடைக்கப்படட இடப்புறதது முகத்திற்கும் தூரம்

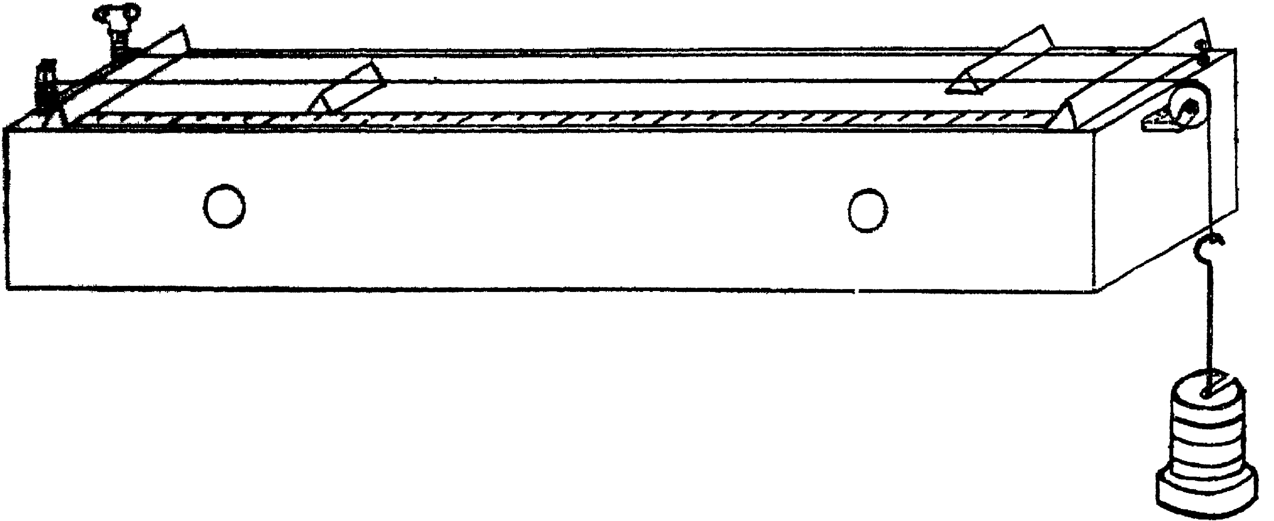
பதினேழு விரலாகும் இதுவே முதற் சுவரத்திற்குரிய குழல் நீளமாகும். இதனை நான்கிற பெருககக கிடைபபது அலை நீளம் அங்ஙனமாதலின், அலை நீளம் 68 விரல் அல்லது 51 இஞ்சு ஆகிறது ஒரு செக்கண்டு என்னுங் காலவெல்லையின் முத லிலே புறப்படட அலையானது 1,081 அடி (ஓசை ஒரு செககணடிலே செல்லுந் தூரம்) அகனறு நிற்ப, செக்கணடின இறுதியிலே புறப்படட அலை துளைவாயிலே நிற்கும் இநத எல்லைகளுககிடையே எததனை அலைகளுண்டெனறு காணபதற்கு, 1,081 அடி, அஃதாவது, 12,972 இஞ்சுகளை 51 இஞ்சுகளால வகுததுக காணவேண டும அவ்வாறு வகுததுப் பெறற பேறு 254 மேனுடடாா ஷடஜததிறகு 256 முதல 261 வரையும அசைவெண் (frequency of vibration) கொளவா ஆதலினல், நாம ஆராயநத குழலிலிருநது எழுகினற முதற சுவரத்தினேசை இளிநரம்பினேசை யென்பது பெறப்பட்டது இனி, ஏழாவது துளையினின்றும் எழுகினற சுவரததினை அளவிடப புகுவாம தூமபுமுகததிலிருந்து 9 விரலில் ஏழாவது துளை நிற்கிறது. இதன அலை நீளம 36 விரல் அலலது 27 இஞ்சு ஆகும ஆதலின், அதன அசை வெண $12,972 \div 27 = 480$ ஆகிறது முதற் சுவரததின் அசைவெணணினை 256 எனக கொள்ளலாம அபபடிக கொளளுமிடதது ஏற்படுகின்ற வழு நூறறுக கொரு வீதமாதலின, கொளவதிற் றவறில்லை ஏழாஞ் சுவரததிறகும முதற சுவரத்திறகு மிடையேயுள்ள அசைவெண விகிதம $\frac{480}{256}$ ஆகும் இதனைப் பொதுசசினை நீக் கிககொளளக கிடைபபது $\frac{15}{8}$ ஆகும இதுவே 19ஆம சுருதியாகிய காகலிநிஷாதத் திறகு உரிய விகிதவெண இது பழந்தமிழிசையிலே உழையெனப்படுமெனப் பாயிர வியலினுட் காடடினும்.

அடியாாககுநல்லாா காடடிய வங்கியம் இளிமுதல உழையீறுக இசைததது எனபதைக கணிதநூல கருவியாக மடடிட்டறிந்துகொண்டோம. பழந்தமிழிசைக் கருவிகளும மறைநது, அவறறைக கூறிய நூலகளும் மறைந்து, அவற்றை யிசைத்த பாணனும மறைநத நிலையிலே, வழியறியாது துன்புற்றலைகின்ற நமக்குக் கணித மென்னுங கண் வழியினைக காடடுகிறது

மேறகூறிய வங்கியத்தை அழுத்தமாக ஊதினுல, அதினினறு எழும் அலைகளின் தொகை முனனையிலும மூன்றுமடஙகாகும என்பதனைக கீழே (பக்கம் சுக) தந்த படததினை உறறு நோககி உணாந்துகொளக முன்னின்ற அசைவெண் 256 ஆயின், இபபொழுதுள்ள அசைவெண் 768 ஆகும். இது மேறறுனத்துப் பஞ்சமத்திற்கு உரியது பஞ்சமததைப் பண்டையோர் துததம் என்றனா. இளியினுளளே துத்தம் தோன்றுமெனப் பழைய இசையாசிரியர்கள் கூறிய உண்மையினை இவ் வங்கியக் கருவி காடடுகின்றது ஊதபபடுகிற ஏழு துளைகளிலும், நடுவில் நின்ற துளையிலே, முன்பு குரல் (மததிமம்) இசைததது இப்பொழுது இளி (ஷட்ஜம்) இசைக்கின்றது. குரலினுளளே இளிதோனறும என்னும் உண்மையினை இது நமக்கு வெளியிட்டுக் காட்டுகினறது ஏழாந துளையினுளளே முன்பு உழை பிறநதது இப்பொழுது அத் துளையினினறு குரல் நரம்பினிசை பிறககினறது உழையினுள்ளே குரல் தோன்று மென்னும் உண்மையினை இநு நமககுக காட்டுகின்றது. உழையினுட் குரல், குரலி னுள் இளி, இளியினுள் துத்தம் என்பவற்றை நினைவில் வைப்போமாக.

மேளுட்டார் ஏழிசைகளை C D E F G A B என்னும் ஏழு எழுத்துக்களாற் குறியீடு செய்வார். இவை முறையே இளி முதல உழைவரையு மமைந்த ஏழு நரம்புகளாம். சமன் தானத்திலே, இளியின் அசைவெண 256 எனவும், உழையின் அசைவெண் 480 எனவும மேலே காட்டினும் இவை முறையே C, B என நின்றன. மறற ஐந்து சுரஙகளின் அசைவெணகள், மேளுட்டார் கணக்கின்படி, D 288, E 320, F 341·3, G 384, A 426 7 என நின்றன இவ் வசைவெண்களுடைய இசைக்கோல்கள் (tuning forks) பூதநூற் கருவிச் சாலைகளிலே எளிதிற கிடைப்பன இவற்றை உள்ளங் கையிலே உறைப்பாகத தட்டிச, செவிககு அணிமையாகப் பிடித தால், இவற்ருற் குறிக்கப்படுகிற சுரம தெளிவாகக் கேடகும

இசை நரம்பில் எழுகின்ற இசையின் அசைவெணணினை இசைக்கோல கொண்டு அளத்தற்குரிய முறையினைக் கூறும்பொருட்டு, முதலிலே கடடளையாழி னது அமைப்பினைத் தருவாம்

4 கடடளையாழ

ஒரு இஞ்சுக் கனததில் 6 இஞ்சுச சதுரமான இரண்டு பலகைகள எடுததுக கொள்க 3½ அடி, அஃதாவது, 42 இஞ்சு நீளம, 6 இஞ்சு அகலம, ¼ இஞ்சு அல்லது அதிலும சிறிது குறைநத கனமுளள பலகைகள நானகு தேடிககொள்க. மேற் குறிதத சதுரததுண்டுகளை இருதலையிலும வைதது, நான்குபுறமும நான்கு நீளப பலகைகளையும வைதது, மூடிய பெட்டியுருவாக, சிறிய ஆணிகளாக கடாவி, அமைத் துககொளக செமீகளும, மிமீகளும் வரையிட்டுக காடடப்படட மீததா அளவைக் கோல் ஒன்றினைப பெடடியின மேறபுறததில் ஒரு பககமாக அமைததுககொளக. இரணடு இஞ்சு நீளமும, ஓரிஞ்சுச சமமுக்கோண முகமு முடைய நானகு மரததுணடு களைச செம்மையாகச சீவியெடுததுககொளக இவற்றை மெடடு எனபோம. மெடடுகளின் முககோண முகததினை இரணடு சமகூறுசெய்யும வரிகளை முகத திடையே வரைநதுகொள்க இவை நரமபு நிற்குமிடத்தினை மீததர் அளவைக கோலிற காடடுதற கியன்றன மெட்டுகள் அளவைககோலினை அணைந்துநிற்க,

அவற்றினமேல் நிற்பதாக ஒரு தந்தியும், அவற்றுக்கு வெளியே நிற்பதாக ஒரு தந்தியு மாக, இரண்டு எஃகுத் தந்திகளை அமைத்துக்கொள்க. தந்திகளை வலித்தல், மெலித் தல் செய்தற்கியன்ற முறுக்காணிகளிரண்டினைப் பெட்டியின் ஒரு தலையிலும், அவற் றைத் துவக்குதற்கமைந்த புரியாணிகள் (screw) இரண்டினை மற்றத் தலையிலும் அமைத்து, அவற்றிலே தந்திகளைக் கட்டிக்கொள்க. இவ்வளவோடு கட்டளையாழ் அமைகின்றது.

இசைக்கோலிலுள்ள சுவரத்தினை நரம்பிலே தோற்றுவிக்கும் முறையினைத் தருவாம். எஃகுத் தந்திகளையும், இசை பிறப்பிக்குஞ் சாதியொருமைபற்றி, 'நரம்பு' என வழங்குவாம். 'சுரம்', 'சுவரம்' என்றிக்காலத்தில் வழங்குவதனை, 'இசை நரம்பு' எனவும், 'நரம்பு' எனவும் பண்டையோர் வழங்கினர். கட்டளையாழிலே ஒரு நரம்பினைக் கட்டி, அதன்கீழ் 50 செமீக்குக் குறையாத இடைவெளியமைய இரண்டு மெட்டுகளை வைத்துக்கொள்க. நரம்பினை ஓரளவிற்கு வலித்து, மெட்டு களினிடையேயுள்ள பகுதியைத் தெறித்துச், செவியினால் இசையினை ஓர்க. அதனி லும்பார்க்கச் சற்று ஏற்றமாக இசைக்கின்ற இசைக்கோலினை எடுத்து, நரம்பினை வலித்தோ, மெட்டுகளிடையேயுள்ள இடைவெளியைக் குறைத்தோ, நரம்பினின் றெழும் நாதத்தினை உயர்த்தி, இசைக்கோலிசையோடு ஒன்றும்படி செவியினா லோர்ந்து செய்தற்கு முயல்க. அதன்பின், Λ வடிவமான கடிதத் துண்டுகள் இரண்டினை வெட்டி எடுத்துக்கொள்க. அவற்றுள் ஒன்றினை, நரம்பின் இடை வெளிநடுவிலே தங்கும்படி வைத்து, இசைக்கோலை உள்ளங்கையிலே தட்டி, இசை யெழுப்புக. நரம்பு மெட்டினைச்சேர்ந்து நிற்குமிடத்திலே இசைக்கோலினடியினை அழுத்திப் பிடித்துக்கொள்க. இசைக்கோலும், நரம்பும் இசை யொருமித்து நிற் பின், நரம்பிலே இசை யியங்கக், கடிதத்துண்டு குதித்துக் கூத்தாடும்; சிலபோது வீசி யெறியவும் படும். இசையொன்றுவிடின், இது நிகழாது. இசைக்கோலை இசைகூட்டி, முன்போல நரம்பின்மீது மெட்டிலே யழுத்திக்கொண்டு, மற்ற மெட்டினைத் தள்ளி, இடைவெளியினைக் கூட்டுதல், குறைத்தலினாலே நரம்பினை மெலித்தல், வலித்தல் செய்க. இசையொன்றுமிடம் வந்தபோது, காகிதத்துண்டு முன்கூறியபடி இயக்கமெய்தும். இதனால் இசைக்கோலினிசையும் நரம்பினிசை யும் ஒன்றும்படி செய்துகொள்க. கருவியினாலே இதனைத் துணிந்து கொண்டபின், காதினாலுங்கேட்டு ஒப்புமையைக் கண்டுகொள்க. மெட்டுகளின் இடைவெளி யினைக் கருவியிலே நுணுகி நோக்கிக் குறித்துக்கொள்க. ஒரு மெட்டின் நடுவரை 12 செமீ 8 மிமீ யிலும், மற்ற மெட்டின் நடுவரை 67 செமீ 5 மிமீ யிலும் நிற்ப தாக வைத்துக்கொள்வோம். 10 மிமீ ஒரு செமீ யாதலின், அவை தம்மைப் புள்ளி யின்பின் செமீ யோடு சேர்த்து, 67.5 செமீ, 12.8 செமீ என்று எழுதிக்கொள்ள லாம். சிறிய எண்ணைப் பெரிய எண்ணினின்று கழிக்கக் கிடைப்பது 54.7 செமீ. இது மெட்டுகளின் இடைவெளியினைக் குறிக்கும்; இதுவே நரம்பின் இயக்க நீளம். இதனை ஒருபடியாகவும், இசையினைத்தந்த இசைக்கோலின் அசைவெண்ணினை மற் றொரு படியாகவும் எழுதிக்கொள்க. நாம் பயன்படுத்தியது E என்னும் கோலாயின், அதன் அசைவெண் 320 ஆகும். நரம்பின் முடுக்கத்தை வேறுபடுத்தாது, மெட்

டினை இயக்கி, நீளத்தினை மாத்திரம் வேறுபடுத்தி, D இசைக்கோலோடும், அப்படியே F இசைக்கோலோடும் இசையொன்றி நிறகும் நரம்பு நீளங்களைக் கண்டறிக. இவை, முறையே, 60 8 செமீ யும், 51 3 செமீ யும் எனக் காணகினறோம் D, F இசைக் கோல்களின் அசைவெண்கள், முறையே, 288, 341 3 என முனனமே கூறினும். ஒவ்வோர் இசைக்கோலோடும் ஒன்றிய நரமபு நீளததினை அவவவ் விசைககோலின் அசைவெண்ணினுற் பெருக்கிப் பெற்ற பேற்றினைப் பேறு எனவைதது, அதனையும் பிறவற்றையும் பின்வருமாறு அடடவணைப் படுத்துவாம.

இசைக்கோல	அசைவெண	நரமபு நீளம	பேறு
D	288	60 8	17510
E	320	54 7	17504
F	341·3	51 3	17509
		சராசரிப பேறு	17508

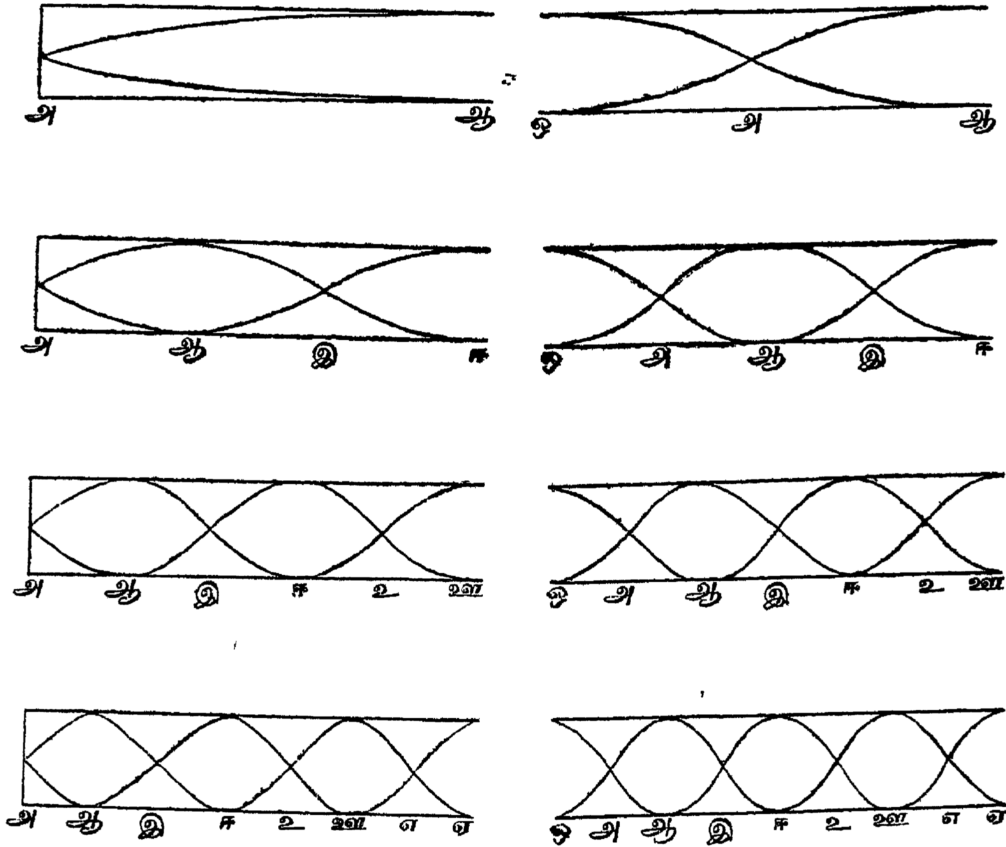
[பதின் புள்ளிபெற்ற எணகளைப் பெருக்கும முறையினையும், சராசரி காணும் முறையினையும் ஒழிபியலிலே கண்டுதெளிக.] சராசரிப் பேறறினையும தனிப் பேறு களையும் நோக்கும்போது, அவறறிடையேயுள்ள வேறுபாடு ஆயிரததிலொன்று அள வாகவும் இல்லையென்பது காணப்படுகின்றது ஆதலினலே, பேறு நிலையானது எனத் தீர்ப்பிடலாம

அளநது கண்ட முடிபுகளிலிருந்து பிறிதொரு இசைக்கோலுக்குரிய நரமபு நீளத்தினைக் கணக்கிட்டறிந்துகொள்ளும வழியினை ஆராயவாம. C இசைபேசும் நரம்பின் நீளம எவவளவென்பது வினு. C இசைககுரிய அசைவெண 256. இந்த எண்ணினுலே சராசரிப்பேருகிய 17508 இனைப் பிரிக்கக் கிடைப்பது 68 4 இதுவே நரம்பின் நீளம இங்கு நரம்பின் முடுககம் வேறுபடாதிருக்கிறது அது வேறுபடின், கணக்கு வேறுபடும் என்பது வெளிப்படை.

முடுககம் வேறுபடாதிருக்க, C நரம்பிறகு நாம கணிததுக்கணட நரம்பு நீளத் தின் செமபாலிலே (அரைவாசியிலே) என்ன அசைவெணணுடைய சுவரம பிறக்கு மெனறு கணித்தறிவோமாக. C நரம்பின் நீளமென நாம கணிததுக்கண்ட 68 4 செமீயின் செமபால 34 2 செமீயாகும். இந்த எணணினுலே சராசரிப்பேறறினைப் பிரிக்கக் கிடைப்பது 512. நரம்பு நீளத்தின செம்பாலிலே பிறக்கும சுவரம் இரட் டிப்பான அசைவெண்ணினை யுடையதெனக் காண்கின்றேம சமன்தானததின் முதற்சுவரம் 256 அசைவெண்ணுடையதெனில, வலிவுததானம் எனப் பண்டை யோர் வழங்கிய உச்சத்தானத்தின் முதறசுவரம் 512 என்னும் அசைவெண்ணினை யுடையதாகும் என்பது பெறப்படுகின்றது. நரமபு நீளம இரட்டிக்க, அசைவெண் பாதியாகும, நரம்பு நீளம் பாதியாக அசைவெண இரட்டிக்கும். நரம்பு நீளம் மூன்றிலொருகூருக அசைவெண் மும்மடங்கு ஆகும்.

2. நரம்பின் முதலிசையைச் சார்ந்து தோற்றும் வழியிசைகள்.

மேலே நாம் சுட்டிய பொருளினைத் தெளிவு செய்யும்பொருட்டு, வங்கியத்திலே இசை தோற்றும் முறையினைப் பின்னும் ஒருசிறிது ஆராய்வாம். வங்கியம் என்னும் குழல்கள் இருவகைய ஒன்று தூம்புமுகம் அடைக்கப்பட்டு வளைவாய் திறந்திருக்கும் வங்கியம், மற்றொன்று இருவாயுந் திறந்திருக்கும் வங்கியம். இரண்டிலும் எழும் வழிச்சுவரங்கள் வெவ்வேறியல்பின. குழலிசையினாலே பவனத்தி லெழும் முழு அலையினைப் பின்வருமாறு குறியீடு செய்யலாம்.

5. தூம்புமுகம் அடைக்கப்பட்ட வங்கியங்கள்

6 இருவாயுந் திறந்த வங்கியங்கள்

முதலிலும் நடுவிலும் கடையிலும் (அ, இ, உ என்னுமிடங்களிலே) பவனம் அமுக்கமுற்றும், காற்கூற்றிலும், முக்காற் கூற்றிலும் (ஆ, ஈ என்னுமிடங்களிலே) அகற்சியடைந்தும் நிற்கிறது. மூடப்பட்ட தூம்பு முகத்திலே அமுக்கமும், திறந்த வளைவாயிலே அகற்சியும் இயைந்து நிற்குமாதலின், இருவகை வங்கியத்திலும் எழும் அலையுருவங்கள் படத்திற் காட்டியபடி அமைவன. குற்றெழுத்து நிற்குமிடங்களில் அமுக்கம், நெட்டெழுத்து நிற்குமிடங்களில் அகற்சி. ஈரெழுத்துகளினிடைவெளி, அலையின் காற்கூறு.

அடியார்க்குநல்லார் உரையிலே குறிப்பிட்ட குழறகருவியிலே, உழைநரம்பு 480 என்னும் அசைவெண்ணுடையதெனக் கண்டாம இதனோடு இயைபுடைய தாரநரம்பு 320 என்னும் அசைவெண்ணுடையதாதல் வேண்டுமென்பதைப் பின்னர் வருவனவற்றாற் றெளிந்துகொள்ளலாம். மேலே குறித்த அசைவெண்ணிரண்டினை யும் முறையே பெற்ற B, E என்னும் இசைக்கோலகள் பூதநூறசாலைகளிற் கிடைப் பன. செவியினால இசையினை ஓர்ந்துணரவலலாருககு இவற்றின் உதவி வேணடிய தில்லை. வல்லாரலலாதார்க்கும் பயன்படும் வண்ணமே கருவியினைக் குறிப்பிடு கின்றாம்.

இசைக்கோல இரணடினையுந் தனித்தனி யிசைத்து இசையினை ஓர்வதோடு கூட, அவைதமமை ஒருங்கிசைத்து இசையியைந்து நிறபதை யுணாந்துகொளக. இயைபு எதனாலாயிற்றென்பதைச் சிறிது சிந்திப்போமாக தார நரம்பிசை தரும E இசைககோல, ஒரு செககணடுககு 320 அலைகளைப் பரப்புகிறது. உழை நரம் பிசையினைததரும் B இசைககோல, ஒரு செககணடுக்கு 480 அலைகளைப் பரப்புகிறது. முன்னையதன் இரணடு அலைகள் பின்னையதன மூன்றலைகளோடு ஒன்றிநிறகின்றன. இவ்வாறு ஒன்றிய உருவமுடைய அலைகள், ஒரு செக்கணடுககு 160 ஆக அமைந்து நிற்கின்றன. இது மெலிவுத்தானத்துத தாரநரமபின் இசையாகும். அஃதன்றியும், இவ்வியைபு செவிக்கு இனிமையினைத் தருகிறது இதறகு ஒரு தனி நீரமையுண்டு. அந்நீர்மையினைச் செவிகருவியாக ஓர்தலே கிளையியைபாக நரம்புகளைப் பிறபபிக்கும வழியாகும்.

கட்டளையாழினை யெடுத்து, நாம் இவவியலின முதற்பிரிவிலே காட்டிய முறை யாக, ஒரு நரம்பினகீழ் இரு மெட்டுகளை அமைத்து, நரம்பினை முடுக்கி, ஒரு மெட டினைத் தள்ளித, தாரநரமபின் இசையைப் பிறபபிததுககொள்க அதன்பின, முடுக கத்தை வேறுபடுத்தாது, நரம்பின் நீளத்தை மூன்றி லிருகூறுக்கி, மெட்டுகளை அமைத துககொளக. அஃதாவது, தாரமிசைத்த நரம்பின் நீளம் 81 செமீயாகவிருநதால், மெட்டினைத் தள்ளி, நீளத்தை 54 செமீ ஆக்கிக்கொளக நரம்பைத் தெறித்து, அது உழைநரம்பிசைப்பதைச் செவியினாற கேட்பதோடுகூட, இசைககோலோடும ஒப் பிட்டு அறிந்துகொளக. உழைநரமபு நீளததின் மூன்றி லிருகூறுகிய 36 செமீ நீள மான நரம்பிலே குரலிசை தோற்றும். இந்நீளம், முதலில் நின்ற தாரநரம்பு நீளத தின் செம்பாலாகிய 40½ செமீயினினறும் குறைந்ததாதலின், 36 செமீயிற பிறப்பது மேற்றானததுக் குரலாகும். இதன் இரட்டியாகிய 72 செமீயிலே சமன்தானத்துக குரல் பிறக்கும். மெட்டுகளை அகலவைத்து, நரமபு நீளததினை 72 செமீயாககி, நரம பினைத் தெறித்துக, குரலிசையினைக கேட்டுணர்வதோடு, அது உழை இசைக கோலோடு இயைந்து நிறறலையும் நோககுக கட்டளையாழின் இரணடாவது நரம் பிலும் உழையைத் தோற்றுவிதது, அதனபின், முறைப்படி குரலைத தோற்றுவித்துக கொள்க. முதல் நரம்பில் மெட்டுகளை நெருக்கி, நரம்பு நீளம 72 இன மூனறிலிரு கூறுகிய 48 ஆகுமபடி செயதுகொள்க இதில, இளியிசை கேட்கும். இரண்டாம் நரம்பிலுள்ள குரலினோடு இளியியைபுற்று நிற்ப, இரு நரம்புகளையும ஒருங்கு தெறித்து ஓர்நதுகொள்க. பின்பு, இரண்டாம நரமபிலும் இளியிசையைத் தோற்று

?ததுக்கொள்க 48 இன மூனறி விருகூருகிய 32 இலே மேற்ருனத்துத் துத்தம் 'றக்குமாதலின், 32 இன் இரட்டியாகிய 64 செமீ நரம்பு நீளமாகும்படி மெட்டுகளை ்மைததுத், துததவிசையினைக கேடடு, அது இளியோடு இயைந்து நிற்பதையும் ாநதுகொளக

ஐநது நரம்புகளும், மேற்ருனததுத் தாரமும பின் வருமாறு அமைந்து நின் ன·

தா	கு	து	உ	இ	தா
81	72	64	54	48	$40\frac{1}{2}$

ரமபு நீளங்களை முதனரமபின் நரமபு நீளத்திஞலே பிரிக்கக் கிடைப்பன, அவ்வந் ரம்புக்குரிய நரம்பு நீளவிகிதவெண்களாம். அவை வருமாறு

$\frac{81}{81}$ $\frac{72}{81}$ $\frac{64}{81}$ $\frac{54}{81}$ $\frac{48}{81}$ $\frac{40\frac{1}{2}}{81}$

'பாதுசசினை நீக்கிப், பின்னங்களைச சுருக்கும் முறையினை, ஒழிபியலிலே, 'எண்ண ளவை' என்னும் பிரிவினுட் காணக. அவ்வாறு செய்யக்கிடைப்பன.

1 $\frac{8}{9}$ $\frac{64}{81}$ $\frac{2}{3}$ $\frac{16}{27}$ $\frac{1}{2}$

ரமபு நீளததிற சுருங்க, அசைவெண பெருகுமெனமுன்னர்க குறிப்பிட்டாம ஆத லிஞலே, நரம்புநீள விகிதங்களின தலைப்பின்கீழ்ப் பின்னங்கள் அசைவெண் விகிதங் ளாம். அவையாவன

1 $\frac{9}{8}$ $\frac{81}{64}$ $\frac{3}{2}$ $\frac{27}{16}$ 2

இவ்வசைவெண் விகிதஙகளெல்லாம் முதனரம்பினை நோக்கியன. அடுததுவரும் இருநரம்புகளுக்கிடையேயுளள அசைவெண் விகிதத்தினைக கணிப்பதற்குப், பின் ாதை நிறுத்தி, முன்னதாற பிரிக்கவேணடும

$\frac{9}{8}\div1=\frac{9}{8}$, $\frac{81}{64}\div\frac{9}{8}=\frac{9}{8}$, $\frac{3}{2}—\frac{81}{64}=\frac{32}{27}$, $\frac{27}{16}\div\frac{3}{2}=\frac{9}{8}$, $2—\frac{27}{16}=\frac{32}{27}$

பின்னவெண்களின் பிரிததல முறையினை, ஒழிபியலிலே, 'எண்ணலளவை' என்னும் பிரிவினுட காணக மேலேகண்ட முடிபுகளைத் திரட்டிவைக்கக கிடைப்பது,

$\frac{9}{8}$ $\frac{9}{8}$ $\frac{32}{27}$ $\frac{9}{8}$ $\frac{32}{27}$

நாரநரம்பின் அசைவெணணினை $\frac{9}{8}$ இஞற் பெருக்க, அடுத்து நிறகும குரல நரம்பின் அசைவெண் கிடைக்கும் $320\times\frac{9}{8}=360$ குரலநரம்பின் அசைவெண 360 எனக் ண்டாம் இதனை $\frac{9}{8}$ இஞற் பெருக்க, அடுத்து நிற்கும துத்தநரம்பின் அசைவெண் ஞகிய $360\times\frac{9}{8}=405$ கிடைக்கும். இதனை $\frac{32}{27}$ இஞற் பெருக்க, அடுத்து நிற்கும் ழை நரம்பின் அசைவெணஞகிய $405\times\frac{32}{27}=480$ கிடைக்கும் இதனை $\frac{9}{8}$ இஞற் பெருக்க, இளிநரம்பின் அசைவெண்ஞகிய $480\times\frac{9}{8}=540$ கிடைக்கும். இதனை $\frac{9}{8}$ இஞற பெருகக, மேறருனததுத் தாரநரம்பின் அசைவெண்ஞகிய $540\times\frac{32}{27}=640$ கிடைகரும்

பெற்ற அசைவெண்களை முறையாக நிறுத்துவாம்.

தாரம்	குரல்	துத்தம்	உழை	இளி	தாரம்
320	360	405	480	540	640

குரல்நரம்பு ஒரு செக்கண்டுக்கு 360 அலைகளையும், துத்தநரம்பு 405 அலைகளையும், உழைநரம்பு 480 அலைகளையும், இளிநரம்பு 540 அலைகளையும் தோற்றுவிக்கும் எனக் கண்டாம். ஓசையின் வேகம் ஒரு செக்கண்டுக்கு 1080 அடி (12960 இஞ்சு) என வைத்து, ஒவ்வொரு நரம்பிறகும்மைந்த அலை நீளத்தினைக் கணித்தறிவாம். 12960 ஐ அலைத்தொகையினுற பிரிக்கக் கிடைப்பது அலைநீளமாகும். $12960 \div 320 = 40\frac{1}{2}$, $12960 \div 360 = 36$, $12960 \div 405 = 32$, $12960 \div 480 = 27$, $12960 \div 540 = 24$, $12960 - 640 = 20\frac{1}{4}$ பெற்ற அலைநீளங்களை நிரலாக வைப்பாம்.

தாரம்	குரல்	துத்தம்	உழை	இளி	தாரம்	
$40\frac{1}{2}$	36	32	27	24	$20\frac{1}{4}$	இஞ்சு

இனி, விளரி, கைக்கிளை யென்னும இரண்டு இசைநரம்புகளையும் பிறப்பிப்பாம் மேலே கட்டளையாழில 64 செமீ நரம்பு நீளமாகத் துத்தவிசை பிறந்தது. இதனுட் பிறக்கும விளரியிசை 64 இன மூன்றி லிருகூறுகிய $42\frac{2}{3}$ செமீ நீளமான நரம்பிலே பிறக்கும இந்நீளமமைய மெட்டுகளை வைத்து, விளரியைப பிறப்பித்து, அது துத்தத்தோடு இயைபுறறு நிறறலை நோககுக $42\frac{2}{3}$ இன் மூன்றி லிருகூறுகிய $28\frac{4}{9}$ இல் விளரியுட் பிறக்கும கைககிளை தோற்றும் இது இரண்டாந்தானததில் நிற்கிறது. முதற்றனத்திலே காணபதறகு, எண்ணினை இரட்டிககவேணடும். இரட்டித்துப் பெறறது $56\frac{8}{9}$ செமீயாகும். இந்நீளமமைய மெட்டுகளை வைத்துக, கைககிளை யிசையைககேட்டு, அது விளரியோடு இயைபுறறு நிறறலை நோககுக $56\frac{8}{9}$ செமீ என்னும் நரம்பு நீளம் 64 க்கும் 54 க்கும இடைநின்றதாதலின, கைககிளை நரமபு துத்தத்திற்கும் உழைக்கும இடையில் நினறதென அறிகின்றும் $42\frac{2}{3}$ செமீ என்னும நரம்பு நீளம் 48 க்கும் $40\frac{1}{2}$ க்கும் இடைநின்றதாதலின, விளரி நரம்பு இளிககும் மேற்றனத்துத் தாரத்துக்கும் இடைநின்றதென அறிகினறும் கைக்கிளை, விளரி களின் நரம்பு நீளங்களைத தாரவிசையின் நரமபு நீளததினுலே தனித்தனி பிரிதது, இவற்றின் நரம்பு நீளவிகிதவெண்களைக் காணலாம்.

$$\frac{56\frac{8}{9}}{81} = \frac{512}{729}\,; \quad \frac{42\frac{2}{3}}{81} = \frac{128}{243}$$

நரம்புநீள விகிதவெண்களின் தலைகீழெண்கள அசைவெண் விகிதங்களாம் அங்ஙன மாதலின், கைக்கிளையின் அசைவெண் விகிதம் $\frac{729}{512}$, விளரியின் அசைவெண் விகிதம $\frac{243}{128}$ எனப் பெறுகின்றும் இவவெண்களைத தாரநரமபின் அசைவெணணுகிய 320 ஆற் பெருககி, இவ்விரு நரமபுகளின அசைவெண்களைப் பெறலாம

$$320 \times \frac{729}{512} = 455\frac{5}{8}, \quad 320 \times \frac{243}{128} = 607\frac{1}{2}$$

இவற்றினின்று பிறக்கும் ஒலியலைகளின் நீளத்தையும் மற்ற நரம்புகளுக்குச் செய்ததுபோலவே கணித்தறியலாம்.

$$12960 \div 455\tfrac{5}{8} = 28\tfrac{4}{9}; \quad 12960 \div 607\tfrac{1}{2} = 21\tfrac{1}{3}$$

ஏழிசை நரம்புகளின நரம்பு நீளஙகள், நரமபுநீள விகிதங்கள், அசைவெண் விகிதஙகள, அசைவெண்கள், அலைநீளங்கள் என்னுமிவற்றை அட்டவணைப்படுத்துவாம

நரமபின் பெயா	தாரம	குரல்	துததம	கைக்கிளை	உழை	இளி	விளரி	தாரம
நரபின நீளம	81	72	64	$56\frac{8}{9}$	54	48	$42\frac{2}{3}$	$40\frac{1}{2}$
நரமபின நீளவிகிதம	1	$\frac{8}{9}$	$\frac{64}{81}$	$\frac{512}{729}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{16}{27}$	$\frac{128}{243}$	$\frac{1}{2}$
அசைவெண விகிதம	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{81}{64}$	$\frac{729}{512}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{243}{128}$	2
அசைவெண	320	360	405	$455\frac{5}{8}$	480	540	$607\frac{1}{2}$	640
அலை நீளம (இஞ்சு)	$40\frac{1}{2}$	36	32	$28\frac{4}{9}$	27	24	$21\frac{1}{3}$	$20\frac{1}{4}$

இவற்றுள்ளே, நரம்பின் நீளம் தாரநரமபிற்குககொண்ட நரம்புநீளத்திற்கியைய வேறுபடும் நீர்மையது தனித்தனி பெற்ற நரமபுநீளங்களைத் தாரநரம்பின் நீளத்தினாற் பிரித்துப் பெறுகின்ற நரம்புநீள விகிதங்கள் நிலைபேறுடையன. இவற்றின் தலைகீழெண்களாகிய அசைவெண் விகிதங்களும் நிலைபேறுடையன அசைவெண் விகிதஙகளைத் தாரநரமபின் அசைவெண்ணினாலே தனித்தனி பெருக்கிப் பெற்ற அசைவெண்கள், தாரநரம்பு வேறுபடுங்கால் வேறுபடும் நீர்மைய. அலைநீளங்களும் அத்தகையனவே

அடுததுவரும் இருநரம்புகளின் இடையே யமைந்த அசைவெண் விகிதத்தினைக் கணிப்பதற்குப், பின்னதை நிறுததி, முன்னதாற பிரிக்கவேண்டும் இச்செய்கைமுறையிலே, அசைவெண் விகிததததையோ அசைவெண்ணையோ வைத்துக் கணிக்கலாம் பெறற முடிபு இடைவிகிதம (interval) எனப்படும் அசைவெண் விகிதத்தை வைத்துச செயயும முறையினை மேலே காட்டினும் அசைவெண்ணினை வைததுச் செய்யும் முறை இதுவாகும் ‘குரலுக்குந் துத்தத்துக்கு மிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?’ என்பது வினு

$$\frac{\text{துத்தத்தினசைவெண}}{\text{குரலினசைவெண்}} = \frac{405}{360} = \frac{9}{8}$$ முன் பெற்ற முடிபும் இதுவே

பின் வரும் வினுக்களுக்கு விடை காண்பாம்.

துத்தத்திறகும் கைக்கிளைக்குமிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?

$$\frac{455\frac{5}{8}}{405} = \frac{3645}{405 \times 8} = \frac{9}{8}$$

இவற்றினின்று பிறக்கும் ஒலியலைகளின் நீளத்தையும் மற்ற நரம்புகளுக்குச் செய்ததுபோலவே கணித்தறியலாம்.

$$12960 \div 455\tfrac{5}{8} = 28\tfrac{4}{9}; \quad 12960 \div 607\tfrac{1}{2} = 21\tfrac{1}{3}$$

ஏழிசை நரம்புகளின் நரம்பு நீளங்கள், நரம்புநீள விகிதங்கள், அசைவெண் விகிதங்கள், அசைவெண்கள், அலைநீளங்கள் என்னுமிவற்றை அட்டவணைப்படுத்துவாம்

நரம்பின் பெயர்	தாரம்	குரல்	துத்தம்	கைக்கிளை	உழை	இளி	விளரி	தாரம்
நரம்பின் நீளம்	81	72	64	$56\frac{8}{9}$	54	48	$42\frac{2}{3}$	$40\frac{1}{2}$
நரம்பின் நீளவிகிதம்	1	$\frac{8}{9}$	$\frac{64}{81}$	$\frac{512}{729}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{16}{27}$	$\frac{128}{243}$	$\frac{1}{2}$
அசைவெண் விகிதம்	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{81}{64}$	$\frac{729}{512}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{243}{128}$	2
அசைவெண்	320	360	405	$455\frac{5}{8}$	480	540	$607\frac{1}{2}$	640
அலை நீளம் (இஞ்சு)	$40\frac{1}{2}$	36	32	$28\frac{4}{9}$	27	24	$21\frac{1}{3}$	$20\frac{1}{4}$

இவற்றுள்ளே, நரம்பின் நீளம் தாரநரம்பிறகுக்கொண்ட நரம்புநீளத்திற்கியைய வேறுபடும் நீர்மையது. தனித்தனி பெற்ற நரம்புநீளங்களைத் தாரநரம்பின் நீளத்தினாற் பிரித்துப் பெறுகின்ற நரம்புநீள விகிதங்கள் நிலைபேறுடையன. இவற்றின் தலைகீழெண்களாகிய அசைவெண் விகிதங்களும் நிலைபேறுடையன. அசைவெண் விகிதங்களைத் தாரநரம்பின் அசைவெண்ணினாலே தனித்தனி பெருக்கிப் பெற்ற அசைவெண்கள், தாரநரம்பு வேறுபடுங்கால் வேறுபடும் நீர்மைய. அலைநீளங்களும் அத்தகையனவே.

அடுத்துவரும் இருநரம்புகளின் இடையே யமைந்த அசைவெண் விகிதத்தினைக் கணிப்பதற்குப், பின்னதை நிறுத்தி, முன்னதாற் பிரிக்கவேண்டும். இச்செய்கைமுறையிலே, அசைவெண் விகிதத்தையோ அசைவெண்ணையோ வைத்துக் கணிக்கலாம். பெற்ற முடிபு இடைவிகிதம் (interval) எனப்படும். அசைவெண் விகிதத்தை வைத்துச் செய்யும் முறையினை மேலே காட்டினும் அசைவெண்ணினை வைத்துச் செய்யும் முறை இதுவாகும். 'குரலுக்குந் துத்தத்துக்கு மிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?' என்பது வினா.

$$\frac{\text{துத்தத்தினசைவெண்}}{\text{குரலினசைவெண்}} = \frac{405}{360} = \frac{9}{8}$$ முன் பெற்ற முடிபும் இதுவே.

பின் வரும் வினாக்களுக்கு விடை காண்பாம்.

துத்தத்திற்கும் கைக்கிளைக்குமிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது?

$$\frac{455\frac{5}{8}}{405} = \frac{3645}{405 \times 8} = \frac{9}{8}$$

கைக்கிளைககும் உழைக்கு மிடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது ?

$$\frac{480}{455\frac{5}{8}} = \frac{480 \times 8}{3645} = \frac{256}{243}$$

இளிக்கும் விளரிக்கும் இடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது ?

$$\frac{607\frac{1}{2}}{540} = \frac{9}{8}$$

விளரிக்கும் தாரததுககும் இடையே யமைந்த இடைவிகிதம் யாது ?

$$\frac{640}{607\frac{1}{2}} = \frac{256}{243}$$

குரலுக்கும் துததத்திறகும் இடையே யமைந்த இடைவிகிதம், குரலிசையின் இறுதி தொடங்கித், துததவிசையின் இறுதி வரையும் இயைநதுநின்றதாதலின், அதனைத் துததவிசைக்கு உரியதாககொளவது மரபு

தாரம்	குரல	துததம	கைககிளை	உழை	இளி	விளரி	தாரம
$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{256}{243}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{256}{243}$	

என ஏழிசைக்கும் இடைவிகிதஙகள் அமைநதன. தாரம், குரல, துததம, உழை, இளி என்னும் ஐந்து நரம்புமே வழங்கிவந்த காலததிலே, இவவிடைவிகிதங்கள எவவாறு நின்றனவென்பதை மேலே காட்டிஞம அதனை இஙகுக குறிப்பிடுவாம்

தாரம்	குரல	துததம	உழை	இளி	தாரம
$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{32}{27}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{32}{27}$	

உழைநரமபு முன்னுளிற் கொணடிருநத இடைவிகிதமாகிய $\frac{32}{27}$, பின்னுளிற் கைககிளையும் உழையுமபெற்ற இடைவிகிதஙகளைப் பெருக்கிப் பெற்ற பேருகும $\frac{32}{27} = \frac{9}{8} \times \frac{256}{243}$ அவவாறே, முன்னுளில் தாரநரமபு கொண்டிருநத $\frac{32}{27}$ என்னும் இடைவிகிததததிலே, தாரமானது விளரிக்கு $\frac{9}{8}$ என்னும் விகிததததைக் கொடுத்துவிட்டுத, தான் $\frac{256}{243}$ என்னும இடைவிகிததேதாடு நின்றது எனக காண்கின்றேம

சமன்தாரததின் அசைவெண் 320, வலிவுததாரததின் அசைவெண் 640. இவறறிடையே யமைந்த இடைவிகிதம $\frac{640}{320} = 2$ இது ஏழிசைகளின் இடைவிகிதஙகளைப் பெருககிப் பெறற பேருகும இதனைத தானததிடைவிகிதம என்பாம

$$\frac{9}{8} \times \frac{9}{8} \times \frac{9}{8} \times \frac{256}{243} \times \frac{9}{8} \times \frac{9}{8} \times \frac{256}{243} = 2$$

ஐந்திசைகள் மாததிரம இருந்த காலத்திலும்

$$\frac{9}{8} \times \frac{9}{8} \times \frac{32}{27} \times \frac{9}{8} \times \frac{32}{27} = 2$$

எனத தானததிடைவிகிதம் வேறுபடாதிருநதது

நம் முன்னோ கையாண்ட அலகெண் முறையினை இப்பொழுது ஆராய்வாம். $\frac{9}{8}$ என்னும் இடைவிகிதத்தினை 4 அலகு என வைததார்கள்.

$\frac{256}{243}$ என்னும் விகிதம் 1 அலகு எனக் கொள்ளப்பட்டது. அங்ஙனமாதலின், தாரம் முதல் தார மீருக நின்ற எட்டு நரம்பினிடையே யமைந்த இடைவிகிதங்களேழும்,

$$4+4+4+1+4+4+1=22$$ என நின்றன.

இத்தகைய நரமபுநிரல் **தாரக்கிரமம்** எனப்பட்டது

இனித், தாரககிரமத்திலே, தாரம்முதற் ருரமீருகியஎட்டு நரமபுகளும் எய்தி நின்ற அலகு நிலைகள் இவையெயன ஆராய்வாம் அலகு நிலையினை இக்காலத்தார் சுருதிததானம் என்பர். தொடக்கததிலுளள தாரம் 0 இடத்திலும், முடிவுத்தாரம் 22 இலும் நின்றன குரல் 4 இல் நினறது; துத்தம் அதன்மேல் 4 பெறுதலின், 8 இல் நின்றது, கைக்கிளை அதன்மேல் 4 பெறுதலின், 12 இல் நின்றது, உழை அதன்மேல் 1 பெறுதலின, 13 இல் நின்றது, இளி அதன்மேல 4 பெறுதலின், 17 இல் நின்றது, விளரி அதன்மேல் 4 பெறுதலின், 21 இல் நின்றது; தாரம் அதன் மேல் 1 பெறுதலின், 22 இல நின்றது, இவையே தாரககிரமத்தில் நரம்புகள் நின்ற இடங்கள். மேற்ருனததில் நரம்புகள் நின்ற நிலையினைக் காணபதற்கு ஒவ்வொன்றுககும் 22 கூட்டிக காணக

	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
முதறருனம	0	4	8	12	13	17	21
இரணடாஈதானம	22	26	30	34	35	39	43

தொடங்குமிடமாகிய 0 இல தாரம் நிற்றலின், அதன் கிளையாகிய உழை 13 இல நின்றது உழையின் கிளையாகிய குரல $13+13=26$ இல் நின்றது; இது மேற்ருனத்து நிலை 26 இல் 22 ஐக் கழிததுப பெறுகின்ற 4 முதற்ருனத்திற் குரல் நின்றவிடமாகும் குரலினுள்ளே தோன்றும இளி $4+13=17$ இல் நின்றது. இளியினுள்ளே தோன்றும் துத்தம் $17+13=30$ இல நின்றது. அங்ஙனமாதலின், முதற்ருனத்திலே $30-22=8$ இல நின்றது துததததினுள்ளே தோன்றும் விளரி $8+13=21$ இல் நின்றது விளரியுட் டோன்றும கைக்கிளை $21+13=34$ இல நின்றது அஙஙனமாதலின், முதற்ருனததிலே $34-22=12$ இல் நின்றது

பாணன, சகோடயாழிலே, பதினனகு நரம்புகளைக் கடடி, இவற்றைத் தாரம் முதல் விளரி யீருக இரு தானததிலே இசை கூட்ட விரும்புகிருனென்று வைத்துக் கொள்வோம் தாரததிற்கு இசை கூட்டி, அதனேடு இயைபுற்று நிற்கும்படி, ஐந்தாம நரம்பாகிய உழைக்கு இசை கூடடுகிருன். ஐநதாம் நரம்பிறகு ஐந்தாம் நரம்பாகிய ஒன்பதாம் நரம்பு உழைக்குக் கிளையாக இயைந்து நிற்கும் குரலநரமபாகும். உழையோடு இயையும்படி, குரலுக்கு இசை கூட்டுகிருன். ஒன்பதாம் நரம்பாகிய குரலிசையோடு ஒன்ற இரண்டாம நரம்பாகிய குரலுக்கு இசை கூட்டுகிருன். இரண்டாம நரம்பிறகு ஐந்தாம நரம்பாகிய ஆரும் நரம்பிலே குரலுக்குக் கிளையாகிய

இளி நிற்கிறது. குரலோடு இயைபுற இளிநரம்பிற்கு இசை கூட்டுகிருன். ஆரும் நரம்பிற்கு ஐந்தாம் நரம்பாகிய பத்தாம் நரம்பிலே துத்தம் நிற்கிறது இளியோடு இயைபுறத் துத்தத்திற்கு இசை கூட்டுகிருன். பத்தாம் நரம்பாகிய துத்தத்தோடு ஒன்றும்படி, மூன்ரும் நரம்பாகிய துத்தத்துக்கு இசை இட்டுகிருன். மூன்ரும் நரம்பிற்கு ஐந்தாம் நரம்பாகிய ஏழாம் நரம்பிலே விளரி நிறகிறது. துத்ததோடு இயையும்படி, விளரிக்கு இசை கூட்டுகிருன் ஏழாம நரம்பிறகு ஐந்தாம் நரம்பாகிய பதிஞேராம் நரம்பிலே விளரிக்குக் கிளையாகிய கைக்கிளை நிறகிறது விளரியோடு இயையும்படி, கைக்கிளைககு இசை கூட்டுகிருன். பதிஞேராம் நரம்பாகிய கைக்கிளையோடொன்றுமபடி, நான்காம் நரம்பாகிய கைககிளைககு இசை கூட்டுகிருன் இதன் மேல், ஐந்தாம் நரம்பாகிய உழையோடு ஒன்றும்படி, பன்னிரண்டாம் நரம்பாகிய உழைக்கும, ஆரும் நரம்பாகிய இளியோடொன்றுமபடி, பதின்மூன்ரும் நரம்பாகிய இளிக்கும், ஏழாம் நரம்பாகிய விளரியோடொன்றும்படி, பதினன்காம நரம்பாகிய விளரிககும் இசை கூட்டி முடிக்கிருன். இங்கு 'இயைபு' என்றது ஷட்ஜ பஞ்சம சம்வாதித்வம் என இக்காலததார் வழங்கும் கிளையியையபினை 'ஒன்றல' என்றது இரு தானத்திலும் ஒரே இசைநரம்பினை இசைத்து, இசை யொற்றுமையினை ஓர்தலை.

4. கிளையியையபிஞற் பிறக்கும் பதிஞேரிசைநிலைகள் ; நட்பியையு ; நட்பியையபிஞற் பிறக்கும் பதிஞேரிசைநிலைகள் ; மேஞட்டில் வழங்கும் விளரிககிரமம் ; சுருதிவீணை.

தாரம் முதற் கைககிளை யிறுவாக நரம்புகள பிறந்த முறையிலே அவைதம்மை நிறுத்தி, நரம்புகளின் அசைவெண் விகிதங்களையும, அலகு நிலைகளையும் உடன் வைப்போமாக.

நரம்பு	அலகுநிலை	அசைவெண் விகிதம்
தாரம்	0	1
உழை	13	$\frac{3}{2}$
குரல்	4	$\frac{9}{8}$
இளி	17	$\frac{27}{16}$
துத்தம்	8	$\frac{81}{64}$
விளரி	21	$\frac{243}{128}$
கைககிளை	12	$\frac{729}{512}$

அலகுநிலைக்கு 13 கூட்டுமிடத்து, அசைவெண் விகிதம் $\frac{3}{2}$ இஞற் பெருக்கப்படுகிறது. அலகு நிலையிலே தானததலகு நிலையாகிய 22 கழிபடுமிடத்து, அசைவெண் விகிதம் தானத்திடை விகிதமாகிய இரண்டிஞற் பிரிபடுகின்றது

கிளையின்கிளை கிளையிருகோடு ; கிளையின்கிளையின்கிளை கிளைமுக்கோடு என்றிவ்வாறு பெயர் பெறுவ.

நரம்பு	அலகுநிலை	அசைவெண்விகிதம்
நின்றநரம்பு	0	1
கிளைநரம்பு	13	$\frac{3}{2}$
கிளையிருகோடு	{ 26	$\frac{3}{2}\times\frac{3}{2}=\frac{9}{4}$
	{ $26-22=4$	$\frac{9}{4}$—$2=\frac{9}{8}$
கிளைமுககோடு	$4+13=17$	$\frac{9}{8}\times\frac{3}{2}=\frac{27}{16}$
கிளைநாற்கோடு	{ $17+13=30$	$\frac{27}{16}\times\frac{3}{2}=\frac{81}{32}$
	{ $30-22=8$	$\frac{81}{32}\div 2=\frac{81}{64}$
கிளையைங்கோடு	$8+13=21$	$\frac{81}{64}\times\frac{3}{2}=\frac{243}{128}$
கிளையறுகோடு	$21+13=34$	$\frac{243}{128}\times\frac{3}{2}=\frac{729}{256}$
	$34-22=12$	$\frac{729}{256}-2=\frac{729}{512}$

தாரததினின்று உழையும, உழையினின்று குரலும, குரலினின்று இளியும, இளியினின்று துததமும், துததததினின்று விளரியும, விளரியினின்று கைக்கிளையும், கிளையிற பிறப்புமுறையாகத் தோன்றுதல கண்டாம கைககிளைககுக் கிளையாக என்ன பிறககுமெனபது வினு? இளஙகோவடிகள அரஙகேறறுகாதையிற கூறிய படி, இளிககிரமததிலே 'வனமையிற கிடநத தார பாகமும, மென்மையிற கிடந்த குரலின் பாகமும, மெயககிளை நரம்பிற கைககிளை கொள்' ளும அஃதாவது, கைக் கிளையின் கிளைநரமபு தாரததுக்கும குரலுககும் இடையே நிற்கும '**தாரத்தாக்கம்**' கூறுமிடததில், இப்பொருள் இன்னும தெளிவுபடும கணிதநூல் என்ன முடிவு தரு கிறதென்று பாாபபோம்

கிளையெழுகோடு	{ $12+13=25$	$\frac{729}{512}\times\frac{3}{2}=\frac{2187}{1024}$
	{ $25-22=3$	$\frac{2187}{1024}\div 2=\frac{2187}{2048}$

3 எனபபடும அலகுநிலை தாரததிறகும குரலுக்கு மிடையே நிறகிறது. இசை நரமபு ஏழேயாதலின், இடை நிற்குமிது **அந்தரக்கோல்** எனப்பட்டது. அந்தரக் கோல ஐந்து ஆதலின் மேலும நான்குமுறை யுறழ்ந்து, நான்கு அந்தரக்கோலகளைப் பிறப்பிககலாம் அவற்றின் அலகுநிலைகளாவன.

கிளையெணகோடு	$3+13=16$
கிளையொன்பதின்கோடு	{ $16+13=29$
	{ $29-22=7$
கிளைபதின்கோடு	$7+13=20$
கிளைபதிேனாராங்கோடு	{ $20+13=33$
	{ $33-22=11$

அறுகோட்டுக்கும் எழுகோட்டுக்கும நாம மேலே பெற்ற அசைவெண்கள் உளங் கொள்ளுதற்கரிய பான்மையாக எண் பல்கிவிட்டன. மேற்செல்லுமுன், இவற் றைச் சுருக்குதற்கு ஒருவழி காணவேண்டும். எண் சுருங்கினுலும் மதிப்பு வேறு

ப்டுதல் கூடாது. இவ்வாறு செய்தற்கு அறுகோட்டு அசைவெண் விகிதத்தினை $\frac{32768}{32805}$ இனுற் பெருக்கவேண்டும். ஏன் இவ்வாறு செய்யவேண்டு மென்பதை ஒழிபியலிலே, இசைக்கணிதம் என்னும் பிரிவினுள்ளே தெளிவுபடுத்துவாம்.

$$\frac{729}{512} \times \frac{32768}{32805} = \frac{64}{45}$$

$\frac{64}{45}$ ஐ அறுகோடாக வைத்துப் பதினொருகோடு வரையும் பிறப்பிப்போமாக.

	அலகுநிலை	அசைவெண்விகிதம்
கிளையறுகோடு	12	$\frac{64}{45}$
கிளையெழுகோடு	$12+13=25$	$\frac{64}{45} \times \frac{3}{2} = \frac{32}{15}$
	$25-22=3$	$\frac{32}{15} \div 2 = \frac{16}{15}$
கிளையெண்கோடு	$3+13=16$	$\frac{16}{15} \times \frac{3}{2} = \frac{8}{5}$
கிளையொன்பதின்கோடு	$16+13=29$	$\frac{8}{5} \times \frac{3}{2} = \frac{12}{5}$
	$29-22=7$	$\frac{12}{5} \div 2 = \frac{6}{5}$
கிளைபதின்கோடு	$7+13=20$	$\frac{6}{5} \times \frac{3}{2} = \frac{9}{5}$
கிளைபதினோராங்கோடு	$20+13=33$	$\frac{9}{5} \times \frac{3}{2} = \frac{27}{10}$
	$33-22=11$	$\frac{27}{10} \div 2 = \frac{27}{20}$

ஏழு நரம்புகளின அலகுநிலைகளையும், ஐந்து அந்தரக்கோல்களின் அலகுநிலைகளையும் இருபடியாக நிரல்பட வைப்பாம்

	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
நரம்புகள்	0	4	8	12	13	17	21
அந்தரங்கள்	3	7	11		16	20	

மேற்றுனத்துத் தாரத்தின் அலகுநிலையாகிய 22 இனையுஞ் சேர்தது, அனைத்தையும ஒன்ருக எழுதி, அவைதமக்குரிய அசைவெண் விகிதஙகளையும, நரம்பு விகிதங்களையும் ஒருங்குவைப்பாம

அலகு நிலைகள்	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
அசைவெண் விகிதஙகள்	1	$\frac{16}{15}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{81}{64}$	$\frac{27}{20}$	$\frac{64}{45}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{243}{128}$	2
நரம்பு நீள விகிதங்கள்	1	$\frac{15}{16}$	$\frac{8}{9}$	$\frac{5}{6}$	$\frac{64}{81}$	$\frac{20}{27}$	$\frac{45}{64}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{5}{8}$	$\frac{16}{27}$	$\frac{5}{9}$	$\frac{128}{243}$	$\frac{1}{2}$

நின்ற நரமபினை ஷட்ஜம் எனக்கொணடால், மேலே கணிததுககண்ட நரம்பு நீள விகிதஙகளுள, $\frac{15}{16}$ சுத்த ரிஷபமாகும, $\frac{8}{9}$ சதுசுருதி ரிஷபமாகும், $\frac{5}{6}$ சாதாரண காந்தாரமாகும், $\frac{64}{81}$ அந்தர காந்தாரமாகும், $\frac{20}{27}$ சுத்த மததிமமாகும், $\frac{45}{64}$ பிரதி மத்திமமாகும, $\frac{2}{3}$ பஞ்சமமாகும, $\frac{5}{8}$ சுத்த தைவதமாகும, $\frac{16}{27}$ சதுசுருதி தைவதமாகும, $\frac{5}{9}$ கைசிகி நிஷாதமாகும, $\frac{128}{243}$ காகலி நிஷாதமாகும, $\frac{1}{2}$ மேற்றுனத்து ஷட்ஜமாகும். அசைவெண் விகிதஙகள் நரமபு நீள விகிதஙகளின் தலைகீழெண்களாதலின், சுதத ரிஷபம் $\frac{16}{15}$, சதுசுருதி ரிஷபம் $\frac{9}{8}$ ஆவன பிறவும இவவாறே பெறப்படுவ.

இந்த நரம்பு நிரலானது, நாம் பின்பு கூறப்போகின்ற பன்னிருபாலைகளிலே கன்னிப்பாலை யெனப்படும் இது முற்றிலும் கிளைநரம்புகளா லாயினமையின், இத னிடையே 11 ஆம் அலகாக நின்ற சுத்தமத்திமம் சிறிது அளவிற் கூடிநிற்கும். இஃதொழிந்த பதினொரு பாலைகளிலும் வரும் சுத்தமத்திமம் 9 ஆம் அலகாக $\frac{4}{3}$ என் னும் அசைவெண் விகிதமும், $\frac{3}{4}$ என்னும் நரம்பு நீள விகிதமும் பெற்றுவரும். இஃது இவ்வாறு வருதலைக் காட்டும்பொருட்டு, நரம்புகளின் நட்பியையினை ஆராயப் புகு வாம் நட்பியையினை இக்காலத்தார் ஷட்ஜமத்திம சமவாதித்வம் என்பர்

தாரம் முதல விளரியீறுகக் கட்டப்பட்ட பதின்றுகோவையிலே, குரல, உழை, இளி, மேற்றனத்துக் குரல என்னும் நான்கினையும் எடுத்து, அவைதமது அலகுநிலை யெண்கள், அசைவெண் விகிதங்களோடு வைப்போமாக எடுக்கப்படாத நரம்புகள் உடுப்புள்ளியாற காட்டப்பட்டன.

	குரல்	*	*	உழை	இளி	*	*	குரல்
அலகுநிலை	4			13	17			26
அசைவெண்விகிதம்	$\frac{9}{8}$			$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$			$\frac{9}{4}$

குரலிசைக்கும் உழையிசைக்கு மிடையே யியைந்த இடைவிகிதம $\frac{3}{2}-\frac{9}{8}=\frac{4}{3}$; அலகெண் 9 இவ்வலகெண் துத்தம், கைக்கிளை, உழை யென்னும் மூன்றின் அலகு களின் கூட்டுத் தொகையாகும் இளியிசைக்கும குரலிசைக்கு மிடையே யியைந்த இடைவிகிதம் $\frac{9}{4}\div\frac{27}{16}=\frac{4}{3}$, அலகெண் 9 விளரி, தாரம், குரல் என்னும மூன்றின் அலகுகளின் கூட்டுத் தொகையாகும் குரலிசைக்கும் இளியிசைக்கு மிடையே யியைந்த இடைவிகிதம் $\frac{27}{16}\div\frac{9}{8}=\frac{3}{2}$, அலகெண் 13 உழையிசைக்கும் குரலிசைக்கும் இடையேயியைந்த இடைவிகிதம $\frac{9}{4}\div\frac{3}{2}=\frac{3}{2}$; அலகெண் 13

குரலுக்கு உழை நட்பு, உழைக்குக் குரல் கிளை, நட்பலகெண் 9; கிளையல கெண் 13, மொத்தம் 22 நட்பிடைவிகிதம $\frac{4}{3}$; கிளையிடைவிகிதம் $\frac{3}{2}$. பேறு $\frac{4}{3}\times\frac{3}{2}=2$ நட்புக் கிளை யலகெண்களின் மொத்தம் தான அலகெண்ணுகிய 22. நட் புக் கிளை யிடைவிகிதங்களின் பேறு தான இடைவிகிதமாகிய 2.

பதினொரு கோடு வரையும் நட்பு நரம்புகளைப் பிறப்பிப்பாம்

நரம்பு	அலகுநிலை	அசைவெண்விகிதம்
நின்ற நரம்பு	0	1
நட்பு நரம்பு	9	$\frac{4}{3}$
நட்பிருகோடு	18	$\frac{4}{3}\times\frac{4}{3}=\frac{16}{9}$
நட்பு முக்கோடு	$18+9=27$ $27-22=5$	$\frac{16}{9}\times\frac{4}{3}=\frac{64}{27}$ $\frac{64}{27}\div2=\frac{32}{27}$
நட்பு நாற்கோடு	$5+9=14$	$\frac{32}{27}\times\frac{4}{3}=\frac{128}{81}$
நட்பு ஐங்கோடு	$14+9=23$ $23-22=1$	$\frac{128}{81}\times\frac{4}{3}=\frac{512}{243}$ $\frac{512}{243}\div2=\frac{256}{243}$
நட்பு அறுகோடு	$1+9=10$	$\frac{256}{243}\times\frac{4}{3}=\frac{1024}{729}$

முன்பு கிளையறுகோட்டினை $\frac{32768}{32805}$ இனுல பெருக்கினும. கிளைநட்பியையினை நோக்கி, இங்கு அவ்வெண்ணினுற பிரிக்கவேண்டும். அஃதாவது, அதன் தலைகீழெண்ணினுற் பெருக்கவேண்டும்—$\frac{1024}{729} \times \frac{32805}{32768} = \frac{45}{32}$ இவவெண்ணினை நட்புஅறுகோடாக வைதது மேறசெல்லுவாம.

நட்பு அறுகோடு	10	$\frac{45}{32}$
நட்பு எழுகோடு	$10+9=19$	$\frac{45}{32} \times \frac{4}{3} = \frac{15}{8}$
நட்பு எண்கோடு	$\begin{cases} 19+9=28 \\ 28-22=6 \end{cases}$	$\frac{15}{8} \times \frac{4}{3} = \frac{5}{2}$ $\frac{5}{2} - 2 = \frac{5}{4}$
நட்பு ஒன்பதின்கோடு	$6+9=15$	$\frac{5}{4} \times \frac{4}{3} = \frac{5}{3}$
நட்பு பதின்கோடு	$\begin{cases} 15+9=24 \\ 24-22=2 \end{cases}$	$\frac{5}{3} \times \frac{4}{3} = \frac{20}{9}$ $\frac{20}{9} - 2 = \frac{10}{9}$
நட்பு பதினோராங்கோடு	$2+9=11$	$\frac{10}{9} \times \frac{4}{3} = \frac{40}{27}$

முன்பு கிளையலகுகளுக்குச் செயததுபோல, நட்பலகுகளின அலகுநிலைகள், அசைவெண் விகிதங்கள், நரம்புநீள விகிதங்க ளென்னு மிவற்றை அட்டவணைப்படுத துவாம்

அலகுநிலைகள்	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
அசைவெண் விகிதஙகள	1	$\frac{256}{243}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{32}{27}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{45}{32}$	$\frac{40}{27}$	$\frac{128}{81}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{16}{9}$	$\frac{15}{8}$	2
நரம்புநீள விகிதஙகள	1	$\frac{243}{256}$	$\frac{9}{10}$	$\frac{27}{32}$	$\frac{4}{5}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{32}{45}$	$\frac{27}{40}$	$\frac{81}{128}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{9}{16}$	$\frac{8}{15}$	$\frac{1}{2}$

நின்ற நரம்பினை ஷட்ஜம எனககொண்டால, மேலே கணித்துக்கண்ட நரம்பு நீள விகிதங்களுள், $\frac{243}{256}$ சுத்த ரிஷபமாகும, $\frac{9}{10}$ சதுசுருதி ரிஷபமாகும், $\frac{27}{32}$ சாதாரண காந்தாரமாகும், $\frac{4}{5}$ அந்தர காந்தாரமாகும், $\frac{3}{4}$ சுதத மததிமமாகும, $\frac{32}{45}$ பிரதி மததிமமாகும, $\frac{27}{40}$ பஞ்சமமாகும், $\frac{81}{128}$ சுதத தைவதமாகும், $\frac{3}{5}$ சதுசுருதி தைவதமாகும, $\frac{9}{16}$ கைசிகி நிஷாதமாகும, $\frac{8}{15}$ காகலி நிஷாதமாகும அசைவெண் விகிதங்கள, சுத்த ரிஷபம் $\frac{256}{243}$, சதுசுருதி ரிஷபம $\frac{10}{9}$ ஆவன பிறவும இவவாறே தலைகீழ எணகளாகப் பெறப்படுவ

இநத நரமபு நிரலானது நாம் பின்னே கூறப்போகினற பனனிரு பாலையிலே கூமபப்பாலை எனப்படும இது முறறிலும நட்பு நரமபுகளா லாயினமையின், இதனிடையே 11 ஆம் அலகாக நின்ற பஞ்சமம் சிறிது அளவிற் குறைநது நிற்கும். இஃதொழிந்த பதினொரு பாலைகளிலும், பஞ்சமமானது 13 ஆம் அலகாக $\frac{3}{2}$ என்னும் அசைவெண் விகிதமும், $\frac{2}{3}$ என்னும் நரம்புநீள விகிதமும் பெறறுவரும் இக்காலத்து வீணைக்கருவி செய்வோா, இபபாலையினைக் கைககொண்டு, சுத்த ரிஷப, பஞ்சம, தைவதஙகளை மாததிரம கன்னிப்பாலையிலிருந் தெடுத்துககொள்வார் அங்ஙனமாதலின்,

இக்காலத்து வீணைககருவிகளிலே, பன்னிரண்டு சுவர ஸ்தானங்களும் பின்னர்க் காட்டிய நரம்புநீள விகிதஙகளைப் பெற்றுவருவனவாம

ஷட்ஜம்	சுத்த ரிஷபம	சதுசுருதி ரிஷபம.	சாதாரண காந்தாரம்	அந்தர காந்தாரம	சுத்த மத்திமம்	பிரதி மத்திமம	பஞ்சமம்	சுத்த தைவதம்	சதுசுருதி தைவதம்	கைசிகி நிஷாதம	காகலி நிஷாதம்	ஷட்ஜம்
1	$\frac{15}{16}$	$\frac{9}{10}$	$\frac{27}{32}$	$\frac{4}{5}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{32}{45}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{5}{8}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{9}{16}$	$\frac{8}{15}$	$\frac{1}{2}$

இப்பொருளினைப், **பாலைத்திரிபியலிலே**, பன்னிருபாலை கூறுமிடத்து மீண்டும் ஆராய்வாம்

தனித்துக கிளையியையபாகப் பிறந்த கன்னிபபாலைககும, தனித்து நட்பியை பாகப் பிறந்த குமபப்பாலைககும இடையேயுளள தொடர்பினை இன்னும சிறிது ஆராய்தல கருதிக, கனனிப்பாலையை ஆரோகணமாகவும், கும்பபபாலையை அவரோகணமாகவும ஒருங்கு நிறுத்தி, அணைந்துநிற்கும் அசைவெண் விகிதங்களைப் பெருககிப் பெறறபேறு, அலகுநிலையெண்களின் கூட்டுத்தொகை யென்னு மிவற்றைக் காண்பாம.

கன்னிப்பாலை ⟶

அலகுநிலைகள	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
அசைவெண் விகிதங்கள்	1	$\frac{16}{15}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{81}{64}$	$\frac{27}{20}$	$\frac{64}{45}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{243}{128}$	2
அசைவெண் விகிதங்கள்	2	$\frac{15}{8}$	$\frac{16}{9}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{128}{81}$	$\frac{40}{27}$	$\frac{45}{32}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{32}{27}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{256}{243}$	1
அலகுநிலைகள்	22	19	18	15	14	11	10	9	6	5	2	1	0

⟵ கும்பப்பாலை

$1\times2=2$, $\frac{16}{15}\times\frac{15}{8}=2$, $\frac{9}{8}\times\frac{16}{9}=2$, $\frac{6}{5}\times\frac{5}{3}=2$; $\frac{81}{64}\times\frac{128}{81}=2$; $\frac{27}{20}\times\frac{40}{27}=2$; $\frac{64}{45}\times\frac{45}{32}=2$; $\frac{3}{2}\times\frac{4}{3}=2$; $\frac{8}{5}\times\frac{5}{4}=2$; $\frac{27}{16}\times\frac{32}{27}=2$; $\frac{9}{5}\times\frac{10}{9}=2$; $\frac{243}{128}\times\frac{256}{243}=2$; $2\times1=2$.

இரு பாலையிலும் அணைந்து நிற்கிற அசைவெண் விகிதங்களைப் பெருக்கிப் பெற்றபேறு தானத்திடைவிகிதமாகிய 2 என வருதல் காண்க.

0+22=22;   3+19=22;   4+18=22;   7+15=22;
8+14=22;   11+11=22,   12+10=22;   13+ 9=22;
16+ 6=22;   17+ 5=22;   20+ 2=22;   21+ 1=22

என நிற்றலின், இரு பாலையிலும் அணைந்து நிற்கிற அலகுநிலையெண்களின் கூட்டுத் தொகைகள் தானத்து அலகெண்ணாகிய 22 ஆதல் காண்க.

தானத்து அலகெண்ணாகிய 22 இரண்டு கூறாகப் பிரியும்போது, கிளை 11 உம, நட்பு 11 உம் ஆகவும், கி3—ந19, கி4—ந18, கி7—ந15, கி8—ந14, கி12—ந10, கி13—ந9, கி16—ந6, கி17—ந5, கி20—ந2, கி21—ந1 என்றிவ்வாறும பிரிந்து நிறகு மெனக் காண்கின்றாம்.

இனிச், சுருதிவீணையின் அமைபபினை ஆராயவாம இங்கு நாம் கிளையியை பிறைற் பிறப்பித்த பதின்ோரிசைகளும், நட்பியைபினுற் பிறப்பித்த பதின்ோரிசைகளும ஆகிய இருபத்திரண்டுமே, பழந்தமிழிசை மரபில் வழங்கிய இருபத்திரணடு அலகு நிலைகள் (சுருதித் தானங்கள்) பன்னிரு பாலைகளை யுறழும்போது, இவை இயல்பாகத் தோன்றுதலைப், பாலைத்திரிபியலினுட் காணலாம இவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறை யும் அவ்வியலினுட் கூறப்படும் தொடங்குமிடமாகிய (0) வெற்றிலக்கம் இருபத் திரண்டு சுருதிகளுள் ஒன்ாகக் கருதப்படமாட்டாது மேற்றுனத்துத் தொடங்கு மிடமாகிய 22 உம் அத்தகையதே. 11 (நட்பு)மெலிந்த பஞ்சமமாகவும், 11 (கிளை) வலிந்த மத்திமமாகவும் நிற்றலின், 11 என்னும எண்பெற்ற சுருதி இருவேறு மதிப்புப்பெறும் பாலைகளிலே, முன்னையது 13 நிற்குமிடத்தில் வரும், பின்னையது 9 நிற்குமிடத்தில் வரும்

வீணைககருவியிலே மெட்டு வைககும கணித முறையினை, ஒழிபியலிலே இசைக்கணிதம என்னும பிரிவிலே கூறுவாம் இருபத்திரண்டு சுருதிகளையும எவ வாறு கருவியிலே நிறுத்திச், சுருதிவீணை அமைககலா மென்பதை இஙகு ஆராயவாம.

நட்பியைபிற பிறககும் பதின்ோரிசைநிலைக ளடஙகிய குமபப்பாலையினையும, கிளையியைபிற் பிறககும் பதின்ோரிசைநிலைக ளடங்கிய கன்னிப்பாலையினையும் ஒருங்கு வைத்தால, இருபத்திரணடு சுருதிகளும் பெறப்படுவன எனபதை அவற்றின் அலகு நிலைகள காட்டுகின்றன.

கன்னிப்பாலை	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
கும்பப்பாலை	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22

ஒரே அளவான இரண்டு தந்திகளுக்கு ஒரே ஆதார சுருதியாக இசை கூட்டி, இரு பாலைகளுக்கும் தனித்தனி ஏற்பட்ட கணககின்படி மெட்டுகளை வைத்தால, எல் லாச் சுருதிகளுந் தோற்றுவ வென்பது வெளிப்படை அங்ஙனமாயினும், வீணைத் தண்டத்திலே இருவேறு வகையாக மெட்டுகளமைந்து நிற்பது பொருத்தமாகாது. இனி, ஒரு தந்தியிலே எல்லாச் சுருதிகளையும் நிறுத்தினால், விரல் வைத்து வாசிக்கத்

தகக இடைவெளி யிராது. கன்னி, கும்பப் பாலைகளுக் கிடையே யுள்ள இயைபு நமக்கு மற்ளெரு வழியைப் புலப்படுத்துகின்றது அந்த இயைபினைக காணுதற்குக், கிளை பன்னிரண்டாங் கோட்டினைத தோற்றுவிப்போமாக.

	அலகுநிலை	அசைவெண்விகிதம்
கிளை பதிஞேராஙகோடு	11	$\frac{27}{20}$
கிளை பன்னிரண்டாஙகோடு	$11+13=24$	$\frac{27}{20}\times\frac{3}{2}=\frac{81}{40}$
	$24-22=2$	$\frac{81}{40}\div 2=\frac{81}{80}$

கிளை 2 இன அசைவெண் விகிதம் $\frac{81}{80}$; இதனை வடநூலார் பிரமாண சுருதி யென்பர். நடபியையாகத தோன்றிய பதிஞேரிசைநிலைகளாகிய 1, 2, 5, 6, 9, 10 11, 14, 15, 18, 19 என்பவறறுககுக் கிளை 2 இனைத தனித்தனி கூட்டக கிடைக்கும் 3, 4, 7, 8, 11, 12, 13, 16, 17, 20, 21 கிளையியைபிற் ருேன்றிய பதிஞேரிசை நிலையாதல் காண்க. நட்பிசை நிலைகளின் அசைவெண் விகிதங்களாகிய $\frac{256}{243}$, $\frac{10}{9}$, $\frac{32}{27}$, $\frac{5}{4}$, $\frac{4}{3}$, $\frac{45}{32}$, $\frac{40}{27}$, $\frac{128}{81}$, $\frac{5}{3}$, $\frac{16}{9}$, $\frac{15}{8}$ எனபவற்றைக கிளை 2 இன் அசைவெண் விகிதமாகிய $\frac{81}{80}$ இஞல் தனிததனி பெருககக் கிடைப்பன ' $\frac{16}{15}$, $\frac{9}{8}$, $\frac{6}{5}$, $\frac{81}{64}$, $\frac{27}{20}$, $\frac{729}{512}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{8}{5}$, $\frac{27}{16}$, $\frac{9}{5}$, $\frac{243}{128}$

கிளையறுகோட்டிலே, $\frac{729}{512}$ கருப் பதிலாக, $\frac{64}{45}$ நிற்கலாமென மேலே காட்டிஞம். அஙஙனமாதலின், நட்பிசை நிலைகளின் அசைவெண விகிதஙகளைப் பிரமாண சுருதியிஞலே தனிததனி பெருக்கக கிடைப்பன, கிளையிசை நிலைகளின் அசைவெண் விகிதஙகளாமெனக கண்டாம் ஆதலிஞலே, கும்பப்பாலையாக அமைநத மெட்டுகளின் மீது, ஷட்ஜமாக இசை கூட்டிய தந்தியிலே நட்பிசை நிலைகள பதிஞென்றும் பிறக்குமெனபதும், ஷட்ஜததின்மேற் பிரமாண சுருதி ஏறறமாய் நிற்குந் தந்தியிலே கிளையிசை நிலைகள பதிஞென்றும் பிறக்குமென்பதும் முடிபாகின்றது ஷட்ஜத்தின் மேற் பிரமாண சுருதி யேறி நிறகும்படி, இசை கூட்டுவது எப்படி என்ற விஞ எழுகின்றது கும்பப்பாலையிலே, மெலிந்தபஞ்சமம் எனப்பட்ட 11 ஆம் அலகு நிற்கும் மெட்டிலே, கன்னிப்பாலையின் 13 ஆம அலகாகிய சுததபஞ்சமம நிற்றற்குரியது. இந்த மெட்டிலே, இரணடாந் தநதியைப பிடிதது, முதல் தந்தியிலேயுள்ள ஷட்ஜத்துக்குப பஞ்சமம இரணடாந தந்தியிலே பேசும்படி செயக அப்படிச செய்தலிஞலே, இரண்டாந தநதி ஷட்ஜததின்மேற பிரமாண சுருதி ஏற்றமாக நிற்கும். ஆதலிஞலே, ஷட்ஜமொழிந்த பதிஞெரு மெட்டிலும் கிளையியைபாகத தோன்றிய பதிஞேரிசை நிலைகளும தோறறுவ மூன்ருந தநதியினை மந்தர ஷட்ஜமாகவும், நான்காந தந்தியினை மநதர ஷட்ஜததின்மேல பிரமாண சுருதி யேற்றியும இசை கூட்டுக. இவவாறமைநத வீணையே சுருதிவீணையாம்

கும்பப்பாலை 11 முதல் கன்னிப்பாலை 11 வரை, வாதி சம்வாதியாக இசைந்து நிறபதைக, கீழே காட்டியவண்ணம, இவ்விரணடாக இசைத்துக் காணலாம்.

(கும்பம) 11—2, 2—15, 15—6, 6—19, 19—10, 10—1, 1—14, 14—5, 5—18, 18—9, 9—0, 0—13, 13—4, 4—17, 17—8, 8—21, 21—12, 12—3, 3—16, 16—7, 7—20, 20—11 (கன்னி)

5. இசைநரம்புகளின் சிறறெல்லையும் பேரெல்லையும் ; ஏழு தானங்கள், முற்றிசையின் பிரிவுகள் பன்னிரு வீட்டிலும் இசைநரமபுகள் நிற்கும் முறை.

மெலிவுத்தானதது முதலிலே நிற்கும் தாரநரம்பினை 160 அசைவெண்ணுடையதென வைத்தால், சமன்தாரம 320 அசைவெண்ணுடையதாகும, வலிவுத தாரம் 640 அசைவெண பெறும் மெலிவில் நின்று கீழ்நோககிச சென்றால், மெலிவின் மெலிவு 80 அசைவெண் பெறும, மெலிவின் மெலிவின் மெலிவு 40 அசைவெண் பெறும் இதுவே ஓசையின் சிறறெலலை இதனகீழ ஓசை செவிககுப் புலப்படாது வலிவில நின்று மேனோக்கிச சென்றால், வலிவின் வலிவு 1280 அசைவெண் பெறும் வலிவின வலிவின் வலிவு 2560 அசைவெண் பெறும் அதன்மேல, வலிவு நாறகோடு 5120 அசைவெண் பெறும். வலிவு ஐஙகோடு 10240 அசைவெண் பெறும இததானததின் ஈற்றிலே 20480 அசைவெண பெறும் தாரவிசை நிறகும. இது செவிககுப் புலப்படாது. 20000 அசைவெணணே ஓசையின பேரெல்லையென்பது விஞ்ஞான நூலோர் பொதுவாகக கைககொணட முடிபு

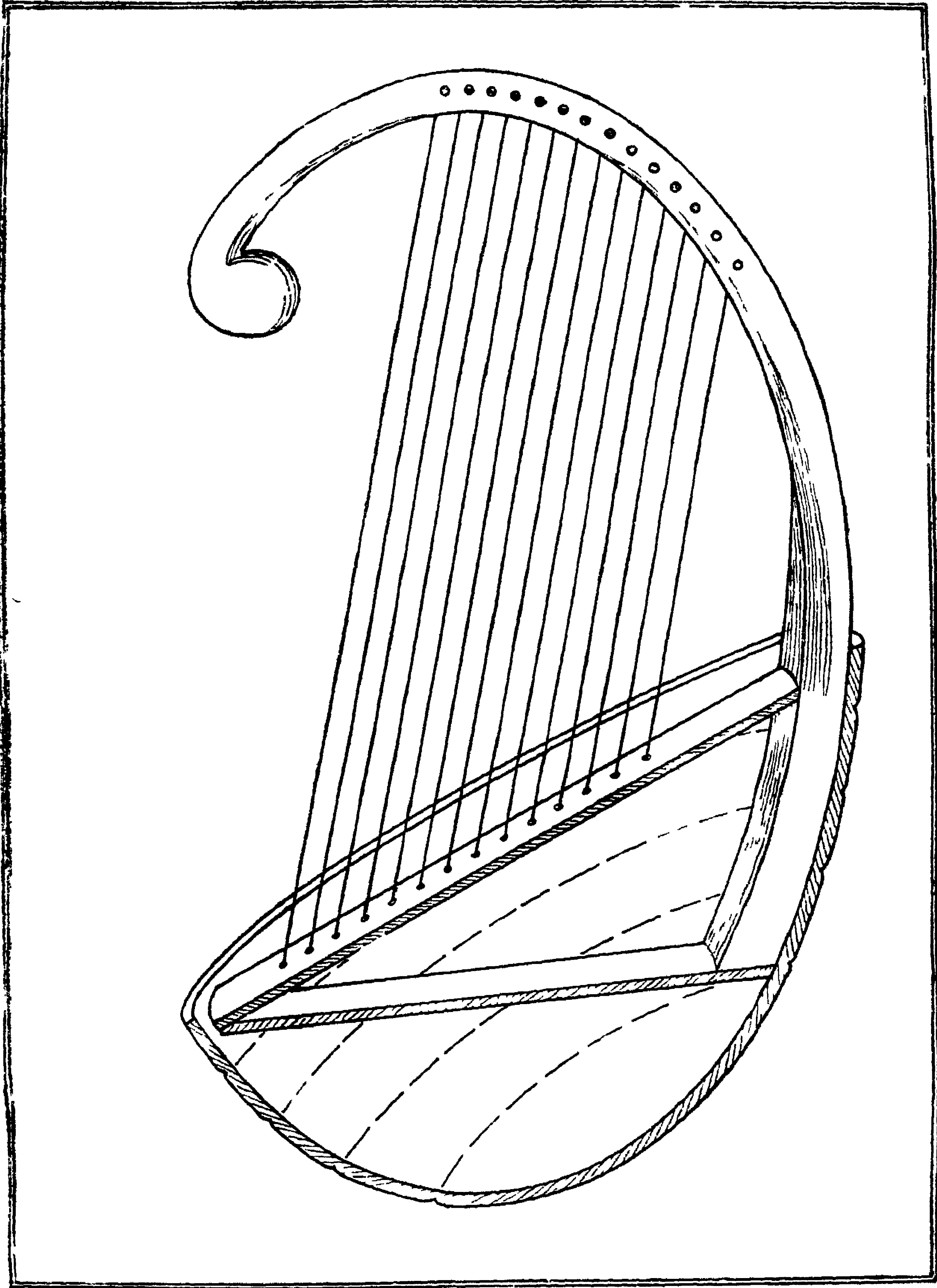
மெலிவில் மூன்றும், சமன் ஒன்றும், வலிவில் ஐநதுமாக, ஒன்பது தானங்கள் இருத்தல் கூடுமெனினும, ஈரெலலைகளிலும நினற தானஙகளை நீக்கிவிட்டு, எஞ்சிய ஏழு தானங்களையுமே பியானோ (piano) முதலிய கருவிகளில வைப்பாாகள்

80	முதல்	160	வரை	மெலிவின மெலிவு
160	,,	320	,,	மெலிவு
320	,,	640	,,	சமன்
640	,,	1280	,,	வலிவு
1280	,,	2560	,,	வலிவின வலிவு
2560	,,	5120	,,	வலிவு முககோடு
5120	,,	10240	,,	வலிவு நாறகோடு

பேரியாழ்க் கருவியிலே, மேலே காட்டிய மெலிவு, சமன், வலிவு எனனும் மூன்று தானததிலுள்ள இருபத்தொரு நரமபுகள நின்றனவெனக் கொள்ளவேண்டும. சகோடயாழிலே, உழை, இளி, விளரி, தாரம என மெலிவில நான்கும, குரல, துததம், கைககிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் எனச சமன்தானத்திலேழும், குரல், துததம, கைககிளையென வலிவில் மூன்றும நினறன "'மெலிவிறகெல்லை மந்தக் குரலே' என்பதனுன், உழைகுரலான மந்தமும, 'வலிவிறகெல்லை வனகைக்கிளையே' என்பதனுற் கைககிளை யிறுவான வலிவும" என அரும்பதவுரையாசிரியர், வேனிற் காதை யுரையினுள்ளே கூறுதலை நோக்குக.

சகோடயாழ நரம்புகள பெறும் அசைவெண்கள இவையாகும்

மெலிவு, நி240, ச270, ரி288, க320, சமன், ம360, ப405, த432, நி480, ச540, ரி576, க640; வலிவு, ம720, ப810, த864 இவை இளிக்கிரமமெனப்படும் ஷட்ஜககிராமத்தில் நின்றன. அந்தரக்கோல்கள பத்தும் பெறும் அசைவெண்களை, யாழுறுப்பியலின் இறுதியிலே காண்க.

A1. சகோட யாழ்

நரம்பு நீளங்களைக் கருதுமிடத்து, எந்த நரம்பும் சமன்தானத்திற் பெறும் நீளத்தின் இரட்டியை மெலிவுத்தானத்திலும், அதன் இரட்டியை மெலிவின் மெலிவிலும் பெற்று நிற்கும். அவ்வாறே, சமன்தானத்து நீளத்திற் செம்பாலினை வலிவுத் தானத்திலும், வாரத்தை வலிவின் வலிவிலும், வாரச்செம்பாலினை வலிவு முக்கோட்டிலும், வாரவாரத்தை வலிவு நாற்கோட்டிலும், பெற்றுநிற்கும் (செம்பால் $\frac{1}{2}$, வாரம் $\frac{1}{4}$, வாரச்செம்பால $\frac{1}{8}$, வாரவாரம $\frac{1}{16}$).

அலகு, மாத்திரை, சுருதி யென்பன ஒருபொருட் சொற்கள். இரண்டு இசைச் சுவரங்களினிடையே யமைந்த ஓசை வேறுபாட்டினை அளத்தற் கியைதலின், அலகு அப்பெயர்பெற்றது. வாக்கியத்தின் இறுதியில் நிற்கும் நிறைவுபெற்ற நிறுத்தத்தினை முற்றுப்புள்ளி யென்கிறோம். அவ்வழக்குப்பற்றி, நான்கலகினை முற்றிசை யென்போம். நான்கலகு இருகூறுகப் பிரியும்போது, ஓரலகுபெற்ற ஒரு குற்றிசை யாகவும், மூவலகுபெற்ற ஒரு பற்றிசையாகவும் பிரியும். இவற்றுட் குற்றிசை நட்பியைபிற் றோன்றியது, பற்றிசை கிளையியைபிற் றோன்றியது. 'பற்றுப்பாடுகின்றாள' என ஆய்ச்சியர் குரவையினுள்ளும், 'ஒற்றுறுப்புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி' எனப் புறஞ்சேரியிறுத்த காதை யுள்ளும் கூறப்படுதலின், கிளையியைபினைப் 'பற்று' என வழங்குதல் காண்கின்றோம்.

முற்றிசையின் இடைவிகிதம் $\frac{9}{8}$
பற்றிசையின் இடைவிகிதம் $\frac{16}{15}$
குற்றிசையின் இடைவிகிதம் $\frac{9}{8} — \frac{16}{15} = \frac{135}{128}$
இது $\frac{256}{243}$ எனவும் நிற்கும்

குற்றிசைக்கு அமைந்த இருமதிப்பும் செவிக்குப் புலப்படாத மிக நுண்ணிய வேறுபாடுடையனவாதலின், இரண்டினையுங் கொள்வது தவறாகாது. இவை இவ்வாறாதலை, ஒழிபியலிலே, இசைக்கணிதம் என்னும் பிரிவினுள்ளே தெளிவுபடுத்துவாம். மேற்செல்லுமுன், கனலிப்பாலையில் அமைந்த பன்னிரண்டு இடைவிகிதங்களையுங் கணித்துக் காண்பாம். அலகுநிலைகளும், அசைவெண் விகிதங்களும் இவை:

0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
1	$\frac{16}{15}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{81}{64}$	$\frac{27}{20}$	$\frac{64}{45}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{243}{128}$	$\frac{1}{2}$

$\frac{16}{15} — 1 = \frac{16}{15}$, $\frac{9}{8} \div \frac{16}{15} = \frac{135}{128}$; $\frac{6}{5} — \frac{9}{8} = \frac{16}{15}$; $\frac{81}{64} \div \frac{6}{5} = \frac{135}{128}$,
$\frac{27}{20} — \frac{81}{64} = \frac{16}{15}$, $\frac{64}{45} — \frac{27}{20} = \frac{256}{243}$, $\frac{3}{2} \div \frac{64}{45} = \frac{135}{128}$, $\frac{8}{5} \div \frac{3}{2} = \frac{16}{15}$;
$\frac{27}{16} — \frac{8}{5} = \frac{135}{128}$; $\frac{9}{5} — \frac{27}{16} = \frac{16}{15}$; $\frac{243}{128} \div \frac{9}{5} = \frac{135}{128}$, $\frac{1}{2} \div \frac{243}{128} = \frac{256}{243}$

இவ்வாறு கணித்துக்கண்ட பன்னிரண்டு இடைவிகிதத்தின் பெருக்கம், தானத்து இடைவிகிதமாகிய 2 ஆதல் வேண்டும்.

$$\frac{16}{15} \times \frac{135}{128} \times \frac{16}{15} \times \frac{135}{128} \times \frac{16}{15} \times \frac{256}{243} \times \frac{135}{128} \times \frac{16}{15} \times \frac{135}{128} \times \frac{16}{15} \times \frac{135}{128} \times \frac{256}{243} = 2$$

பின்னலகெணகளிலிருநது முன்னலகெண்களைக் கழித்தலினுலேற்படும் பன்னீரல கெண்களும், 3 1 3 1 3 1 1 3 1 3 1 1 என நின்றன. அவை அவ்வாருதலின், ஐந்து பற்றிசையும், ஏழு குற்றிசையுங் கொண்டது ஒரு தானமெனவும், $\frac{16}{15}$ என்னும் இடைவிகிதத்தினையுடைய பற்றிசையானது 3 அலகுடையதெனப் பண்டைநாளி லிருநத வடநாட்டுத தென்னுட்டு இசையாசிரியர்களாற் கொளளப்பட்டதெனவும் அறிகின்ரும். பற்றிசையாகிய $\frac{16}{15}$ இனை 2 சுருதியெனககொண்ட பிறகாலதது நூலா சிரியர், அஃது அவ்வாருயின், பற்றிசையைநதின் மொதத அலகு பததாகக், குறறிசை யேழின் அலகு ஏழாகித, தானத்து மொத்த அலகு பதினேழாகும என்பதை மறந்து விட்டனர். பற்றிசையினை 3 சுருதியென்றே கொள்ளவேணடு மென்பது தெளிவா கின்றது அஃதன்றியும, முற்றிசை யிருகூருகுமபோது, பற்றிசையும் குற்றிசையு மாகப் பிரிதலின், குற்றிசையினை ஓரலகாகக் கொள்ளுமிடத்துப், பற்றிசை மூன் றலகாக வேண்டுமெனபதும் வெளிப்படை குறறிசை, பற்றிசை என்னும் இரண் டின் சேர்க்கையினுலேதான் எல்லா இசை நிலைகளும் பிறக்கின்றன

பற்றிசையிலிருந்து குற்றிசையை நீக்கினுல், எஞ்சி நிறபது எதுவெனப் பார்ப்போம்.

$\frac{16}{15} \div \frac{256}{243} = \frac{81}{80}$ என அமைதலின், எஞ்சிநிறபது $\frac{81}{80}$ என்னும இடைவிகித முடைய கிளை 2 ஆகும இதனை வடநூலார் பிரமாண சுருதி யென்பார் நாம் விதி யிசை யென்பாம

குற்றிசை யிரண்டின் சோககையினுலாகியது, $\frac{10}{9}$ என்னும இடை விகிதத் தினையுடைய நடபு 2 ஆகும். இதனை நெட்டிசையென வழங்குவாம் குற்றிசை $\frac{135}{128}$, $\frac{256}{243}$ என அளவு வேறுபடாத இரு மதிப்பினைப் பெறுமென்று முன்னர்க் கூறி னேம்.

$\frac{135}{128} \times \frac{256}{243} = \frac{10}{9}$ ஆதல காண்க

கிளை 2 ஆகிய விதியிசையினையும், நட்பு 2 ஆகிய நெட்டிசையினையும் ஒன்று சேர்க்கக் கிடைப்பது முற்றிசை.

$\frac{81}{80} \times \frac{10}{9} = \frac{9}{8}$

தாரக்கிரமம், குரற்கிரமம், இளிக்கிரமம எனப் பண்டையோர் கொண்ட மூன்று கிரமங்களிலும, மேனுட்டாருக்குரிய புதிய விளரிக்கிரமததிலும் ஏழு இசை களும் அமைந்து நிற்கும் அமைப்பினை மேற்கணட முடிபுகளோடு ஒட்டி ஆராய்வோ மாக.

தாரக்கிரமம், 1 4 4 4 1 4 4 என நின்றதாதலின், அது ஐந்து முற்றிசைகளும் இரு குற்றிசைகளும் பெற்றது

குரற்கிரமம, 4 3 4 2 4 3 2 என நின்றதாதலின், அது முற்றிசை பற்றிசை முறறிசை நெட்டிசை முற்றிசை பற்றிசை நெட்டிசை யென மூன்று முற்றிசையும், இரண்டு நெட்டிசையும், இரண்டு பறறிசையும் பெறறு நின்றது

இளிக்கிரமம, 4 3 2 4 4 3 2 என நின்றதாதலின், அது முற்றிசை பற்றிசை நெட்டிசை முற்றிசை முற்றிசை பற்றிசை நெட்டிசை யென மூன்று முற்றிசையும், இரண்டு நெட்டிசையும, இரணடு பற்றிசையும பெற்று நின்றது

புதிய விளரிககிரமம, 4 2 3 4 2 4 3 என நினறதாதலின், அது முற்றிசை நெடடிசை பற்றிசை முற்றிசை நெடடிசை முற்றிசை பற்றிசை யென மூன்று முற றிசையும், இரண்டு நெடடிசையும், இரணடு பற்றிசையும் பெற்று நின்றது

குரற்கிரமம், இளிக்கிரமம், விளரிக்கிரமம் என்னும் மூன்றும் ஒரே தொகை யினவாகிய முற்றிசை, நெடடிசை, பறறிசைகளைப் பெற்று நிற்பினும், நிரலவேறு பாட்டினுலே, இயலபு வேறுபட்டன நான்கு கிரமதது்க்குமுரிய இருபத்தெட்டுப் பாலை (மூர்ச்சனை) களையும், குமபப்பாலையாக அமைந்த ஒரு நரம்பிலே காட்டலா மாதலினுலே, இவை தம்முள்ளே தொடர்புடையவென்பது பெறப்படும். இதனைப் பாலைத்திரிபியலினுளளே விரித்துக கூறுவாம் முறறிசை, Major Tone, நெடடிசை, Minor Tone, பற்றிசை, Major Semitone, குறறிசை, Minor Semitone, Pythagorean Limma, விதியிசை, Comma, தானம, Octave, கிளை, Fifth, நடபு, Fourth என்பது மேனுடடு இசையாசிரியர் வழக்கு.

விதியிசையானது, சகோடயாழின் அநதரக்கோலொனறில் நிறகும் வீணை முதலிய கருவிகளிலே அது தனிநிற்பதிலலை குறறிசையினைப் பற்றிசையாககுதற் கும், நெடடிசையினை முறறிசையாக்குதற்கும் விதியிசை பயன்படும்.

பன்னிரணடு சுவரததானங்களையும் பன்னிரண்டு வீடென வைப்பாம. சுருதி கள் இருபததிரண்டாதலின், ஷட்ஜவீடொழிந்த பதினொரு வீட்டிலும் இவ்விரண்டு சுருதிகள் நிற்கவேணடுமென்பது வெளிப்படை நட்பலகு ஒனறும், கிளையலகு ஒன் றும ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நிற்குமென்பதை நமது ஆராய்ச்சி காடடிறறு. பரத முனிவரும இவவாறே கொண்டார் ஒரு வீடடினுள நிற்கும் ஈரிசைக்கும் இடை விகிதமாகிய விதியிசை அளவிற சிறியதாதலின், இசைவாணர் கமகததிலே ஒரு வீட் டில நின்ற ஈரிசையினையும பயன்படுத்துவர் வீணை நரம்பினை மெட்டிலமுத்தி யிழுப்பதனுலே, வைணிகாகள கும்பப்பாலை யலகுகளிலே கன்னிப்பாலை யலகுகளைத் தோறறுவிப்பார்கள

முதல் வீட்டிலே, சுத்தரிஷபம் பற்றிசையாகிய $\frac{16}{15}$ என்றுவது, குற்றிசையாகிய $\frac{256}{243}$ என்றுவது நிற்கலாம் இரண்டாம் வீடடிலே, சதுசுருதிரிஷபம் முற்றிசை யாகிய $\frac{9}{8}$ என்றுவது, நெட்டிசையாகிய $\frac{10}{9}$ என்றுவது நிறகலாம் மூன்றும் வீட் டிலே, சாதாரண காநதாரம முற்றிசை பற்றிசைச் சேர்க்கையினுலாகிய $\frac{6}{5}$ என்றுவது, முறறிசை குறறிசைச் சேர்க்கையினுலாகிய $\frac{32}{27}$ என்றுவது நிற்கலாம் நான்காம் வீட்டிலே, அந்தர காநதாரம் இரு முறறிசையாகிய $\frac{81}{64}$ என்றுவது, முறறிசை நெட் டிசைச் சேர்க்கையினுலாகிய $\frac{5}{4}$ என்றுவது நிற்கலாம். ஐந்தாம் வீடடிலே, இரு முற் றிசையும ஒரு பறறிசையுஞ் சோநத $\frac{27}{20}$ என்னும வலிந்தமத்திமமாவது, இரு முற் றிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{4}{3}$ என்னும் சுத்தமத்திமமாவது நிற்கலாம்.

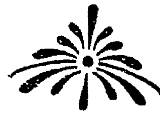
ஆரும் வீட்டிலே, பிரதிமத்திமமானது மூன்று முற்றிசைகள் சேர்ந்த $\frac{729}{512}$ (இது $\frac{64}{45}$ என மேலே காட்டினும். அடுத்துவரும் வீடுகளிலும் மூன்று முற்றிசைக்கு இம்மதிப் பினையே கொள்க.) என்றுவது, இரு முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{45}{32}$ என்றுவது நிற்கலாம் ஏழாம் வீட்டிலே, மூன்று முற்றிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{3}{2}$ என்னும் சுத்தபஞ்சமமாவது, இரு முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{40}{27}$ என்னும் மெலிந்தபஞ்சமமாவது நிற்கலாம் வலிந்தமத்திமமும் மெலிந்தபஞ்சமமும சாதாரண வீணைகளிலே வைக்கப்படாவிடினும், மூர்ச்சனைகளிலே தோன்றுகின்றன வென்பதைப் பாலைத்திரிபியலிலே காணலாம். எட்டாம் வீட்டிலே, நான்கு முற்றிசை சேர்ந்த $\frac{8}{5}$ என்றுவது, மூன்று முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையும் சேர்ந்த $\frac{128}{81}$ என்றுவது சுத்ததைவதம நிற்கலாம். ($\frac{64}{45}\times\frac{9}{8}=\frac{8}{5}$ எனவும், $\frac{64}{45}\times\frac{10}{9}=\frac{128}{81}$ எனவும் நிற்பதை நோக்குக) ஒன்பதாம வீட்டிலே, நான்கு முற்றிசையும் ஒரு குற்றிசையும் சேர்ந்த $\frac{27}{16}$ என்றுவது, மூன்று முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{5}{3}$ என்றுவது சதுசுருதி தைவதம நிற்கலாம ($\frac{128}{81}\times\frac{135}{128}=\frac{5}{3}$ என்பதை நோக்குக) பத்தாம வீட்டிலே, ஐந்து முற்றிசை சேர்ந்த $\frac{9}{5}$ என்றுவது, நான்கு முற்றிசையும் ஒரு நெட்டிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{16}{9}$ என்றுவது கைசிகி நிஷாதம் நிற்கலாம். பதினோராம் வீட்டிலே, ஐந்து முற்றிசையும் ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{243}{128}$ என்றுவது, நான்கு முற்றிசையும ஒரு நெட்டிசையும ஒரு குற்றிசையுஞ் சேர்ந்த $\frac{15}{8}$ என்றுவது காகலிநிஷாதம நிற்கும் பன்னிரண்டாம வீட்டிலே, ஐந்து முற்றிசையும ஒரு நெட்டிசையுஞ சேர்ந்த மேற்றுனதது ஷட்ஜம நிற்கும். இவற்றினைப் பயன்படுத்தும முறை பாலைத்திரிபியலினுள்ளே தெளிவாகும.

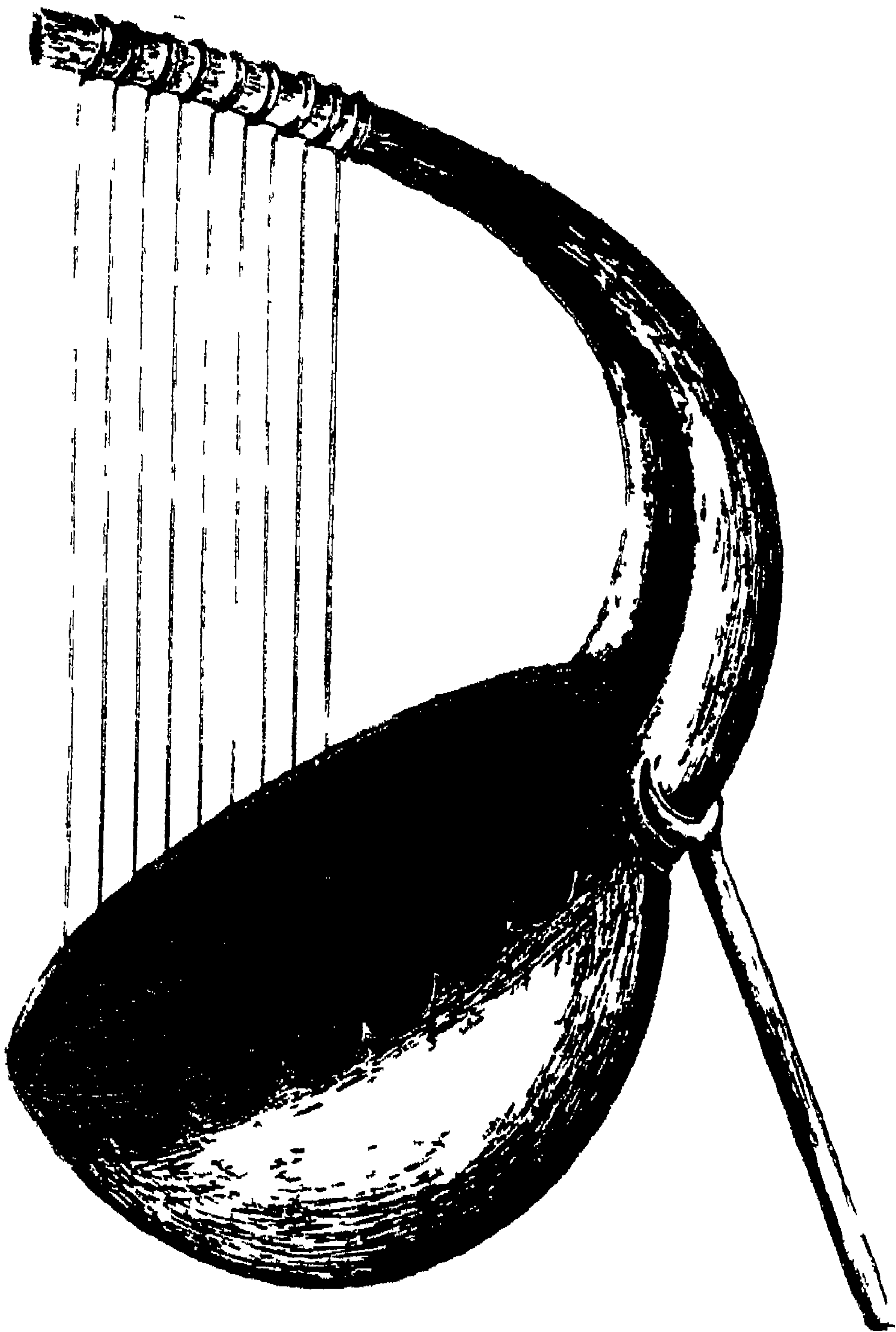
இருபத்திரண்டு இசைநிலைகளின் அலகெண்களையும் மேலே நாம காட்டிய இசை விபரங்களையும் அட்டவணைப்படுததுவாம

(முற்றிசை, மு. நெட்டிசை, நெ. பற்றிசை, ப குற்றிசை, கு விதியிசை, வி)

	குமபம்			கனனி		
வீடு	அலகு நிலை	இசை விபரம்	அசை வெண் விகிதம்	அலகு நிலை	இசை விபரம்	அசை வெண் விகிதம்
முதல்	1	கு 1	$\frac{256}{243}$	3	ப 1	$\frac{16}{15}$
இரண்டாம்	2	நெ 1	$\frac{10}{9}$	4	மு 1	$\frac{9}{8}$
மூன்றும்	5	மு 1, கு 1	$\frac{32}{27}$	7	மு 1, ப 1	$\frac{6}{5}$
நான்காம்	6	மு 1, நெ 1	$\frac{5}{4}$	8	மு 2	$\frac{81}{64}$
ஐந்தாம்	9	மு 2, கு 1	$\frac{4}{3}$	11	மு 2, ப 1	$\frac{27}{20}$
ஆறும்	10	மு 2, நெ 1	$\frac{45}{32}$	12	மு 3	$\frac{64}{45}$

வீடு	அலகு நிலை	இசை விபரம்	அசை வெண் விகிதம்	அலகு நிலை	இசை விபரம்	அசை வெண் விகிதம்
ஏழாம்	11	மு 2, நெ 1, கு 1	$\frac{40}{27}$	13	மு 3, கு 1	$\frac{3}{2}$
எட்டாம்	14	மு 3, நெ 1	$\frac{128}{81}$	16	மு 4	$\frac{8}{5}$
ஒன்பதாம்	15	மு 3, நெ 1, கு 1	$\frac{5}{3}$	17	மு 4, கு 1	$\frac{27}{16}$
பத்தாம்	18	மு 4, நெ 1	$\frac{16}{9}$	20	மு 5	$\frac{9}{5}$
பதினோராம்	19	மு 4, நெ 1, கு 1	$\frac{15}{8}$	21	மு 5, கு 1	$\frac{243}{128}$

௪—பாலைத்திரிபியல்

1. பாலையென்னுஞ் சொல்வழக்கு ; ஏழ்பெரும்பாலை ; இசைநிலையிராசிகள்

தமிழ்ப் பொருளிலக்கணத்திலும, இசையிலககணத்திலும், பாலை யென்னும மொழி பலவேறு பொருள்களில் வழங்கப்படுதலின், முதலிலே, பொருட்டுய்மை செய்துகொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகும்.

ஐந்திணையினுள்ளே, நடுவுநிலைததிணை பாலை எனப்படும் தொல்லாசிரியர் இதறகு நிலம் வகுத்திலா. பிற்காலத்தார் சுரமுஞ், சுரஞ்சாாந்தவிடமும் பாலை யென்பர். நண்பகலும், வேனிலும் பாலைக்குரிய பொழுதுகள். பாலைக்கு உரிப் பொருள் பிரிவு. இவை இவ்வாறுதலைப் பொருளிலக்கண நூல்களுடகண்டு தெளிக.

இனி, இசைமரபினை நோக்குவாம. நாலவகைப் பெரும் பண்களுள் ஒன்று பாலையாழ எனபபடும். 'ஆயப்பாலை, சதுரப்பாலை, திரிகோணபபாலை, வட்டப்பாலை யெனப் பாலை நான்கு' என்னுமிடத்துப், பாலை மற்றொருபொருள் பெறுகிறது. 'ஏழ் பெரும்பாலை', 'பன்னிருபாலை' யென்னுமிடததுப், பாலை முற்குறிததவையனைததி னும் வேறாகிய பிறிதொரு பொருளினைப் பெற்று நின்றது. இவை யாவும இந் நூலகத்து ஆராய்தற்குரிய.

முதலிலே, ஏழபெரும் பாலைகளை எடுத்துக்கொள்வாம் மூவகைகக கிரமங் களிலே, முதலிற்றோன்றியது தாரக்கிரமம் இக்கிரமத்தில், இசை கூட்டப்படட பேரியாழ்ககருவியிலே, முதற் பதினான்கு நரம்புகளின் அலகுநிலைகளாவன .

தா	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
0	4	8	12	13	17	21	22	26	30	34	35	39	43

இவைதம்மைத் தாரம்முதற் றாரமீறாகக், குரல்முதற் குரலீறாக என்றிவ்வாறு எடுதது, ஏழுநிரலாக வைப்பாம்.

தா-தா	0	4	8	12	13	17	21	22
கு-கு	4	8	12	13	17	21	22	26
து-து	8	12	13	17	21	22	26	30
கை-கை	12	13	17	21	22	26	30	34
உ-உ	13	17	21	22	26	30	34	35
இ-இ	17	21	22	26	30	34	35	39
வி-வி	21	22	26	30	34	35	39	43

குரல் என்னுஞ் சொல அப்பெயருடைய நரம்பினைக் குறிப்பதோடு, முதலி லெடுக்கும் நரம்பினையுங் குறிக்குமெனப் பாயிரவியலினுள்ளே காட்டி,னும்.

மேலே தந்த ஏழு நிரல்களுள், முதல் நிரலிலே, தாரம் குரலாயது. இரண்டாம் நிரலிலே, குரல் குரலாயது. மூன்றாம் நிரலிலே, துத்தம் குரலாயது நான்காம் நிரலிலே, கைக்கிளை குரலாயது. ஐந்தாம் நிரலிலே, உழை குரலாயது ஆறாம் நிரலிலே, இளி குரலாயது ஏழாம் நிரலிலே, விளரி குரலாயது இம்முறையாக இவற்றைக் கருவியிலிசைத்து, ஏழு பாலைகளின் இசையமைதியைக் கேட்கலாம் முதலி லெடுக்கும் நரம்பினை இக்காலத்தார் ஆதாரசுருதி யென்பார் இதனைத் தொடங்குமிடமாகக்கொண்டு, ஏனைய நரம்புகளின் அலகுநிலைகளைக் காண்பதற்கு, இதன் அலகுநிலை யெண்ணினை நிரலிலுள்ள அலகுநிலை யெண்கள் ஒவ்வொன்றினின்றுங் கழித்தெழுதவேண்டும் இவ்வாறு கழித்தெழுதுமிடத்திற் கிடைப்பவற்றைச் சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவையினுட் கூறப்பட்ட பெயர்களைத் தந்து நிறுவுவாம்

தாரங்குரலாக மேற்செம்பாலை

0 4 8 12 13 17 21 22

குரல் குரலாகச் செம்பாலை

0 4 8 9 13 17 18 22

துத்தங் குரலாகப் படுமலைப்பாலை

0 4 5 9 13 14 18 22

கைக்கிளை குரலாகச் செவ்வழிப்பாலை

0 1 5 9 10 14 18 22

உழை குரலாக அரும்பாலை

0 4 8 9 13 17 21 22

இளி குரலாகக் கோடிப்பாலை

0 4 5 9 13 17 18 22

விளரி குரலாக விளரிப்பாலை

0 1 5 9 13 14 18 22

நரம்புகள் பிறக்கும் முறையிலே, அஃதாவது, தாரம், உழை, குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைக்கிளை என்ற முறையிலே, ஏழு பாலைகளையும் வைக்கக் கிடைப்பது:

தாரம்–மேற்செம்பாலை	0	4	8	12	13	17	21	22
உழை–அரும்பாலை	0	4	8	9	13	17	21	22
குரல்–செம்பாலை	0	4	8	9	13	17	18	22
இளி–கோடிப்பாலை	0	4	5	9	13	17	18	22
துத்தம்–படுமலைப்பாலை	0	4	5	9	13	14	18	22
விளரி–விளரிப்பாலை	0	1	5	9	13	14	18	22
கைக்கிளை–செவ்வழிப்பாலை	0	1	5	9	10	14	18	22

தாரம முதலாகிய மேற்செம்பாலையிலே யுள்ள அலகுநிலைகளெல்லாம், கிளை முறையிற் றோன்றியன அவை தோனறிய முறை 0—13—4—17—8—21—12 ஆகும்

அரும்பாலையிலே 9 ஆம அலகுநிலையும், செமபாலையிலே 18 ஆம அலகுநிலையும், கோடிப்பாலையிலே 5 ஆம அலகுநிலையும, படுமலைப்பாலையிலே 14 ஆம் அலகுநிலையும், விளரிப்பாலையிலே 1 ஆம் அலகுநிலையும, செவ்வழிப்பாலையிலே 10 ஆம அலகுநிலையும் தோன்றி நிலைபெறுகின்றன. இவை தோன்றிய முறை நடபுமுறையாமெனக காண் கின்றோம மேற்செம்பாலையிலுள்ள கிளையலகு ஆறினையும், எஞ்சிய ஆறு பாலைகளி லும அடைவே ஒவவொன்றாகத தோன்றிய நட்பலகு ஆறினையும இருபடியாக வைபபாம்

13— 4—17— 8—21—12
9—18— 5—14— 1—10

13+9=22, 4+18=22, 17+5=22, 8+14=22, 21+1=22, 12+10=22 என வருதலின், கிளையும நட்பும ஒன்றினையொன்று பறறி நிறபவென இசைநரமபியலினுட் காட்டினும தொடங்குமிடமாகிய 0 உம, முடியுமிடமாகிய 22 உம, கிளை, நட்பு என்னும் இருபகுதிக்கு முரிய

மேலே தோனறிய நடபலகுகளுளளே, 10 என்னும அலகு, கிளையலகாகிய 12 இனின்றும பெரிதும வேறுபாட்டதல்லவென இசைநரமபியலினுட கூறப்பபட்டது. அஃதொழித்து எஞ்சிய 9—18—5—14—1 என்னும் ஐநதும், ஐந்து அந்தரம் எனப் படடுத, தாரம் முதல விளரி யீறாகிய ஏழினோடுங் கூடிப், பன்னிரணடு இராசி வீடு களிலும் நிறப.

இளியிடபங் கறகடக மாம்விளரி சிஙகம
தளராத தார மதுவாம—தளராக
குரலகோற றனுததுததம கும்பங கிளையாம
வரலா லுழைமீன மாம — எனவும,

குராநலை விறறுததம கைககிளையே கும்பம
பரிய வுழைமீனம பாவாய—அரிதாரம
கொலலே றிளிவிளரி கற்கடகங கோப்பமைநத
தொலலே றிசைநரமபிற கரம — எனவும,

அரும்பதவுரையாசிரியர், ஆய்ச்சியர் குரவையுரையிற காட்டிய மேற்கோட சூத்திரங் களினும்,

துலைநிலைக குரலும தனுநிலைத துததமும
நிலைபெறு கும்பதது நோகைக கிளையும்
மீனத துழையும விடைநிலத திளியும
மானக கடகதது மனனிய விளரியும்
அரியிடைத தாரமும அணைவுறக் கொளலே

என அடியார்க்குநல்லார் காட்டிய மேற்கோட் சூத்திரத்தினும், தாரக்கிரமத்திலே,

இசைநிற்கு மிராசிகளிவையென அறிகின்ரும் குறிக்கப்படாத இராசிகளைந்திலும் அந்தரம் ஐநதும் அடைவே நிறபன: மேடம் அநதரம, இடபம் இளி, மிதுனம அந்தரம், கற்கடகம விளரி, சிங்கம் தாரம, கன்னி அந்தரம், துலாம் குரல், விருசசிகம் அந்தரம், தனு துத்தம், மகரம் அந்தரம், கும்பம கைக்கிளை, மீனம உழை என நினறன.

இராசி வீடு	நரம்பு, அநதரக்கோல்	அலகுநிலை யெண்	அலகெண்
மேடம்	அந்தரம்	14	1
இடபம்	இளி	17	3
மிதுனம்	அந்தரம	18	1
கற்கடகம்	விளரி	21	3
சிங்கம்	தாரம்	0, 22	1
கன்னி	அநதரம	1	1
துலாம்	குரல்	4	3
விருச்சிகம	அநதரம்	5	1
தனு	துத்தம	8	3
மகரம்	அந்தரம	9	1
கும்பம்	கைக்கிளை	12	3
மீனம்	உழை	13	1

0 1 4 5 8 9 12 13 14 17 18 21 22

எனச சிங்கத்திற் ருெடங்கிச், சிங்கத்தில முடிகின்ற நிரல சிங்கப்பாலை யெனப்படும். பன்னிரு பாலையி லொன்ருகிய சிங்கப்பாலையினை முதன்முறையாகக் குறிப்பிடு கினருேமாதலின், அஃது எவவாறு அமைநதது என்பதைச் சற்று உறறுநோக்குவோமாக.

கிளைமுறையாகத் தோன்றி, மேறசெம்பாலையாகின்ற ஏழினேடு, மேற்ருனத் துத தொடக்கமாகிய 22 இனையுஞ் சேர்த்து, ஒருபடியாக வைத்து, நட்புமுறையாகத தோன்றிய அந்தரம் ஐந்தினையும் எண்ணின்ற அடைவாக அவற்றிடையே நிறுததக் கிடைப்பது சிங்கப்பாலை

	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா					
மேறசெமபாலை	0	4	8	12	13	17	21	22					
அந்தரம்	1	5	9	14	18								
சிஙகப்பாலை	0	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22

சிங்கப்பாலையினை, வீணைததண்டத்திலே முறைப்படி யளநது மெட்டுவைத்து நிறுததினுல், அதனிடத்தே, நாம் மேலே குறிப்பிட்ட ஏழ் பெரும்பாலைகளையும் இசைககலாம். அவறறுட், கைக்கிளை குரலாகிய செவவழிப்பாலையினை இசைத்தற்கு,

அப்பாலையினுள் வந்த 10 என்னும் அலகுநிலையிலே கிளையிற் பிறந்த 12 இனை வைத்தல்வேண்டும்

மேற்றந்த அட்டவணையிலே, கடைசிப் பத்தியில் நின்ற எண்கள் அவ்வவ்விராசிகளுக்குரிய அலகெண்களாம் ஒவ்வொரு வீட்டிற்குமுரிய அலகெண்ணினைக் காண்பதற்கு, அவ்வீட்டின் அலகுநிலையெண்ணிலிருந்து, அதற்கு முந்திய வீட்டின் அலகுநிலையெண்ணினைக் கழித்தல்வேண்டும் மேடத்தின் அலகெண் $14-13=1$, இடபத்தின் அலகெண் $17-14=3$ பிறவு மிப்படியே

அட்டவணையினை நோக்குப்போது, அந்தரம் ஐந்தும், சிங்கமும், மீனமும் ஒவ்வோர் அலகு பெறுதலையும், இடபம், கற்கடகம், துலாம், தனு, கும்பம் என்னும் ஐந்தும் மும்மூன்று அலகு பெறுதலையுங் காண்கின்றோம். $3 \times 5+7=22$ ஆதலின், மொத்த அலகு 22 ஆயின.

2 பன்னிருபாலை (பொதுவுருவங்கள்)

சிலப்பதிகாரம், வேனிற்காதையுரையிலே, 'அந்தரம் ஐந்தும் நீக்கி உற்றுழ்ந்து கண்டுகொள்க' என்று ஏழ்பெரும்பாலை பிறக்குமமுறை கூறப்பட்டதாதலின், அந்தரம் ஐந்துஞ் சோத்து உறழுமிடத்துப் பன்னிரு பாலையும் பிறக்குமென்பது தெளிவாகின்றது ஏழ்பெரும் பாலைகளைப் பிறப்பித்தமுறையாகவே பன்னிருபாலைகளையும் பிறப்பிக்கலாம். அவ்வாறு செய்தற்குச், சிங்கப்பாலையினை இரண்டு தானத்தில் வைத்துக், கன்னிமுதற் கன்னியீறாகத், துலாமுதற் றுலாமீறாக, என்றிவ்வாறெடுத்து எழுதல்வேண்டும். முதற்றானத்து அலகுகளோடு 22ஐக் கூட்டி, இரண்டாந்தானத்து அலகுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்	மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கற்கடகம்
0	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21
22	23	26	27	30	31	34	35	36	39	40	43

கன்னி	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22	23
துலாம்	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22	23	26
விருச்சிகம்	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22	23	26	27
தனு	8	9	12	13	14	17	18	21	22	23	26	27	30
மகரம்	9	12	13	14	17	18	21	22	23	26	27	30	31
கும்பம்	12	13	14	17	18	21	22	23	26	27	30	31	34

மீனம்	13	14	17	18	21	22	23	26	27	30	31	34	35
மேடம்	14	17	18	21	22	23	26	27	30	31	34	35	36
இடபம	17	18	21	22	23	26	27	30	31	34	35	36	39
மிதுனம்	18	21	22	23	26	27	30	31	34	35	36	39	40
கறகடகம	21	22	23	26	27	30	31	34	35	36	39	40	43

தொடங்குமிடததை வெறறிலககம (0) ஆக்குதற்பொருட்டு, முன்பு ஏழு பெரும் பாலைக்குஞ் செய்ததுபோல, ஒவவொரு நிரலிலும, முதலிலநின்ற அலகுநிலை யெண்ணினை அந்நிரலிலுளள எலலா எண்களினின்றும கழிததல வேண்டும் அவவாறு கழித்து நிறுததக கிடைப்பன

சிங்கம்	0	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
கன்னி	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
துலாம்	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	19	22
விருச்சிகம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	18	21	22
தனு	0	1	4	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
மகரம்	0	3	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
கும்பம்	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
மீனம்	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	21	22
மேடம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21	22
இடபம்	0	1	4	5	6	9	10	13	14	17	18	19	22
மிதுனம்	0	3	4	5	8	9	12	13	16	17	18	21	22
கறகடகம்	0	1	2	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22

இசைக்கிரமத்திலே பன்னிரு பாலையுந தோற்றுதலை மேலுந் தெளிவு செயயும பொருட்டு, சிங்கப்பாலையின இரண்டு தானங்களைப் பியானோ என்னும் மேனாட்டு இசைக்கருவியிலே வைப்போம

கன்னி விருசசிகம மகரம மேடம மிதுனம கன்னி விருச்சிகம் மகரம மேடம மிதுனம

சிஙகம துலாம தனு கும்பம மீனம இடபம் கறகடகம சிஙகம துலாம தனு கும்பம மீனம இடபம கற்கடகம

ஒரு தானத்தில் நரமபு (வெளளைக்கட்டை) ஏழு, அநதரம் (கறுப்புக்கட்டை) ஐநது உள்ளன மொத்தம பனனிரண்டு இவை ஒவவொன்றும் முதலாய் வருத

வின், பாலை பன்னிரண்டாயின தாரககிரமததிலே, கன்னி, விருச்சிக, மகர, மேட, மிதுனப்பாலைகள் ஐந்தும் அந்தரத்தைத தொடங்குமிடமாகக் கொண்டமையின், சிறுபாலை யெனப்படுவ வெள்ளைக கட்டையிற் றொடங்கும் ஏழும் ஏழ்பெரும் பாலைகளாம்.

இசைநரம்பியலிலே, சுருதிவீணைக்கு நாம அமைத்துக்கொண்ட கிளைநரம்பு நிரலும், நட்புநரம்பு நிரலும், பின்வருமாறு அமைந்து நின்றன

கிளை நிரல்	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
நட்பு நிரல	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22

இவை, மேலே நாம கணித்துக்கண்ட பன்னிருபாலைகளுள்ளே, கன்னிப்பாலை யும், கும்பப்பாலையுமாக அமைந்துநிற்றல் காண்க

சோதிட நூன்மரபின்படி, நின்ற வீட்டினையுஞ் சேர்த்து எண்ணுமிடத்து, நட்பு ஆறாமிடமெனவும், கிளை எட்டாமிடமெனவும் பெறப்படுவ கீழே தந்த இராசி வட்டத்தை நோக்குக

மீனம்	மேடம	இடபம	மிதுனம
கும்பம			கடகம
மகரம்			சிங்கம
தனு	விருச்சிகம	துலாம	கன்னி

கன்னிக்கு எதிராகிய வீடு மீனம், இதனைச் சோதிடா ஏழாமிடமென்பர். ஆதலின், கன்னிக்கு எட்டாமிடம் மேடமாகும மேடத்திற்கு எட்டாமிடம விருச்சிகம் விருச்சிகத்திற்கு எட்டாமிடம் மிதுனம் மிதுனத்திற்கு எட்டாமிடம் மகரம் மகரத்திற்கு எட்டாமிடம் சிங்கம. சிங்கத்திற்கு எட்டாமிடம மீனம் மீனத்திற்கு எட்டாமிடம துலாம் துலாத்திற்கு எட்டாமிடம் இடபம். இடபத்திற்கு எட்டாமிடம் தனு. தனுவிற்கு எட்டாமிடம கற்கடகம் கற்கடகத்திற்கு எட்டாமிடம கும்பம, பன்னிரு வீடுகளையும் இம்முறையில் நிறுத்தி, அவைதம்முள் நின்ற நரம்பு, அந்தரங்கள், அலகுநிலையெண்கள் என்னு மிவற்றை அட்டவணைப்படுத்துவாம்.

கன்னி	அந்தரம்	1
மேடம்	அந்தரம்	14
விருச்சிகம்	அந்தரம்	5
மிதுனம்	அந்தரம்	18
மகரம்	அந்தரம்	9
சிங்கம்	தாரம்	0
மீனம்	உழை	13
துலாம்	குரல்	4
இடபம்	இளி	17
தனு	துத்தம்	8
கற்கடகம்	விளரி	21
கும்பம்	கைக்கிளை	12

அலகுநிலையெணகள கிளைமுறையாகத தொடாநது நிறறலையும், அந்தரம் ஐந்தும் தோறறியபின், நரம்பு ஏழும பிறப்புமுறையாகத தோறறி, அவைதமககுக குறிப்பிட்ட இராசி வீடுகளிலே நிறறலையும் நோககுக

நாம் கணிததுக்கண்ட பன்னிரு பாலைகளையும மேலே பெற்ற கிளையிற் பிறப்பு முறையிலே நிறுத்துவோமாக.

கன்னி	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
மேடம	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21	22
விருசசிகம	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	18	21	22
மிதுனம	0	3	4	5	8	9	12	13	16	17	18	21	22
மகரம	0	3	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
சிங்கம	0	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
மீனம	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	21	22
துலாம	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	19	22
இடபம்	0	1	4	5	6	9	10	13	14	17	18	19	22
தனு	0	1	4	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
கறகடகம	0	1	2	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
கும்பம	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22

மேடத்தில 9, விருசசிகததில 18, மிதுனததில 5, மகரததில 14, சிங்கததில் 1, மீனத்தில 10, துலாததில் 19, இடபததில 6, தனுவில 15, கறகடகததில 2, கும்பத்தில் 11 என்னும அலகுநிலைகள் தோன்றி நிலைபெறுகின்றன இவை யாவும் நட்பு முறையிற பிறநதன.

கன்னிப்பாலையில அணைததும் கிளைநரமபுகள மேடத்தில ஒரு நட்பு. விருச்சிகததில இரண்டு. மிதுனததில் மூன்று மகரத்தில நான்கு சிங்கத்தில் ஐந்து. மீனததில் ஆறு துலாததில் ஏழு. இடபததில எட்டு தனுவில் ஒன்பது. கற்கட

கததில் பதது கும்பததில் பதினொன்று. இவ்வகையாக நட்புநரம்புகள் நின்றன. 0 உம் 22 உம் கிளைக்கும் நடபுக்கும பொதுவாதலின், கும்பத்தில் அனைத்தும நடபு என்பாம அடுத்துவரும் இரு பாலைகளுள, ஒரேயொரு நரம்புமாத்திரம் வேறுபட, மறறவை ஒன்றிநிறகக காண்கின்ரும

இனி, மேலே காடடிய அலகுநிலையெணகளிலிருந்து, ஒவவொரு பாலையிலு முள்ள பனனிரணடு வீட்டிறகும் தனிததனி யமைநத அலகெண்களாக கணக்கிட லாம் ஒரு வீடடின அலகுநிலையெண்ணிலிருந்து, அதற்கு முன்னுள்ள அலகுநிலை யெண்ணைக கழிகக, அவ்வீட்டிற்குரிய அலகெண் கிடைககும் இப்படிப் பெறற அலகெணகளாவன

கன்னி	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1
மேடம	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1
விருசசிகம்	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1
மிதுனம	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1
மகரம	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1
சிஙகம	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1
மீனம	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1
துலாம	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3
இடபம	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3
தனு	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3
கறகடகம்	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3
கும்பம	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3

இவவலகெணகளை நோககுமிடததுக், கன்னியில் வலமுறையாக (ஆரோகண மாக) நிறகும எணகள, கும்பததில இடமுறையாக (அவரோகணமாக) நிறகக் காண் கினறோம இபபடியே, மேடததிறகுக் கறகடகம, விருசசிகத்திற்குத தனு, மிதுனத் திறகு இடபம, மகரததிறகுத துலாம, சிங்கத்திறகு மீனம், எதிரநிரனிறையாக அமைநதன.

இடமுறைப்பாலை பனனிரணடினையும இடமுறையாக (அவரோகணமாக) எழுதுவாம்.

கும்பம்	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1
கறகடகம்	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1
தனு	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1
இடபம	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1
துலாம்	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1
மீனம்	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1
சிஙகம்	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1
மகரம்	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3

மிதுனம	1	3	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3
விருசசிகம்	1	3	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3
மேடம்	1	1	3	1	3	1	3	1	1	3	1	3
கன்னி	1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3

இவ்வெண்கள், வலமுறைப்பாலைகளின வலமுறை (ஆரோகண) எண்களை ஒத்துநிறறல காண்க. அஃதன்றியும, கும்பம, கற்கடகம, தனு, இடபம், துலாம் மீனம், சிங்கம், மகரம், மிதுனம, விருசசிகம், மேடம், கனனி யென்பன ஒன்றினபின ஞென்று ஆறும விடாகத தொடர்நது வருதலையும நோக்குக நின்ற வீட்டினுககு ஆறும் இடம நடபாகும. ஆதலின, இடமுறைபபாலைகள் நட்புமுறையாகத் தொடர்நது வருவனவெனக கணடாம ஆயபபாலையிலே இடமுறையலகுநிலைகள ஈறறினினறு எணணப்படுவ

கும்பம	22	19	18	15	14	11	10	9	6	5	2	1	0
கறகடகம	22	19	18	15	14	13	10	9	6	5	2	1	0
தனு	22	19	18	15	14	13	10	9	6	5	4	1	0

பிறவும் இப்படியே

வலமுறை, இடமுறைபபாலைகளின அலகெணகள், அலகுநிலையெண்கள் என்னும் அனைத்தினையும இராசிவட்டத்திலே எளிதாகக காணலாம

மீ 1	மே 1	இ 3	மி 1
கு 3			கற 3
ம 1			சிங 1
த 3	வி 1	து 3	கன 1

[illegible]ாம முன்பு குறிப்பிடடபடி, இடபம், கற்கடகம், துலாம், தனு, கும்பம் மூம் [illegible] அலகு பெறுவ, ஏனைய ஒவவோர் அலகு பெறுவ வலமுறையிலே கன்னிப் பாலையின அலகெண்களை எழுதுவதறகு, அதனை யடுததுநின்ற துலாத்தினின்று தொடஙகிக், கன்னிமுடிய எடுக்கவேண்டும்

3 1 3 1 3 1 1 3 1 3 1 1

பிறவும் இப்படியே யென அறிக

அலகுநிலையெணகளைக காணபதறகு, 0 ஐ முதலில நிறுததி, அலகெண்களை ஒவவொனருகக் கூடடிச் செலலவேணடும இவவாறு கன்னிப்பாலைககுக் கணக்கிடக் கிடைப்பது

0 3 4 7 8 11 12 13 16 17 20 21 22

பிறவும இப்படியே யென அறிக

ஆயப்பாலை யிடமுறையிலே குமபப்பாலையின் அலகெண்களை எழுதுவதறகுக், கும்பத்தினின்று தொடங்கி, இடமுறையாகச சென்று மீனம் முடிய எடுககவேண்டும

3 1 3 1 3 1 1 3 1 3 1 1

அலகுநிலையெண்களைக காணபதற்கு, 22 ஐ முதலில நிறுததி, ஒவவொனருகக கழிததுச செல்லவேணடும இவவாறு குமபப்பாலைக்குக கணக்கிடக் கிடைபபது

22 19 18 15 14 11 10 9 6 5 2 1 0

பிறவும் இப்படியே என அறிக

3. ஏழ் பெருமபாலைகளை மூன்று கிரமங்களிலும நிறுததல

1. தாரககிரமம.

மேறசெலலுமுன், தாரககிரமத்திலே நாம கணிததுக்கண்ட ஏழ் பெருமபாலைகளின் அலகெண்களை வைதது நோககுவோமாக

மேறசெம்பாலை	4	4	4	1	4	4	1
செம்பாலை	4	4	1	4	4	1	4
படுமலைப்பாலை	4	1	4	4	1	4	4
செவவழிபபாலை	1	4	4	1	4	4	4
அருமபாலை	4	4	1	4	4	4	1
கோடிப்பாலை	4	1	4	4	4	1	4
விளரிப்பாலை	1	4	4	4	1	4	4

மேறசெம்பாலை யெனனும நிரலின ஈறறில நிற்பது தாரநரம்பு இதனைத் தொடஙகுமிடம் 0 ஆக வைகக, 4 இல் குரலும், $4+4=8$ இல துததமும, $8+4=12$ இல கைக்கிளையும, $12+1=13$ இல் உழையும, $13+4=17$ இல இளியும், $17+4=21$ இல் விளரியும, $21+1=22$ இல் தாரமும் நின்றன. பன்னிரு பாலையுள் இது சிஙகப்பாலையில நினறது. செம்பாலை துலாத்திலும், படுமலைப்பாலை தனுவிலும், செவ்வழிப்பாலை கும்பததிலும், அரும்பாலை மீனத்திலும், கோடிப்பாலை இடபத்

திலும், விளரிப்பாலை கற்கடகத்திலும் நின்றன. இக்காலத்து இராகங்களோடு ஒப்பு நோக்கி யறியும்பொருட்டுப், பன்னிரண்டு இசைநிலை வீடுகளிலே (சுவரஸ்தானங் களிலே) ஒவ்வொரு பாலையும் அமைந்து நின்ற ஏழு வீட்டினையும் காணவேண்டும். சிங்கப்பாலையிலே மேலே கண்ட எண்கள் நின்ற வீடுகளை வைத்துக்கொண்டு, மற்ற ஐந்தினையும் வெற்றிடமாக விட்டால், கொள்ளும் வீடு இவை, தள்ளும் வீடு இவை யென்பது தெளிவாகும். பிறவு மிப்படியே. இக்காலத்து இராகங்களைக் காணப் போகின்றோமாதலினாலே, வீடுகளை இக்காலத்துச் சுவரஸ்தானங்களின் பெயரால் குறி யீடு செய்வாம்.

	ஷட்ஜம	சுத்த ரிஷபம	சதுசுருதி ரிஷபம	சாதாரண காந்தாரம	அந்தர காந்தாரம	சுத்த மத்திமம	பிரதி மத்திமம	பஞ்சமம	சுத்த தைவதம	சதுசுருதி தைவதம	கைசிகி நிஷாதம	காகலி நிஷாதம	ஷட்ஜம
சிங்கம்—மேற்செம்பாலை	0	—	4	—	8	—	12	13	—	17	—	21	22
துலாம்—செம்பாலை	0	—	4	—	8	9	—	13	—	17	18	—	22
தனு—படுமலைப்பாலை	0	—	4	5	—	9	—	13	14	—	18	—	22
கும்பம்—செவ்வழிப்பாலை	0	1	—	5	—	9	10	—	14	—	18	—	22
மீனம்—அரும்பாலை	0	—	4	—	8	9	—	13	—	17	—	21	22
இடபம்—கோடிப்பாலை	0	—	4	5	—	9	—	13	—	17	18	—	22
கடகம்—விளரிப்பாலை	0	1	—	5	—	9	—	13	14	—	18	—	22

மேற்செம்பாலை மேசகல்யாணியாகவும், செம்பாலை அரிகாம்போதியாகவும், படுமலைப்பாலை நடபைரவியாகவும், செவ்வழிப்பாலை சுத்ததோடியாகவும், அரும்பாலை தீரசங்கராபரணமாகவும், கோடிப்பாலை கரஹரப்பிரியாவாகவும், விளரிப்பாலை அநுமத்தோடியாகவும் அமைந்துநிற்றல் காண்க. பிரதிமத்திமத்தில் இருவேறலகு நிற் கின்றன. மற்ற வீடுகளிலெல்லாம் ஒவ்வோரலகே நிற்கின்றனவாதலின், 22 சுருதி களிலே 10 சுருதிகள் தாரக்கிரமத்திலே பயன்படவில்லை.

கும்பப்பாலையாக மெட்டு வைக்கப்பட்ட சுருதிவீணையிலே, இவ்வேழு பாலை களையும் தோற்றுவிக்கவேண்டுமாயின், முதலிலே, கும்பத்திற் றோற்றுகிற செவ்வழிப் பாலையைப் பிறப்பிக்கவேண்டும். கிரகசுவரம் மாற்றிச்செல்ல, மற்றவை பிறப்பன. அலகுநிலைகளோடு 22 கூட்ட, மேற்றானத்து அலகுநிலையாம். உதாரணமாக, 23, 27 31 என்பன முறையே 1, 5, 9 ஐக் குறிப்பன.

செவ்வழிப்பாலை	0	1	5	9	10	14	18	22						
அரும்பாலை		1	5	9	10	14	18	22	23					
கோடிப்பாலை			5	9	10	14	18	22	23	27				
விளரிப்பாலை				9	10	14	18	22	23	27	31			
.மேறசெம்பாலை					10	14	18	22	23	27	31	32		
செமபாலை						14	18	22	23	27	31	32	36	
படுமலைப்பாலை							18	22	23	27	31	32	36	40

ஒவவொரு பாலையிலும் முதலில்நின்ற அலகுநிலையெண்ணினை அந்த நிரலி லுள்ள அலகுநிலையெண்களை ஒவ்வொனறிலுமிருந்து தனித்தனி கழிதது எழுதினுற் பாலைகளின சுததவுருவம பிறக்கக் காணலாம

11 இளிககிரமம

இனி, இளிககிரமததிலே ஏழ்பெரும்பாலைகளின் உருவஙகளைக காணபாம. விளரியும், கைக்கிளையும, தாரக்கிரமததிற போல, முறையே கற்கடகத்திலும் கும்பத் திலும் நிற்க, மற்ற ஐந்தும் தாரக்கிரமததில் நினற இடததிலிருந்து ஒரு வீடு தளளி நிற்பது இளிக்கிரமமாம. அஙஙனமாதலின், இளி மிதுனததிலும, தாரம் கன்னியி லும, குரல விருச்சிகததிலும, துததம மகரததிலும, உழை மேடததிலும நிறப வென்பது பெறப்படுகின்றது

கும்பப்பாலையாக மெட்டுவைக்கப்பட்ட சுருதிவீணையிலே, கும்பம் மேருவில் நிற்கும் முதல வீடு மீனம், இரண்டாம் வீடு மேடம். இபபடித தொடர்ந்து வந்து பன்னிரணடாம வீடு கும்பமாகும். ஆதலின், வீடுகளை மீனம முதலாக வைதது, அவவவ் வீட்டிறகுரிய அலகெண்ணினையும, ஏழு இசை நரம்புகளையும் மேலே சொலலியபடி நிறுததுவாம.

மீனம்	மேடம்	இடபம	மிதுனம	கடகம்	சிங்கம	கன்னி	துலாம	விருச்சிகம	தனு	மகரம	கும்பம்
1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3
—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை

அந்தரங்களாகிய மீனம, இடபம், சிங்கம், துலாம், தனு வெற்றிடமாக விடப் பட்டன. முன்பு தாரக்கிரமத்திலே, இவை நரம்புநின்ற இடங்கள் என்பதை உணரு கிரேம். இளி நரம்பு இடப, மிதுனத்திலுள்ள 4 அலகைப் பெறுகின்றது. விளரி

கடகத்திலுள்ள 3 அலகைப் பெறுகின்றது தாரம் சிங்கம், கன்னியிலுள்ள 2 அலகைப் பெறுகின்றது குரல துலாம, விருசசிகததிலுள்ள 4 அலகைப் பெறுகின்றது. துத்தம் தனு, மகரததிலுள்ள 4 அலகைப் பெறுகினறது கைக்கிளை கும்பததிலுள்ள 3 அலகைப் பெறுகின்றது உழை மீனம், மேடததிலுள்ள 2 அலகைப் பெறுகின்றது ஆகவே, இளிக்கிரமத்தினலகுகள் இளிமுதலாக 4 3 2 4 4 3 2 என நின்றன. இவற்றைக் குரல்முதலாக எடுகக, 4 4 3 2 4 3 2 ஆம.

குரலதுததம் நானகு கிளைமூன் றிரணடாங
குரையா உழைஇளி நானகு—விரையா
விளரியெனின மூனறிரணடு தாரமெனச சொனனார
களரிசேர கணணுறறவா

என்னும் மேறகோட சூத்திரம இதனை உணாததுகின்றது ச ரி க ம ப த நி என்னும் ஏழிற்கும், முறையே, 4 3 2 4 4 3 2 எனனும சுருதிகளுரிய என இககாலதது இசையாசிரியர் கூறுதலின, இளிக்கிரமதது, இளி முதலாகிய இளி, விளரி, தாரம, குரல, துததம், கைக்கிளை, உழை யென்னும நிரலே ச ரி க ம ப த நி என நின்றது என்பது தெளிவாகிறது.

சுருதிவீணையிலே, இளிக்கிரமத்தில் ஏழுபாலைகளையும் தோற்றுவிப்போம கும்பப்பாலையிலே குமபம தொடஙகுமிடம் 0, மேடம, உழை நிறகுமிடம 2, மிதுனம, இளி நிற்குமிடம் 6, கடகம, விளரி நிறகுமிடம 9, கன்னி, தாரம நிறகுமிடம 11, விருசசிகம, குரல் நிறகுமிடம் 15, மகரம, துத்தம நிறகுமிடம் 19, குமபம, கைககிளை நிற்குமிடம் 22 தொடஙகுமிடததிலும கைககிளை நின்றது ஏழு இராசி வீடுகளிலுந தொடங்கிக, கருவியில் வாசிக்கும் முறையாக ஏழு பாலைகளையும எழுதுவாம.

கைககிளை—குமபம்	0	2	6	9	11	15	19	22						
உழை—மேடம		2	6	9	11	15	19	22	24					
இளி—மிதுனம			6	9	11	15	19	22	24	28				
விளரி—கடகம்				9	11	15	19	22	24	28	31			
தாரம்—கன்னி					11	15	19	22	24	28	31	33		
குரல—விருசசிகம						15	19	22	24	28	31	33	37	
துததம—மகரம							19	22	24	28	31	33	37	41

உழை முதல உழை யீருகிய பாலையில தொடங்குமிடம 2, முடிக்குமிடம 22+2=24 இளி முதல இளி யீருகிய பாலையில தொடங்குமிடம 6, முடிக்குமிடம 22+6=28 பிறவு மிப்படியே

பனனிரு பாலைகளிலே, மேறகுறிதத இராசிகளைத தொடக்கமாகவுடைய ஏழு பாலைகளின முழு உருவத்தை எழுதுவாம

குமபம	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
மேடம	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21	22

மிதுனம்	0	3	4	5	8	9	12	13	16	17	18	21	22
கற்கடகம்	0	1	2	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
கன்னி	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
விருச்சிகம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	18	21	22
மகரம்	0	3	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22

கருவியில் வாசிதத பாலைகளின் சுதத வுருவத்தைக காண்பாம உழை—மேடத்திறகு முதலில நின்ற 2 இனை நிரலிலுள்ள எல்லா எணகளிலும் கழித தெழுதுக இளி—மிதுனததிறகு 6 இனை நிரலிலுள்ள எல்லா எண்களிலும் கழித தெழுதுக. பிறவும இப்படியே

கைக்கிளை—கும்பம்	0	2	6	9	11	15	19	22
உழை—மேடம	0	4	7	9	13	17	20	22
இளி—மிதுனம	0	3	5	9	13	16	18	22
விளரி—கடகம்	0	2	6	10	13	15	19	22
தாரம—கன்னி	0	4	8	11	13	17	20	22
குரல—விருச்சிகம	0	4	7	9	13	16	18	22
துததம்—மகரம்	0	3	5	9	12	14	18	22

பனிரு பாலை யுருவங்களில் மேறகணட எண்களை நிறுத்திககொண்டு, ஒவவொரு நிரலிலும எஞ்சி நின்ற ஐந்தினையும் வெற்றிடமாக விடுவாம்

		சு—ரி	சது—ரி	சா—கா	அ—கா	சு—ம	பி—ம	ப	சு—தை	சது—தை	கை—நி	கா—நி	தா
கைககிளை—அருமபாலை	0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22
உழை—கோடிபபாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	—	17	20	—	22
இளி—விளரிபபாலை	0	3	—	5	—	9	—	13	16	—	18	—	22
விளரி—மேறசெமபாலை	0	—	2	—	6	—	10	13	—	15	—	19	22
தாரம—செமபாலை	0	—	4	—	8	11	—	13	—	17	20	—	22
குரல—படுமலைப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	16	—	18	—	22
துததம—செவவழிபபாலை	0	3	—	5	—	9	12	—	14	—	18	—	22

இளிக்கிரமத்திலே, தாரங் குரலாகச் செம்பாலையாதல காணக. அரங்கேற்று காதையினுள்ளே, 'இறுதியாதியாக' என இளங்கோவடிகள் குறிப்பிட்டது இவ்

வுண்மையினையேயாம் மேலும், குரல் குரலாகப் படுமலைப்பாலையும, துத்தங் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலையும், கைக்கிளை குரலாக அருமபாலையும், உழை குரலாகக கோடிப்பாலையும, இளி குரலாக விளரிபபாலையும், விளரி குரலாக மேறசெம்பாலையு மாதல் காண்க.

13 சுருதி பெற்ற பஞ்சமம் ஐந்து பாலைகளில வருகிறது செவ்வழிபபாலையிற பஞ்சமமில்லை அரும்பாலையில நட்புப் பஞ்சமம 11 ஆம் சுருதியில் நிற்கிறது. இப்பாலையின் அலகெண்களையும எழுதிக்கொள்வாம்

அரும்பாலை	2	4	3	2	4	4	3
கோடிபபாலை	4	3	2	4	4	3	2
விளரிப்பாலை	3	2	4	4	3	2	4
மேறசெமபாலை	2	4	4	3	2	4	3
செம்பாலை	4	4	3	2	4	3	2
படுமலைப்பாலை	4	3	2	4	3	2	4
செவவழிப்பாலை	3	2	4	3	2	4	4

இளிக்கிரமத்திலே 1, 21 எனனுஞ் சுருதிகள் தோறறவில்லை. மற்ற இருபதும வருகின்றன.

III குரறகிரமம

குரற்கிரமத்திலே ஏழ் பெருமபாலைகளையுங காணப்புகுவாம் தாரக்கிரமததிலே, துத்தம், விளரி, கைககிளை இடம வேறுபடாது நிற்க, ஏனைய நான்கும ஒரு வீடு தள்ளி நிறபது குரறகிரமமாம அஙஙனமாதலின, உழை-மேடததிலும், இளி மிதுனததிலும, விளரி கறகடகததிலும, தாரம கன்னியிலும, குரல விருசசிகத்திலும, துத்தம் தனுவிலும், கைககிளை கும்பததிலும நிறபனவாம

மீனம	மேடம்	இடபம	மிதுனம்	கடகம்	சிஙகம்	கனனி	துலாம	விருசசிகம	தனு	மகரம்	கும்பம
1	1	3	1	3	1	1	3	1	3	1	3
—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை

அந்தரங்களாகிய மீனம, இடபம, சிஙகம, துலாம், மகரம் வெறறிடமாய் நின்றன. இககிரமத்திலே, துததம் 3 அலகும, கைககிளை 4 அலகும் பெறுவன. மறற நரமபுகள் முன்போலவே அலகு பெறுவன அஙஙனமாதலின், ம ப த நி ச ரி க என்னும் ஏழும் 4 3 4 2 4 3 2 என அலகு பெறுவன. கருவியில் நரம்பு நிற்கு

மிடங்கள் 0 2 6 9 11 15 18 22. ஏழு இராசி வீடுகளிலும் தொடங்கிக், கருவி யில் வாசிக்கும் முறையாக, ஏழு பாலைகளையும் எழுதுவாம்.

கைக்கிளை—கும்பம	0	2	6	9	11	15	18	22						
உழை—மேடம		2	6	9	11	15	18	22	24					
இளி—மிதுனம			6	9	11	15	18	22	24	28				
விளரி—கற்கடகம்				9	11	15	18	22	24	28	31			
தாரம்—கன்னி					11	15	18	22	24	28	31	33		
குரல்—விருச்சிகம						15	18	22	24	28	31	33	37	
துத்தம்—தனு							18	22	24	28	31	33	37	40

பன்னிரு பாலைகளிலே, மேற்குறித்த இராசிகளைத் தொடக்கமாகவுடைய ஏழு பாலைகளின் முழு உருவத்தை எழுதுவாம்

கும்பம்	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
மேடம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21	22
மிதுனம	0	3	4	5	8	9	12	13	16	17	18	21	22
கற்கடகம்	0	1	2	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
கன்னி	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22
விருச்சிகம	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	18	21	22
தனு	0	1	4	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22

கருவியிலெடுத்த பாலைகளின் சுத்த வுருவத்தை, முன்பு இளிக்கிரமத்திற்குச் செய்ததுபோலக், கணக்கிட்டு எழுதுவாம்

கைக்கிளை—கும்பம	0	2	6	9	11	15	18	22
உழை—மேடம	0	4	7	9	13	16	20	22
இளி—மிதுனம்	0	3	5	9	12	16	18	22
விளரி—கற்கடகம	0	2	6	9	13	15	19	22
தாரம்—கன்னி	0	4	7	11	13	17	20	22
குரல்—விருச்சிகம	0	3	7	9	13	16	18	22
துத்தம்—தனு	0	4	6	10	13	15	19	22

பன்னிரு பாலை யுருவங்களில் மேற்கண்ட எண்களை நிறுத்திக்கொண்டு, ஒவ்வொரு நிரலினும் எஞ்சிநின்ற ஐந்தினையும் வெற்றிடமாக விடுவாம்.

	ச	சு—ரி	சது—ரி	சா—கா	அ—கா	சு—ம	பி—ம	ப	சு—தை	சது—தை	கை—நி	கா—நி	ச
கைக்கிளை—செம்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	18	—	22

	ச	சு—ரி	சது—ரி	சா—கா	அ—கா	சு—ம	பி—ம	ப	சு—தை	சது—தை	கை—நி	கா—நி	ச
உழை—படுமலைப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	16	—	20	—	22
இளி—செவ்வழிப்பாலை	0	3	—	5	—	9	12	—	16	—	18	—	22
விளரி—அரும்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	13	—	15	—	19	22
தாரம்—கோடிப்பாலை	0	—	4	7	—	11	—	13	—	17	20	—	22
குரல்—விளரிப்பாலை	0	3	—	7	—	9	—	13	16	—	18	—	22
துத்தம்—மேற்செம்பாலை	0	—	4	—	6	—	10	13	—	15	—	19	22

இப்பாலைகளின் அலகெண்களையும் எழுதிக்கொள்ளலாம்

செம்பாலை	2	4	3	2	4	3	4
படுமலைப்பாலை	4	3	2	4	3	4	2
செவ்வழிப்பாலை	3	2	4	3	4	2	4
அரும்பாலை	2	4	3	4	2	4	3
கோடிப்பாலை	4	3	4	2	4	3	2
விளரிப்பாலை	3	4	2	4	3	2	4
மேற்செம்பாலை	4	2	4	3	2	4	3

குரற்கிரமத்திலே, *1, 8, 14, 21* என்னும் அலகுகள் வருவதில்லை. எஞ்சிய பதினெட்டும் வருவன. கழிக்கப்பட்ட அலகுகள், முறையே, $\frac{256}{243}$, $\frac{81}{64}$, $\frac{128}{81}$, $\frac{243}{128}$ என்னும் அசைவெண் விகிதங்களை யுடையன. இவை பெரிய பின்னங்களாதலின், இசைக்கு வாய்ப்புடையவல்ல.

4. மூன்று கிரமங்களிலும் பன்னிரு பாலைகளையும் கருவியிலே தோற்றுவித்தல்; வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு; எதிர்நிரனிறைப் பாலைகள்

சுருதிவீணையின் இருதானங்களை மேலுங் கீழுமாக எழுதி, இடையிலே நரம்புகளைத் தாரக்கிரமமாக நிறுத்தக் கிடைப்பது

இராசி வீடுகள்	மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்
முதற்றானத்து அலகுநிலைகள்	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22

இராசி வீடுகள்	மீனம	மேடம	இடபம்	மிதுனம்	கடகம	சிங்கம்	கன்னி	துலாம	விருச்சிகம்	தனு	மகரம	கும்பம்
நரம்புகள்	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	—	கை
இரண்டாந்தானதது அலகுநிலைகள	23	24	27	28	31	32	33	36	37	40	41	44

சுருதிவீணை குமபப்பாலையாக மெட்டுவைக்கப்பட்டதாதலின், கும்பம மேருவில நின்றது, முதல வீடு மீனம, இரணடாம வீடு மேடம், பிறவும முறையாகத் தொடர்நது வருவன தாரக்கிரமததிலே நரமபுகள் நிறகும் இராசி வீடுகளாவன: உழை—மீனம், இளி—இடபம, விளரி—கறகடகம, தாரம்—சிஙகம், குரல்—துலாம, துததம்—தனு, கைககிளை — குமபம கைககிளை தொடங்குடமாகிய 0 இலும் நின்றது.

குமபம் முதற குமப மீருக நிறகும கைககிளை குரலாகிய செவவழிப்பாலை மேலே காட்டப்பட்டது வட்டப்பாலையாகப பன்னிரு பாலையினையும நிரலபடுதது மிடதது, அவை கனனி முதற் கும்ப மீருகக கிளையியையபிற ஞெருடர்நதுவருதல் வல முறைததொடாபு எனபபடும. குமபம முதற கன்னி யீருக நடபியையபிற ஞெருடாநது வருதல இடமுறைததொடர்பு எனபபடும நின்றநரம்பிறகு ஆறும் நரம்பு நடபு நரமபு ஆதலின, குமபததிறகு நடபு கறகடகம என அறிவாம் கற்கடகத்தில நிற்பது விளரி விளரி முதல விளரி யீருகிய விளரிப்பாலையை எழுதுதற்கு, மேரு கற்கடக வீடு, முதல் வீடு சிஙக வீடு, இரண்டாம் வீடு கன்னி வீடு, பிறவும் முறையாகத் தொடாநதுவந்து, இறுதியில் நிறபது கற்கடக வீடு எனககொண்டு, நரம்பு நிற்கும் வீட்டிலே நரமபின பெயரையும், அதன அலகுநிலையெண்ணினையும் எழுதவேண்டும். அநதரஙகளை வெறறிடமாக விடவேணடும கற்கடகததைதத தொடாநது, அதறகு நட்பாகிய தனு, அதனைத தொடாநது அதறகு நட்பாகிய இடபம, என்றிவவாறு கன்னி வரையும எடுத்து, மேறகாட்டியவாறு நரம்புகளை நிறுததவேணடும இவ்வாறு செயது பெற்ற முடிபு இதன்கீழ உளது.

தாரககிரமததில வட்டபபாலை.

குமபம செவவழிபபாலை	0 கை	1 உ	—	5 இ	—	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 து	—	22 கை
கறகடகம விளரிபபாலை	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 து	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி
தனு படுமலைபபாலை	18 து	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா	—	36 கு	—	40 து
இடபம கோடிப்பாலை	5 இ	—	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 து	—	22 கை	23 உ	—	27 இ

துலாம செமபாலை	14 கு	—	18 தூ	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா	—	36 கு
மீனம அருமபாலை	1 உ	—	5 இ	—	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 தூ	—	22 கை	23 உ
சிஙகம மேற்செம்பாலை	10 தா	—	14 கு	—	18 தூ	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா
மகரம அந்தரச்செவவழிப்பாலை	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா	—	36 கு	—	40 தூ	—
மிதுனம அ—விளரிப்பாலை	—	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 தூ	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—
விருச்சிகம் அ—படுமலைப்பாலை	—	18 தூ	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா	—	36 கு	—
மேடம அ—கோடிப்பாலை	—	5 இ	—	9 வி	10 தா	—	14 கு	—	18 தூ	—	22 கை	23 உ	—
கன்னி அ—செமபாலை	—	14 கு	—	18 தூ	—	22 கை	23 உ	—	27 இ	—	31 வி	32 தா	—

நரமபடைவினலே ஏற்படுகிற பாலையை முதலில நிறுததிக்கொணடு, அவவக கிரமத்திற்குரிய தாரத்தாககத்தினலே பதினெருகாற றிரிக்க, மற்றப பதினெரு பாலையும் பிறக்கும் பன்னிரண்டாம் பாலையை அமமுறையே திரிகக, அது முதலில நின்ற பாலையோடணைந்து, பன்னிரண்டும வடடப்பாலையாய் நிற்றலைக் காட்டும்

தாரத்தாக்கம் என்பது தாரததினை ஆக்கிக் கொள்ளுதல் எனப் பொருளபடும். இறுதியிலே தோன்றிய கைககிளைநரமபு முதலிலே தோன்றிய தாரத்தோடு இயல் பாக அணையாதாகலின், தாரத்தினை ஆக்கிக்கொள்ளுதல் இன்றியமையாதாயிற்று ஏழு நரம்புகளும் கிளைமுறையாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டன ஒரு கிளைக்கோட்டின அலகு 13. ஒருதானமாகநின்ற இராசி வட்டத்தின் அலகு 22. ஏழு இராசி வடடத்திலே $(22 \times 7 = 154)$ பன்னிரண்டு கிளைக்கோடடினை $(12 \times 13 = 156)$ எடுக்கக, கிளை 2 அலகு இராசி வட்டத்திற்குப் புறம்பாய் நிற்கும. இசை நரம்பியலிலே இதனை விதியிசை யென்றும். தார நரம்பின் அலகினேடு இவ்விதியிசையினைச் சேர்க்க, அது கைக்கிளையினேடு அணையும் பன்னிரண்டு கிளைககோட்டிலும தாரம பன்னிரண்டு இடங்களில் நின்றதாதலின், பன்னிருமுறை தாரததாக்கம செயயவேணடியதாயிற்று இது இடமுறைத திரிபு வலமுறையிலே திரிக்கவேண்டுமாயின, தாரததையல்ல, கைக்கிளையை யாககிக்கொள்ளவேண்டும் நரமபுகளை இடம் பெயர்தது நிறுத்தலினலே ஏறபடுகின்ற வேறுபாடுகள் சில தாரததாக்கததோடு நிகழ்வன. இவவேறுபாடுகள ஒவ்வொரு கிரமத்தினுககுஞ் சிறப்பாக வுள்ளன. இங்கு நிலைமாறுவது தாரநரம்பு ஒன்றேயாம. கைககிளையோ டணைதறகாகத் தாரம இடம் பெயர்ந்து, அநதரம் நிற்குமிடஞ் செலலுகிறது அதனல், ஓரலகு பெற்று, 11 ஆம் அலகில் நிறகிறது இதனேடு விதியிசை 2 அலகினைக் கூட்ட, 13 ஆம். இவ்வாறு 13 ஆம் அலகிலே தாரததை நிறுதத, முதலில் நின்ற செவவழிப்பாலை, அடுத்துநின்ற விளரிப்பாலையோடு முற்றிலும் அணையும. அஃதாவது, தன்னியல்பு மாறிய செவ்வழிப்பாலை, ‘வம்புறுமரபின்’ விளரிப்பாலையாயிறறு. விளரிப்பாலையை

இவவாறு திரிக்க, அது படுமலைப்பாலையாகும். படுமலை கோடியாகும; கோடி செம் பாலையாகும்; செம்பாலை அரும்பாலையாகும், அரும்பாலை அந்தரச்செவ்வழிப்பாலை யாகும், அநதரசசெவவழி அந்தர விளரியாகும; அநதரவிளரி அந்தரப்படுமலையாகும்; அந்தரபபடுமலை அநதரக்கோடியாகும; அநதரக்கோடி அந்தரச்செம்பாலையாகும; அந்தரசசெமபாலை முதலில் நின்ற செவவழிப்பாலையாகும். இதுவே வட்டப்பாலை யிலே பன்னிருபாலைகளும் நினறமுறையாகும்

சுருதிவீணையிலே, தாரககிரமததிலே செவவழிப்பாலையும, இளிககிரமத்திலே அருமபாலையும, குரறகிரமததிலே செம்பாலையும் முதலிலே தோறறுவன மறறப் பதினொன்றும் அடைவே தோறறுவன.

சகோடயாழிலே, இளிககிரமத்திலே கோடிபபாலையும், குரற்கிரமத்திலே படு மலைப்பாலையும் முதலிலே தோறறுவன. மற்றப் பதினொன்றும் மேற்காட்டிய முறைப்படி தொடர்ந்து வருவன

அந்தரப்பாலை யைந்தினையும் பாடுமபோது, முதலில் நின்ற நரம்பினை ஈற்றி லும பெய்து பாடவேண்டும் அப்படிப் பாடும்போது, அவை அவைப்பெயரிய பெருமபாலையி னுருவத்தைப் பெறுவன இவவாறு நோக்குமிடதது, அரும்பாலையும், மேறசெமபாலையும் அலலாதன ஐந்தும் இவ்விரண்டுருவம பெறுவன என்பது தெளி வாயிற்று தாரம கைக்கிளையோடு இயலபாக இணையாதாதலின், தாரம முதலாகிய மேற்செம்பாலைக்கும், கைக்கிளை முதலாகிய செவ்வழிப்பாலைககு மிடையே, ஐந்து பாலை வரவேண்டியதாயிற்று ஐநது கிளைக்கோடு ($13 \times 5 = 65$) மூன்று இராசி வடடததில ($3 \times 22 = 66$) ஓரலகு குறைநததாதலின், அந்தரசசெவ்வழியின் முதலில் நினற கைக்கிளையானது ஐந்து அந்தரஙகளின் வரும் செவ்வழிப்பாலையிலே ஒரு வீடு முநதி நிற்கிறது.

சுருதிவீணையிலே, இளிக்கிரமததில் நரமபுகளை நிறுத்தி, மேலே செய்தது போல, இளிக்கிரமத்து வட்டப்பாலையைத் தோற்றுவிப்பாம்

இளிக்கிரமததிலே நரம்புகள் நிற்கும இராசி வீடுகளாவன. உழை மேடம், இளி மிதுனம், விளரி கற்கடகம், தாரம் கன்னி, குரல விருச்சிகம், துத்தம் மகரம், கைக்கிளை கும்பம்

இராசி வீடுகள்	மீனம	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கடகம	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்
முதறருனத்து அலகுநிலைகள்	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
நரம்புகள்	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை
இரண்டாம் தானத்து அலகுநிலைகள்	23	24	27	28	31	32	33	36	37	40	41	44

இளிக்கிரமத்தில் வட்டப்பாலை.

கும்பம் அருமபாலை	0 கை	—	2 உ	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	—	19 து	22 கை
கற்கடகம் மேற்செமபாலை	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	—	19 து	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி
தனு அந்தரச்செவ்வழிப்பாலை	—	19 து	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—	37 கு	—
இடபம் அ-விளரிப்பாலை	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	—	19 து	22 கை	—	24 உ	—
துலாம் அ-படுமலைப்பாலை	—	15 கு	—	19 து	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—
மீனம் அ-கோடிபபாலை	—	2 உ	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	—	19 து	22 கை	—
சிங்கம் அ-செமபாலை	—	11 தா	—	15 கு	—	19 து	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—
மகரம் செவ்வழிபபாலை	19 து	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—	37 கு	—	41 து
மிதுனம் விளரிப்பாலை	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	—	19 து	22 கை	—	24 உ	—	28 இ
விருச்சிகம் படுமலைபபாலை	15 கு	—	19 து	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—	37 கு
மேடம் கோடிப்பாலை	2 உ	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	—	19 து	22 கை	—	24 உ
கன்னி செமபாலை	11 தா	—	15 கு	—	19 து	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா

இறுதியில நிறகும் செம்பாலையினையும், அதன்மேல நிற்கும் கோடிப்பாலையினையும நோககுமிடத்து, ஒன்றின் ஐநது நரம்புகள மற்றதின் ஐந்து நரம்புகளோடு அணைநது நிற்றலையும், செம்பாலையிலுள்ள துததமும், கைககிளையும் கோடிப்பாலையிலுள்ள விளரி, தாரத்தோடு அணையாது நிறறலையுங் காண்கின்றேம் கோடிப்பாலையிலே, சிங்க வீட்டில விளரிக்குந் தாரததிறகு மிடையேயுள்ள அநதரக் கோலாகிய 10 ஆம அலகுநிலையிலே விளரியை நிறுததினல, அது செம்பாலையிலே 19 ஆம் அலகுநிலையிலே நிற்கும் துததத்தோடு அணையும் மேலும, கோடிப்பாலையிலே, துலாம் என்னும இராசி வீட்டில தாரததிறகும குரலுக்கு மிடையேயுள்ள அநதரக்கோலாகிய 14 ஆம் அலகுநிலையிலே ஓரலகினைக் குறைத்துப், 13 ஆம் அலகுநிலையாககி, அதிலே தாரத்தை நிறுத்தினல், அததாரம, செமபாலையிலே, 22 ஆம் அலகில் நிற்கும் கைக்கிளையோடு அணையும் இவ்விரு மாறறத்திஞலும், கோடிப்பாலை 'வம்புறு மரபிற் செம்பாலை' யாகி, அடுதது நின்ற செம்பாலையோடு முற்றிலும் அணைந்து நிறகும்.

9 ஆம், 11 ஆம் அலகுநிலைகளிலே முறையாக நின்ற விளரி, தாரஙகளைப், 10 ஆம், 13 ஆம் அலகுநிலைகளிலே நிறுத்து மிச்செய்கை தாரத்தாக்க மாயிற்று. தாரம் விதியிசையாகிய கிளை 2 அலகு கூடப்பெற்றது. இளிக்கிரமத்திலே பிறப்

பித்த பன்னிரு பாலையும் வட்டப்பாலையாக அமைந்து நிற்றலை நோக்குவோமாக. முதற்றானத்திலே, 9, 11 இல் நின்ற விளரி, தாரங்களைப் 10, 13 இல் நிறுத்தியது போல, இரண்டாம் தானத்திலே, 31, 33 இலே நின்ற விளரி, தாரங்களை 32, 35 இல் நிறுத்தவேண்டும். தாரம் முதற்றானத்திலே 13 இலும், இரண்டாம் தானத்திலே 35 இலும் நிறகுமாதலின், ஈற்றில் நின்ற செம்பாலையிலே தாரத்தாக்கம் செய்தபின், அது,

13—15—19 22 — 24—28 — 32 35
தா கு து கை உ இ வி தா

என 'வம்புறுமரபின்', அஃதாவது, புதிதாக ஆக்கப்பட்ட மரபிலே, அரும்பாலையாகி, முதலிடத்திலே கும்பத்திலே நிற்கும் அருமபாலையோடு அணைகிறது.

அரும்பாலையிலே தாரத்தாக்கம் செய்ய, அது,

0—2—6—10 13—15—19 22
கை உ இ வி தா கு து கை

என 'வம்புறுமரபின்' மேறசெம்பாலையாகிக, கற்கடகத்தில் நின்ற மேற்செம்பாலையோடு அணைகிறது. இவ்வாறே, மேற்செமபாலையை அந்தரச்செவ்வழியோடும், அநதரசசெவ்வழியை அந்தர விளரியோடும், அநதர விளரியை அநதரப்படுமலையோடும், அந்தரப்படுமலையை அநதரக்கோடியோடும், அந்தரக்கோடியை அந்தரச்செம்பாலையோடும், அந்தரச்செம்பாலையைச செவவழிப்பாலையோடும், செவ்வழிப்பாலையை விளரிப்பாலையோடும், விளரிப்பாலையைப் படுமலைப்பாலையோடும், படுமலைப்பாலையைக கோடிப்பாலையோடும் அணையவைக்கலாமாதலின், பன்னிரண்டும் வடடப்பாலையாய் அமைநதன. இப்பொழுது கூறியது நட்பியைபுத் தொடர்பாகிய இட முறை கும்பப்பாலையிலே மெடடு வைக்கப்பட்ட சுருதிவீணையாதாரமாக, மேலே காட்டிய நரம்புஅந்தரஙகள் அமைந்தன. மேடப்பாலையிலே நிறுத்தப்பட்ட சகோட யாழிலே இவை எவவாறுகுமெனப் பார்ப்போமாக

இளிக்கிரமத்திலே, உழைநரம்பு மேடத்தில நிற்பதாதலின், உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாக நரமபு கட்டப்படட சகோடயாழிலே, நரம்புகள் நிற்கும நிலையினைக் காண்பதற்கு, அவைதம்மை மேடப்பாலையிலே நிறுத்தவேண்டும்.

சகோடயாழ்ககருவியில நரமபுநிலை.

இராசி வீடுகள்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கற்கடகம்	சிங்கம	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்	மீனம்
முதற்றானதது அலகுநிலைகள்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21
நரம்புகள்	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை	—
இரண்டாந்தானத்து அலகுநிலைகள்	22	25	26	29	30	31	34	35	38	39	42	43

சுருதிவீணையிலே, கோடிப்பாலை நின்ற அலகுநிலைகளையும், இங்கு நின்ற அலகு நிலைகளையும் இருபடியாக வைத்து ஒப்புநோக்குவோமாக.

சுருதிவீணை அலகுநிலை	2	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22
நரம்பு	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை
சகோடயாழ அலகுநிலை	0	—	4	7	—	9	—	13	—	17	20

மீன வீட்டிற்குரிய ஓரலகும், மேட வீட்டிற்குரிய ஓரலகும் ஆகிய 2 அலகைச் சுருதிவீணையிற் கண்ட அலகுநிலையெண்களிலிருந்து கழிக்கச், சகோடயாழிலே கோடிப்பாலை நிற்கும் அலகுநிலையெண்களாகின்றன. இவ்வாறே, மற்றப் பதினொரு பாலைகளிலும் அலகுநிலைகளமைவன. பன்னிரண்டினையும் கோடிப்பாலை முதலாகப் படுமலைப்பாலை யீறாக வைக்கலாம். சகோடயாழக் கருவியிலே பன்னிரு பாலைகளையும் வைக்குமிடத்து, இப்பொருளினை மேலும் விரிப்பாம். இங்கு அந்தரங்களின் அலகு நிலைகளைக் குறிப்பிடுவாம். சுருதிவீணைக்கு அமைவாக, மேலே 9 ஆம், 11 ஆம் அலகு நிலைகளில் முறையாக நின்ற விளரி, தாரங்களைப் 10 ஆம், 13 ஆம் அலகு நிலைகளிலே நிறுத்துதலைத் தாரத்தாக்கம் எனக் கூறினும் சகோடயாழிலே, இசசெய்கையின் அமைவைக் காட்டுதற்கு, எங்கும் 2 அலகு கழிக்கவேண்டும். அங்ஙனமாதலின், சகோடயாழிலே, 7 ஆம், 9 ஆம் அலகுநிலைகளில் முறையாக நின்ற விளரி, தாரங்களை 8 ஆம், 11 ஆம் அலகுநிலைகளிலே நிறுத்துதல் தாரத்தாக்கம் ஆகும். மேற்றானத்து அலகுநிலைகள் 22 ஐக் கூட்டிப் பெறுதற்குரிய வாதலினாலே, 29 ஆம், 31 ஆம் அலகு நிலைகளில் முறையாகநின்ற விளரி, தாரங்களை 30 ஆம், 33 ஆம் அலகுநிலைகளிலே நிறுத்துவது மரபாகும்.

இளிக், குரற்கிரமத்திலே தோன்றும் பன்னிருபாலைகளை ஆராய்வாம். துத்தம் இளிக்கிரமத்திலே மகரத்தில் நிற்கும், குரற்கிரமத்திலே தனுவில் நிற்கும். மற்ற நரம்புகள் இரு கிரமத்திலும் ஒரேமுறையாக நிற்பன. சுருதிவீணையிலே குரற் கிரமமாக நரம்புகளை வைத்து, முன்செய்த முறையாகவே பன்னிரு பாலைகளையும் பிறப்பிப்பாம்.

இராசி வீடுகள்	மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்
முதற்றானத்து அலகுநிலைகள்	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
நரம்புகள்	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை
இரண்டாந்தானத்து அலகுநிலைகள்	23	24	27	28	31	32	33	36	37	40	41	44

குரற்கிரமத்தில் வட்டப்பாலை.

குமபம் செமபாலை	0 கை	—	2 உ	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 து	—	22 கை
கற்கடகம அருமபாலை	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 து	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி
தனு மேறசெம்பாலை	18 து	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—	37 கு	40 து
இடபம அநதரசசெவவழிபபாலை	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 து	—	22 கை	—	24 உ	—
துலாம அ—விளரிப்பாலை	—	15 கு	18 து	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—
மீனம அ—படுமலைபபாலை	—	2 உ	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 து	—	22 கை	—
சிஙகம அ—கோடிப்பாலை	—	11 தா	—	15 கு	18 து	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—
மகரம அ—செமபாலை	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—	37 கு	4 து	—
மிதுனம செவவழிபபாலை	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 து	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ
விருசசிகம விளரிபபாலை	15 கு	18 து	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா	—	37 கு
மேடம படுமலைப்பாலை	2 உ	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	18 து	—	22 கை	—	24 உ
கனனி கோடிபபாலை	11 தா	--	15 கு	18 து	—	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா

தாரத்திற்கும குரலிறகும் இடையே நின்ற அந்தரக்கோலினை ஓரலகு குறைத்து, 13 ஆம அலகாக்கி, அதில தாரததை நிறுததத், தாரம் அடுத்த பாலையில் நின்ற கைக்கிளையோடு அணையும துத்தத்திற்கும் கைக்கிளைக்கு மிடையே நின்ற அந்தரக்கோலாகிய 19 ஆம அலகிலே துததததை நிறுத்த, அது அடுத்த பாலையில் நின்ற இளியோடு அணையும் ஈற்றில நின்ற கோடிப்பாலையினை இவ்வாறு திரிக்க, அது 'வமபுறு மரபின்' செமபாலையாகி, முதலில நின்ற செமபாலையோடு அணையும். பிறவு மிவவாறே.

சகோடயாழ்க கருவிக்கு அமைவாக மேடப்பாலையிலே அலகுகளை வைகக வேண்டுமெனின், முன் செய்ததுபோல, எல்லாவிடத்தும 2 அலகு குறைககவேண டும் தாரமும துததமும் இயல்பாக நிறகுமிடங்கள், முறையே, 9 ஆம், 16 ஆம் அலகுகளாகும். தாரததாககம் செய்யுமபொருட்டு, அவறறை நிறுத்தவேண்டிய இடங்கள் 11 ஆம், 17 ஆம் அலகுகளாகும்.

தாரக்கிரமம், இளிக்கிரமம, குரற்கிரமம் என்னும் மூன்று கிரமங்களிலும் பன்னிரு பாலைகளையும பிறபித்தோம் இனி, மூன்று கிரமங்களிலும் ஏழ் பெரும் பாலைகளும் பெற்றுநிற்கும் அலகெண்களை நிரனிறையாகவும், எதிர்நிரனிறையாகவு மெடுத்து, அவை எய்தும் உருவங்களை ஆராய்வாம்.

ஏழ்பெரும்பாலைகளின அலகுகள.

தாரக்கிரமம்								தாரக்கிரமத் தெதிர்நிரனிறை						
4	1	4	4	4	1	4	இ	4	1	4	4	4	1	4
1	4	4	4	1	4	4	வி	4	4	1	4	4	4	1
4	4	4	1	4	4	1	தா	1	4	4	1	4	4	4
4	4	1	4	4	1	4	கு	4	1	4	4	1	4	4
4	1	4	4	1	4	4	து	4	4	1	4	4	1	4
1	4	4	1	4	4	4	கை	4	4	4	1	4	4	1
4	4	1	4	4	4	1	உ	1	4	4	4	1	4	4

இளிக்கிரமம்								இளிக்கிரமத் தெதிர்நிரனிறை						
4	3	2	4	4	3	2	உ	2	3	4	4	2	3	4
3	2	4	4	3	2	4	இ	4	2	3	4	4	2	3
2	4	4	3	2	4	3	வி	3	4	2	3	4	4	2
4	4	3	2	4	3	2	தா	2	3	4	2	3	4	4
4	3	2	4	3	2	4	கு	4	2	3	4	2	3	4
3	2	4	3	2	4	4	து	4	4	2	3	4	2	3
2	4	3	2	4	4	3	கை	3	4	4	2	3	4	2

குரற்கிரமம்								குரற்கிரமத தெதிர்நிரனிறை						
4	3	4	2	4	3	2	தா	2	3	4	2	4	3	4
3	4	2	4	3	2	4	கு	4	2	3	4	2	4	3
4	2	4	3	2	4	3	து	3	4	2	3	4	2	4
2	4	3	2	4	3	4	கை	4	3	4	2	3	4	2
4	3	2	4	3	4	2	உ	2	4	3	4	2	3	4
3	2	4	3	4	2	4	இ	4	2	4	3	4	2	3
2	4	3	4	2	4	3	வி	3	4	2	4	3	4	2

எதிர் நிரனிறைப்பாலைகளின அலகுநிலைகள

இடமுறை தாரககிரமம									வலமுறை தாரத்தெதிர்க்கிரமம்							
22	18	17	13	9	5	4	0	இ	0	4	5	9	13	17	18	22
22	18	14	13	9	5	1	0	வி	0	4	8	9	13	17	21	22
22	21	17	13	12	8	4	0	தா	0	1	5	9	10	14	18	22
22	18	17	13	9	8	4	0	கு	0	4	5	9	13	14	18	22
22	18	14	13	9	5	4	0	து	0	4	8	9	13	17	18	22
22	18	14	10	9	5	1	0	கை	0	4	8	12	13	17	21	22
22	21	17	13	9	8	4	0	உ	0	1	5	9	13	14	18	22

இளிக்கிரமம்									இளியெதிர்க்கிரமம்							
22	20	17	13	9	7	4	0	உ	0	2	5	9	13	15	18	22
22	18	16	13	9	5	3	0	இ	0	4	6	9	13	17	19	22
22	19	15	13	10	6	2	0	வி	0	3	7	9	12	16	20	22
22	20	17	13	11	8	4	0	தா	0	2	5	9	11	14	18	22
22	18	16	13	9	7	4	0	கு	0	4	6	9	13	15	18	22
22	18	14	12	9	5	3	0	து	0	4	8	10	13	17	19	22
22	19	15	11	9	6	2	0	கை	0	3	7	11	13	16	20	22

குரற்கிரமம்									குரலெதிர்க்கிரமம்							
22	20	17	13	11	7	4	0	தா	0	2	5	9	11	15	18	22
22	18	16	13	9	7	3	0	கு	0	4	6	9	13	15	19	22
22	19	15	13	10	6	4	0	து	0	3	7	9	12	16	18	22
22	18	15	11	9	6	2	0	கை	0	4	7	11	13	16	20	22
22	20	16	13	9	7	4	0	உ	0	2	6	9	13	15	18	22
22	18	16	12	9	5	3	0	இ	0	4	6	10	13	17	19	22
22	19	15	13	9	6	2	0	வி	0	3	7	9	13	16	20	22

மூன்று கிரமங்களிலும், கோடிப்பாலை முதலிலே நிற்கும்படி ஏழு பாலைகளையும் வைத்தாம் ஆதலினாலே, அவை நிரனிறையிலே, கோடி—விளரி—மேற்செம்பாலை, செம்பாலை, படுமலை—செவ்வழி—அரும்பாலை யென நின்றன. எதிர்நிரனிறையிலே அவை எம்முறை நிற்பன என்பதே நாம் ஆராய்தற் கெடுத்துக்கொண்ட பொருள்

கோடிப்பாலையானது, விகடகவி போல, நிரனிறையினும், எதிர் நிரனிறையினும் ஒரே தன்மையாய் நிற்பது. தாரக்கிரமத்திலே இது இவ்வாறாதலை நேரிலே காணுகிறோம். முற்றிசை, குற்றிசை, முற்றிசை, முற்றிசை, முற்றிசை, குற்றிசை, முற்றிசை யென்றிவ்வாறு அலகுகள் நின்றன. மற்ற இரு கிரமங்களையும் நோக்கும் போது, ஒரு குறிப்பினை மனத்தில் வைக்கவேண்டும். அஃதாவது, நெட்டிசையாகிய 2 அலகும், முற்றிசையாகிய 4 அலகும் ஒரே இசைநிலையில் (சுவரஸ்தானத்தில்) நிற்பனவாதலின், அவை ஒத்த நீர்மைய வென்பது. அதுபோலவே, குற்றிசையாகிய 1 அலகும், பற்றிசையாகிய 3 அலகும் ஒரே இசைநிலையில் நிற்பனவாய், ஒத்த நீர்மைய வெனக் கொள்ளுதற்குரிய. இதனாலே மூன்று கிரமங்களுக்கு மிடையேயுள்ள ஒற்றுமை புலப்படுகின்றது.

தாரக்கிரமத்திலே குற்றிசை நிற்கும் இடத்தினை 1 எனக்குறித்து, முற்றிசை நிற்குமிடங்களிற் கோடிட்டு, ஏழு பாலைகளின் உருவங்களையும் உளங்கொள்வாம்

—	1	—	—	—	1	—	கோடிப்பாலை
1	—	—	—	1	—	—	விளரிப்பாலை
—	—	—	1	—	—	1	மேற்செம்பாலை

—	—	1	—	—	1	—	செம்பாலை
—	1	—	—	1	—	—	படுமலைப்பாலை
1	—	—	1	—	—	—	செவ்வழிப்பாலை
—	—	1	—	—	—	1	அரும்பாலை

இவவாறு நிற்றலை நோககுமிடதது, முதலிலும், ஈறறயலுக் கயலிலும் 1 நின்ற விளரிப்பாலையானது, ஈற்றிலும, மூன்ருமிடததிலும் 1 நினற அரும்பாலைக்கு எதிா நிரனிறையாயினதெனக் காண்கின்ருேம் இவவாறே, மேறசெம்பாலையும், செவ்வழிப் பாலையும் ஒன்றினுக்கொனறு எதிாநிரனிறையாயின செம்பாலையும், படுமலைப்பாலை யும் ஒன்றினுக்கொன்று எதிர்நிரனிறையாயின நிரனிறையையும் எதிர்நிரனிறை யையும் ஒருங்கு நிறுததி நோக்குவோமாக.

நிரனிறை		எதிர்நிரனிறை
கோடிப்பாலை	இ	கோடிப்பாலை
விளரிப்பாலை	வி	அரும்பாலை
மேற்செம்பாலை	தா	செவவழிபபாலை
செம்பாலை	கு	படுமலைப்பாலை
படுமலைப்பாலை	து	செமபாலை
செவ்வழிப்பாலை	கை	மேறசெம்பாலை
அரும்பாலை	உ	விளரிப்பாலை

கோடிப்பாலையின் நிரனிறைநிரல

இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
	4	1	4	4	4	1	4

என நின்றது ஈறறில் நின்ற 22 ஆம அலகுநிலையாகிய இளி நரம்பே முதலிலும் 0 அலகுநிலையில நின்றதாகக கருதப்படும் இளி, குரலாகிய (ஆதார சுருதியாகிய) கோடிப்பாலையென்பது இதனலறியத்தககது ஒவவொன்ருகக் கூட்டிச்செல்ல, அலகுநிலையெணகளைப் பெறலாம்

இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
0	4	5	9	13	17	18	22

எதிர்நிரனிறையின் இடமுறை (அவரோகண) அலகுநிலைகளைப் பெற, இவற்றை எதிாநிரனிறையாக எழுதவேண்டும்.

இ	உ	கை	து	கு	தா	வி	இ
22	18	17	13	9	5	4	0

விளரி, குரலாகிய விளரிப்பாலையின் எதிாநிரனிறை யலகெண்களை இடமுறை யாக (வலமிருந்து இடம் நோக்கி)க் கூட்டிசசெல்ல, எதிாநிரனிறையாக விளரிப் பாலையின் அலகுநிலையெண்கள் தோன்றுவதையும், வலமுறையாகக கூட்டிச்செலல, அரும்பாலையின அலகுநிலையெணகள் தோன்றுதலையும் மேலே காணலாம். இதன் காரணததைப் பின்பு விளக்குவாம் இரண்டினுககும் விளரி, குரலென வைத்துப், பின்னதனை விளரி குரலாகிய அரும்பாலையெனப பண்டையோர் வழங்கினர்.

இவ்வாறே, மூன்றும நிரலில் தாரங் குரலாகிய மேற்செமபாலையும், தாரங் குரலாகிய செவவழிப்பாலையுந் தோறறுவன நான்காம் நிரலிலே, குரல் குரலாகிய செம்பாலை யும், குரல் குரலாகிய படுமலைபபாலையுந் தோறறுவன. ஐந்தாம் நிரலிலே, துத்தங் குரலாகிய படுமலைபபாலையுந, துததங் குரலாகிய செம்பாலையுந் தோற்றுவன. ஆறும் நிரலிலே, கைககிளை குரலாகிய செவவழிப்பாலையும, கைககிளை குரலாகிய மேற்செம் பாலையுந் தோற்றுவன ஏழாம நிரலிலே, உழை குரலாகிய அருமபாலையும், உழை குரலாகிய விளரிப்பாலையுந் தோற்றுவன செமபாலைமுதல மேற்செம்பாலைவரை மேலிருநது கீழநோககி யெழுதி, நிரனிறையினும் எதிர்நிரனிறையினும் அவை பெறுங் குரலநரம்பு (ஆதாரசுருதி)களாக குறிப்பிடுவாம.

தாரககிரமம்

பாலைகள	குரல் நரம்புகள	
	நிரனிறை	எதிர்நிரனிறை
செமபாலை	குரல	துததம
படுமலைப்பாலை	துததம	குரல்
செவவழிப்பாலை	கைககிளை	தாரம
அருமபாலை	உழை	விளரி
கோடிப்பாலை	இளி	இளி
விளரிப்பாலை	விளரி	உழை
மேற்செமபாலை	தாரம	கைககிளை

நிரனிறைககுக குரலமுதற ருரமீறுக மேனின்று கீழ்நோககிச் செல்லுதலை யும, எதிர்நிரனிறைககுக் கைககிளைமுதற் றுத்தமிறுவாகக் கீழ்நின்று மேனோக்கிச் செல்வதையுங் காணகினறோம் இவவாறே இளிக்கிரமத்திறகும், குரற்கிரமத்திறகும் எழுதுவாம்

இளிக்கிரமம

பாலைகள்	குரல நரமபுகள	
	நிரனிறை	எதிர்நிரனிறை
செமபாலை	தாரம்	குரல்
படுமலைப்பாலை	குரல	தாரம்
செவ்வழிப்பாலை	துததம்	விளரி
அரும்பாலை	கைக்கிளை	இளி
கோடிப்பாலை	உழை	உழை
விளரிப்பாலை	இளி	கைக்கிளை
மேற்செம்பாலை	விளரி	துததம

நிரனிறைக்குத் தாரம் முதல் விளரி யீருக மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்லுதலையும், எதிர்நிரனிறைக்குத் துத்தம் முதற் குரலீருகக் கீழிருந்து மேனோக்கிச் செல்லுதலையுங் காண்கின்றோம்.

குரற்கிரமம்.

பாலைகள்	குரல் நரம்புகள்	
	நிரனிறை	எதிர்நிரனிறை
செம்பாலை	கைக்கிளை	உழை
படுமலைப்பாலை	உழை	கைக்கிளை
செவ்வழிப்பாலை	இளி	துத்தம்
அரும்பாலை	விளரி	குரல்
கோடிப்பாலை	தாரம்	தாரம்
விளரிப்பாலை	குரல	விளரி
மேற்செம்பாலை	துதகம்	இளி

நிரனிறைக்குக் கைக்கிளை முதற் றுதத மீருக மேலிருந்து கீழநோககிச் செல்லு தலையும், எதிர்நிரனிறைக்கு இளி முதல் உழை யீருகக் கீழிருநது மேனோக்கிச் செல்லுதலையுங் காண்கின்றோம

அரும்பதவுரையாசிரியரும், அடியார்ககுநலலாரும, அரஙகேற்றுகாதை யுரை யினுள்ளே, எடுத்தாள்வது இளி முதல் உழை யீருகக் கீழிருநது மேனோககிச செல் லும் குரற்கிரமத்து எதிர் நிரனிறையினையேயாம். இப்பொருளை அரங்கேற்றுகாதை யுரையினை ஆராயும்போது மேலும குறிப்பிடுவாம

5. துத்தக்கிரமம், விளரிக்கிரமம், புதிய விளரிக்கிரமம்; கிரமங்களுக்கிடையேயமைந்த தொடர்பு

இளிக்கிரமத்து எதிர்நிரனிறை யலகெண்களை, அவை பெற்ற பாலைப் பெயர் களோடு உடன்வைதது நோக்குவோமாக.

கோடிப்பாலை	2	3	4	4	2	3	4
அரும்பாலை	4	2	3	4	4	2	3
செவ்வழிப்பாலை	3	4	2	3	4	4	2
படுமலைப்பாலை	2	3	4	2	3	4	4
செம்பாலை	4	2	3	4	2	3	4
மேற்செம்பாலை	4	4	2	3	4	2	3
விளரிப்பாலை	3	4	4	2	3	4	2

இவைதம்மைச் செம்பாலைமுதல் நிரையாக நிறுத்துவோமாக.

செம்பாலை	4	2	3	4	2	3	4
படுமலைப்பாலை	2	3	4	2	3	4	4
செவ்வழிப்பாலை	3	4	2	3	4	4	2
அரும்பாலை	4	2	3	4	4	2	3
கோடிப்பாலை	2	3	4	4	2	3	4
விளரிப்பாலை	3	4	4	2	3	4	2
மேற்செமபாலை	4	4	2	3	4	2	3

இவை மற்ரொரு கிரமமாக அமைந்துநிற்கக காண்கிறோம்.

இவ்வாறே, குரற்கிரமத்து எதிரநிரனிறையினையும் தொழிற்படுத்துவோமாக.

கோடிப்பாலை	2	3	4	2	4	3	4
அருமபாலை	4	2	3	4	2	4	3
செவவழிபபாலை	3	4	2	3	4	2	4
படுமலைப்பாலை	4	3	4	2	3	4	2
செம்பாலை	2	4	3	4	2	3	4
மேறசெம்பாலை	4	2	4	3	4	2	3
விளரிப்பாலை	3	4	2	4	3	4	2

செம்பாலைமுதல் நிரையாக வைககக கிடைப்பது.

செம்பாலை	2	4	3	4	2	3	4
படுமலைபபாலை	4	3	4	2	3	4	2
செவவழிப்பாலை	3	4	2	3	4	2	4
அரும்பாலை	4	2	3	4	2	4	3
கோடிப்பாலை	2	3	4	2	4	3	4
விளரிப்பாலை	3	4	2	4	3	4	2
மேற்செம்பாலை	4	2	4	3	4	2	3

இவையும் பிறிதொரு கிரமமாக அமைந்துநிற்கக் காண்கிறோம்.

இவைநிற்க, மூன்று கிரமங்களிலும் நாம் அமைத்த பன்னிரு பாலைகளிலும், அந்தரப்பாலை யைந்தும் அமைந்துநிற்கும் அடைவினை நோக்குவோமாக.

தாரக்கிரமத்திலே, பெரும்பாலை யேழும் முதலேழு நிரலாக நின்றன. அந்தரப் பாலை யைந்தும் மற்ற ஐந்து நிரல்களாக நின்றன. இளிக்கிரமத்திலே, முதலிரண்டு நிரலிலும், இறுதியைந்து நிரலிலும் ஏழ்பெரும்பாலைகள் நின்றன. அந்தரமைந்தும் இடை நின்றன. குரற்கிரமத்திலே, முதல் மூன்று நிரலிலும், இறுதி நான்கு நிரலி

லும் ஏழ்பெரும்பாலைகள் நின்றன. அந்தரமைந்தும் இடை நின்றன எல்லாக் கிரமங்களிலும், அந்தரமைந்தும் இடை நிற்பன என வைத்துக்கொண்டு, எத்தனை கிரமங்களிருத்தல் கூடுமென ஆராய்வாம்

	1	2	3	4	5	6	7	8
கும்பம்								■
கற்கடகம							■	■
தனு						■	■	■
இடபம					■	■	■	■
துலாம்				■	■	■	■	■
மீனம			■	■	■	■	■	
சிங்கம்		■	■	■	■	■		
மகரம்	■	■	■	■	■			
மிதுனம	■	■	■	■				
விருச்சிகம்	■	■	■					
மேடம	■	■						
கன்னி	■							

அந்தரமைந்தும் நிற்கக்கூடிய இடங்கள அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அடையாளப்படுத்தாத வெற்றிடங்கள் நரம்பு (இசைச்சுரம்) நிற்குமிடங்களாம்.

முதற்பத்தியிலே, கும்பம், கற்கடகம, தனு, இடபம, துலாம், மீனம், சிங்கத்தில் நரம்பு நின்றன ஆதலின், அது தாரககிரமத்தைத் தருகிறது.

6 ஆம் பத்தியிலே, கும்பம், கற்கடகம, மகரம், மிதுனம, விருச்சிகம், மேடம, கன்னியிலே நரம்பு நின்றன ஆதலின், அது இளிககிரமமாகிறது

5 ஆம் பத்தியிலே, கும்பம, கற்கடகம், தனு, மிதுனம், விருச்சிகம், மேடம், கன்னியில நரம்பு நின்றன. ஆதலின், அது குரற்கிரமமாகிறது.

எட்டுப்பத்தியிலும் நரம்புநின்ற தன்மையைச் சுருதிவீணையிலே அமைத்துக் காண்பாம்

	மீனம	மேடம	இடபம	மிதுனம	கறகடகம	சிஙகம	கனனி	துலாம	விருச்சிகம	தனு	மகரம	கும்பம	கிரமம	பாலை
	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22		
1	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	—	கை	தாரம	செவவழிப்பாலை
2	உ	—	இ	—	வி	—	தா	கு	—	து	—	கை	—	விளரிப்பாலை
3	—	உ	இ	—	வி	—	தா	கு	—	து	—	கை	துததம்	படுமலைப்பாலை
4	—	உ	இ	—	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை	விளரி	கோடிப்பாலை
5	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை	குரல	செமபாலை
6	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை	இளி	அருமபாலை
7	—	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	கை	—	மேறசெம்பாலை
8	கை	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	—	—	அ-செவவழிப் பாலை

துலைநிலைக் குரலும தனுநிலைத துததமும
நிலைபெறு கும்பதது நோகைக் கிளையும
மீனத துழையும விடைநிலத திளியும
மானக கடகதது மன்னிய விளரியும
அரியிடைத தாரமும அணைவுறக் கொளலே

என்னும் விதிககியைய, முதற்பத்தியின் நரம்புகள் நின்றன. இது தாரக்கிரமம். கைககிளை குரலாகச் சுருதிவீணையிலே தோன்றும் பாலை செவ்வழிப்பாலை அலகு நிலையெண்கள் (கருவியிற் காணப்படுவன) இவை ·

	0	1	5	9	10	14	18	22
	கை	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
அலகெணகள		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		1	4	4	1	4	4	4

இனி, இரண்டாமபத்திககு வருவாம் இஙகுச் சிங்கம் மறையக், கன்னி தோன்றுகிறது. அஃதாவது, சிங்கத்தில் நின்ற தாரம் கன்னியை அடைகிறது பிற வேறுபாடிலலை.

அலகுநிலையெணகள	0	1	5	9	11	14	18	22
அலகெணகள .		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		1	4	4	2	3	4	4

இது விளரிப்பாலையாய் நிற்கிறது. தாரமும் உழையும் பொருந்தாமையின், கிரமமற்றிருக்கு மிதனைப் பண்டையோர் கிரமமாகக் கொண்டிலர்.

மூன்றும் பத்தியிலே, மீனம் மறைய, மேடந் தோற்றுகிறது அஃதாவது, மீனத்தினின்ற உழை மேடத்தை யடைகிறது.

அலகுநிலையெணகள .	0	2	5	9	11	14	18	22
அலகெண்கள :		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		2	3	4	2	3	4	4

இது ஆறும் பத்தியிலுள்ள இளிக்கிரமததிற்கு எதிர்நிரனிறையாக அமைந் தது. இதில் குரலும் இளியும் மும்மூன்றலகும், துததம், விளரி, கைக்கிளை தனிததனி நான்கலகும் பெறறன. இடமுறையிலே, இதனை முந்தையோர் கொண்டதுபோல, இளிக்கிரமத்தின் பகுதியாகக்கொண்டு, பாலைகளுக்கு எதிர்நிரனிறையாக எய்திய பெயர்களைக் கொள்ளலாம் ஆனால், வலமுறையிலே இது ஒரு தனிப்பாலையாகக் கொள்ளுதற்குரியது. துத்தம் முதலாக அலகுகளை நிறுத்தி,

து	கை	உ	இ	வி	தா	கு
4	4	2	3	4	2	3

இதனை யாம் துத்தககிரமமெனக கொள்வாம. இந்நிரல் குரல் குரலாகிய மேற்செம் பாலையாதல் காண்க துத்தங் குரலாயது செம்பாலை கைக்கிளை குரலாகிய படுமலைப் பாலையே சுருதிவீணையில் அமைந்து நிறபது உழை குரலாகச் செவ்வழிப்பாலை, இளி குரலாக அரும்பாலை, விளரி குரலாகக் கோடிப்பாலை, தாரங் குரலாக விளரிப் பாலை என்னுமிவை நிரையாகத் தோற்றுவன.

நான்காமபத்தியிலே, துலாம் மறைய, விருச்சிகந் தோற்றுகிறது ஆதலி னுலே, துலாததில்நின்ற குரல் விருச்சிகத்தை யடைகிறது

அலகுநிலையெணகள்	0	2	5	9	11	15	18	22
அலகெணகள்		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		2	3	4	2	4	3	4

இது ஐந்தாம்பத்தியிலுள்ள குரற்கிரமததிற்கு எதிர்நிரனிறையாக அமைந் தது இடமுறையிலே, இதனை, முந்தையோர் கொணடதுபோலக், குரற்கிரமததின் பகுதியாகக்கொண்டு, பாலைகளுக்கு எதிர்நிரனிறையாக எய்திய பெயாகளைக் கொள்ள லாம ஆனுல், வலமுறையிலே, இது ஒரு தனிப்பாலையாகக கொள்ளுதற்கு உரியது. விளரி முதலாக அலகுகளை நிறுததி,

வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
4	2	4	3	4	2	3

இதனை யாம் விளரிக்கிரமம் எனக கொள்வாம். இநநிரல இளி குரலாகிய மேற்செம் பாலையாதல் காணக. விளரி குரலாகச் செம்பாலையும், தாரங் குரலாகப் படுமலைப்பாலை யும், குரல் குரலாகச் செவ்வழிப்பாலையும், துத்தம குரலாக அரும்பாலையும், கைக்கிளை

	மீனம்	மேடம்	இடபம்	மிதுனம்	கற்கடகம்	சிங்கம்	கன்னி	துலாம்	விருச்சிகம்	தனு	மகரம்	கும்பம்	கிரமம்	பாலை
	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22		
1	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	—	கை	தாரம்	செவ்வழிப்பாலை
2	உ	—	இ	—	வி	—	தா	கு	—	து	—	கை	—	விளரிப்பாலை
3	—	உ	இ	—	வி	—	தா	கு	—	து	—	கை	துத்தம்	படுமலைப்பாலை
4	—	உ	இ	—	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை	விளரி	கோடிப்பாலை
5	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	து	—	கை	குரல்	செம்பாலை
6	—	உ	—	இ	வி	—	தா	—	கு	—	து	கை	இளி	அரும்பாலை
7	—	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	கை	—	மேற்செம்பாலை
8	கை	உ	—	இ	—	வி	தா	—	கு	—	து	—	—	அ-செவ்வழிப் பாலை

துலைநிலைக் குரலும தனுநிலைத துத்தமும
நிலைபெறு கும்பத்து நேர்கைக் கிளையும
மீனத் துழையும விடைநிலைத திளியும
மானக் கடகத்து மன்னிய விளரியும
அரியிடைத் தாரமும அணைவுறக் கொளலே

என்னும் விதிக்கிணைய, முதற்பத்தியின் நரம்புகள் நின்றன. இது தாரக்கிரமம். கைக்கிளை குரலாகச் சுருதிவீணையிலே தோன்றும் பாலை செவ்வழிப்பாலை அலகு நிலையெண்கள் (கருவியிற் காணப்படுவன) இவை :

	0	1	5	9	10	14	18	22
	கை	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
அலகெண்கள்		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		1	4	4	1	4	4	4

இனி, இரண்டாம்பத்திக்கு வருவாம். இங்குச் சிங்கம் மறையக், கன்னி தோன்றுகிறது. அஃதாவது, சிங்கத்தில் நின்ற தாரம் கன்னியை அடைகிறது. பிற வேறுபாடில்லை.

அலகுநிலையெண்கள்	0	1	5	9	11	14	18	22
அலகெண்கள் .		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		1	4	4	2	3	4	4

அலகுநிலையெண்கள்	0	2	6	9	11	15	19	22
அலகெண்கள் :		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		2	4	3	2	4	4	3

ஏழாம்பத்தியிலே, கற்கடகம் மறையச் சிங்கம் தோன்றுகிறதாதலின், கற்கடகத்தில் நின்ற விளரி சிங்கத்திற்குச் செல்லுகிறது.

அலகுநிலையெண்கள்	0	2	6	10	11	15	19	22
அலகெண்கள்		உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
		2	4	4	1	4	4	3

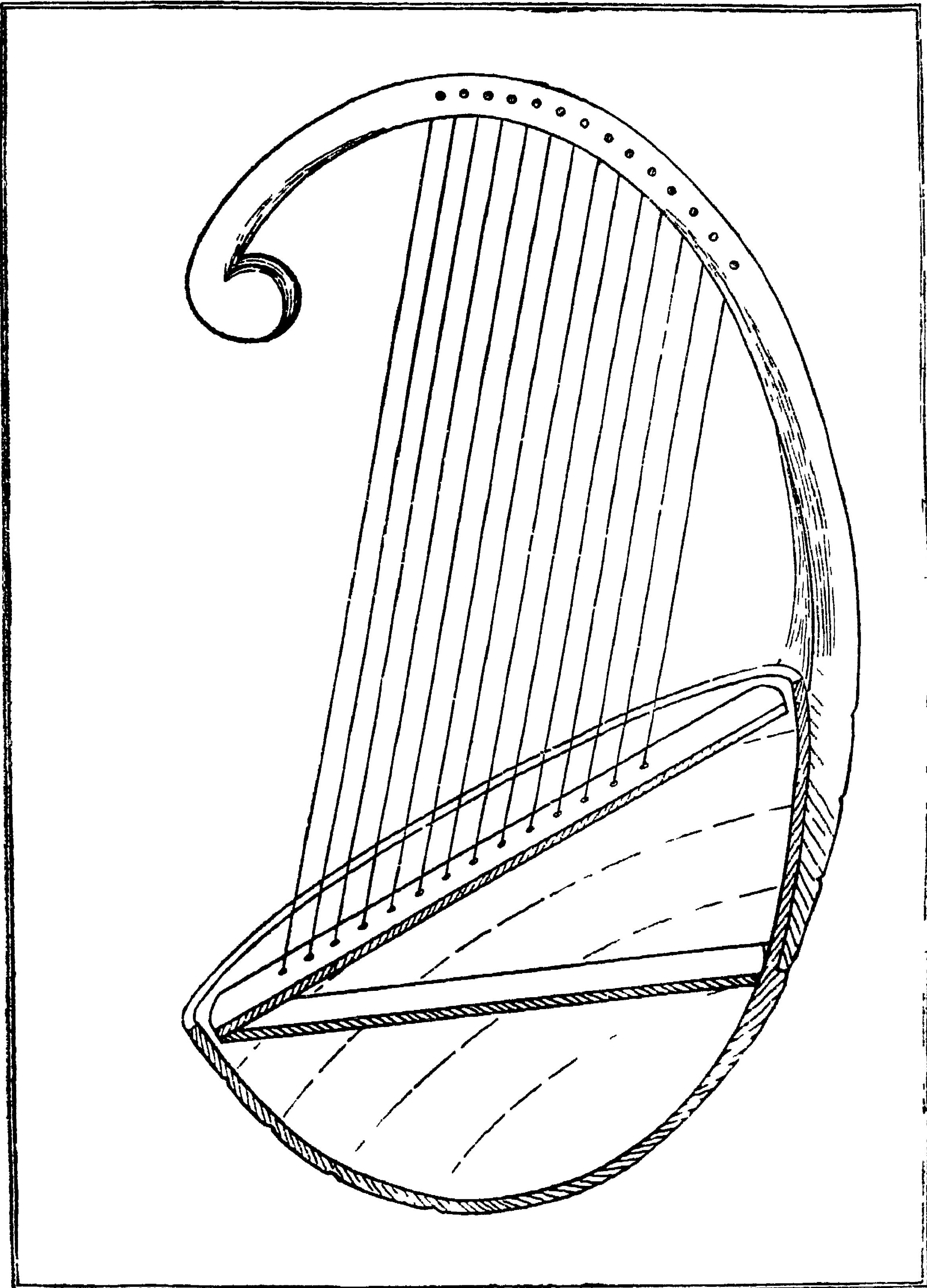
இக்கிரமம் இரண்டாம்பத்தியிற் றோன்றியதன் எதிர்நிரனிறையாகும். இதுவும் தள்ளப்பட்டது.

எட்டாம்பத்தியிலே, கும்பம் மறைய மீனம் தோன்றுகிறதாதலின், கும்பத்தில் நின்ற கைக்கிளை மீனத்திற்குப் போய்விட்டது. முதற்பத்திக்கு இது எதிர்நிரனிறையானது. இதன் பாலைகள் முதற்பத்திப் பாலைகளினின்று உருவு வேறுபட்டிலவாதலின், இதுவும் கொள்ளப்பட்டிலது.

நரம்புகள் இடம்மாறிப் புதுக்கிரமங்களை ஆக்கிய முறையிலே, இரண்டாம் பத்தியிலே தாரம் இடமாறியது; மூன்றாம்பத்தியிலே தாரத்துட்டோன்றிய உழை இடம் மாறியது; நான்காம்பத்தியிலே உழையுட்டோன்றிய குரல் இடம் மாறியது; ஐந்தாம்பத்தியிலே குரலுட்டோன்றிய இளி இடம் மாறியது; ஆறாம்பத்தியிலே இளியுட்டோன்றிய துத்தம் இடம் மாறியது; ஏழாம்பத்தியிலே துத்தத்துட்டோன்றிய விளரி இடம் மாறியது; எட்டாம்பத்தியிலே விளரியுட்டோன்றிய கைக்கிளை இடம் மாறியது. அனைத்தும் ஒரு வீடு தள்ளி நின்றமையின், அவைநின்ற அடைவு முதலில் நின்ற அடைவினை நிகர்த்தது.

தாரக்கிரமம் முதலிற்றோன்றியதாதலின், அதன் அமைப்பினை யுணர்ந்தாலன்றிப், பிற கிரமங்களை யுணர்தலரிது. ஆயினும், இசைக்கு அது அத்துணை வாய்ப்புடையதல்ல. அக்காரணத்தினாலே, அது வழக்கு வீழ்ந்தது. குரற்கிரமம் சிறப்புடையது. ஆதலின், அதனை வழக்கிற்குக் கொண்டுவர முயலவேண்டும்.

செம்பாலை, கோடிப்பாலை, படுமலைப்பாலை, விளரிப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை என்னும் ஐந்தும், பெரும்பாலையும், அந்தரப்பாலையுமாய, இவ்விரண்டு உருவம் பெறுவ. மேற்செம்பாலையும், அரும்பாலையும், பெரும்பாலையுளமாத்திரம் நிற்பன. அந்தரப்பாலைகளைப் பாடும்போது, நிரல் முதலில் நிற்கும் இசை நரம்பினை இறுதியிலும் பெய்து பாடவேண்டும், அப்படிப் பெய்யுமிடத்து, அவை முற்றிலும் பெரும்பாலையினுருவமே பெறுவ. வட்டப்பாலையில் இணைநரம்பு தொடுக்குமிடத்திற்றோன்பாலை பன்னிரண்டுகொள்ளுதல் வேண்டும். பண் பிறப்பதற்குப் பெரும்பாலையேழுமே நிலைக்களமாவன. 'இவ்வேழு பெரும்பாலையினையும் முதலடுத்து நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும்' என வேனிற்காதையுட் கூறியிருப்பதை நோக்குக.

B1. சகோட யாழ்

'பன்னிரு பாலையினுருத் தொண்ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள் நூற்றுமூன்றுதற்குக காரணமாமெனக் கொள்க' என்பதை உரிய விடத்தில் ஆராய்வாம்.

6. சகோடயாழ்க் கருவிக்கு இசைகூட்டுதல்

உழைமுதற் கைக்கிளையிறுவாக நரம்புகளைக் கட்டிப், பதினாலு நரம்புகளையும் இளிக்கிரமத்திலே வைப்போமாக. இளிக்கிரமத்தின் அலகெண்கள், இளி முதலாக 4 3 2 4 4 3 2 ஆகும். அங்ஙனமாதலின், அலகுநிலையெண்கள் உழையில 0ஐ வைத்து, அலகுகளைக் கூட்டிச்செல்லக் கிடைப்பன.

	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
அலகெண்கள் :		4	3	2	4	4	3	2
அலகுநிலையெண்கள்	0	4	7	9	13	17	20	22

மேற்றானதது அலகுநிலைகள் 22 அலகு கூட்டிப்பெறுதற்குரியன.

இளிக்கிரமத்திலே உழைநரம்பு மேடத்தில நிற்கிறது. ஆதலினாலே, ஐந்து அந்தரங்களும் மேடப்பாலையுட் பெறுதற்குரிய அப்பாலை வருமாறு

0 3 4 7 8 9 12 13 16 17 20 21 22

அலகுநிலைகளை நீக்கி, எஞ்சிநின்ற 3, 8, 12, 16, 21 என்னும் ஐந்தும் அந்தரங்களின் அலகுநிலைகளாவன இவற்றுள்ளே 12, 3 என்னும் இரண்டும் தாரத்தாக்கத்தினாலே ஒவ்வோரலகினை யிழந்து, 11, 2 என நிற்பன. மேல்வரும் அரங்கேற்றுகாதையுரை என்னும் பிரிவினுளளே இதனைத் தெளிவுபடுத்துவாம் பற்றிசையாகிய 3 அலகிலே குற்றிசையாகிய ஓரலகை நீக்க, எஞ்சிநிற்பது விதியிசையாகிய கிளை 2 என மேலே இசைநரம்பியலுட் காட்டினும். இதன் அசைவெண்விகிதம் $\frac{81}{80}$. மேலும், 12 இல ஓரலகு நீக்கிப்பெறற 11 கிளை 11 ஆகும மற்ற நரம்பு அந்தரக்கோலகளின் அசைவெண் விகிதங்களையும, பிறவறறையும் ஒருஙகுசோதது எழுதுவாம.

நரம்புகள்	உழை	உழையந்தரம்	இளி	விளரி	விளரியந்தரம்	தாரம்	தாரத்தினந்தரம்	குரல்	குரலந்தரம்	துத்தம்	கைக்கிளை	கைக்கிளையந்தரம்
அலகுநிலையெண்கள்	0	2	4	7	8	9	11	13	16	17	20	21
அசைவெண் விகிதங்கள்	1	$\frac{81}{80}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{81}{64}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{27}{20}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{243}{128}$
அசைவெண்கள்	240	243	270	288	$303\frac{3}{4}$	320	324	360	384	405	432	$455\frac{5}{8}$

அடியார்க்குநல்லார் குழலுக்குக் காட்டிய துளேயளவினைக்கொண்டு, சமன் உழையின் அசைவெண் 480 எனக கண்டாம். அங்ஙனமாதலின், மெலிவு உழையின் அசைவெண் 240 ஆகும் இவ் வெண்ணினை அசைவெண் விகிதங்களினுற் பெருக்கிப் பிற அசைவெண்களைப் பெறுக. மேறறுனததது அலகுநிலையெண்கள தானததலகுநிலையாகிய 22 கூட்டிப் பெறுதறகுரிய அசைவெண் விகிதங்களும் அசைவெணகளும் இரட்டிததுப் பெறுதறகுரிய இவ்வாறு நரம்புகளமைந்த சகோடயாழ்க் கருவிககுப பாணன் இசைகூடடிய மரபினைத தருவாம்.

கிளையியைபாக (ஷட்ஜ பஞ்சமமாக) இசை கூடடுதலைச 'ச–ப' எனவும, ஒன்றிநிற்க (ஷடஜததோடு ஷடஜமாக) இசைகூடடுதலைச 'ச–ச' எனவும் குறியீடு செய்து எழுதுவாம்.

உழை 0 (ச–ப) குரல 13
குரல 13 (ச–ப) இளி 26
இளி 26 (ச–ச) இளி 4
இளி 4 (ச–ப) துத்தம 17
துததம் 17 (ச–ப) விளரியந்தரம் 30
விளரியந்தரம 30 (ச–ச) விளரியந்தரம 8
விளரியநதரம் 8 (ச–ப) கைககிளையநதரம 21
கைக்கிளையநதரம் 21 (ச–ப) தாரத்தந்தரம் 34
தாரததந்தரம் 34 (ச–ச) தாரததந்தரம 12
தாரததநதரம் 12 (ச–ப) உழையந்தரம 25
உழையந்தரம 25 (ச–ப) குரலந்தரம 16
குரலந்தரம் 16 (ச–ப) விளரி 29
விளரி 29 (ச–ச) விளரி 7
விளரி 7 (ச–ப) கைககிளை 20
கைக்கிளை 20 (ச–ப) தாரத்தந்தரம 33
தாரததந்தரம 33 (ச–ச) தாரததந்தரம 11
தாரததநதரம் 11 (ச–ப) உழையநதரம 24
உழையநதரம் 24 (ச–ச) உழையநதரம 2

தாரததநதரமும, உழையநதரமும 12, 3 என முதலிலமைந்து, 11, 2 ஆயின வாறு காணக. 22, 35, 38, 39, 42, 43 எனனும அலகுநிலைகளை, 0, 13, 16, 17, 20, 21 எனபவறறேடு முறையே ஒன்றிநிற்கும்படி இசைகூடடுக. (ஷட்ஜ மததிமமாகிய) நடடியியைபாக உழை 0 உடன தாரம 9ஐ இசைகூடடுக. தாரம் 9 இனேடு ஒன்றிநிற்கத தாரம் 31க்கு இசைகூட்டுக இவவாறு செய்யின், 14 நரமபிறகும், 10 அந்தரக்கோலுககும, பழைய பாணன இசைகூட்டியதுபோல, யாமும் இசை கூடடலாம.

சுருதிவீணையோடு ஒப்பிடடுச சகோடயாழுககு இசைகூடடுகிற எளிதான முறை யொன்றினைத தருவாம சுருதிவீலையின மேருவிலே முதல நட்பியையுத

தந்தியில் 0 உம், இரண்டாம் கிளையியையாழ்த் தந்தியில் கிளை 2 உம் அமைந்து நின்றன. பன்னிரண்டு வீடு (சுவரஸ்தானங்)களின் கீழ் ஸ்தாயியிலும், மேல் ஸ்தாயியிலும் சுவரங்கள் படத்திற காட்டியவாறு அமைந்து நின்றன.

	மேரு	சுருதிவீணையிலமைந்த சுருதிகள்																							
கிளை	2	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	24	25	26	29	30	33	34	35	38	39	42	43	46
நட்பு	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22	23	24	27	28	31	32	33	36	37	40	41	44

ஆதாரசுருதி நிஷாதமாக, நட்பியையுத் தந்தியாகிய முதற்றந்திக்கு இசை கூட்டுக 240 என்னும் அசைவெண்ணுடைய இசைக்கோலோடு ஒப்புநோக்கி இசை கூட்டுதல் பொருத்தமாகும் அதன்பின், இரண்டாந் தந்தியைப் 13 அலகு நிலையிலே பிடித்து, முதற்றந்தியோடு ஷட்ஜ பஞ்சமமாக இசையும்படி இசைகூட்டுக. முதற்றந்தியிலே அந்தவீட்டில மெலிந்த பஞ்சமமாகிய 11 நின்றதாதலின், இரண்டாந் தந்தியாகிய கிளையியையுத்தந்தி முதற்றந்தியினும பாாக்க விதியிசையாகிய கிளை 2 கூடிநின்றதென்பது முடிபாகின்றது இரண்டு தந்தியிலும மெட்டுகளிலே குறிப் பிட்ட அலகுநிலைகள அமைவன

சகோடயாழுக்கு வேண்டிய 0, 9, 22, 31, முதற்றந்தியாகிய நட்பியையுத் தந்தியிலே அமைந்தன. கிளை 2 கிளையியையுத் தந்தியின் மேருவிலமைந்தது; அஃதாவது, தந்தியிலே யமைந்தது மற்ற அலகு நிலைகளெல்லாம் கிளையியையுத் தந்தியின் மெட்டுகளிலமைந்தன இவற்றோடு ஒப்புநோக்கிச சகோடயாழக் கருவி யின் 24 தந்திகளுக்கும் இசை கூட்டலாம் இப்படிச் செய்தல் எளிது.

7. அரங்கேற்று காதையில் யாழாசிரியனமைதி கூறிய செய்யுட்பாகத்துக்கு உரை

இப் பாலைத்திரிபியலிலும, இதன் முன்னின்ற இசைநரம்பியலிலும், இதனைத் தொடர்ந்துவரும் பண்ணியலிலும, நாம கொண்ட முடிபுகள் பல எண்கருவியாக ஆராய்ந்து அறியப்பட்டன எண்ணுனது சிறப்புடையுயிர்கட்குக் கண்போன்று உதவுவது. ஓழிபியலிலே, 'எண்ணலளவை', 'இசைக் கணிதம்' என்னும் பிரிவு களைக கூர்ந்து கற்கும் மாணவர் இங்குக் கூறிய கணித முடிபுகளை எளிதில் உளங் கொள்வர்

எண்ணின் வழியாக இசைக்கருவியமையும், கருவியிலிருந் தெழுகின்ற இசை யானது இசைமரபிற்குப் பொருந்தி நிற்றல காரணமாகக் கருவியமைத்தற்குக் கைக்கொண்ட கணிதமுறையின் தகவுடைமையும், தகவின்மையும் புலப்படுவன

சுருதிவீணையினை அமைத்துக்கொள்ளும் மரபு எண் கருவியாகவே இந்நூலுட் பெறப்பட்டது. ஷட்ஜம் ஒழிந்த பதினோரிசை நிலையினும் இவ்விரண்டு சுருதிகள்

நிற்பன எனவும், அங்ஙனமாக ஓரே யிசைநிலையில் நிற்கும் இரண்டு சுருதிகள் தம்முள் ஒத்தும், ஒவ்வாதும் தோன்றும் இரட்டைப்பிள்ளைகள்போல்வன வெனவும், வடமொழிப் பரதமும் பிறவும் கூறுகின்ற முடிபினோடு, எண்முறையாலமைந்த கருவியிலே தோன்றும் இசைச்சுவரங்கள் ஒத்துவருகின்றன அஃதன்றியும், அவை இக்காலத்து இசையறிஞராலும் வழக்கிலுள்ளனவென ஏறறுக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆதலினாலே, நாம் கைக்கொண்ட கணிதமுறை பொருத்தமானமுறையென்பது பெறப்படுகின்றது.

நாம் இந்நூலுட் காட்டிய பழநதமிழ்த் தாரக்கிரமமானது எண்முறையாக ஆராய்ந்து அறியப்பட்டது. அது,

இளியிடபங் கற்கடக மாம்விளரி சிஙகம
துளராத தார மதுவாக—துளராக்
குரலகோற றனுத்துததம கும்பங இளையாம
வரலா லுழைமீன மாம

என்னும் மேற்கோட் சூததிரத்தோடு அமைகிறது. வடமொழிப் பரதததிலே காந்தாரக்கிராமம் கூறப்படவில்லை. பரதர் காலத்திறகுப் பின்னிருந்த மகரநத நூலாசிரியரும், சங்கீதரத்னகர நூலாசிரியரும் காந்தாரககிராமம தேவருலகததிற்குப் போயவிட்டதெனக் கூறினரேனும, அதற்கியைந்த சுருதிகளிவை யெனக கூறுகின்றனர் அவர் கூற்றுக் கணிதமுறைக்கு இயையவிலலை வடநூலாசிரியரும், தமிழ் நூலாசிரியரும் கூறும் ஷட்ஜ மததிமக கிராமங்கள, நாம கண்ட தாரககிரமத்திலிருந்து இயல்பாகவே பிறந்த இளி, குரற கிரமங்களாதலையும், இவையனைத்தும ஓரேவிதிக்கு இயைந்து வருதலையும் நோக்கும்போது, எண்முறையாக இநநூலினுள் நிறுவப்பட்ட பழநதமிழ்த் தாரக்கிரமம் பொருத்தமுடையதென்பது பெறப்படுகின்றது மததிமக் கிராமமாகிய குரற்கிரமததின் எதிர்நிரனிறையாகிய விளரிககிரமததிலிருந்து இயல்பாகவே தோன்றிய புதிய விளரிககிரமமானது, மேனாட்டு இசைககிரமததின் அடிப்படையாக அமைநதுநிறபதை நோககுமிடத்து, எண்ணென்னுங் கருவியானது எக்காலததும் எததேயததும் வேறுபடாது அமைவதென்பது தெளிவாகிறது.

இனி, அரங்கேற்றுகாதை யுரையினைக கணிதமென்னுங் கருவிகொணடு ஆராயப்புகுவாம.

உரையினுள்ளே குறிபபிடப்படுகிற ஏழ்பெரும்பாலைகள எந்தக் கிரமத்திற்கு உரியவென்பதை முதலிலே ஆராய்ந்து காணவேண்டும் அதன்பொருட்டு ஏழினையும் செம்பாலைமுதல் மேறசெம்பாலை யிறுவாய் முறையாக நிறுததி, அவைதமக்கு உரையாசிரியர் கூறும குரனரமபுகளையும் உடன்வைப்போமாக.

உழை	குரலாகச்	செமபாலை
கைககிளை	,,	படுமலைப்பாலை
துத்தம்	,,	செவவழிப்பாலை
குரல்	,,	அரும்பாலை

தாரம் குரலாகக் கோடிப்பாலை
விளரி „ விளரிப்பாலை
இளி „ மேற்செம்பாலை

இளி, விளரி, தாரம், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, யெனக் குரல்நரம்புகள் கீழிருந்து மேல்நோக்கிச செல்லுகின்றன. பாலைகளேழும் செம்பாலைமுதல் மேற் செம்பாலையீருக மேலிருந்து கீழ்நோக்கிச செலகின்றன. இவ்வாறமைவது எதிர்நிர னிறைக் கிரமததிலேதான். நாம் மேலே ஐவகைக் கிரமங்களுக்கும் கண்ட முடிப் களை நோக்குமிடத்து, இது குரற்கிரமத்தி னெதிர்நிரனிறையென்பது தெளிவா கின்றது.

இளங்கோவடிகள் இங்குக் குறிப்பிடுகிற இசைக்கிரியைகளும், முடிபுகளும் குரற்கிரமத்திற்கு உரியனவா என்பது அடுத்த விஞவாகும்

இங்குக்கூறிய தாரத்தாக்கம் இளிக்கிரமத்திற்கு உரியது. அடியார்க்குநல்லார் தாமே, இககாதை 63 ஆம் அடியின் உரையிலே, 'வண்ணப் பட்டடை யாழ்மேல் வைத்து' என்பதற்கு 'இளிககிரமத்தாலே பண்களை யாழ்மேல்வைத்து எனக் கூட்டி னும் அமையும்' என்றனர்

மேலும், 81 ஆம அடியின் உரையிலே, 'வம்புறுமரபிற செம்பாலையாயது' என்பதறகு 'உழைமுதலாகச செம்பாலையாயது' என உரைகூறினர் தாரததாக் கத்தின்பின் 'வம்புறுமரபிற செமபாலை' யாதற்கு முன்னின்றது கோடிப்பாலை யாதல் வேண்டும். உழைமுதற் கோடிப்பாலை இளிககிரமத்திறகே உரியது.

'இறுதியாதியாக ஆங்கவை, பெறுமுறைவந்த பெற்றி நீஙகாது' என்ற அடிகளுக்குப் பொருள்கூறுமிடத்துத், 'தாரம் முதலாகப் பெறுமுறைவந்தபடியே நீங்காமல' எனருர் தாரமமுதற செம்பாலை தோன்றுவது இளிக்கிரமத்திலேதான்.

அங்ஙனமாதலின், இளிக்கிரமத்து இசைககிரியைகளும் முடிபுகளுமே இக் காதையுட் கூறப்பட்டன என அறிகின்ருேம் குரற்கிரமத்து எதிர்நிரனிறைப்பாலை யினை இங்கு வைததது மாணுககன் மயங்குதற்கேதுவாகும்.

'இளிமுதலாகிய எதிர்படுகிழமையும' எனப் பாடங்கொண்டு, பிற அமைதி களை நோக்காது உரையாசிரியரிருவரும் இளிககிரமத்திலுள்ள முடிபுகள் பொதிந்த செய்யுட் பாகத்திறகுக் குரற்கிரமததுப் பாலைகளைத தந்து பொருள்காண முயன்ற னர். பதிப்பாசிரியராகிய மகாமகோபாததியாய ஐயரவர்கள் 'ஏர்படுகிழமை' யென் னும் பாடபேதமுண்டெனறு காட்டுகிருர்கள் 'ஏர்படுகிழமை' என்னும் பாடமே பொருட் பொருததமானதென் றெண்ணவேணடியிருக்கிறது.

உரையினுளளே, 'இணை நரம்புடையன அணைவுறக் கொண்டாங்கென்றது— இப்பதினுறகோவைப் பாலைநிலையிலும் பணணுநிலையிலும் இரட்டிதத குரல் குரலா கிய அரும்பாலையும் இளி குரலாகிய மேற்செமபாலையும்போல அல்லாத ஐந்து பாலை யும்' என்னுமிடதது, 'இரட்டிதத' என்னும் பெயரெசசம் பொருட் பொருத்தமாக 'ஐந்துபாலையும்' என்பதனேடு முடிந்து நிற்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு

ஆதாரமாக இவ்வியலின் 4 ஆம், 5 ஆம் பிரிவுகளினுள்ளே காட்டிய முடிபொன்றினை இங்குத தருகினறும். பன்னிரு பாலைகளுள்ளே, செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை யென்னுமைந்தும அநதரமாகவும், பெருமபாலையாகவும் வருதலின், இரட்டித்த நீர்மைய. ஒழிந்த அரும்பாலையும் மேற்செமபாலையும் பெரும்பாலையாக மாத்திரம் வருவன

உரையாசிரியர் இருவரும், 'இரட்டிதத' எனனும எசசததினை அரும்பாலை, மேற்செம்பாலைகளோடு முடிததுப் பொருள கொண்டமையினுலே, 'அரும்பாலைக்கு நரம்பு இரட்டித்த பெற்றிதென்றவாறு' எனவும, 'மேற்செமபாலை இளிநரம்பு இரட்டிதத நிலைமையினை யுடைததாம்' எனவும் திரிபுபட்ட பொருள் கொள்வா ராயினர்.

'ஈரேழ தொடுதத செம்முறைக்கேள்வி' எனபது முதற 'பொலியககோதத புலமையோன்' என்பதிருக யாழாசிரியனமைதி கூறிய செயயுட் பகுதியிலே, முததமிழ்ப் புலமை நிரம்பிய சேரமுனிவர், நமது பண்டைத்தமிழிசை மரபிற்கு அடிப்படையான முடிபுகளைக் கண்ணுடி மண்டிலததிலே மலைக்குவட்டினைக் காட்டுவார் போலக் காட்டுகிருர் அம்முடிபுகளை ஆராயந்து காணப்புகுந்த இவ்வாராய்சசி ஒரு நூல வடிவாக விரிந்துவிட்டது ஆதலினுலே, இஙகு நாம் தொகுத்துரையாகக் கூறும் முடிபுகளின் விரிவையும் விளககததையும, இந்நூலினகதது அம்முடிபுகள் அதிகாரப்படடு நிறகுமிடங்களிலே கணடு தெளிவது கறபோா கடனுகும்

இளிககிரமத்திலே வட்டப்பாலை கூறிய விடததுப பதினேராம், பனனிரண்டாம் பாலைகளாக மேடததிலும, கன்னியிலும முறையே நிறுததிய கோடிப் பாலையையும, செம்பாலையையும இங்குததருவாம.

மேடம கோடிப்பாலை	2 உ	—	6 இ	9 வி	—	11 தா	—	15 கு	—	19 து	22 கை	—	24 உ
கனனி செம்பாலை	11 தா	—	15 கு	—	19 து	22 கை	—	24 உ	—	28 இ	31 வி	—	33 தா

இங்குககூறிய அலகு நிலைகள் கும்பப்பாலையாக மெட்டுவைககபபட்ட சுருதி வீணைககு இயைந்தன மேடப்பாலையாக இசை கூட்டப்படட சகோடயாழிலே நரமபுகள் நினற அலகு நிலைகளைககாணபதற்கு, எலலாவிடததிலும இரண்டலகுகளைக கழிககவேணடுமென்று இவவியலின 4ஆம பிரிவினுளளே காட்டினும் அவ்வாறு செய்யககிடைப்பது .

மேடம் கோடிப்பாலை	0 உ	—	4 இ	7 வி	—	9 தா	—	13 கு	—	17 து	20 கை	—	22 உ
கனனி செம்பாலை	9 தா	—	13 கு	—	17 து	20 கை	—	22 உ	—	26 இ	29 வி	—	31 தா

இது ஏழுநரம்புகளின் அமைதியினைக்காட்டுவது பதினன்கு நரம்புகளின் அமைதியைக்காட்ட, இதனை 22 அலகு கூட்டி, மேற்ருனத்திலும் எழுதவேண்டும்.

கைக்கிளையந்தரமாகிய 43ஆம அலகுநிலை யுடைய அந்தரக்கோலே கருவியின் ஈற்றினின்றதாதலின, அதன்மேல் முதல் நரம்பிலிருநதெடுக்கவேண்டும்.

இளிக்கிரமத்தி னலகெண்கள் 4 3 2 4 4 3 2 என நினறனவாதலின், தொடஙகுமிடமாகிய உழையிலே வெற்றிலக்கத் (0) தை வைத்து, அலகுகளைக் கூட்டிசசென்று, 0 4 7 9 13 17 20 22 எனனும் அலகுநிலைகளைப் பெறலாம். சகோடயாழிலே பதினைகு நரம்புகளும கோடிப்பாலையாக நின்ற அடைவினையும், தாரம் முதலாக எடுக்கும்போது அவை செம்பாலையாதலையும், தாரத்தாக்கத்திலுலே வம்புறுமரபிற் செம்பாலையாதலையும் பின்வருமாறு அமைததுக்காட்டலாம

தானம்	கோடிப் பாலை		செமபாலை		வமபுறு மரபிற செமபாலை	
	நரமபுகள	அலகு நிலைகள்	நரமபுகள	அலகு நிலைகள்	நரமபுகள	அலகு நிலைகள்
மெலிவு	உ	0	தா	9	உ	0
	—	—	—	—	—	—
	இ	4	கு	13	இ	4
	வி	7	—	—	—	—
	—	—	து	17	வி	8
	தா	9	கை	20	—	—
*	—	—	—	—	தா	11
சமன்	கு	13	உ	22	கு	13
	—	—	—	—	—	—
	து	17	இ	26	து	17
	கை	20	வி	29	கை	20
	—	—	—	—	—	—

தானம	கோடிப் பாலை		செமபாலை		வமபுறு மரபிற செமபாலை	
	நரமபுகள	அலகு நிலைகள்	நரமபுகள	அலகு நிலைகள்	நரமபுகள	அலகு நிலைகள்
சமன்	உ	22	தா	31	உ	22
	—	—	—	—	—	—
	இ	26	கு	35	இ	26
	வி	29	—	—	—	—
	—	—	து	39	வி	30
	தா	31	கை	42	—	—
*	—	—	—	—	தா	33
வலிவு	கு	35	உ	0	கு	35
	—	—	—	—	—	—
	து	39	இ	4	து	39
	கை	42	வி	7	கை	42
	—	—	—	—	—	—

* 'வனமையிற கிடநத தாரபாகம' ஆனது தாரம 31 க்கும் குரல 35 க்கு மிடையே வலிவுத் தானததில அமைநத அநதரககோலிலே குரலின் பாகத்தோடு

கூடி நின்றது. 'மென்மையிற் கிடந்த குரலின் பாகம்' ஆனது தாரம் 9 க்கும குரல் 13 க்கு மிடையே மெலிவுத்தானத்தி லமைந்த அந்தரக்கோலிலே தாரபாகததோடு கூடி நின்றது. இவ்விரிடத்தும் கைக்கிளை யமையுமென்றதை உரைசாலடிகள திட்ப நுட்பஞ் செறியக் கூறுகிறுர்.

தாரங் கைக்கிளையாகுமிடத்து, விளரி துத்தமாதலும், குரல் உழையாதலும், பிறவுந் தத்தங் கிளையாதலும் வேண்டப்படும். தாரம் தன்னேரலகை விளரிக்குக் கொடுக்க, நான்கலகுபெற்ற விளரி, தன்னீாமைதிரிநது, துத்தத்தின் நீர்மையினை யடைந்தது. எஞ்சிநின்ற தன்னேரலகிேைடு, குரலினின்று ஈரலகு பெற்ற தாரம் கைக்கிளையின் நீர்மையுறறது ஈரலகோடுநின்ற குரல உழைநீர்மை யெய்திற்று. குரற்பின்னின்ற துத்தம, கைக்கிளை, உழை, அலகுவேற்றுமை யின்றி, முறையே இளி, விளரி, தாரம் ஆயின. பண்டை விளரியின் முன்னினற உழையும் இளியும், தாரமும் குரலும் ஆயின. தாரங கைக்கிளையாயிறறு என்பதும், தாரமழிய, அத னிடத்தினைக கைக்கிளையடைந்தது என்பதும ஒரே முடிபின. அலகெண்களை வைத்து, மேற்கூறிய தாரத்தாக்கததினைத தெளிவுபடுததுவாம்

பண்டைநிலை	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
	4	3	2	4	4	3	2
	4	4	3	2	4	3	2
திரிநதநிலை	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா

அலகுநிலையெண்கள் பின்வருமாறு அமைவன

பண்டைநிலை	0	4	7	9	13	17	20	22
திரிந்தநிலை	0	4	8	11	13	17	20	22

ஆதலினுலே, தாரத்தாக்கம செயதறகு, 7, 9 என்னும் நரம்புகளை யிசையாமல, 8, 11 என்னும் அந்தரககோல்களை யிசைத்தலவேணடும மேற்றுனததிலே 29, 31 என்னும் நரம்புகளை யிசையாது, 30, 33 என்னும அநதரக்கோல்களை யிசைததல வேண்டும். இம்மாற்றத்தினுலே, உழைமுதலாக நின்ற கோடிப்பாலை, தன்னீர்மை திரிநது செம்பாலை யாயிறறு. இது தனனீாமை திரிநது புதியநீர்மையைப் பெற்ற தாதலின், 'வமபுறுமரபிற செமபாலை' யெனப்படடது 9 அலகு, 13 அலகுகளால வேறுபடட நரம்புகள் நடபாகவும், கிளையாகவும அணையும் நீர்மைய.

தாரம்முதற் செம்பாலையாக நின்ற நரம்பு பதினுன்கினையும் வைத்து, ஒவ் வொன்றிலும 9 அலகைக் கழிதது நோககுவோமாக. வலிவுத்தானத்தில் நின்ற மூன றுக்கும தனிததனி 44 அலகைச சோத்தபின், 9 ஐக கழிக்கவேண்டும்.

	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
முதலேழு நரம்புகள்	9	13	17	20	22	26	29
9 ஐக கழிக்க வருவன	0	4	8	11	13	17	20

மற்ற ஏழு நரமபுகள	31	35	39	42	44	48	51
9 ஐக கழிகக வருவன	22	26	30	33	35	39	42

தாரம முதலாகிய செமபாலையினை வைதது, 9ஐக கழித்துப் பெற்ற எண்கள் வமபுறுமரபிற செமபாலையில் நினற எண்களாதல காணக

ஆதலினுலே, செமபாலையில் நினற பதினுன்கினையும வம்புறுமரபிற செம் பாலையில நின்ற பதினுன்கினையும இணைநரம்பாகச சேர்த்து இசைக்கலாம் என்பது பெறப்படுகின்றது

பொருளுணர்ச்சிககு இனறியமையாத இசை முடிபுகளை ஆராயநது உணர்நது கொணடோம். இனிச, செய்யுடபாகததை யெழுதி அதன பொருளைக் காணப் புகுவாம்

ஈரேழ் தொடுதத செமமுறைக கேளவியின
ஓரேழ பாலை நிறுததல வேணடி
வனமையிற கிடநத தார பாகமும
மெனமையிற கிடநத குரலின பாகமும
மெயககிளை நரமபிற கைககிளை கொளளக
கைககிளை யொழிநத பாகமும பொறபுடைத
தளராத தாரம விளரிக கீத்துக
கிளைவழிப படடன ளாஙகே கிளையுந
தனகிளை யழிவுகண் டவளவயிற சேர
ஏனை மகளிருங கிளைவழிச சேர
மேல துழையிளி கிழது கைககிளை
வமபுறு மரபிற செமபாலை யாயது
இறுதி யாதி யாக வாஙகவை
பெறுமுறை வநத பெறறி நீஙகாது
படுமலை செவவழி பகாரும பாலையெனக
குரலகுர லாகத தறகிழமை திரிநதபின
முனனதன வகையே முறைமையிற றிரிநதாஙகு
இளிமுத லாகிய ஏரபடு கிழமையுங்
கோடி விளரி மேறசெம பாலையென
நீடிக கிடநத கேளவிக கிடக்கையின
இணைநரம புடையன வணைவுறக கொண்டாங்கு
யாழ்மேற பாலை யிடமுறை மெலியக
குழனமேற் கோடி வலமுறை வலிய
வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெல்லாம
பொலியக கோதத புலமையோன

—சிலபபதிகாரம, அரஙகேறறுகாதை, 70—94

'ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியின்
ஓரேழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டி'

கேள்வி-யாழ்க்கருவி. 'தொடையமை கேள்வி யிடவயிற் றழீஇ' (பெரும்பாணாற்றுப்படை, 16) என்னும் வழக்கினை நோக்குக.

ஈரேழ்தொடுத்த செம்முறைக்கேள்வி-சகோடயாழ் 'கோஷாவதி', 'சகோஷ' என்னும் வடமொழிப்பெயர்கள் 'கோடபதி', 'சகோடம்' எனத்திரிந்து, பிற்காலத்திலே தமிழ் வழக்கில் வந்தனவெனக் கொள்ளலாம். செம்முறைக்கேள்வி யென்ற தமிழ் வழக்கு, மொழிபெயர்ப்பினாலே, 'கோஷாவதி', 'சகோஷ' ஆகிப், பின்பு 'கோடபதி', 'சகோடம்' எனத் தமிழில் வந்து வழங்கியதெனக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். 'செம்முறைக்கேள்வி' யென்பதே சகோடயாழுக்கு இயைந்த பழைய தமிழ்ப்பெயர் 'பிழையாமரபின் ஈரேழ்கோவை' என வேனிற்காதையுட் கூறியதனை நோக்கச், சகோடயாழுக்கு 'ஈரேழ்கோவை' என்னும் பெயரும் உளதென்பது தெளிவாகின்றது.

ஓரேழ்பாலை-செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என்பன. கருவியிலமைந்த முறையில் ஏழு நரம்புகளை யிசைக்க ஒரு பாலையாகும் ஆரோசையாக இசைத்துச் செல்வது ஆயப்பாலை வலமுறை, அமரோசையாக இசைத்துச் செல்வது ஆயப்பாலை இடமுறை. செம்பாலை முதல் மேற்செம்பாலை யீறாக இசைத்துச் செல்வது ஆயப்பாலை வலமுறை; மேற்செம்பாலை முதல் செம்பாலை யீறாக இசைத்துச் செல்வது ஆயப்பாலை இடமுறை

நட்பியைப்பிற் றொடர்ந்து, செம்பாலை, அரும்பாலை, மேற்செம்பாலை, அந்தரச் செவ்வழிப்பாலை, அந்தர விளரிப்பாலை, அந்தரப் படுமலைப்பாலை, அந்தரக் கோடிப்பாலை, அந்தரச் செம்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, விளரிப்பாலை, படுமலைப்பாலை, கோடிப்பாலை யென நிற்பது வட்டப்பாலை இடமுறை ஈற்றில் நின்ற கோடிப்பாலையிலே நட்பியைப் செய்யுமிடத்து, முதலில் நின்ற செம்பாலை பிறக்குமாதலின், இவை வட்டப்பாலை எனப்பட்டன.

கிளையியைப்பிற் றொடர்ந்து, செம்பாலை, கோடிப்பாலை, படுமலைப்பாலை, விளரிப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அந்தரச் செம்பாலை, அந்தரக் கோடிப்பாலை, அந்தரப் படுமலைப்பாலை, அந்தர விளரிப்பாலை, அந்தரச் செவ்வழிப்பாலை, மேற்செம்பாலை, அரும்பாலை என வருவது வட்டப்பாலை வலமுறையாகும். ஈற்றில் அரும்பாலையைக் கிளையியைபு செய்யச், செம்பாலை பிறக்குமாதலின், இவை வட்டப்பாலை யாயின. இவற்றையெல்லாம் சுருதிவீணையிலே தனித்தனி பிறப்பித்தற்கியன்ற அலகுநிலை யெண்களை இவ்வியலின் நான்காம் பிரிவிலே தந்தாம். அடுத்துநின்ற இரு பாலைகளை இயைய வைப்பது யாழ்க்கருவியிற்றான் அமையும் என்பதையும் அங்குக் குறிப்பிட்டாம்.

ஓரேழ் பாலை நிறுத்தல் வேண்டி-ஏழு பெரும் பாலையினையும், அவைதம்முள் அரும்பாலை, மேற்செம்பாலை யொழிந்த ஐந்தின் வேறாகியும், வேறாகாதும் நிற்கும்

அந்தரப்பாலை ஐந்தினையும் வட்டப்பாலையாக நிறுத்தல்வேண்டி என்பது பொருள். நிறுத்தும் முறையினைப் பின்னர்த் தருவாம்.

> ‘ வனமையிற கிடநத தார பாகமும
> மெனமையிற கிடநத குரலின் பாகமும
> மெயககிளை நரமபிற கைக்கிளை கொள்ளக
> கைக்கிளை யொழிநத பாகமும பொற்புடைத
> தளராத தாரம விளரிக கீததுக்
> கிளைவழிப் பட்டனள் ’

எனத் தாரத்தாக்கங் கூறினா. இது உரை தொடங்குமுன்னரே தெளிவுபடுத்தப் படடது. ‘ கிளைவழிப்பட்டனள் ’ எனப் பெண்பால் வினைமுறறு வருதலை ஆராய வேண்டும் ஆய்ச்சியர் குரவையினுள்ளே, இடைமுதுமகள், படைத்துக் கோட் பெயரிடுவாளாய், எழுவர் மகளிர்க்குக் குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் எனப் பெயரிடடு, மேலும் குரற்பெயரினளை மாயவன் எனவும், இளிப் பெயரினளைப் பலபததிரனெனவும், துததப் பெயரினளைப் பின்னைப்பிராட்டி யென வும் நிறுத்தினளென்றும், குரறபெயரினள், தன் கிளையாகிய இளிப் பெயரினளை நோககி, ‘ யாம் முல்லைத்தீமபாணி பாடுதும ’ என்றாள் எனவும் கூறிய வழக்கினை நோககும்போது, ஆடலிலும், பாடலிலும மகளிர்க்கு இசைநரம்புப் பெயரிடடு, இசைக் கிரியைகளைக் குறிப்பிடும் வழககு இருநதமை புலப்படுகின்றது இசை நரம்புகளை மகளிராககி, இணை, கிளை, பகை, நட்பு என்னு மிசைத் தொடர்புகளை யுரைக்கும் செய்யுள்வழக்குப் பண்டைநாளி லிருந்திருக்கவேண்டும பாயிரவியலுட் காடடிய ‘ நீரரமகளிர் இன்னிசைப்பாடலி ’ னுள்ளே இவ்வழக்கு எடுததாளப்பட் டது பாடடு நின்ற ஆதார சுருதிக்குக் கிளையாகவோ நட்பாகவோ அமைந்த சுவரத்திலெடுத்து, ‘ இணைநரமபுடையன அணைவுறக்கொண்டு ’ பாடுதல் பற்றுப் பாடுதல் எனப்படும் பற்றுப்பாடுபவள், தன் கிளையினைச் சேர்ந்து, அக்கிளை நீரமையளாக, ஏனைமகளிருந் தத்தமது கிளை நீர்மையராதல் வேண்டும்.

> ‘ ஆஙகே கிளையும
> தனகிளை யழிவுகணடு அவள்வயிற சேர
> ஏனை மகளிரும கிளைவழிச சேர
> மேல துழையிளி கீழது கைக்கிளை
> வமபுறு மரபிற் செமபாலை யாயது ’

‘ கைக்கிளை ’ தொகுத்தல் விகாரத்தினாலே ‘ கிளை ’ யென நின்றது ‘ ஒரு பாதி யால கொள மறெறரு பாதி யுமையவள கொணடு, இரு பாதியாலும இறைதான புராரி ’ எனப் பிற்காலததுப் புலவரொருவா இறைவனைப் பாடுதற்கு இயைந்தது போன்ற நிகழ்ச்சியொன்று தாரநரம்பிற்கு எய்தியது கைக்கிளை தன் கிளையாகிய தாரத் தின் ஒரு பாதியைக் கொளள, விளரி மற்றப்பாதியைக் கொளளத், தாரநரம்பு அழிவுற்றது தன் கிளையாகிய தாரம் அழிவுற்றதனைக் கண்ட கைக்கிளை தாரம் நின்ற இடத்தினைச் சேரத, துத்தமென்னும் மகள் விளரியினிடத்தினையும், உழை யென்பாள் குரலினிடத்தினையுஞ் சேர்ந்தனா. துத்தம், கைக்கிளை, உழை நின்ற

விடங்களிலே, முறையே, இளி, விளரி, தாரம என்னும மூவரும் எயதினர் (அர மகளிராதலினுல் இசைமகளிா அழிநதும அழிவநிலலே யென்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடற குரியது) பண்டை இளி, உழை நினற விடங்களாக குரலுந், தாரமும அடைநதன அவவாறடைதலினுலே, உழைமுதல உழையீருக அமைநதுநின்ற கோடிப்பாலே, தன னிாமை கெடடுத, தாரமமுதற் ருரமீருக நினற செமபாலேயின் நீர்மையினை யெயதி யது. மேலது உழையிளி யெனறதனுல, வலமுறைச செமபாலேயாதல பெற்ரும. இடமுறைச செம்பாலே உழை, கைக்கிளே, துததம என அமரோசையாகச செல்லும இயல்பினமைந்த செம்பாலேயோடு உடனிறறலின, இது 'வமபுறு மர பிற செம்பாலேயாயிற்று'

> 'இறுதி யாதி யாக ஆஙகவை
> பெறுமுறை வநத பெறறி நீஙகாது'

இறுதி யென்றது தார நரம்பினை இளிக்கிரமததிலே, தாரம் முதலாகச செம்பாலே பிறக்கும படுமலே முதலிய மற்றப் பாலேகள முறையே தொடர்நது வருவன பாலே களேயும, இளிககிரமததிலே அவற்றிறகு இயைநத குரனரமபுகளேயும் முறையாக வைப்பாம.

குரனரம்புகள	பாலேகள
தாரம்	செமபாலே
குரல்	படுமலேப்பாலே
துத்தம்	செவவழிப்பாலே
கைககிளே	அருமபாலே
உழை	கோடிப்பாலே
இளி	விளரிபபாலே
விளரி	மேறசெம்பாலே

பொருளேத தெளிவுசெய்தல கருதி, இககாலதது வழங்கும் குறியீட் டெழுத துக்களிலுலே இவற்றைக் காடடுவாம் யாழ்ககருவியிலே நரம்பு கடடப்படடிருப் பது **நி ச ரி க ம ப த நி ச ரி க ம ப த** என்னும முறையிலே யாகும நாலாம் நரம்பாகிய காந்தாரத்திலிருந்து பதிஞேராம் நரமபாகிய காந்தாரம்வரையு மிசைத துச, செமபாலேயினேப் பெறலாம. அடுதத மததிமமமுதல மததிமமீருகப் படுமலேப் பாலேயும, பஞ்சமமமுதற பஞ்சமமீருகச செவவழிபபாலேயும, தைவதமமுதல தைவத மீருக அருமபாலேயும பெறுதறகுரிய முதலநரமபாகிய நிஷாதமமுதல எடடாம நரமபாகிய நிஷாதமவரை யிசைததுக் கோடிப்பாலேயும, அதற்கடுதத ஷட்ஜமமுதல ஷட்ஜமீருக இசைதது விளரிப்பாலேயும, ரிஷபமமுதல் ரிஷபம ஈருக விசைதது மேற் செம்பாலேயும பெறுதற்குரியன ஆதலினுலே, தாரத்தாக்கத்திலை திரிபுபடாது நின்ற நிலேயிலே, இளிககிரமமாக இசைகூடடப்படட சகோடயாழ்க்கருவியிலே, நிஷாதமமுதலாக நரமபு கட்டப்பட்ட நிரலிலே, பின்வரும் பாலேகள் முறையே தோன்றுவனவாம்.

நி ச ரி க ம ப த நி	கோடிப்பாலே
ச ரி க ம ப த நி ச	விளரிப்பாலே

பாலைத்திரிபியல்

ரி க ம ப த நி ச ரி	மேறசெமபாலை
க ம ப த நி ச ரி க	செம்பாலை
ம ப த நி ச ரி க ம	படுமலைப்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	செவவழிப்பாலை
த நி ச ரி க ம ப த	அருமபாலை

தாரத்தாககததிஞலே ரிஷப, காந்தாரங்கள், தாம் நினற 7 ஆம், 9 ஆம அலகு நிலைகளை விடடு, 8 ஆம, 11 ஆம் அலகுநிலைகளாகிய அநதரககோல்களை (கறுபபுக் கட்டைகளை) அடைநதன இவ்வாறு அவை வேறுபட்டதனைக் காட்டுவதறகு 'ரி க' வின்கீழ்க கோடிடடுக குறிப்பாம்.

நி ச ரி க ம ப த நி	செம்பாலை
ச ரி க ம ப த நி ச	படுமலைப்பாலை
ரி க ம ப த நி ச ரி	செவவழிப்பாலை
க ம ப த நி ச ரி க	அரும்பாலை
ம ப த நி ச ரி க ம	கோடிப்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	விளரிப்பாலை
த நி ச ரி க ம ப த	மேற்செமபாலை

என ஏழு பாலைகளும நின்றன

' படுமலை செவவழி பகாரும பாலையெனக்
குரல குரலாகத தறகிழமை திரிநதபின் ,
முனனதன வகையே முறைமையிற திரிநதாஙகு
இளிமுத லாகிய ஏாபடு கிழமையும்
கோடி விளரி மேற்செம பாலையென
நீடிக கிடநத கேளவிக கிடக்கையின '

உழை, இளி முதலாயின தாரததாக்கததிஞலே தாரம், குரல் முதலியவற்றின் நீர்மைபெற்று நின்றனவன்றே, அவைதமமை அந்நீரமையவாக வைததுப், பின்னு மொரு முறை தாரததாக்கஞ் செய்வதுவே, 'முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாஙகு' எனக கூறப்பட்டது அலகெண்களைவைத்து, இரண்டாம் திரிபிஞலே எய்துகின்ற நீரமையினை உயததுணாவாம்

பண்டை நிலை	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
	4	3	2	4	4	3	2	4
முதற்றிரிபிஞலை எய்திய நிலை	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா	கு
	4	4	3	2	4	3	2	4

இரண்டாந் திரிபினால் எய்திய நிலை	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
	2	4	3	2	4	4	3	2

பண்டைநிலையிலே, கீழ்க்கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட விளரி, தாரம், குரல் முறையே பெற்றுநின்ற 3, 2, 4 என்னும் அலகுகள், தாரத்தாக்கத்தினாலே, 4, 3, 2 என நின்றமையினாலே, அந்நரம்புகள் துத்தம், கைக்கிளை, உழையின் நீர்மையினை எய்தியனவென்றும், பிறவும் அலகுதிரியாது தத்தம் கிளைநரம்பின் நீர்மையினை எய்தினவென்றும் மேலே காட்டினும் பண்டை நிலையிலே, கைக்கிளை, உழை, இளி என நின்ற மூன்றும், அலகு திரியாது, விளரி, தாரம், குரலாயின இவை பெற்று நின்ற 3, 2, 4 என்னும் அலகுகள், இரண்டாந்திரிபினாலே, 4, 3, 2 ஆக, இவை துத்தம், கைக்கிளை, உழையின் நீர்மை யெய்தின பிறவும் முறையே திரிபுற்றன

கருவியிலே, பண்டை நிலையிலே, கைக்கிளை, உழை, இளி, முறையே, 20 ஆம், 22 ஆம், 26 ஆம் அலகுநிலைகளில் நின்றன இவை நிலைமாறுமலே, முதற்றிரிபின் விளரி, தாரம், குரலென நின்றன. முதற்றிரிபினாலெய்திய தாரம், தான் பெற்று நின்ற 21 ஆம், 22 ஆம் அலகுகளில், 21 ஆம் அலகை விளரிக்குக் கொடுக்க, விளரி துத்தமாயிற்று எஞ்சிய 22 ஆம் அலகோடு குரலின் 23, 24 ஆம் அலகுகளைப் பெற்ற தாரம், கைக்கிளையாயிற்று 25, 26 ஆம் அலகுகளோடு நின்ற குரல், உழையாயிற்று

இந்த நீர்மைகளைப் பின்வருமாறு காட்டலாம்.

பண்டை நிலை	கை	உ	இ
	20	22	26
முதற்றிரிபினபின் எய்திய நிலை	வி	தா	கு
	20	22	26
இரண்டாந்திரிபின்பின் எய்திய நிலை	து	கை	உ
	21	24	26

முற்றிசையாகிய 4 அலகு இருகூறுகும்போது, விதியிசையாகிய கிளை 2 உம், நெட்டிசையாகிய நட்பு 2 உம் ஆகப் பிரியுமென மேலே இசைநரம்பியலினுட் காட்டினும் குரலின் ஒருகூறாகிய நெட்டிசை உழையாயிற்று மற்றக்கூறாகிய விதியிசை தாரத்தின் கூறாகிய குறறிசையோடு சேர்தலினாலெய்திய பற்றிசை கைக்கிளை யாயிற்று.

24, 26 என்னும் அலகுநிலை யெண்களில் தானத்தலகாகிய 22 ஐக் கழிக்கப் பெற்றன 2, 4 ஆகும். கருவியிலே 2 உழையினந்தரத்தில் நிற்கும் மேலும், 21 கைக்கிளையினந்தரத்தில் நிற்கும் கைக்கிளையையும் உழையையும் நரம்பிலிசைக்காது, அந்தரத்திலிசைப்பதே இரண்டாந் தாரத்தாக்கத்தின் முடிபாகும் இக்காலத்து வழக்குச்சொற்களிற் கூறின், தைவத, நிஷாதங்களைக் கறுப்புக்கட்டையி லிசைக்க வேண்டுமென்பது. முதற்றிரிபின் பின்பே இரண்டாந்திரிபு எய்தியதாதலின், ரிஷப,

காந்தாரங்களைக் கறுப்புக்கட்டையில் வைத்தபின்பே, தைவத, நிஷாதங்களைக் கறுப்புக கட்டையில் வைக்கவேணடும.

இவ்வாறு திரித்தபின், இளி முதலாக எடுககக், கோடிப்பாலையாகும்; விளரி முதலாக, விளரிப்பாலையும் பிறவும அடைவே தோன்றுவன

ச ரி க ம ப த நி ச	கோடிப்பாலை
ரி க ம ப த நி ச ரி	விளரிப்பாலை
க ம ப த நி ச ரி க	மேறசெம்பாலை
ம ப த நி ச ரி க ம	செம்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	படுமலைப்பாலை
த நி ச ரி க ம ப த	செவ்வழிப்பாலை
நி ச ரி க ம ப த நி	அரும்பாலை

சகோடயாழக்கருவியிலே உழையினந்தரம முதலாக அரும்பாலை நிற்றல் காண்க ஏழு பாலைகளும் மும்மூன்று உருவமெய்துதலின், மொத்தம் இருபததோருருவமாயின.

வினைமுடிபுசெய்து செய்யுடபொருளைக் காண்பாம்.

(1) 'படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலையென நீடிககிடநத கேள்விக் கிடககை',

(2) 'குரல் குரலாகத தற்கிழமை திரிந்தபின் (படுமலை செவ்வழி பகரரும் பாலை திரிபெய்திக்) கோடி விளரி மேற்செம்பாலையென நீடிக் கிடந்த கேள்விக் கிடக்கை',

(3) 'முன்னதன் வகையே முறைமையிற் றிரிந்தாங்கு, இளி முதலாகிய ஏர்படு கிழமையும் கோடி விளரி மேற்செம்பாலையென நீடிக் கிடநத கேளவிக்கிடக்கை',

எனப்

(1) பண்டைநிலைககும,

(2) முதறறிரிபினுலெய்திய நிலைக்கும்,

(3) இரண்டாந்திரிபினுலெயதிய நிலைக்கும,

வைத்துப் பொருள் கொளளவேண்டும் இரண்டு திரிபினுலும எய்திய ஈரேழ் பாலைகள் இடநிலைப்பாலை யெனப்படுவன

கேள்விக்கிடக்கை-யாழினகதது நரம்பினதமைதி

பண்டைநிலையிலே, குரல்முதல மூன்றும்

ம ப த நி ச ரி க ம	படுமலைப்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	செவ்வழிப்பாலை
த நி ச ரி க ம ப த	அருமபாலை

என நின்றன

முதற்றிரிபின்பின், குரல்முதல் மூன்றும், (கீழ்க்கோடிடப்பட்ட 'ரி க' வோடு),

ம ப த நி ச ரி க ம	கோடிப்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	விளரிப்பாலை
த நி ச ரி க ம ப த	மேற்செம்பாலை

எனவும்,

இரண்டாம் திரிபின்பின், இளிமுதல் மூன்றும், (கீழ்க்கோடிடப்பட்ட 'ரி க', 'த நி' யோடு)

ச ரி க ம ப த நி ச	கோடிப்பாலை
ரி க ம ப த நி ச ரி	விளரிப்பாலை
க ம ப த நி ச ரி க	மேற்செம்பாலை

எனவும் நின்றன.

தாரக்கிரமத்திலே, இளிநரம்பு கோடிப்பாலைக்கு முதனிலையாகும். இளிக் கிரமத்திலே, இரண்டாந்திரிபினாலே, இளிநரம்பு மீட்டும் கோடிப்பாலைக்கு முதனிலை யாகு முரிமையினைப் பெறுதலினாலே, அவ்வுரிமை 'ஏற்பாடு' என்னும் அடைமொழி யாற் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

'இணை நரம்புடையன அணைவுறக் கொண்டாங்கு'

இணையும்நரம்பு, இணையாநரம்பு என இருவகைப்படுத்துமிடத்துப், பகை நரம்பினை இணையாநரம்பு எனவும், இணை, கிளை, நட்பு என்னும் மூன்றினையும் இணை யும் நரம்பு எனவுங் கொள்ளவேண்டும். இவற்றின் விரிவைப் பண்ணியலினுட் கூறுவாம். வலமுறையாக ஒருபாலையையும், இடமுறையாக அதன் எதிர்நிரனிறைப் பாலையினையும் வைக்கும்போது, இரண்டும் இயைந்து நிற்கின்ற மற்றொரு வகை யிணைவும் இங்குக் கொள்ளப்பட்டது.

இவ்வியலின் நான்காம் பிரிவிலே காட்டிய நிரனிறை, எதிர்நிரனிறைப் பாலை களின் இயைபுமுறையினைச் சகோடயாழ்க் கருவியிலே நரம்புகள்நின்ற அடைவாக இங்குத் தருவாம்.

நிரனிறை	குரல்நரம்பு	எதிர்நிரனிறை
கோடிப்பாலை	உழை	கோடிப்பாலை
விளரிப்பாலை	இளி	அரும்பாலை
மேற்செம்பாலை	விளரி	செவ்வழிப்பாலை
செம்பாலை	தாரம்	படுமலைப்பாலை
படுமலைப்பாலை	குரல்	செம்பாலை
செவ்வழிப்பாலை	துத்தம்	மேற்செம்பாலை
அரும்பாலை	கைக்கிளை	விளரிப்பாலை

'குழல்வழி யாழெழீஇத் தண்ணுமைப் பின்னர், முழவியம்பல் ஆமந்திரிகை' (சீவகசிந்தாமணி, 675 ஆம் பாடல நச்சினார்க்கினியருரை மேற்கோள்) என்றமையின, பல கருவிகளும் ஒருங்கிசைக்கும் ஆமநதிரிகை (Orchestra) யிலே, முதலிற் குழலை யிசைததல் மரபு குழலிலே வடடப்பாலை வலமுறையாகச செலல, யாழிலே இடமுறையாகச் செல்லும் வடடப்பாலை வலமுறை யிடமுறையும், ஆயப்பாலை வலமுறை யிடமுறையும் ஒருஙகியைநது நிற்றலோடு, வலிவுத்தானததும, சமன் தானத்தும், மெலிவுததானததும் நின்ற நரம்புகள இணை, கிளை, நடபு என்னும இசை மரபு தவறாது அமையவைததானாதலின, யாழாசிரியன் 'வலிவு மெலிவுஞ் சமனு மெலலாம் பொலியகோதத புலமையோ' னாயினன்.

குழல	யாழ்
கோடிப்பாலை	கோடிப்பாலை
படுமலைபபாலை	செம்பாலை
விளரிபபாலை	அருமபாலை
செவவழிப்பாலை	மேறசெம்பாலை
மேறசெமபாலை	செவ்வழிபபாலை
அருமபாலை	விளரிபபாலை
செமபாலை	படுமலைப்பாலை
கோடிப்பாலை	கோடிப்பாலை

முதலிலே யாழிற கோடிப்பாலை யிசைததல் வேணடாவெனினும, வடடப் பாலையாக நிறைவுபெறுதலைக் காடடுதறகாக எழுதினும்

ஒவவொரு பாலைககுந தநதிருக்கும ஆறு உருவங்களும இணைநரம்பு அணையும் நீரமைய

நிஷாதம் முதலாகவுள்ள கோடிப்பாலையை ஒரு குழலோனும், நிஷாதத்தின் பஞ்சமமாகிய மததிமம் முதலாகவுள்ள கோடிப்பாலையை மறறொரு குழலோனும், மததிமத்தின பஞ்சமமாகிய ஷட்ஜம் முதலாகவுள்ள கோடிப்பாலையை மறறொரு குழலோனும் எழுததெழுததாக இசைதது வாசிகக, அவை அணைந்துநினறு இன்பம் பயபபன

இவை அணைவனவெனபதைக கணிதவாயிலாகக காட்டுமபொருட்டுச், சுவ ரங்கள பெற்ற அசைவெண்களை மூன்றுநிரலாக வைப்பாம. இவவெணகள் 'சகோட யாழ்ககருவிக்கு இசைகூடடுதல' என்னும 6 ஆம் பிரிவினின்று எடுககப்பட்டன. மேறறுனதது அசைவெணகள கீழ்ததானதது அசைவெண்களின் இரட்டியாவன

நி ச ரி க ம ப த நி	240	270	288	320	360	405	432	480
ம ப த நி ச ரி க ம	360	405	432	480	540	$607\frac{1}{2}$	648	720
ச ரி க ம ப த நி ச	270	$303\frac{3}{4}$	324	360	405	$455\frac{5}{8}$	486	540

முதல்நிரலினெண்களை 8 இனுலும், இரண்டாம்நிரலினெண்களைப் 12 இனுலும், மூன்ரும்நிரலினெண்களை 9 இனுலும் பிரித்து நிறுத்தக்கிடைப்பது இதுவாகும்.

முதல நிரல்	30	33¾	36	40	45	50⅝	54	60
இரண்டாம் நிரல்	30	33¾	36	40	45	50⅝	54	60
மூன்ரும் நிரல்	30	33¾	36	40	45	50⅝	54	60

மூன்று நிரலிலும் ஒததுவருகின்றன, ஆதலினலே, இவை அனைத்தும் ஒரே பாலையென்பது பெறப்படுகின்றது கருவிககு இசைகூட்டிய கணிதமுறையும் சரியான முறையே யென்பதையும் இம்முடிபு காட்டுகின்றது மூன்றும் அணையுமெனினும், மூன்றினையும் ஒருஙகுவைப்பதிலும் பார்கக, முதலினையும் இரண்டினையும அலலது இரண்டினையும் மூன்றினையும் ஒருங்குவைபபது கூடிய இன்பம் பயப்பது.

$\frac{8}{12}=\frac{2}{3}$; $\frac{12}{9}=\frac{4}{3}$ ஆதலின, முதல நிரல் நரமபுகளிலிருந்தெழும் 2 அலைகள், இரண்டாம் நிரல் நரம்புகளிலிருநதெழும் 3 அலைகளோடு ஒனறுவன. இரண்டாம் நிரல் நரம்புகளிலிருந்தெழும் 4 அலைகள, மூன்ரும நிரல் நரம்புகளிலிருந்தெழும 3 அலைகளோடு ஒனறுவன இவ்வாறு சிறிய எணகளாக நின்று அணைவது சிறப்புடையது

யாழிற், செம்பாலை இடமுறைமெலிய, அது படுமலைப்பாலையாகிக், குழலிலே வலமுறை வலிந்து செல்லும படுமலைப்பாலையினேடு அணைவுறும்.

முதற்றிரிபின்பின் எயதிய நிலையில் அவை இவவாருவன

நிரனிறை	குரலநரமபு	எதிநிரனிறை
கோடிப்பாலை	குரல்	கோடிப்பாலை
விளரிப்பாலை	துத்தம்	அரும்பாலை
மேற்செம்பாலை	கைக்கிளை	செவவழிப்பாலை
செம்பாலை	உழை	படுமலைப்பாலை
படுமலைப்பாலை	இளி	செமபாலை
செவவழிப்பாலை	விளரி	மேறசெம்பாலை
அரும்பாலை	தாரம்	விளரிப்பாலை

இரண்டாந்திரிபின்பின் எய்திய நிலையில் அவை இவ்வாருவன :

நிரனிறை	குரல்நரமபு	எதிநிரனிறை
கோடிப்பாலை	இளி	கோடிப்பாலை
விளரிப்பாலை	விளரி	அரும்பாலை
மேற்செம்பாலை	தாரம	செவவழிப்பாலை
செம்பாலை	குரல்	படுமலைப்பாலை
படுமலைப்பாலை	துத்தம்	செம்பாலை
செவ்வழிப்பாலை	கைக்கிளை	மேறசெம்பாலை
அரும்பாலை	உழை	விளரிப்பாலை

பாலைத்திரிபியல்

இணை நரம்புடையன அணைவுறக்கொள்ளும்பொருட்டு, ஒவ்வொரு பாலைக்கு மெய்திய அவ்வாறு உருவங்களையும் உடன்வைத்து, ஏழுபாலைகளும், வட்டப்பாலை யாகவும், ஆயப்பாலையாகவும், இடமுறையிலும் வலமுறையிலும் அமையுமாறு அவை தம்மை முறைப்படி நிறுத்துவாம்.

செவ்வழிப்பாலை

வலமுறை	இடமுறை
ப த நி ச ரி க ம ப	ரி ச த நி ப ம க ரி
ரி க ம ப த நி ச ரி	த ப ம க ரி ச நி த
த நி ச ரி க ம ப த	க ரி ச நி த ப ம க

விளரிப்பாலை

வலமுறை	இடமுறை
ச ரி க ம ப த நி ச	த ப ம க ரி ச நி த
ப த நி ச ரி க ம ப	க ரி ச நி த ப ம க
ரி க ம ப த நி ச ரி	நி த ப ம க ரி ச நி

படுமலைப்பாலை

வலமுறை	இடமுறை
ம ப த நி ச ரி க ம	க ரி ச நி த ப ம க
ச ரி க ம ப த நி ச	நி த ப ம க ரி ச நி
ப த நி ச ரி க ம ப	ம க ரி ச நி த ப ம

கோடிப்பாலை

வலமுறை	இடமுறை
நி ச ரி க ம ப த நி	நி த ப ம க ரி ச நி
ம ப த நி ச ரி க ம	ம க ரி ச நி த ப ம
ச ரி க ம ப த நி ச	ச நி த ப ம க ரி ச

செம்பாலை

வலமுறை	இடமுறை
க ம ப த நி ச ரி க	ம க ரி ச நி த ப ம
நி ச ரி க ம ப த நி	ச நி த ப ம க ரி ச
ம ப த நி ச ரி க ம	ப ம க ரி ச நி த ப

அரும்பாலை

வலமுறை	இடமுறை
த நி ச ரி க ம ப த	ச நி த ப ம க ரி ச
க ம ப த நி ச ரி க	ப ம க ரி ச நி த ப
நி ச ரி க ம ப த நி	ரி ச நி த ப ம க ரி

மேற்செம்பாலை

ரி க ம ப த நி ச ரி	ப ம க ரி ச நி த ப
த நி ச ரி க ம ப த	ரி ச நி த ப ம க ரி
க ம ப த நி ச ரி க	த ப ம க ரி ச நி த

மேலையவற்றோடு அந்தரப்பாலையைந்துஞ் சேரப், பன்னிரு பாலையாகும். அந்தரங்களைப் பாடும்போது, அவற்றின் முதலில் நின்ற நரம்பை ஈற்றிலும் பெய்து பாடுங்கால், அவை தத்தமது பெரும்பாலைகளினுருப் பெறுவன.

ஏழ் பெரும்பாலைகளையும் வட்டப்பாலையாக நிறுத்துமிடத்து, இடமுறையிலே, மேற்செம்பாலையிலிருந்து செவ்வழிப்பாலைக்கும், வலமுறையிலே, செவ்வழிப்பாலையிலிருந்து மேற்செம்பாலைக்குஞ் செல்லவேண்டும்.

'யாழ்மேற் பாலை இடமுறை மெலியக
குழல்மேற் கோடி வலமுறை வலிய
வலிவும் மெலிவும் சமனு மெல்லாம்
பொலியக் கோத்த புலமையோன்'

நிறுத்தல்வேண்டி அணைவுறக்கொண்டு கோத்த புலமையோன் என வினை முடிவு செய்க.

'யாழ்மேற்பாலை இடமுறைமெலிய' என்பது 'குழல்மேற் கோடி வலமுறை வலிய' என்பதனை அவாவிநின்றதாதலின், யாழ்மேற்பாலை வலமுறை வலியக், குழல் மேற்கோடி இடமுறைமெலியும் என்பது பெறப்பட்டது.

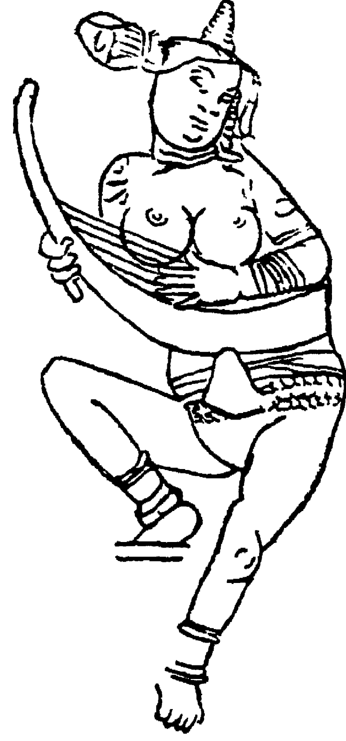
இளியெதிர்க் கிரமமாகிய துத்தக்கிரமத்திலே இசைகூட்டப்பட்ட யாழ் இடமுறை மெலியுமிடத்து, இளிக்கிரமமாக இசைகூட்டப்பட்டு வலமுறை வலியும் குழலினோடு செவ்வினின் அமைந்து நிற்கும். துத்த, விளரிக் கிரமங்களிலே யாழுக்கு இசைகூட்டும் மரபினை ஒழிபியல் இசைக்கணிதத்தினுட் காண்க.

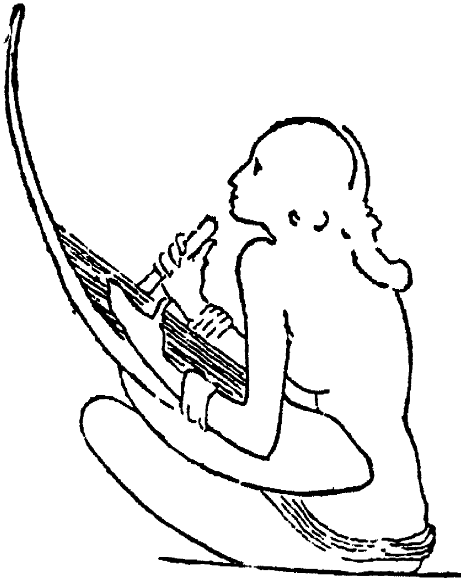
இவ்வமைப்பின்கண் பொருந்திய இசை நலங்கள் பலவுள. கருவியிலமைத்து அந்நலங்களைக் காணுதல் எளிதாதலின், இங்குக் கூறாதமைகின்றாம்.

மகாமகோபாத்தியாய ஐயரவர்கள், பிரதிபேதமாக அடிக்குறிப்பிற்றந்த 'ஏர்ப்படு', 'பெற்றி', 'வலிய' என்னும் பாடங்கள் கிடையாதிருப்பின், இப்பகுதிக்கு உரைகண்டறிதல் முடியாததாகும். சிறந்தமுறையிலே பழந்தமிழ் நூல்களை அச்சியற்றித்தந்த புலனழுக்கற்ற அந்தணாளராகிய சாமிநாதப் பெருந்தகையாருக்கு மனமுவந்த நன்றிகூறி, இளங்கோவேந்தனருளிச்செய்த சிலப்பதிகாரம் என்னும் பெருங்காப்பியத்தின் அரங்கேற்றுகாதையினமைந்த ஐயைந்தடிகளுக்குக், குருவருளை முன்னிட்டுக், கணிதநூல் கருவியாகக் கண்டுரைத்த இச்சிற்றுரையினை இவ்வளவோடு முடிக்கின்றாம்.

VI. அமராவதி, கோலி என்னும் இடங்களிற் கண்டெடுக்கப்பட்டுச்,
சென்னைக் காட்சிச் சாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும்
பாடினி யுருவங்கள்

ரு—பண்ணியல்

1. நாறபெரும் பண் ; இருபத்தொரு திறம் ; பெரும்பண்ணும் திறமும் அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் என வகைப்படுதல்

* 'ஈரிரு பண்ணும எழுமூன்று திறனும்' (பிங்கலந்தை, கஉஅய) என்றுராகலின், நாறபெரும பண்ணுக்கும் இருபத்தொரு திறங்கள் அமைந்துள்ளன இவற்றினுள, பாலை யாழ்த்திறன் ஐநது, குறிஞ்சி யாழத்திறன் எட்டு, மருத யாழததிறன் நான்கு, செவ்வழி யாழத்திறன் நான்கு, ஆக இருபத்தொன்று

இவை, அகநிலை, புறநிலை, அருகியல, பெருகியல் என வகைக்கு நான்காகி, எண்பத்து நான்காவன இவற்றின் பெயரும் முறையும் நிகண்டு நூல்களிலே பல வாறு சிதைவுறறுக் காணப்படுகின்றன பாட வேறுபாடுகளை யுடன்வைத்து ஒப்பு நோககி, இயன்றவரை, சரியான உருவததைப் பெற முயலவாம

நிறைநதிடு மாரகததோடு நோதிற முறுபபு மறறைக
குறுஙகலி யாசானைநதும குறிததபா லைததிறஙகள

எனச் சூடாமணி நிகணடு கூறும் முதலடியின் மோனைத தொடையை நோகக, 'நேர்திறம' என்பதே பொருததமான பாடமெனவும, அஃதனறி, 'நோதிறம்' எனப் பாடஙகொண்டாா வழுவுற்றுா என்பதும் புலப்படும்

அராக நோதிற முறுப்புக குறுஙகலி
ஆசா னைநதும பாலையாழத திறனே

எனப் பிஙகலநதையும், சேநதன் திவாகரமும கூறுகின்றன அஙஙனமாதலின், அராகம், நேர்திறம, உறுப்பு, குறுங்கலி, ஆசான் என்னும் ஐந்தும் பாலையாழ்த் திறமா மென உணர்கின்றும்.

தககராக மநதாளி பாடை
அநதி மன்றல நோதிறம வராடி
பெரிய வராடி சாயரி பஞசமம
திராடம அழுஙகு தனுசி சோமராகம
மேக ராகம துகக ராகம
கொலலி வராடி காநதாரம சிகணடி
தேசாககிரி சுருதி காநதார மிவை
இருபதும பாலை யாழததிற மெனப.

எனப் பிங்கலந்தை (கஉஅக) யுட கூறிய இருபதையும், நந்நான்கு ஒரு படியாக, ஐந்து படி செய்து நிறுத்தித, தலைத்தானத்திலே முன்னர்க் காட்டிய அராகமுதல் ஆசா

* தமிழப் பொழிலிலே, விக்கிரம ஆணடு, மாசி, பஙகுனித திஙகளிலே வெளிவநத 'பண்ணுந் திற னும்' என்னும பொருளுரையின முறபகுதி பாயிரவியலின் 9 ஆம பிரிவினுள்ளே சோக்கப்பட்டது. பிற்பகுதி இஙகுச சோக்கப்படுகிறது

னிருகிய ஐந்தினையும் நிறுத்தி நோக்குக. பெரும்பண் வகை பதினாறும் பின்னர்த் தருதுமாதலின், மேல் வருபவற்றைப் பதினேழு முதலாக எண்ணிட்டுக்கொள்க.

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல்
அராகம்	(17) தக்கராகம்	(18) அநதாளிபாடை	(19) அநதி	(20) மனறல
நேர்திறம்	(21) நோதிறம்	(22) வராடி	(23) பெரிய வராடி	(24) சாயரி
உறுபபு	(25) பஞ்சமம	(26) திராடம	(27) அழுங்கு	(28) தனுசி
குறுஙகலி	(29) சோம ராகம	(30) மேக ராகம	(31) துகக ராகம	(32) கொலலி வராடி
ஆசான	(33) காநதாரம	(34) சிகணடி	(35) தேசாக்கிரி	(36) சுருதிகாநதாரம

'குறுங்கலி யென்பது சோமராகம்' எனப் பிங்கலந்தை (கஙஅ) யுட் கூறப்பட்டது. ஆதலினாலே, நான்காம் படியில முதற்கண் ணின்ற 'குறுங்கலி' கது அகநிலை 'சோமராகம்' என்க 'ஆசான்றிறம, காந்தாரம், ஆசானென்று ஒரு பண் ணிற்குப் பேராகவும் இசைத் தமிழிற் கூறுப' எனச் சிலப்பதிகார அருமபத வுரையி னுள்ளும், 'ஆசான் சாதி நால்வகையாவன ஆசானுக்கு அகசசாதி காந்தாரம, புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கிரி, பெருகுசாதி சுத்த காந்தார' மென அடி யார்க்குநலலா ருரையினுள்ளும் (புறஞ்சேரியிறுதத காதை) காணலாகும

சாரற் றிறமெனி னதுகாந தாரம.

எனப் பிஙகலந்தை (கஙஅகூ) அசசுப் புத்தகத்தினுட் காணப்படுகிற சூததிரம், 'ஆசான றிறமெனி லதுகாந தாரம்' என்றிருததல்வேணடுமெனபது மேற்காட்டிய சிலப்பதி கார உரைப்பாகத்தாற றெளிவாகின்றது

துகக ராக நோதிறமாகும.

எனப் பிங்கலந்தை (கஙஅகூ)ப் பதிப்பினுட காணப்படுவது வழுவான பாடமென்பது வெளிப்படை, பாலைகுரிய திறமெனக் காடடிய இருபதினுளளும, 'துக்கராகம', 'நேர்திறம்' என்பன ஒருபொருட கிளவி யெனக் கொள்ளிற், பாலைததிறம பத் தொன்பதாகி, வழுப்படுமாதலின், அகநிலைசசாதி ஐந்தினுள்ளே, நோதிறம ஒன்றினை யொழித்து, ஒழிந்த நான்கிறகும பரியாய நாமங கூற வெழுந்த சூத்திரஙகளுள்ளே, முதனின்ற இசசூததிரம், 'தகக ராக மராகத் திறமாகும' என்றிருததல பொருத தமா மென்க. இதனையடுத்த சூத்திரம், 'உறழப்புக் காந்தார பஞ்சம மாகும்' பிஙகலந்தை (கஙஅள) என அச்சுப் புத்தகததினுட காணப்படுகினறது. அதனை 'உறுப்புக் காந்தார பஞ்சம மாகும்' எனத் திருததிககொள்க பாலை யகநிலைச்சாதி யாகிய பஞ்சமம் 'காந்தார பஞ்சமம்' என இசசூத்திரததினுற பெறப்படுகின்றது; ஆயினும், மருதயாழ்த் திறததினுள்ளே யொரு 'காந்தார பஞ்சமம' காணப்படு கிறது இனிக், குறிஞ்சி யாழ்த்திறன் வகையை ஆராய்வா னெடுத்துக்கொள்வாம்.

> நைவளங காநதாரம் மெயபபடு மலையம
> பஞசுர மருளயிரப பாற்றுச செநதிறம

எனச் சேந்தன் திவாகரப் பதிப்பினுட காணப்படுகின்றது இப்பாடத்தினைப் பின் பற்றிப்போலும், சூடாமணி நிகண்டுப பதிப்பினுள்ளும்,

> பறைநத நைவளங காநதாரம படுமலை மருளயிரப்புச
> செறிநத பஞசுரமெய யாற்றுச செநதிறங குறிஞசி யெனப

என்னும் மூலபாடமும, 'குறிஞ்சியாழ்த்திறத்தின் பெயா நைவளம, காநதாரம், படு மலை, மருள், அயிரபபு, பஞ்சுரம், மெய், ஆற்றுச்செநதிறம்' என்னும் உரையுங் காணப்படுகின்றன மூலபாடததின ஈற்றடி, 'செறிந்த பஞ்சுர மாற்றுச் செந்திறங் குறிஞ்சி யென்ப' என்றிருததல் பொருத்தமாகும.

பிஙகலந்தை நூலாசிரியா, குறிஞ்சி யாழ்த திறத்தின் பெயர்—நைவளம், காந்தாரம், படுமலை, மருள, அயிர்ப்பு, பஞ்சுரம், அராறு, செந்திறம்' எனக் கூறுவ தோடு, சில திறங்களுககுப பரியாயப பெயர்களுந தருகினறுா அவை வருமாறு.

'நைவள மெனபது நட்ட பாடை'	(கஙகo)
'படுமலை யெனபது பகரிற்கவ வாணம'	(கஙகஉ)
'அயிரபபு அநுத்திர பஞசம மாகும'	(கஙகங)
'அரற்றுக குறிஞ்சி. .. . .'	(கஙகச)
'செநதிறஞ் செநதுருதி...... ....'	(கஙகரு)

குறிஞ்சி யாழததிறன வகை முபபத்திரண்டினையுங் கூறுகிற சூததிரம் பதிப்பினுள்ளே மிகச சிதைந்து காணப்படுகிறது அது வருமாறு.

> 'நட்டபாடை யநதாளி மலகரி
> விபஞசி காநதாரஞ செருததி கெவுடி
> உதய கிரிபஞ சுரமபழம் பஞசுரம
> மேக ராகக குறிஞசிகே தாளி
> குறிஞசி கொள வாணம பாடை சூர்துகக ராகம
> நாக மருளபழந தககராகம
> திவவிய் வராடி முதிரநத விநதள
> மறுததிர பஞசமம் தமிழ்ககுச சரியருட்
> புரிநா ராயணி நட்ட ராக
> மிராமக் கிரிவி யாழக் குறிஞசி
> பஞ்சமம தககணுதி சாவகக குறிஞசி
> யாநநதை யெனவிவை முப்பத திரணடுங
> குறிஞசி யாழ்ததிற மாகக கூறுவர' —பிங்கலந்தை, கஙஅஉ.

இதனுள் எட்டாமடியிலுள்ள 'தமிழ்க்' என்னும் பதத்தை நீக்கி, ஒன்பதாமடி முதலி லுள்ள 'புரி' என்னு மசையை எட்டாமடி ஈற்றிற் பெய்து, 'நாராயணி', 'நட்ட' என்னுஞ் சொறகளுககிடையே 'குறிஞ்சி' யென்றொரு சொற்பெய்து, 'பஞ்சமம்' என்பதைச் செந்திறமென மாற்றிப் பாடங்கொண்ட பின்னர், முன்பு செய்ததுபோல, அட்டவணைப்படுததி நோக்குவோமாக

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல்
நைவளம்	37. நட்டபாடை	38. அந்தாளி	39 மலகரி	40. விபஞ்சி
காந்தாரம்	41. காந்தாரம்	42 செருந்தி	43 கௌடி	44. உதயகிரி
பஞ்சுரம்	45. பஞ்சுரம்	46 பழம் பஞ்சுரம்	47. மேகராகக் குறிஞ்சி	48. கேதாளிகக் குறிஞ்சி
படுமலை	49. கௌவாணம்	50. பாடை	51 சூர்துங்க ராகம்	52. ராகம்
மருள்	53 மருள்	54 பழந்தக்க ராகம்	55. திவ்விய வராடி	56. முதிர்ந்த இந்தளம்
அயிரப்பு	57. அந்தர பஞ்சமம்	58 குச்சரி	59 அருட்புரி	60. நாராயணி
அராறு	61 குறிஞ்சி	62 நட்ட ராகம்	63 இராமகிரி	64. வியாழக்குறிஞ்சி
செந்திறம்	65. செந்திறம்	66. தக்கணாதி	67 சாவகக் குறிஞ்சி	68. ஆநந்தை

அந்தாளிக் குறிஞ்சியெனத் தேவாரத்துள் வழங்கும் பண் (38) அந்தாளியா, அன்றேல், (48) கேதாளிக் குறிஞ்சியா என ஐயுறற்பாலது.

பஞ்சுரமும் பழம்பஞ்சுரமும், அகநிலையும் புறநிலையுமாகி, இருவேறு சாதியாய் நிற்றலின், 'பஞ்சுரம் பழம் பஞ்சுரமாகும்மே' யெனப் பிங்கலந்தை (௧௫௯௯) நூல் ஒன்றாக்கிக் கூறிய சூத்திரப் பொருள் புலப்படவில்லை. 'ஆரிய குச்சரி' யென வொன்று மருதயாழ்த் திறத்தினுட் கூறப்படுமாதலின், ஈண்டு, அடையடுக்காது, வாளா, 'குச்சரி' யென்று நிற்பதே பொருத்தமாயிற்று.

தேவாரத்துள் வரும் கொல்லிக் கௌவாணம் ஈண்டுக் கூறிய கௌவாணமா யிருக்கலாம்.

இனி, மருதயாழ்த்திறன் வகை யிவையென ஆராயப்புகுவாம்.

'நவிர்படு குறிஞ்சி பியந்தையிந் நான்கும்
மருத யாழின் திறனா குமமே'

என்னுஞ் சேந்தன் திவாகரப் பதிப்பினை நோக்கிப்போலும், சூடாமணி நிகண்டுப் பதிப்பாசிரியரும், 'பெருநவிர் படுகுறிஞ்சி பியந்தையென விருந்த நான்கும்' என மூலபாடமும், 'மருதயாழ்த்திறத்தின் பெயர்-நவிர், படு, குறிஞ்சி, பியந்தை' என உரையுங் கொண்டார். மருதயாழ்த்திறத்தினுள்ளே, குறிஞ்சியென வொன்று புகுவது பொருந்தாதாகலின், 'பெருநவிர் படுகுறிஞ்சி' யென்பதை 'பெருநவிர் வடுகு வஞ்சி' எனத் திருத்தி யமைத்துக்கொள்ளுதல் முறையாகும். பியந்தைக்குச் செய்திறமென மற்றுமொரு பெயருண்டென்பது,

'நவிர்வடுகு வஞ்சி செய்திற நான்கும்
மருத யாழ்க்கு வருந்திற னாகும்'

என்னும் பிங்கலந்தை (௧௫௭௮)ச் சூத்திரத்தா னறியக்கிடக்கின்றது.

'நவிர் தக்கேசி' (கஙு கூச)
'இந்தளம வடுகெனல' (கஙு கூள)
'வஞ்சி பாககழி' (கஙு கூஅ)

என்னும் பிங்கலந்தைச சூத்திரங்களால, நவிர், வடுகு, வஞ்சி யென்பவற்றிற்கு, முறையே, தக்கேசி, இந்தளம், பாக்கழி யென்பன பரியாயப் பெயர்களாமென அறி கின்றாம்.

'தக்கேசி கொலலி யாரிய குசசரி
நாகதொனி சாதாளி யிநதளா தமிழவேளா
கொல்லி காந்தார கூரநத பஞசமம பாக்கழி
தததள பஞசம மாதுஙக ராகம
கௌசிகஞ சீகா மரஞசாரல சாஙகிமம
எனவிவை பதினாறு மருதயாழத திறனே' —பிஙகலநதை, கஙு அங

இரண்டாமடியில், 'சாதாளி யிந்தளம' என்றிருப்பதை 'யிந்தளஞ் சாதாளி' யென மாற்றுக ஈற்றயலடியிற் 'கௌசிகம்', 'சீகாமரம்' என்பவற்றிடையே 'பியந்தை' என்னும மொழியைப் பெய்துகொள்க. ஈற்றடியிலுள்ள 'என விவை' என்பதை நீக்கி, ஈற்றயலடி யிறுதியிலுளள 'சாங்கிமம்' என்னும் மொழியினை நிறுததிப், பின்னர் அட்டவணைப்படுததிக் கொள்ளக் கிடைப்பது

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல
நவிர	(69) தககேசி	(70) கொல்லி	(71) ஆரியகுசசரி	(72) நாகதொனி
வடுகு	(73) இநதளம்	(74) சாதாளி	(75) தமிழ்வேளர் கொல்லி	(76) காநதார பஞசமம
வஞசி	(77) பாககழி	(78) தததள பஞசமம	(79) மாதுங்கராகம்	(80) கௌசிகம
செயதிறம	(81) பியநதை	(82) சீகாமரம	(83) சாரல	(84) சாஙகிமம

'செய்திறஞ சிகண்டி' யெனப் பிங்கலந்தை (கஙுகூக)ப் பதிப்பினுட் காணப் படுவதனைச், 'செய்திறம பியநதை' யெனக் கொள்ளவேண்டுமென்பது இவ்வாராய்ச் சியாற் பெறப்படுகின்றது

'குறண்டி நோதிறம்' என மற்றொரு சூத்திரம் பிங்கலநதையுள்ளே இருந் திருக்கவேண்டும்.

இனிச, செவவழியாழத்திறம இவையென ஆராய்வாம்.

'குறணடி யாரிய வேளா கொல்லி
தனுக்காஞசி பியநதை யாழ்பதங காளி
கொணடைக கிரிசீவனி யாமை சாளா

பாணி நாட்டம தாணு முலலை
சாதாரி பைரவம் காஞ்சி யெனவிவை
பதினறுஞ செவவழி யாழ்ததிற மெனப'

எனப் பிஙகலநதை (கஉஅச)ப் பதிப்பு கூ றுகிறது

'முலலை சாதாரி பைரவம் காஞ்சி' யென்ருராகலின், முல்லையும், சாதாரியும், ஓரே வகையில், அகநிலையும், புறநிலையுமா மெனபது பெறப்பட்டது.

'யாமை சாளர் பாணிநாடடம தாணு' என நின்றமையின், 'யாமை' அகநிலை வகையைச சாாநததென்பது பெறபபடடது.

'நோதிறம பெயாதிறம யாமையாழ சாதாரி
எனறிவை நானகும முலலையாழத திறனே'

எனச் சேநதன் திவாகரம் கூறும்.

'நோதிறம பெயாதிறம சாதாரி முல்லையென
நாலுஞ செவவழி நலயாழத திறனே'

எனப் பிஙகலநதை (கஉஎகூ) கூறும்

'வருக்குநோ திறததினெடு தருபெயாத திறமே
யாமை சாதாரி நானகு முலலை'

எனச சூடாமணி நிகணடு கூறும

புறநீர்மையாகிய நோதிறம பள்ளியெழுசசிககுரிய பாலையாழத்திறப் பண்ணுதலின, எறபாடு, மாலைக்குரிய செவவழியாழததிறமாகாது ஆதலினுல், ஈண்டுக கூறபபடடது 'நோதிறம' என்றறிக 'பண்ணோ திறம்' எனப் பரிபாடற பதிப்பினுட் கண்ட தொடாமொழியைப் பிரிததெழுதுங்கால், அது பண்+நோதிறம் எனப் பிரிநது நிறபதையும, பண்+நோதிறம எனப் பிரிபடாமையும உற்று நோககுக நோதிறம, குறண்டி யென்பன பரியாயபபெயர்கள

இஙஙனம் ஆராயவுழி, மேறகாடடிய பிங்கலநதைச சூததிரம்,

'நோதிறம பெயாதிறம யாமை முலலையென
நாலுஞ செவவழி நலயாழத திறனே'

என நிறகும

செவவழியாழ முல்லையாழ எனவும வழஙகும எனபதும், முல்லை, சாதாரி என்னும பண பெயர்கள் தமமுள் வேறுபாடின்றி வழஙகப்படுவனவா மென்பதும், மேற்கண்ட ஆராயசசியினுலே தெளிவாகின்றது

மேலே திறங்கூறிய சூததிரததினுள், 'யியநதை', 'காளி' என நிறபனவற்றை, முறையே, 'வியநதம்', 'தாளி' என மாற்றிக்கொள்க

மேற்காட்டிய குறிப்புக்களோ டுடனபட்டு, அட்டவணைப்படுத்தி நோக்குங் கால், யாம் பெறுகின்ற செவ்வழியாழ்த் திறங்களாவன

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல	பெருகியல
சோதிறம	(85) குறண்டி	(86) ஆரியவேளா கொல்லி	(87) தனுக்காஞ்சி	(88) வியாதம்
பெயாதிறம்	(89) யாழபதம	(90) தாளி	(91) கொணடைக் கிரி	(92) சீவனி
யாமை	(93) யாமை	(94) சாளாபாணி	(95) நாட்டம	(96) தானு
மூலலை	(97) முலலை	(98) சாதாரி	(99) பைரவம்	(100) காஞ்சி

இளிப், பெரும்பண் நான்கும், அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் என்னும் வேறுபாட்டினுலே, பதினுறும் அவைதமமைக் கூறும பிங்கலந்தைச் சூத்திரம் வருமாறு

> ' ஈரிரு பணணும எழுமூனறு திறனு
> மாகின் றனவிவை யிவறறுட் பாலையாழ்
> சொது மணடலி யாழபவுரி மருதயாழ
> தேவ தாளி நிருபதுஙக ராகம
> நாக ராக மிவற்றுட குறிஞ்சியாழ்
> ஆசாரி சாய வேளா கொலலி
> கின்னராகஞ செவவழி மௌசாளி சீராகம
> சாதி யிவைபதி ஞறும பெருமபண் ' —பிஙகலநதை, கஙஅம்

சிலப்பதிகாரதது, ஊாகாண் காதை, அடியார்க்குநல்லாருரையினுள் ஆளப்பட்ட பெயர்களைக்குறிதது நோக்குமிடத்து, இச்சூத்திரத்தின் மூன்றுமடியினை ஐந்தாம் அடி ஆக்கவேணடுமென்பதும், ' ஆசாரி ' என்பதனை ' ஆகரி ' எனவும, ' கின்னராகம் ' என்பதனைக் ' கின்னரம் ' எனவும், ' மௌசாளி ' என்பதனை ' வேளாவளி ' எனவும், ' பவுரி ' என்பதனை ' அரி ' எனவும், மாற்றுதல்வேண்டுமெனவுங் காண்கின்றும். இத் திருத்தங்களோடு சூத்திரததை எழுதப்பெறுவது

> ' ஈரிரு பணனு மெழுமூனறு திறனு
> மாகின் றனவிவை யிவறறுட் பாலையாழ
> தேவ தாளி நிருபதுஙக ராகம
> நாக ராக மிவற்றுட குறிஞ்சியாழ
> சொது மணடலி யாழரி மருதயாழ்
> ஆகரி சாய வேளா கொல்லி
> கின்னரஞ செவவழி வேளாவளி சீராகம்
> சாதி யிவைபதி ஞறும் பெரும்பண் '

மேற்காட்டிய குறிப்புக்களோ டுடன்பட்டு, அட்டவணைப்படுத்தி நோக்குங் கால், யாம் பெறுகின்ற செவ்வழியாழத் திறங்களாவன

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல்
நோதிறம்	(85) குறணடி	(86) ஆரியவேளா கொல்லி	(87) தனுககாஞ்சி	(88) வியாதம்
பெயாதிறம்	(89) யாழ்பதம	(90) தாளி	(91) கொணடைக் கிரி	(92) சீவனி
யாமை	(93) யாமை	(94) சாளாபாணி	(95) நாட்டம	(96) தானு
முலலை	(97) முலலை	(98) சாதாரி	(99) பைரவம	(100) காஞ்சி

இனிப், பெரும்பண நான்கும், அகநிலை, புறநிலை, அருகியல், பெருகியல் என்னும் வேறுபாட்டினாலே, பதினாறும் அவைதம்மைக் கூறும பிங்கலந்தைச் சூத்திரம் வருமாறு

‘ ஈரிரு பணணும எழுமூன் று திறனு
மாகின றனவிவை யிவறறுட் பாலையாழ
செநது மணடலி யாழபவுரி மருதயாழ்
தேவ தாளி நிருபதுஙக ராகம
நாக ராக மிவறறுட குறிஞ்சியாழ்
ஆசாரி சாய வேளா கொலலி
கினனராகஞ் செவவழி மௌசாளி சீராகம
சாதி யிவைபதி னறும பெருமபண ’ —பிஙகலநதை, கஅ௨௰

சிலப்பதிகாரத்து, ஊாகாண் காதை, அடியார்க்குநல்லாருரையினுள் ஆளப்பட்ட பெயர்களைக்குறிதது நோக்குமிடதது, இசசூத்திரத்தின் மூன்றுமடியினை ஐந்தாம் அடி ஆக்கவேண்டுமென்பதும், ‘ஆசாரி’ என்பதனை ‘ஆகரி’ எனவும், ‘கின்னராகம்’ என்பதனைக ‘கின்னரம்’ எனவும், ‘மௌசாளி’ என்பதனை ‘வேளாவளி’ எனவும், ‘பவுரி’ என்பதனை ‘அரி’ எனவும், மாற்றுதல்வேண்டுமெனவுங் காண்கின்றும. இத் திருததங்களோடு சூததிர த்தை எழுதப்பெறுவது

‘ ஈரிரு பணணு மெழுமூன் று திறனு
மாகின றனவிவை யிவறறுட் பாலையாழ்
தேவ தாளி நிருபதுஙக ராகம
நாக ராக மிவறறுட் குறிஞ்சியாழ
செநது மண்டலி யாழரி மருதயாழ
ஆகரி சாய வேளா கொல்லி
கின்னரஞ் செவவழி வேளாவளி சீராகம்
சாதி யிவைபதி னறும பெருமபண ’

இதனை அட்டவணைப்படுத்தி நிறுத்தப் பெறுவது :

அகநிலை	புறநிலை	அருகியல்	பெருகியல்
1. பாலையாழ்	2. தேவதாளி	3 நிருபதுங்கராகம்	4. நாகராகம்
5. குறிஞ்சியாழ்	6. செந்து	7 மண்டலியாழ்	8. அரி
9. மருதயாழ்	10. ஆகரி	11. சாயவேளாகொல்லி	12. கின்னரம்
13. செவ்வழியாழ்	14. வேளாவளி	15. சீராகம்	16. சந்தி

இவ்வதிகாரத்தினுள் கூறியவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுமிடத்துப் பெறப்படுவன :

தொகைப்பெயர்	குறியீட்டெண்	
நாற்பெரும்பண்	1, 5, 9, 13	
பெரும்பண் வகை (16)	1 முதல் 16 வரை.	
இருபத்தொரு திறன்	17, 21, 25, 29, 33	(பாலை)
	37, 41, 45, 49, 53, 57, 61, 65	(குறிஞ்சி)
	69, 73, 77, 81	(மருதம்)
	85, 89, 93 97	(செவ்வழி)
திறன் வகை (84)	17 முதல் 100 வரை.	
பண் (103)	1 முதல் 100 வரையும், (101) தாரப் பண்டிறம், (102) பையுள் காஞ்சி, (103) படுமலை, என்னும் மூன்றுமெனப,	

நூற்றுமூன்று எனத் தொகைபெற்று நின்ற பண்களுள்ளே, தேவாரத்துட் காணப் படுவன :

செவ்வழி (13),
தக்கராகம் (17),
நோதிறம் (புறநீர்மை) (21),
பஞ்சமம் (25),
காந்தாரம் (33, 41?),
நட்டபாடை (37),
அந்தாளிக்குறிஞ்சி (38),
பழம்பஞ்சுரம் (46),
மேகராகக்குறிஞ்சி (47),
கொல்லிக்கௌவாணம் (49),
பழந்தக்கராகம் (54),
குறிஞ்சி (61),
நட்டராகம் (62),
வியாழக்குறிஞ்சி (64),
செந்திறம் (செந்துருதி) (65),
தக்கேசி (69),
கொல்லி (70),
இந்தளம் (73),
காந்தார பஞ்சமம் (76),
கௌசிகம் (80),
பியந்தை (81),
சீகாமரம் (82),
சாதாரி (98),

எனுமிவையாம்.

திருவாவடுதுறை யாதீன ஏட்டுப்பிரதி யொன்றிற் காணப்பட்டதாகத் திரு. பொன்னோதுவாமூர்த்திகள் குறிப்பிட்டன வருமாறு :

பகற்பண்கள் பத்து; இவை ஒவ்வொன்றினுக்கும் முறையே மும்மூன்று நாழிகையாக மேலேற்றிக் காலவரையறை கொள்க.

பகல்

கால வரையறை நாழிகை	பண்	இராகம்
0— 3	புறநீர்மை	ஸ்ரீகண்டி
3— 6	காந்தாரம், பியந்தை	இசபிசபி
6— 9	கௌசிகம்	பயிரவி
9—12	இந்தளம, திருக்குறுந்தொகை	நௌிதபஞசமி
12—15	தககேசி	காம்போதி
15—18	நட்டராகம, சாதாரி	பநதுவராளி
18—21	நடடபாடை	நாட்டைக்குறிஞ்சி
21—24	பழமபஞசுரம	சஙகராபரணம
24—27	காநதார பஞசமம	கேதாரகௌளை
27—30	பஞசமம	ஆஹிரி

இராப்பண்கள எட்டு, ஒவ்வொன்றிற்கும் மூன்றேமுக்கால் நாழிகையாக மேலேற்றிக் காலவரையறை கொள்க

இரவு

நாழிகை	பண	இராகம்
30 —$33\frac{3}{4}$	தக்கராகம	கனனட காம்போதி
$33\frac{3}{4}$—$37\frac{1}{2}$	பழநதகக ராகம	சுதத சாவேரி
$37\frac{1}{2}$—$41\frac{1}{4}$	சீகாமரம	நாதநாமக் கிரியை
$41\frac{1}{4}$—45	கொலலி, கொலலிக்கௌவாணம, திருநேரிசை, திருவிருததம	சிநது கன்னடா
45 —$48\frac{3}{4}$	வியாழக குறிஞசி	ஸௌராஷடரம
$48\frac{3}{4}$—$52\frac{1}{2}$	மேகராகக குறிஞசி	நீலாமபரி
$52\frac{1}{2}$—$56\frac{1}{4}$	குறிஞசி	மலகரி
$56\frac{1}{4}$—60	அநதாளிக குறிஞசி	ஸைல தேசாடசி

பொதுப்பணகள் :

செவவழி

செந்துருத்தி

திருததாண்டகம்

எதுகுலகாம்போதி

மத்தியமாவதி

பியாகடை

திருவாய்மொழிப் பதிப்பினுள்ளே பண்ணும் இராகமும் ஒருங்கே குறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவை வருமாறு .

பண்ணுக் குரிய எண்	பண்	இராகம்
1	பாலையாழ்	தோடி, முகாரி, பந்துவராளி
17	தக்கராகம்	பைரவி, சுருட்டி, கல்யாணி, நீலாம்பரி, யமுனா கல்யாணி, ஸௌராஷ்ட்ரம்.
21	புறநீர்மை	எதுகுல காம்போதி, கண்டா
25	பஞ்சமம்	பிலகரி, முகாரி, சங்கராபரணம்
33, 41	காந்தாரம்	தன்யாசி, மோஹனம், சாவேரி
37	நட்டபாடை	தன்யாசி, பியாகடை, கண்டா, ஸ்ரீராகம், ஆநந்தபைரவி, அபரூப ராகம்
42	செருந்தி	கல்யாணி
46	பழம்பஞ்சுரம்	நாதநாமக்கிரியை, சாரங்கம்
54	பழந்தக்கராகம்	ஆநந்தபைரவி, ஸௌராஷ்ட்ரம், காம்போதி, பந்துவராளி, கண்டா
56	முதிர்ந்த குறிஞ்சி முதிர்ந்த விந்தளம்	நாதநாமக்கிரியை, செஞ்சுருட்டி, ஆநந்த பைரவி, சஹானா, காபி, கமாஸ
61	குறிஞ்சி	தோடி, முகாரி, தவஜாவந்தி
62	நட்டராகம்	ஆசாவேரி
69	தக்கேசி	ஆரபி
70	கொல்லி	மோஹனம்
73	இந்தளம்	தேசிய ராகம், குண்டக்கிரியை, ஆனந்த பைரவி, ஸௌராஷ்டரம்
80	கௌசிகம் (கைசிகம்)	செஞ்சுருட்டி
82	சீகாமரம்	பைரவி, முகாரி, நாதநாமக்கிரியை, சோக வராளி, சாவேரி, கல்யாணி, யதுகுல காம போதி
88	வியந்தம்	மத்தியமாவதி
95	நாட்டம்	முகாரி, யமுனா கல்யாணி, சஹானா, உசேனி, சுருட்டி, அடாணா, கேதார கௌளம், ஸாரங்கம்.

மேலே காட்டிய அட்டவணைகளை நோக்குமிடத்துப், பதின்மூன்று பண்கள் தேவாரத்திற்கும திருவாய்மொழிக்கும் பொதுவாக வுள்ளன வென்பதும், தேவாரத்திற் காணப்படாத ஆறு பணகள திருவாய்மொழியில் உள்ளன வென்பதும், திருவாய்மொழியிற் காணப்படாத எட்டுப்பண்கள் தேவாரத்திலுளளன வென்பதும் பெறப்பட்டன பண்ணுககு நேராகக் குறிக்கப்பட்ட இராகப் பெயாகள் பெரிதும் முரணித் தோன்றுவதை நோககுமிடத்து, அவை பிற்காலத்தாரால் வரையறையின்றிக் குறிக்கப்படடன வென்பதும் பெறப்படடது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை யுரையினுள்ளும், ஊர்காண்காதை யுரையினுளளும், அடியாரக்குநல்லார் கூறிய சிலகுறிப்புகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு, எண்பததுநான்கு என்னுந் தொகையினவாகிய திறஙகள், அகநிலை 21, புறநிலை 21, அருகியல் 21, பெருகியல 21 என வகைப்படடு நின்றனவென நிறுவியதோடு, நிகணடு நூல்களை ஒப்புநோககி, அவைதமது பெயாகளையும இயன்றவுரை தூய்மைசெய்து நிறுவினும்.

பரியாயப் பெயாகள உடைமையின, அகநிலைத திறஙகளே முதலில வழக்கி லிருநதனவெனக கொளளல் வேண்டும நைவளம், ஆசான் என்பன பழைய பெயர்கள சாதி வகுததகாலததில் இவை, முறையே, நடடபாடை, காந்தாரம் என்னும புதுப்பெயர் பெறறன. காநதாரம என்பது குறிஞ்சித்திறம ஒன்றுககும பெயராதலின், பாலைத்திறமாகிய காந்தாரததைப் பழைய 'ஆசான' பெயரால் வழங்குதல் நலமாகும

திறங்களின பெயர்களுட சில வடமொழிச சொற்களாகக காணப்படுதலின், வடநாட்டுத் தொடாபு ஏறபடடபின்பே இசைநூற்றுறையிலும சாதி வேற்றுமை எயதியதென் றெணணவேண்டி யிருககிறது.

பிங்கலநிகணடு எழுதப்படட காலததிலே, சாதிவகுப்பும, நூற்றுமூன்று என்னும தொகையும் நிலைபெற்றிருநதன

வேனிறகாதையினுளளே, 'அகநிலை மருதமும, புறநிலை மருதமும், அருகியல் மருதமும, பெருகியல மருதமும, நாலவகைச சாதியு நலம்பெற நோககி' என்புழிக் குறிதத நான்கும அருமபத உரையாசிரியரால ஒருவாறு விளககப்படடன. இசையாராயசசி செயயுமிடதது, அவரது அடிசசுவட்டில நீஙகாது செலலும் அடியார்க்குநலலார், இவவிடதது அவரோடு மாறுகொணடு, பிறிதோருரை தருகின்றார. இருவருரையையும இவவியலின மற்றோரிடததில ஆராயவாம் நாறபெருமபண்கள், அகம், புறம, அருகு, பெருகு என வகைப்படுங்கால் எயதும பெயர்களை ஊர்காண்காதை யுரையினுள்ளும, ஆசான்திறததின அகம, புறம், அருகு, பெருகு எய்தும் பெயர்களைப் புறஞசேரியிறுதத காதையினுளளும் அடியார்க்குநல்லார் தருகின்றார. அரும்பதவுரையாசிரியர் 'ஆசான் றிறம-காநதாரம, ஆசானெனறு ஒரு பண்ணிற்குப் பெயராகவும இசைததமிழிற கூறுப' எனககூறி யமைகினரர் பிங்கலநிகண்டிற காணப்படும பண வகையும தொகையும அருமபதவுரையாசிரியர் காலததிறகும் அடியார்க்குநலலார காலததிறகும இடைப்படட காலத்தி லெழுந்ததோா இசைநூலிலே முதலில வகுததுக கூறப்படடிருததலவேணடும்

'இவ்வேழு பெரும் பாலையினையும் முதலடுத்து நூற்றுமூன்று பணணும் பிறக்கும்', என வேனிற்காதையுரையினுள்ளே அடியார்க்குநல்லார் கூறுதலின, பண்ணுந் திறனும் பிறத்தற்கு நிலைக்களமாகநின்ற ஏழ்பெரும்பாலையோடு சார்த்தி, அவை தம்மை வகைப்படுத்துதலே இயற்கைமுறையென அறிகின்றும. இம்முறையினையே பண்டையோர் கொண்டாரெனறெண்ண இடமுண்டு யாமும் இவ்வாராய்ச்சி நூலினுள்ளே ஏழ்பெரும்பாலைகளை முதலடுத்தே நூற்றுமூன்று பண்களின் இசையுருவங்களைக் காண முயல்வாம் பழைய இசைமரபு கூறும் நூல்கள் மறைந்தமையின், இன்னவுரு இன்ன பெயரினைப்பெறும் என நிச்சயிததறகு வழியில்லை. வடநூலார் எடுததாண்ட ஒருசிலவற்றிற்கு மாத்திரம் ஒருவாறு பெயர் நிச்சயம் செயயலாம்

'செம்பாலையுட பிறககும பண்கள் .—பாலையாழ, நாகராகம, ஆகரி, தோடி, கௌடி, காநதாரம், செந்துருத்தி உதயகிரி யெனவிவை பிறவும் விரிப்பின் உரை பெருகுமாதலின், அவற்றை வுந்தவழிக் கணடுகொளக' என்பது வேனிற்காதை அடியார்ககுநல்லாருரை. தோடியென்னுஞ் சொல நூறறுமூன்று பண் பெயரினுள் வரவிலலை. இககாலத்திலே, தென்னுட்டிலே, தோடியென வழஙகுவது விளரிப்பாலையுள் உதித்த பண்ணுகும். வடநாட்டார் இதனைப் பைரவி யென்பா. வடநாட்டிலே தோடியென வழங்குவது தென்னுட்டுப் பந்துவராளி வராளி வராடியெனவும் நடககும். பாலையாழ்த திறத்தில 22 என்னும எண் பெற்றுநின்ற இப்பண் மேறசெம்பாலையுட் பிறப்பது. செந்துருத்தி என்பது குறிஞ்சியாழ்த் திறததில் 65 என்னும எண் பெற்ற செந்திறத்தின் மறறொருபெயர் கௌடி (43) குறிஞ்சியாழக் காந்தாரத்தின் அருகியல், உதயகிரி (44) பெருகியல், காந்தாரம் (41) அகநிலை, நாகராகம் (4) பாலையாழ் என்னும் பெரும்பண்ணின் பெருகியல, ஆகரி (10) மருதயாழ் என்னும் பெரும் பண்ணின் புறநிலை செமபாலையுட பிறந்த பண்கள் பாலையாழ, குறிஞ்சியாழ், மருதயாழ் என்னும மூனறு பெரும்பணணையுஞ் சாாநதுநிற்றல காண்கின்றும.

வேங்கடமகி கொண்ட ஆகரிமேளம, மேலே யாம் மருதயாழ்ப் பெரும்பண்ணின் புறநிலையெனக் கூறிய ஆகரியோடு பெயரொாறறுமை யுடையது. இக்காலத்தார் இதனைக் கீரவாணி யென்பா இதனையடுத்த கரஹரப்பிரியா வேங்கடமகியினுலே ஸ்ரீராகமேளம் எனக்கொள்ளப்படடது. இது செவவழியாழப் பெரும்பண்ணின் அருகியலாய், 15 என்னும எண்பெற்ற சீராகம் என்னும பண்ணேடு பெயரொற்றுமை யுடையது கரஹரப்பிரியா கோடிப்பாலையாகும் அஙஙனமாதலின், செவவழியாழ அருகியல் கோடிப்பாலையாய நின்றதெனக கொள்ளல்வேண்டும். வேனிற்காதை யுரையினை ஆராயுமிடதது இப்பொருளினை மேலும் விரிப்பாம.

மேலே நாம அட்டவணைப்படுததிய பெரும்பண் 16, திறம் 84+3 ஆகிய 103 இனையும் பணணென வழங்குதல் மரபாதலின, திறமெனப்படுபவும் பொது வகையாகப் பணணென்னும பெயருக்கு உரியவென்பது பெறறப்படடது.

வடநூலாசிரியர் கொண்ட மரபுபற்றி, 7, 6, 5, 4 சுவரஙகளை முறையே கொண்ட சம்பூரணம், ஷாடவம், ஔடவம, சதுர்ததம் என்னும் நான்கினையும் பண், பண்ணியற்றிறம், திறம், திறத்திறம் என வழங்குதலுண்டு எனபது புறஞ்சேரி

யிறுத்த காதைக்கு அடியார்க்குநல்லார் கண்ட உரையினு லறியப்படுகின்றது. ('ஔடவம்' என்னும் சொல்லின் சுத்தவுருவம் 'ஔடுவம்' ஆமெனச் சங்கீதரத்னு கரம் கூறும்)

'ஏழே ஏழே நாலே மூன்று' என ஆளுடையபிள்ளையாரது தேவாரத்துட் காணப்படுதலின், பிள்ளையார் நிலவுலகத்தில் வாழ்ந்த காலத்திலே, பாலையாழ ஏழு திறமும், குறிஞ்சியாழ் ஏழு திறமும், மருதயாழ் நான்கு திறமும், செவ்வழியாழ் மூனறு திறமும் பெறறு நடந்தனவென எணண இடமுண்டு பின்பு, பாலையாழ்த் திறங்கள் இரண்டினை எடுததுக, குறிஞசிக்கு ஒன்று, செவவழிக்கு ஒன்று கொடுத திருககலாம். பிங்கல நிகண்டு தோற்றிய காலத்துப பாலையாழ 5, குறிஞ்சியாழ 8, மருதயாழ 4, செவவழியாழ 4 எனத் திறம்பெற்று நின்றன

2 பாலைநிலையும் பணணுநிலையும்.

பண்ணென்னும் பெயாக்காரணமும, பணணின பொதுவியலபும பாயிரவியலி னுளளே கூறப்படடன அரஙகேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே, கவிஞன அமைதி கூறியவிடத்து, 'இசைப்புலவன், ஆளத்தி வைதத பண்ணீரமையை, முதலும், முறை யும், முடிவும், நிறையும், குறையும, கிழமையும், வலிவும, மெலிவும், சமனும, வரை யறையும், நீர்மையு மெனனும் பதினொரு பாகுபாட்டினுனு மறிந்து, அறிநதவணணம் அவன் தாளநிலையில எய்தவைதத நிறம் தன் கவியினிடததே தோன்றவைக்க வலலனாய்' என்னுமிடததுப் பணணினிலககணம் பகுத்துரைக்கப்பட்டது.

ஒப்புநோககி யாராயதல் கருதி, வடமொழி இசையாசிரியர் இராகங்களுக்குக கூறிய பதது லக்ஷணஙகளையும சுருக்கமாக நோககுவாம்.

கிரக அமசஙகளும், மநதர தாரங்களும், ந்யாஸ அபந்யாஸங்களும், ஸந்யாஸ விநயாஸஙகளும், பஹுத்வமும் அறபதவமும் என்னும் பத்து லக்ஷணஙகளையும் முனி வாகள கூறியுளளார்களென்று வேங்கடமகி நமக்குக் கூறுகிறார்.

கீதத்தின் முதலிலெடுககும சுவரம், தமிழிசை மரபில், 'முதல்' எனப்படும், வடமொழி மரபில 'கிரகம்' எனப்படும் வடமொழி 'அம்சம்' தமிழிற 'கிழமை'. பலமுறை பயினறு வருதற்குரியதாகலின், அம்சததை வடநூலார் 'ஜீவசுரம்' என வுங கூறுவர் கிழமை யென்னுந தமிழ்சசொல உரிமையென்னும் பொருளினதாய்ப், பலமுறை பயின்று வருதலையே குறிககின்றது கீதத்தை முடிககுஞ் சுவரம், இரா கததின் இடையிலுளள முடிவைச செயயுஞ் சுவரம், கீதத்தினது முதறகண்டததை முடிககுஞ் சுவரம், கீதகண்டததினது முதல் அவயவத்தின் இறுதியிலுள்ள சுவரம் ஆகிய நான்கும், முறையே, ந்யாஸ, அபநயாஸ, ஸந்யாஸ, விநயாஸ மெனப் பெயர் பெறுவ இநத நான்கும் தமிழில 'முடிவு' என்னுஞ் சொலலினுள் அடங்குவன. 'பஹுதவம்', 'அறபதவம' என்பன, தமிழில, நிறை, குறை யென நின்றன. 'மந்த ரம்' தமிழில் 'மெலிவு'; 'தாரம்' தமிழில் 'வலிவு'. ஆகவே, வடமொழியிற் கூறிய பதது லக்ஷணங்களும, தமிழில், முதல், முடிவு, நிறை, குறை, கிழமை, வலிவு, மெலிவு

என்னும் ஏழினுள் அடங்குவன சமன் சம சுவரங்களைக் கூறுவது. முறை, சுவரங்கள் பயின்றுவரும் முறையினைக் குறித்தது எனக் கொள்ளலாம். வரையறையென்பது, ஒரு பண் பிறிதொன்றனோடு மயங்காமற் காத்தற்குக் கூறும் இலக்கணம் எனக் கொள்ளலாம். நீர்மை யென்பது, இலககணங் கூற முடியாது, உள்ளத் துணர்வா லுணர்ந்து கொள்ளவேண்டிய இராகபாவம் போல்வதெனக் கொள்ளலாம்

எண்ணிடை யொன்றினர் இரண்டினா உருவம
எரியிடை மூன்றினர் நான்மறை யாளா
மண்ணிடை ஐநதினா ஆறினா அஙகம்
வகுத்தனர் ஏழிசை யெட்டிருங கலைசோ
பண்ணிடை ஒன்பதும உணர்நதவர் பததா
பாடிநின் றடிதொழ மதனனை வெகுணட
கண்ணிடைக் கனலினா கருதிய கோயில
கழுமலம் நினையகம் வினைகரி சறுமே

என்னும் திருக்கழுமலத திருப்பதிகத்திலே, 'பண்ணிடை ஒனபதும்' என வருதலின், ஆளுடையபிள்ளையார் காலத்திலே, மேற்சொன்னவற்றுள், 'வரையறையும் நீாமையும்' ஒழிய, எஞ்சிநின்ற 'முதலும முறையும முடிவும், நிறையும் குறையும கிழமையும், வலிவும் மெலிவும் சமனும' என்னும் ஒன்பதுமே கொள்ளப்படடனவென எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

'ஏழிசை எட்டிருங் கலைசேர் பண்' எனறமையின், இணை, கிளை, பகை, நட்பு என்றிந் நான்கினையும் ஆராய்ந்து, இசை புணருங குறிநிலையினை நோககி, ஏழிசையினையும் பாலையாக நிறுத்தியபின், எடுததல, படுத்தல, நலிதல், கம்பிதம், குடிலம, ஒலி, உருட்டு, தாக்கு என்னும் எண்வகைத தொழிலினாலும் பண்ணிப்படுத்த பண்ணனது மேற்கூறிய ஒன்பது பாகுபாடடினாலும உளஙகொளறபாலது என்பது பெறப் பட்டது

இககாலத்து வழககுச சொற்களாற கூறின், குறிதத ஓர் இராகத்திற்கு ஆரோகணததிலும் அவரோகணததிலும் இன்ன சுவரஙகள் வருவன என நிச்சயித்து நிறுததுவது பாலைநிலை, அவவாறு நிசசயித்த சுவரஙகளிலே, கிரக, அம்ச, நியாசம், பகுத்துவம், அற்பத்துவம், மநதோசசசமம அறிந்து, இசைப்புலவன வைத்த தாளத திற்கியைய இராகததைத் [illegible]லாபனை செயதல பண்ணுநிலையாகும்

'எட்டுக்கலை' என்றமையாது, 'இருங்கலை' யென விசேடித்தமையின், யாழக் கருவியிலே இசை எழுப்புதறகுச் செயயும 'பண்ணல' முதலிய எண்வகைத் தொழிலும், இசைநிலையின் தீதினமை யாராய்தற்குச செய்யும் 'வார்தல' முதலிய எடடு வகையாகிய இசைக்கரணமும் கருவியிலே பண்ணினை இசைககுங்கால வேணடப் படுவவென்பது குறிப்பிடப்படடது

'பண்ணெனனுமெ பாடற கியைபினறேற் கணணென்னுங
கணணோட்ட மிலலாத கண'

எனனுந் திருககுறளின விசேட வுரையிலே, 'பண்களாவன, பாலையாழ்முதலிய நூற்று மூன்று பாடற்றொழில்களாவன, யாழின்கண் வார்தல முதலிய வெட்டும், பண்ணல் முதலிய எட்டும், மிடற்றின்கண் எடுத்தல, படுததல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம்

என்னும் ஐந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ணம் முதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இவற்றோ டியையாதவழிப் பண்ணாற் பயனில்லாதவாறு போலக், கண்ணோட்டத் தியையாதவழிக் கண்ணாற் பயனில்லை யென்பதாம்.' என்னும பரிமேலழகர் கூற்றினை நோக்குமிடத்து, மிடற்றுக்கண் எயதிய பாடற்றொழில் எடுத்தல் முதலிய ஐந்தாக நிற்றலின், 'எட்டிருங்கலை' என்னும் பிள்ளையார் கூற்று, யாழ்க்கருவிக் கலைத்தொழில்களாய பண்ணல் முதலெட்டினையும், வார்தல முதல் எட்டினையுமே குறிதது நின்றதெனக் கொள்ளலவேண்டும். அரும்பதவுரையாசிரியரும், பலவிடங்களிலே, 'பாடல்' என்பதற்குப் பண்ணல் முதலிய பாடலியல்புகள எனப் பொருள்கண்டார். இசையாசிரியனமைதி கூறியவிடத்து, 'இசைந்த பாடல் இசையுடன் படுத்து' என்பதறகு 'உருக்கக்ளை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும் படியும் புணர்க்கவும வல்லனாய்' என அரும்பதவுரையாசிரியர் கூறுதலின், எட்டு வகையாகிய சுவைகளுள்ளே, பாடற்பொருள் தரும்'சுவையே பண்ணிற்கும் இயைந்து நிற்றல்வேண்டு மென்பதும், அவ்வா றியையாத பண்ணினாற் பயனின்று என்பதும், 'பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேல' என்பதனுள் விதந்தோதப்பட்டன வெனக் கொள்ளல்வேண்டும

பண்ணல முதலிய வெட்டினுக்கும, வார்தல் முதலிய வெடடினுக்கும் அரும்பதவுரையாசிரியர் காட்டும் இலக்கணங்களைக் கானலவரி யுரையினின்றெடுத் தெழுதுவாம்

'வலக்கைப் பெருவிரல குரலகொளச சிறுவிரல
விலககின் றிளிவழி கேட்டும . . . ...
. . ..
இணைவழி யாராயந திணைகொள முடிப்பது
விளைபபரு மரபிற் பணண லாகும்.

பரிவட் டணையி னிலக்கணந் தானே
மூவகை நடையின முடிவிற் றாகி
வலக்கை யிருவிரல வனபபுறத தழீஇ
இடக்கை விரலி னியைவ தாகத
தொடையொடு தோன்றியும தோன்றா தாகியும
நடையொடு தோன்றும நயதத தாகும.

ஆராய்த லென்ப தமைவரக் கிளப்பின்
குரல் முதலாக இணைவழி கேடமெ
இணையி லாவழிப பயனொடு கேட்டமெ
தாரமும உழையுந தமமிற கேட்டமெ
குரலும இளியுந தமமிற் கேட்டமெ
துததமும விளரியும் துன்னறக கேட்டமெ
விளரி கைக்கிளை விதியுளிக் கேட்டமெ
தளரா தாகிய தன்மைத தாகும.

[இளிக்கிரமத்திலே, துதத நரம்பானது, விளரியோ டிணையாது, விளரிக்குந் தாரத்திற்கும இடையே நின்ற அந்தரக்கோலோடு இணையும். குரற்கிரமத்திலே,

துத்தம் விளரியோ டிணையும். இவ் வேறுபாட்டினைக் காட்டவே ‘துன்னறக் கேட்டு’ என்றார். மேற்குறித்த இரு கிரமங்களையும் குரல் முதலாக நிறுத்தி, இப்பொருளை யுற்றுணர்வாம.

	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா
இளிக்கிரமம்	4	4	3	2	4	3	2
குரறகிரமம	4	3	4	2	4	3	2

இளிக்கிரமத்திலே துத்தத திறுதிமுதல விளரி யிறுதிவரை யெயதிய அலகுகள 12 என்னுந தொகையவாதலையும், குரறகிரமத்திலே இவை 13 என்னுந் தொகையவாதலையும நோக்குக. கிளையியைபு 13 அலகு, நட்பியைபு 9 அலகு.]

தைவர லெனபது சாற்றுங் காலை
மையறு சிறப்பின மனமகிழ் வெய்தித
தொடையொடு பட்டும படாஅ தாகியும
நடையொடு தோன்றி யாப்புநடை யின்றி
ஓவாச செயதியின வட்டணை யொழுகிச
சீரேற் றியன்றும இயலா தாகியும
நீர வாகு நிறைய தென்ப.

[மேற்போந்த நான்கு சூத்திரங்களின் பொருளை இயன்றவரை ஆராயநதறிய முயல்வாம. மை தீட்டிய கண்ணினையுடைய கலியாண மகளிரபோல அழகு விளங்கிக், கோட்டிலே மலர்த்தொடையல புனைந்து, சித்திர மெழுதிய உறையினுட் புக்கிருந்த யாழ்க்கருவியினைத் தொழுது, இரு கையாலும் வாங்கி இடப்புறத்திருத்திய மாதவி, வலககையைப் பதாகைக் கையாககி, அஃதாவது, பெருவிரலைக் குஞ்சித்து, ஒழிந்த விரலகளை நிமிர்த்தி, அக்கையால கோடு அசையாதபடி பிடித்து, இடககை நால் விரலினால மாடகமாகிய முறுக்காணியினை உறப்பிடித்து, வலித்தல மெலித்தல செய்த பின், வலக்கைப் பெருவிரலினால் குரலநரம்பினையும, சிறுவிரலினால இளிநரம்பினையும மீட்டி, ஆராயநது, இசை யோர்ந்து, தீதின்மையறிநது, அதன்பின், குரலுக்கு இணை நரம்பாகிய (இரண்டாம் நரம்பாகிய) துத்தத்தையும இளிநரமபினையும், முறையே, பெருவிரலினாலும 'சிறுவிரலினாலும் மீட்டி, ஆராயநது, இசை யோர்ந்து, இவவாறே துத்தத்தையும் இளி[illegible]பாகிய விளரியையும் மீட்டி, அதன்மேல, கைக்கிளை விளரி, உழை தாரம், உழை குரல் எனனு மிவறறை மீட்டிப் பண்ணல என்னுந் தொழிலினை முடித்தாள் கைககிளை தாரம் இணையாவாகலின, அவை ஒருங்கு குறிக்கப்பட்டில வலக்கைப் பெருவிரலினையும சுட்டுவிரலினையும கோட்டின் இருபுறமுஞ் சேர வைத்து, அவவிரு விரலகளினாலும கோட்டினை அழகு விளங்கத தழுவி, இடககை விரலினாலே அணைத்து, நரமபுகளை ஆரோசையாகவும் அமரோசையாகவும் முதனடை யியக்கத்திலே மீட்டி, அதன்பின, வாரவியககத்திலும், கூடையியக்கத்திலும் மீட்டுதல, பரிவட்டணையாகும முதனடை, வாரம், கூடை என்பவறறின் பொருளைப் பாயிரவியலினுட் காண்க. தொடையொடு தோன்ற மீட்டுதல், ஒரு பாலையினின்று ஏழு நரம்பையும் ஆரோசை அமரோசையாக மீட்டி, அதற்கடுத்த பாலையை அதன் பின் மீட்டி, இவவாறு செல்லுதல். தொடையொடு தோன்றாது மீட்டுதல், அனைத்து

நரம்பினையும் ஆரோசை யமரோசையாக மீட்டுதல். மேல்வரும் தைவரற் சூத்திரம் இச்சூத்திரத்தோடு தொடர்புடையது. ஆராய்தற் சூத்திரம் பண்ணற் சூத்திரத் தோடு தொடர்புடையது. பண்ணலிலே குரல் இளி யென இணையும் நரம்பின் ஒற் றுமை கண்டோர், ஆராய்தலில் அநநரம்புகளை முதனிலையாகக்கொண்ட பாலைகளில் இணையும் நரம்புகளை அணைவுறக் கேட்டனர். இளிக்கிரமத்திலே, ம ப த நி ச ரி க படுமலைப்பாலையாகும்; ச ரி க ம ப த நி விளரிப்பாலையாகும். முன்னையதிலுள்ள 'ப த' பின்னையதிலுள்ள 'ரி க' வோடு இணையா ஒழிந்த ஐந்தும் ஒன்றி நிற்பன. ம–ச, நி–ம, ச–ப, ரி–த, க–நி, என அவைதமமை மீட்டிக் கேட்டல் குரலும் இளியும் தம்மிற கேட்டலாகும் 'இணையிலாவழிப் பயனெடு கேட்டும்' என்றமையின், மேலே நாம் இணையாவென விலககி நிறுத்திய 'ப த', 'ரி க' விலே பஞ்சமத்தை ரிஷ பத்தி னந்தரத்தோடு கேட்டலும், தைவதத்தைக் காந்தாரத்தின் அந்தரத்தோடு கேட் டலும் பெறப்பட்டன. சகோடயாழின் நரம்புகளும் அந்தரஙகளும் பெறும் அசை வெண் விகிதங்களையும், அவை யியைந்து நிற்கும் மரபினையும், பாலைதிரிபியலினுட் காட்டினும். தைவரற சூத்திரததினுளளே வட்டணை என்றது பரிவட்டணையை. சீரென்றது தாளத்தினிறுதியை. 'யாதத சீரே யடியாப் பெனுஅ' எனச் செய்யுளிய லிற் கூறியதனை நிகாப்ப, ஈண்டும், சீராகிய தாளததியலினைப் பாடடினிடத்து அமைத் துக் காட்டுதல் யாப்புநடை யெனப்பட்டது]

செலவெனப் படுவதன் செயகை தானே
பால பணணே திறமே கூடமென
நாலவகை யிடத்து நயதத தாகி
இயககமு நடையும எயதிய வகைததாயப்
பதினே ராடலும் பாணியும இயலபும
விதிநானகு தொடாநது விளஙகிச் செல்வதுவே.

விளையாட் டென்பது விரிக்குஙு காலைக்
கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாலும்
அளவிய தகைய தாகு மெனப

கையூ ழென்பது கருதுங காலை
எவவிடத் தானும இன்பமுஞ சுவையும
செவவிதிற ரோனறிச சிலைத்துவர வின்றி
நடைநிலை திரியாது நணணித தோனறி
நாற்பத தொன்பது வனபபும வணணமும
பாறபடத தோனறும பகுதித தாகும.

துளளற கணணுங குடக்குத துளளுந
தளளா தாகிய உடனிலைப் புணாசசி
கொளவன வெலலாம குறும்போக காகும

வாாதல–சுட்டுவிரற செயதொழில்

வடித்தல–சுட்டுவிரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்

உநதல–நரம்புகளை உந்தி வலிவிற்பட்டதும் மெலிவிற்பட்டதும் நிரல்பட்டதும் நிரலிழிபட்டதும் என்றறிதல்.

உறழ்தல-ஒன்றிடையிட்டும் இரண்டிடையிட்டும் ஆராய்தல்.

[பொருநராற்றுப்படை யுரையினுள், 'வாரியுடி-காமபுகளைக் கூடததழுவியுடி, வடித்துடி-உருவியுடி, உகதியுடி-தெறிததும், உறழநதுடி-ஒனறைவிட டொனறைத தெறித்துடி' எனக் கூறப்பட்டிருத்தல் இத்தொடர்பில் நோக்கற்பாலது.]

உருட்டல-இடக்கைச் சுட்டுவிரல் தானே யுருட்டலும், வலக்கைச் சுட்டுவிரல் தானே யுருட்டலும, சுட்டொடு பெருவிரற் கூட்டி யுருட்டலும், இருபெருவிரலும் இயைநதுருட்டலும் என வரும்.

தெருட்டல் எனறது செப்புங காலை
உருட்டி வருவ தொன்றே மறற
ஒனறன் பாட்டுமடை யொன்ற நோக்கின்
வலலோ ராயாத நூலே யாயினும
வல்லோா பயிற்றுங கட்டுரை யாயினும
பாட்டொழிந நுலகினி லொழிநத செய்கையும
வேட்டது கொண்டு விதியுற ஙாடி
என வரும்........... .

இவை இசைத்தமிழ்ப் பதினாறுபடலத்துட் கரணவோத்துட் காண்க.' என உரை முடிகின்றது 'அளளல', 'படடடை' என்னும் இரணடிற்கும உரை கிடைத்திலது. தெருட்டலியல்பு கூறும் சூததிரப்பொருள தெளிவுபட்டிலது.

எடுத்தல் முதலிய ஐந்தனுள், எடுத்தல்-உச்ச சுவரத்திற் பாடுதல். படுத்தல்-மந்த சுவரத்திற் பாடுதல் நலிதல்-சம சுவரத்திற் பாடுதல் கம்பிதம்-நடுங்கல் குடிலம்-உள்ளாளப்பாடல். இவற்றின் விரிவெல்லாம் பாயிரவியலில், 'மிடற்றுப் பாடலும், கருவிப் பாடலும்' என்னும் பிரிவினுட் கூறினும்

3. ஐந்து கிரமங்களிலும் ஏழ்பெரும்பாலைக ளெய்தும் இசைநிலை

குரறகிரமம.

முதலிற் குரறகிரமததினை எடுத்துக்கொள்வாம் இதனுட பிறககும் பாலைகள் சுருதிவீணையிலே செம்பாலை முதலாக அமைந்து நிறபன.

பாலைததிரிபியலிலே, 'குரற்கிரமததில் வடடபபாலை' என்னுந் தலைப்பெயர்க் கீழ் யாம் பிறப்பிதத பன்னிரு பாலைகளிலே, அந்தரம் ஐநதினையும் நீககிப், பெரும் பாலை ஏழினையும் செமபாலை முதற் மேற்செம்பாலை யீறுக ஆயப்பாலையாக நிறுத்துவாம்.

கும்பம-செம்பாலை	0	2	6	9	11	15	18	22
மேடம்-படுமலைப்பாலை	2	6	9	11	15	18	22	24
மிதுனம்-செவ்வழிப்பாலை	6	9	11	15	18	22	24	28
கற்கடகம்-அரும்பாலை	9	11	15	18	22	24	28	31

கன்னி-கோடிப்பாலை	11	15	18	22	24	28	31	33
விருச்சிகம்-விளரிப்பாலை	15	18	22	24	28	31	33	37
தனு-மேற்செம்பாலை	18	22	24	28	31	33	37	40

மேலே தந்த அலகெண்கள் என்ன சுவரங்களைக் குறித்தன என அறிந்து கொள்வதற்குக் கும்பப்பாலையின் நிறையுருவத்தைப் பன்னீரிசைநிலையில் (சுவர ஸ்தானத்தில்) நிறுத்துவாம்.

ஷட்ஜம்	சுத்த ரிஷபம	சதுசுருதி ரிஷபம்	சாதாரண காந்தாரம	அந்தர காந்தாரம	சுத்த மத்திமம	பிரதி மத்திமம	பஞ்சமம	சுத்த தைவதம	சதுசுருதி தைவதம	கைசிகி நிஷாதம	காகலி நிஷாதம்
0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19
22	23	24	27	28	31	32	33	36	37	40	41

முதல் நிரலில் நின்ற சுவரங்கள், 0 ஷட்ஜம, 2 சதுசுருதி ரிஷபம், 6 அந்தர காந்தாரம், 9 சுதத மத்திமம, 11 பஞசமம், 15 சதுசுருதி தைவதம், 18 கைசிகி நிஷாதம் என நின்று; அரிகாம்போதி மேளம் என வழங்கும் செம்பாலையாயின.

சதுசுருதி ரிஷபததை ஆதார சுருதியாகக்கொண்டு, சது-ரி, அ-க, சு-ம, ப, சது-த, கை-நி, ச, சது-ரி, யென எடுக்க, நடபைரவி மேளமாகிய படுமலைப்பாலை யாகும். அஃது அவ்வாறுதலைப் பின்வருமாறு சுவரங்களின் ஒற்றுமை கண்டு தெளிந்துகொள்ளலாம் வெற்றிடஙகளில உடுக்குறி இடப்பட்டிருக்கிறது.

சது-ரி * அ-க, சு-ம * ப * சது-த, கை-நி * ச * சது-ரி

ச * சது-ரி, சா-க * சு-ம * ப, சு-த * கை-நி * ச

மேல் வருவனவறறையும் இவவாறு அடைவுபடுத்தித தெளிநதுகொள்ளலாம்.

அந்தர காந்தாரத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொள்ளுமிடத்துச், சுத்த தோடி யென வழங்கும் செவ்வழிபபாலை தோற்றும்.

சுத்த மத்திமத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொள்ளுமிடத்துத், தீரசங்கராபரணம் என வழங்கும் அரும்பாலை தோற்றும.

பஞ்சமத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொள்ளுமிடத்துக், கரஹரப்பிரியா என வழங்கும் கோடிப்பாலை தோறறும்

சதுசுருதி தைவதததை ஆதார சுருதியாகக் கொள்ளுமிடத்து, ஹநுமத்தோடி என வழங்கும் விளரிபபாலை தோற்றும்.

கைசிகி நிஷாதத்தை ஆதார சுருதியாகக் கொள்ளுமிடத்து, மேசகல்யாணி என வழங்கும் மேற்செம்பாலை தோற்றும்

அரிகாம்போதி மேளத்திற் கமைந்த சுவரங்களை நிறுத்திக், கிரகசுவரம் மாற நிச்செல்ல, மற்ற ஆறும் முறையே தோற்றக் காண்கின்றோம்.

எல்லாவிடத்தும் ஆதார சுருதியை ஷட்ஜம ஆகுதற்கு, ஒவ்வொரு நிரலிலும் முதலில் நின்ற அலகுநிலையெண்ணினை அந்நிரலிலுள்ள எல்லா எண்களினின்றும் கழித் தெழுதவேண்டும் அவ்வாறு செய்து, பன்னிரண்டு சுவரஸ்தானங்களிலும் முறையாக நிறுத்தக் கிடைப்பது

இசைநிலைகள்	ச	சு—ரி	சது—ரி	சா—கா	அ—கா	சு—ம	பி—ம	ப	சு—தை	சது—தை	கை—நி	கா—நி	ச
அலகுநிலைகள்	0	1, 3	2, 4	5, 7	6, 8	9, 11	10, 12	11, 13	14, 16	15, 17	18, 20	19, 21	22
செம்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	18	—	22
படுமலைப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	16	—	20	—	22
செவ்வழிப்பாலை	0	3	—	5	—	9	12	—	16	—	18	—	22
அரும்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	13	—	15	—	19	22
கோடிப்பாலை	0	—	4	7	—	11	—	13	—	17	20	—	22
விளரிப்பாலை	0	3	—	7	—	9	—	13	16	—	18	—	22
மேற்செம்பாலை	0	—	4	—	6	—	10	13	—	15	—	19	22

இவற்றுக்கு அமைந்த அலகெண்கள்

செம்பாலை	2	4	3	2	4	3	4
படுமலைப்பாலை	4	3	2	4	3	4	2
செவ்வழிப்பாலை	3	2	4	3	4	2	4
அரும்பாலை	2	4	3	4	2	4	3
கோடிப்பாலை	4	3	4	2	4	3	2
விளரிப்பாலை	3	4	2	4	3	2	4
மேற்செம்பாலை	4	2	4	3	2	4	3

இளிக்கிரமம்.

இளிக்கிரமத்திலும், மேல்வரும் துத்த, விளரி, தாரக கிரமங்களிலும், ஏழ பெரும்பாலைகளையும் ஆயப்பாலையாய நிறுத்தி, ஒரே ஆதாரசுருதி கொள்ளும்போது,

அவை அடையும் உருவங்களையும், பெறும் அலகெண்களையும் தருவாம் குரங்கிர மத்திற்குக் காட்டிய முறையிற் சென்று பொருளை புணர்ந்துகொள்ளலாம்.

அருமபாலை	0	2	6	9	11	15	19	22
கோடிப்பாலை	2	6	9	11	15	19	22	24
விளரிப்பாலை	6	9	11	15	19	22	24	28
மேறசெம்பாலை	9	11	15	19	22	24	28	31
செம்பாலை	11	15	19	22	24	28	31	33
படுமலைப்பாலை	15	19	22	24	28	31	33	37
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	28	31	33	37	41

அரும்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22
கோடிப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	—	17	20	—	22
விளரிப்பாலை	0	3	—	5	—	9	—	13	16	—	18	—	22
மேற்செம்பாலை	0	—	2	—	6	—	10	13	—	15	—	19	22
செம்பாலை	0	—	4	—	8	11	—	13	—	17	20	—	22
படுமலைப்பாலை	0	—	4	7	—	9	—	13	16	—	18	—	22
செவ்வழிப்பாலை	0	3	—	5	—	9	12	—	14	—	18	—	22

அரும்பாலை	2	4	3	2	4	4	3
கோடிப்பாலை	4	3	2	4	4	3	2
விளரிப்பாலை	3	2	4	4	3	2	4
மேற்செம்பாலை	2	4	4	3	2	4	3
செம்பாலை	4	4	3	2	4	3	2
படுமலைப்பாலை	4	3	2	4	3	2	4
செவ்வழிப்பாலை	3	2	4	3	2	4	4

துத்தக்கிரமம்.

படுமலைப்பாலை	0	2	5	9	11	14	18	22
செவ்வழிப்பாலை	2	5	9	11	14	18	22	24
அரும்பாலை	5	9	11	14	18	22	24	27
கோடிப்பாலை	9	11	14	18	22	24	27	31
விளரிப்பாலை	11	14	18	22	24	27	31	33
மேற்செம்பாலை	14	18	22	24	27	31	33	36
செம்பாலை	18	22	24	27	31	33	36	40

படுமலைப்பாலை	0	—	2	5	—	9	—	11	14	—	18	—	22
செவ்வழிப்பாலை	0	3	—	7	—	9	12	—	16	—	20	—	22
அரும்பாலை	0	—	4	—	6	9	—	13	—	17	—	19	22
கோடிப்பாலை	0	—	2	5	—	9	—	13	—	15	18	—	22
விளரிப்பாலை	0	3	—	7	—	11	—	13	16	—	20	—	22
மேற்செம்பாலை	0	—	4	—	8	—	10	13	—	17	—	19	22
செம்பாலை	0	—	4	—	6	9	—	13	—	15	18	—	22

படுமலைப்பாலை	2	3	4	2	3	4	4
செவ்வழிப்பாலை	3	4	2	3	4	4	2
அரும்பாலை	4	2	3	4	4	2	3
கோடிப்பாலை	2	3	4	4	2	3	4
விளரிப்பாலை	3	4	4	2	3	4	2
மேற்செம்பாலை	4	4	2	3	4	2	3
செம்பாலை	4	2	3	4	2	3	4

விளரிக்கிரமம்

கோடிப்பாலை	0	2	5	9	11	15	18	22
விளரிப்பாலை	2	5	9	11	15	18	22	24
மேற்செம்பாலை	5	9	11	15	18	22	24	27
செம்பாலை	9	11	15	18	22	24	27	31
படுமலைப்பாலை	11	15	18	22	24	27	31	33
செவ்வழிப்பாலை	15	18	22	24	27	31	33	37
அரும்பாலை	18	22	24	27	31	33	37	40

கோடிப்பாலை	0	—	2	5	—	9	—	11	—	15	18	—	22
விளரிப்பாலை	0	3	—	7	—	9	—	13	16	—	20	—	22
மேற்செம்பாலை	0	—	4	—	6	—	10	13	—	17	—	19	22
செம்பாலை	0	—	2	—	6	9	—	13	—	15	18	—	22
படுமலைப்பாலை	0	—	4	7	—	11	—	13	16	—	20	—	22

செவவழிப்பாலை	0	3	—	7	—	9	12	—	16	—	18	—	22
அரும்பாலை	0	—	4	—	6	9	—	13	—	15	—	19	22

கோடிப்பாலை	2	3	4	2	4	3	4
விளரிப்பாலை	3	4	2	4	3	4	2
மேற்செம்பாலை	4	2	4	3	4	2	3
செம்பாலை	2	4	3	4	2	3	4
படுமலைப்பாலை	4	3	4	2	3	4	2
செவ்வழிப்பாலை	3	4	2	3	4	2	4
அரும்பாலை	4	2	3	4	2	4	3

தாரகிரமம்

செவவழிப்பாலை	0	1	5	9	10	14	18	22
அரும்பாலை	1	5	9	10	14	18	22	23
கோடிப்பாலை	5	9	10	14	18	22	23	27
விளரிப்பாலை	9	10	14	18	22	23	27	31
மேற்செமபாலை	10	14	18	22	23	27	31	32
செம்பாலை	14	18	22	23	27	31	32	36
படுமலைப்பாலை	18	22	23	27	31	32	36	40

செவவழிப்பாலை	0	1	—	5	—	9	10	—	14	—	18	—	22
அருமபாலை	0	—	4	—	8	9	—	13	—	17	—	21	22
கோடிப்பாலை	0	—	4	5	—	9	—	13	—	17	18	—	22
விளரிப்பாலை	0	1	—	5	—	9	—	13	14	—	18	—	22
மேறசெமபாலை	0	—	4	—	8	—	12	13	—	17	—	21	22
செமபாலை	0	—	4	—	8	9	—	13	—	17	18	—	22
படுமலைபபாலை	0	—	4	5	—	9	—	13	14	—	18	—	22

செவவழிப்பாலை	1	4	4	1	4	4	4
அரும்பாலை	4	4	1	4	4	4	1
கோடிப்பாலை	4	1	4	4	4	1	4
விளரிப்பாலை	1	4	4	4	1	4	4

மேற்செம்பாலை	4	4	4	1	4	4	1
செம்பாலை	4	4	1	4	4	1	4
படுமலைப்பாலை	4	1	4	4	1	4	4

மேற்செல்லுமுன், ஐவகைக கிரமங்களின் சிறப்பியல்புகள் சிலவற்றை ஆராயந் தறிந்துகொள்வாம். முதலிற் ளேன்றியது தாரககிரமம் அதனிடத்து 1, 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 17, 18, 21 என்னும் பன்னிரண்டு சுருதிகள் மாத்திரமே காணப்படு கின்றன. அவைதம்முள், 1, 8, 14, 21 எனனும் நான்கும், $\frac{256}{243}$, $\frac{81}{64}$, $\frac{128}{81}$, $\frac{243}{128}$ என்னும் பெரிய பின்னமான அசைவெண விகிதங்களைக் கொண்டனவாதலிற், சிறப்பிலவாகக் கருதப்பட்டன இவற்றை நீக்க, எஞ்சிநிற்கும் சிறப்புடைச்சுருதிகள் எட்டேயாம் சிறப்புடைச் சுருதிகள் பலவற்ருல் நடப்பது இசையினிமை யடைதற்குக் காரண மாகலின், பண்டை யிசையாசிரியர்கள் வேறு கிரமங்களைக் கண்டு, அவைதம்மைப் பயன்படுத்துவாராயினர் குரற்கிரமமானது, மேலே சிறப்பிலவெனக் குறிககப் பட்ட 1, 8, 14, 21 என்னும் நான்கு சுருதிகள் ஒழிநத, பதினெட்டுச் சுருதிகளாலும் நடப்பது. குரற்கிரமத்தில் வருஞ் சுருதிகள் 3, 2–4, 5–7, 6, 9–11, 10–12, 11–13, 16, 15–17, 18–20, 19. [ஒரே சுவரஸதானத்தில் வரககூடிய இரண்டு சுருதிகளை ஒருங்கு நிறுத்தியிருக்கின்ரும்] குரற்கிரமத்தின் எதிராநிரனிறையாகிய விளரிக்கிரம மும், மேனுட்டில் வழங்கும் புதிய விளரிக்கிரமமும, குரற்கிரமத்திற்குரிய பதினெட் டுச் சுருதிகளையே பெற்று நடப்பன. இளிக்கிரமததின் செவவழிப்பாலையிலே 14 ஆம் சுருதியும், செம்பாலையிலே 8 ஆம் சுருதியும வருவன, இவை இரணடும், குரற்கிரமததில் வரும் பதினெட்டுமாகிய இருபது சுருதிகள் இளிக்கிரமத்தில் வரு வன. 1 உம் 21 உம வருவதில்லை.

இககாலத்திலே தீரசஙகராபரணம் என வழஙகும அரும்பாலைப்பண் ஐந்து கிரமங்களிலும் பெறறுவரும் உருவ விகற்பத்தை ஆராயவாம்

சுருதிவீணையிலே, அருமபாலையானது, இளி, தார, துதத, குரல், விளரிக் கிரமங் களிலே, முறையே, 0, 1, 5, 9, 18 என்னுஞ் சுருதிகளை ஆதார ஷட்ஜமாகக் கொண்டு தொடங்குகிறது. தொடங்குமிடததை வெற்றிலக்கமாக்கிப் பெறற உருவங்களை ஒப்பு நோக்குதறகாக ஒருங்கு வைப்பாம்.

இளி	0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22
தாரம	0	—	4	—	8	9	—	13	—	17	—	21	22
துத்தம்	0	—	4	—	6	9	—	13	—	17	—	19	22
குரல	0	—	2	—	6	9	—	13	—	15	—	19	22
விளரி	0	—	4	—	6	9	—	13	—	15	—	19	22

மேற்கண்ட அலகுநிலையெண்கள் பெறும் அசைவெண் விகிதங்களை நிரலாக வைப்பாம்.

இளி	1	$\frac{10}{9}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{40}{27}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{15}{8}$	2
தாரம்	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{81}{64}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{243}{128}$	2
துத்தம்	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{15}{8}$	2
குரல்	1	$\frac{10}{9}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{15}{8}$	2
விளரி	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{15}{8}$	2

இந்த ஐந்து வகையாகவும் தீரசங்கராபரணம் இசைத்தற்குரியது இவற்றுள்ளே, குரற்கிரமத்திலே தோன்றும இசை பலவாற்றானுஞ் சிறப்புடையது. இளிக்கிரமத்திலே பஞ்சம ஸ்தானததில் மெலிந்த பஞ்சமம் நிற்றல் குறிப்பிடத்தக்கது இக்காலததிலே, இளி, தார, குரற் கிரமங்கள் வழக்கிலில்லை. மேலே காட்டிய துத்தககிரமமே, இக்காலத்திலே, தவறாக, ஷட்ஜக்கிராம மென்று வழங்கப்படுகிறது. மேனாட்டுத் தொடர்பினாலே, விளரிக்கிரமமும் வழக்கிலிருக்கிறது.

ஐந்து உருவங்களின் அலகெணகளையும் எழுதி, அவைதமக்குரிய இடை விகிதங்களை (intervals)யும எழுதுவாம்.

	அலகெண்கள்	இடைவிகிதங்கள்						
இளி	2 4 3 2 4 4 3	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{16}{15}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{16}{15}$
தாரம	4 4 1 4 4 4 1	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{256}{243}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{256}{243}$
துத்தம்	4 2 3 4 4 2 3	$\frac{9}{8}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{16}{15}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{16}{15}$
குரல்	2 4 3 4 2 4 3	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{16}{15}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{16}{15}$
விளரி	4 2 3 4 2 4 3	$\frac{9}{8}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{16}{15}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{10}{9}$	$\frac{9}{8}$	$\frac{16}{15}$

ஐந்து கிரமங்களிலும் அரும்பாலை அமைநது நிற்பதை மற்றொரு வகையாக நோக்குமிடத்து, இளிக்கிரமததிலே, அனைத்தும் நட்புச் சுருதிகள்; குரற்கிரமத்திலே, பஞ்சமம் (13) கிளைச்சுருதி யாகிறது, அதன்மேல், விளரிக்கிரமத்திலே, ரிஷபம் (4) கிளைச்சுருதியாகிறது; அதன்மேல், துத்தக்கிரமததிலே, தைவதம் (17) கிளைச்சுருதி யாகிறது; அதன்மேல், தாரககிரமத்திலே, காந்தார (8), நிஷாதங் (21) கள் கிளைச் சுருதி யாகின்றன. ஐநதினும் மததிமம் மாத்திரம் வேறுபடாது நிற்கிறது.

அரும்பாலையைப் போலவே, மற்றப்பாலைகளும், பாலைகளிற் பிறக்கும் பண்களும், திறஙகளும், கிராம வேறுபாட்டினாலே, ஒன்று ஐந்தாகு மியல்பின.

பிறிது பெயர் கொள்ளாது, பாலைப் பெயரினையே பண்ணின் பெயராகக் கொள்வதுண்டு. வேனிற்காதை, 24 ஆம் அடியில்வரும 'மதுரகீதம் பாடினள்' என்பதன் உரையிலே, அரும்பதவுரையாசிரியர் செமபாலைப்பண், மேற்செம்பாலைப் பண் என வழங்குதல காண்க.

4. பன்னிரு பாலையினுரு ; திணைப்பண்களின் பாலைநிலையும் நரம்படைவும

'பன்னிரு பாலையினுருத் தொண்ணூற்ருென்றும் பன்னிரண்டுமாய்ப் பண்கள் நூற்றுமூன்ருதறகுக் காரணமாமெனக் கொள்க' என உரையாசிரியரிருவரும் அரங கேற்றுகாதை யாழாசிரிய னமைதியுட் கூறுகின்றனர்

வேனிற்காதையுரையினுள்ளே, 'இவவேழு பெரும்பாலையினையும் முதலடுத்து நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும்' என அடியாாககுநலலார் கூறியது, 'பன்னிரு பாலையினுள்ளே நூற்றுமூன்று பண்ணும் பிறக்கும்' என்பதனேடு மாறுகொள் ளாதோவெனின், மாறுகொள்ளாது ; சிறுபாலையைநதும், அவ்வப்பெயரிய பெரும் பாலையோடு ஒத்த நீர்மையவாதலின் என்பது அவை ஒதது நிற்பதனைப் பின்னாக காட்டுதும்.

இனிப், பன்னிருபாலைகளைத் தாரததாககத்திலுலே ஆககிக்கொள்ளும் மர பினைக் கூறப்புகுவாம. 'தார நரம்புபெறற ஈரலகில் ஓரலகையும, குரல் நரமபுபெறற நாலலகில் இரண்டலகையும தாரநரமபின அநதரககோலிலே கைக்கிளையாக நிறுத் தத், தாரநதான் கைககிளையாயிற்று. அநத நரமபில ஒழிநத ஓரலகையும் பணடை விளரியிலே கூட்ட, அவவிளரி துத்தநரமபாயிற்று' என்பது உரையாசிரிய ரிருவருக் கும் ஒத்த முடிபு. கணிதமுறையினுலும இம்முடிபே பெறப்பட்டது. தாரங கைக் கிளையாய், விளரி துததமான விடதது, இளி குரலாகும அஙஙனமாதலின,

> 'தார பாகமுங குரலின் பாகமும
> னோடு வணகிளை கொளள நிற்ப
> முன்னாப பாகமும பினனாப் பாகமும
> விளரி குரலாகு மென்மனா புலவா'

என அரங்கேறறுகாதையுள்ளும,

> 'குனருக குரறபாதி தாரததி லொனறு
> நடுவ ணிணைகிளை யாககிக—கொடியிடையாய
> தாரததி லொனறு விளரிமே லேறடவந
> நோத ததுகுரலா நினறு'

என வேனிறகாதையுளளும வருந திரிபுச சூத்திரங்கள் எழுதுவோர் கையில் வழு வுற்றன வென்பது வெளிபபடை. இவறறுள், வேனிற்காதைச சூததிரம்,

> குனருக குரற்பாதி தாரததி லொனறு
> நடுவ ணிணைகிளை யாககிக்—கொடியிடையாய
> தாரததி லொன்று விளரிமே லேறடவந
> நோத திளிகுரலா நின்று

என நிற்றல் பொருததமாகும். இதனேடு பொருளொற்றுமையுடைய அரங்கேற்று

காதைச் சூததிரம்,

> தார பாகமுங குரலின பாகமும
> னோடு வணகிளை கொளள நிறப
> முன்னர்ப பாகம விளரியி லேறட்
> இளிகுர லாகு மென்மனார புலவர

என நிறறல் பொருததமாகும்.

திரிபுச சூத்திரஙகளி லமைந்த விதிக்கியையப் பன்னிரு பாலைகளையுந் தோற்று விப்பாம்

கருவியிலே முதலில் நின்றது உழை குரலாகிய கோடிப்பாலை. உழைநரம்பை வெற்றிலக்கத்தில் நிறுத்தி, இளி (4), விளரி (3), தாரம் (2), குரல் (4), துத்தம் (4), கைக்கிளை (3), உழை (2) என இளிக்கிரமத்தில் அலகுகளைக் கூட்டிச்செல்ல வந் தெய்துவது கோடிப்பாலையுருவம்.

உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
0	4	7	9	13	17	20	22

இப்பாலையிலே, தார நரம்பு 8 ஆம், 9 ஆம் அலகுகளை உடையதாயிற்று; குரல நரம்பு 10 ஆம், 11 ஆம், 12 ஆம், 13 ஆம் அலகுகளை உடையதாயிற்று

> 'குனறுக குரறபாதி தாரததி லொன்று
> நடுவ ணிணை கிளை யாக்கி'

என்றமையின், தாரத்தாக்கஞ் செயயுமிடதது, 9 ஆம், 10 ஆம், 11 ஆம் அலகுகள் கைக்கிளையாவன. தாரத்தில் நின்ற ஓரலகை, அஃதாவது, 8 ஆம் அலகை விளரியி லேறட, விளரி துத்தமாகும், இளி திரிபின்றிக் குரலாகும், உழை தாரமாகும்; 12 ஆம், 13 ஆம் அலகுகளோடு நின்ற குரல் ·உழையாகும்; துத்தம் இளியாகும்; கைககிளை விளரியாகும்; அஙஙனமாதலின்,

முதற் றிரிபினுலே,

தா	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா
0	4	8	11	13	17	20	22

என எய்திய உருவம் தாரங் குரலான செம்பாலையாகும். 'தாரங் குரலான' என்னு மிடத்துக், 'குரல' என்னும சொல் ஆதார சுருதியாகிய முதல் நரம்பு என்னும் பொருளினது. 'இளி திரிபினறிக குரலாகும்' என மேலே குறிப்பிட்டது, தாரத் தாக்கத்தின்பின் நரம்புக ளெய்திநின்ற அடைவிலே, பண்டை இளி நரம்பின் அலகு நிலை குரனரம்பிற்கு உரியதாயிற்று என்னும் பொருளினது.

முதற்றிரிபினுலே, தாரம 21 ஆம், 22 ஆம் அலகுகளில் நின்றது. குரல் 1 ஆம், 2 ஆம், 3 ஆம, 4 ஆம் அலகுகளில் நின்றது. மேலை விதிப்படி மற்றொருகாற் றிரிககுமிடத்து, 22, 1, 2 என்னும் அலகுகள் கைக்கிளையாவன; 1, 2 மேற்றானததில் 23, 24 ஆகும் குரலின் பிற்பாதியாகிய 3, 4 என்னும் அலகுகள் உழையாய் நிற் பன தாரத்தின் ஓரலகாகிய 21 ஆம் அலகினைப்பெற்ற விளரி துததமாகும். பிற வும், முன் குறிப்பிட்டவாறு அமைவன அங்ஙனமாதலின்,

இரண்டாந் திரிபினாலே,

கை	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
2	4	8	11	13	17	21	24

என்னும் உருவம் வந்தெய்தும். முதனரம்பு நிற்குமிடத்தை வெற்றிலக்கமாக்கும் பொருட்டு, முதனரம்பின் அலகுநிலையெண்ணாகிய 2 இனை எல்லாவிடத்துங் கழித்தெழுதல்வேண்டும் அவ்வாறு செய்யுமிடத்து,

கை	உ	இ	வி	தா	கு	து	கை
0	2	6	9	11	15	19	22

எனக் கைக்கிளை குரலாகிய அரும்பாலை வந்தெய்தும்.

மூன்றாந் திரிபினாலே,

வி	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
0	2	6	10	13	15	19	22

என விளரி குரலாகிய மேற்செம்பாலை வந்து எய்தும்.

நான்காந் திரிபினாலே,

து	கை	உ	இ	வி	தா	கு	து
1	4	6	10	13	15	19	23

என அந்தரச் செவ்வழிப்பாலையும்,

ஐந்தாந் திரிபினாலே,

இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
1	4	6	10	14	17	19	23

என அந்தர விளரிப்பாலையும்,

ஆறாந் திரிபினாலே,

கு	து	கை	உ	இ	வி	தா	கு
1	5	8	10	14	17	19	23

என அந்தரப் படுமலைப்பாலையும்,

ஏழாந் திரிபினாலே,

உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
1	5	8	10	14	18	21	23

என அந்தரக்கோடிப்பாலையும்,

எட்டாந் திரிபினாலே,

தா	கு	து	கை	உ	இ	வி	தா
1	5	9	12	14	18	21	23

என அந்தரச் செம்பாலையும் வந்தெய்துவன.

ஒன்பதாந் திரிபினாலே,

து	கை	உ	இ	வி	தா	கு	து
0	3	5	9	12	14	18	22

எனச் செவ்வழிப்பாலை தோற்றும்.

[பண்டைநிலையிலே, தாரம் 22, 23 என்னும் அலகுகளில் நின்றது. திரிபி னுல 22 ஆம் அலகு துத்தத்திற் காயிற்று 23, அஃதாவது, கீழ்த்தானத்தில் 1, குர லின் முற்பகுதியில் நின்ற 2, 3 என்னும் அலகுகளோடு சேர்நது, கைக்கிளையாயிற்று என அறிக.]

பததாந திரிபினுலே,

இ	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ
0	3	5	9	13	16	18	22

என விளரிப்பாலையாகும்.

பதினொராந திரிபினுலே,

கு	து	கை	உ	இ	வி	தா	கு
0	4	7	9	13	16	18	22

எனப் படுமலைப்பாலையாகும.

பன்னிரண்டாந் திரிபினுலே,

உ	இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
0	4	7	9	13	17	20	22

எனக் கோடிப்பாலை மீட்டும் வந்தெயதும

மேற்செலலுமுன், இஙகுப்பெற்ற பன்னிருபாலைக்கும், **பா**லைததிரிபியலிலே, '**இ**ளிககிரமத்தில் வட்டப்பாலை' என்னும் தலைப்பெயர்க்கீழ்ப் பெற்ற பன்னிரண்டி னுககு மிடையே யமைந்த தொடர்பினை நோக்குவாம

இடமுறைத் திரிபாதலின், பன்னிருபாலையின் நிறையுருவத்தைக் கும்பப்பாலை முதலாக நட்புத்தொடர்பில் எழுதவேணடும் அவவாறு எழுதககிடைப்பது

கும்பம	0	1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22
கற்கடகம்	0	1	2	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
தனு	0	1	4	5	6	9	10	13	14	15	18	19	22
இடபம்	0	1	4	5	6	9	10	13	14	17	18	19	22
துலாம	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	19	22
மீனம்	0	1	4	5	8	9	10	13	14	17	18	21	22
சிங்கம்	0	1	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
மகரம்	0	3	4	5	8	9	12	13	14	17	18	21	22
மிதுனம்	0	3	4	5	8	9	12	13	16	17	18	21	22
விருசசிகம்	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	18	21	22
மேடம	0	3	4	7	8	9	12	13	16	17	20	21	22
கன்னி	0	3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21	22

இளிககிரமததிலே, நரம்பு நிற்கும் வீடுகள், மேடம், மிதுனம, கற்கடகம், கன்னி, விருச்சிகம், மகரம், குமபம் என்னும் ஏழுமாம். எஞ்சிய இடபம், சிங்கம, துலாம, தனு, மீனம என்னும ஐநதும, அநதரம் நிற்கும் வீடுகளாம். மேலே காட்டிய

கிறையுருவங்க ளொவவொன்றிலும் அநதரங்களை வெற்றிடமாக விட்டு, ஏனைய எண்களை எழுதுவாம். எழுதும் முறையினைக் கும்பப்பாலையில வைத்துக காட்டுவாம். கும்பப்பாலையின் முதல்வீடு கும்பம். அதனையடுதது மீனம், மேடம் முதலியன அடைவே வருவன. மீனம் (1), இடபம் (5), சிஙகம் (10), துலாம (14), தனு (18) என அந்தரமைந்தும் நின்றன இவற்றை நீகக,

0—2—6 9—11—15—19 22

என நாம் மேலே கண்ட அரும்பாலை யுருவம வந்தெய்துகின்றது

கற்கடகப்பாலையின் முதலவீடு கறகடகம அதனையடுத்துச சிங்கம, கன்னி முதலியன அடைவே வருவன சிஙகம் (1), துலாம் (5), தனு (9), மீனம (14), இடபம (18) என அந்தரமைந்தும நின்றன இவற்றை நீக்க,

0—2—6—10 13—15—19 22

என நாம் மேலே கண்ட மேற்செமபாலை யுருவம வந்தெயதுகின்றது

தனுப்பாலையின் முதலவீடு தனு அதனையடுதது மகரம, குமபம் முதலியன அடைவே வருவன தனு (0,22), மீனம (5), இடபம (9), சிஙகம (14), துலாம் (18) என அந்தரமைநதும் நின்றன இவறறை நீக்க,

1 4—6—10 13—15—19—23

என நாம் மேலே கண்ட அநதரச செவவழிப்பாலை யுருவம் வந்தெயதுகின்றது.

எஞ்சிய ஒன்பதிலும், இவவாறே அநதரங்களை நீககி, அவை பெறும உருவஙகளின் பெயர்களைத தநது, பன்னிரணடினையும முறையாக நிறுததுவாம

கும்பம அருமபாலை	கை 0	—	உ 2	—	இ 6	வி 9	—	தா 11	—	கு 15	—	து 19	கை 22	
கறகடகம மேறசெம்பாலை	வி 0	—	தா 2	—	கு 6	—	து 10	கை 13	—	உ 15	—	இ 19	வி 22	
தனு அ செவவழிப்பாலை	—	து 1	கை 4	—	உ 6	—	இ 10	வி 13	—	தா 15	—	கு 19	—	து 23
இடபம அ விளரிபபாலை	—	இ 1	வி 4	—	தா 6	—	கு 10	—	து 14	கை 17	—	உ 19	—	இ 23
துலாம அ படுமலைபபாலை	—	கு 1	—	து 5	கை 8	—	உ 10	—	இ 14	வி 17	—	தா 19	—	கு 23
மீனம அ கோடிபபாலை	—	உ 1	—	இ 5	வி 8	—	தா 10	—	கு 14	—	து 18	கை 21	—	உ 23
சிஙகம அ. செமபாலை	—	தா 1	—	கு 5	—	து 9	கை 12	—	உ 14	—	இ 18	வி 21	—	தா 23
மகாம செவவழிப்பாலை	து 0	கை 3	—	உ 5	—	இ 9	வி 12	—	தா 14	—	கு 18	—	து 22	
மிதுனம விளரிபபாலை	இ 0	வி 3	—	தா 5	—	கு 9	—	து 13	கை 16	—	உ 18	—	இ 22	
விருசசிகம படுமலைபபாலை	கு 0	—	து 4	கை 7	—	உ 9	—	இ 13	வி 16	—	தா 18	—	கு 22	

மேடம கோடிப்பாலை	உ 0	—	இ 4	வி 7	—	தா 9	—	கு 13	—	து 17	கை 20	—	உ 22
கனனி செமபாலை	தா 0	—	கு 4	—	து 8	கை 11	—	உ 13	—	இ 17	வி 20	—	தா 22

பன்னிரு பாலையின் நிறையுருவங்கள் ஐந்து கிரமங்களுககும பொதுவாக அமைநதன எநதக் கிரமததின் வட்டப்பாலை யுருவினைப் பெற விரும்புகின்றேமோ, அநதக கிரமத்திற்குரிய அந்தரங்களை நீககி, எஞ்சிநின்ற நரமபுகளிலே வடடப்பாலை யுருவினைக் காணுதல்வேண்டும இளிககிரமத்திற்குரிய அந்தரங்களை நீக்கி, மேலே யாம பெற்ற வுரு, இளிககிரமதது வடடப்பாலையாகும. திரிபுசசூத்திர விதியினுற் கணிததுக் கண்ட பன்னிரண்டும் அரும்பாலை முதலாக அமைந்து நிறகக் காண்கின் றேம அந்தரப்பாலை யைந்திலும் முதலில் நின்ற நரம்பு ஈற்றிலும் பெய்யப்பட் டிருககிறது இவவாறு பெயது பாடுதல பண்டையோர் வழக்கென்பதை அரங் கேற்றுகாதை யுரையினு லறிகினறேம

நட்புததொடர்பிலே தோன்றும் அலகெணகளாகிய 0—9—18—5—14—1—10—19—6—15—2—11 என்பவற்றை, முறையே, கும்பம, கற்கடகம், தனு, இடபம, துலாம், மீனம, சிங்கம, மகரம், மிதுனம, விருசசிகம, மேடம், கன்னி எனனும் நிரலகளில நின்ற அலகுநிலையெணகளோடு கூட்டச, சுருதிவீணையிலே இசைததற் குரிய முறையாக நாம் பாலைததிரிபியலிலே காட்டிய இளிககிரமதது வடடப்பாலை யுருவம் வநதெயதும அநதரப்பாலை ஐந்தினையும் நீகக, எஞ்சி நிறபன பெரும்பாலை ஏழுமாம். அநதரப்பாலை ஐநதினையும் நிறுததி, முதனரமபின் அலகுநிலையாகிய 1 இனை எவவிடததுங கழிததுப் பெற்ற ஐந்தும், அவவப் பெயரிய பெரும்பாலை யுருவாதல காண்கினறும

பன்னிருபாலை யுருவஙகளை இககாலததுக் குறியீட்டெழுததுக்களால் எழுதப் புகுவாம அவவாறு செய்யுமுன, வடநாடடிலும தெனனுட்டிலும வழங்கும் சுவர ஸதானஙகளைககுறிதது ஒரு சில கூறவேணடியிருககிறது

வேஙகடமகி யேறபடுததிய பனனிரணடு சுவரஸதானஙகளை, ஒழிபியலிலே, ‘வேங்கடமகியும அகோபல பணடிதருங கொணட சுருதிகள’ எனப் பெயரிய பிரிவி னுளளே காணலாம சுதத காநதார, சுதத நிஷாதங்களை வேங்கடமகி, முறையே, பஞசசுருதி ரிஷபததிலும, பஞசசுருதி தைவதத்திலும நிறுவினர் வீணைக்கருவி யமைப்போா வேஙகடமகி கொணட சுருதிகளின நரமபு நீளஙகளை யறிநதிலர். பணடைத் தமிழிசை நூலகளும வடமொழிப பரதமுங காட்டிய வழிமுறையிலே, தொன்றுதொடடுத தம் முனனேர் கைக்கொணட கணககின்படி தொழிலாளா கருவி யமைததுச செனறனராதலின, வேஙகடமகியின் சுருதிமுறை வழககு வீழ்ந்தது வேஙகடமகியின் பஞசசுருதியானது பழைய சதுசுருதிக்கும் பஞ்சசுருதிககும இடை யில நிறபது பிற்காலத்து இசைவாணர் பழைய சதுசுருதி ரிஷபததையே சுத்த காநதாரமெனவும், பழைய சதுசுருதி தைவதததையே சுத்த நிஷாதமெனவும் வைத் தனர் வேங்கடமகி கறபிதத எழுபததிரண்டு மேளகர்ததா ராகங்களைப் பழைய

சுருதியிலமைந்த வீணைக்கருவியிலே இசைத்தலினாலே ஏற்படும் மேலவுகள், தென்னாட்டிலே, இன்னும் தீரா வழக்காக நிற்கின்றன. மதுரை நாதஸ்வர வித்துவான் பொன்னுச்சாமிப்பிள்ளை யவர்களை யுள்ளிட்ட பல வித்துவான்கள் மேளகர்த்தா ராகங்கள் முப்பத்திரண்டே கொள்ளவேண்டு மெனக் கூறுவர். வேங்கடமகி கொண்ட சுருதிகளின்வழி நிற்பின், எழுபத்திரண்டு கொள்வதில் இழுக்கில்லை. அஃதன்றியும், வேங்கடமகி மேலதிகமாகக்கொண்ட நாற்பது மேளகர்த்தா ராகங்களுட் சில 'பண்டையோர் வகுத்த சிறுபாலை யைந்தும் நிலைக்களமாகத் தோற்றியிருத்தல் கூடு மென்பதனை ஒழிபியலிலே 'எழுபத்திரண்டு மேளகர்த்தாக்களின் மூர்ச்சனைகள்' என்னும் பிரிவினுள்ளே காட்டுவாம் இரு மத்திமமும் வரும் இராகங்களை வேங்கடமகி கொண்டிலர். வடநாட்டு வழக்கில் அத்தகைய ராகங்கள் உள்ளன செவ்வழிப்பாலை பஞ்சமம் பெறாது, இரு மத்திமமும் பெற்றுப் பண்ணாய் நின்றது. இப்பொருளினை இவ்வியலின் மற்றோரிடத்தில் விரிவுற ஆராய்வாம். 'பிலாவல' எனப் பெயரிய தீரசங்கராபரண மேளத்தைச் சுத்த சுவர மேளமெனக் கொண்ட வடநாட்டார், அதனிடத்துள்ள சுவரங்களைச் சுத்த சுவரங்களெனக்கொள்வர். சங்கீதரத்நாகரத்திலும், இராகவிபோதத்திலும், சுவர மேள கலாநிதியிலும், சங்கீதசாராமருதம், சங்கீதபாரிஜாதம் முதலிய பிற இசை நூல்களிலும் சுவரஸ்தானங்கள் பல்வேறு வகையாக நிர்ணயிக்கப்பட்டன. மேலும், இவ்வாராய்ச்சி நூலினுள்ளே, யாம் காட்டிய ஐவகைக் கிரமங்களிலும் இசைச் சுவரங்கள் இடம்பெயர்ந்து, வேறுவேறு சுருதிகளில் நிற்பனவெனக் கண்டாம். ஆதலினாலே, பொருளை வரையறை செய்யும்பொருட்டு, இளிக்கிரமத்திலே, நரம்புகள் நின்ற அடைவிலே எய்தும் பெயர்களையும், இக்காலத்திலே, தென்னாட்டிலும் வடநாட்டிலும் வழங்கும் பெயர்களையும், யாம் வழங்கப்போகின்ற குறியீட்டெழுத்துக்களையும் ஒருங்கு நிறுவி அட்டவணைப்படுத்துவாம்

இளிக்கிரமத்தில் நரம்படைவு	தென்னாட்டு சுவரஸ்தானங்கள்	வடநாட்டு சுவரஸ்தானங்கள்	குறியீட்டு எழுத்துக்கள்
இளி	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	ச
விளரி	சுத்தரிஷபம்	கோமளரிஷபம்	ர
விளரியந்தரம்	சதுசுருதிரிஷபம்	சுத்தரிஷபம்	ரி
தாரம்	சாதாரணகாந்தாரம்	கோமளகாந்தாரம்	க
தாரத்தினந்தரம்	அந்தரகாந்தாரம்	சுத்தகாந்தாரம்	கி
குரல்	சுத்தமத்திமம்	சுத்தமத்திமம்	ம
குரலினந்தரம்	பிரதிமத்திமம்	தீவிரமத்திமம்	மி
துத்தம்	பஞ்சமம்	பஞ்சமம்	ப
கைக்கிளை	சுத்ததைவதம்	கோமளதைவதம்	த
கைக்கிளையினந்தரம்	சதுசுருதிதைவதம்	சுத்ததைவதம்	தி
உழை	கைசிகிநிஷாதம்	கோமளநிஷாதம்	ந
உழையினந்தரம்	காகலிநிஷாதம்	சுத்தநிஷாதம்	நி

[தென்னாட்டில் இக்காலத்தில் வழங்கும் சுத்தகாந்தாரம் சதுசுருதி ரிஷபத்தின் குறியீட்டினையும், சுத்தநிஷாதம் சதுசுருதி தைவதத்தின் குறியீட்டினையும், ஷட்சுருதி

ரிஷபம் சாதாரணகாந்தாரத்தின் குறியீட்டினையும், ஷட்சுருதிதைவதம் கைசிகிநிஷா தத்தின் குறியீட்டினையும் பெறுவ. மேலே தந்த குறியீட்டெழுத்துக்கள் வடநாட்டு வழக்கினைப் பின்பற்றியனவாதலின், வடநாட்டு இராகங்களைக் குறித்தறகும் பயன் படுவ.]

ஏழுபெரும்பாலைகளையும் மேலே காட்டிய குறியீட்டெழுத்துககளினலே எழுதுமிடததுு, அவை பின்வருமாறு அமைவன.

செவவழிப்பாலை	ச ர க ம மி த ந ச
விளரிப்பாலை	ச ர க ம ப த ந ச
படுமலைப்பாலை	ச ரி க ம ப த ந ச
கோடிப்பாலை	ச ரி க ம ப தி ந ச
செம்பாலை	ச ரி கி ம ப தி ந ச
அரும்பாலை	ச ரி கி ம ப தி நி ச
மேற்செம்பாலை	ச ரி கி மி ப தி நி ச

சிறுபாலையைந்தும் பின்வருமாறு அமைவன.

அநதரச் செவ்வழிப்பாலை	ர ரி கி மி ப தி நி ர
,, விளரிப்பாலை	ர ரி கி மி த தி நி ர
,, படுமலைப்பாலை	ர க கி மி த தி நி ர
,, கோடிப்பாலை	ர க கி மி த ந நி ர
,, செம்பாலை	ர க ம மி த ந நி ர

சுவரங்களை ஒருவீடு (ஸதானம) முன்னுகத தள்ளி நிறுத்த, இவை தததம் பெயரிய பெருமபாலையாதல காண்கின்றும்.

அருமபாலை, மேறசெம்பாலையொழிந்த பெரும்பாலை யைந்தும் பண்ணு நிலை யிலே பின்வரும பண்ணுவன. 'யாழின்பகுதி' எனத தொல்லாசிரியர் கூறிய யாழ்ப் பெயர்களையும் உடன்றருவாம்.

பாலை	பண	யாழ
செவவழிப்பாலை	விளரிப்பண்	விளரியாழ் நெய்தல்யாழ்
விளரிப்பாலை	செவவழிபபண் முலலைப்பண	செவவழியாழ முல்லையாழ
படுமலைபபாலை	குறிஞ்சிப்பண்	குறிஞ்சியாழ
கோடிபபாலை	மருதப்பண	மருதயாழ
செமபாலை	பாலைபபண்	பாலையாழ

'முலலையுஞ் சாதாரியும் செவ்வழியாழிற்குரிய திறமென்பது பின்னர்க் காட் டப்படும். செவவழி முலலைக்குரியதாக விருப்ப, அதனை நெய்தலொடு புணர்த்துக் கூறிய இளம்பூரணரும் பிறரும வழுவுறறனரோ வெனின், அறறன்று; திறனில்

யாழாகிய நெய்தல்யாழை இசைநூலாசிரியர் பெரும்பண வரிசையினின் றகற்றி விட்டாராதலின், மாலைப்பொழுதிற்குரிய செவ்வழியாழினை எற்பாட்டோடுஞ் சார்த்திக் கூறியது ஒருவாற்றா னமையு மென்க.' என யாம் இவ்வியலின் முதறபிரிவிற் கூறியது இத்தொடர்பில் உணரற்பாலது மேலே 'பெரும்பண வரிசை' யென்றது 'நாறபெரும் பண்ணென வகுத்து நிறுத்திய வரிசை' யென விரியும்.

கக-ஆம் பரிபாடலிலே, 'பண்கணடு திறனெய்தாப் பண்டாளம் பெறப்பாடி' என்னுமிடததும் குறிப்பிட்டது, செவ்வழிபபாலையி லுதிதத விளரிபபண்ணினையே யாம் இது பணணாய் நிற்றற்குரியது, திறம தோற்றுதறகு உரியதனறாகலின், 'பண் கண்டு திறன் எய்தாப்பண்' எனப்பட்டது.

கானலவரிப் பாடலினுள்ளே, 'நுளையா விளரி நொடிதரு தீம்பாலை, இளிகிளையிற் கொளள விறுத்தா யான்மாலை' என்னுமிடத்து, இளஙகோவடிகள் குறித்தது விளரிப்பாலையி லுதிதத செவவழிப்பணணினை மாலைகக்குரிமை செவவழிபபண்ணுதலை இவ்வியலின் முதறபிரிவினுட காட்டினும கிளை யெனறது இளியின் கிளையாகிய துதததை இளியின் பகைநரம்பாகிய கைககிளையினை, நுளையர் களளுண்ட மயக்கத்தினாலே தடவினா எனக் கூறிய அருமபதவுரையாசிரிய ருரை பொருநதா வுரையாகும் நுளைய ரிசைத்த பாலை 'தீமபாலை' எனச் சிறப்பிததுக கூறப்படடிருத தலை நோக்குக. விளரிப்பாலை முலலைப்பணணுதலை ஆய்ச்சியர் குரவையினை ஆராயு மிடத்துங காட்டுவாம்.

> 'வணாகோட்டுச சீறியாழ வாஙகுபு தழீஇப
> புணாபுரி நரமபிற பொருளபடு பததாக
> குரல குரலாக வருமுறைப பாலையிற
> றுததங குரலாத தொன்முறை யியறகையி
> னாதிக குறிஞசி யகவன் மகளிரின
> மைநதாக் கோஙகிய வருவிருந தயாநது'

என நடுகறகாதையினுளளே குறிஞசிபபணணி னிலககணம் கூறபபடடது இளிக் கிரமததிலே குரல குரலாயது படுமலைப்பாலை. இதுவே பழைமை பொருநதிய தாரக சிரமததிலே துததங குரலாக நினறதாதலானும், ஒனபான கோவையி னமைநத சீறியாழ் தாரகசிரமததி லிசைகூடடபபடட தாதலானும, 'துததங குரலாத தொன்முறை யியறகையி' னென்றார் படுமலைப்பாலை குறிஞ்சிபபணணுதல இதனாற பெறறும் 'படுமலை' எனனும பெயரும் குறிஞ்சி நிலததினைச் சுட்டி நிறறல காணக

> 'குரவா யிளிவாயக கேட்டன ளனறியும
> வானமுறை மருஙகி னோாதினு மேழினும
> உழைமுத லாகவும உழையீ றாகவும
> குரனமுத லாகவும குரலீ றாகவும
> அகநிலை மருதமும புறநிலை மருதமும
> அருகியல் மருதமும பெருகியல மருதமும்
> நாலவகைச சாதியும நலமபெற நோககி'

என வேனிற்காதையினுளளே மருதப்பண்ணி னிலககணம் கூறப்படடது. இங்குக்

கூறிய நாற்பாலும் நால்வேறு பாலையன்று, அனைத்தும் கோடிப்பாலையேயா மென்பதை வேனிற்காதை யுரையினை யாராயுமிடத்துக் காட்டுதும்.

அரங்கேற்றுகாதையினுள்ளே, 'பாற்பட நின்ற பாலைப் பண்மேல்' (கசசு ஆம் அடி) என்றமையின், அக்காதையினுள் இணைநரம்பாகத் தொடுத்தவழித், தாரமுதற் செம்பாலை, உழைமுதல 'வமா[று] மரபிற செம்பாலை' யாகியவிடத்துத் தோன்றியது பாலைப்பண் ஆகும் பாலையாழ செம்பாலையுட் பிறக்கு மென்பதை வேனிற்காதைக்கு அடியார்க்குநல்லார் கண்ட உரையினுலும அறிகின்ரும்

பெரும்பண் நானகிறகும உரியனவாக வமைந்த செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை யென்னும் நான்கினையும சகோடயாழிலே இணை நரம்பாகத் தொடுத்துப்பாடலாம். செமபாலையினை இணைநரம்பாகத் தொடுக்கும் முறை அரங்கேற்றுகாதை யுரையினுள்ளே காட்டப்பட்டது ஒழிந்த மூன்றினையும் இணை நரமபாகத் தொடுக்கும முறை ஆய்ச்சியர்குரவை யுரை, வேனிற்காதையுரைகளை ஆராயுமிடத்துக காட்டப்படும

பெருமபண் நான்கென வகுத்தமையின, பண்கொளளும நீர்மையில நெய்தற் றிணையினையும் முல்லைத்திணையினையும ஒருங்கு நிறுவுதல இன்றியமையாததாயிற்று

'தாரத் துழைதோன்றப் பாலையாழ தணகுரல
ஒரு முழைதோன்றக் குறிஞ்சியாழ்—நேரே
இளிகுரலிற் ஞேன்ற மருதயாழ துத்தம
இளியிற பிறக்கநெய்த வியாழ்'

என அடியார்க்குநல்லார் ஆய்ச்சியர்குரவையுட காட்டிய மேற்கோட்சூத்திரத்திலே, நெய்தல்யாழ எனக குறிப்பிட்டது, முல்லையாழாகிய செவ்வழியாழினையே யாம். படுமலைப்பாலை குறிஞ்சியாழாகு மெனவும, கோடிப்பாலை மருதயாழாகு மெனவும், சிலப்பதிகார நூற் சான்று காட்டி மேலே யாம் நிறுவினேமாதலின், உரை மேற்கோட சூத்திரத்திலே 'குறிஞ்சியாழ', 'மருதயாழ' என்ற சொற்கள இடமாறிநிற்றல் வேண்டுமென்பது தெளிவாகிறது மயக்க மெய்தாது காத்தற்பொருட்டு, 'நெய்தல்' என்னுஞ் சொல்லினை 'முல்லை'-யென மாற்றுதலுமவேண்டும

'தாரத்துழை தோன்றப் பாலையாழ தணகுரல
ஒருமுழை தோன்ற மருதயாழ—நேரே
இளிகுரலிற் ஞேன்றக குறிஞ்சியாழ துத்தம
இளியிற பிறக்கமுல்லை யாழ'

என மேற்கோடசூத்திரம் நிற்றல் பொருத்தமாகும 'குரல்வாய இளிவாயக் கேட்டனள' என வேனிற்காதையுட கூறியதனை உரியவிடத்து ஆராயவாம சூத்திரத்துப் பொருளைத் தூயமைசெய்யும்பொருட்டு, அதனுட குறித்த நாற்பெரும் பணணுக்கும, 'பணகண்டுதிறனெய்தாப் பண' ணுகிய விளரிபபண்ணுககும், இளிககிரமத்திலே இயைந்த நரம்படைவினைத் தருவாம

பாலைநிலை	நரம்படைவு			திணைப்பண்
	மெலிவு	சமன்	வலிவு	
செம்பாலை	க ம ப த	நி ச ரி க ம ப த	நி ச ரி	பாலை
கோடிப்பாலை	நி ச ரி க	ம ப த நி ச ரி க	ம ப த	மருதம்
படுமலைப்பாலை	ம ப த நி	ச ரி க ம ப த நி	ச ரி க	குறிஞ்சி
விளரிப்பாலை	ச ரி க ம	ப த நி ச ரி க ம	ப த நி	முல்லை
செவ்வழிப்பாலை	ப த நி ச	ரி க ம ப த நி ச	ரி க ம	நெய்தல்

ஆய்ச்சியர் குரவையினுள்ளே,

'பாடுதும

முல்லைத்தீம் பாணி யென்றாள்,

எனக்,

குரன்மந்தமாக இளி சமனாக

வரன்முறையே துத்தம் வலியா—உரனிலா

மந்தம் விளரி பிடிப்பா ளவணட்பின

பின்றையைப் பாடெடுப்பாள'

என முல்லைப் பண்ணுக்கு நரம்படைவு கூறப்பட்டது குரலும் விளரியும் மெலிவுத் தானத்தில் நிற்றல், மேலே தந்த ஐந்து நிரல்களினுள்ளே விளரிப்பாலை நிரலில்மாத திரம் அமைந்து நிற்பதை நோக்குக. உழைமுதற் கைக்கிளையீருகக் கட்டிய சகோட யாழிலே, விளரிப்பாலைக்கு அமைந்த நிரலினை எவ்வாறு பொருந்தக் கொள்ளலா மெனின், சகோடயாழ் பதினாறு கோவையாகவும் வருமென இலக்கணம் கூறப்பட டுள்ளதாதலின், ஈற்றிலொரு உழை நரம்பினைப் பெய்து, உழைமுதல் லுழையீருகிய நிரலிலே முதலுழையினைக் கொள்ளாதொழிய, இளிமுதல் உழையீருகப் பதினைகு நரம்பாகுமென்பது

மேலே தந்த ஐந்து நிரலிலும், மெலிவுத் தானத்தின் முதலினின்ற நரம்பின கிளைநரம்பானது, சமன் தானத்து முதலிலும், வலிவுத் தானத்து முதலிலும் பொருந்தி நிற்றலை நோக்குக.

'தாரத்து உழை தோன்றப் பாலையாழ' என்றது, இளிக்கிரமத்திலே தாரம் முதல செம்பாலையாதலின், 'க ம ப த நி ச ரி க' திரிபின்றிச் செம்பாலையாக நிற்க, தாரத்தின் கிளைநரம்பாகிய உழையினை முதலிற்கொண்ட 'நி ச ரி க ம ப த நி' யில விளரி, தாரங்கள் தாரத்தாக்கத்தினுல அந்தரக்கோலி னிற்றலினாலே யமைந்த

'நி ச ரி க ம ப த நி' என்னும், 'வமடுறு மரபிற் செம்பாலை' யானது தாரம் முதற் செம்பாலையோடு இணைநரம்பாகத் தொடுத்துப் பாடப்படுமிடத்துப், பாலையாழ் என்னும் பெரும்பண் தோற்றுமெனப் பொருள்படும்.

அவ்வாறே, 'தண்குரல ஒருமுழை தோன்ற மருதயாழ்' என்றது, 'நி ச ரி க ம ப த நி' என்னும் உழை முதற் கோடிப்பாலையும், 'ம ப த நி ச ரி க ம' என விளரி தாரங்கள் அந்தரத்தில் நின்ற குரல் முதல் கோடிப்பாலையும் இணைநரம்பாகத் தொடுத்துப் பாடப்படுமிடத்து, மருதயாழ் எனனும் பெரும்பண் தோன்றுமெனப் பொருள்படும்

மேலும், 'நேரே இளிகுரலிற் றோன்றக குறிஞ்சியாழ்' என்றது, 'ம ப த நி ச ரி க ம' என்னும் குரல முதற் படுமலைப்பாலையும், 'ச ரி க ம ப த நி ச' என விளரி தாரஙகள் அநதரததில் நின்ற இளிமுதற படுமலைப்பாலையும் இணைநரம்பாகத்தொடுத்துப் பாடப்படுமிடத்துக், குறிஞ்சியாழ என்னும் பெரும்பண தோன்றுமெனப் பொருள்படும் கக ஆம் பரிபாடலிலே, 'யாழினிளிகுரல் சமங்கொள்வோரும்' என்பதும் இப்பொருளை யுணர்த்திறறு பின்னரும், 'துத்தம் இளியிற் பிறக்க முல்லையாழ்' என்றது, 'ச ரி க ம ப த நி ச' எனனும் இளிமுதல் விளரிப்பாலையும், 'ப த நி ச ரி க ம ப' என விளரி தாரங்கள் அந்தரத்தில் நின்ற துத்தம் முதல விளரிப்பாலையும் இணைநரமபாகத தொடுததுப் பாடப்படுமிடத்து, முல்லையாழ் (செவவழியாழ) என்னும பெரும்பண் தோன்றுமெனப் பொருளபடும்.

செவ்வழிப்பாலையி லுதிதத விளரிப்பண் திறந் தோற்றுதற்கு நிலைக்களனாகா தெனக் கூறினும். அரும்பாலை, மேறசெம்பாலைப் பண்களுக்கு நிலம் வகுத்திலராத லின், அவை திணைப்பண்ணாகாது, பொதுவாய் நிற்றற்குரிய எனபது புலப்படுகின்றது. திணைக்குரியபொழுது கொள்வன திணைப்பண்கள் மாத்திரமேயாம்.

> 'மாலை மருதம பண்ணிக் காலைக்
> கைவழி மருஙகிற செவவழி பணணி
> வரவெமா மறநதனா'

என்றமையின், வைகறை, விடியலுககுக் கோடிப்பாலையி லுதிதத மருதப்பண் ணுரிய தென்பதும, எறபாடு, மாலைக்கு விளரிபபாலையி லுதித்த செவவழிப்பண் உரியதென் பதும பெறப்பட்டன படுமலைப்பாலையி லுதித்த குறிஞ்சிப்பண் யாமப் பொழுதிற் குரியதென நடுகறகாதையினு லறிகின்றும ஆங்குக் கோலங்கொண்ட மகளிர் தம் கணவரொடு கூடுதற கியைந்தது யாமப்பொழுதாதலின், அப்பொழுதினையே குறிஞ் சிப் பண்ணுக்குப் பண்டையாசிரியர் கொண்டனரென்பது தெளிவாகின்றது. 'பாய் கலைப் பாவை பாடற பாணி, ஆசான திறததி னமைவரக் கேட்டு' எனப் புறஞ்சேரி யிறுதத காதையினுள்ளே, நணபகலும, வேனிற் பெரும்பொழுதும், கொற்றவை யாகிய பாலைத்திணைத் தெய்வமும், செமபாலையுட் பிறந்த பாலைப் பெருமபண்ணோடு சார்ததிக் கூறப்பட்டன

வேனிறகாதை யுரையிலே, விளரிப்பாலையினுள்ளே பெருகியல் மருதப்பண் பிறந்ததென ஆசிரியர் அடியார்ககுநல்லார் கூறினரெனின், அவர் வரலாற்றுமுறை

மறந்த காலத்து உரை செய்தாராதலின், அவ்வாறு கொண்டாரெனக் கூறவேண்டி யிருக்கிறது அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம, அருகியல்மருதம், பெருகியல்மருதம் என்னும் நானகு சாதியும் கோடிப்பாலையி லுதித்தன வென்பதனை வேனிறகாதை யுரையினை ஆராயுமிடத்துத் தெளிவுபடுததுவாம்.

செவவழிப்பாலை திறந் தோற்றுதற குரியதன் முதலின், எஞ்சிய ஆறினுள்ளும என்ன தொகையினவாகிய திறங்கள் தோற்றுதல கூடுமென ஆராய்நததறிவாம் திற மென்னுஞ் சொல் பெருமபணணெனுழிந்த அனைததினையுங குறிககுமாதலின, பண ணியறதிறம், திறம், திறததிறம என்னும வழககு உளதாயது அனைததிலும் திறம என்னும் மொழி பொருநதி நிறறல காண்க நூற்றுமூன்று பண் என்றமையின, திறத்தினையும பண்ணெனக கொளளுதலும் மரபாம என்பது புலப்படுகிறது. இவ வாராய்சசியினுள்ளே, ஏழு இசைநரமபுகள் பெறறு நடப்பவற்றைப் பெருமபண ணெனவும, ஆறு இசைநரமபுகள் பெறறு நடப்பவறறைப பணணியற திறமென வும, ஐநது இசைநரம்புகள பெற்று நடப்பவற்றைத திறமெனவும் வழஙகுவாம. இமமூன்றினையும், இககாலததார், சமபூரணம, ஷாடவம, ஔடவம எனபார நாலு இசைநரமபுகளால் நடப்பதென இககாலததார கொண்ட சதுாததம் என்னும திறத திறம் இவ்வாராய்ச்சிககு வேணடபபடாது. அனைததினையும பணணெனக் குறிக கும வழககும் இவ்வாராய்சசியுள் ஆளபபடும

ஏழ பெரும்பாலைகளிற் றோன்றிய உருககள, ‘வண்ணப்பட்டடை’ எனனும இளிநரம்பு (ஷட்ஜம்) முதலாகக கொள்ளுகினற உருவஙகளை முதலிலே காணபாம. அதன்மேல, ஏழ பெருமபாலையும் வேறு வேறிடஙகளிலே தொடஙகுதலா லெயதிய உருவஙகளைக காணபாம மேலே நாம் அடடவணைப்படுததிய குறியீடெழுததுக களைப பயன்படுததுமிடதது, ஷடஜம் எலலா உருக்களின முதலிலும இறுதியிலும வருவதாதலின், அஃதொழிநத மற்றைய எழுததுககளைத தருவாம் கறபோர எலலா உருககளின் முதலிலும இறுதியிலும ஷடஜததின குறியீடாகிய ‘ச’ வினைப பெயது கொளவார்களாக ஷட்ஜம புறநீஙகலாகச சம்பூரணததுககு ஆறு சுவரமும, ஷாட வததிறகு ஐநது சுவரமும, ஔடவததிற்கு நான்கு சுவரமும் அமைவன இரு பாலை யில ஒருரு வநதெயதுமிடங்களில், ஒரு பாலையிலே அதனைக கணககிற சோதது, மற றப் பாலையிலே அது முன்னாத தோன்றியுள்ளதெனக குறிப்பிட்டுச் செலவாம். பெருமபாலை ஏழும, ஷடஜம புறநீஙகலாகியவிடத்துப், பின்வருமாறு நிறபன.

பெருமபண

செவ்வழிப்பாலை	ர க ம மி த ந
விளரிப்பாலை	ர க ம ப த ந
படுமலைப்பாலை	ரி க ம ப த ந
கோடிப்பாலை	ரி க ம ப தி ந
செம்பாலை	ரி கி ம ப தி ந
அரும்பாலை	ரி கி ம ப தி நி
மேறசெம்பாலை	ரி கி மி ப தி நி

[செவ்வழிப்பாலை யொழிந்த ஆறினையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து, அவைதம்முள் உதிக்கின்ற பண்ணியற் றிறங்களையும், திறங்களையும் அட்டவணைப்படுத்துவாம்]

விளரிப்பாலை

பண்ணியற்றிறம்		திறம்				
ர க ம ப த		ர க ம ப	ர க ம த	ர க ப த	ர ம ப த	க ம ப த
ர க ம ப ந		*	ர க ம ந	ர க ப ந	ர ம ப ந	க ம ப ந
ர க ம த ந			* *	ர க த ந	ர ம த ந	க ம த ந
ர க ப த ந				* * *	ர ப த ந	க ப த ந
ர ம ப த ந					* * * *	ம ப த ந
க ம ப த ந						* * * * *

[விளரிப்பாலையி னுருவாகிய 'ர க ம ப த ந' வில ஈற்றில் நின்று தொடங்கி, ந, த, ப, ம, க, ர என்பவற்றை முறையே நீக்கிப் பெற்ற ஆறு உருக்களும் பண்ணியற்றிற மென நின்றன அதன்பின், பண்ணியற்றிறத்தில் முதலில் நின்ற 'ர க ம ப த' வை எடுத்து, ஒவ்வோ ரெழுத்தினை நீக்கிப் பெற்ற ஐந்தும திறத்தின் முதல நிரலாக நின்றன அதனமேல், 'ர க ம ப ந' வில் முதலிற பிறக்கும் 'ர க ம ப' ஏறகனவே வநதுவிட்டதாதலின், ஓர் உடுக்குறி யிடடு, எஞ்சிய நான்கினையும் இரணடாம் நிரலாக எழுதினும. 'ர க ம த ந' வில முதலாவதாகவும, இரண்டாவதாகவும் பிறந்த 'ர க ம த' 'ர க ம த' ஏறகனவே வநதுளவாதலின், இரண்டு உடுக்குறி யிட்டு, ஒழிநத மூன்றினையும எழுதினும பிறவு மிவ்வாறே. 'க ம ப த ந' வின் ஐந்து உருககளும ஏறகனவே வநதுளவாதலின், அநநிரலில் ஐந்து உடுக்குறி யிடப்பட்டன விளரிப்பாலையிலே ஆறு பண்ணியற் றிறமும், பதினைநது திறமும் தோன்றி நின்றன.]

படுமலைப்பாலை

ரி க ம ப த		ரி க ம ப	ரி க ம த	ரி க ப த	ரி ம ப த
ரி க ம ப ந			ரி க ம ந	ரி க ப ந	ரி ம ப ந
ரி க ம த ந				ரி க த ந	ரி ம த ந
ரி க ப த ந					ரி ப த ந
ரி ம ப த ந					

[படுமலைப்பாலையிலே தோற்றிய ஆறு பண்ணியற் றிறங்களிலே ஒன்றாகிய 'க ம ப த ந' வும், அதன்வழித் தோன்றிய க ம ப த, க ம ப ந, க ம த ந, க ப த ந, ம ப த ந, என்னும் ஐந்து திறங்களும், விளரிப்பாலையின் கீழ் ஏற்கனவே எண்ணப்பட்டன வாதலின், படுமலைப்பாலையின் கீழ்க் குறிக்கப்பட்டில. அவையொழிந்த ஐந்து பண் ணியற் றிறங்களும், பத்துத் திறங்களும் மேலே குறிக்கப்பட்டன.]

கோடிப்பாலை

ரி க ம ப தி			ரி க ம தி	ரி க ப தி	ரி ம ப தி	க ம ப தி
ரி க ம தி ந				ரி க தி ந	ரி ம தி ந	க ம தி ந
ரி க ப தி ந					ரி ப தி ந	க ப தி ந
ரி ம ப தி ந						ம ப தி ந

[ரி க ம ப ந என்னும் பண்ணியற்றிறமும், அதன்வழித் தோன்றிய ரி க ம ப, ரி க ம ந, ரி க ப ந, ரி ம ப ந, க ம ப ந என்னும் ஐந்து திறங்களும முன்னும் வந்துள வாதலின், இஙகுத் தரப்பட்டில; ஒழிநத ஐந்து பண்ணியற்றிறங்களும், பத்துத் திறங்களும், மேலே குறிககப்பட்டன.]

செம்பாலை

ரி கி ம ப தி		ரி கி ம ப	ரி கி ம தி	ரி கி ப தி		கி ம ப தி
ரி க ம ப ந			ரி கி ம ந	ரி கி ப ந		கி ம ப ந
ர கி ம தி ந				ரி கி தி ந		கி ம தி ந
ர கி ப தி ந						கி ப தி ந
கி ம ப தி ந						

[ரி ம ப தி ந என்னும் பண்ணியறறிறமும், அதன்வழித் தோன்றிய ரி ம ப தி, ரி ம ப ந, ரி ம தி ந, ரி ப தி ந, ம ப தி ந எனனும் ஐந்து திறங்களும் முன்னும் வந்துளவாதலின், இங்குத தரப்பட்டில, ஒழிந்த ஐந்து பண்ணியற்றிறங்களும், பத் துத திறங்களும் மேலே குறிக்கப்பட்டன]

அரும்பாலை

ரி கி ம ப நி			ரி கி ம நி	ரி கி ப நி	ரி ம ப நி	கி ம ப நி
ரி கி ம தி நி				ரி கி தி நி	ரி ம தி நி	கி ம தி நி
ரி கி ப தி நி					ரி ப தி நி	கி ப தி நி
ரி ம ப தி நி						ம ப தி நி
கி ம ப தி நி						

[ரி கி ம ப தி என்னும் பண்ணியற்றிறமும், அதன்வழித் தோன்றிய ரி கி ம ப, ரி கி ம தி, ரி கி ப தி, ரி ம ப தி, கி ம ப தி என்னும் ஐந்து திறங்களும், முன்னும் வந்துளவாதலின், இங்குத் தரப்பட்டில; ஒழிந்த ஐந்து பண்ணியற்றிறங்களும், பத்துத் திறஙகளும மேலே குறிக்கப்பட்டன]

மேறசெம்பாலை

ரி கி மி ப தி		ரி கி மி ப	ரி கி மி தி		ரி மி ப தி	கி மி ப தி
ரி கி மி ப நி			ரி கி மி நி		ரி மி ப நி	கி மி ப நி
ரி கி மி தி நி					ரி மி தி நி	கி மி தி நி
ரி மி ப தி நி						மி ப தி நி
கி மி ப தி நி						

[ரி கி ப தி நி என்னும் பணணியறறிறமும், அதன்வழித் தோன்றிய ரி கி ப தி, ரி கி ப நி, ரி கி தி நி, ரி ப தி நி, கி ப தி நி என்னும ஐந்து திறங்களும முன்னும் வந்துளவாதலின், இங்குத் தரப்பட்டில; ஒழிநத ஐநது பண்ணியற்றிறஙகளும், பததுத் திறஙகளும் மேலே குறிக்கப்படடன]

பெருமபண் 7, பண்ணியற்றிறம் 31, திறம் 65 ஆகிய 103 உருக்கள் மேலே தோன்றியன. இவற்றுள்ளே, பெரும்பண் 7, பண்ணியற்றிறததில் 9 ஆகிய 16 இனை யும் பெரும்பண் வகை 16 ஆக வைத்துப், பண்ணியற்றிறம் 21 இனை அகநிலைத்திறம் 21 ஆக வைத்து, எஞ்சி நின்ற ஒரு பண்ணியற்றிறத்தினைப் பண் வரிசையில் 101 ஆம்

இலக்கம் பெற்ற 'தாரப்பண்டிறம்' என வைத்துத், திறங்கள 65 இனுள், புறநிலைத் திறம் 21, அருகியறறிறம 21, பெருகியற்றிறம் 21, என வைத்து, எஞ்சிநின்ற இரண்டினையும் (102) பையுள்காஞ்சி, (103) படுமலை யென வைததுப், பண்டை யிசை யாசிரியாகள முறைப்படுததினர்க ளென்பது ஊகிக்கவேணடியிருக்கிறது பண்ணியறறிறம் 9 பெருமபண் வகையைச சேருமிடத்து, ஆரோகணததில் ஷாடவமாகவும, அவரோகணத்தில் சம்பூரணமாகவும நிற்கலாம அததகைய ஷாடவ, சம்பூரணங்களை வேங்கடமகியினை யுளளிடட பிற்காலதது இசையாசிரியாகள் சமபூரணமென வழங்கினராதலின், அவைதமமைப பெருமபண் வகையிற் சோப்பதில இழுக்கில்லை.

'ஏழ பெருமபாலையி னுரு தொண்ணூற்றுறும, ஏழுமாயப் பண்கள நூற்று மூன்றுதறகுக காரணமா மெனக கொள்க' எனறுது, 'பன்னிரு பாலையி னுரு தொண்ணூறறொன்றும பனனிரண்டுமாயப், பணகள நூற்றுமூன்றுதற்குக் காரணமா மெனக கொள்க' எனறமையின், சிறுபாலை ஐந்தினையும பெரும்பண் வகையிற சேர்ததுத், திறம் ஐநதினைத தள்ள வேணடியிருக்கிறது மேறகுறிததவறறுள்ளே, ர க த ந, ரி க த ந, ரி க தி ந, ரி கி தி ந, ரி கி தி நி எனனும ஐந்து திறங்கள மததிம, பஞ்சம சுவரஙகளில ஒனறுயினும எயதப் பெறுமையால, அவை தள்ளுணடனவோ என எண்ண வேணடியிருககிறது.

5. நூற்றுமூன்று பணகளின் பாலைநிலைகளைச் சுருதிவீணையி லமைத்துக காட்டல

சுருதிவீணையின மெடடுககள குமபப்பாலையி லமைநதுநினறன வாதலின், ஷடஜககிராமம எனபபடும இளிககிரமததிலே, முதலிலே, அரும்பாலை தோன்றும. (பாலைத்திரிபியல—இளிக்கிரமததில வடடப்பாலையை நோககுக)

அருமபாலையின அலகுநிலைகள, 0-2-6-9-11-15-19-22 ஆவன 22 ஐக் கூட்டிபபெறற (மேல்ஸதாயி சுருதிகள) மேறறுனதது அலகுநிலைகள் 24-28-31-33-37-41-44 ஆவன கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செமபாலை, செம்பாலை, படுமலைப் பாலை, செவ்வழிப்பாலை என்னும் இவைதமமை அடைவே பிறப்பிததற்கு, முதலிலே நின்ற அலகுநிலையினை நீககி, ஈறறிலே மேற்றுனதது அலகுநிலையினைச் சோக்கவேண்டும

அரும்பாலை	0	2	6	9	11	15	19	22
கோடிப்பாலை	2	6	9	11	15	19	22	24
விளரிப்பாலை	6	9	11	15	19	22	24	28
மேறசெமபாலை	9	11	15	19	22	24	28	31
செம்பாலை	11	15	19	22	24	28	31	33
படுமலைப்பாலை	15	19	22	24	28	31	33	37
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	28	31	33	37	41

பண்ணியல்

ஒவ்வொரு நிரலிலும் முதலில் நின்ற அலகுநிலையெண்ணை அந்நிரலிலுள்ள எல்லா எண்களினின்றும் கழித்தெழுதிப் பெறும் சுத்த உருவங்களை நோக்கி, மேற் குறித்தன அவ்வப் பாலையாதலைத் தெளிந்துகொள்ளலாம்.

மேலே தந்த ஏழும் ஏழு நரம்பு பெற்ற பண்கள் (சம்பூரண ராகங்கள்). இவற்றில் நின்று பிறக்கும் ஆறு நரம்பு பெற்ற பண்ணியற்றிறங்களை (ஷாடவ ராகங்களை)ப் பெறுதற்கு, முதலில் நின்ற அரும்பாலையிலே ஒவ்வொரு நரம்பினை விட்டு உற்ழ்ந்து காணவேண்டும். விடப்பட்ட நரம்பைக், கீழ்த்தானத்திற் போலவே, மேற்றானத்திலும் விடல்வேண்டும். இம்முறையாக உற்ழும்போது, அவ்வாறு பண்ணியற்றிறங்கள் கொண்ட ஏழு வட்டங்கள் தோன்றுவன. இவற்றின் உருவங்களையும் (ஓரலகு நிலையினின்று அதற்கு முன்னுள்ள அலகுநிலையைக் கழித்துப்பெற்ற) அலகெண்களையும் தருவாம்.

பண்ணியற்றிறங்கள்

ஷட்ஜம் நீங்கிய முதல் வட்டம்

கோடிப்பாலை	2	6	9	11	15	19	24	4	3	2	4	4	5
விளரிப்பாலை	6	9	11	15	19	24	28	3	2	4	4	5	4
மேற்செம்பாலை	9	11	15	19	24	28	31	2	4	4	5	4	3
செம்பாலை	11	15	19	24	28	31	33	4	4	5	4	3	2
படுமலைப்பாலை	15	19	24	28	31	33	37	4	5	4	3	2	4
செவ்வழிப்பாலை	19	24	28	31	33	37	41	5	4	3	2	4	4

ரிஷபம் நீங்கிய இரண்டாம் வட்டம்

அரும்பாலை	0	6	9	11	15	19	22	6	3	2	4	4	3
விளரிப்பாலை	6	9	11	15	19	22	28	3	2	4	4	3	6
மேற்செம்பாலை	9	11	15	19	22	28	31	2	4	4	3	6	3
செம்பாலை	11	15	19	22	28	31	33	4	4	3	6	3	2
படுமலைப்பாலை	15	19	22	28	31	33	37	4	3	6	3	2	4
செவ்வழிப்பாலை	19	22	28	31	33	37	41	3	6	3	2	4	4

காந்தாரம் நீங்கிய மூன்றாம் வட்டம்

அரும்பாலை	0	2	9	11	15	19	22	2	7	2	4	4	3
கோடிப்பாலை	2	9	11	15	19	22	24	7	2	4	4	3	2
மேற்செம்பாலை	9	11	15	19	22	24	31	2	4	4	3	2	7
செம்பாலை	11	15	19	22	24	31	33	4	4	3	2	7	2
படுமலைப்பாலை	15	19	22	24	31	33	37	4	3	2	7	2	4
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	31	33	37	41	3	2	7	2	4	4

மத்திமம் நீங்கிய நான்காம் வட்டம்.

அரும்பாலை	0	2	6	11	15	19	22	2	4	5	4	4	3
கோடிப்பாலை	2	6	11	15	19	22	24	4	5	4	4	3	2

விளரிப்பாலை	6	11	15	19	22	24	28	5	4	4	3	2	4
செம்பாலை	11	15	19	22	24	28	33	4	4	3	2	4	5
படுமலைப்பாலை	15	19	22	24	28	33	37	4	3	2	4	5	4
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	28	33	37	41	3	2	4	5	4	4

பஞ்சமம் நீங்கிய ஐந்தாம் வட்டம்.

அரும்பாலை	0	2	6	9	15	19	22	24	2	4	3	6	4	3
கோடிப்பாலை	2	6	9	15	19	22	24	28	4	3	6	4	3	2
விளரிப்பாலை	6	9	15	19	22	24	28	31	3	6	4	3	2	4
மேற்செம்பாலை	9	15	19	22	24	28	31	33	6	4	3	2	4	3
படுமலைப்பாலை	15	19	22	24	28	31	33	37	4	3	2	4	3	6
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	28	31	33	37	41	3	2	4	3	6	4

தைவதம் நீங்கிய ஆறாம் வட்டம்

அரும்பாலை	0	2	6	9	11	19	22	24	2	4	3	2	8	3
கோடிப்பாலை	2	6	9	11	19	22	24	28	4	3	2	8	3	2
விளரிப்பாலை	6	9	11	19	22	24	28	31	3	2	8	3	2	4
மேற்செம்பாலை	9	11	19	22	24	28	31	33	2	8	3	2	4	3
செம்பாலை	11	19	22	24	28	31	33	37	8	3	2	4	3	2
செவ்வழிப்பாலை	19	22	24	28	31	33	37	41	3	2	4	3	2	8

நிஷாதம் நீங்கிய ஏழாம் வட்டம்.

அரும்பாலை	0	2	6	9	11	15	22	2	4	3	2	4	7
கோடிப்பாலை	2	6	9	11	15	22	24	4	3	2	4	7	2
விளரிப்பாலை	6	9	11	15	22	24	28	3	2	4	7	2	4
மேற்செம்பாலை	9	11	15	22	24	28	31	2	4	7	2	4	3
செம்பாலை	11	15	22	24	28	31	33	4	7	2	4	3	2
படுமலைப்பாலை	15	22	24	28	31	33	37	7	2	4	3	2	4

முன்பு நாம் சுவரங்களினாலே குறியீடு செய்த பண்ணியற்றிறங்களோடு இவைதம்மை ஒப்புநோக்குதற்கு, ஆதார சுருதியை எவ்விடத்தும் ஷட்ஜமாகக் கொண்டு, அவ்வடைவிலே மற்ற நரம்புகளினியல்பைக் குறித்தறியவேண்டும். இது செய்தற்கு, ஒவ்வொரு நிரலிலும் முதலிலுள்ள அலகுநிலையெண்ணினை, நிரலிலுள்ள எல்லா எண்களிலும் கழித்தெழுதவேண்டும்; வெற்றிலக்கத்தை முதலில் வைத்து, அலகெண்களை ஒவ்வொன்றாகக் கூட்டிச் சென்றாலும், அம்முடிபே பெறப்படும். இவ்வாறு பெற்ற சுத்த உருவங்களைப் பன்னிரு (சுவரஸ்தானங்களில்) வீடுகளில் நிறுத்தி, நரம்புகளி னுருவத்தைக் காணவேண்டும் (ஷட்ஜகிராமத்தில் 1 ஆம், 21 ஆம் சுருதிகள் வாராவாதலின், அவை இங்குக் குறிக்கப்படவில்லை.)

ச	ர	ரி	க	கி	ம	மி	ப	த	தி	ந	நி	ச	(ஐந்து சுவர வரிசைகளின் முதலிலும் ஈற்றிலும் 'ச' வைச் சேர்த்து வாசித்துக் கொள்ளவும்)	வட்டம்
0	3	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19	22		
		4	7	8	11	12	13	16	17	20				
0	—	4	7	—	9	—	13	—	17	—	—	22	ரி க ம ப தி	
0	3	—	5	—	9	—	13	—	—	18	—	22	ர க ம ப ந	
0	—	2	—	6	—	10	—	—	15	—	19	22	ரி கி மி தி நி	I
0	—	4	—	8	—	—	13	—	17	20	—	22	ரி கி ப தி ந	
0	—	4	—	—	9	—	13	16	—	18	—	22	ரி ம ப த ந	
0	—	—	5	—	9	12	—	14	—	18	—	22	க ம மி த ந	
0	—	—	—	6	9	—	11	—	15	—	19	22	கி ம ப தி நி	
0	3	—	5	—	9	—	13	16	—	—	—	22	ர க ம ப த	
0	—	2	—	6	—	10	13	—	—	—	19	22	ரி கி மி ப நி	II
0	—	4	—	8	11	—	—	—	17	20	—	22	ரி க ம தி ந	
0	—	4	7	—	—	—	13	16	—	18	—	22	ரி க ப த ந	
0	3	—	—	—	9	12	—	14	—	18	—	22	ர ம மி த ந	
0	—	2	—	—	9	—	11	—	15	—	19	22	ரி ம ப தி நி	
0	—	—	7	—	9	—	13	—	17	20	—	22	க ம ப தி ந	
0	—	2	—	6	—	10	13	—	15	—	—	22	ரி கி மி ப தி	III
0	—	4	—	8	11	—	13	—	—	20	—	22	ரி கி ம ப ந	
0	—	4	7	—	9	—	—	16	—	18	—	22	ரி க ம த ந	
0	3	—	5	—	—	12	—	14	—	18	—	22	ர க மி த ந	
0	—	2	—	6	—	—	11	—	15	—	19	22	ரி கி ப தி நி	
0	—	4	—	—	9	—	13	—	17	20	—	22	ரி ம ப தி ந	
0	—	—	5	—	9	—	13	16	—	18	—	22	க ம ப த ந	IV
0	—	4	—	8	11	—	13	—	17	—	—	22	ரி கி ம ப தி	
0	—	4	7	—	9	—	13	—	—	18	—	22	ரி க ம ப ந	
0	3	—	5	—	9	—	—	14	—	18	—	22	ர க ம த ந	
0	—	2	—	6	9	—	—	—	15	—	19	22	ரி கி ம தி நி	
0	—	4	7	—	—	—	13	—	17	20	—	22	ரி க ப தி ந	
0	3	—	—	—	9	—	13	16	—	18	—	22	ர ம ப த ந	V
0	—	—	—	6	—	10	13	—	15	—	19	22	கி மி ப தி நி	
0	—	4	7	—	9	—	13	16	—	—	—	22	ரி க ம ப த	
0	3	—	5	—	9	12	—	—	—	18	—	22	ர க ம மி ந	

0	—	2	—	6	9	—	11	—	—	—	19	22	ரி கி ம ப நி	
0	—	4	7	—	9	—	—	—	17	20	—	22	ரி க ம தி ந	
0	3	—	5	—	—	—	13	16	—	18	—	22	ர க ப த ந	VI
0	—	2	—	—	—	10	13	—	15	—	19	22	ரி மி ப தி நி	
0	—	—	—	8	11	—	13	—	17	20	—	22	கி ம ப தி ந	
0	3	—	5	—	9	12	—	14	—	—	—	22	ர க ம மி த	
0	—	2	—	6	9	—	11	—	15	—	—	22	ரி கி ம ப தி	
0	—	4	7	—	9	—	13	—	—	20	—	22	ரி க ம ப ந	
0	3	—	5	—	9	—	—	16	—	18	—	22	ர க ம த ந	VII
0	—	2	—	6	—	—	13	—	15	—	19	22	ரி கி ப தி நி	
0	—	4	—	—	11	—	13	—	17	20	—	22	ரி ம ப தி ந	
0	—	—	7	—	9	—	13	16	—	18	—	22	க ம ப த ந	

செம்பாலையில் 11 (நட்பு) 'ம' என நிற்றலும், அரும்பாலையில் 11 (கிளை) 'ப' என நிற்றலும் நோக்கற்பால. நான்காம் வட்டத்தில் நின்ற ஆறும் ஏழாம் வட்டத்திலும் நின்றமையின், ஓராறு எண்ணப்பெறு ஒழிந்த ஐந்து வட்டங்களின் ஈற்றில் நிற்கும் செவ்வழிப்பாலை உரு ஐந்தும் எண்ணப்பெறு. 42 இல் ஆறும் ஐந்தும் போக எஞ்சி நிற்பன 31. முன்பு சுவரங்களை வைத்து உறழ்ந்துகொண்ட 31 உருக்களே மீண்டும் பெறப்பட்டன. ஆயினும், இவை கருவியிலே ஏழு வட்டங்களாக அமைந்து நிற்கும் சிறப்பியல்பு நோக்கற்பாலது.

இனி, ஐந்து நரம்புகளா லியன்ற திறங்களை வகைப்படுத்துவாம் இவை தம்மைக், கிளை நீங்கிய திறம், பகை நீங்கிய திறம், இணை நீங்கிய திறம் என மூவகைப் படுத்தலாம் மூன்றும் நரம்பும், ஆறும் நரம்பும் பகைமையாக நிற்பது தாரக கிரமத்திலே மாத்திரந்தான். இளிக்கிரமத்திலும், குரற்கிரமத்திலும் இவை முதல் நரம்போடு ஒன்றி யிசைப்பன. வடநூலார் மூன்றும், ஆறும் நரம்புகளை அநுவாதி யென்பர் ஆரோகணத்தில் மூன்றும் நரம்பு அவரோகணத்தில் ஆறும் நரம்பு ஆகும். இணைநரம்பினை வடநூலார் விவாதி யென்பர் ஆரோகணத்தில் இரண்டாம் நரம்பு அவரோகணத்தில் ஏழாம் நரம்பு ஆகும். இரண்டும் இணையெனப்படுப ஐந்தாம் நரம்பு கிளைநரம் பெனப்படும் ஆரோகணத்தில் ஐந்தாம் நரம்பு அவரோகணத்தில் நான்காம் நரம்பாகி, நட்பெனப்படும் கிளை, நட்பு இரண்டினையும் வடநூலார் சம்வாதி யென்பர்.

கிளை (சமவாதி) நீங்கிய திறம், ச-ப, ரி-த, க-நி, ம-ச, ப-ரி, த-க, நி-ம என்பவற்றை முறையே நீக்கியபின் உறழ்ந்து பெறப்படுவவாதலின், ஏழு வட்டமாக அமைந்து நிற்பன

பகை (அநுவாதி) நீங்கிய திறம், ச-க, ரி-ம, க-ப, ம-த, ப-நி, த-ச, நி-ரி என்பவற்றை முறையே நீக்கி உறழ்ந்து பெறப்படுவவாதலின், அவையும் ஏழு வட்டமாக அமைந்து நிற்பன

இணை (விவாதி) நீங்கிய திறம், ச-ரி, ரி-க, க-ம, ம-ப, ப-த, த-நி, நி-ச என்பவற்றை முறையே நீக்கி உறழ்ந்து பெறப்படுவவாதலின், அவையும் ஏழு வட்டமாக அமைந்து நிற்பன.

மொத்தம் 21 வட்டங்கள் உள்ளன. இவற்றின் சுருதிவீணை யுருவம், அலகெண்கள், நரம்படைவு என்னும் இவைதம்மை அட்டவணைப்படுத்துவாம். ஆதார சுருதியை ஷட்ஜமாக்குமிடத்துப் பெறுகின்ற சுதத உருவங்களை வாசிப்போர் முன்போலக் கணித்தறிந்துகொள்ளலாம்.

திறங்கள்.

சுருதிவீணை யுருவம்						அலகெண்கள்					நரம்படைவு	வட்டம்
2	6	9	15	19	24	4	3	6	4	5	ரி க ப தி	
6	9	15	19	24	28	3	6	4	5	4	ர ம ப ந	
9	15	19	24	28	31	6	4	5	4	3	கி மி தி நி	I
15	19	24	28	31	37	4	5	4	3	6	ரி ம ப த	
19	24	28	31	37	41	5	4	3	6	4	க ம மி ந	
0	6	9	11	19	22	6	3	2	8	3	கி ம ப நி	
6	9	11	19	22	28	3	2	8	3	6	ர க ப த	
9	11	19	22	28	31	2	8	3	6	3	ரி மி ப நி	II
11	19	22	28	31	33	8	3	6	3	2	கி ம தி ந	
19	22	28	31	33	41	3	6	3	2	8	ர ம மி த	
0	2	9	11	15	22	2	7	2	4	7	ரி ம ப தி	
2	9	11	15	22	24	7	2	4	7	2	க ம ப ந	
9	11	15	22	24	31	2	4	7	2	7	ரி கி ப தி	III
11	15	22	24	31	33	4	7	2	7	2	ரி ம ப ந	
15	22	24	31	33	37	7	2	7	2	4	க ம த ந	
2	6	11	15	19	24	4	5	4	4	5	ரி ம ப தி	
6	11	15	19	24	28	5	4	4	5	4	க ம ப ந	
11	15	19	24	28	33	4	4	5	4	5	ரி கி ப தி	IV
15	19	24	28	33	37	4	5	4	5	4	ரி ம ப ந	
19	24	28	33	37	41	5	4	5	4	4	க ம த ந	
0	6	9	15	19	22	6	3	6	4	3	கி ம தி நி	
6	9	15	19	22	28	3	6	4	3	6	ர ம ப த	
9	15	19	22	28	31	6	4	3	6	3	கி மி ப நி	V
15	19	22	28	31	37	4	3	6	3	6	ரி க ப த	
19	22	28	31	37	41	3	6	3	6	4	ர ம மி ந	

0	2	9	11	19	22	2	7	2	8	3	ரி ம ப நி	
2	9	11	19	22	24	7	2	8	3	2	க ம தி ந	
9	11	19	22	24	31	2	8	3	2	7	ரி மி ப தி	VI
11	19	22	24	31	33	8	3	2	7	2	கி ம ப ந	
19	22	24	31	33	41	3	2	7	2	8	ர க மி த	
0	2	6	11	15	22	2	4	5	4	7	ரி கி ப தி	
2	6	11	15	22	24	4	5	4	7	2	ரி ம ப ந	
6	11	15	22	24	28	5	4	7	2	4	க ம த ந	VII
11	15	22	24	28	33	4	7	2	4	5	ரி ம ப தி	
15	22	24	28	33	37	7	2	4	5	4	க ம ப ந	

இவை கிளை (சம்வாதி) நீங்கிய திறங்கள.

2	9	11	15	19	24	7	2	4	4	5	க ம ப தி	
9	11	15	19	24	31	2	4	4	5	7	ரி கி மி தி	
11	15	19	24	31	33	4	4	5	7	2	ரி கி ப ந	VIII
15	19	24	31	33	37	4	5	7	2	4	ரி ம த ந	
19	24	31	33	37	41	5	7	2	4	4	க மி த ந	
0	6	11	15	19	22	6	5	4	4	3	கி ப தி நி	
6	11	15	19	22	28	5	4	4	3	6	க ம ப த	
11	15	19	22	28	33	4	4	3	6	5	ரி கி ம தி	IX
15	19	22	28	33	37	4	3	6	5	4	ரி க ப ந	
19	22	28	33	37	41	3	6	5	4	4	ர ம த ந	
0	2	9	15	19	22	2	7	6	4	3	ரி ம தி நி	
2	9	15	19	22	24	7	6	4	3	2	க ம தி ந	
9	15	19	22	24	31	6	4	3	2	7	கி மி ப தி	X
15	19	22	24	31	37	4	3	2	7	6	ரி க ம த	
19	22	24	31	37	41	3	2	7	6	4	ர க மி ந	
0	2	6	11	19	22	2	4	5	8	3	ரி கி ப நி	
2	6	11	19	22	24	4	5	8	3	2	ரி ம தி ந	
6	11	19	22	24	28	5	8	3	2	4	க ம த ந	XI
11	19	22	24	28	33	8	3	2	4	5	கி ம ப தி	
19	22	24	28	33	41	3	2	4	5	8	ர க ம த	
0	2	6	9	15	22	2	4	3	6	7	ரி கி ம தி	
2	6	9	15	22	24	4	3	6	7	2	ரி க ப ந	
6	9	15	22	24	28	3	6	7	2	4	ர ம த ந	XII
9	15	22	24	28	31	6	7	2	4	3	கி ப தி நி	
15	22	24	28	31	37	7	2	4	3	6	க ம ப த	

2	6	9	11	19	24	4	3	2	8	5	ரி க ம தி	
6	9	11	19	24	28	3	2	8	5	4	ர க ப ந	
9	11	19	24	28	31	2	8	5	4	3	ரி மி தி நி	XIII
11	19	24	28	31	33	8	5	4	3	2	கி ப தி ந	
19	24	28	31	33	41	5	4	3	2	8	க ம மி த	

0	6	9	11	15	22	6	3	2	4	7	கி ம ப தி	
6	9	11	15	22	28	3	2	4	7	6	ர க ம த	
9	11	15	22	28	31	2	4	7	6	3	ரி கி ப நி	XIV
11	15	22	28	31	33	4	7	6	3	2	ரி ம தி ந	
15	22	28	31	33	37	7	6	3	2	4	க ப த ந	

இவை பகை (அநுவாதி) நீங்கிய திறங்கள்.

6	9	11	15	19	28	3	2	4	4	9	ர க ம ப	
9	11	15	19	28	31	2	4	4	9	3	ரி கி மி நி	
11	15	19	28	31	33	4	4	9	3	2	ரி கி தி ந	XV
15	19	28	31	33	37	4	9	3	2	4	ரி ப த ந	
19	28	31	33	37	41	9	3	2	4	4	ம மி த ந	

0	9	11	15	19	22	9	2	4	4	3	ம ப தி நி	
9	11	15	19	22	31	2	4	4	3	9	ரி கி மி ப	
11	15	19	22	31	33	4	4	3	9	2	ரி கி ம ந	XVI
15	19	22	31	33	37	4	3	9	2	4	ரி க த ந	
19	22	31	33	37	41	3	9	2	4	4	ர மி த ந	

0	2	11	15	19	22	2	9	4	4	3	ரி ப தி நி	
2	11	15	19	22	24	9	4	4	3	2	ம ப தி ந	
11	15	19	22	24	33	4	4	3	2	9	ரி கி ம ப	XVII
15	19	22	24	33	37	4	3	2	9	4	ரி க ம ந	
19	22	24	33	37	41	3	2	9	4	4	ர க த ந	

0	2	6	15	19	22	2	4	9	4	3	ரி கி தி நி	
2	6	15	19	22	24	4	9	4	3	2	ரி ப தி ந	
6	15	19	22	24	28	9	4	3	2	4	ம ப த ந	XVIII
15	19	22	24	28	37	4	3	2	4	9	ரி க ம ப	
19	22	24	28	37	41	3	2	4	9	4	ர க ம ந	

0	2	6	9	19	22	2	4	3	10	3	ரி கி ம நி	
2	6	9	19	22	24	4	3	10	3	2	ரி க தி ந	
6	9	19	22	24	28	3	10	3	2	4	ர ப த ந	XIX
9	19	22	24	28	31	10	3	2	4	3	மி ப தி நி	
19	22	24	28	31	41	3	2	4	3	10	ர க ம மி	

0	2	6	9	11	22	2	4	3	2	11	ரி கி ம ப	
2	6	9	11	22	24	4	3	2	11	2	ரி க ம ந	
6	9	11	22	24	28	3	2	11	2	4	ர க த ந	XX
9	11	22	24	28	31	2	11	2	4	3	ரி ப தி நி	
11	22	24	28	31	33	11	2	4	3	2	ம ப தி ந	

2	6	9	11	15	24	4	3	2	4	9	ரி க ம ப	
6	9	11	15	24	28	3	2	4	9	4	ர க ம ந	
9	11	15	24	28	31	2	4	9	4	3	ரி கி தி நி	XXI
11	15	24	28	31	33	4	9	4	3	2	ரி ப தி நி	
15	24	28	31	33	37	9	4	3	2	4	ம ப த ந	

இவை இணை (விவாதி) நீங்கிய திறங்கள்.

மேலே உறழ்ந்து கண்ட 21 வட்டங்களிலும் 105 திறங்கள் அமைந்து நின்றன. இவைதம்முள்,

III, IV, VII ஓரே நீர்மைய வாதலின், III, VII எண்ணப்பெறு.
IX, XII „ XII எண்ணப்பெறுது.
XI, XIV „ XIV „
XVII, XX „ XX „
XVIII, XXI „ XXI „

எண்ணப்பெறுவென மேலே குறித்த ஆறு வட்டஙகளிலுள்ள திறங்களின் மொத்தம் 30.

குறித்த ஆறு வட்டங்கள் ஒழிய, எஞ்சி நின்ற பதினைந்து வட்டங்களின் ஈற்றில நிற்கும திறங்கள் 15 உம் செவ்வழிப்பாலை யுருக்கள. இவைதம்முள், IV-க ம த ந, IX-ர ம த ந, XI-ர க ம த, XVII-ர க த ந, XVIII-ர க ம ந ஆகிய ஐந்தும் 'ர க ம ப த ந' என்னும் விளரிப்பாலை யுருவுககும் உரியன. இவையொழிந்த 10 உம் செவ்வழிப்பாலைக்கே யுரியவாதலின், எணணப்பெறு.

மேலும், ர க த ந, ரி க த ந, ரி க தி ந, ரி கி தி ந, ரி கி தி நி ஆகிய ஐந்தும் மத்திம, பஞசம சுவரஙகளுள ஒன்றேனும பெறுமையினுலே, எண்ணப்பெறு நீர்மைய வென முன்னாக் குறிப்பிடடாம் $30+10+5=45$ எண்ணப்பெறு நீர்மையவாக, எஞ்சி நிறபன 60 திறங்கள் பண்ணியறறிறஙகள் 31 என முன்னர்க குறித்தாம். இரண்டுங் கூடிய தொகை 91

ஏழ் பெரும்பாலைகள் சுருதிவீணையி லமைநது நிறகும் மரபு, இப்பிரிவின் தொடக்கத்திற் காட்டப்படடது சிறுபாலைகள் பின்வருமாறு அமைந்து நிற்பன

அந்தரச் செவ்வழிப்பாலை	(18)	19	22	24	28	31	33	37	41
அநதர விளரிப்பாலை	(5)	6	9	11	15	19	22	24	28

அந்தரப் படுமலைப்பாலை	(14)	15	19	22	24	28	31	33	37
அந்தரக் கோடிப்பாலை	(1)	2	6	9	11	15	19	22	24
அந்தரச் செமபாலை	(10)	11	15	19	22	24	28	31	33

முதற்கண் அடைப்பினுள் நிறகும அலகெண்கள் பாலைக் குரியவல்லவாயினும், சிறுபாலை யைந்தின் சுதத உருவங்களைக் காண்பதற்கு, அடைப்பினுள் நிற்கும் எண்ணை அந்நிரலிலுள்ள எல்லா எணகளினின்றும் கழித் தெழுதவேண்டும். அவ் வாறு எழுதக் கிடைப்பது

அ-செவ்வழி	1	4	6	10	13	15	19	23	ர ரி கி மி ப தி நி ர
அ-விளரி	1	4	6	10	14	17	19	23	ர ரி கி மி த தி நி ர
அ-படுமலை	1	5	8	10	14	17	19	23	ர க கி மி த தி நி ர
அ-கோடி •	1	5	8	10	14	18	21	23	ர க கி மி த ந நி ர
அ-செம்பாலை	1	5	9	12	14	18	21	23	ர க ம மி த ந நி ர

பெரும்பாலை 7, சிறுபாலை 5, பணணியற்றிறம 31, திறம் 60, ஆக மொத் தம் 103 ஆதலின், 'பன்னிரு பாலையினுரு தொண் ணூற்றொன்றும் பன்னிரண்டு மாய்ப் பண்கள் நூற்றுமூன்ருதற்குக் காரணமா மெனக்கொள்க' என்னும் அடி யாக்குநல்லார் கூறறு மறறொரு வகையாகவும் தெளிவுபடுத்தபபட்டது

0—2—6—9—11—15—18—22 என நின்ற குரற்கிரமத்து (மததியமக்கிரா மத்து)ச செம்பாலை யுருவினை வைதது, மேலே காட்டியவாறு, நூற்றுமூன்று பண் ணுருவங்களை யுறழ்ந்து காட்டலாம இவை, அலகுநிலையில் (சுருதியில்) சிறிது வேறுபடினும், நரம்படைவில் இளிக்கிரமததிற் பெற்ற 103 உருக்களோடு ஒன்றிய நீர்மைய

103 பண்களின் பெயரும, 103 நரமபடைவும ஆராய்ச்சியாற பெறறன மெனி னும், இன்ன நரமபடைவு இனன பெயரெயதி நின்றதென வரையறுத்தற்குக் கருவி யாகிய நூற்பிரமாணம கைவரப் பெறறிலம் வடநாட்டிசையினை ஆராயதலினலே கணடறியததக்கவற்றை மேலே குறிப்பிடுகின்ரும்

6. பழந்தமிழிசை மரபிற்கும வடநாட்டிசை மரபிற்கு மிடையே அமைநத தொடர்பு

பிங்களா (Bhavanrav A Pingle) எனனும வடநாட்டு இசையாசிரியா கி பி. 1894 ஆம ஆண்டிலே வெளியிட்ட இந்திய சங்கீதம (Indian Music) என்னும் நூலிற் கண்ட இராக அட்டவணையி னெரு பகுதியினைச சுருக்கமாகத தருவாம.

முதற்றெகுதி சுத்த ராகங்களை

[சுதத ராகங்களிலே ஆரோகணததில் நிற்கும் சுவரங்களே அவரோகணத்திலும் வருவ வாதலின், ஆரோகண சுவரஙகளை மாததிரம் குறிப்பிடுகின்ரும். முதலிலும் இறுதியிலும் ஷட்ஜததின் குறியீடாகிய 'ச'வினைப் பெயது வாசிககவும். ஒரே

இராகத்திற்கு இரண்டு பெயர் உள்ள இடங்களிலே, இரண்டாவது பெயரை அடைப்பினுட் டருவாம். மேலே நாம் ஆராய்நது கண்ட 103 பண்களின் உருக்கள் வருமிடங்களில உடுககுறி (*) இட்டுக் காட்டுவாம்.]

ஔடவஙகள (திறஙகள்)

1.	பிபாச	ர கி ப த
*2	பூப (பீபத்ஸ)	ரி கி ப தி
*3.	மேக (சுரமல்ஹார)	ரி ம ப தி
*4.	பிருந்தாவனி-சாரஙக (பிநதரபானி-சாரங்க)	ரி ம ப ந
*5.	சுரசாரங்க	ரி ம ப நி
*6	மாலகோஷ (மாளவ)	க ம த ந
*7.	வங்காளி	கி மி ப ந
*8.	தெலுங்க	கி ம ப நி
*9	மாலேஶ்ரீ (மாளவஶ்ரீ)	கி மி ப நி
*10.	ஹிநதோளம	கி மி தி நி

ஷாடவங்கள (பணணியறதிறங்கள)

11.	குர்ஜரி	ர க மி த நி
12	ராமஶ்ரீ (குணகலி)	ர கி ம ப த
13	கௌண்டஶ்ரீ	ர கி ம ப நி
14.	லலாட	ர கி ம த நி
15.	லலித	ர கி ம தி நி
16.	ஜைத	ர கி மி ப நி
17	பூரியா (ரேணகி)	ர கி மி த நி
18	மார்வா (தீபகம்)	ர கி மி தி நி
*19.	நாயகி-கானடா (கருநாடி)	ரி க ம ப ந
20.	மதுர-கானடா	ரி க ம ப நி
*21	பூபாளி	ரி கி ப தி நி
*22	சுஸ்தாவதி	ரி கி ம தி நி
*23	படஹஞ்ச-சாரஙக	ரி ம ப தி ந
*24.	மதுமாத-சாரஙக	ரி ம ப தி நி
*25.	கௌஷி	க ம ப த ந
*26	மதுமாதவி	கி ம ப தி ந
*27	தேசி	கி மி ப தி நி
28	டாங்கிகா	கி மி ப த நி

சம்பூரணஙகள் (பெரும்பணகள்)

29.	பஞ்சமம	கி ம மி ப த நி
*30	ஜோகி (ஜில்ஹா-பைரவி)	ர க ம ப த ந

31	பிலசகானி-தோடி	...	.	ர க ம ப த நி
32	தோடி	...	....	ர க மி ப த நி
33	சொஹேநி	...	.	ர கி ம மி த நி
34.	வசந்தா		...	ர கி ம மி தி நி
35	காலங்டா-ஜிலஹா	.	...	ர கி ம ப த நி
36	பூர்வி	..	. .	ர கி மி ப த நி
37	வராடி (பூரியகலயாண்)	...		ர கி மி ப தி நி
*38	தர்பாரி-கானடா (ஜில்ஹா-சிந்து பைரவி)		.	ரி க ம ப த ந
*39	சஹாநு-கானடா (ஜில்ஹா-காபி)		...	ரி க ம ப தி ந
40	தானி-கானடா	...	...	ரி க ம ப தி நி
*41	ஜங்ளா	...	....	ரி கி ம ப தி நி
*42.	கலயாண	...	....	ரி கி மி ப தி நி
43	வேளாவளி	...	....	ரி கி ப தி ந நி
44	ராமதாசி-சாரங்க		...	ரி ம ப தி ந நி
45	கமாசு (காமபதி)	....	...	கி ம ப தி ந நி

9 திறங்கள், 8 பண்ணியற்றிறங்கள், 5 பெரும்பண்கள் ஆகிய 22 உருக்கள் மேலே உடுக்குறி (*) யிட்டுக் காட்டப்பட்டன. இரு மத்திமம், இரு நிஷாதம் பெற்று வந்த பெரும்பண்களுமுள. இவை சிறுபாலை ஐந்தின் வழித்தோன்றியன வாகக் கொள்ளுதற்குரிய செவ்வழியாழ்ப் பெரும்பண்ணின் புறநிலை வேளாவளி யெனப்படும்

மேலே காட்டிய சம்பூரண ராகங்களினுள்ளே கருநாடக சங்கீதத்தினுள் வழங்குபவற்றைக் குறிப்பிடுவாம். மேளத்தின் இலக்கத்தைத் தமிழிலக்கத்திலே அடைப்பினுள்ளே தருவாம்

	வடநாட்டு ராகம்			கருநாடக ராகம்	
30	ஜோகி (ஜில்ஹா-பைரவி)		..	ஹநுமத்தோடி	(அ)
31	பிலசகானி-தோடி	...	...	தேனுக	(கூ)
32	தோடி		....	ஜ்ஹபந்துவராளி	(சரு)
35.	காலங்டா-ஜில்ஹா	. .	....	மாயாமாளவகௌளம் (கரு)	
36.	பூர்வி	..	. .	காமவர்த்தனி	(ருக)
37	வராடி (பூரியகலயாண்)	....	...	கமநாஸ்ரம்	(ருந)

[இது பாலையாழ் கோதிறத்தின் புறநிலையாகிய வராடியோடு பெயரொற்றுமை யுடையது]

38	தர்பாரி-கானடா(ஜில்ஹா-சிந்து பைரவி)		...	நடபைரவி	(உ0)
39	சஹாநு-கானடா (ஜில்ஹா-காபி)		....	கரஹரப்பிரியா	(உஉ)
40	தானி-கானடா	.	...	கவுரிமனோஹரி	(உந)
41	ஜங்ளா	. .	...	தீரசங்கராபரணம	(உகூ)
42.	கல்யாண	....	...	மேசகல்யாணி	(சுரு)

ஷாடவராக வரிசையிலுள்ள 25 கௌஷி யென்பது குறிஞ்சியாழ்க் காந்தா ரத்தின் அருகியலாகிய 43. கௌடியோடு பெயரொற்றுமை யுடையது

ஔடவ ராகங்களினுள்ளே, தென்னாட்டில் வழங்குவனவற்றைத் தந்து, அவைதமது சுவரங்களை நோக்கித் தென்னாட்டுப் பெயரைக் குறிப்பிடுவாம்.

2. பூபராகம் ... மோகனம்

3 மேகராகம் சுத்தசாவேரி

[பாலையாழ்க் குறுங்கலியின் புறநிலையாய்ப் பண வரிசையில் 30 என்னும் எண்பெறற மேகராகம் இதுவாயிருக்கலாம.]

4 பிருந்தாவனி-சாரங்க மத்தியமாவதி

[இதன ஆராயசசியைத தேவார வியலுட் காண்க]

6 மால்கோஷ் . ஹிந்தோளம்

[வடநாட்டு ஹிநதோளமவேறு இவ்விரணடினையுங குறிதத ஆராய்ச்சியைத தேவார வியலுட காண்க]

8. தெலுங்க .. .... கமபீரநாட

சுவரூபர் (Rai Bahadur Bishan Swarup) என்னும வடநாட்டு இசை யாசிரியர், கி பி. 1933 ஆம் ஆண்டிலே வெளியிடட இந்திய சங்கித விலக்கணம் (Theory of Indian Music) என்னும் நூலிலே, மேற்கண்டவறறின் சில ராகஙகளின் இலக்கணங்கள் சிறிது விகறபித்துத் தரப்படடிருககின்றன அவவிகறபஙகளை அவரது நூலை நோக்கி அறிநதுகொள்க

பழந்தமிழ்ப் பணகள் ஆறு பாலைகள நிலைககளமாகப் பிறநததுபோல, வட நாட்டுப் பழைய இசையாசிரியாகள் வகுதத இராகமுறைகளும், முதலிராகம் ஆறினை வைதது, அவைதமக்கு மனைவிமார், புதலவர், புதலவரின் பத்தினிமாா என்றிவ்வாறு வகைப்படுத்துவ.

சோமேசுவரா என்னும பழைய இசையாசிரியர் ஸ்ரீ, வசந்த, பஞ்சம, பைரவ, மேக, நட நாராயண ராகங்களை முதலிராகஙகளாகவைததாா நாட்டிய சாஸதிர ஆசிரியராகிய பரதர், சோமேசுவரிற் சிறிதுவேறுபடடுப, பைரவ, மாலகோஷ, ஹிந்தோள, தீபக, ஸ்ரீ, மேக ராகங்களை முதலிராகமாகக் கொண்டாா் இவவாசிரியர் கணட இராகவிகற்பங்களும பிறவும இவா தமது நூலகளிற்கண்டு தெளிதற்குரிய.

நாரத சங்கீதமகரந்தம் என்னு நூலிலிருந்தெடுத்த சில சம்பூர்ண, ஷாடவ, ஔடவ ராகஙகளையும், அவைதமக்கு முதலிலெடுக்கும் நரம்பு, வாராத நரமபுகளையும் குறிப்பிடுவாம.

சமபூர்ணராகஙகள (பண)

தேசாக்ஷி	..	ம-முதல்
வசந்தபைரவி	. ...	,, ,,
சுததபைரவி	....	,, ,,

மாலவீ	.	...	க-முதல்
நாட	....	. .	ச-முதல்
முகஹாரி	...	.	த-முதல்
சாஹரி	....	..	ம-முதல்
பலஹம்ச		...	க-முதல்
வசந்த	..	...	ச-முதல்
ராமக்கிரியா	.	...	,, ,,
வராடிகா	...		,, ,,

ஷாடவ ராகஙகள (பண்ணியல்)

தேவகாந்தாரம்	க-முதல்	நி-இலலை
நீலாம்பரி	க-முதல்	நி-இல்லை
ஶ்ரீராகம்	ச-முதல்	க-இல்லை
சுத்தபகுளி	ம-முதல்	நி-இல்லை
சுததகௌள	நி-மூதல்	த-இலலை
லலித	ச-முதல்	க-இலலை
மாளவஶ்ரீ	,, ,,	ரி-இல்லை
பூபாள	க-முதல்	ச-இலலை
படவஞ்சி	நி-முதல்	ரி-இல்லை
குணடக்கிரி	க-முதல்	க-இலலை
குரஞ்சி	ம-முதல்	நி-இல்லை

ஔடவ ராகஙகள் (திறம்)

தநயாசி	ச-முதல்	ரி, த-இல்லை
குாஜரி	,, ,,	,, ,, ,,
மதுமாதவி	ம-முதல்	,, ,, ,,
மேகரஞ்சி	,, ,,	த, நி-இலலை
வேளாவளி	க-முதல்	ச, ரி-இலலை
இராமகிருதி	,, ,,	ரி, த-இல்லை
நாராயணி	நி-முதல்	த, ப-இல்லை
பாலி	ச-முதல்	ம, ப-இலலை

பின்வரும எண்ணுள்ள பண்களை, மேலே காட்டியன சிலவற்றோடு பெய ரொற்றுமை யுடைய 14 வேளாவளி, 15 சீராகம் (ஶ்ரீராகம்), 22 வராடி (வராடிகா), 28 தனுசி (தங்யாசி), 35 தேசாக்கிரி (தேசாக்ஷி), 36 சுருதிகாந்தாரம் (தேவகாந்தாரம்), 47 மேகராகக்குறிஞ்சி (மேகரஞ்சி), 58 குச்சரி (குர்ஜரி), 60 நாராயணி, 62 நட்ட ராகம் (நாடராகம), 63 இராமக்கிரி, 91 கொண்டைக்கிரி (குண்டக்கிரி).

மேலே குறித்த ஔடவ ராகங்களின் உருவங்களைப் பெற முயல்வாம். ம ப த நி ச ரி க ம என்னும் நிரலில், ரிஷப தைவதங்களை நீக்குதல், ச ரி க ம ப த நி ச

என்னும் நிரலில் காந்தார தைவதங்களை நீககியதாகும் அஃதவவாறுதலே, இரு நிரல களையும் ஒன்றின்கீழ் ஒன்றாக எழுதி நோக்கிக் கண்டுகொள்க க ம ப த நி ச ரி க வில், ஷட்ஜ ரிஷபங்களை நீக்குதல, ச ரி க ம ப த நி ச வில் தைவத நிஷாதங்களை நீக்கியதாகும. பிறவும் இவவாறே அறியப்படுவன. இனி, இடைககால வழக்கிலே ச-முதல் கோடிப்பாலை (ரி க ம ப தி ந), ம-முதல செம்பாலை (ரி கி ம ப தி ந), க-முதல் மேற்செம்பாலை (ரி கி மி ப தி நி), நி-முதல் அருமபாலை (ரி கி ம ப தி நி) ஆவன கோடிப்பாலை ரி க ம ப தி ந வில் 'ரி-தி' நீஙக, எஞ்சி நிறகும் க ம ப ந தங்யாசி ஆகும். இஃது இக்காலத்துச சுதததங்யாசியின் உருவம் பாலையாழ் உறுப்புத திறத்தின பெருகியலாகிய 28. தனுசியோடு பெயரொற்றுமை யுடையது குாஜரி யென்பது தங்யாசியின் சுவரஙகளையே பெறறு நிற்கிறது இது, குறிஞ்சியாழ அயிர்ப்புத் திறத்தின் புறநிலையாகிய 58 குச்சரியோடு பெயரொறறுமை யுடையது. மதுமாதவி செம்பாலை ரி கி ம ப தி ந வில, 'கி-தி' நீஙக, எஞசி நிறகும ரி ம ப ந ஆகும் இது மத்தியமாவதியின் உருவம். மதுமாதவி என்னும் மொழிதான மத்தியமாவதி எனத் திரிபுபட்டதோ என எண்ணவேணடியிருக்கிறது மேக ரஞ்சி, செம்பாலை ரி கி ம ப தி ந வில, 'கி-ம' நீஙக, எஞ்சி நிற்கும் ரி ப தி ந ஆகும. இது இணைநீஙகிய திறங்கள் வரிசையிற் காணப்படுவது. வேளாவளி மேறசெம் பாலை ரி கி மி ப தி நி யில், 'தி நி' நீஙக, எஞ்சி நிறகும ரி கி மி ப ஆகும் இதுவும இணைநீங்கிய திறங்கள் வரிசையிற காணபபடுவது. இராமகிருதி மேறசெமபாலை ரி கி மி ப தி நி யில, 'மி-நி' நீஙக, எஞ்சி நிறகும் ரி கி ப தி ஆகும இது இக காலத்தில மோகனம என வழஙகப்படுகிறது குறிஞ்சியாழ அரற்றுத்திறத்தின் அருகியலாகிய 63 இராமக்கிரியோடு பெயரொறறுமை யுடையது. நாராயணி அரும பாலை ரி கி ம ப தி நி யில, 'தி-நி' நீஙக, எஞ்சி நிறகும ரி கி ம ப ஆகும். குறிஞ்சி யாழ அயிர்ப்புத திறததின் பெருகியலாகிய 60 நாராயணியோடு பெயரொறறுமை யுடையது பாலி கோடிபபாலை ரி க ம ப தி ந வில, 'ம-ப' நீஙக, எஞ்சி நிற்கும ரி க தி ந ஆகும இதுவும் நாராயணியும் இணைநீஙகிய திறஙகள வரிசையிற காணப் படுவ இஙகு ஆராய்நத எட்டுத திறததில நான்கு கிளைநீஙகிய திறஙகள வரிசையிற காணபபடுவ. இவை தஙயாசி, குாஜரி, மதுமாதவி, இராமக்கிருதி என்பன இரா மக்கிரியா என்னும் சமபூர்ணராகம 63. இராமககிரியோடு பெயரொற்றுமை யுடைய தெனினும், அது சமபூரணமாதலின், அதனை யாம ஆராயவில்லை

பண்டை யிசையாசிரியர் பணணுககுத திறம் வகுதத மரபினை யறிதல்வேண் டிச, சிலப்பதிகாரத்து ஆய்ச்சியா குரவையையும, வேனிற்காதையையும ஆராயப் புகுவாம்.

7. ஆய்சசியர் குரவை—முலலைபபண ; வேனிறகாதை-மருதபபண் ; திரிகோணப்பாலை ; சதுரப்பாலை ; இடைககாலதது வழககில் நாறபெரும்பண்களின் நால்வகைச்சாதிகள.

'ஆயர்பாடியில் எருமன்றதது மாயவனுடன் தம்முன் ஆடிய குரவை யாடு தும் யாமென்றாள' இடை முதுமகளாகிய மாதரி

'குரவை யென்ப தெழுவர் மங்கையர்
செந்நிலை மண்டலக் கடகக் கைகோத்(து)
அந்நிலைக் கொட்பநின் றாட லாகும்'

ஆய்ச்சியரிடத்து நிகழ்ந்ததாதலின், ஆய்ச்சியர் குரவை யென்பது கூத்தாற் பெற்ற பெயர் குரவை நிகழ்ந்த இடம் எருமன்றம.

'மாயவன்றம முன்னினொடும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடும்
கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ்சோர
ஆயவளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார் தொழுதேத்த
தாதெருமன் றத்தாடுங் குரவையோ தகவுடைத்தே'

என்றமையின், மாயவன், பிள்ளைப் பருவத்துத், தொழுனையாற்றங் கரையிலே, தமையனாகிய பலதேவனோடும், பின்னைப் பிராட்டியோடும் ஆடிய குரவைக் கூத்தே இங்குக் குறிக்கப்பட்டது என அறிகின்றோம்.

முல்லை நிலத்திலே, கோவலர், ஏறு தழுவி, மணவினை கொள்ளும் பழைய வழக்கமும் இங்குச் சுட்டப்பட்டது. 'இவ்வேறு கொண்டானுக்கு இன்னாள் உரியள்' என முதுமகள் ஒருத்தி இளங்கோதையார் எழுவர் வளர்த்த எருது ஏழினையும் ஒவ்வொன்றாகக் காட்டிக் கூறுகின்றாள். 'தேனூர்ந்த மலர் சூடிய கூந்தலை யுடையாளாகிய இம்மகள், இக்காரி யெருத்தினது சீற்றத்தை யஞ்சானைக், குறித்துச் சென்று தழுவினானை விரும்பும்' என்றிவ்வாறு எழுவர்க்கும் உரிய ஏறுகளைக் காட்டிக் கூறிய கூற்றுக்கள் வருமாறு :

க. 'காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தானைக் காமுறுமிவ்
வேரிமலர்க் கோதையாள், சுட்டு

உ. 'நெற்றிச் செகிலை யடர்த்தாற் குரியவிப்
பொற்றொடி மாதரார் தோள்

ங. 'மல்லல் மழவிடை யூர்ந்தார்க் குரியளிம்
முல்லையம் பூங்குழ லாள்

ச. 'நுண்பொறி வெள்ளை யடர்த்தாற்கே யாகுமிப்
பெண்கொடி மாதர்தன் றோள்

ரு. 'பொற்பொறி வெள்ளை யடர்த்தார்க்கே யாகுமிந்
நற்கொடி மென்முலை தான்

சு. 'வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிக்
கொன்றையம் பூங்குழ லாள்

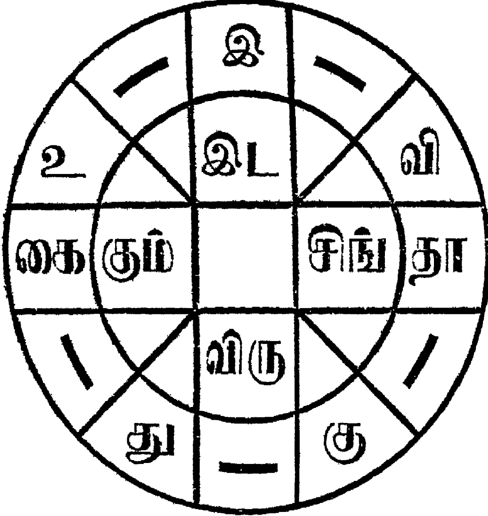
எ. 'தூநிற வெள்ளை யடர்த்தாற் குரியளிப்
பூவைப் புதுமல ராள்.'

அதன்மேல், மாதரியானவள், ஏழு பெண்களையும் ஏழு இசைநரம்பாக்கி, நரம்பு நிற்கும் நிலைகளிலே நிறுத்திக், குரல்நரம்பாகியவளை மாயவன் என்றாள்; இளிநரம்பினைப் பலதேவன் என்றாள்; துத்தநரம்பினை நப்பின்னை யென்றாள்; மற்றப் பெண்களை கைக்கிளை, உழை, விளரி, தாரம் என்றாள.

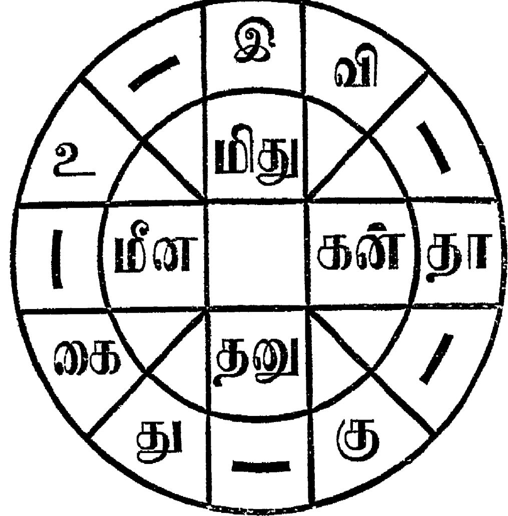
'குடமுத விடமுறை' யென்பதற்குக், கும்பராசி முதல அமைந்த இடமுறை வட்டப்பாலை எனப் பொருள் கொள்க பாலைததிரிபியலில், 'இளிககிரமத்து வடடப் பாலை'யை நோக்குக.

> 'இளியிடபங கற்கடக மாமவிளரி சிஙகம
> தளராத தார மதுவாந—தளராக்
> குரலகோற றனுததுததங கும்பங கிளையாம
> வரலா லுழைமீன மாம'

என்னும் மேற்கோட் செய்யுள், தாரககிரமத்திலே நரமபுகள் நின்ற நிலையினைக் காட்டுவது. இளிககிரமததிலே, இளி மிதுனததிலும, விளரி கற்கடகத்திலும், தாரம் கன்னியிலும், குரல விருச்சிகத்திலும், துததம் மகரத்திலும், கைககிளை கும்பத்திலும், உழை மேடத்திலும் நிற்பன. இருவேறு நிலையினையும் இராசிச் சக்கரத்தி லமைத் துக்காட்டுவாம்.

தாரககிரமததில
நரமபுநிலை

இளிக்கிரமததில
நரமபுநிலை

உழை முதற் கைககிளை யிறுவாகக் கடடிய பதினன்கு நரம்பினை யுடைய சகோடயாழிலே, உழை முதலாகப பிறப்பது கோடிப்பாலை யென அரங்கேற்று காதையினுளளும், வேனிற்காதையினுளளுங் கூறபபடுதலின, இளிமுதற் பிறப்பது விளரிப்பாலையா மென அறிகின்றும். தாரககிரமத்தில, இளிமுதல் கோடிப்பாலை (கர ஹரப்பிரியா) ஆதலையும், இளிககிரமத்திலே, இளி முதல் விளரிப்பாலை (ஹநுமத் தோடி) ஆதலையும பாலைததிரிபியலினுளளுங காடடினும. முலலைப் பண்ணுககு நரமபடைவு, இவ்வியலின நாலாம் பிரிவினுளளே,

(மெலிவு)	(சமன)	(வலிவு)
ச ரி க ம	ப த நி ச ரி க ம	ப த நி

எனக காடடப்படடது.

'குரன்மந்த மாக இளிசம னுக
வரன்முறையே துத்தம வலியா—உரனிலா
மந்தம விளரி பிடிப்பா ளவணட்பின்
பினறையைப பாடடெடுப பாள'

எனக கூறியது, மேலே தந்த நரம்படைவினுள் பொருந்திநிற்றல் காண்க

'குரற்கொடி தனகிளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற
கொலலைப புனத்துக குருந்தொசித்தாற பாடுதும
முல்லைததீம பாணியென ருள'

குரற்றுனத்து நின்ற பூங்கொடி போலவாள், தனது கிளையாகிய இளிநரம்பாயவளை நோக்கிப், 'பரந்தகன்ற கொல்லையிலே வஞ்சததால் வந்து நின்ற குருந்தினை ஒசித்த அவனை முல்லையாகிய இனிய பண்ணுலே பாடி யாடக் கடவே' மென்றுள் எனலும், குரற்றுனத்தாள் மந்தசுரமாக எடுக்க, இளித்தானத்தாள் சமசுரமாக எடுகக, வரன் முறையாகத் துத்தநரமபாயவள் வலிவுத்தானத்தில் நிற்க, விளரித்தானத்தில் நின் றுள, மந்தசுரமாக எடுத்துத, தன் நட்புநரம்பாகிய துத்தநரம்புத் தானத்தில் நின்ற நப்பின்னையாயவட்குப் பற்றுப் பாடுகின்றுள். மந்தவிளரிக்கு நடபாந்தன்மையில் துத்தநரம்பாயவளும், சமனதானத்தில் எடுத்துப் பாடினு ளென்னல பொருந்தும். நாலவா இசையும் விளரிப்பாலையி லெழுந்த முல்லைப்பண்ணேயாம். அஃது அவ்வா றுதலைக காட்டுவாம அரங்கேற்றுகாதை யுரையிலே,

ச ரி க ம ப த நி ச	இளி முதல விளரிப்பாலை
ப த நி ச ரி க ம ப	துத்தம முதல் விளரிப்பாலை
ரி க ம ப த நி ச ரி	விளரி முதல் விளரிப்பாலை

ஆகிய மூன்றும் காட்டப்பட்டன இம்மூன்றும் ஒத்திசைத்துத் திரிகோணப்பாலை யாயின. குரலமுதல விளரிப்பாலையைப் பெறுவோமெனில், நான்கு நிரல்கள் ஒத் திசைக்கின்ற சதுரப்பாலையைப் பெறறேமாவேம்.

சகோடயாழுக்கு இசை கூட்டுமிடத்துக், கிளையிற் பிறப்புமுறையாக (ஷட்ஜ பஞ்சம சமவாதித்துவமாக) உழை (நி-0) தொடங்குமிடமாக நிற்க, குரல் (ம-13), இளி (ச-4), துத்தம (ப-17), விளரி (ரி-8), கைக்கிளை (த-21) எனுமிவை முறையே பிறப்பன அதனமேல, 12 ஆம, 3 ஆம அலகுத்தானங்கள் தோன்றியபின், 16 ஆம், 7 ஆம, 20 ஆம, 11 ஆம், 2 ஆம் அலகுத்தானங்கள் தோன்றுவன. இங்குப் பெற்ற 2 கிளை 2 என்பதறிக 12 ஆம், 3 ஆம் அலகுகள் கருவியில் வருவதில்லை. அதன்பின்பு, நட்பிற் பிறப்பு முறையாக (ஷட்ஜ மத்திம சம்வாதித்துவமாக) உழை (நி-0)யினின்று தாரம் (க-9) தோன்றும். முன்பு இப்பொருளை ஆராய்ந்தவிடத்து இவ்வளவோடு அமைந்து நின்றேம் சதுரப்பாலை கொள்ளுவதற்கு இன்னும் ஒரு படி சென்று, கைக்கிளை (த-18) இனைத் தோற்றுவிக்கவேண்டும். ஒரு தானத்தில் பதின்மூன்று நரம்பு கொள்ளவேண்டும். பதின்மூன்று அலகுநிலைகள் இவை.

0 2 4 7 8 9 11 13 16 17 18 20 21

மேற்றானத்தில் இவைதாமே 22 அலகு கூடி நிற்பனவாதலின்,

22 24 26 29 30 31 33 35 38 39 40 42 43

என்னும் அலகுகளைப் பெறுகின்றேம்

அரங்கேற்றுகாதையிலிருந்து மேலே எடுத்துக்காட்டிய மூன்று நிரல்களுக்கும் பொருந்திய அலகுநிலைகளாவன

4	7	9	13	17	20	22	26
17	20	22	26	30	33	35	39
8	11	13	17	21	24	26	30

இவற்றுளளே, இளிமுதல நிரையானது, 4, 3, 2, 4, 4, 3, 2 என்னும் இளிக்கிரமதது அலகுகளைக் கூட்டிச் செலவதனுற் பெறபபடுவது விளரி, தாரங்கள், 7 ஆம், 9 ஆம அலகுகளில் நின்றன இவற்றின் அந்தரக்கோலகளாகிய ரி̲, க̲, முறையே, 8 ஆம், 11 ஆம் அலகுகளில் நின்றன, மேறறானததில இவை 30 ஆம், 33 ஆம் அலகுகளில நின்றன கைககிளை, உழைகள, 20, 22 ஆம அலகுகளில நினறன. இவறறின் அந்தரக்கோல்களாகிய த̲, நி̲, முறையே, 21 ஆம, 24 ஆம அலகுகளில் நின்றன. குரல்முதலாகிய விளரிப்பாலை நிரலானது, இளிமுதலாகிய நிரலிலுளள எணகளோடு 9 கூட்டிப் பெறப்படுவதாதலின்,

13 16 18 22 26 29 31 35 என வரும

18 ஆம் அலகுநிலையானது, துததம் (17), கைக்கிளை (20), எனனு மிவறறினிடை நினற தாதலின், அதனைக் கைக்கிளையின மேனேககிய அநதரமெனக்கொணடு, த̄ எனக குறியீடு செய்வாம. இவவாறே, குரல (13), துத்தம (17) எனபவறறினிடையே நின்ற 16 ஆம் அலகுநிலையினைத் துததத்தின மேனேக்கிய அந்தரம் எனககொண்டு, ப̄ எனக் குறியீடு செயவாம இக் குறியீடுகளைக்கொண டெழுதுமிடதது, இநநிரல்,

ம ப̄ த̄ நி ச ரி க ம எனவாகும்

பொருட்டெளிவுபற்றி, ஒரு தானததில் நின்ற சகோடயாழ் நரமபு பதின்மூன்றின் குறியீடு, அலகுநிலை, அசைவெண் என்னு மிவற்றினை அட்டவணைப்படுததுவாம.

குறியீடு	நி	நி̲	ச	ரி	ரி̲	க	க̲	ம	ப̄	ப	த̄	த	த̲
அலகுநிலை	0	2	4	7	8	9	11	13	16	17	18	20	21
அசைவெண்	240	243	270	288	303$\frac{3}{4}$	320	324	360	384	405	426$\frac{2}{3}$	432	455$\frac{5}{8}$

சதுரப்பாலையாக நினற நான்கு நரம்புகளுக்கும் அமைந்த அசைவெண்களைக் குறிப்பாம்.

குரலமுதல்	360	384	426$\frac{2}{3}$	480	540	576	640	720
இளிமுதல்	270	288	320	360	405	432	480	540

துத்தம்முதல	405	432	480	540	$607\frac{1}{2}$	648	720	810
விளரிமுதல்	$303\frac{3}{4}$	324	360	405	$455\frac{5}{8}$	486	540	$607\frac{1}{2}$

இந்நிரல் ஒவ்வொன்றினையும் நிரல்முதலில் நின்ற அசைவெண்ணினாற் பிரித்து அசைவெண்விகிதங்களைப் பெறுமிடத்து, அவை யாவும்,

$$1 \quad \frac{16}{15} \quad \frac{32}{27} \quad \frac{4}{3} \quad \frac{3}{2} \quad \frac{8}{5} \quad \frac{16}{9} \quad 2$$

என்னும் உருவத்தைப் பெற்று, நான்கும் ஒரே படித்தாய் ஹநுமத்தோடி மேள மாதல் தெளிவாகும். இம்மேளத்தினை வேங்கடமகி **பூபாள**மேளம் எனப் பெய ரிட்டு வழங்கினார்

எழுவர் மகளிரும் கைகோத்து நின்று ஆடும் நிலையில, உட்புறமாக நோக்கும பொழுது, **பின்னைப்பிராட்டி**யானவள் **மாயோ**னுக்கு இடப்புறமாக நிற்கின்றாள். அந்நிலையிலே, அவள், வெண்ணிற மதியம் போன்ற மேனியினை யுடைய **பலதேவ**னுக்கு வலப்புறமாக நிற்கின்றாள்.

மகளிரனைவரும வெளிப்புறமாக நோக்கி நிற்கும நிலையில், **பின்னை மாயோ**னுடைய வலப்புறத்தில் நிற்கின்றாள், **பலதேவ**னுடைய இடப்புறத்தில நிற்கின்றாள்

'கதிரதிகிரி யானமறைத்த கடலவண்ண னிடத்துளாள
மதிபுரையு நறுமேனித் தம்முனோன வலத்துளாள
பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற பிஞ்ஞைசீர் புறங்காப்பார
முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்புளர்வார

'மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன வலத்துளாள்
பயிலிதழ மலர்மேனித் தம்முனோ னிடத்துளாள்
கயிலெருத்தங் கோட்டியநம பின்னைசீர் புறங்காப்பார
குயிலுவரு ணாரதனார் கொளைபுணர்சீர் நரம்புளர்வார்'

'பின்னையுடைய தாள ஒற்றறுப்பைப் புறங்காக்கின்றவர் முதிய வேதத்தின் சிகைகை யென்னும் அங்கத்தை யாராயும முதனரம்பை யுருவி வாசிக்கும் நாரதனார் என்க' எனும் அடியார்க்குநல்லார் கூற்றினுள்ளே வந்த 'சிக்கை' யென்னும் மொழிக்குக் குறிப்பெழுதிய பதிப்பாசிரியராகிய ஐயரவர்கள், 'இதனை நாரதசிக்ஷை யெனபர் வடநூலார்; நாரதீசிக்ஷை யென்றும் வழங்கும்' எனக் கூறினார்கள். அச் சேறி வெளிவந்திருக்கும் 'சிக்ஷாசங்கிரகம்' என்னுந் தொகுதியில அடங்கிய 'நாரத சிக்ஷை' யானது மிகப் பிற்காலத்தது என்பது வடமொழி யறிஞர் கருத்து. அங்ஙன மாயினும, குரலமுதலாக நரம்புகளைக் கொள்ளுதல்போன்ற சில பழைய இலக்கணங் களும அதனுட் காணப்படுகின்றன **நாரதர்** மரபு, **ஆஞ்சனேயர்** மரபு என்னும் இரு மரபுகள் இடைக்காலத்தில வழக்கிலிருந்ததனையும், 'நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடலும்' என அடிகள் கடலாடுகாதையுட் கூறியதனையும் நோக்குமிடத்துப், பழைய வேதங்களை யுணர்ந்த **நாரதனா**து முறையின்படி வீணைநரம்புகளை உருவி வாசித்த மகளிர், **பின்னைப்பிராட்டி**யாரது பாடலாடலுக் கியைந்த தாள ஒற்றறுப் பினைப் புறங்காத்தனர் என உரை கூறலாம.

மணிமேகலை, சிறைககோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய காதையிலே,

> ‘புணாதுணை நீங்கிய பொயகை யனனமொடு
> மடமயிற் பேடையுந தோகையுங கூடி
> யிருசிறை விரிததாங கெழுநதுடன கொடபன
> ஒருசிறைக் கணடாங குணமகிழ் வெயதி
> மாமணி வண்ணனும தம்முனும பிஞ்ஞையும
> ஆடிய குரவையி ஃ தாமென நோககியும’ (61-66)

என்னும் அடிகளை நோககுமிடதது, நீலமணி போன்ற மேனியினை யுடைய கணண பிரானைப்போலவே, நப்பின்னைப்பிராட்டியும் நீலமேனியளா யிருந்தாள் என்னும் உண்மை புலப்படுகின்றது பூரி, ஜகநாதககோயிலிலே அமைந்திருக்கின்ற மூன்று திருவுருவமும் இம்மூவரையும் குறிததனவாமோ என்றெண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

இனி, வேனிறகாதையுட் புகுவாம்

> ‘அதிரா மரபின யாழகை வாஙகி
> மதுர கீதம பாடினண மயஙகி
> ஒன்பான விருததியுட டலைககண விருததி
> நணபா லமைநத விருககைய ளாகி
> வலக்கைப பதாகை கோடடொடு சோததி
> இடக்கை நாலவிரன மாடகந தழீஇச
> செயபகை யாாபபே கூட மதிாவே
> வெமபகை நீககும விரகுளி யறிநது
> பிழையா மாபி னீரேழ கோவையை
> உழைமுதற கைககிளை யிறுவாயக கட்டி
> இணைகிளை பகைநட பெனறிந நானகின
> இசைபுணா குறிநிலை யெய்த நோக்கிக
> குரலவா யிளிவாயக் கேட்டன ளனறியும
> வானமுறை மருஙகி னோநதினு மேழினும
> உழைமுத லாகவு முழையீ றாகவும
> குரன்முத லாகவுங குரலீ றாகவும
> அகநிலை மருதமும் புறநிலை மருதமும
> அருகியன் மருதமும பெருகியன மருதமும
> நாலவகைச சாதியும நலமபெற நோககி
> மூவகை யியககமு முறையுளிக கழிப்பித
> திறதது வழிப்படூஉந தெளளிசைக காணததுப
> புறதடொரு பாணியிற பூஙகொடி மயஙகி’

—சிலப, வேனிறகாதை, 23-44

முதலிலே, ‘குரல்வாய் இளிவாயக் கேட்டனள்’ என்னும் அடிமுதல் ‘புறத் தொரு பாணியிற பூங்கொடி மயங்கி’ என்பதுவரையும் உள்ள பகுதிக்கு அடி யார்க்குநல்லார தருகின்ற உரையின் சுதத உருவததையும், அது பொருந்துமாற்றினை யும் ஆராய்வாம்

வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு கூறுகின்ற மேற்கோட் சூத்திரத்தின் சுத்த உருவம், மேலே 4 ஆம் பிரிவிலே, பன்னிருபாலை கூறியவிடத்து ஆராய்ந்து காணப் பட்டது அது வருமாறு

‘ குன்றுக குரறபாதி தாரததி லொனறு
நடுவ ணிணைகிளை யாககிக்—கொடியிடையாய
தாரத்தி லொன்று விளரிமே லேறடவந
நேரத திளிகுரலா நின்று ’

இபபொருள்பறறிய அரங்கேற்றுகாதை உரைசசூததிரம,

தார பாகமுங குரலின் பாகமும
நோநடு வணகிளை கொளள நிறப
முனனாப் பாகம விளரியி லேறட
இளிகுர லாகு மெனமனூ புலவா ’

என நிற்கும். இவை கருவியாக நோக்குமிடத்து, வேனிற்காதை யுரையிலே, ‘ விளரி குரலாயப் படுமலைப் பாலையாம் ’ என்பதனை, ‘ இளி குரலாய்ப் படுமலைப் பாலையாம் ’ எனத திருததவேணடும். மேலும், பதிப்பிலே, ‘ இளிகுரலாயது அரும்பாலையாம் ’ எனபதைப், பதிப்பாசிரியர் காடடிய பிரதி பேதததினைக் கைககொண்டு, ‘ விளரி குரலாயது அருமபாலையாம ’ எனத திருததவேண்டும் இவவாறு பாடஙகொணடு, உரையிற கண்ட பாலைகள் ஏழின் உருககளை, நாம அரஙகேறறுகாதை யுரையிற் காட்டிய நரமபடைவுகளின்படி எழுதுமிடதது,

கோடிப்பாலை	உழை குரலாக	நி ச ரி க ம ப த நி
செமபாலை	குரல் குரலாக	ம க ரி ச நி த ப ம
படுமலைபபாலை	இளி குரலாக	ச ரி க ம ப த நி ச
செவவழிப்பாலை	துததம் குரலாக	ப த நி ச ரி க ம ப
அரும்பாலை	விளரி குரலாக	ரி ச நி த ப ம க ரி
மேறசெமபாலை	கைக்கிளை குரலாக	த நி ச ரி க ம ப த த ப ம க ரி ச நி த
விளரிப்பாலை	தாரம் குரலாக	க ரி ச நி த ப ம க

என இயன்று நிற்பன

இவைதமமுள, கோடிப்பாலை, மேற்செமபாலை, செமபாலை, விளரிப்பாலை என்னும் நான்கினையும எடுத்து நிறுவி, அவை, முறையே, அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியல்மருதம், பெருகியலமருதம ஆயின வென ஆசிரியா கூறுகின்றா. மேற்செம் பாலைககுத தரப்பட்ட இரு நிரல்களுள், அவரோகணமாக நின்ற த ப ம க ரி ச நி த என்னும் நிரலே அவராற கொள்ளப்படடது இந்நிரலுக்குரிய, த ப ம க ரி ச நி என்னும் ஏழு நரம்பில, முதலில் நிற்பது கைக்கிளை, இறுதியில் நிறபது உழை. குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம என்னும் ஏழினையும், கைக்கிளை, துத் தம், குரல், தாரம், விளரி, இளி, உழை என்னும் ஏழினோடும் பொருந்த நிறுத்து

மிடத்துக், கைக்கிளை நின்றவிடத்து எடுக்கும் நரம்பாகிய குரலும், உழை நின்ற விடத்து முடிகதும் நரம்பாகிய தாரமும் நிற்றலின், பதிப்பினுள்ளே 'உழைகுரலாய்க் கைக்கிளை குரலாய மேற்செம்பாலை' என்பதனை, 'உழை தாரமாய்க் கைக்கிளை குரலாய மேற்செம்பாலை' எனத் திருத்திக் கொள்ளல்வேண்டும்.

'பிழையா மரபின ஈரேழ் கோவையை
உழைமுதற் கைக்கிளை யிறுவாயக் கட்டி'

என்னும் பகுதிக்கு ஆசிரியர் 'மயங்கா மரபினையுடைய இப்பதினாற் கோவையாகிய சகோடயாழை உழை குரலாகக் கைக்கிளை தாரமாகக் கட்டி யென்க' என உரை கூறி யிருப்பதனை நோக்குக.

கோடிப்பாலை நிலைக்களமாக மருதப்பண்ணும், விளரிப்பாலை நிலைக்களமாக முல்லைப்பண்ணும் தோன்றுவ என இந்நூலுட் காட்டினும் குறித்த பாலை யிரண்டும் மயங்கி, ஒரே பண்ணுட் டோன்றுவது மரபாகாது எனக் கொள்ளுமிடத்து, அகநிலைமருதம், புறநிலைமருதம், அருகியல்மருதம், பெருகியல்மருதம் என நின்ற நான்கும், நால்வேறு நரம்புகளைத் தொடங்குமிடமாகக் கொண்ட கோடிப்பாலையின் நான்கு உருக்கள் என நிறுவவேண்டும்.

'குரல்வா யிளிவாய்க் கேட்டனள்' என்றது, மேலே, 'பாலைநிலையும் பண்ணு நிலையும்' உணர்த்திய 2 ஆம் பிரிவினுட் கூறிய பண்ணல் முதலிய பாடற் றொழிலெட்டினுள் ஆராய்தலைக் குறித்து நின்றது. அஃதனறியும், குரல்குரலாக வரும்

ம ப த நி ச ரி க ம

என்னும் கோடிப்பாலை யுருவத்தையும், இளிகுரலாக வரும்

ச ரி க ம ப த நி ச

என்னும் கோடிப்பாலை யுருவத்தையும் இணைநரம்பாகத் தொடுத்து வாசித்தா ளென்பதையும் காட்டி நின்றது.

ம	ப	த	நி	ச	ரி	க	ம
13	17	20	22	26	30	33	35
ச	ரி	க	ம	ப	த	நி	ச
4	8	11	13	17	21	24	26

கீழ்நிரலி லுள்ள அலகுநிலை யெண்களோடு தனித்தனி 9 அலகினைச் சேர்க்க மேல்நிரல் வந்து எய்துதலின், இவ் விருநிரலும் இணைநரம்பாகத் தொடுத்துப் பாடுதற் கியைந்தன என்பது பெறப்பட்டது. அன்றியும், 'வரன்முறை மருங்கின் ஐந்தினும் ஏழினும்' என்பதனால், குரலின் ஐந்தாம், ஏழாம் நரம்புகளாகிய இளி, தாரம் என்பவும், இளியின் ஐந்தாம், ஏழாம் நரம்புகளாகிய துத்தம், உழை யென்பவும், குரல்நரம்புகளாகக் கொள்ளப்பட்டன வென்பது பெறப்படுகின்றது. இனி, 'உழைமுதலாகவும்' என்றமையின், உ-இ-வி-தா-கு-து-கை என்னும் ஏழும், 'உழையீறாகவும்' என்றமையின், இ-வி-தா-கு-து-கை-உ என்னும் ஏழும் பெறப்பட்டன. மேலும், 'குரல்முதலாகவும்' என்றமையின், கு-து-கை-உ-இ-வி-தா என்னும் ஏழும், 'குர

லீருகவும்' என்றமையின், து-கை-உ-இ-வி-தா-கு என்னும் ஏழும் பெறப்பட்டன. 'குரலீருகவும்' என்பதற்கு 'இறுதியாதியாக' என்னுந் தொடருக்கு அரங்கேற்று காதையுட் பொருள் கண்டதுபோலக், 'குரலதாரமாக' என வைப்புழி, தா-கு-து-கை-உ-இ-வி என்னும் ஏழும பெறப்படுவ

மேலே ஆய்ச்சியாகுரவை ஆராய்ச்சியினுள், முல்லைப்பண்ணுககு இளங்கோ வடிகள் குரல், இளி, துததம், விளரி என்னும நான்கினையும் குரல்நரம்புகளாகக் கூறினாராதலின், ஈண்டுத தாரம், உழை, குரல், இளி எனனும நான்கினையும் குரல் நரம்புகளாகக கொள்ளுதலை யுய்த்துணரவைத்தா ரென்பது ஒருதலை அவ்வாறு நோக்குமிடத்துக, 'குரலீருக' என்பதற்குக 'குரல் தாரமாக' என வுரைப்பது பொருந்துமுறை யாகும் இமமுறையே பாலைப் பெரும்பண்ணுக்கும, குறிஞ்சிப பெருமபண்ணுககும் இயைநதுநின்ற குரல்நரமபுகளையுஞ் சோதது அட்டவணைப் படுததி யெழுதுவாம.

	அகம	புறம	அருகு	பெருகு
பாலைப்பண	தாரம்	குரல	உழை	கைக்கிளை
குறிஞ்சிப்பண	குரல்	துததம	இளி	உழை
மருதப்பண	உழை	இளி	குரல	தாரம
முல்லைப்பண்	இளி	விளரி	துததம்	குரல்

மேலே 'குரலவாய இளிவாயக கேட்டனள்' என்றமையின், அருகியலமருதத்தையும் புறநிலைமருததவையும் ஒப்பககேட்டனள என்பது பெறப்பட்டது தாரங் குரலாகிய பெருகியலமருதம் க ம $\overline{ப}$ $\overline{த}$ நி ச ரி க எனவும், உழைகுரலாகிய அகநிலை மருதம் நி ச ரி க ம ப த நி எனவும் வருவனவாதலின், அவைதமககு இயைந்த அலகுநிலைகள்,

க	ம	$\overline{ப}$	$\overline{த}$	நி	ச	ரி	க
9	13	16	18	22	26	29	31
நி	ச	ரி	க	ம	ப	த	நி
0	4	7	9	13	17	20	22

என வருவன.

சதுரப்பாலையாக நினற நான்கு நரம்புநிரல்களுக்கும் அமைந்த அசைவெண்களைக் குறிப்பாம

மருதப்பண்.

(அகம்)	உழை முதல்	240	270	288	320	360	405	432	480
(புறம்)	இளி முதல்	270	$303\frac{3}{4}$	324	360	405	$455\frac{5}{8}$	486	540

(அருகு) குரல் முதல்	360	405	432	480	540	$607\frac{1}{2}$	648	720
(பெருகு) தாரம் முதல்	320	360	384	$426\frac{2}{3}$	480	540	576	640

இந்நிரல் ஒவ்வொன்றினையும் நிரல்முதலில் நின்ற அசைவெண்ணினுற பிரித்து, அசைவெணவிகிதங்களைப பெறுமிடத்து, அவை யாவும்,

$$1 \quad \frac{9}{8} \quad \frac{6}{5} \quad \frac{4}{3} \quad \frac{3}{2} \quad \frac{27}{16} \quad \frac{9}{5} \quad 2$$

என்னும உருவத்தைப பெற்று, நான்கும ஒரே படிததாய்க் கோடிப்பாலையாகிய கரஹரப்பிரியா மேளமாதல் தெளிவாகும இம்மேளத்தினை வேங்கடமகி ஸ்ரீராக மேளம எனப பெயரிட்டு வழங்கினார்.

பாலைப் பெருமபணணினைச சதுரப்பாலையாக நிறுததுமிடததது எய்தும் நான்கு நிரல்கள் வருமாறு

அகநிலைக்குறிஞ்சி	தாரநகுரலாக	க ம ப த நி ச ரி க
புறநிலைககுறிஞ்சி	குரல்குரலாக	ம ப த நி ச ரி க ம
அருகியற்குறிஞ்சி	உழைகுரலாக	நி ச ரி க ம ப த நி
பெருகியற்குறிஞ்சி	கைககிளை குரலாக	த நி ச ரி க ம ப த

இவைதமக் கியைந்த அசைவெண்கள வருமாறு

(அகம்) தாரம் முதல	320	360	405	432	480	540	576	640
(புறம்) குரல முதல	360	405	$455\frac{5}{8}$	486	540	$607\frac{1}{2}$	648	720
(அருகு) உழை முதல	480	540	$607\frac{1}{2}$	648	720	810	864	960
(பெருகு) கைக்கிளை முதல	$426\frac{2}{3}$	480	540	576	640	720	768	$853\frac{1}{3}$

இநநிரல ஒவவொன்றினையும நிரலமுதலில் நினற அசைவெணணினுற் பிரித்து அசைவெண்விகிதஙகளைப பெறுமிடதது, அவை யாவும,

$$1 \quad \frac{9}{8} \quad \frac{81}{64} \quad \frac{27}{20} \quad \frac{3}{2} \quad \frac{27}{16} \quad \frac{9}{5} \quad 2$$

எனனும உருவததைப் பெறறு, நானகும் ஒரே படிததாயச் செமபாலையாகிய அரி காம்போதி மேளமாதல் தெளிவாகும இஙகுச சுததமததிம சுவரமானது, பிரமாண சுருதி யேறப்பெற்றமையினுலே, $\frac{4}{3} \times \frac{81}{80} = \frac{27}{20}$ என நினறது

குறிஞ்சிப பெரும்பணணினைச சதுரப்பாலையாக நிறுததுமிடதது எய்தும் நான்கு நிரல்கள வருமாறு.

அகநிலைபபாலை	குரல குரலாக	ம ப த நி ச ரி க ம
புறநிலைப்பாலை	துத்தம குரலாக	ப த நி ச ரி க ம ப
அருகியறபாலை	இளி குரலாக	ச ரி க ம ப த நி ச
பெருகியற்பாலை	உழை குரலாக	நி ச ரி க ம ப த நி

இவைதமக கியைந்த அசைவெண்கள வருமாறு

(அகம) குரல் முதல்	360	405	432	480	540	576	640	720
(புறம்) துததம் முதல	405	$455\frac{5}{8}$	486	540	$607\frac{1}{2}$	648	720	810

(அருகு) இளி முதல்	540	607½	648	720	810	864	960	1080
(பெருகு) உழை முதல்	480	540	576	640	720	768	853⅓	960

இந்நிரல் ஒவ்வொன்றினையும் நிரல்முதலில நின்ற அசைவெண்ணினாற் பிரிதது, அசைவெண்விகிதங்களைப் பெறுமிடத்து, அவை யாவும்,

$$1 \quad \frac{9}{8} \quad \frac{6}{5} \quad \frac{4}{3} \quad \frac{3}{2} \quad \frac{8}{5} \quad \frac{16}{9} \quad 2$$

என்னும் உருவததைப் பெற்று, நான்கும் ஓரே படித்தாய்ப், படுமலைப்பாலையாகிய நடபைரவி மேளமாதல் தெளிவாகும.

முல்லைப்பண்ணிற்குத தநத நான்கு நிரல்களையும் இம்முறையில வைக்க வேண்டின்,

அகநிலை முலலை இளி முதலாகவும்
புறநிலை முலலை விளரி முதலாகவும்
அருகியல் முலலை துத்தம் முதலாகவும்
பெருகியல முலலை குரல் முதலாகவும்

வருவ வென்றறிந்து, நிரல்களை முறைபபடி வைததுககொளக.

சதுரப்பாலையாக நான்கு நிரல்களை ஒத்திசைககச செயயும் இம்முறையானது, இடைககாலததில், வழக்கொழிந்துபோயிறறு. நரம்புநிரல்களுக்கு அமைந்த தாரக் கிரம, இளிக்கிரம, குரற்கிரம வேறுபாடுகளும் வழக்கொழிந்தன. அந்நிலையிலே, சதுரப்பாலையின நான்கு நிரல்களும் நாலவேறு பாலைகளாகக கருதப்பட்டன. எல்லாக் கிரமங்களிலும், குரலமுதற் செம்பாலை, துத்தம்முதற் படுமலைப்பாலை, கைக்கிளை முதற செவ்வழிப்பாலை, உழைமுதல அரும்பாலை, இளிமுதற் கோடிப்பாலை, விளரி முதல விளரிப்பாலை, தாரம்முதல மேறசெமபாலை கொள்ளப்பட்டன. ஆதலினாலே, இடைக்காலத்திருந்த நூலுரையாசிரியர் ஒவ்வொரு பெரும்பண்ணுக்கும் நால்வேறு பாலை கொண்டனர்

	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல	பெருகியல்
பாலைப்பண் முதனரம்பு பாலை	தாரம் மேற்செம்பாலை	குரல் செம்பாலை	உழை அரும்பாலை	கைக்கிளை செவ்வழிப்பாலை
குறிஞ்சிப்பண் முதனரம்பு பாலை	குரல் செம்பாலை	துத்தம படுமலைப்பாலை	இளி கோடிப்பாலை	உழை அரும்பாலை
மருதப்பண் முதனரம்பு பாலை	உழை அரும்பாலை	இளி கோடிப்பாலை	குரல் செம்பாலை	தாரம் மேற்செம்பாலை
முலலைப்பண் முதனரம்பு பாலை	இளி கோடிப்பாலை	விளரி விளரிப்பாலை	துத்தம் படுமலைப்பாலை	குரல் செம்பாலை

பதினோராம் பரிபாடல் உரையிலே, ஆசிரியர் பரிமேலழகர் 'அரும்பாலையிற் றோன்றிய மருதப்பண்' எனக்கூறியது, மேலே காட்டிய இடைக்காலத்து வழக்குப் பற்றியேயாம்.

மேலும், சேக்கிழார் சுவாமிகள், ஆனாயநாயனார் புராணத்திலே,

> 'மாறுமுதற் பண்ணின்பின் வளர்முல்லைப் பண்ணாக்கி
> ஏறியதா ரமும் உழையும் கிழமைகொள வீடுந்தானம்
> ஆறுலவுஞ் சடைமுடியார் அஞ்செழுத்தின் இசைபெருகக்
> கூறியபட் டடைக்குரலாங் கோடிப்பா லையினிறுத்தி'

என முல்லைப் பண்ணுக்குக் கோடிப்பாலை கொண்டதுவும், இடைக்காலத்து வழக்குப் பற்றியேயாம்.

தேவாரத் திருப்பதிகங்களுக்குப் பண் வகுத்த காலத்து மரபும், அக்காலத் திற்கு அணித்தாக வாழ்ந்த சங்கீதரத்நாகர நூலாசிரியராகிய சாரங்கதேவர் கைக் கொண்டமரபும், மேலே, சேக்கிழார் சுவாமிகளும், பரிமேலழகரும் கைக்கொண்ட தென யாம் காட்டிய இடைக்காலத்து மரபேயாம்.

ஓரே பெரும்பண்ணின் நான்கு சாதிக்கும் ஓரே பாலையினைக்கொண்ட தொன் னெறி மரபு அரும்பதவுரையாசிரியர் காலத்தில் வழக்கழிந்துபோகவில்லை. வேனிற் காதை யுரையிலே, 'மாத்திரை குறைந்ததிற் பண்ணைப்பாடு மேல்வைக்கண்' என் னும் தொடர், மாத்திரை வேறுபாட்டினால் எய்திய சாதி வேறுபாட்டினைக் குறித்து நின்றது. அங்ஙனமாயினும், அவர் காலத்திலே, கோடிப்பாலை நிலைக்களமாகப் பிறந்த மருதப்பண்ணானது, பாலை வேறுபட்டிலதெனினும், நிறை, குறை, கிழமை வேறுபடுதலினாலே நால்வேறு நீர்மை பெற்று, நால்வகைச் சாதியாக நின்றது. நால் வகைச் சாதியி னிலக்கண முணர்த்துமிடத்து, அவர் காட்டிய மேற்கோட் சூத்திரங் களை இயன்றவரை சுத்த உருவாக்கித் தருவாம்.

> 'ஒத்த கிழமை யுயர்குரல் மருதம்
> துத்தமும் விளரியும் குறைபிற நிறையே'

என்னும் அகநிலைமருதச் சூத்திரத்தில், 'உயர்குரல்' என்பது தாரநரம்பாகும். முத லிற் றோன்றினமையாலும், குரலினையடுத்து முன்னிற்றலாலும், தாரநரம்பு 'உயர் குரல்' எனப்பட்டது. 'ஊர்க திண்டேர்' என்னும் நரம்பமைதிப் பாடலிலே, தார நரம்பு கிழமையாக நிற்றலை, ஓழிபியலிலே, 'குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு' என்னும் பிரிவினுள்ளே இப்பொருளுணர்த்துமிடத்துக் கண்டு தெளிக.

> 'புறநிலை மருதம் குரலுழை கிழமை
> துத்தங் கைக்கிளை குறையா மேனைத்
> தாரம் விளரி இளிநிறை யாகும்'

என்னும் புறநிலைமருதச் சூத்திரத்திற்கு நரம்பமைதிப்பாடல் பொருந்தவில்லை.

'அருகியல மருதங் குரலகிழமை கைககிளை
விளரி யிளிகுறை யாகும எனைத
துததம தாரம உழையிவை நிறையே'

என்னும் அருகியல்மருதச சூத்திரத்திறகு நரம்பமைதிப்பாடல ஓரளவிறகுப் பொருநதிவருகிறது

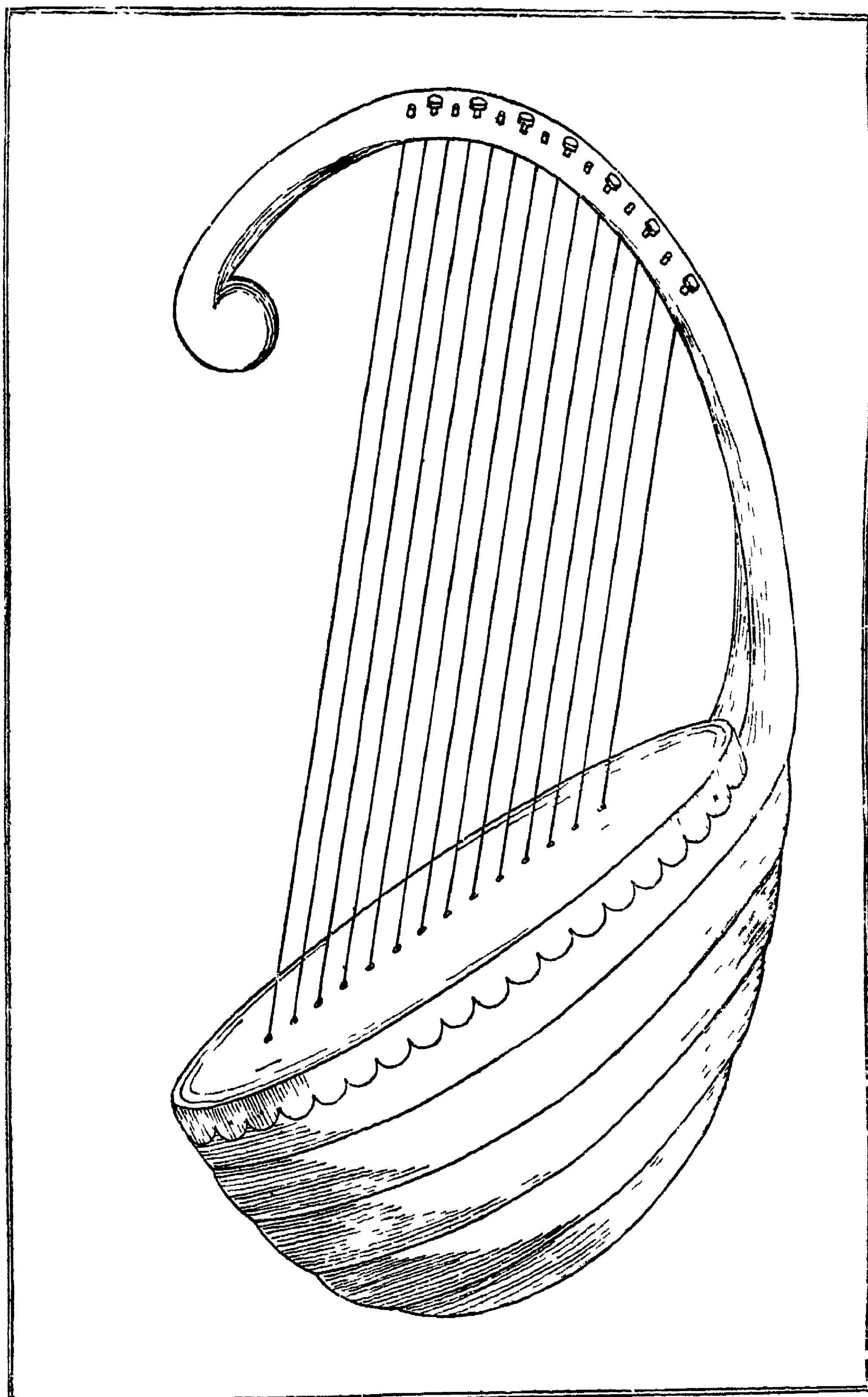
'பெருகியல மருதம பேணுக காலை
அகநிலைக குரிய நரமபின திரட்டி
நிறைகுறை கிழமை பெறுமென மொழிப'

என்னும பெருகியலமருதச சூத்திரததிறகு நரம்பமைதிப்பாடல பொருந்திவருகிறது

மேலும், அருமபதவுரையாசிரியா, 'அகநிலைமருதததுக்கு நரம்பணியுமபடி எனக் கொடுத்த பதினன்கு நரம்பும, 4 உழை, 3 இளி, 1 விளரி, 2 தாரம், 2 குரல், 1 துததம, 1 கைககிளை யென நின்றன வாதலின, உழைநரம்பு கிழமையாயிறறு

கலைககுரிய பதினறெழுததில ஈரெழுததுச சிதைவுறறமையின, 'நரமபணியும் படி' எனத தந்த இருநிரல நிரமபா நீரமையது மேலும், ஆளததிககுரிய நான்கு கலைகளையுந தாராது, ஒன்றிரண்டினை மாததிரம தருதலினுலே, வேனிறகாதை யரும் பதவுரை நரம்பமைதிப்பாடலகள், கருதிய பொருளைத் தெளிவுபடுததா நீரமைய [ஓழிபியலிலே, 'குடுமியாமலைக கலவெட்டு ஆராயசசி' யினை நோககுக]

B. சகோட யாழ்

௬—தேவாரவியல்

1. இசைப்பா வகை ; தேவாரம என்னும் பெயர்க்காரணம் ; கட்டளைவகை.

‘செப்பரிய சிந்து திரிபதை சீரசசவலை
தப்பொன்று மிலலாச சமபாதம்—மெயப்படியுஞ்
செந்துறை வெணடுறை தேவபாணி வண்ணமெனப
பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா

என்ருர் பஞசமரபுடைய அறிவஞரென்னு மாசிரியரென்க’ என அடியாரககுநலலார, சிலப்பதிகாரக் கடலாடுகாதை யுரையினுட, கூறுகின்ருர்.

சிந்து, திரிபதை, சவலை, சமபாத விருததம, செந்துறை, வெண்டுறை, பெருந் தேவபாணி, சிறுதேவபாணி, வண்ணம் என்னும் ஒன்பது வகையது இசைப்பாடடு எனபது அவவாசிரியா கருததது

‘அளவியற் சந்தம், அளவழிச் சநதம், அளவியற ருணடகம், அளவழித தாண் டகம, சமசந்தத் தாண்டகம், சந்தத தாணடகம், தாண்டகச சந்தம, என அடககு வார்கது அவற்றுளளும் சிலவனறி முழுதுமடஙகாமை யுணர்க’ என ஆசிரியர் நச்சி ஞர்ககினியர், சீவகசிநதாமணி யுரையுட கூறிஞராகலின், ஒருசாராசிரியர் நான்கடி யால் நடநத இசைப்பாடலகளை அளவியற்சந்தம முதல தாண்டகச்சந்தம ஈருக மேலே காடடிய வகைகளுள அமைததுக் கூறிஞரென அறிகின்ரும்.

விருததவிலககணம வடமொழியில விரிவுறக கூறப்படடது. தமிழில் வீர சோழிய நூலாா ஓரளவாகக கூறியுள்ளாா விருததவடியின் பேரெலலை இருபத்தா றெழுததென்பது அவாகருததது அதன்மேற்படட எழுததானவந்த அடிகளையுடை யது தாணடகச செயயுள எனபர்.

தனிக்குறறெழுததிஞல் வரும் லகு, குறறொறறு, நெடில, நெடடொற்றிஞல வரும குரு என்னும இரண்டினையும் வைதது உறழ்தலிஞலே, விருத்தபேதங்களைத தோற்றுவிக்கலாம. ஈறறில நின்ற குறில், விடடிசைத்த குறில என்னுமிவை குரு வாதலும் உண்டு

தனன மூன்று லகுககளால் வநதது , தாஞ மூன்று குருப்பெற்று நின்றது தஞ, தானஞ, தனஞ, தாஞன, தஞன, தானன என்னும் ஆறும் குருவும லகுவும கலந்து வந்தன இவை யெட்டுமே மூன்றெழுத்தால் வரக்கூடிய விருத்த அடிகள்.

‘வேரம போய
மாரன சீர
சேருங கால
நேர்வன யான்’

எனனும விருததம் மூன்று குருவானியன்ற அடிகளால் வந்தது.

மேற்காட்டிய மூவெழுத்தடி எட்டின் ஈற்றிலும் ஒரு லகுவையும் ஒரு குருவையும் தனிததனி பெயதலினுற் பெறப்படும பதினுறும் நானகெழுத்தால வரக கூடிய விருதத அடிகளாம்.

தனதன தனுதன தனதனு தனுதனு
தனதான தனுதான தனதானு தனுதானு
தானதன தானுதன தானதனு தானுதனு
தானதான தானுதான தானதானு தானுதானு

என வருவன. ஐநதெழுத்தானும் ஐந்தின் மேறபடட எழுததானு மியன்ற அடிகளை யும் இவ்வாறு சநதககுழிப்பி லமைததுக காடடலாம

‘ காண உலகுவீர்
வேணு நற்புரத
தாணு வினகழல்
பேணி உயமமினே ’

தான தானனு என ஐந்தெழுததால வநதது.

தத்த, தய்ய, தந்த என வலலொறறு, இடையொறறு, மெல்லொறறுப் பெறறு நினற மூன்றும் வண்ண விருத்தததில மூவேறு வாயபாடாகக கருதப்படுவ, சந்த விருத்தத்தில் இவை மூன்றும, தான என்பதும், ஒரே நீர்மைய ஒரு குரு நின்றவிடதது, இரண்டு லகு நிற்றலும சநத விருதததகி லமையும் அஃதாவது, தான ஓரோவழி தனன ஆதலுண்டு.

முதனடை, வாரம, கூடை, திரள எனனும் நாலவகைச செய்யுளியக்கத்தி னியல்பினை இநநூற பாயிரவியல், 6 ஆம பிரிவினுட கூறினும்.

தெயவஞ் சுட்டிய வாரப்பாடல தேவாரம் ஆயிறறு எனக் கொள்ளலாம. பிறவாறு கூறுவாரும் உளா

முதலிலே, தேவாரப் பாடலகளின யாப்பமைதியினை ஆராய்நது நோககுவாம. அதன்மேல, இசை யமைதியினை இயன்றவரை ஆராயவாம்

சொனனடட பாடைக்குத தொகையெடுக் கடடளையாம
இனனிசையாற நருநதகக ராகததேழ கடடளையாம
பனனுபழந தக்கரா கப்பணணின மூனறுளதாம
உனனரிய தககேசிக கோரிரணடு வருவிததா

மேவுகுறிஞ சிககைநது வியாழகுறிஞ சிககாறு
பாவுபுகழ மேகரா ககுறிஞசிப பாலிரணடு
தேவுஙந்த இநதளததின செயதிககு நானகினிய
தாவிலபுகழக காமரததின தனமைதனக கிரணடமைததா

காநதார மாகிய பியநதையாங கடடளைககு
ஓயநதவகை மூனருக்கி வனனட்ட ராகததிற
கேயநதவகை யிரணடாக்கிச செவவழியொன ருககியிசைக
காநதார பஞசமததின கட்டளைமூன ருககினா

கொல்லிக்கு நாலாக்கிக் கவுசிகத்துக் கூறும்வகை
சொல்லிலிரண் டாக்கிமிகு தூங்கிசைசேர் பஞ்சமத்திற்
கொல்லையினி லொன்றாக்கிச் சாதாரிக் கொன்பதாப்
புலனுமிசைப் புறநீர்மைக் கொன்றாகப் போற்றினார்

அந்தாளிக் கொன்றாக்கி வாகீசர் அருந்தமிழின்
முந்தாய பலதமிழுக் கொன்றொன்று மொழிவித்து
நந்தாத நேரிசையாங் கொல்லிக்கு நாட்டிலிரண்
டுந்தாடுங் குறுந்தொகைக்கோர் கட்டளையா விரித்துரைத்தார்

தாண்டகமாம் பாவுக்கோர் கட்டளையாத் தாபித்தங்
காண்டகையார் தடுத்தாண்ட வையாருள் துய்யமுறைக்
ஈண்டிசைசேர் இந்தளத்துக் கிரண்டாக வெடுத்துரைத்து
நீண்டதக்க ராகத்துக் கிரண்டாக நிகழ்வித்தார்.

கூறரிய நட்டரா கத்திரண்டு கொல்லிக்கு
வேறுவகை மூன்றாக மிகுந்தபழம் பஞ்சுரத்துக்
கேறும்வகை யிரண்டாக்கி யின்னிசைசேர் தக்கேசிப்
பேரிசையா றாக்கியதிற் காந்தாரம் பிரித்திரண்டாம்

ஒன்றாகுங் காந்தார பஞ்சமத்துக் கோரிரண்டாம்
நன்றான சீர்நட்ட பாடைக்கு நவின்றுரைக்கின்
குன்றாத புறநீர்மைக் கிரண்டாகக் கூறுமிசை
ஒன்றாகக் காமரத்துக் கொன்றாகப் போற்றினார்

உற்றவிசைக் குறிஞ்சிக்கோ ரிரண்டாக வகுத்தமைத்துப்
பற்றரிய செந்துருத்திக் கொன்றாக்கிக் கவுசிகப்பாற்
றுற்றவிசை யிரண்டாக்கித் தூயவிசைப் பஞ்சமத்துக்
கற்றவிசை யொன்றாக்கி யானருளால் விரித்தமைத்தார்.

எனத் திருமுறைகண்ட புராணத்துட் கூறப்பட்டது. இங்குக் கூறிய கட்டளை விகற்பங்கள் யாப்பியல் கருவியாக அறிதற்குரிய திருநாவுக்கரசு நாயனாரருளிய திருப்பதிகங்களினது இசையமைதி எளிதினுணரத்தக்க தாகலின், அவைதமது யாப்பமைதியினை முதலிலே ஆராயப்புகுவாம். காலத்தால் முந்தியவரும் திருநாவுக்கரசரே.

2. யாப்பமைதி

நான்காந் திருமுறை

1. *‘கூற்றாயினவாறு’* பண்-கொல்லி

‘கூற்றா | யினவா | றுவிலக் | ககிலீர் || கொடுமை | பலசெய் | தனநா | னறியேன்’

எனப் பிரிந்துநிற்றலின், தனனா என்னும் மூவெழுத்துச்சீர் எட்டினா னமைந்து, இருபத்துநான்கெழுத்துப் பெற்ற அடியான் நடந்தது இச் சமபாதவிருத்தம் என அறிகின்றோம். முதற்சீர் தனனா வோடு ஒத்த

நீர்மையதாகிய தானு என நின்றது. இப்பதிகத்தின் எலலாச செயயுட் களின் ஈறறுச சீரும இவவாறே நின்றன

தானு தனனு தனனு தனனு தனனு தனனு தனனு தனனு

என நின்ற கடடளையடியினை அறுசீராககுமிடதது,

தானுதன தானன தானதனு தனனுதன தானன தானதனு
கூறறாயின | வாறுவி | லக்கிலீர || கொடுமைபல | செயதன | நானறியேன

என அமைகின்றது சுநதரமூாததிநாயனுர் தேவாரத்தில இவவிருவகை யாகவும இச சநதவிருததம வருதலை உரியவிடததிற் காடடுவாம

2 'சுணணவெண சநதனசசாநது' பண-காநதாரம

பாதியடி தானன தானன தானு என எடடெழுததா னமையும். 'பலபல காமதத ராகி' என்னுமிடதது முதறசீா தனதன என நின்றது.

[கூவிளம் கூவிளம தேமா எனனுமிடததுத் தோன்றும் இயறசீர் வெண்டளை யிரண்டும, கூவிளம தேமா புளிமா என்னுமிடத் தும, தேமா புளிமா புளிமா என்னுமிடத்தும, தேமா கருவிளம் தேமா என்னுமிடததும தோனறுதலால] கடடளைத துணடததின் முதலிரு சீர்களின ஈறறெழுத்து அடுததுவருஞ் சீரினை அவாவி நிற் றல பொருநதும

தானன தான தனனு 'பூணடதொா | கேழல | எயிறும'

என்பதில 'எயிறும' என்னும மொழியிலுள்ள 'யி' இசையிலே 'யீ' என நீட்டி உசசரிககப்படும

தான தனன தனனு 'ஆடல | புரிநத | நிலையும'
தான தனுதன தானு 'ஒதத | வடதநிள | நாகம'

என வருவனவற்றை யெல்லாம கட்டளைத துண்டததின் விகறபஙக ளாகக் கொளளலாம.

3 'மாதாப்பிறைககண்ணியானை' 4 'பாடிளமபூதததினுனும'

என்னும் பதிகங்கள மேலததனேடு ஒத்த நீரமைய

5. 'மெயயெலாமவெணணீறு' 6 'வனபவள வாயதிறநது'

என்னும் பதிகஙகள தரவு கொசசகததிறகுரிய நாற்சீரோடு இரண்டு மாசசீர சேர்ந்த அறுசீரடியால நடந்தன ஈறறுச்சீர் தேமாவாகவே நிற்கும

தேமாஙகாய தேமாஙகாய கூவிளஙகாய தேமாஙகாய் புளிமா தேமா
'துானுகத தேனுகித துாசசனவா சொறகேட்டுத துவாவாயக் கொண்டு'

என நான்கு காய இரண்டு மா பெற்ற கட்டளையடியானது

கூவிளங்காய தேமா புளிமா புளிமாங்காய தேமா தேமா
'வணடூலவு கொன்றை வளாபுன் சடையானே யெனகின் ருளால்'

எனவும பிறவாற்ருனும முதனுன்கு தளையும் வெண்டளையாக, ஈற்றுச்சீ ரிரண்டும் மாச்சீராக அமைந்து வருதற்கு முரியது

7. 'கரவாடும வனனெஞ்சா'

தனதானு தனதானு தனதானு தனதானு

எனப் பதினுறெழுதது்ப் பெறற கட்டளையடியான் நடந்தது. தனதானு என்பது தாஞனு, தானதனு ஆதற்கும் உரித்து 'அணடமாய்', 'ஆதி யாய' என்னுமிடஙகளில், 'ட', 'தி' என்னுங் குறறெழுததுககள் விட் டிசைததுக குரு நீர்மை பெறறன. செயயுளிசை நிறையும்வண்ணம் சீர் றறுக்குறில்கள் நீணடிசைததன. 3 முதல் 7 வரையும் எண்பெற்ற பதிகஙகளுமகாநதாரபபு பணணினையே சேர்ந்தன

8. 'சிவனெனுமோசை' பண-பியநதைக்காநதாரம

தனதன தானதான தனதான தான தனதான தான தனனு

என இருபத்துமூன்றெழுததா லியன்ற கட்டளையடியிலே, தான என் னுஞ் சீா தந்த என நிறறலுமாகு மென்பதைத் தொடககத்திலே குறிப்பிட்டோமாதலின,

தனதன தநத தான தனதநத தான தனதந்த தான தனனு

எனவும் இவவடி யமையுமென அறிகின்ருேம்.

9. 'தலையே நீவ ணங்காய்' பண-சாதாரி

தனனு தான தனு—தன தான தனு தனனு

எனப் பதினுறெழுத்தா லியனற கட்டளையடி இரண்டு பெற்றது இச் செய்யுள். தனனு என்பது தானு வென வமையு மெனபதை முன்னர்க் குறிப்பிட்டாம்

10. 'முளைககதிா இளமபிறை' பண-காநதாா பஞ்சமம

விளம் விளம மா விளம் என நாறசீர் பெற்று நடந்த இவ் விருத்தத் தின் கட்டளையடியினை,

தானன தனதன தான தானன

எனப் பன்னிரெழுததா லியன்றதாகக கொள்ளலாம்.

11. 'சொற்றுணை வேதியன'

என்னும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகமும் மேலதனேடு ஒக்கும்.

12. 'சொனமாலை பயிலகினற' பண-பழாதக்காாகம

நாலு காய்சசீர் பெறற தரவு கொசசக அடிகளால நடந்த இப்பதிகத தின் கட்டளையடியினை,

தானனா தனதானா தனதனனா தானனா
எனப் பதினைநதெழுத்தா லியன்றதாகக கொளளலாம்.

13. 'விடகிலேன அடிநாயேன'

மேலதனோடு ஒககும.

14 'பருவரை யொனறு'—தசபுராணம பண-பழமபஞசுரம

இது யாப்பமைதியில 'சிவனெனுமோசை' யெனனும 8 ஆம பதி கததை யொக்கும

15. 'பறறறாசோ பழமபதி'—பாவநாசத திருபபதிகம பண-பழமபஞசுரம

தானா தானா தனதானா தானா தானா தனதானா
எனப் பதினறெழுத்தா லியனற கட்டளையடி பெற்றது

16. 'செயயர் வெணணூலா' பண-இநதளம

தானன தானன தானன தானன
எனப் பன்னிரெழுததா லியனற கடடளையடியின் ஈறறு லகு இரணடும் ஒரு குரு வாதலு மமையும. அவ்வாறுகுமிடததுத, தானன எனனும் ஈற்றுசசீர் தானா வாகும, ஆதலும், ஈற்றடி ஓரெழுததுக் குறையும. நிரை முதலாகத் தொடங்குமடி ஓரெழுததுக் கூடி நிறகும வெண் டளையும் எழுததுக கணககும் பிழையாது நிற்க, மாச்சீா காய்சசீர் விரவி வருதலும இச்செயயுளுககு அமையும்

'மாணடாாதம | என்பு | மலாக்கொனறை | மாலையும'
தேமாஙகாய தேமா புளிமாஙகாய கூவிளம
என்னும் அடி வெண்டளை பிழையாது பன்னிரெழுததால் வரல காண்க.

*17 'எததிசை புகினும்' 18 'ஒனறுகொலா மவாசிநதை'

என்னும பதிகங்கள் மேலதன் நீர்மைய. திருமூலா திருமநதிரததின் யாபபும் இதுவேயாம

19 'சூலபபடையானை' பண-சீகாமரம

மா, விளம், காய என்னும மூவகைச சீரினும் வெண்டளை தழுவி நடக்கும கொசசகக்கலிப்பாவா னமைந்தது இச்செயயுள்

*17. 'எததி புகினும்' எனற பாடமும உணடு

ஈற்றடியின் ஈற்றுச்சீ ரிரண்டினையும் நீக்கி ஓரசைச்சீர் ஒன்று பெய்யு மிடத்து, வெண்பா வுரு வந்தெய்தும்

எமபட்டம பட்ட முடையானை யோமதியின
நமபட்டஞ் சோநத நுதலானை அநதிவாயச
செமபட் டுடுததுச சிறுமா னுரியாடை
அமபட் டசைததானை யாம

என்பதை நோக்குக.

20. 'காணடலே கருத்தாய' பண்-சீகாமரம

முதலடியும் மூன்றாமடியும்,

தானதானன தானதானன தானதானன தானதானன

என இருபதெழுததா லியன்றும், இரண்டாமடி,

தானதான தானா—தன—தானதான தானா

எனப் பதினான்கெழுததா லியன்றும், ஈற்றடி,

தானதான தானா—தன—தானா தானனா

என இரண்டாமடியினோடு மாத்திரையளவொன்றியும் வருதல இச் செய்யு ளிலககணமெனக் கொள்ளலாம. தான எனபது தனன வென வும, தானன எனபது தநதன எனவும வருதல் கூடுமென முன்னாக் காட்டினாம்.

21. 'முத்துவிதானம'—திருவாதிரைத திருபபதிகம பண்-குறிஞசி

'ஆரூ | ரன்றன | ஆதிரை | நாளால | அதுவணணம'
தானா தானா தானன தானா தனதானா

எனபதைக் கட்டளையடியாகக் கொளளலாம்.

ஒரு குரு நின்றவிடத்து இரண்டு லகு நிற்கலாமாதலின், தானா என் பது தனனா எனவும், தானன எனவும் வருதல் ஈண்டைக்கு ஏற் புடைதது

22 முதல 79 வரையு முளள பதிகஙகள—திருநேரிசை பண்-கொலலி

78 ஆம, 79 ஆம பதிகங்கள—குறைநத திருநேரிசை

யெனக் குறிக்கப்பட்டிருத்தலின், அவை மறறொரு யாப்பு விகற்ப மெனக் கொள்ளவேண்டியதிலலை. தமபிரான் முன்னிலையில நாயனார் தமது சிறுமையை யெடுததோதிக குறை நேர்ந்து நிற்றலின், இவை 'குறைநேர்ந்த திருநேரிசை' யாய்ப, பின 'குறைந்த திருநேரிசை' யாயின.

கூவிளம் புளிமா தேமா கூவிளம புளிமா தேமா

என நினற கட்டளையடியின் முதலாம, நான்காஞ் சீர்கள ஓரோவழிக் கருவிளம் ஆதலும், இரணடாம, ஐந்தாஞ் சீர்கள் தேமா வாதலும்

பொருந்தும. மூன்ரும், ஆருஞ் சீர்கள் எப்பொழுதும் தேமாவாய் நிற்பன

80 முதல 113 வரையு முளள பதிகஙகள்—திருவிருததம

திருவிருத்தம் எனத் தேவாரத்துட குறிக்கபபடும பாட்டு பிற்காலத்திற் கடடளைக்கலித்துறை யென வழஙகபபட்டது.

‘ இடையேசோ வெண்சீா இயறசீா வருமுதல ஈரிருசீா
கடையே இடைநிரை வெண்சீராய வெணடளை காததடிநான்
குடையே கடையாயக் கடைமோனை நானகடி யோரெதுகை
நடையே கலிததுறை யாமெனக கறரோா நவினறனரே ’

‘ நோமுந துறிற்பதி ஞெறெழுத தாகி நிரைமுதலாம
சீாமுந துறிறபதி னேழெழுத தாகிசசெப பாரடிகள
வாமுநது நாலகொத திருபது சீா வியனறிடுமே
தோமுநது போலகுன மாதே யஃது நிலதமன்றே ’

என்னும் கட்டளைக்கலிததுறைக ளிரணடிலும் கடடளைக்கலிததுறை யிலக்கணம் கூறப்பட்டது. [இங்குச சுட்டிய பொருளினை நன்கு தெளிந்துகொள்ள விருமபினேர் செய்யுளிலக்கணங கூறும் நூல்களை ஆராய்ந்து கற்பாராக]

ஐநதாந திருமுறை

முழுவதும (100 பதிகங்கள)—திருக்குறுநதொகை

ஒருமா கூவிளம கூவிளம கூவிளம

என்பது, திருக்குறுந்தொகை யென்னுஞ் செயயுளின் கடடளையடியாகும். முதற்சீர் தேமாவாயின, அடியின் எழுததுததொகை 11 (பதினென்று): புளிமாவாயின், 12 (பனனிரணடு). அடியினுளமைநத மூன்று தளைகளுள், முதற்றளை நேரொன்ருசிரியததளை , இரண்டும மூன்றும் வெண்டளைகள். எழுததுக் கணக்கும தளையமைதியும் வேறுபடாது நிற்கச, சீர்கள் வேறுபட்டு வரலாம்.

‘ கட்டும்	பாம்புந	கபாலஙகை	மான்மறி ’
தேமா	தேமா	புளிமாஙகாய	கூவிளம

‘ விணணு	வாரும	விருமபப்	படுபவர் ’
தேமா	தேமா	புளிமா	கருவிளம

என்பவறறை நோக்குக.

ஆருந திருமுறை.

முழுவதும் (99 பதிகஙகள்)—திருததாணடகம

வடிவேறு	திரிசூலம	தோனறும்	தோன்றும
புளிமாஙகாய்	புளிமாஙகாய்	தேமா	தேமா

வளாசடைமேல்	இளமதியம்	தோன்றும	தோன்றும	
கருவிளங்காய	கருவிளங்காய்	தேமா	தேமா	(எழுத்து 26)
ஆல	நிழலிருப்பா	ஆகா	யததர்	
தேமா	கருவிளங்காய	தேமா	தேமா	
அருவரையின்	உசசியா	ஆணா	பெணணா	
கருவிளங்காய	கூவிளம	தேமா	தேமா	(எழுதது 22)
பாரார	பரவும்	பழனத	தானைப்	
தேமா	புளிமா	புளிமா	தேமா	
பருபபதத	தானைபபைஞ்	ஞீலி	யானை	
கருவிளம	தேமாங்காய	தேமா	தேமா	(எழுதது 21)

எழுத்துஞ் சீரும் வேறுபட்டும் இசை வேறுபடாமைக்குக் காரணம் யாதென ஆராய்வாம்.

தொல்காப்பியச் செய்யுளியலின்படி, இச்செய்யுள் எண்சீரான் வந்த கொச்சக வொருபோகு. நான்காஞ் சீரும் எட்டாஞ் சீரும் தேமா வாய் நின்றன. மூன்றுஞ் சீரும் ஏழாஞ் சீரும் பெரும்பான்மை தேமா வாகவும், ஓரோவழிப் புளிமா வாகவும் வருவன. இவை யொழிந்த நான்கு சீர்களை நான்கடியிலும் எடுத்து நிறுத்தக் கொச் சகக்கலிப்பா உரு வந்தெய்தும்.

வடிவேறு	திரிசூலம	வளாசடைமேல்	இளமதியம்
கடியேறு	கமழ்கொன்றை	காதிலவெண	குழைதோடு
இடியேறு	களிற்றுரிவை	எழில்திகழும	திருமுடியும்
பொடியேறு	திருமேனி	பொழில்திகழும	பூவணத்தா
ஆல	நிழலிருப்பா	அருவரையின	உசசியார்
காலம	பலகழிததா	கருததுககுச	சேயாதாம
கோலம்	பலவுடையார்	கொடுமழுவா	கோழமபம
ஏலம	மணநாறும	இடைமருது	மேவினா
பாரார	பரவும	பருபபதத்	தானைபபைஞ
சீரார	செழுமபவளந	திகழுந	திருமுடிமேல
பேரா	யிரமுடையான	பிறாதன்னைக்	காடும்
காரார	கடல்புடைசூழ்	காரோணத	தெஞ்ஞானறும்

என அமைதலை நோக்குக. இரண்டாம் பாட்டின் ஈற்றுச்சீரில் ஓரெழுத் துச் சேர்த்து எழுதினும்; 'மேவி' என நிற்பினும் அமையும். கலிப்பா அடியானது இடையிலும் ஈற்றிலும் இவ்விரண்டு மாசசீர் பெறுதலா லமைந்த எண்சீரடி இச்செய்யுளுக்குரிய அடியெனக் கூறலாம்.

'பாதந்தோறும் நகணங்கள் இரண்டும் ரகணங்கள் ஏழு முடையது தண்டகமாம்'. அஃதாவது,

தனன தனன தானனு தானனு தானனு || தானனு தானனு தானனு தானனு

என இருபத்தேழெழுத்தான் வரும் வடமொழித் தண்டகத்தின் இலக்கணத்தினை, வேங்கடமகி தமது சதுர்தண்டிப்பிரகாசிகையிற் கூறினார் அஃது இங்கு ஏற்புடையதல்ல.

'வாகீசா அருந்தமிழின்
மூந்தாய பலதமிழுக் கொன்றொன்று மொழிவித்து
நந்தாத சேரிசையாக கொல்லிக்கு நாட்டிலிரண்
டுந்தாடுக குறுந்தொகைக்கோர் கட்டளையா விரித்துரைத்தார'

தாண்டகமாம் பாவுக்கோர் கட்டளையாத் தாபித்து' என்றமையினாலே, கொல்லிப்பண் மாத்திரம் இரண்டு கட்டளையும், ஒழிந்தன ஒவ்வொரு கட்டளையும் பெறுமென அறிகின்றோம்.

கூற்றாயினவாறு' என்னும் பதிகம கொல்லியின் ஒரு கட்டளை, திருநேரிசை மற்றொரு கட்டளை யென்பது பெறப்பட்டது' காந்தாரப் பண்ணுக்கு இயைந்த யாப்பு விகற்பங்கள் மூன்று; ஆயினும், கட்டளை ஒன்றென்றே கூறப்பட்டது பழம்பஞ்சுரத்திற்கும், சீகாமரத்திற்கும் இவ்விரண்டு யாப்பு விகற்பங்கள் வந்தனவெனினும், கட்டளை ஒவ்வொன்றெனவே சொல்லப்பட்டது. பழம்பஞ்சுரம் எனக் குறிக்கப்பட்ட 14 ஆம பதிகத்தின் யாப்பு, பியந்தைக்காந்தாரம் எனக் குறிக்கப்பட்ட 8 ஆம் பதிகத்தின் யாப்பாக விருத்தலை நோக்குமிடத்து, 14 ஆம் பதிகத்தையும் பியந்தைக்காந்தாரமெனக் கொண்டு, 15 ஆம பதிகத்தை மாத்திரம் பழம்பஞ்சுரம் எனக் கொள்ளுதல் பொருத்தமெனப் புலப்படுகிறது ஏனையவற்றைக் குறித்து ஓர் ஐயப்பாடும இல்லை

இனி, நமது தாயநாடு உய்யும் வண்ணம திருவவதாரஞ்செய்து, 'நாளுமின்னிசையாற் றமிழ்வளர்த்த ஞானசம்பந்த'ப்பிள்ளையார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய செழும பாடல்களின் யாப்பமைதியினை ஆராயப் புகுவாம

முதற் றிருமுறை

1. 'தோடுடையசெவியன' 2 'குறிகலந்த விசை'
3. 'பத்தரோடு பலர'

பண-நட்டபாடை

'சொன்னட்ட பாடைக்குத் தொகையெட்டுக் கட்டளையாம்' என்றமையின், இப்பண் எட்டுக் கட்டளை பெற்றதென அறிகின்றோம். மேற் குறித்த மூன்று பதிகங்களின் கட்டளையடி,

'தோடு | டையசெவி | யன்விடை | யேறியொர | தூவெண் | மதிசூடி'
எனப் பிரிதலின்,

தான தானதன தானன தானன தானு தனதானு

என நின்றது. தானு ஓரோவழித் தானன ஆதலும், தானன அவ்வாறே தானு ஆதலும், தான எனுஞ்சீர் தனன ஆதலும் தொடக்கத்திற் குறிப்பிட்ட விதிகட்கமைவ இக்கட்டளையை நட்டபாடை முதற்கட்டளை யென வைக்கலாம்.

இரண்டாஞ்சீரின் முதலில் நின்ற குருவை முதற்சீர் ஈற்றிற் சேர்த்து, அடுத்த லகுவைக் குரு நீர்மையாகப் பிரித்திசைத்துப் பாடவருவது, நட்டபாடை இரண்டாங் கட்டளையாகும்.

தோடுடை | ய-செவி | யன்விடை | யேறியொர | தூவெண | மதிசூடி
தானனு த-னன தானன தானன தானு தனதானு

என வரும்.

'குறிகலந் | த-இசை', 'காதிலங் | கு-குழை', 'பண்ணிலா | வும்-மறை' என வருதலை நோக்குக பிரிந்திசைக்கும் லகு குருவின் நீர்மையது 'தோடுடைய' என்னுமிடத்து 'டை' குறுகாது இரண்டு மாத்திரை பெற்றொலித்தது.

4. 'மைம்மரு பூங்குழல'
5. 'செயயரு கேபுனல'
6. 'அங்கமும வேதமும'
7. 'பாடக மெலலடி'
8. 'புண்ணியா பூதியர்'

பண-நட்டபாடை

தானன தானன தான தானு

எனப் பாதியடி யமையும்

தானனவின் ஈற்றெழுத்து அடுத்த சீரினை அவாவுதலின்,

தான தனுதன தான தானு எனவும,

தானன தான தனுன தானு எனவும,

பாதியடி விகறபமுற்று வரும்.

தானனவின் முதறகுரு இரண்டு லகுவாகுமிடததுத, தனதன வந் தெயதும்.

4 ஆம பதிகததின் பாடல்களின் ஈறறடியில், 'விரும்பியதே' என்பதில், 'ய' விட்டிசைததுக் குருவாகும். 'மிழலை'யிலுள்ள 'ழ'வும் அவ் வாறே குருவாகும்.

தானன தானன தான தானு தானன தானன தான தானு

என்பது நட்டபாடையின் மூன்றாங கட்டளையாம்

அடியின முதற்பாதியில், இரண்டாஞ்சீர் முதலிலுள்ள குரு முதற்சீ ரீற்றையடைய, இரண்டு லகுவுந் தனித்து நிற்கத்,

தானதனு தன தான தானு தானன தானன தான தானு

என வருவது நட்டபாடை நான்காங் கட்டளையாம். தானதனு எனபது தனனதனு ஆதல் அமையும்.

பிறையுடையான	- பெரி -	யோர்கள்	பெமமான
பெயகழல்	நாடொறுமு	பேணி	யேதத
மறையுடையான	- மழு -	வாளு	டையான
வார்தரு	மால்கடல்	நஞ்ச	முண்ட
கறையுடையான	- கன -	லாடு	கணணுற
காமனைக்	காய்நதவன்	காட்டுப்	பளளிக்
குறையுடையான்	- குறட் -	பூதச	செல்வன்
குரைகழ	லேகைகள்	கூப்பி	ஞேமே

எனனும திருப்பாடலில், தனியசைச் சீர்களாகிய 'பெரி', 'மழு', 'கனல்', 'குறள்' என்பன அவை நின்ற வடியின் முதலெழுத்தோடு மோனை பொருந்தி நிற்றல், இவ்வாறு கட்டளை கொண்டது பொருததமுடைத தென்பதைக் காட்டும்.

9. 'வண்டார்குழலரிவை'
10. 'உண்ணாமுலையுமையாள'
11. 'சடையார புனலுடையான'
12. 'மததாவரைநிறுவி'
13. 'குரவங்கமழ் நறுமெனகுழல'
14. 'வானிறபொலி வெய்துமமழை'
15. 'மையாடிய கண்டன'
16. 'பாலுநதுறு திரளாயின'
17. 'மனமாரதரு மடவாரொடு'
18. 'சூலமபடை சுண்ணப்பொடி'

பண-நட்டபாடை

தானுதன என்பதும், அதன் விகறபங்களாகிய தனனுதன, தனதநதன, தானந்தன, தத்தந்தன, தததாதன, தந்தாதன என்பவற்றுள் ஏற்ப வும், முதல மூன்று சீர்களாகத தானு, அன்றேல் அதன் விகற்பமாகிய தனனு நான்காஞ் சீராகவும் அமைந்தது நட்டபாடை ஐந்தாங்கட டளை

முதற்சீர் தானுவும் அதன் விகற்பமுமு, ஒழிநத மூன்றுமு தனதானுவுமு அதன விகறபங்களுமாக அமைந்தது நட்டபாடை ஆறுங்கட்டளை

'வணடாரகுழ	லரிவையொடுமு	பிரியாவகை	பாகமு'
'வானிற	பொலிவெயதுமு	மழைமேகம்	கிழிதேோடி'

என வருவன.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய முதலாம் திருப்பதிகததை ஆராயு மிடத்து, இந்த யாப்பு விகறபததைத் மீட்டுங் குறிப்பிடுவாம்

19. 'பிறையணி படாசடை'
20. 'தடகில வியமலை'
21. 'புவமவளி கனல்புனல'
22. 'சிலைதனை நடுவிடை'

பண-நட்டபாடை

தன என்னும் அசை பன்னிருமுறை வருதலின், இருபத்து நான்கெழுத் தாலியன்ற அடியானது அறுசீராகவும், நாற்சீராகவும் பிரிதலின், இருகட்டளை விகற்பமாயிற்று.

தனதன தனதன தனதன || தனதன தனதன தனதன
பிறையணி | படாசடை | முடியிடை || பெருகிய | புனலுடை | யவனிறை

என்பது நட்டபாடை ஏழாங் கட்டளையாம்.

தனதனதன தனதனதன || தனதனதன தனதனதன
பிறையணிபடா | சடைமுடியிடை || பெருகியபுன | லுடையவனிறை

என்பது நட்டபாடை எட்டாங் கட்டளையாம் இவ்வாறு நட்ட பாடைக்கு உரைத்த எட்டுக் கட்டளையும் வந்தமை காண்க.

23. 'மடையில்வாளை' -பண்-தக்கராகம்

'இன்னிசையாற் றருந்தக்க ராகத்தேழ் கட்டளையாம்' என்றமையின், இப்பண் ஏழு கட்டளை பெற்றதெனை அறிகின்றாம் அவைதம்மை இறுதியிலே தொகுத்துக் காட்டுவாம்.

தானா எனுஞ்சீர் நான்குமுறை வந்து, ஈற்றில் 'னா' என ஓரசைச்சீர் நின்ற அடிகளால் நடந்தது இச் செய்யுள்

'குழுக்கொள | பூதப் | படையான | கோலக் | கா
தானா தானா தனனா தானா னா

எனவரும்.

24. 'பூவார் கொன்றை' 25 'மருவார் குழலி' 26 'வெங்கள் விம்மு'
27 'முந்தி நின்ற' 28. 'செப்ப நெஞ்சே' 29. 'ஊறுலாவு'
எனவந்த பதிகங்கள் மேலதன் நீர்மைய.

30 'விதியாய் விளைவாய்' பண்-தக்கராகம்

தனனாதன தானன தானன தானா
'பொதியார்பொழில் | சூழ்புக | லிந்நகர் | தானே

என வரும்.

31. 'விழுநீர்மழு' 32. 'ஓடேகலன்' 33 'கணேநீடெரி'
என்பவும் மேலதன் நீர்மைய.

34 'அடலேறமரும்' பண்-தக்கராகம்

தனனா தனனா தனதானா
'தொடர்வா | ரவரைத் | தெறியாரே'

என வரும்.

35. ‘அரையார்விரி’ 36 ‘கலையாமதி’
37. ‘அரவசசடை’ 38. ‘காவினறிகன’

என்பவும் மேலதன் நீர்மைய

39 ‘அநதமும ஆதியும’ பண-தக்கராகம்

தானன தானன தானன தான || தானன தானன தானதாத

தானன தானன தான |' தானன தானன தான

3 ஆம், 4 ஆம அடிகள 1 ஆம, 2 ஆம அடிகளை முறையே ஒதது நிற்பன. பாதியடியில் இரு கோடிட்டுக காட்டியிருக்கின்றும். பாட்டீற்றுசசீா தானு என நீண்டொலிககும் பதிகதது 8 ஆம பாட்டின் முதலடிப் பிறபாதி வேறு உரு எயதி நிற்கிறது

40. ‘பொடியுடை மாரபினா’ பண-தக்கராகம்

தனதன தானன தானன தான || தானன தானன தான

தனதன தானன தான || தான தனதன தான

முதலீரடியைபபோலவே, இறுதியீரடியும் அமைவன தானன தானன என்னும் இருசீாதொடா தான தனதன என நிறறலுணடு.

39 ஆம் பதிகததை இது பெரிதும ஒத்தது அப்பதிகத்தில் தந்த என ஈரெழுதது முதலாம், மூன்றும அடிகளின் ஈறறில அதிகமாக நிற்றலே இரணடறகும வேறுபாடு

41. ‘சிரணிதிகழ்தரு’ பண-தககராகம

தானன தனதன தானன தான |¦ தானன தனதன தான

என நான்கடியும அமையும் 40 ஆம் பதிகததோடு ஒத்து நோக்கு மிடத்து, இப்பதிகத்தில இரண்டாம நான்காம் அடிகள தானன பெறறு நிறைவுறுதலே இரணடறகும் வேறுபாடெனக காண்கினறும்

42 ‘பைம்மாநாகம’ பண-தக்கராகம

தானு தானு தானன தானு தானன தானன தானு

என்னுங கட்டளையடியா னமைந்த இப்பதிகததில, ‘தானு’வானது ‘தானன’, ‘தனதன’, ‘தனனு’ என வருதலுண்டு. இவை யாவும மாததிரையினுல அளவொததன

43. ‘வடந்திகழ் மெனமுலை’ பண-தக்கராகம

தானன தானன தானு தானன தானன தானு

என வருங் கட்டளையடியின் விகற்பஙகளைத் திருநாவுக்கரசு நாயனுர் IV (2) ‘சுண்ணவெண் சந்தனசசாந்து’ என்னும் பதிகத்தின ஆராய்ச்சி யுட் காண்க.

44 'துணிவளர திஙகள' பண-தக்கராகம்

தனதன தானன தானன தான தனதன தானன தான

என நடக்கும் இப்பதிகம 'சீரணிதிகழதரு' என்னும் 41 ஆம் பதிகம் போன்றது

45. 'துஞசவருவாரும' பண-தக்கராகம்

தான தனதனு தானதானு தனதானு

என்னுங் கட்டளையடியினுல இப்பதிகம் நடக்கும். 'பழையனூர', 'அடிகளே', 'பயிற்றவே', 'மூதிரவே' என்னுஞ் சீர்களில் ஈறறயற குற்றெழுத்து விட்டிசைத்துக குருநீர்மை பெற்றது

46. 'குண்டைக குறட்பூதம' பண-தக்கராகம

தானு தனதானு தானு தனதானு

என முதல் மூன்றடியும் வரும் ஈறறடி ஈரெழுத்து நீண்டொலிக்கும்

I (23-30), II (31-33), III (34-38), IV (39-42, 44), V (43), VI (45), VII (46) எனத் தக்கராகதது ஏழு கட்டளையும் வந்தன.

47. 'பலவடைந்த வெண்டலை' பண-பழந்தக்கராகம

தான தான தான தான தானன தான தானா

என வரும்.

48. 'நூலடைநத கொள்கை' 49 'போகமாரதத பூண்முலை'
50. 'ஓலலையாறி' 51 'வெஙகளுலை'

எனபவும மேலதன் நீர்மைய ஈற்றடியி னீறறெழுத்து நீண்டு நிற்றல், இடையிடையே குற்றெழுத்து விட்டிசைத்துக் குருவாய் நிற்றல் என்றிததகைய இலக்கணஙகளை உறறுநோககி உணர்ந்துகொள்க.

52. 'மறையுடையாய' பண-பழந்தக்கராகம

தனதனனு தனதனனு தனதனனு தனனு

என நடக்கும. இரண்டு லகு ஒரு குருவாத லமையு மென முன்னர்க் குறிப்பிட்டாம்.

53. 'தேவராயும' பண-பழந்தக்கராகம

மூவராய | முதலொருவ்வன | மேயதுமுது | குன்றே

வகரவொற்று எழுததுப்பேறு. 'மேயது' எனபத னீறறுக குற்றுகரம அரை மாத்திரை பெற்று, மெய்நீர்மையாக ஒலிக்கும.

தானதான தனனதான தானுதன தானு

என்பதைக் கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம்

54. 'பூத்தேரந்தாயன' பண-பழந்தக்கராகம

தானு தானன தானன தானன தானு தானன தானனு

எனும் முன் னீரடிகளைப்போற் பின் னீரடிகளும் அமைந்து நிற்பன

55. 'ஊறியார்தரு' 56 'காரார் கொன்றை'

57. 'ஒன்னி துன்ன' 58 'அரியும மேவினை'

என்பவும் மேலதன் நீரமைய

59. 'ஓடுங்கும பிணிபிறவி' பண-பழந்தக்கராகம

'தாயகனை | மாடா | தொழுமின்களே'

தானன தான தனனுதனு

என நின்ற ஈற்றடிப் பாதியை இரட்டிக்கக், கட்டளையடியாம் தானன என்பது தனதான ஆதலும், தானன என்னும் முதற்சீ ர்ற்றெழுத்து இரண்டாஞ்சீரை அவாவ, இவ்விரு சீரும் தானு தனன என நிற்பதும் முன்னர்க் காட்டிய விதிகளுககு அமைவன

60. 'வண்டாரங்கப்புனல்' 61 'மறைகொண்டமலர்'

62. 'காளாய போககமே' பண-பழந்தக்கராகம

தனதான தானன தானதன தனதனன

எனவும் பிறவாறும் வரும் காய்சசீர் நான்கு பெற்ற அடிகளால நடப் பன இப்பா தரவுகொசசககலிப்பா எனப்படும்.

'பாலினல்', 'நுணணியான்', 'மையினர்' என்பன 'பாலின்னல்', 'நுண்ணியயான்', 'மயயின்னர்' என ஒலிப்பன.

47 முதல 62 வரையும் எண் பெறறு நின்ற பதிகஙகள் ஆறு யாப்பு விகற்பங்களாக வந்தன. ஆயினும், 'பன்னுபழந் தக்கராகப் பண் ணின்மூன் றுளதாம்' என மூன்று கடடளையே பழந்தக்கராகததுக குச சொல்லபபட்டன எவவெவ் வியாப்பு விகற்பஙகள் ஒரே கட் டளையாய் அமைவ வென்பதை இசை நோக்கி யறிந்துகொளக.

63 'எரியாரமழு 64 'அறையாரபுனல்'

65. 'அடையாரதம புரங்கள' பண-தககேசி

தனனு தானு தானு தானு தானன தானதனு

எனபதைக கடடளையடியாகக கொளளலாம்

66 'பாககமேறுமதி' 67 'வேதமோதி' 68. 'பொடிகொளுரு'

69 'பூவாரமலர்' 70 'வானத்துயர்' 71. 'பிறைகொள்சடை'

72. 'வாரார கொங்கை' 73 'வானுசேரதி' 74 'நறவநிறை வண்டு'

பண-தக்கேசி

மேலே தந்த கட்டளையடியின் ஈற்றிருசீர் விகற்பித்துத் 'தானா தானனா', 'தனனா தானனா', 'தனனா தனதானா' என வருவது மற்றொரு கட்டளையாம் ஈற்றுசசீர் தானதனா, தனனதனா எனவும் வரும்

'பூவார் | மலர்கொண | டடியார் | தொழுவார் | புகழ்வார் | வானோர்கள
தானா தனனா தனனா தனனா தனனா தானனா

'கடிய | விடைமேற் | கொடியொன | றுடையார் | கயிலை | மலையாரே
தனனா தனனா தனனா தனனா தனனா தனதானா

என வரும். 'உன்னரிய தக்கேசிக் கோரிரண்டு வருவித்தார்' எனக் கூறிய இரண்டு கட்டளையும் வந்தன காண்க.

75. 'காலைநன்மாமலர்' பண்-குறிஞ்சி

வண்டணை | கொன்றை | வன்னியு | மத்தம || மருவிய | கூவிளம் | எருக்கொடு | மிக்க
கூவிளம தேமா கூவிளம் தேமா கருவிளம் கூவிளம கருவிளம தேமா
தானன தானா தானன தானா தனதன தானன தனதன தானா

என்பதைக் கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம். பதிகத்து முதற்பாட்டு முதலடியின் இரண்டாஞ் சீராகிய 'மாமலா' (கூவிளம்) தானன என நிற்றலின், அவ்வடியானது

தானன தானன தானன தானா தானன தானன தானன தானா

என நிற்கும். அடுத்துவரும் 76 ஆம் பதிகத்திற் பயின்ற அடிகள் அனைத்தும் இத்தகையனவே

76. 'மலையினார் பருப்பதம' பண்-குறிஞ்சி

இப்பதிகத்தின் கட்டளையடி மேலே குறிப்பிடப்பட்டது. தானன, தனதன எனவும நிற்கும்.

'மலையினா | பருப்பதம | துருத்திமாற | பேறு'

என்னும் பாதியடியை நோக்குக

77 'பொனதிரணடன்ன' 78. 'வரிவளரவிரொளி'
79. 'அயிலுறு படையினார்'

என்னும் பதிகங்கள் மேலே (75, 76 இல) காட்டிய கட்டளையடிகள் விரவி வருவன.

80. 'கற்றுங்கெரியோமபி' 81. 'நல்லார் தீமேவும'
82. 'இரும்பொனமலை' 83 'அடையார்புரம்'
84 'புனையும் விரிகொன்றை' 85. 'கல்லானிழல்'
86. 'கொட்டுமபறை' 87. 'சுடுகூரெரி'

88. 'முற்றுஞ்சடை' 89 'படையாரதரு' பண்-குறிஞ்சி

மா காய் மா காய

எனச் சீர்பெற்று நின்றது.

தானா தனதானா தனனா தானனா

என்பதைக் கட்டளையடியாகக் கொளளலாம்.

90. 'அரனை உள்குவீர' பண குறிஞசி

தனன தானனா

என நடநதது

91. 'சித்தம தெளிவீர்காள்' பண-குறிஞசி

தான தனதானா

என நடந்தது

92 'வாசி தீரவே' 90 ஆம் பதிகம போன்றது.
93. 'நினறு மலர்தூவி' 91 ஆம் பதிகம் போன்றது.
94. 'நீலமா மிடற்' 90 ஆம பதிகம் போன்றது
95 'தோடொர் காதினன' 90 ஆம் பதிகம போன்றது
96. 'மணணி நூரிறை' 90 ஆம பதிகம் போன்றது.
97 'எய்யாவெனறித்' 98 'கனறுடையானை'
99 'வமபார குனறம' 100 'நீடலர் சோதி'
101. 'தணணார திங்கள' 102. 'உரவாரகலை'
103 'தோடுடையான' பண-குறிஞசி

'வமபார | குனறம் | நீடுயா | சாரல | வளாவேஙகை'
தானா தானா தானன தானா தனதானா

என்பதைக் கட்டளையடியாகவும்,

உரவார | கலையின் | கவிதைப | புலவாக | கொருநாளும
தனனா தனனா தனனா தனனா தனதானா

என்பதைக் கட்டளையடியின் விகறபமாகவும கொள்ளலாம. 103 ஆம் பதிகத்தின் 1 ஆம், 5 ஆம் பாடலகளில் அடிமுதலெழுதது அளபெடுத்து இசை நிறைவிக்கும் தோஒடுடையான், ஏஎடுடையான், நாஅடுடையான, காஅடுடையான், பைஇயுடைய, மெய்ய்யுடைய, மைஇயுடைய, கைஇயுடையான என்பன தேமா புளிமா என நின்று இசை நிறைவிதுதன இப்பதிகத்து முதற்பாடலின் முதலடியிற் 'காதில்' என அசசுப் புததகத்திற காணப்படுவது, 'செவி' யெனக்கொள்ளப்படுமோ என்றெண்ணவேண்டியிருககிறது

தோஒ	டுடையா	னொருசெவி	தூய	குழைதாழ
ஏஎ	டுடையான்	தலைகல	னாக	இராதுணணும
நாஅ	டுடையான்	நள்ளிருள்	ஏம	நடமாடும
காஅ	டுடையான்	காதல்செய	கோயில்	கழுக்குன்றே

75 ஆம் பதிகம் முதல் 79 ஆம் பதிகம் வரை குறிஞ்சிப் பண்ணின் முதவிரண்டு கட்டளைகளாகவும், 80 முதல் 89 வரை மூன்றாங் கட்டளையாகவும, 90 முதல் 96 வரை நான்காங் கட்டளையாகவும், 97 முதல் 103 வரை ஐந்தாங் கட்டளையாகவும் கொள்ளலாம்.

104. 'ஆடல் அரவசைத்தான்' — பண-வியாழக்குறிஞ்சி

'ஆடல | அரவசைததான் – அரு – மாமறை | தான்விரிததான் – கொன்றை
சூடிய | செஞசடையான் – சுடு – காஅ | டமாசதபிரான்
எடவிழ | மாமலையான – ஒரு – பாக | மமார்ந்தடியாா – ஊதத
ஆடிய | எமயிறையூா | புகலிப் | பதியாமே'

தான தனதனஞ – தன – தானன தானதஞ – தான
தானன தானதஞ – தன – தான தனதனஞ
தானன தானதஞ – தன – தான தனதனஞ – தான
தானன தானதஞ தனஞ தனதாஞ

'வெளள | மதுசடைமேற – கரா – தானவிர | வாரபுராவகள – மூனறும
கொள்ள | எரிமடுத்தான – குறை – விளறி | யுறைகோயில்
அளவல | விளைகழனி – அழ – காவிரைத | தாமரைமேல் – அன்னம
புளளினம | வைகியெழும் | புகலிப் | பதிதானே'

தான தனதனஞ – தன – தானன தானதஞ – தான்
தான தனதனஞ – தன – தான தனதாஞ
தான தனதனஞ – தன – தானன தானதஞ – தான
தானன தானதஞ தனஞ தனதாஞ

தான தனதனஞ என்றுவது, அதன் விகற்பமாகிய தான தனதாஞ என்றுவது, அன்றேல் தானன தானதஞ என்றுவது வருவது இப் பதிகத்தின் கட்டளைத்துண்டம் முதல் மூன்றடிகளில் இவ்விரண்டு கட்டளைத்துண்டம் வருவன. ஒரடியிலுள்ள இரு கட்டளைத்துண்டங்கட் கிடையில் தன என்னும அசைச்சீர் நிற்கும். முதலாம், மூன்றுமடிகளின ஈற்றில் தான என்னும் வாய்பாட்டுத் தனிச்சொல் வரும். நான்காமடி, ஒரு கட்டளைத்துண்டமும் தனஞ தனதாஞ என இரு சீருஞ் சேர்ந்து அமையும்.

105 'பாடலன நானமறையன' — 106 'மாறிலவுணர அரணம'
107 'வெந்தவெண்ணீறணிந்து' — 108 'மின்னியல் செஞ்சடைமேல்'

இவை 104 ஆம் பதிகத்தின் நீரமைய.

109. 'வாருறு வனமுலை' — 110. 'மருசதவன வானவர'
111. 'அருத்தனை அறவனை' — 112. 'இனகுரலிசையெழும்'
113. 'எரித்தவன் முப்புரம' — 114 'குருசதவன குருகவன'
115. 'சங்கொளிர் முன்கையர்' — பண்-வியாழக்குறிஞ்சி

தானன தனதன தானதஞ

என்பதைக் கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம்.

116. 'அவவினைக் கிவவினை' 117. 'காடதணிகலம' பண-வியாழக்குறிஞசி

இவ்விரு பதிகங்களும் திருநாவுக்கரசு நாயனுர் தேவாரத்தில வந்த திரு விருத்தம் போன்று, கட்டளைககலித்துறை இலக்கணமமைநது நின் றன. 116 ஆம் பதிகத்து முதற் பத்துப் பாடல்களும் ஏகாரவீறு கொள்ளாதமைந்தன. திருவிருததததிற்குரிய பண் வியாழக்குறிஞ்சி யென இங்கு குறிக்கப்பட்டிருததலின், அங்கும அஃது அமையும்

118. 'சுடுமணியுமிழ்நாகம' பண-வியாழககுறிஞசி

விளம காய விளம் காய

என நாறசீரடியான் நடந்த கொச்சகவொருபோகு

தனதன தனதான தானன தனதான

என்பதைக கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம்.

119. 'முளளினமேல முதுகூகை' பண்-வியாழககுறிஞசி

காய் காய மா மா

என நாற்சீரடியான் நடந்த கொசசகவொருபோகு. 'ஆடலான்', 'பாட லான்', 'ஓடலாற', 'காடலாற்', 'பாடெலாம்' என்னுஞ் சீர்களில் இரண்டா மெழுத்து விட்டிசைத்துக் குருவாயிற்று.

120. 'பணிதவர் அருவினை' 121. 'கடைமரு திரிபுரம'
122 'விரிதரு புலியுரி' 123. 'பூவியல் புரிகுழல்'
124 'அலர்மகள் மலிதர' 125. 'கலைமலியரவலகுல்'

பண-வியாழக்குறிஞசி

தனதன தனதன தனதன தனதன

என்னுங் கட்டளையடியால் நடநதன.

ஈற்றடி யீற்றுச்சீா தனனு என நிற்கும. ஓரோவழி இரண்டாமடி ஈற்றுச்சீரும் அவ்வாறு நிற்கும 120 ஆம் பதிகப் பாடல்களின் ஈற றடியில் 'அந்தணை | யாறே' என்னுமிடத்து, ஐகாரங குறுகியது. தனனு என்பது தானு என நின்றது. இவ்வாறு இரணடு லகு ஒரு குருவாதல் அப்பதிகத்தில இன்னுஞ் சில விடங்களிற் காணப்படுவ மூடுகியல் எனப்படும். அராகததினுல் நடத்தலின், இக்கடடளை திருவராகம எனப்பட்டது ஏடெழுதுவோர் கையில் இது திரு விராக மாயிறறு

126. 'பகதத்தால வந்தெப்பால' (திருத்தாளச்சதி) பண-வியாழககுறிஞசி

தநததா தந்தததா தணாதணாத தநதனத || தானு தானு தானுனு தனதன தனனதனு

'பிச்சைக்கே யிச்சிதது' என வல்லொற்றுப் பயின்று வருமிடஙகளில தந்தததா வானது தத்தத்தா ஆகும். தாளச்சதியாதலின், வண் ணத்தி னியல்பு பெற்றது.

127 'பிரமபுரத்துறை' (திருவேகபாதம) பண்-வியாழக்குறிஞ்சி

பதினோராம் பாடல்,

கொச்சை | யணணலைக் | கூடகி | லாருடன் | மூடரே

என ஐஞ்சீரடியால வந்தது. அஃதொழிந்த பாடல்கள் நாற்சீரடியால் நடப்பன.

128. 'ஒருருவாயினை' (திருவெழுகூற்றிருககை) பண-வியாழக்குறிஞசி

அகவலெனப்படும் ஆசிரியப்பா.

வியாழக்குறிஞ்சிப் பண்ணுககுக கட்டளை ஆறு எனச் சொல்லப்பட்டது. யாப்பு விகற்பங்கள் ஒன்பது வருகின்றன

I (104—108), II (109—115), III (116—117), IV (118), V (119), VI (120—125), VII (126), VIII (127), IX (128)

ஈற்றில்நின்ற மூன்றும் (திருத்தாளசசதி, திருவேகபாதம், திருவெழுகூற்றிருக்கை) எண்ணப்படாம விருக்கலாம்.

129. 'சேவுயருந்திண்கொடியான' 130 'புல்லைகதும பொறிகலங்கி'

131. 'மெயததாறு சுவையும' 132 'வரிசையும வடவாலின'

பண-மேகராககுறிஞசி

காய காய காய காய மா மா

என அறுசீரடியான் நடநதது.

தானதன தனதான தனதனன தானான தான தான

எனவும், இதன் விகற்பமாகவும அடிகள் வருவன.

133 'வெந்தவெண் பொடிபூசு' பண-மேகராகக்குறிஞசி

தானன தனதான தானன தான தனதனன

எனபதைக் கட்டளையடியாகக கொள்ளலாம். முதறசீர் தனதன ஆதலும், ஈறறிருசீரும் தானன தானதன எனநிற்றலும் அமையும். சிற்சில அடிகள் எழுத்து மிககுநினறன

134 'கருத்தன கடவுள்' பண-மேகராககுறிஞசி

திருமந்திரயாப்பு. திருநாவுககரசுநாயனர் நான்காந்திருமுறை, 16, 17, 18 ஆம் பதிகங்களை நோககுக

135. 'நீறுசேரவதொர் மேனியர' பண-மேகராககுறிஞசி

தான தானன தானன தானன || தான தானன தானன

என்னும் முன்னீரடிகளைப்போலப் பின்னீரடிகளும் அமைவன.

136. 'மாதர் மடப்பிடியும' யாழ்முரிபபதிகம

தான தனததனன — தன — தானன தானன || தன தன தன தன தனதன தனன

என்னும் கட்டளையடியின் இரண்டாஞ்சீரின் முதலில் நிறகும் லகு முதறசீரீற்றினையடைய அவ்விருசீரும் தானன தானதன ஆதலும், இடை

யிடையே சில குற்றெழுத்துகள் நீண்டொலித்து இசை நிறைவித்த லும் அமையும்

'பாவுபுகழ மேகராகக் குறிஞ்சிப்பா விரண்டு' என மேகராகக் குறிஞ் சிக்கு இரண்டுகட்டளை சொலலப்பட்டன யாழ்முரிப்பதிகம் அப் பண்ணினைச் சாராது 129 முதல் 135 வரையும் எண் பெற்ற பதிகங் கள் நான்கு யாப்பு விகற்பங்கள பெற்றன பின்லிரண்டு யாப்பு விகற்பங்கள் ஓசையொத்த நீர்மைய

இத்திருமுறையின் ஈற்றில நின்ற யாழ்முரித திருப்பதிகத்தை, இசைப் பாவின் பகுதியவென ஒருசாராசிரியர் கூறும முகங்கொ, கொச்சகம், முரி யென்பவற்றுள் முரியெனக் கொள்ளலாம் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனுர் இத்திருப்பதிகத்தை யாழிலிசைக்க மாட டாமையின், யாழினை முரிக்க முயன்றுராதலின், இது யாழமுரி யாயிற்று எனப் பிற்காலத்தார் சிலா கூறுவர்.

இரண்டாந திருமுறை.

1. '**செக்கெலக்கழனி**' 2 '**விண்டெலாமலர**'
3 '**பூவலாநதன**' 4 '**கரையுலாங்கடல**' பண-இநதளம

தான தானன தானன தானன தானனு

என நடக்கும. முதறசீராகிய தான, தனன வாதலும், இடைநின்ற சீர் களின் ஈற்று லகு அடுத்த சீரினை அவாவுதலும் அமையும.

5. '**நீடல்மேவுநிமிர்**' 6. '**கோடலகோங்கநகுளிர்**'
7. '**வனனிகொனறைமத**' 8 '**வானுலாவுமதி**' பண-இநதளம

தாத | திநததடம | என றரு | விதநிரள | பாயகதுபோய
தநத தநததன தானன தானன தானனு

எனனுங் கட்டளையடியின் முதற்சீர் தான எனவும், தனன எனவும நிற பதும், தந்ததன என்னும் இரண்டாஞ்சீா தானதன வாதலும அமை யும் இரண்டாஞசீா முதலில நின்ற குருவை முதற்சீா ஈற்றிற சேர்ததுத்,

தானனு த – னன தானன தானன தானனு
'வானுலா | வு – மதி | வநதுலா | வுமமதில | மாளிகை'

எனக கொள்வது முண்டு

9 '**களையும வலவினை**' 10 '**சிரிஞைமணி**' பண-இநதளம்

இவை இத்திருமுறையின் முதல நான்கு பதிகம போலவன.

11 '**கலலானை நானமறை**' 12 '**மறையானை மாசிலா**'
13 '**நீறானை நீளசடை**' 14. '**சடையானைச் சநதிரன**'
15. '**நீரானே நீள்சடை**' 16. '**அயிலாரும அமபத**' பண-இநதளம்

திருமந்திர யாப்பினைப் பெரிதும் ஒத்தது. இங்கு ஈற்றடி எழுத்துக் குறையாது நின்றது.

17 'கிலவும புனலும' 18. 'சடையா யெனுமால்'
19. 'அறத்தாலுயிா' 20 'தொழுமா றுவலாா'
21 'புனலாடிய' 22 'திகழுக திருமால்'
23. 'மழையாா மிடறு' 24 'பொனனோ் தருமேனி' பண-இநதளம்

இவை

தனனு தனனு தனனு தனனு
எனும் நாற்சீரடியால் நடந்தன, முதற்சீா தானு எனவு மமையும.

25. 'உகலியாழ கடல' 26 'புடையினுா புள்ளி'
27. 'குலவு பாாிடம' 28 'தொண்டேலா மலா' பண-இநதளம

தனன தானன தான தானனு
எனும் நாற்சீரடியால நடந்தன முதற்சீராகிய தனன, தான ஆதலும் அமையும்.

29 'முனணிய கலைபபொருளும' 30 'மறமபய மலைதவா
31 'சுறறமொடு பறறவை' 32 'திருத்திகழ மலைசசிறுமி'
33 'ஏடுமலி கொனறை' 34 'முததனமிகு மூவிலை' பண-இநதளம

தானதன தானதன தானதன தானு
என்பது கட்டளையடி தான வெனபது தனன, தகத, தந்த, தய்ய வாத லும், சீர்ற்றெழுத்து வருஞ்சீர் முதலை யவாவுதலும நாம முன்னாக் காட்டிய விதிகளுக் கமைவன. இவ்வாறு வரும் திரிபுகளா லெயதிய விகற்பஙகள் சில பின் வருவன

'முனனிய | கலைபபொருளும | மூவுலகில | வாழ்வும'
தானன தனததனன தானதன தானு

'வணடிரை | மதிசசடை | மிலைத்தபுனல | சூடிப'
தானன தனததன தனததனன தானு

'எணணிலி | மறைப்பொருள | விரிதவ | ரிடஞ்சீா'
தானன தனத்தன தனததன தனனனு

காய்ச்சீாமுன நோ்முதறசீா வந்து ஒன்றுதலையும், விளசசிர்முன் நிரை முதறசீா வந்து ஒன்றுதலையும நோக்குக ஈறறயற்சீா காய ஆயின், ஈற்றுச்சீா தேமாவாகும், விளம் ஆயின, புளிமா வாகும. நோ்முத லடிகள் பதினுன்கெழுத்தும, நிரைமுதலடிகள் பதினைந்தெழுத்தும் பெற்றன.

35. 'பரவககெடும வலவினை' 36. 'சீராா்கழலே தொழுவீா்'
37 'சதுரமமறை' 38 'கித்தலுக நியமம' பண-இநதளம

'வானோரமறை | மாதவத | தோாவழி | பட்ட
தேனுாபொழில | சூழ்மறைக் | காட்டுறை | செலவா
ஏனோதொழு | தேததவி | ருநதீ | யென்கொல
காணுாகடு | வேடுவே | னுன | கருததே

தானனதன தானன தானன தானு

என்பது கட்டளையடி. ஈற்றடியில ஈற்றயற்சீரின ஈற்றில நின்ற லகு ஈற்றுச்சீர் முதலாயிற்று 'னைக | ருததே' எனப் பிரியினும் அமையும

பலகாலஙகள | வேதஙகள | பாதஙகள | போற்றி

தனனுதன தானன தானன தானு

என ஒற்று நீக்கி அலகிட்டுககொளக. தானுதன எனனும் முதற்சீர் தனனுதன என நின்றது முன்னாக் கூறிய விதியினுல் அமையும்.

39 'ஆரூர் தில்லை' (திருக்ஷேத்திரககோவை) பண-இந்தளம

திருநாவுககரசு நாயனர் திருததாண்டகம் போனறதெனினும், மாஙகனிச் சீர் பயின்று வருதலால, விகற்ப மெயதியது அலகிடுமிடத்து, இசை நிறையுமபொருட்டு, ஒற்றுப் பெயது விரித்தலும், ஒற்று நீககித் தொகுத்தலுமம, நெட்டெழுததைக குறுககலும், குற்றெழுத்தினை நீட்டலுமாகும் என்னும் விதி இஙகு அமையும்

'அட்டானமென்	றோதிய	நாலி	ரணடும
அழகன்னுறை	காவனைத	துந்து	றைகள
எட்டாந்திரு	மூர்த்தியின்	காடேன்	பஃதும
குளமூனறும்	களமஞசும	பாடி	நானகும
மட்டாருகுழ	லாளமலை	மஙகை	பஙகன
மதிக்குமிட	மாகிய	பாழி	மூனறும
சிட்டானவன்	பாசூரென	றேவி	ருமபாய
அருமபாவஙக	ளாயின	தேயந்த	றவவே'

தேமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
தேமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாஙகாய	புளிமாஙகாய	தேமா	தேமா
தேமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
தேமாஙகனி	தேமாஙகாய	தேமா	தேமா
புளிமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா

எனவும,

'ஆரூர்தில்லை	யமபலம	வலலம	நலலம
வடகசசியு	மசசிறு	பாககம	நலல
கூரூர்குட	வாயிலகு	டநதை	வெணணி
கடலசூழகழிப்	பாலைதென	கோடி	பீடார
நீரூரவயல	நினறியூர	குன்றி	யூரும
குருகாவையூர	நாரையூர	நீடு	கானப்
பேரூரநன்	னீளவயல்	நெயததா	னமமும
பிதற்றாயபிறை	சூடிதன்	பேரி	டமமே'

தேமாங்கனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
தேமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
தேமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா
தேமாஙகாய	கூவிளம	தேமா	தேமா
புளிமாஙகனி	கூவிளம	தேமா	தேமா

எனவும் நின்றன கொச்சகவொருபோகினுள் மாஙகனிச்சீர் வரலாம். பிற்காலத்தாரும 'கலிப்பாவில விளஙகனிவந் தாஞ்சீ ரடையா' என் றமையின், மாங்கனிச்சீர் கொண்டார

'தேவுவநத இந்தளததின் செய்திககு நான்கு' என்றமையின், இநதளப் பண் நான்கு கட்டளை கொணடது I (1-10), II (11-28), III (29-38), IV (39) எனக கொளளலாம் இவற்றுட சில யாப்பு விகற்பமுற்றன வெனினும, ஓசை பெரிதும ஒத்துவருதல கருதி, இவவாறு கொள வதில இழுக்கிலலை.

40 'எமபிரான எனககமுதம'
41 'மண்புகார வானபுகுவா'
42. 'அககிருநத ஆரமும'
43 'களளாரநத பூஙகொனறை'
44. 'துனனமபெய கோவணம'
45. 'தையலோர கூறுடையான'
46 'பாலூரும மலைபபாமபு'
47 'மட்டிடட புனனையங'
48 'கண்காட்டு நுதலான'

பண-சீகாமரம

பா தரவுகொச்சககக்கலிப்பா, சீகாமரப்பண்ணின் முதற்கட்டளை

49 'பண்ணின நேர்மொழி'
50 'குனறவாரசிலை'
51 'நீருளார கயல'
52 'கருந்தடங கண்ணின'
53 'விணணமாநதன'

பண-சீகாமரம

தான தானன தான தானன
தான தானன தான தானன
தான தானதன — தன — தானு தானதன

என்னும் முற்பாதியைப்போலப், பிற்பாதியும் அமையும. தானதன (கூவிளஙகாய) என நின்ற ஈற்றுச்சீர், தானுன (தேமாங்காய), தனதானு (புளிமாங்காய்), தனதனன (கருவிளங்காய) எனவும வரும்.

இது சீகாமரப் பண்ணின் இரண்டாங் கட்டளை

54 'உருவாரநத மெல்லியல'
55. 'நலசசங்க வெண்குழை'
56. 'பொங்குநூல மாரபினீர'
57. 'பெண்ணமருந திருமேனி'
58 'கலைவாழும அஙகையீர்'

பண-காநதாரம்

தனதான தானதனு தான தானு தனதானு

என்பது கடடளையடி 'கோயிலே' என்பது இடைநின்ற எழுத்து விட்டிசைத்துக் குரு வாதலின், தானுனு ஆகும், தானதனு நின்றவிடத்துத தானுனு நிற்றல் அமையும்.

59 'நலங்கொள முத்தும' 60 'சிநதை யிடையார'
61. 'உண்டாய் நஞ்சை' 62 'காயசசெவவி'
63 'மின்னுனு சடைமேல' 64 'தேவர சிறியோம' பண-காநதாரம

தனனு தனனு தனனு தனனு தனதானு

என்பது கட்டளையடி. தனனு நின்றவிடத்துத் தானு நிற்றல் அமையும்.

65 'கறையணி வேலிலர' 66 'மநதிரமாவது நீறு'
67. 'மண்ணுமோர் பாகம' 68 'வானமா திங்களும்'
69. 'பெணணமர் மேனி' பண-காநதாரம

திருநாவுக்கரசு நாயனுர் தேவாரத்தில, நான்காந திருமுறையின் 2 ஆம் பதிகமாகிய 'சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்து' பெற்ற கட்டளையடியும் அதன் விகற்பங்களுமே இங்கு வருவன.

70. 'பிரமனூர்வேணு' 71 'திருநதமதிசூடி'
72. 'பநதரர் விரல்மடவாள' 73 'விளங்கியசீர்ப பிரமனூர'
74 'பூமகனூர' பண்-காநதாரம

இவை கலியடியின்மேல் இரண்டு மாசசீா அதிகமாகப் பெற்றுவரும் அறுசீரடியால நடந்தன

பநதார	விரலமடவாள	பாகமா	நாகமபூணடு
அரதார	அரவணிநத	அம்மான்	இடமபோலும்
வந்தார	மடமாதி	கூததாட	வார்பொழிலில்
செநதேன	தெளியொளிரத	தேமாங	கனியுதிர்க்கும

என மாசசீ ரிரண்டும் நீங்கியவழித், தரவுகொசசககலிப்பா வாதல் காண்க.

75 'விண்ணியங்குமதிக்கணணி' பண-காநதாரம

விணணி	யஙகுமதிக்	கணணியான — விரி	—	யுஞசடைப
பெணண	யஙகொளதிரு	மேனியான் — பெரு	—	மானனற்
கணண	யஙகொளதிரு	நெற்றியான — கலிக்	—	காழியுள
மணண	யஙகொளமறை	யானரேத்து — மலாப்	—	பாதனே

என நிற்றலின்,

தான தநததன தானனு — தன — தானனு

என்பது கட்டளையடியாயிற்று 'ஏத்து' என்பத னீற்றுக் குற்றுகரம் அலகு பெறுது.

76. 'வாடிய வெண்டலே' பண்-காநதாரம

மேலே காட்டிய கட்டளையடியின் விகற்பமாகிய

தான தநததன தான தானன தானஞ

என்னும் அடியால் நடந்தது.

3, 4, 5, 6 என்னும எண்களுளள பாடலகளில்,

'காயநத | துவவுமனறு | காம | னைநெறறிக | கணணிஞல'

'தெரிநத | துவவுஙகணே | யொன்று | முபபுரஞ | சென்றுடன்'

என்பனபோலத, 'து' முற்றுகரமாய் நின்று, வகர மெயயும் எய்தப் பெற்று நிற்கும் இடையிடையே மெய்களை நீக்கிச் சந்தவாய்பாட்டி லமைதது்கொள்ளுதலும் வேண்டும் தான தந்ததன என்னும் முத லிருசீரும் தானன தந்தன ,என நிற்றலும் பொருந்தும்.

77. 'பீடிஞற பெரியோர' 78. 'ஒளிரிளமபிறை' பண-காந்தாரம

தான தானன தானஞ தான தானன தானஞ

என்னுங் கட்டளையடியால் நடந்தது

79. 'பவனமாயச்சோடையாய்' பண-காநதாரம்

தனதஞ தானஞ தானஞ தானஞ தான தாஞ

என்னுங கட்டளையடி பெற்றது.

80. 'வரியமறையார பிறையார' பண-காந்தாரம

தனன தனஞ தனஞ தனஞ தனஞ தனஞ

என்னுங் கடடளையடி பெற்றது ஈற்றடி ஈற்றுச்சீர் தனதஞ என நின் றது.

81 'பூததகின படையினீர' பண்-காந்தாரம்

தரவுகொசசககலிப்பா, நான்கு காய்சசீரால் நடந்து, ஓரோவழி விளச் சீரும் பெற்றது.

82 'பண்ணிலாவிய மொழி' பண-காநதாரம்

தான தானன தானன தானன தனஞ

என்னுங் கட்டளையடி பெற்றது காந்தாரப்பண்ணுககு உரித்தாக, 54 முதல் 82 வரை எண் பெற்று நின்ற பதிகங்கள் பத்து யாப்பு விகறபங்களாக அமைந்தன கட்டளை மூன்று எனச் சொல்லப்பட் டமையின், ஒரு கட்டளையிலே பல யாப்பு விகற்பங்கள் வந்தன வென் பது தெளிவாகிறது.

83. 'நீலநனமாமிடறறன' பண்-பியந்தைக்காநதாரம

திருநாவுக்கரசு நாயஞர் தேவாரம், நான்காந் திருமுறை, 8 ஆம் பதிக மாய் இப்பண் பெற்றுநின்ற 'சிவனெனும் ஓசை' போன்றது.

84 ‘காரைகள்கூகைமுலலை’ 85 ‘வேயுறுதோளிபஙகன’
86. ‘உரையினில வநதபாவம’ 87 ‘கேரியனுதமலலன’

என்னுமிவை மேலதன் நீர்மைய

88 ‘துளிமண்டியுண்டு’

பண-பியநதைக்காநதாரம

தனதன தநத தான தனதநத தான தனதநத தான தனனு

என மேலே நினற கடடளையடியின முதலிருசீரில ‘தன’ நீஙகுதலா லெயதிய

தனதநத தான தனதநத தான தனதநத தான தனனு

எனபதைக கடடளையடியாகக கொளளலாம தனதந்த எனபது தானன ஆதலும், பிறவும தொடக்கததிற் றந்த சநதவிதிகளுக் கமைவ

89 ‘அறையும பூமபுனல்’ 90 ‘எநதையீசன’
91 ‘பொஙகுவெணமணல’ 92 ‘படடமபாலநிறம’
93 ‘புரைசெயவலவினை’ 94 ‘சாகையாயிரம’
95. ‘பாடல்வண்டறை’ 96 ‘பொஙகுவெணபுரி’

பண-பியநதைககாநதாரம

தான தானன தானு தானன தானன தானு

எனனுங கடடளையடியால நடநதது தான என்பது தனன ஆதல், தானன எனபது தனதன ஆதல, நினறசீரீறு வருஞ்சீர்முதலை யவாவு தல் எனனு மிவறறால விகறபமெய்திய அடிகளுஞ் சிலவுள I (83–87), II (88), III (89–96) எனப பியநதைககாநதாரத்துக்கு மூன்று கட டளை யமைதல் காணக

97 ‘நமபொருள நமமககள’ 98 ‘வரைததலைபபசுமபொன’
99 ‘இனமுகன முகாளை’ 100 ‘படைகொள் கூறறம’
101 ‘பருககையானைமத்தகம’

பண-நடடராகம்

தநத தநத தநத தநத தநத தநத தநதனு

எனனுங கடடளையடி பெறறது தந்த எனபது தான எனவும், தனன எனவும, தநத எனவும வருதலமையும் நான்காஞ்சீரில் ஓரெழுததுக குறைதலினு லெயதிய

தநத தநத தநதனு தநத தநத தநதனு

எனனுமடி *99* ஆம், *100* ஆம, *101* ஆம பதிகஙகளிலே பயின்று வரு கிறது

102. ‘அன்னமென்னடை’ 103 ‘புலகுபொனனிறம’
104. ‘பொடிகொளமேனி’ 105 ‘மினனுலாவிய’
106. ‘என்ன புண்ணியம’ 107 ‘விருதுகுனறமா’
108. ‘வடிகொள்மேனியா’ 109. ‘நீலமாநதரு’
110 ‘செமபொனர்தரு’

பண-நட்டராகம்

தான தானன தானன தானன தானன தனதானு

எனபது கடடளையடி தான என்பது தனன ஆதலும், தானன என்பது தனதன ஆதலும் சநதவிதிககு அமையும்

111 **'தளரிளவளரென'** பண-நட்டராகம

தனதன தனதன தனதானு தானு தனனு தனதானு

என்பது கடடளையடி முதற்பாடல இரண்டாமடியில் 'வரையாஅர்த் | தாடும்' என அளபெடை வந்தது தானு தனனு என்னுஞ் சீர்களதம் மொடு மாததிரையளவொதத தனதன தனதன என வருதலும், சநத விதிககமையப் பிறவாறு வருதலும கொளளபபடுவ

112 **'மாதொராகூறு'** பண-நடடராகம

தான தானன தான தானன || தான தானன தானனு

என மூன்றும நான்காம அடிகள அமைவன முதலடி மூனறுமடி போனறது இரண்டாமடி நானகாமடியிற சிறிது விகற்பமுற்றுத, தானுனு என ஈறறுசசீரபெறும நட்டராகப பணணிறகு நானகு யாப்பு விகற்பஙகளபெற்றும கடடளை யிரண்டெனக கூறப்பட்டது

113 **'பொடியிலஙகும'**
114 **'தொணடரஞசு'**
115 **'வெஙகளவிமமு'**
116 **'கூனறறிஙகள'**
117. **'மணடுகஙகை'**
118 **'பொடிகள பூசி'**
119 **'தழைகொள சநதும'**
120. **'சாநதமவெண்ணீ'**
121 **'முனனமகினற'**
122 **'விடையதேறி'** பண-செவவழி

செவவழிப் பணணுக்குரிய இப்பததுப் பதிகங்களின் முதற்பாடல் முத லடி முதறசீரினை மேலே எண்ணினை யடுததுநின்ற முதற்குறிப்பாகத் தநதிருக்கினறும இவை யாவும் தானதானு என்றுவது, தனனதானு எனறுவது நிறகக காண்கினறேம எலலாப பாடல்களின் எலலா வடிகளிலுமுளள முதறசீர்களும இவவாறே அமைந்து நிறகின்றன. இனி, இரணடாஞசீாகள தன எனனும அசைசசீராக நிறகின்றன. தானன எனனுஞசீர் மும்முறைவநது அடி நிரம்புகின்றது அடி யீறறெழுதது நீணடொலிககினறது அஙஙனமாதலின்,

தானதானு — தன — தானன தானன தானனு

என்பது இயலபினமைந்த கட்டளையடியெனக் கொளளல்வேண்டும. ஆயினும, இககாலததில இப்பண்ணினை ஓதும் இசையாளர்

தொணடாஞ	சு — களி	றுமமடக	கிச்சுரும	பாாமலா
இணைடைகட்	டி — வழி	பாடுசெய	யும்மிட	மென்பாால
வணடுபா	ட — மயி	லாலமான்	கன்றுதுள	ள — வரிக்
கெணடைபா	யசசுனை	நீலமொட்	டலருஙகே	தாரமே

எனக் கூவிளம் (தானனு) என்னுஞ்சீரை ஐந்துமுறை யிசைததுப் பாடக்

கேட்கின்றேம். ஆதலின்,

தானனு தானனு தானனு தானனு தானனு

எனவுங் கட்டளையடி கொள்ளலாம். இந்தப்பண்ணுக்கு ஒரு கட்டளையே கூறப்பட்டது. 121 ஆம் பதிகத்திற் சில அடிகள் இக்கட்டளைக் கமையாது எழுத்துக் குறைந்து நிற்கின்றன இத்திருமுறையின் 8 ஆம் பதிகமாய் இந்தளப்பணணிலமைந்த 'வானுலாவும் மதி' யென்னுந் திருப்பதிகத்தின் ஆராய்ச்சியை நோக்குக

மூன்ரும் திருமுறை

1. 'ஆடினுய் நறுநெய்' பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

தான தானன தானன தானன || தான தானன தானன தானன

தான தானதனு – தன – தானன தானதனு

என்னும் முற்பாதியைப்போலப் பிற்பாதியும் அமையும் இரண்டாந் திருமுறையின் 49 ஆம் பதிகமாயச் சீகாமரப்பண்ணிலமைந்த 'பணணின் நேர்மொழிமங்கை' யினின்று சிறிது வேறுபட்டது

2. 'பந்துசேர் விரலாள'

மேலதன் நீர்மையது.

3. 'இயலிசையெனும் பொருள்' 4. 'இடரினுந் தளரினும்' பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

தனதன தனதன தனதனனு

என நடந்த நான்கடிகளும்,

தனனுதன தநதன தானன தனதனனு

என வந்த ஈரடிகளும் பெற்றது ஈற்றுச்சீராகிய தனதனனு என்பது தானதனு எனவும் வரும்

5. 'தக்கன்வேள்வி' பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

தான தானன தானன தானன || தான தானன தானன தானன

தான தான தனதன தானன || தான தானன தான தானு

என நின்ற நான்கடியில, முன்னீரடியும் ஒரெதுகை. பின்னீரடியும ஒரெதுகையாக அமைவன சீர்றெழுத்து அடுத்தசீர் முதலையெயது தலால அடையும் விகற்பங்களுஞ் சிலவுள.

6. 'கொட்டமேகமழும' பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

தான தானதனு தானு தா்னு || தான தானன தானன தானு

தான தானன தான தானன || தான தானன தானனு

என நின்ற நான்கடியில் முன்னீரடியும் ஒரெதுகை, பின்னீரடியும ஒரெதுகையாக அமைந்தன.

7. 'கண்ணுதலானும' 8. 'சடையுடையானும்' பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

அகைகயில்	அகைகழல்	ஏந்தி	ஞனும — அழ — காசவே
கைகையைச	செஞசடை	சூடி	ஞனும் — கட — வின்னிடை
பொஙகிய	நஞ்சமு	துணட	வனனும் — புக — விகககர்
மஙகைால்	லாளொடும	வீற்றி	ருகத — மண — வாளனே

என்பதில் 'அழ', 'கட', 'புக', 'மண' என்னும் அசைச்சிர்கள் தத்தம் முதற்சீரொடு மோனை ஒன்றி நிறறல் காண்க,

தானனு தானனு தான தானு — தன — தானனு

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் இவ்வாறன்றி,

தானனு தானனு தானனு தானன தானனு

எனக்கொண்டு பாடுதலுமுண்டு

9. 'கேள்வியா நாளதொறும' 10 'அலவளா தண்மதி'
11. 'மினனியல செஞ்சடை' 12 'வேதியன விண்ணவா'

பண-காநதாரபஞசமம

தானன தானன தானன தானன தானனு

எனக் கடடளையடி கொள்ளலாம்.

13. 'மினனன எயிறுடை' 14 'ஆரிடம் பாடிலா'
15 'மந்திரம மறையவை' 16. 'நிணமபடு சுடலையின்'
17 'மருவமர் குழலுமை' 18 'துளமதி யுடைமறி'
19 'எரிதர அனல்கையில்' 20 'மாதமர் மேனியன'
21. 'நனவிலும கனவிலும' 22. 'துஞ்சலுக் துஞசலில்'
23. 'உருவினர் உமையொடும'

பண-காநதாரபஞசமம

விளம் விளம் மா விளம் என்னுஞ் சீர்களைப் பெற்றுநின்ற அடிகளை யுடைய இவை, திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம, நான்காந் திரு முறையின் 10 ஆம் பதிகமாய்க், காந்தாரபஞ்சமப் பண்ணுக்கே உரிமை யாகிய 'முளைக்கதிரிளம்பிறை' போல்வன

தானன தனதன தான தானன

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் தானன வும், தனதன வும் ஒதத நீரமைய. தானு வானது தனனு வெனவும் அமையும். 'காநதார பஞ்ச மததின் கட்டளை மூன்றுக்கினா' என்றமையின், I (1-6), II (7-12), III (13-23) எனக் கொள்ளலாம்

24 'மண்ணினலலவண்ணம' 25. 'மருநதுவேண்டில்லிவை'
26. 'பிடியெலாம பினசெலப்' 27. 'படையினா வெண்மழுப'
28. 'காலையாா வண்டினம' 29. 'வாருமனனுமமுலை'
30. 'பைத்தபாமபோடரை'

பண-கொலலி

தானனு தானனு தானனு தானனு

எனக் கட்டளையடி பெற்றது தானனு ஓரோவழித் தனதனு ஆதல் அமையும்.

31. 'திரைதரு பவளமும' 32 'வனனியு மததமும்'
33. 'நீரிடைத துயின றவன' 34 'வண்ணமா மலர்கொடு'
35. 'முனனைநான மறையவை' 36 'சதநமாா அகிலொடு'

இவையும் மேலவற்றின் நீர்மைய. சில பதிகங்களுள் தனதனு என்னுஞ் சீர் பெரிதும் பயின்று வந்தது. 24 முதல் 36 வரை கொல்லிப்பண் ணின் முதற்கட்டளை.

37. 'காமுனமமலா' 38. 'வினவினேனறி'
39. 'மானினோவிழி' பண.கொல்லி

தான தானன தான தானன தான தானன தானனு

எனக் கட்டளையடி பெறும். முதலினின்ற தான வானது தனன வாத லும் அமையும்

பதினெட்டெழுத்தாலியன்ற இக்கட்டளையடியானது, தானனு என்னும் முதற்சீரும், தனதானனு என ஒழிந்த மூன்று சீரும் பெற்று நிற்றல் கூடுமாதலின்,

மானினேர் | விழிமாதராய | வழுதிக்குமா | பெருநதேவிகேள்
தானனு தனதானனு தனதானனு தனதானனு

என மற்றுமொரு கட்டளையாகும்

37 முதல் 39 வரையுமுள்ள பதிகஙகள் கொல்லிப்பண்ணின் இரணடாம் மூன்றும கட்டளைகள் ஆயின

40. 'கலலால்நீழல்' 41 'கருவாரகசசி' பண்-கொலலி

தானு தானு என்னுங கடடளையடியானது 41 ஆம் பதிகததின் முதற் பத்துப் பாடல்களிலே தனனு தானு என நின்றது.

இவை கொல்லிப்பண்ணின் நானகாங் கட்டளை 'கொலலிககு நாலாக்கி' என்றபடி நான்கும் வந்தன காணக

கொல்லி யென்பது, மருதப் பெரும்பண்ணின் 'நவிர்' என்னுந் திறததின் புறநிலையாய்ப், பணவரிசையில் 70 என்னும் எண் பெற்றது

கௌவாணம் என்பது, குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் 'படுமலை' என்னுந் திறததின் அகநிலையாய்ப், பண்வரிசையில் 49 என்னும் எண் பெற்றது.

இரண்டினையும் ஒன்றெனக கொள்ளின், பண்களின் மொத்தத்தொகை 102 ஆகி, ஆன்றோர் தெரித்த 103 என்னுங் கொள்கையினை வழுப் படுத்தும்.

ஒன்றெனக் கொள்வோர், 37 முதல் 39 வரையுமுள்ள பதிகங்களுக்கு ஓரே கட்டளையே கொண்டு, கௌவாணத்தினைக் கொல்லியின் நான் காங் கட்டளை யாக்குவர்.

42. 'நிறைவெண் திங்கள' பண்-கொலலிக்கௌவாணம்

தான தான தானனு தான தான தானனு

என்னுங் கட்டளையடி பெறறது. முதற்சீர் தனனு ஆகவும அமையும்.

43 'சநதமாரமுலை' 44. 'வெந்தகுங்கிலி' 45. 'அந்தமாயுல'
46. 'முதநிலநகு' 47. 'காட்டுமாவது' 48. 'அங்கையாரழல்'
49 'காதலாகி' 50. 'விருமபுந்திங்கள்' 51. 'செய்யனேதிரு'

பண்-கௌசிகம

திருநாவுககரசு நாயனர் தேவாரததில், ஐந்தாந் திருமுறையாக அமைந்த திருக்குறுந்தொகை போல்வன. இங்கு கௌசிகப்பண் வந்தமையின், அங்கும் அவ்வாறே கொள்ளலாம.

52 'வீடலாலவாயிலாய' 53. 'வானைககாவிலவெண்மதி' பண்-கௌசிகம

இவை இத்திருமுறையின் 42 ஆம் பதிகமாகிய 'நிறைவெணதிங்கள்' போல்வன.

54. 'வரமுக அநதணா' திருபபாசுரம பண்-கௌசிகம

முதல மூனறு பாடல்களும், மேலே 43 முதல 51 வரை எண் பெற்ற பதி கங்களின் பாடல்கள போல்வன. ஒழிந்த ஒன்பதும, கலியடி ஒரு மாசசீா அதிகமாகப் பெறறு, ஐஞ்சீராகி, நேர்முநதுறிற பதினுன்கும், நிரைமுந்துறிற பதினைநதுமாக எழுத்துப்பெற்ற கடடளையடியால் நடந்தன. ஈற்று மாச்சீா ஒழிய, நின்ற நாற்சீரினிடையே யமைந்த மூன்று தளைகளும் வெண்டளைகள்

'கேட்பானபுகிலளவில்லைக் கிளக்கவேண்டா' என்னும் அடிமாத்திரம் ஓரெழுததுக் குறைந்து நின்றது

55. 'விரையாா கொனறையினுய' பண்-கௌசிகம்

தான தானதனு — தன — தானன தானதனு

என்னுங கட்டளையடி பெற்றது. முதற்சீராகிய தானு என்பது தனனு வாதல அமையும்.

கௌசிகப்பண்ணுக்கு நான்கு யாப்பு விகற்பங்கள் காட்டப்பட்டன. கட்டளை இரண்டென்றமையின், 55 ஆம் பதிகம் ஒரு கட்டளையாக வும், ஒழிந்தன ஒரு கட்டளையாகவும் நின்றனவெனக் கொள்ளலாம்.

56. 'இறையவனை ஈசனை' 57. 'விடையவன் விண்ணும'
58. 'திருமலர்க்கொனறை' 59. 'அரவிரிகோடல்'
60. 'கறையணிமாமிடற்' 61. 'ஆதியன ஆதிரை'
62. 'கண்பொலிநெற்றி' பண-பஞசமம

திருநாவுககரசுநாயனுர் தேவாரததில், திருவிருத்தம் என்னும் பெயரோடு வந்த கடடளைக் கலித்துறை யாப்பில் அமைந்தன.

'இறையவனை | ஈசனெை | தையிமை | யோரதொழு | தேததநின்ற'

[மூன்ருஞ்சீரில் முதல் ஐகாரம் குறுகாது நின்றது]

விடையவன | விணணுமண | ணுநதொழ | நினறவன் | வெணமழுவாட்
திருமலாக | கொன்றை | மலைதிளைக | கும்மதி | சென்னிவைததீ

['மலைதிளைக்கும் மதி' யென்பது பொருததமான பாடம் 'மாலைதிளைக் கும் மதி' யெனப் பாடங்கொளளுமிடத்து, 'கொன்றைமா' (கூவிளம்), 'லைதிளைக்' (கூவிளம்) எனவரும.]

அரவிரி | கோடனீ | டலவணி | காவிரி | யாறறயலே'
கறையணி | மாமிடற | ருனகரி | காடாந | காவுடையான
ஆதியன் | ஆதிரை | யன்னனல் | ஆடிய | ஆரழகன்
கணபொலி | நெற்றியி | ஞன்திகழ | கையிலோர | வெணமழுவான்

என ஏழு பதிகஙகளும் கட்டளைக் கலிததுறை யாப்பில் அமைந்து நின்றன.

இனி, இப்பதிகங்கள் ஏழும,

தனதன தானதான - தன - தானன தானதன

எனுங கடடளையடி பெற்றுநின்றன முதற்சீர் தானன வாதலும அமை யும

நாறகவியும வலல அருடகவியாகிய பிளளையார் சந்தத்தினுளளும் சித்திர மமைதது வைத்தது கண்டு ஆனந்தமடைகின்ருேம்

63 'பைங்கோட்டுமலர்' 64 'அணணுவும கழுகருனறும'
65 'வாரணவு' 66 'வண்டிரைக்கும' பண-பஞ்சமம

காய்சசீா நான்குபெற்றுவநத தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. காய்ச்சீர் நான் காவன: தேமாங்காய (தானான), புளிமாங்காய் (தனதான), கூவிளங காய் (தானதன), கருவிளஙகாய (தனனதன). மேலேவந்த யாப்பு விகற் பம் இரண்டும் பஞ்சமப் பண்ணுக்கு ஒரே கடடளையா யமைவன.

67. 'சுரருலகு'	68. 'வாளவரி'	69. 'வானவர்கள்'
70. 'ஏனவெயி'	71 'கோழைமிட'	72. 'விங்குவிளை'
73. 'பாடலமறை'	74. 'காடுபயில்'	75. 'எகதமது'
76. 'கறபொலிசு'	77. 'பொனனியல்பெர'	78 'நீறுவரி'
79 'எனறுமரி'	80. 'சீர்மருவு'	பண்-சாதாரி

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன தனனதனா

என்னுங் கட்டளையடி பெற்றன. வழியெதுகைபெற்று, வண்ணத்தின் நீர்மையாக நடந்த இப்பாடலகளில், தனனதன என்பது தானதன, தந்ததன, தத்ததன, தனத்தன, தனந்தன, தனாதன எனவருதலும், ஈற்றில் நின்ற தனனதனா என்பது, மேலே குறித்தவற்றினீற்றில் ஒரு 'னா' சேர்த்தலினுற் பெறும் உருவஙகளெய்தி வருதலும் அமையும்.

81. 'சங்கமருமுனகை'	82. 'கொமபிரியவண்டுலவு'
83 'வண்டிரிய விண்டமலர்'	பண்-சாதாரி

மேலைககட்டளையடிபோன்று முதனாறசீரும் பெறறு, ஈறறுச்சீர் தானா என நின்ற கட்டளையடியான் வந்தது. மேலே குறிதத விகறபங்கள் இங்கும் அமைவ.

84. 'பெண்ணியலுருவினர'	85. 'மட்டொளிவிரிதரு'
86 'முறியுறு நிறம'	87 'தளிரிளவளரொளி'
88. 'மத்தக மணிபெற'	பண-சாதாரி

தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன

என்னும் கடடளையடி பெற்றன. தனதன ஓரோவழித் தானன ஆதலும், ஈற்றிலே தனதனா, தானனா ஆதலும் அமையும்.

89. 'திருநதுமாகளிறு'	90 'ஓங்கிமேலுழிதரும'
91. 'கோஙகமேகுரவமே'	92 'மருநதவைமநதிரம'
93. 'படியுளாா விடையினா'	பண-சாதாரி

தனதனா தனதனா தனதனா தனதனா தனன தானா

என்பது கடடளையடி. தனதனா என்பது தத்தனா, தந்தனா, தானனா ஆதலும், தனனதானா, அவ்வாறே, தத்ததானா, தந்ததானா, தானதானா ஆதலும் அமையும் 90 ஆம் பதிகப்பாடல்களின் ஈற்றுசசீர் 'விக் குடிய்யே' என நின்றது.

94 'விணணவாதொழுதெழு'	95 'எண்டிசைகளும புகழ்'
96. 'நல்வெணெயவிழுது'	97. 'திடமலிமதில'
98. 'வெண்மதி தவழுமதில்'	99. 'முரசதிாநதெழுதரு' பண-சாதாரி

தனதன தனதன தனதன தனதன || தனதன தனதன தனனு

என்னும் முற்பாதியைப்போலப் பிற்பாதியும் அமையும். தனதன என்னுஞ்சீர் தானன ஆதலும், தனனு என்பது தானு ஆதலும் அமையும்.

'சாதாரிக் கொன்பதாப்
புலனுமிசைப் புறநீரமைக் கொன்ருகப் போற்றினா'

எனத் திருமுறைகண்டபுராணம் கூறுதலினுல், சாதாரியை யடுத்துப் புறநீரமை வருமென்பதும், சாதாரி ஒன்பது கட்டளை கொண்டதென்பதும் பெறறப்பட்டன. ஆயினும், பதிப்புகளில் 100 முதல் 116 வரையும் எண்பெறற பதிகங்கள் பழம்பஞ்சுரப்பண் பெற்றவெனவும், 117 ஆம பதிகம கௌசிகப்பண் பெற்றதெனவும் தரப்பட்டன. 118 ஆம் பதிகத்தோடு புறநீர்மைப்பண் தொடங்குகிறது. புறநீர்மை ஒரே கட்டளை பெற்றதாதலின், இடைநின்றன அதனைச்சேரா; அவை சாதாரியைச் சேர்ந்தனவெனக் கொள்ளுதலே பொருந்தும். ஆதலின், அவைதம்மைச் சாதாரிக்குரியவாக எழுதிப், பதிப்பினுள் உள்ள பண் பெயரைஅடைப்பினுட் டருவாம.

100. 'கருமபமர்வில்லி'
101. 'திரிதருமாமணி'
102. 'காமபினைவெனற'
103 'கொடியுடைமுமமதில்'
104. 'விண்கொண்ட தூமதி'
105 'மடல்வரையினமது'
106. 'பன்னமதாய'
107 'கடலிடைவெங்கடு'

பண்-சாதாரி (பழமபஞ்சுரம)

தனதன தானன தானதானு தனனு தனதானு

என்பது கட்டளையடி தனதன என்னும் முதற்சீர் தானன ஆதலும, தனனு தனதானு என ஈற்றில் நின்ற இரண்டும் தனதன தானதனு, தனனு தனதனனு எனவாதலும், அமையும் 104 ஆம் பதிகப் பாடலின் ஈற்றுச்சீர் 'நியமம்மே' என மகரவொற்றுப் பெற்ருெலிக்கும. அப்பதிகத்து முதறபாடல் முதற்சீர் தானுன என நின்றது.

108. 'வேதவேளவி' பண-சாதாரி (பழமபஞ்சுரம)

திருநாவுகசுரசுநாயனுர் தேவாரததின் ஐநதாந்திருமுறையிலவந்த திருககுறுநதொகைச செய்யுளின் கட்டளையடிபெற்று, நான்கடி யோரெதுகையாகவும், அதன்மேல ஈரடி ஓரெதுகையாகவும் நடநதது.

109 'மண்ணது உண்டரி' பண-சாதாரி (பழமபஞ்சுரம)

தானன தானன தானதானு

எனனுங கட்டளையடிபெறறது. தானன எனுஞ்சீர் தனதன ஆதலும், தானதானு, தனனுதானு ஆதலும், தானன ஓரோவழித் தானுன, தானனு ஆதலும் பெறப்படுவ.

110. 'வரமதேகொளா' 111. 'வேலின்னோதரு'

பண்-சாதாரி (பழம்பஞ்சரம்)

தனனதானனா எனுஞ் சீர் நான்முறைவந்த முதலடியும், அச்சீர் இருமுறையும் தனனதானதனா எனுஞ் சீரும் பெற்ற இரண்டாமடியுங் கொண்டு முடிந்தது. மேற்குறித்த இருவகைச் சீரிலும் தனன என்பது தான ஆதல் அமையும்.

112. 'பரசுபாணியர்'

பண்-சாதாரி (பழம்பஞ்சரம்)

மேற்காட்டியதினின்று சிறிது விகற்பித்துத,

தனனதானனா தனனதானனா தனனதானனா தனனதானனா
தனனதானதானா – தன – தானாதனதானா

என நடக்கும்

113. 'உற்றுமைசேரவது' 114 'பரயுமாலவிடை'
115. 'ஆலநீழல்' 116. 'துனறுகொனறை'

பண்-சாதாரி (பழமபஞசரம)

இவை நான்கு பதிகங்களுமம யமகஙகள். பாதியடி ஈற்றில் வந்த சொல், மறறப்பாதி ஈற்றிலும் வரும்.

113 தானன தானன தானதனா
114, 115 தான தானன தானன தானனா
116 தான தானன தானனா

எனப் பாதியடி பெற்றுநின்றன. இவைதம்மை இரட்டிக்க வருவன கட்டளையடிகள்.

117. 'யாமாமாநீ'

பண-சாதாரி (கௌசிகம)

இப்பதிகம் 'மாலைமாற்று' என்னுஞ் சித்திரககவியாலமைநதது ஈற்றில் நின்று வாசிபபினும, முதலினின்று வாசிப்பினும், ஒரேயுருவாய் வருவது மாலைமாற்றுப் பாடலின் இயல்பாகும் இதனைக கட்டளைக் குப் புறம்பாக வைத்துக் கௌசிகப பணணுக்கே யுரியதாகக் கொள்ள லாம்

I (67–83), II (84–88), III (89–93), IV (94–99), V (100–107), VI (108), VII (109), VIII (110–112), IX (113–116) எனச் சாதாரிப் பண்ணுக் குரிய ஒன்பது கட்டளையும் வந்தன.

118 'மடல்மலிகொனறை' 119. 'புள்ளிதேோலாடை'
120 'மஙகையாககரசி' 121. 'இடறினர்கூறறை'
122. 'பூங்கொடிமடவாள' 123. 'நிரைகழலரவம'

பண-புறநீாமை

விளம் மா விளம் மா விளம் விளம் மா என எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யால் நடந்தது. கூவிளம் (தானன), கருவிளம் (தனதன), தேமா (தானா), புளிமா (தனா) என்பவற்றுள் ஏற்பவற்றையமைத்து அலகு கொள்ளுமிடத்து, ஓரோவழி ஒற்றுநீக்கிக் கொள்ளல்வேண்டும்.

124. 'சுண்ணவெண்ணீறு'   125. 'கலனூர்ப் பெருமணம்'

பண்-அந்தாளிக்குறிஞ்சி

இவை திருமந்திரயாப்பில் அமைந்தன திருநாவுக்கரசுநாயனார் நான்காந் திருமுறை, 16ஆம் பதிகமாகிய 'செய்யர்வெண்ணூலர்' என்பதன் ஆராய்ச்சியை நோக்குக.

இனி, 'ஆண்டகையார் தடுத்தாண்ட ஐய' ராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருப்பதிகங்களை ஆராய்வாம்.

ஏழாந் திருமுறை

1. 'பித்தா பிறைசூடீ'

பண்-இந்தளம்

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரருளிய முதற் றிருமுறையிலே, 9 முதல் 18 வரை எண் பெற்று நின்று நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்த பதிகங் கள் போன்றது

தணணா	மதிசூடீ	தழலபோலுந	திருமேனீ
எணணா	புரமூன்றும	எரியுண்ண	நகைசெயதாய
மண்ணா	பெணணைதெதனபால	வெணணெயநலலூர	அருட்டுறையுள
அணணா	உனககாளாய	இனியலலேன	எனலாமே

மூன்றுமடியில், 'பெணணைத்தெனபால', 'வெணெய்நல்லூர்' என ஒற்று நீக்கி யிசை கூட்டுக.

தணணாமதி	சூடீதழல	போலுநதிரு	மேனீ
எணணாபுர	மூனறுமமெரி	உண்ணநகை	செயதாய
மணணாபெணணைத	தெனபாலவெணணெய	நலலூரருட்	டுறையுள
அணணாவுனக்	காளாயினி	யல்லேனென்	லாமே

எனவும் சீர் பிரித் திசைக்கலாம்

அத்தா!, பித்தா!, அண்ணா!, அழகா!, அடிகேள்!, அன்னே!, ஆயா! என அன்புருகி ஆண்டவனை விளித்த விளிச்சொற்கள் தனித்து நிற்றற் கியைந்த முதலுருவமே சிறப்புடையது.

2 'கோத்திட்டையுங் கோவலும்'

பண்-இந்தளம்

தனதானதானா என்னுங் கட்டளைத்துண்டம் நான்குமுறை வந்த அடி களால் நடந்தது இச்செய்யுள். தனதான என்பது தானன, தந்தான என்னும் உருவங்கள் பெற்றும் வரும்.

நீட்டல், குறுககல், தொகுத்தல, விரித்தல், வலிததல், மெலிததல முதலிய செய்யுள் விகாரங்களை யுன்னிச் சந்தரு சேர்க்கவேண்டிய இடங்கள் சில வுள

‘ உமைக்கொணடுழல்கின | றதொராகொலலைசசிலலை ’
‘ திசைதிசையனன ’
‘ செயவஞசுதம்மே ’
‘ மூடாயமுயய | லகனமூக்கபபாமபு ’
‘ முடைநாறியவ்வெண ’

என்பவற்றிலே தடித்த எழுத்துக்களை நோககுக.

‘சில்பூதமும்’ என்னுமிடத்துத் தனதான என்பது தனதன என விகார மெய்திற்று. ‘சிலபூதமும’ எனக கொள்ளுமிடத்துத், தனனதன என ஈறறில் ஒரு லகு அதிகரித்தது எனல்வேண்டும்.

3 ‘ கலவரயஅகிலும ’ பண-இநதளம

திருநாவுககரசு நாயனு ரருளிய ‘ கூற்றுயினவாறு ’ எனனும் முதற் பதிகம் போல்வது.

(1) கறிமா | மிளகும | மிகுவன | மாமும
மிகவுர | திவரும | நிவவின | கரைமேல

எட்டுச் சீரும தனனு என நிறறல் காண்க

(11) புற்றுடர | வமமனை | ஆரததுகநதாய
புனிதாபொரு | வெளவிடை | யூர்திபினுய

என அறுசீராகப் பிரிந்து நிற்றலு மமையும.

கரைபுரண் டோடுகின்ற ஆறறு வெள்ளத்தின் வேகத்தோடு விரைந்து செல்லும் நீரமையது ஒன்று, உய்யும் நெறி கேட்டு உருகும் அன்பரது சிந்தையைக காட்டுவது மற்றையது

‘ கோஓ | டியாகோகு | கலாவேகு | கையலா ’
‘ நீஇ | டியாசோ | லைநெலவா | யிலரத ’

எனனுமிடத்து வரும் அளபெடையையும், ஐகாரக் குறுககத்தையும் நோககுக.

4. ‘ தலைகுததலைமாலை ’ பண-இநதளம

தானுதன தானன தானதனு

எனப் பாதியடி யமையும். இதை இரட்டிக்க வருவது கட்டளையடி. அடி யீறறிலும், பாதியடி யீற்றிலும, ‘ என்னே ’ யெனக் காணப்படு வது ‘ எனே ’ என நிறறல்வேண்டும் தானு என்பது தனனு ஆதலும், தானன வின ஈறறெழுத்தை யவாவுதலும் தொடக்கத்திற் குறிபபிட்ட விதிகளாற் பெறபபடுவ ‘மேலமகோதை’ தானதானு என நின்றது.

தானன தானதனு என்பது தான தனுனதனு ஆதலபற்றி, 'அஞ் சைக் | களத்தப்பனே' எனப் பிரிதல் பொருந்தும்.

5 'செயயுமபாலும' பண-இநதளம

உஙகளுககாட் | செயயமாட்டோம | ஓணகாந்தன் | தளியுளீரே
தானதானு தானதானு தானதானு தனனதானு

என்பது கட்டளையடி தான என்பதும் தனன வென்பதும் ஒத்த நீர் மைய வாதலின், ஒன்று மறறையதாகும் 'பூசனே' என்னுமிடத்துத தானு, தானன ஆயிறறு

6. 'படிமகொளளாகம'

மேலதன் நீர்மையது

7. 'மத்தயானே' பண-இநதளம்

தானதானு தனனதானு தானதனு தானு

என நடககும்

8 'இறைகளோடிசைநதவினபம' பண-இநதளம

திருநாவுக்கரசு நாயனு ரருளிய திருநேரிசை போல்வது.

9. 'மலைக்குமகளஞ்ச' 10. 'தேனெயபுரிநதுழல்' பண-இநதளம

தானதனுதன தானதனு – தன – தானதனுதன தானதனு

எனக் கட்டளையடி கொளளலாம் 'தன' என்னும் அசைசசீரின் முன னும பின்னும் நிறகும கட்டளைத் துணடஙகள், ஒதத பான்மைய வாய்ப், பப்பத்து எழுததால அமைந்தனவாதலின், அடியின் மொதத எழுதது இருபததிரணடாகும.

முதலில்நினற தான என்பது தனன ஆகியவழி, முதறசீா ஏழெழுததா வியனற தனனதனுதன ஆகும்; எழுத்தின் மொத்தததொகை இரு பதது மூனறு ஆகும

'கொடிகளிடைக்குயில | கூவுமிடம – மயில் – ஆலுமிடம்மழு | வாளுடைய
கடிகொளபுனறசடை | கொணடநுதற – கறைக – கணடனிடமபிறைத | துணடமுடிச
செடிகொளவினைப்பகை | தீருமிடந – திரு – வாருமிடநதிரு | மாாபகலத
தடிகளிடம்மழல | வணணனிடந – கலிக – கச்சியமேகதந | காவதமே'

'அருமலரோனசிரம | ஒனறறுததீா – செறுத – தீரழறகுலததில் | அநதகனைத
திருமகளகோனெடு | மாலபலநாள – சிறப – பாகியபூசனே | செய்பொழுதில
ஒருமலராயிரத | திறகுறைவால – நிறை – வாகவொாகணமலா | சூட்டலுமே
பொருவிறலாழிபு | ரிநதளிததீா – பொழில – ஆர்திருபபுததூாப | புனிதனீரே'

என்பவறறை நோக்குக தானதனு வின திரிபாகிய தனனதனு ஓரெழுத துக கூடியது, தானதனுதன வினது திரிபாகிய தானதனுனு ஓரெழுத

துக் குறைந்தது. ஆதலினுலே, இவையிரண்டுஞ் சேர்ந்து, தானதனுை தனனதனு 'ஆர்திருப்புத்தூாப் புனிதனீரே' என வந்த கட்டளைத் துண்டம் பத்தெழுததாகவே நின்றது.

தனனதனுதன என ஏழெழுத்தா லியன்ற முதற்சீர், மற்றுமோரெழுத்துப் பெற்றுத், தனனதனனுதன என்ருவது, ஒற்றிடையிட்டுத் தனத்ததனனுதன என்ருவது எட்டெழுத்துச்சீராக வரும்வழி, அடியின் மொதத எழுதது இருபத்துநான்காகும். (சந்த இலககணத்தில் எழுத்தென எண்ணப்படுவ உயிரும் உயிரேறிய மெய்யுமாம். தனி மெய் எழுததுக் கணக்கிற் சேராது) பின வரும் திருப்பாடலி னடிகள், மேறகுறித்தபடி, இருபத்துநான்கெழுத்தா லமைந்தன.

'கடிக்குமரவால்மலை | யாலமாா — கட — லைககடையவெழு | காளகூடம
ஒடிக்குமுலகங்களை | எனறதனை — யுமக் — கேயமுதாகவுண | டருமிழீா
இடிக்குமழைவீழ்நதிழுத | திட்டருவி — யிரு — பாலுமோடியிரைக் | குநதிரைக்கை
அடிக்குமபுனலசேரி | சிறறெனகரை — அழ — காதிருப்புத்தூர் | அழகனீரே'

'கடிக்குமரவால்மலை', 'ஒடிக்குமுலகங்களை', 'இடிக்குமழைவீழ்ந்திழு', 'அடிக்கும்புனல்சேரி' என்னும் முதறசீர்கள் தனத்ததனனுதன என நின்றன. கடிககு, இடிக்கு, ஒடிக்கு, அடிக்கு என்னுமிடத்து, ஈற றெழுத்துக் குற்றுகர மாதலின், இவை தொல்காப்பியச செய்யுளியலிற் கண்ட நிரைபு அசையாம இவ்வாறு கொள்ளுமிடத்து, முதற்சீர் நிரைபுநிரைநேர்நிரை களிறுவருநீளசுரம் என நாலசைச் சீராகும் குறறியலுகரம், ஒற்றுநீர்மைய தாதலின், கணக்கிற் சேராது. அந்நிலையில், இது இருபத்துமூன்றெழுத்துச் சந்தமாகவே யமையும்.

11. 'திருவுடையார்திரு' பண-இந்தளம்

தானன தானன தானன தானு

எனக் கடடளையடி கொள்க

12 'வீழககாலனை' பண-இநதளம

தான தானன தானன தானன தானனு

11 ஆம், 12 ஆம் பதிகஙகளின் கடடளையடி பெறும் விகறபங்கள இவ் வாராயசசியுட் காட்டிய விதிகட கமைநதனவேயாம்.

'ஈண்டிசைசேர் இநதளததுக கிரணடாக' என்றமையின், மேற்போநத பன்னிரணடு பதிகங்களிடையே பதது யாப்பு விகறபஙக ளுளவேனும், தாள விகறபங்கள் இரணடெனவே கொள்ளல்வேண்டும்.

13. 'மலையாரருவி' பண-தககராகம

தனனுதன தானன தானன தானு

எனக் கடடளையடி கொள்ளலாம். மூன்ருஞ் சீரின ஈறறு லகு அடுதத சீரை அவாவுதலுணடு. 'குலையார', 'சுரும்பார', 'நாடார', 'மொட

டார', 'தாதார', 'செய்யார', 'மண்ணுர' என்னுஞ் சீர்களில் ஈற்று ரகரம் மெய் நீர்மை பெறும்

14. 'வைத்தனனறனககே' பண-தக்கராகம்

விளம மா விளம மா விளம விளம மா

என எழு சீரால் நடந்த தாதலின்,

தானன தாஞ தானன தாஞ தானன தானன தாஞ

எனக கட்டளையடி கொள்ளலாம். தானன என்பது தனதன வாத லும், தாஞ என்பது தனஞ ஆதலும் அமையும்

15. 'பூணுணுவதோர்' பண-தக்கராகம்

மா விளம விளம மா மா விளம மா

என நின்ற தாதலின்,

தாஞ தானன தானன தாஞ தாஞ தானன தாஞ

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம். ஒரோவழி ஐந்தாஞ் சீராகிய 'தாஞ' என்பது 'தானன' என நடக்கும்.

16. 'குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி' பண-தக்கராகம்

தனனதன தனனதன தனனதன தாஞ

எனப் பாதியடி வரும் 'தனனதன' என்பது 'தானதன' ஆதலும், 'தாஞ' என்பது 'தனஞ' ஆதலும் அமையும்.

தக்கராகபபண்ணுக குரிய யாப்பு விகறபங்கள் நான்கு வந்தன. கட்டளை இரண்டெனக கூறப்பட்டது.

17 'கோவலனுனமுகன'
18. 'மூபபதுமிலலை'
19. 'அறறவனுரடியார'
20. 'நீளநினைநதடியேன'
21. 'கொந்தாவொண்சுடரே'
22 'முனனவனெங்கள்பிரான'
23 'செடியேனநீவினையிற்'
24. 'பொனனுர் மேனியனே'
25. 'பொன்செய்த மேனியினீர'
26. 'செணடாடும விடையாய்'
27. 'விடையாருங் கொடியாய்'
28 'பொடியார மேனியனே'
29. 'இதநதனையாமாறறை' பண-நட்டராகம

மேலே வந்தவறறுள, 21, 23, 29 என்னும் எண் பெற்றன வொழிந்த பதிகங்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனுரது மூன்ருந திருமுறையில் பஞ்சமப்பண்ணுக்கு உரியதாக வந்த 'இறையவனீசனெந்தை' யென்னும் 56 ஆம் திருப்பதிகத்தை நிகர்த்தன. அப்பதிகத்துக்கும், அதனை யடுதததுவந்த ஆறு பதிகஙகட்கும் கூறிய,

தனதன தானதஞ தனதன தான தஞ — தன — தானன தானதஞ

எனபது இஙகும் கட்டளையடியாகும்

முதற்சீர் தானன ஆதலும், தானா ஆதலும், தனனா ஆதலும் அமையும். இரண்டாஞ்சீர் தானதனா எனவும் நடக்கும். 21, 23, 29 என்னும் எண் பெற்ற பதிகங்கள், மேற்றந்த கட்டளையடியிற் சில எழுத்துக் குறைந்து நடப்பன

30. 'சிமமாநது சிமபுளிதது' பண-நட்டராகம

காய காய காய் காய மா மா

என நின்ற அறுசீரடியினுல் நடந்தது, ஈற்றடி நான்காஞ்சீர் 'கருவிளம்' ஆயிற்று திருஞானசம்பநத சுவாமிகள முதலாந் திருமுறையில 132 ஆம் எண் பெற்று மேகராகக்குறிஞ்சிப்பண் கொண்ட 'ஏரிசையும் வடவாலின்' என்னும் பதிகம போல்வது. 17 முதல் 29 வரையுள்ள பதிகங்களை ஒரு கட்டளையாகவும், 30 ஆம் பதிகத்தை ஒரு கட்டளையாகவும் கொள்ளுமிடத்து, 'கூறிய நட்டராகத் திரண்டு' என்றபடி, நடடராகப்பண்ணுக்கு இரண்டு கட்டளையாகும்

31. 'முந்தையூா முதுகுனறம' தரவுகொச்சகக்கலிப்பா பண-கொலலி

32. 'கடிதாய்க் கடறகாறறு' பண-கொலலி

தனனாதன தானன தானன தானா

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் மூன்றாஞ் சீரின் ஈற்றெழுத்து நான் காஞ் சீரினை யவாவுமிடத்து, அவ் விரு சீரும் தான தனனா என வருவன. ஒறறு நீக்கி அலகு கொள்ளவேண்டிய இடஙகளுஞ் சில வுள.

33. 'பாறு தாங்கிய' பண்-கொலலி

தானதானன தனனதானன தனனதானன தனதனா

எனக் கடடளையடி கொள்ளலாம. ஈற்றுச்சீர் தானனா ஆதலும், ஒழிந்த சீர்களிலே தனன என்பது தான ஆதலும், தான என்பது தனன ஆதலும் அமையும்

34 'தமமையே புகழ்ந்து' 35 'அங்கமோதியோர்'
36 'காருலாவிய' பண-கொல்லி

இவையும் மேலே 33 ஆம் பதிகத்துக்குக் கூறிய இலக்கணம் பெற்று நடப்பன இவை யாவும் இப்பணணுக் குரியதாகத் திருஞானசம் பந்தமூர்ததி நாயனா ரருளிய (II-39) 'மானினேர்விழி'த் திருப்பதிகம் போல்வன

37 'குருகுபா யககொழுந' பண்-கொலலி

விளச்சீா நான்கு பெற்ற அடிகளால் நடந்தது ஒற்று நீககி விளச்சீர் கொளளவேண்டிய இடங்களுஞ் சிலவுள. கொல்லிபபண்ணுக்கு நான்கு யாப்பு விகறபங்கள் வந்தன. கட்டளை மூன்று கூறப்பட்டன.

38. 'தமமானை யறியாத' 39. 'தில்லைவாழநதணா'
40. 'வளவரயமதி' 46. 'பததூா புககிரநதுண்டு'
பண-கொல்லிக்கௌவாணம

இப்பதிகங்கள,

காய் காய காய மா காய காய காய மா

என நின்ற எண்சீரடியால் நடந்தன.

'சாதியயார்', 'விடகில்லா', 'வெலலும்மா' என ஒறறுப் பெய்து காய்ச்சீர் கொள்ளவேண்டிய இடஙகளும, 'தில்லைவாழ்', 'இல்லையே' என ஐகாரததினைக் குறுககாது இரு மாத்திரைத்தாக வைத்துக் காய்ச்சீர் கொளளவேணடிய இடஙகளும், 'வமப-ரு', 'எம்பி-ரான்' எனக் குற றெழுத்தினை விடடிசைத்துக் காயசசீர் கொள்ளவேண்டிய இடங களும் உள.

41. 'முதுவாயோரி' பண-கொல்லிக்கௌவாணம

தனனதான தனனதான தனனதான தனதான

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம.

42. 'எறிக்கும கதிா' பண்-கொல்லிககௌவாணம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் நான்காந் திருமுறை 1 ஆம் திருப்பதிக மாகிய 'கூற்றாயினவாறு' போன்றது.

43. 'நஞ்சியிடை யினறு' 44 'முடிப்பது கஙகை'
45. 'காணடனன காண்டனன' பண-கொல்லிககௌவாணம

தானன தானன தானன தானன தானன

எனக கடடளையடி கொள்ளலாம்

இது, தான தனதன தான தானன தானன எனவும,
தானன தானன தான தான தனதன எனவும,

பிறவாறும் விகற்பிதது நடககும். கொல்லிக்கௌவாணத்திறகு நான்கு யாப்பு விகறபங்கள் வந்தன; கடடளை மூன்று கூறப்பட்டன.

47 'காட்டுாக கடலே' பண-பழமபஞ்சுரம்

தான தனன தனன தனன தான தானன

எனக் கட்டளையடி கொளளலாம். தான என்பது தனனவோடு ஒதது நடத்தலும், தானன எனபது தனதான ஆதலும் அமையும்

48. 'மறறுப்பறறெனக்கினறி' பண-பழமபஞ்சுரம

தான தானன தான தானன தான தானன தானன

எனக கட்டளையடி கொளளலாம் ஈறறயறசீரின் ஈறறெழுத்து ஈறறுச் சீா முதலினை யவாவ, அவ விரு சீரும் தான தனதன என நடத்த லுண்டு 'பாறு தாஙகிய' என்னும் 33 ஆம் பதிகம் போல்வது.

49 'கொடுகுவெஞ்சிலை' பண-பழம்பஞ்சுரம

தனன தானன தனன தானன தனன தானதனு

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம தனன என்பது தான ஆதல் அமையும.

நான்கடியின்மேல 'எம்பிரானிரே' என்னுந் தொடர் வைபபாக நின்றது. இசை நிறையும்பொருட்டு, அவ வைப்புத் தொடரின்மேல் 'எததுக் கிங்கிருந்தீர்' என மடக்கிக் கூறல பொருததமாகும. மூன்றுமடி ஓரெழுத்து அதிகமாகப் பெற்று நின்றது

தனன தானன தனன தானன தான தானதனு

என நின்ற கட்டளையடியினை

தனன தானன தனதனு தனன தானனு தனனு

என விகற்பிககுமிடததது, ஓரெழுதது மாததிரம அதிகரிதது நிற்றலை ஒத்து நோககி யறிந்துகொளக.

50 'சிதத நீ நினை'' பண-பழமபஞசுரம

தான தானன தானன தானன தானனு

என்னுங் கட்டளையடி பெற்றன இப்பதிகத்தின் 1 ஆம், 8 ஆம் பாடலகள் முதற்சீா தனன என விகற்பித்து நடப்பன, 2 ஆம, 6 ஆம் பாடல்கள தான தானன எனனும் முதலிரு சீரில் ஓரெழுத்துக் குறைய, இரு சீரும் ஒன்றித்துத, தானுதன என நடக்க, ஏனைய விகற்பமுறாது நிறக வருவன, 3 ஆம, 5 ஆம், 7 ஆம், 9 ஆம் பாடல்கள் 7 ஆம் பாடல் முதலடி 'ஏசற்றனை யென்னெடு சூளறும் வைகலும்' என நிறறல் இசைககுப் பொருததமாகும கட்டளையடியின் முதற்சீர் தனதான ஆக, ஏனைய வேறுபடாது நிற்க வருவது 10 ஆம் பாடல். 4 ஆம் பாடல் இவை யனைததினும் வேறுபட்டது

51. 'பததிமையும அடிமையையும' பண-பழமபஞசுரம

காய்ச்சீரால நடநத தரவுகொச்சகக்கலிபபா. 'பாவியேன்' எனபது 'பா வி - யேன்' என விட்டிசைததுத தேமாஙகாய ஆயிற்று.

52. 'முத்தாமுத்தி' 53. 'மருவார கொனறை' பண்-பழமபஞசுரம

மா மா காய மா மா காய என அறுசீரடியால நடந்த தாதலின்,

தானு தானு தனதானு தானு தானு தனதானு

எனக கட்டளை கொளளலாம். தனனு புளிமா வாதலின், தானு நினற விடததில வருதற் குரியது தானுனு (தேமாஙகாய்), தானதனு (கூவிளஙகாய), தனனதனு (கருவிளஙகாய) என்பன மூன்றும் தனதானு (புளிமாஙகாய) நின்றவிடத்து வருதற் குரிய பழம்பஞ்சுரததின் ஏழு பதிகஙகளும் ஆறு யாபபு விகற்பம பெற்றன. கட்டளை ஆறு எனக் கொள்ளலாம் (தககேசிப்பண ணீற்றிலுளள குறிப்பினை நோககுக.)

54. 'அழுகரு மெய்கொடுன' 55 'அநதணுளனுன'
56 'ஊாவதோா விடை' 57. 'தலைககலனறலை'
58. 'சாதலும பிறததலும' 59 'பொனனுமெயபபொருள'
60. 'கழுதை குஙகுமம' 61 'ஆலநதானுகந'
62. 'புறவில வாளா' 63 'மெயயை முறறப்பொடி'
64 'நீறு தாங்கிய' 65 'திருவும வண்மையும'
66 'மறையவனனொரு' 67 'ஊனஙகைததுயிரப்'
68 'செமபொன மேனிவெண' 70 'கஙகை வாாசடை'

பண-தக்கேசி

மேலவற்றுள் 58 ஆம், 63 ஆம் பதிகங்கள்,

விளம விளம விளம மா விளம விளம விளம மா

என நினற எண்சீரடியாலும், அவை யொழிந்த பதிகங்கள்,

மா விளம விளம மா மா விளம விளம மா

என நின்ற எண்சீரடியாலும் நடநதன. இவைதமககு முறையே,

தானன தானன தானன தாஞ தானன தானன் தானன தாஞ

எனவும்,

தான தானன தானன தாஞ தான தானன தானன தாஞ

எனவுங் கட்டளையடி கொளளலாம்

69. 'திருவுமெய்ப்பொருளும' பண-தக்கேசி

விளம மா விளம் மா விளம விளம மா

என எழுசீரடியான் நடநத தாதலின்,

தானன தனஞ தானன தனஞ தானன தானன தனஞ

எனக் கட்டளையடி கொளளலாம் தானன என்பது தனதன ஆதலும், தனஞ எனபது தாஞ ஆதலும் அமையும

தக்கேசிக் கமைந்த பதினேழு பதிகஙகளும் ஒரே கடடளையாகக கொள ளுதற் கமைந்தன பழம்பஞ்சுரப் பண்ணுக்குக் கட்டளை ஆறு எனக காட்டினும ஆதலினுல, திருமுறைகணட புராணச் செய்யுளை 'மிகுந்தபழம் பஞ்சுரததுக் கேறும்வகை யாருககி யின்னிசைசேர் தக கேசிப, பேரிசையொன் ருககியதிற காநதாரம பிரித்திரண்டாம' எனப் பாடங கொளளலாம் 'அதில்' என்பதறகுக 'கட்டளையில்' என உரைகக

71. 'யாழைபபழித தனனமொழி' பண-காநதாரம

தனதததன தனதததன தனதததன தனஞ

என மூன்று கனிச்சீரும் ஒரு மாசசீரும் வந்த கடடளையடியால நடந்தது. தனதத்தன எனபது, தனஞதன (புளிமாங்கனி), தாஞதன (தேமாங் கனி), தானனதன (கூவிளங்கனி), தனதனதன (கருவிளங்கனி) யென நிறறற குரியது தனஞ (புளிமா) தாஞ (தேமா) ஆதற குரியது

சூளாமணி, தூதுவிடு சருக்கத்துப், பொழிலினதியல்பு கூறுமிடத்து வரும்,

' மருவினியன	மதுவிரிவன	மலரணிவன	வகுளம்
திருமருவிய	செழுநிழலன	செழகுழையன	தேமா
வரிமருவிய	மதுகரமுண	மணமவிரிவன	நாகம
பொரிவிரிவன	புதுமலரன	புன்குதிரவன	புறனே '

என்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுடகளை நோககுக.

72 ' எனக்கினித தினைத்தனை ' பண-காநதாரம

தனதன தனதன தனதன தனன

எனக கட்டளையடி பெறும் தனதன எனபது தானன ஆதலும், தனன என்பது தான ஆதலும் அமையும ஓரோவழி நான்காஞ் சீரும் தனதன என நின்றது

73 ' கரையுங கடலும மலையும ' பண-காநதாரம்

ஏற்றடியானது

தனன தனதன தானா — தன — தானன தானன தானா

என நின்றது இடை நின்ற தன என்னும அசைசசீர் மறற மூன்றடி களிலும் வந்திலது இரண்டாஞ் சீரின் ஈறறெழுத்து மூன்ருஞ் சீரினை அவாவுதலின்ால எயதும,

தனன தனன தனா தானன தானன தானா

என்னும விகற்பமும் பிற விகற்பஙகளும காணப்படுவ

74 ' மினனு மாமேகஙகள ' பண-காநதாரம்

தானனா தனதன் தானன தனனா தனதன தனதன தனதன தானா

எனக கட்டளையடி கொள்ளலாம

75. ' மறைகளாயின நானகும ' பண-காநதாரம

தனன தானன தானா தானன தானன தானா

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம இது 73 ஆம் பதிகத்தினை ஒரு புடை யொததிருததலை நோக்குக

76 ' பொருவனா புரிநூலர ' பண-பியநதைக்காநதாரம

தனன தானன தானா தானன தானன தானா

என மேலே 75 ஆம பதிகத்திற்குத் தந்த கட்டளையடியின் முதற்பாதி இருசீா நீர்மைத்தாக எய்தும்

தனதனா தனதானா தானன தானன தானா

என்பதைக கட்டளையடியாகக் கொள்ளலாம்

இது 75 ஆம் பதிகம்போன்றதாதலின், பியந்தைககாந்தாரம் இரண்டு கட்டளை பெற்றது காநதாரத்துககு எய்திய யாப்பு விகற்பஙகள் நானகெனினும, கடடளை யிரண்டெனவே கூறபபட்டது.

77. 'பரவும பரிசொன றறியேனை' பண-காநதாரபஞசமம

மா மா காய மா மா காய என அறுசீரடியால நடநதது அடி - க - ளோ' விடடிசைத்துப் புளிமாங்காய் ஆயிறறு. இப்பண ணிறகுக் கடடளை ஒன்று எனக கூறப்படடது

78 'வாழுவாவது மாயம' 79 'மானும மறையினமும'
80. 'நததாரபுடை ஞானன' 82 'ஊனுயுயிாபுகலாய'

பண-நட்டபாடை

தானுதன தானுதன தானுதன தானு

எனக கட்டளையடி கொள்ளலாம இவை இந்தளப்பணணுக் குரிய 'பிததா பிறைசூடீ' எனனும 1 ஆம திருப்பதிகததை நிகர்ததன

81. 'கொனறுசெயத கொடுமை' பண-நடடபாடை

தனன தான தனனு தானன தானனு

எனக் கடடளையடி கொளளலாம் நடடபாடை இரணடு கடடளை பெற்றமை காண்க

83 'அகதியு ணைபகலும' பண-புறநீரமை

தானன தானதனு தானன தானதனு

எனக கட்டளையடி கொளளலாம முதறசீா ஈற்றெழுதது அடுதத சீர் வரை யவாவ எய்தும். தான தனனதனு தானன தானதனு என்னும விகற்பமும, அவவாறே மூனருஞ்சீா, ஈறும் நானகாஞ சீரினை யவாவ எயதும் தான தனனதனு தான தனனதனு என்னும் விகற்பமும், இவை போலவன பிறவும் அமைவ.

84. 'தொணடரடித் தொழுலும' பண-புறநீரமை

மேலே 83 ஆம் பதிகததிற்குக் காட்டிய கடடளையடி இரட்டிதது வரப் பெறுவது

85 'வடிவுடை மழுவேநதி' பண-புறநீரமை

விளம காய் விளம காய என நாறசீரடியால் நடந்தது.

83 உம, 84 உம ஒரு கடடளையாகவும், 85 மறறொரு கடடளையாகவும் வருதலின, புறநீரமை இரணடு கடடளை பெறறது.

86 'விடையினமேல் வருவானை' 89 'பிழையுளன பொறுத்திடுவா'

பண-சீகாமரம்

நான்கு காய்ச்சீரால் நடந்த தரவுகொசசககலிப்பா

87 'மாடமாளிகை கோபுரத்தொடு' 88. 'கமபினுாககருள செயயுமகதணா'

பண-சீகாமரம

முதலாம் மூன்றுமடிகள,

தானதானன தானதானன தானதானன தானதானன

என நின்றன. இரண்டாம் நானகாமடிகள், 87 ஆம பதிகததில்,

தான தானதன - தன - தானனதனன

என வநதன. இவ்வடிகள 88 ஆம பதிகத்தில்,

தான தானதன - தன - தானதனதனன

எனச் சிறிது விகறபமுற்று வந்தன 'ஒன்றுகக காமரத்துக் கொன்றுகப் போற்றினர்' எனறுரேனும், சீகாமரப்பண்ணுக்கு யாப்பு விகறபங்கள் இரணடு வந்தன.

90. 'மடித்தாடுமடிமை' பண-குறிஞ்சி

காய காய காய காய மா மா என நினற அறுசீரடி பெற்றது

91. 'பாடும பாடி' 93 'நீரும மலரும'

94. 'அழுனீரொழுகி' பண-குறிஞ்சி

மா மா மா மா என நின்ற நாறசீரடி பெற்றன.

92. 'எற்றுன மறககேன' பண-குறிஞ்சி

தானன தனன தானன தானன தானன

என்னும் கட்டளையடி பலவாறு விகற்பித்து நடக்கிறது. இப்பதிக மானது, 91, 93, 94 என்னும் எண் பெற்ற பதிகங்களோடு தாளம் ஒன்றப் பாடுதற குரியது. அம் மூன்று பதிகமும், இதுவும் ஒரு கட்டளையாக, 'மடித்தாடுமடிமை' யெனும் 90 ஆம் திருப்பதிகம் மற்றொரு கட்டளையாகக குறிஞ்சிப்பண இரண்டு கடடளை பெற்றது.

'உறறவிசைக் குறிஞசிககோ ரிரணடாக வகுததமைத்துப்
பறறரிய செநதுருததிக் கொனறுககிக கவுசிகபபாற்
றுறறவிசை யிரணடாக்கி'

என்றமையின், செநதுருததிப்பண்ணுக குரிய 95 ஆம பதிகத்தின் முன் வநத 94 ஆம் பதிகம குறிஞசிப்பண்ணுக்கு உரியதென்பதும், பின் வநத 96 ஆம் பதிகம கவுசிகப்பணணுக்கு உரியதெனபதும பெறப்பட்டன

95. 'மீளாவடிமை' பண-செநதுருததி

தானன தனன தனன தானன தனன தானனன

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம். தானனவும், தனனவும ஒனறு மறற தாதற்குரிய. தானனன எனும் ஈற்றுசசீர் தனதான ஆதல் அமையும்.

96 'தூவாயாதொண்டுசெய்' பண்-கவுசிகம்

தானா தானன தானன தானா

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம். தானன எனுஞ் சீர் தனதன ஆதல் அமையும். இப்பதிகம் பதிப்புகளிலே பஞ்சமப்பண்ணுக்கு உரிய தாகக் கூறப்பட்டிருப்பினும், 92 ஆம் பதிக ஆராயச்சியுட் கூறியபடி, இதனைக் கவுசிகப்பண்ணுக்கு உரித்தாககல்வேண்டும் கவுசிகத்திற்கு இரண்டு கட்டளை கூறப்பட்டன இங்கு ஒன்று காட்டப்பட்டது மற்றத னுருவம் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை

97. 'ஆதியன ஆதிரையன' 98 'தணணியலவெம்மையினை'

99. 'பிறையணி வாணுதலாள' 100 'தானெனை முனபடைததான'

பண-பஞ்சமம

தானன தானதனா – தன – தானன தானதனா

எனக் கட்டளையடி கொள்ளலாம் தானன தானதனா எனு மிரு சீரத தொடரானது தான தனனதனா என விகறபிததும வரும்

'தூயவிசைப் பஞசமததுங
கற்றவிசை யொன்றாககி யானருளால விரித்தமைததா'

என்றமையின், பஞசமப்பண்ணுககுக் கட்டளை யொன்றென அறிந் தனம

ஞானததின திருவுருவாகிய ஆளுடைய பிளளையாரது திருவடித்துணை யினாலே, ஏழாயிரத்தின் மிகக தேவாரச் செழுமபாடலகளில அமைந்து கிடநத கட டளை விகறபஙகளை ஒருவாறு ஆராயந் துரைததாம எம உரை முடிநத வுரை யென ஒருபோதுங் கூறேம். பரமபரையாகத தமிழ மறையினை இனனிசையோடு ஓதி வருகின்ற குலததிலுதிதத ஓதுவாமூாத்திகளும், இசை வலலாா பிறரும் இவை தம்மை உவநதேறறு, கூறியவற்றைக்கொண்டு கூறுதவறறையும் அமைவித்து, ஏழா யிரத்தினிகநத தெயவ விசைப்பாடல்கள தமிழநாடெஙகும முழஙகத துணை புரி வார்களாக.

3. பணணும், இரதமும, தாளமும் எனனும் மூவகைப் பாகுபாடு.

'பணணுமபத மேழுமபல ஓசைத்தமி ழவையும
உணணின்றதொா சுவையுமுறு தாளதொலி பலவும
மணணுமபுனல உயிருமவரு காறறுஞ்சுடா மூன்றும
விணணுமமுழு தானிடம வீழிமமிழ லையே' —திருஞானசமபநதா

'உண்ணின்றதொர்சுவை' இரதம் எனபபடும சிலபபதிகாரம், அரங்கேற்று காதையில, 'இசையாசிரியனமைதி' கூறியவிடததது, 'இசைந்தபாட லிசையுடன

படுத்து' என்னும் (28 ஆம்) அடிக்கு 'சேரச்செயத உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் இரதம் பொருந்தும்படியும் புணர்க்க வல்லனாகி' என அரும்பதவுரையாசிரியரும், 'சேரச்செயத உருக்களை இசைகொள்ளும்படியும் சுவை பொருந்தும்படியும் புணர்க்க வல்லனாகி' என அடியார்க்குநல்லாரும் உரை தருதலின், 'இரதம்' 'சுவை' யென்பது பெற்றும் சொற்பொருளை நோக்காது இசைமாத்திரையானே உணரப் படுவதாதலின், 'இரதம்' என்னும சிறப்பு மொழி ஈண்டைககு ஏற்புடையதாயிறறு. பண விகற்பஙகளுககு இயைநத தாள விகற்பங்கள், மேலே நாம் விரிவுற ஆராயந் துரைதத கட்டளையடிகள கருவியாக உணாதற்குரிய. பணகளுக்கு அமைந்த இரத வேறுபாடுகள ஆனறோ செயயுடகளிலே பொருளினா லெய்திய சுவையினோடு ஒனறி நிறபவாதலின, 'உண்ணின்றதொர்சுவை'யினைப் பதிகப் பொருளோககி யறிய முயலவாம.

எணவகை மெய்பபாடுகளும் சமநிலையுமெனத் தொல்லாசிரியா வகுத்துக் கூறிய ஒனபான் சுவையினுளளே, 'எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன்' எனனும் நான்கும் நிலைககளமாகப் பிறநத நகைசசுவையும், 'உறுப்பறை, குடிகோள், அலை, கொலை' என்னும நானகும் நிலைக்களமாக வெறுப்பவந்த வெகுளிச்சுவையும், இத தெயவப பாடலகளிலே பயின்றுவருதல் மரபன்றாகலின், அவை யொழிந்த 1 அழுகை (அவலம்), 2 இளிவரல், 3 மருட்கை, 4 அச்சம், 5 பெருமிதம், 6 உவகை, 7 சமநிலை என்னும் ஏழுமே ஈண்டு ஆராய்தறகுரிய இவைதமக்குரிய வடமொழிப் பெயர்கள் பாயிரவியலினுள்ளே தரப்பட்டன சமநிலை யென்பது 'செஞ்சாந் தெறியினும் செத்தினும் போழினும நெஞ்சஞ சோாந தோடா நிலை' யாகும்.

தேவாரத்தில வநது வழங்கிய பணகளைத், திணை வேறுபாடு பற்றியும, அகம், புறம, அருகு, பெருகு என்னும் சாதி வேறுபாடு பற்றியும் வகுத்து நிறுததிப், பின்பு, 'உண்ணின்றதொாசுவை'யினைத, திருமுறை யெண்ணும், பதிகத் தெண்ணுந் தந்து, அடைவுபடுததிக காட்டுவாம் திருநேரிசை, திருவிருத்தம், திருக்குறுந்தொகை, திருத்தாணடகம், யாழமுரி என்னும இவறறைத் தனியாக வைப்பாம் [காந்தாரப் பண பாலைததிணையினும வருவதாயினும, அதனைக குறிஞசித் திணையோடு மாததிரம் சேர்ததுக் கூறியிருக்கின்றாம]

தேவாரததில வரும பணகளின அட்டவணை.

திணை பெருமபண	திறம	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல	பெருகியல
பாலை	அராகம	17 தககராகம			
	நோதிறம	21 புறநீரமை			
	உறுப்பு	25 பஞசமம			

தேவாரததில வரும் பணகளின் அட்டவணை

திணை பெருமபண	திறம	அகநிலை	புறநிலை	அருகியல	பெருகியல
குறிஞ்சி	நைவளம	37 நட்டபாடை	38 அநதாளி		
	காநதாரம	41 காநதாரம்			
	பஞசுரம		46 பழமபஞசுரம	47 மேகராகக குறிஞ்சி	
	படுமலை	49 கௌவாணம			
	மருள்		54 பழநதககராகம		
	அராறு	61 குறிஞ்சி	62 நட்டராகம		64 வியாழக குறிஞசி
	செநதிறம	65 செநதுருதி			
மருதம்	நவிர	69 தககேசி	70 கொலலி		
	வடுகு	73 இந்தளம்			76 காநதார பஞசமம்
	வஞசி				80 கௌசிகம
	செய்திறம	81 பியநதை	82 சீகாமரம		
முல்லை 13 செவவழி	முலலை		98 சாதாரி		

பணகளின சுவை (இரத) அடைவு

பண	திருமுறை யெண	பதிக வெண	சுவை (இரதம)
17 தககராகம	I	23— 46	பெருமிதம, மருட்கை
	VII	13— 16	பெருமிதம
21 புறநீரமை	III	118—123	உவகை, மருட்கை
	VII	83— 85	மருடகை
25 பஞசமம	III	56— 66	உவகை
	VII	97—100	உவகை
37 நடடபாடை	I	1— 22	உவகை, மருட்கை
	VII	78— 82	பெருமிதம
38 அநதாளிககுறிஞசி	III	124—125	சமநிலை
41 காநதாரம	II	54— 82	பெருமிதம, மருடகை
	IV	2— 7	,, ,,
	VII	71— 75	,, ,,

பண்களின் சுவை (இரத) அட்டவணை

பண்	திருமுறை எண்	பதிக எண்	சுவை (இரதம்)
46 பழம்பஞ்சுரம்	IV	14— 15	மருட்கை
	VII	47— 53	அச்சம், அவலம்
47 மேகராகக்குறிஞ்சி	I	129—135	உவகை, மருட்கை
49 கொல்லிக்கௌவாணம்	III	42	உவகை
	VII	38— 46	மருட்கை, பெருமிதம்
54 பழந்தக்கராகம்	I	47— 62	அவலம், மருட்கை
	IV	12, 13	அவலம்
61 குறிஞ்சி	I	75—103	உவகை, மருட்கை
	IV	21	பெருமிதம், உவகை
	VII	90— 94	உவகை
62 நட்டராகம்	II	97—112	உவகை, மருட்கை
	VII	17— 30	பெருமிதம், உவகை
64 வியாழக்குறிஞ்சி	I	104—128	பெருமிதம்
65 செந்துருத்தி	VII	95	பெருமிதம்
69 தக்கேசி	I	63— 74	அச்சம், உவகை
	VII	54— 70	அவலம், உவகை
70 கொல்லி	III	24— 41	மருட்கை, இளிவரல்
	IV	1	அவலம்
	VII	31— 37	மருட்கை
73 இந்தளம்	II	1— 39	பெருமிதம், மருட்கை
	IV	16— 18	,, ,,
	VII	1— 12	அச்சம், உவகை
76 காந்தாரபஞ்சமம்	III	1— 23	உவகை, மருட்கை
	IV	10, 11	மருட்கை
	VII	77	,,
80 கௌசிகம்	III	43— 55	அவலம், மருட்கை, உவகை
	VII	96	அவலம்
81 பியந்தைக்காந்தாரம்	II	83— 96	மருட்கை
	IV	8	,,
	VII	76	சமநிலை
82 சீகாமரம்	II	40— 53	அவலம், மருட்கை
	IV	19, 20	,, ,,
	VII	86— 89	,, ,,
98 சாதாரி	III	67—117	அச்சம், பெருமிதம், உவகை
	IV	9	பெருமிதம்
13 செவ்வழி	II	113—122	மருட்கை
திருநேரிசை	IV	22— 79	அவலம்
திருவிருத்தம்	IV	80—113	சமநிலை, மருட்கை
திருக்குறுந்தொகை	V	1—100	பெருமிதம், மருட்கை
திருத்தாண்டகம்	VI	1— 99	பெருமிதம், மருட்கை, அவலம், இளிவரல்.
யாழ்முரி	I	136	உவகை

4 இசையமைதி

திருவாவடுதுறை யாதீன ஏட்டுப பிரதியின்படி தேவாரப் பண்களுககு வகுத துளள இராகங்கள்.

பகறபணகள்

புறநீரமை

ஸ்ரீகண்டி ஷட்ஜம, சுததரிஷபம, சாதாரண காந்தாரம், பிரதிமததிமம, பஞ்சமம், சதுசுருதிதைவதம், கைசிகிநிஷாதம் என நினற சகூ ஆவது மேளததில இவ் விராகம பிறந்தது. நாம ஏற்படுததிக்கொணட குறியீட்டின்படி, மேளததை 'ர க மி ப் தி ந' எனக குறிப்பிடலாம் இவ விராகததின் ஆரோகண, அவரோ கணங்கள் 'ச க ம ப த நி ச, ச நி த ப ம க ச' என நின்றன சுததஷாடவமாகிய இதன சுவர அமைப்பினைக் 'க மி ப தி ந' என நினைவில வைததுககொளளலாம

காந்தாரம், பியநதை

இசசிச்சி. வேங்கடமகி வகுததுக கூறிய ஹெஜஜுஜஜி மேளமானது, மேளப்பிரஸ்தாரத்தில் கரு ஆவதாக நினறது பிற்காலததார இதனைக் காயகப் பிரியா என்பர் ஷட்ஜம், சுததரிஷபம, அந்தரகாநதாரம், சுததமததிமம், பஞசமம, சுத்ததைவதம், சுத்தநிஷாதம் என நின்றதாதலின, நமது குறியீட்டினபடி இம மேளத்தை 'ர கி ம ப த தி' எனக் குறிப்பிடலாம் இதிற் பிறந்த ஹெஜஜுஜஜி இராகமே இங்கு இச்சிசசி யெனப்பட்டது இது மததிமகிரஹததோடு கூடியதும், சாயங்காலததிற் பாடப்படுவது மென வேங்கடமகி கூறுகினறார். இது சம்பூரண மும் ஆரோகததில் நிஷாதவாஜிதமும் எனறமையின், நமது குறியீட்டினபடி, இதன உருவத்தை, 'ர கி ம ப த—தி த ப ம கி ர' என நினைவில வைககலாம் சுத்தநிஷா தம், சதுசுருதிதைவதஸதானத்தில நிறறலால, இரண்டிறகும் குறியீடு 'தி' எனக கொண்டாம

கெளசிகம

பயிரவி உ0 ஆவது 'ரி க ம ப த ந' என்னும நடபயிரவி மேளததிற் பிறந்த இவ் விராகததினைக் 'க ரி க ம ப த ந—ந த ம ப ம க ரி' என நினைவில வைக்கலாம

இநதளம், திருககுறுநதொகை

ஏட்டிலே நெளிதபஞ்சமி யெனக் குறிக்கப்பட்டது, வேஙகடமகி நூலுட காணப்படும் லளிதபஞ்சமம் எனக் கொள்ளலாம கச ஆவது 'ர கி ம ப த ந' என் னும் வகுளாபரண மேளததிற பிறநத இவ விராகம், ஆரோகததில் ரிஷப பஞசம வாஜித மாதலின, இதன் உருவததைக 'கி ம த ந—ந த ப ம கி ர' என நினைவில வைக்கலாம்

தக்கேசி

காமபோதி. உஅ ஆவது 'ரி கி ம ப தி ந' என்னும் அரிகாம்போதி மேளததிற பிறந்த இவ்விராகத்தின் அவரோகணததிலே ஓரோவழிக் காகலி நிஷாதமும் வருத லாலும, ஆரோகததில் நிஷாதவர்ஜிதமாதலாலும, இதன் உருவததை 'ரி கி ம ப தி-(நி) ந தி ப ம கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம.

நட்டராகம, சாதாரி

பந்துவராளி சரு ஆவது 'ர க மி ப த நி' என்னும் பந்துவராளி மேளத்திற் பிறந்த இவ்விராகததை, 'ர க மி ப த நி—நி த நி ப ம த ம க ர' என நினைவில் வைக்கலாம்

நட்டபாடை

நாடடைகுறிஞ்சி. உஅ ஆவது அரிகாம்போதி மேளத்தில் உதிதத இவ் விராகததை, 'ரி கி ம ந தி ந ப தி ந—ந தி ம கி ம ப கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்.

பழம்பஞ்சுரம

சங்கராபரணம உகூ ஆவது தீரசஙகராபரண மேளத்திற் பிறந்த இவ்விரா கத்தை, 'ரி கி ம ப தி நி—தி ப ம கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்

காநதாரபஞசமம

கேதாரகௌளை உஅ ஆவது அரிகாம்போதி மேளத்திற் பிறந்த இவ்விரா கத்தை, 'ரி ம ப ந—ந தி ப ம கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்

பஞ்சமம

ஆகிரி இப்பொழுது கீரவாணி என வழங்கும் உக ஆவது மேளத்தினை, வேஙகடமகி ஆஹரிமேளம் எனப் பெயரிட்டு வழஙகினர் பின்னும, அவா நூலின் அநுபநததில, உ0 ஆம் மேளத்தினுளளே, 'சமபூரணமும, ஷட்ஜக்கிரக முடையதும், செவிக்கு இன்ப மூடடுவது மாகிய ஆஹிரி யென்பது கீததறிற் கூறிய மேள மார்க் கததினுல் ஐந்தாவது யாமத்திற பாடப்படுகிறது' என்னுங குறிப்புக் காணப்படு கிறது கச ஆவது 'ர கி ம ப த ந' என்னும் வகுளாபரண மேளத்தில் தோன்றிய ஆகிரி யெனப் பெயரிய ராகம் ஒன்று இக்காலத்தில் வழஙகப்படுகிறது. அதனுரு வததை 'ர ச ம கி ம ப த ந—ந த ப ம கி ம ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்

இராப்பண்கள

தக்கராகம

கனனடகாமபோதி 'அரிகாமபோதி மேளத்தி லுதித்த கன்னட ராகமானது, சம்பூர்ணமும், ஆரோஹததில் அருகிய ரிஷப முடையதுமாம்' என வேங்கடமகி கூறுவா

பழநதக்கராகம்

சுததசாவேரி தீரசங்கராபரண மேளத்தி லுதித்த சுதத ஔடவ ராகமாகிய இதனை, 'ரி ம ப தி' என நினைவில் வைக்கலாம்.

சீகாமரம்

நாதநாமக்கிரியா கரு ஆவது மாயாமாளவகௌள மேளததி லுதித்த இவ் விராகமானது, நிஷாதம் முதல நிஷாத மீருக உள்ள சுவரங்களில் நடப்ப தென்பதை மனத்தில் வைக்கவேணடும். இதன் ஆரோகணம் 'நி ச ர கி ம ப த நி' எனவும், அவரோகணம் 'த ப ம கி ர ச நி' எனவும் வருவன.

கொல்லி, கொல்லிக்கௌவாணம், திருநேரிசை, திருவிருத்தம்

சிந்துகன்னடா. அரிகாம்போதி மேளத்தி லுதித்த இவ் விராகத்தை, 'ம கி ம ரி கி ம ப—ந தி ப ம கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்

வியாழக்குறிஞ்சி

ஸௌராஷ்ட்ரம். கஎ ஆவது 'ர கி ம ப தி நி' என்னும் சூரியகாந்த மேளத்திற் பிறந்த இவ் விராகத்தை, 'ர கி ம ப தி நி—நி தி ந தி ப ம கி ப ம கி ர' என நினைவில் வைக்கலாம் வேறு வகையாகக் கூறுவாரு முளர்.

மேகராகக்குறிஞ்சி

நீலாம்பரி. உகூ ஆவது தீரசங்கராபரண மேளத்திற் பிறந்த இவ் விராகத்தின் ஆரோகண, அவரோகணங்களை, C. சுப்பிரமணிய ஐயா, தமது 'தென்னிந்திய சங்கீத மரபு' (Grammar of South Indian Karnatic Music) என்னும் நூலிலே தருகின்ற பிரகாரம் கொள்ளுமிடத்து, இதன் உருவத்தை 'ரி கி ம ப நி—நி ப தி ந ப ம கி ம ரி ம கி' எனக் கொள்ளலாம் மேலே ஸௌராஷ்ட்ரத்திற்குத் தந்த உருவமும் இவர் நூலின் முறைப்படி யமைந்ததேயாம்

குறிஞ்சி

மலகரி. கரு ஆவது மாயாமாளவகௌள மேளத்தில் தோன்றிய இவ் விராகத்தின் உருவத்தை, 'ர ம ப த—த ப ம கி ர' என நினைவில் வைக்கலாம்.

அந்தாளிக்குறிஞ்சி

சைலதேசாக்ஷி. நரு ஆவது 'க கி ம ப தி நி' என்னும் தேசாக்ஷி மேளத்திலே தோன்றிய இவ்விராகத்தின் இலக்கணத்தை வேங்கடமகி பின்வருமாறு கூறுகிறார். 'ஆரோஹத்தில் ரிஷப நிஷாத வாஜிதமும், அவரோஹத்தில் காந்தார வாஜிதமுமாக உள்ளது சைலதேசாக்ஷி ராகம், அது காலைவேளையிற் பாடப்படுகிறது'. இங்கு வரும் ஷட்சுருதி ரிஷபத்தைச் சாதாரணகாந்தார ஸ்தானத்திற்குரிய 'க' விறல் குறியீடு செய்தாம் இதனுருவத்தை, 'கி ம ப தி—நி தி ப ம க' என நினைவில் வைக்கலாம்

பொதுப்பண்கள்

செவ்வழி

எதுகுலகாம்போதி. அரிகாம்போதி மேளத்திற் பிறந்த இவ்விராகத்தை, 'ரி ம ப தி—ந தி ப ம கி ரி' என நினைவில் வைக்கலாம்.

செந்துருத்தி

இப்பண செம்பாலையிற் பிறப்பதென அடியார்க்குநல்லார், சிலப்பதிகார வுரையிலே, கூறுகிறார். நாரத சங்கீத மகரந்தத்திலே கண்ட 'மதுமாதவி' என்னும் சுத்த ஔடவ ராகமும் செம்பாலையிற் பிறப்பது. மதுமாதவி என்னும் பெயரே, திரிபுபட்டு, மத்தியமாவதி ஆயிற்று என்பது ஒருசாரார் கொள்கை. மத்திம சுரம் ஆதியாக வருதலின், இது மத்தியமாதி ஆயிற்று என்பது வேங்கடமகியின் கொள்கை. சுத்த ஔடவ மாதலின், இதனுருவத்தை, 'ரி ம ப ந' என நினைவில் வைக்கலாம் குறிஞ்சி யாழ் செந்திறப் பண்ணின் அகநிலையாய்ப், பண்வரிசையில் 65 என்னும்

என் பெற்ற 'செந்திறம்' என்னுந் திறமே, பிற்காலத்தில் 'செந்துருத்தி' யென வழங்கபபட்டது.

திருத்தாண்டகம்

பியாகடை தீரசங்கராபரண மேளத்திற் பிறந்த இவ்விராகத்தினை, 'ஸ ரி ஸ ம ப தி நி தி ப—நி தி ப ம ஸ ரி' என நினைவில வைக்கலாம்.

திருவாவடுதுறை யாதீன ஏட்டுப் பிரதியி லுளதென மேலே குறிக்கப்பட்ட பண்ணடைவிலே, வேங்கடமகியின் சதுர்தண்டிப் பிரகாசிகையிற் காணப்படுவன வும், பிற்காலத்தில் வழக்கொழிந்தனவு மாகிய சில இராகங்கள் காணப்படுகின்றன. வேங்கடமகியின் தந்தையாரான கோவிந்த தீக்ஷிதா, தஞ்சையிலிருநது அரசு புரிந்த அசசுதபப நாயக்கருககு (கி. பி 1572—1614) மந்திரியா ராவார். அங்ஙன மாதலின், இப் பண்ணடைவு ஏறக்குறைய முந்நூ றுண்டுகட்கு முன்பு ஏற்பட்ட தெனக் கொளளலாம். இக்காலத்து ஓதுவாாகள் சிலா பழைய ராகங்களை நீக்கிப், புதிய ராகஙகள் சிலவற்றைப் புகுததியிருக்கிறுர்கள். அவர்கள் முறையைக் கீழே தரு கின்றும்.

	திருவாவடுதுறை முறையி லமைநத இராகஙகள	இக்காலதது ஓதுவார்கள சிலா கூறுவன
பகறபணகள்		
1. புறநீாமை	ஸ்ரீகண்டி	பூபாளம
2. காநதாரம, பியநதை	இசசிசி	நவரோஜ
3. கௌசிகம	பயிரவி	பயிரவி
4 இநதளம, திருக்குறுநதொகை	நௌிதபஞசமி	நாதநாமக்கிரியை
5. தககேசி	காமபோதி	காமபோதி
6. நட்டராகம, சாதாரி	பநதுவராளி	பநதுவராளி
7 நடடபாடை	நாட்டைக்குறிஞசி	நாட்டை
8 பழமபஞசுரம	சஙகராபரணம்	சஙகராபரணம
9. காநதாரபஞ்சமம	கேதாரகௌளை	கேதாரகௌளை
10. பஞசமம	ஆகிரி	ஆகிரி
இராபபணகள்		
1. தககராகம	கனனடகாமபோதி	காமபோதி
2. பழநதக்கராகம	சுததசாவேரி	சுத்தசாவேரி
3. சீகாமரம	நாதநாமககிரியை	நாதநாமககிரியை
4 கொலலி, கொல்லிக்கௌவாணம், திருநேரிசை, திருவிருததம	சிநதுகனனடா	நவரோஜ்
5. வியாழக்குறிஞசி	ஸௌராஷ்டரம்	ஸௌராஷ்டரம்
6 மேகராககுறிஞசி	நீலாமபரி	நீலாமபரி
7. குறிஞசி	மலகரி	அரிகாமபோதி எதுகுல காமபோதியின கலப்பு
8 அநதாளிக்குறிஞசி	ஸைலதேசாடசி	சாமா
பொதுப்பணகள		
1. செவவழி	எதுகுலகாமபோதி	எதுகுலகாமபோதி
2. செநதுருததி	மததியமாவதி	மததியமாவதி
3. திருததாணடகம	பியாகடை	அரிகாமபோதி

இக்காலததார் சிலர் வழங்குவதென மேலே காட்டிய முறையிலே, பகற்பண்களுக்கு வந்த இராகங்கள் சில, மீட்டும் இராப்பண்களுக்கு வந்து மயங்கிநிற்கக் காண்கின்றோம் காரணமின்றிப் பண்டையோர் வழக்கினை இக்காலத்தார் மாற்றுவது மரபல்ல. ஆதியிலேற்பட்ட பண்களின் சுத்த உருவம் பன்னிரண்டாம நூற்றாண்டு வரையும் இருந்ததென்பதற்கு ஐயமில்லை பதின்மூன்றும் நூற்றாண்டிலே நூலெழுதிய சார்ங்கதேவா தேவாரப் பண்கள சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார். அடுத்த பிரிவில் அவற்றின் இலக்கணத்தினைச சுருக்கமாகத் தருவாம். பதினாறும நூற்றாண்டு வரை சில பண்களி னிலக்கணங்கள அழிவெய்தாது இருந்தன தஞ்சையில் மகாராஷ்டிர மன்னா ஆட்சிக் காலத்தி லெழுந்த கருநாடக சங்கீதமும், தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளும நாட்டிற் பரவுதலும, பழைய பண்ணுருவங்கள மறைவெய்திவிட்டன.

5. சங்கீதரத்நாகரத்திற் கண்ட சில தேவாரப் பண்கள்.

ஸ்ரீநிசங்க சார்ங்கதேவ ரென்னும் பெரியார் வடமொழியில இயற்றிய சங்கீத ரத்நாகர மென்னும் நூலானது சிறந்த இசை, நாடக நூலாக விளங்குகிறது இவ்வாசிரியா காலம் கி. பி. 1210—1247 என ஆராய்ச்சியாளா கூறுவர். தேவாரத்திற காணப்படும் பண்கள் சிலவற்றின் உருவங்களைப் பாதுகாத்து வைத்த பெருமை இவருக்கு உரியது. இவருடைய நூல் மிகப் பரந்த நீர்மையதாய, அரிதி னுணருந் தன்மையதாய அமைந்தது. முதலாவது ஸ்வராத்யாயம, இரண்டாவது ராகவிவேகாத்யாயம், மூன்றாவது ப்ரகீர்ணகாத்யாயம, நான்காவது ப்ரபந்தாத்யாயம், ஐந்தாவது தாளாத்யாயம், ஆறாவது வாத்யாத்யாயம், ஏழாவது நிருத்தாத்யாயம் என்னும் ஏழு அத்யாயங்களால் நடந்த இந்நூலில், ராக லக்ஷணமானது முதலாம், இரண்டாம, ஆறும் அத்யாயங்களிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது

'தேவாரத் திருப்பதிகங்களுக்குப் பண் வகுத்த காலத்து மரபும், அக்காலத்திற்கு அணித்தாக வாழ்ந்த சங்கீதரத்நாகர நூலாசிரியராகிய சார்ங்கதேவர் கைக்கொண்ட மரபும், மேலே சேக்கிழார் சுவாமிகளும் பரிமேலழகருங் கைக்கொண்டதென யாம் காட்டிய இடைக்காலத்து மரபே யாம்' எனப பண்ணியல், 7 ஆம பிரிவினு ளுரைத்தாம்.

'கூறிய பட்டடைக் குரலாங் கோடிப்பாலையினிறுத்தி' எனச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் ஆனாய நாயனார் புராணத்தினுட் டந்த முடிபினை ஆதாரமாகக் கொண்டு, சார்ங்கதேவா குறிப்பிடும் மூர்ச்சனைகளும அவற்றின் விகற்பங்களும எவ்வெம் மேளங்களுக்கு ஒப்பாயின என்பதனை ஆராய்ந் தறிதல் கூடும்

இடைக்காலத்திலே சுருதிக் கணக்கில் ஏற்பட்ட வேறுபாடு தனியாக ஆராய்தற்குரிய தாதலின், அதனை ஒழிபியலிற கூறுவது பொருத்தமாகு மென நிறுத்திக் கொண்டு, முதனரம்பு (கரஹஸ்வரங்)களை இடமாற்றுதலினாலே யெய்தும் இசை விகற்பங்களை இசை வீடு (சுவரஸ்தானம்) நிலைகளமாக ஆராய்ந்துணர்வாம்.

'தொண்டுபடு திவவின் முண்டக நல்யாழ்' என ஆசிரியமாலையினுட் குறிக்கப்பட்ட ஒன்பது நரம்பினையுடைய இசைக்கருவி, குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு

பொறிக்கப்பட்ட காலத்திலே வழக்கிலிருந்த தென்பதற்கு, அக்கல்வெட்டே சான்று பகருகின்றது. இககருவியிலே அந்தரகாந்தாரமும், காகலிநிஷாதமும் அந்தரங்களாக நின்றன வென்பதும் கல்வெட்டினுல் அறியப்படுகின்றது.

இராகங்களுக்கு இலக்கணங் கூறுமிடங்களிலே, சார்ங்கதேவர், 'காகலீ கலித', 'காகலீ அந்தரராஜித', 'காகலீ அநதரசம்யுக்த' எனக் குறிப்பிடும் மரபினை நோக்கு மிடத்து, ஏழாம் நூறருண்டுக் கல்வெட்டு மரபு பதின்மூன்ரும் நூற்ருண்டிலும் நிலைபெற் றிருந்ததெனக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

பண்டையோர் கண்ட பாலைகள் நிலைபெற்ற இசையுருவங்க ளாதலின், முத நரம்பு வேறுபடுமிடததும் இசை வேறுபடா நீர்மைய வென்பதை இந்நூலினுள்ளே பலவிடத்தும் காட்டினும் இடைக்காலத்து மூர்ச்சனைகள் முதலில் நிற்கும் சுவரத் தினு லெய்திய பெயரினை யுடையன வாதலின், 'காகலீ அந்தர சம்யுக்த'த்தினுலே இசை வேறுபடுமிடத்தும் பெயர் வேறுபடா நீர்மைய இக்குறிப்புகளை உளங் கொண்டு சார்ங்கதேவ ருரைத்த மூர்ச்சனைகளை ஆராயப் புகுவாம். இககாலத்து வழககினேடு ஒப்புநோககுதற்பொருட்டுச, சமனதானத்திலே,

ச	ர	ரி	க	கி	ம	மி	ப	த	தி	ந	நி
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

என எண்ணிட்டுக் கணக்கியற்றுவாம் மேற்ருனத்திலே இவ் விசை வீடுகள், 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 என எண்பெற்று நிற்பன

'முண்டக நலயாழ' என ஆசிரியமாலை உரைத்த கருவியினைச், சொறசுருக்க மும் பொருட்பொருத்தமும் நோக்கி, 'முளரியாழ்' என வழங்குவாம்.

முளரியாழின் நரம்புகள ஏழும் கரஹரப்பிரியா மேளமாக நிலைபெறுதலின், 0 2 3 5 7 9 10 என எண்பெற்று நிற்பன இந்நிரலினை வைத்து, முதனரம்பினை மாற்றுதலினுல் எயதும மூர்ச்சனை யுருவஙகளை ஆராயவாம்.

ச முதல்	0	2	3	5	7	9	10	12=0	2	3	5	7	9	10	12
ரி ,,	2	3	5	7	9	10	12	14=0	1	3	5	7	8	10	12
க ,,	3	5	7	9	10	12	14	15=0	2	4	6	7	9	11	12
ம ,,	5	7	9	10	12	14	15	17=0	2	4	5	7	9	10	12
ப ,,	7	9	10	12	14	15	17	19=0	2	3	5	7	8	10	12
த ,,	9	10	12	14	15	17	19	21=0	1	3	5	6	8	10	12
நி ,,	10	12	14	15	17	19	21	22=0	2	4	5	7	9	11	12

மேலே தந்த எண்கள குறித்த இசை நரம்புகளை எழுதி, அவற்றினு லெய்தும் மேளங்களையும் குறிப்பிடுவாம்.

ச ரி க ம ப தி ந ச	=	ரி க ம ப தி ந	கரஹரப்பிரியா
ரி க ம ப தி ந ச ரி	=	ர க ம ப த ந	ஹநுமத்தோடி
க ம ப தி ந ச ரி க	=	ரி கி மி ப தி நி	மேசகல்யாணி

மபதிநசரிகம	=	ரிகிமபதிந	ஹரிகாம்போதி
பதிநசரிகமப	=	ரிகமபதந	நடபைரவி
திநசரிகமபதி	=	ரகமமிதந	சுததடோடி
நசரிகமபதிந	=	ரிகிமபதிநி	தீரசங்கராபரணம்

காந்தார, நிஷாத ஸ்தானஙகளில், முறையே, 'அந்தரமுங் காகலியும்' வந்தால் கரஹரப்பிரியா தீரசஙகராபரணமாகும் எல்லா மூர்சசனைகளும் எவவாறு வேறு படுவன வென்பதைப பின்வரும் அட்டவணையுட் காணக.

சரிகிமபதிநிச	=	ரிகிமபதிநி	தீரசங்கராபரணம்
ரிகிமபதிநிசரி	=	ரிகமபதிந	கரஹரபபிரியா
கிமபதிநிசரிகி	=	ரகமபதந	ஹநுமத்தோடி
மபதிநிசரிகிம	=	ரிகிமிபதிநி	மேசகல்யாணி
பதிநிசரிகிமப	=	ரிகிமபதிந	ஹரிகாமபோதி
திநிசரிகிமபதி	=	ரிகமபதந	நடபைரவி
நிசரிகிமபதிநி	=	ரகமமிதந	சுத்ததோடி

என நிற்றலின், அவரோகணக் கிரமத்தில் சார்ஙகதேவர் கொண்ட மூர்ச்சனைகள் பின்வருமாறு அமைவன

முதல் நரம்பு	ஷட்ஜககிராம மூாசசனை	சுதத உருவம	காகலீயநதரஙகூடிய உருவம
ச	உததரமநதிரா	கரஹரபபிரியா	தீரசஙகராபரணம
நி	ரஜநீ	தீரசஙகராபரணம	சுத்ததோடி
த	உததராயதா	சுதததோடி	நடபைரவி
ப	சுததஷட்ஜா	நட பைரவி	ஹரிகாமபோதி
ம	மதஸரீகிருதா	ஹரிகாமபோதி	மேசகலயாணி
க	அசுவகராநதா	மேசகலயாணி	ஹநுமததோடி
ரி	அபிருதகதா	ஹநுமததோடி	கரஹரபபிரியா

இடைக்காலத்தி லிருந்த நூலாசிரியர்கள கைககொண்ட ஷட்ஜ மததிமக கிராம மூர்ச்சனைகளின் உருவத்தினை அவைதமது அசைவெண விகிதங்களைக்கொண்டு அறிதல் கூடும். பண்டையோா கொணட சுருதிக கணககினின்றும் வேறுபட்டு, $\frac{10}{9}$ என்னும் அசைவெண் விகிததததை 3 சுருதி யெனவும, $\frac{16}{15}$ என்னும் அசைவெண் விகிதத்தை 2 சுருதி யெனவும் இடைக்காலத்தாா கொண்டனர். $\frac{9}{8}$ பண்டையோர் கொண்டதுபோலவே 4 சுருதி யெனக் கொள்ளப்படடது.

ஷட்ஜக்கிராமம், ச ரி க ம ப த நி, முறையே, 4 3 2 4 4 3 2 என்னும் சுருதிகளைக்கொண்டு நடப்பதாதலின், நிஷாதம் முதலாகிய மூர்ச்சனையினது மதிப்பினைக் காண்பதற்கு, நிஷாதத்தில் 1 இனை வைத்து, 1 $\frac{9}{8}$ $\frac{10}{9}$ $\frac{16}{15}$ $\frac{9}{8}$ $\frac{9}{8}$ $\frac{10}{9}$ $\frac{16}{15}$ எனச் ச ரி க ம ப த நி யின் அசைவெண் விகிதங்களை நிறுத்தியபின், தொடர்ந்து பெருக்கி யெழுதுதல் வேண்டும் அவ்வாறு எழுதுமிடத்து, நிஷாதம் முதலாக, 1 $\frac{9}{8}$ $\frac{5}{4}$ $\frac{4}{3}$ $\frac{3}{2}$ $\frac{27}{16}$ $\frac{15}{8}$ 2 எனத் தீரசங்கராபரணத்தின் உருவம் வந்தெய்துதும் பிறவும் இம்முறையாகவே கணிக்கப் படுவ.

இனி, மத்திமக்கிராம மூர்ச்சனைகளை ஆராயவாம. ஷட்ஜக்கிராமத்திலே பஞ்சமம் பெற்ற 4 சுருதிகளில் 1 சுருதியைத் தைவதத்திற்குக் கொடுத்தலினாலே, மத்திமக்கிராமம் தோன்றும் என்பது விதியாதலின், ச ரி க ம ப த நி, முறையே, 4 3 2 4 3 4 2 என்னும் சுருதிகளைப் பெறுவ இடைக்காலத்தார் கொள்கையின்படி, இவை, முறையே, $\frac{9}{8}$ $\frac{10}{9}$ $\frac{16}{15}$ $\frac{9}{8}$ $\frac{10}{9}$ $\frac{9}{8}$ $\frac{16}{15}$ என்னும் அசைவெண் விகிதங்களைப் பெற்று நின்றனவாதலின், நிஷாதம் முதலாகிய மூர்ச்சனையின் உருவத்தினைக் காண்பதற்கு, முன் போலவே, நிஷாதத்தில் 1 இனை வைத்து, ச ரி க ம ப த நி யின அசைவெண் விகிதங்களை நிரலாக வைத்துத், தொடர்ந்து பெருக்கி எழுதுதல்வேண்டும் அவ்வாறு பெருக்கி யெழுத, 1 $\frac{9}{8}$ $\frac{5}{4}$ $\frac{4}{3}$ $\frac{3}{2}$ $\frac{5}{3}$ $\frac{15}{8}$ 2 என மீட்டும் தீரசங்கராபரண உருவமே வந்தெய்துகிறது. அங்ஙனமாயினும், ஷட்ஜக்கிராமத்திலே, தீரசங்கராபரண மேளத்திலே, $\frac{27}{16}$ என நின்ற சதுசுருதிதைவதம் இங்கு $\frac{5}{3}$ என நின்றது இவ்வாறே ஏனைய மூர்ச்சனைகளையும் கணித்து, மத்திமம் முதலாக அவரோகணத் தொடர்பில நிறுத்துவாம்.

ம ப தி ந ச ரி க ம	1	$\frac{10}{9}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{16}{9}$	2	ஹரிகாம்போதி
க ம ப தி ந ச ரி க	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{45}{32}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{27}{16}$	$\frac{15}{8}$	2	மேசகல்யாணி
ரி க ம ப தி ந ச ரி	1	$\frac{16}{15}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{9}{5}$	2	ஹநுமததோடி
ச ரி க ம ப தி ந ச	1	$\frac{10}{9}$	$\frac{32}{27}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{40}{27}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{16}{9}$	2	கரஹரப்பிரியா
ந ச ரி க ம ப தி ந	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{15}{8}$	2	தீரசங்கராபரணம்
தி ந ச ரி க ம ப தி	1	$\frac{16}{15}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{64}{45}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{16}{9}$	2	சுத்ததோடி
ப தி ந ச ரி க ம ப	1	$\frac{9}{8}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{27}{20}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{8}{5}$	$\frac{9}{5}$	2	நடபைரவி

இவற்றில, கரஹரபபிரியா மேளத்திலே யுள்ள கைசிகிநிஷாதம் காகலிநிஷாதமாகுமிடத்துச், ச-முதலாகிய நிரல் ‘கௌரிமனோகரி’ மேளமாகும; ரி-முதல ‘நாடகப்பிரியா’ ஆகும், ம-முதல் ‘வாசஸ்பதி’ ஆகும், ப-முதல் ‘சாருகேசி’ ஆகும். இவை இவ்வாறாதலை, ஓழிபியலிலே, ‘எழுபத்திரண்டு மேளகர்த்தாக்களின் மூர்ச்சனைகள்’ என்னும் பிரிவினுட் காண்க.

சார்ங்கதேவர் தரும் மூர்ச்சனைகளின் பெயரையும், அவை சுத்த உருவில் எய்தும் மேளங்களையும், ‘காகலீ’யோடு கூடி நிற்குங்கால எய்தும மேளங்களையும

அட்டவணைப்படுத்திக் காட்டுவாம்

முதல் நரம்பு	மத்திமகிராம மூர்ச்சனை	சுத்த உருவம்	'காகலி' கூடிய உருவம்
ம	சௌவீரி	ஹரிகாம்போதி	வாசஸ்பதி (64)
க	ஹாரிணாஸ்வா	மேசகலயாணி	ரி கி மி த நி நி
ரி	கலோபநதா	ஹநுமதோடி	நாடகப்பிரியா (10)
ச	சுத்தமத்யா	கரஹரப்பிரியா	கௌரிமனோகரி (23)
நி	மார்கி	தீரசங்கராபரணம்	ர க கி மி த ந
த	பௌரவி	சுத்த தோடி	ரி க ம மி த ந
ப	ஹ்ருஷ்யகா	நடபைரவி	சாருகேசி (26)

இரு கிராமங்களுக்கும் உரியவாகச சார்ங்கதேவர் (i) சுத்த உருவம் (ii) காகலீ யோடு கூடிய உருவம் (iii) அந்தரதோடு கூடிய உருவம் (iv) காகலியந்தரத்தோடு கூடிய உருவம் என நால்வேறு உருவம கறபிததார்

(i), (ii), (iv) மேலே காட்டப்பட்டன. அவைதமமை இரு கிராமங்களுக்கும் பொதுவாகக் கொள்க (iii) அந்தரத்தோடு கூடிய நிலையில் இரு கிராமங்களும் பெறுகின்ற மேளங்களைக் கீழேயுள்ள அட்டவணையிற் காண்க.

முதல் நரம்பு	மத்திமக்கிராம மூர்சசனை	ஷட்ஜக்கிராம மூர்ச்சனை	அநதரதோடுகூடிய உருவம
ச	சுத்தமத்யா	உததரமநதிரா	ஹரிகாமபோதி
நி	மாரகி	ரஜநீ	மேசகலயாணி
த	பௌரவி	உததராயதா	ஹநுமதோடி
ப	ஹ்ருஷ்யகா	சுததஷட்ஜா	கரஹரப்பிரியா
ம	சௌவீரீ	மதஸரீகிருதா	தீரசஙகராபரணம்
க	ஹாரிணாஸ்வா	அஸ்வககிராநதா	சுதத தோடி
ரி	கலோபநதா	அபிருதகதா	நடபைரவி

இங்குக் குறிப்பிட்ட மூர்ச்சனைகள் கருவியாக ஆசிரியர் 18 ஜாதி ராகங்களைக் கூறுகிறார். ஈற்றிலே அவைதமக்குரிய இலககணங்களைத் தொகுத்துத் தருகின்றார். அவர் தொகுத்தவற்றைச் சுருக்கமாகத் தருகின்றோம். விரிந்த இலக்கணங்களை நூலிற கண்டு தெளிந்துகொள்க.

ஜாதிராகங்கள்

எண	பெயா	அமசம்	நயாசம	அபநயாசம்	மூாச்சனை
1	ஷாட்ஜி	ச க ம ப த	ச	க ப	உததராயதா
2	ஆாஷபி	ரி த நி	ரி	ரி த நி	சுத்தஷட்ஜா
3	காநதாரி	ச க ம ப நி	க	ச ப	பௌரவி
4	மதயமா	ச ரி ம ப த	ம	ச ரி ம ப த	கலோபநதா
5	பஞ்சமி	ரி ப	ப	ரி ப நி	கலோபநதா
6	தைவதி	ரி த	த	ரி ம த	அபிருதகதா
7	நைஷாதி	ச க நி	நி	ச க நி	அபிருதகதா
8	ஷட்ஜகைசிகி	ச க ப	க	ச ப நி	....
9	ஷட்ஜோதீசயவா	ச ம த நி	ம	ச த	அஸ்வக்ராநதா
10	ஷட்ஜமத்யமா	ச ரி க ம ப த நி	ச ம	ச ரி க ம ப த நி	மதஸரிகிருதா
11	காந்தாரோதீசயவா	ச ம	ம	ச த	பௌரவி
12	ரக்தகாந்தாரி	ச க ம ப நி	க	க	கலோபநதா
13	கைசிகி	ச க ம ப த நி	க ப நி	ச க ம ப த நி	ஹாரிணாஸ்வா
14	மதயமோதீச்யவா	ப	ம	ச த	ஸௌவீரீ
15	கார்மாரவீ	ரி ப த நி	ப	ரி ப த நி	சுததமததியா
16	காநதாரபஞ்சமி	ப	க	ரி ப	ஹாரிணாஸ்வா
17	ஆநதரி	ரி க ப நி	க	ரி க ப நி	ஸௌவீரீ
18	நநதயந்தி	ப	க	ம ப	ஹாரிணாஸ்வா

இனி, தேவாரப் பண்கள் சிலவறறின் உருவங்களை ஆராய்ந்தறிய முயல்வாம். முதலிலே, இந்தளப் பண்ணினை எடுத்துக்கொள்வாம்

இந்தளம (வடுகு)

இப்பண்,இரண்டாந் திருமுறையில், 1 முதல் 39 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும், நான்காந் திருமுறையில், 16 முதல் 18 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும, ஏழாந் திருமுறை யில, 1 முதல் 12 வரை யுள்ள பதிகஙகளிலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணானது மருதப் பெரும்பண்ணின் வடுகு என்னுந் திறத்தின் அகநிலையாகிப், பண்வரிசையில் 73 என்னும் எண் பெற்று நின்றது.

ஹிந்தோளகம் என்னும் ராகமானது, தைவதி, ஆர்ஷபி என்னும் ஜாதி ராகங் களிலே தோற்றியதும், ரிஷப, தைவதங்கள் வர்ஜியமாகியதும், முதல் (க்ரஹம்), முடிவு (ந்யாசம்), கிழமை (அம்சம்) என்னும் மூன்றும் ஷட்ஜ சுவரமாக வருவதும், சுத்தமத்யா என்னும் மூர்சசனையைக் கொண்டதும், பெருமிதம், மருட்கை, வெகுளி என்னும் சுவைகளை யுடையதும், இளவேனிற் காலத்ததும், மகரக்கொடியோனை

அதி தேவதையாகக் கொண்டதும் ஆம் எனச் சங்கீதரத்நாகரத்துள் இதன் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. இதற்குரிய அலங்காரமும், வேறுபல குறிப்புகளும் தரப்பட்டனவெனினும், விரிவஞ்சிக் கூறாது விடுகின்றோம் பெருக ஆராய விரும்பினோர் நூலிற் கண்டு தெளிந்துகொள்ளலாம்.

இதற்குரிய ஆலாபம், கரணம், ஆளத்தி என்னுமிவை கீழே தரப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றுள், ஆக்ஷிப்திகா என்னும் ஆளத்தியானது, பாடலொன்றினுக்கு இயைந்த சுவர அமைதியாக, எட்டெழுத்துக் கொண்ட கலைகள் எட்டாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது [கலையினிலக்கணமும் பிறவும், ஒழிபியலிலே, 'குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு' என்னும் பிரிவினுள்ளே தரப்படும்.]

சுத்தமத்தியா மூர்ச்சனைக்கு ஒப்பான கரஹரப்பிரியா மேளமானது, ஷட்ஜம், சதுசுருதிரிஷபம் சாதாரணகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், பஞ்சமம், சதுசுருதிதைவதம், கைசிகிநிஷாதம் என நின்றதாதலின், இதனுருவத்தை 'ரி க ம ப தி ந' எனக்கொண்டாம். ரிஷப, தைவதங்கள் வர்ஜியமாகிய ஹிந்தோளக ராகத்தின் உருவம் 'க ம ப ந' ஆகும்.

வடநாட்டார், இக்காலத்திலே, ஹிந்தோளம் என வழங்கும் ராகம், மேசகல்யாணி மேளத்தி லுதித்துப், பஞ்சம, ரிஷப வர்ஜியமாய, 'கி மி தி நி' என்னும் உருவம் பெற்றுநிற்கும் வேங்கடமகி கூறிய ஹிந்தோள ராகமானது, நடபைரவி மேளத்தில் உதித்துப், பஞ்சம ரிஷப வர்ஜியமாய், 'க ம த ந' என்னும் உருப்பெற்று நிற்கும். இம்மூன்றினுள்ளும், காலத்தால் முற்பட்ட சங்கீதரத்நாகரம் கூறும் ஹிந்தோளகத்தையே, தேவாரத்தில் வரும் இந்தளப் பணணின் உருவமாகக் கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும். காலத்திலே பெயர்கள் திரிபுபட்டு, ஒன்று மற்றொன்றாக நிற்பதற்கு, இஃது ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

இந்தளப் பணணின் உருவமென நாம் மேலே ஆராய்ந்து கண்ட 'க ம ப ந', இக்காலத்தில் என்ன இராகத்திற்கு உரியது என்பதை ஆராய்வோமாக. சதுர்தண்டிப்பிரகாசிகை அநுபந்தத்தில், இருபத்திரண்டாம் மேளத்தின்கீழ், 'ரிஷப தைவத வர்ஜிதமா யுள்ள சுத்ததங்யாசி என்பது காலையில் பாடப்படுவதாகக் கருதப்படுகிறது அது ஷட்ஜக்ரஹமுடையதென்றும், ஔடுவமென்றும் சொல்லவும்படுகிறது' எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலினாலே, தேவாரத்தி லுள்ள இந்தளப் பணணினை இக்காலத்துச் சுத்ததங்யாசி ராகத்திற்பாடுதல் பொருத்தமாகும் என்பது பெறப்படுகின்றது.

இப்பண்ணுக்கு இலக்கணங் கூறியவிடத்துச், சார்ங்கதேவர் 'காகலீகலித' எனக் குறிப்பிட்டாரேனும், 'க ம ப நி' என்னும் உருவம் நூற்றுமூன்று எனப் பண்டையோர் கண்ட பணகளுள் வாராமையின், கைசிகிநிஷாதம் கொள்வது இன்றியமையாத தாயிற்று

மேலும், இப்பண் மருதப் பெரும்பண்ணின் அகநிலையாதலின், இடைக் காலத்து இசைமரபுக் கியைய, ஆசிரியா பரிமேலழகர் பதினோராம் பரிபாடல் உரையிற் கூறியாங்கு, அரும்பாலை (தீரசங்கராபரண மேளம்) கொள்ளுதல்வேண்டும். பண்ணியல் உாஎ ஆம் பக்கத்திலே யுள்ள அட்டவணை இதனைத தெளிவுபடுத்தும். 'காகலீயந்தரசம்யுக்தம்' ஆகுமிடத்துத் தீரசங்கராபரணம் கொள்ளுதற் குரியது. அவவாறு கொள்ளின், இந்தளப் பண்ணி னுருவம் 'ஸி ம ப நி' ஆகும். வடநாட்டில் வழங்கும 'தெலுங்க' என்னும் இராகம இவ்வுருவினது. 36 ஆம் மேளத்திற் பிறநத 'கம்பீரநாட' என்னும் இராகமும் இவ்வுருவினது

சங்கீதரததினுகரததிலே ஹிநதோளகததுக்குக் கூறியிருககின்ற ஆலாபம்,* கரணம, ஆளத்தி என்னு மிவற்றை நூலில உளளபடியே தமிழிற் பெயர்த்து எழுதுகின்றும இசைவாணர் முறையறிநது பயன்படுத்திக் கொள்வார்களாக .

சாநீபாபகாகாகபாபசாகநீ சாசாசாசா காமாபாபநீநீ காகபபாபநீசா | சநீமாகாகபாப நீசநீசநீகசா | பநீசாமபநீ சகாசாசாம்ா மகக சசநி கசாசநீசநீ பபசமமாமகசநிசாசகாமமா பாபநீசா மநீமகாமபாபநீசநீ சநி கசா பநி சாகாநீ சா காசாசம் கமா கசா சநிசநி நிபாபமகாமா | சசககமமபபாநிநிசநிமகா கபாபநிசா | காசகசநீசநீ சாகா மம கம மக மகமப மகாபாப சகாசாமா மகம மநீபா பாபமமகாகசகபாபநீ நிசநீ சச | நீபா மாகாகமா மாபநீ சா | சநி மகா கபாபநீ சாகாசமசநீசநீ ச | நி சசநீ சா சாசாகசாசநீ சாசசகமசகபமா கபாபச ககமகநீ பாபமம கா | கசசமககபா மமநீபபசநிநிமகாபாபநீ சாகாசகசநீ சநீ ச(ஷட்ஜ) சசா | பாபாநீ சாசபபநீ பநிபாபநீ சாசாபபநி பநீ பநீ சகாசம மகசகசநீசநீ பநீ மகமகாசாசநீ | பநீ பமதம கமா கச கசாநிசநீபநீ பமகமகாமா | மகமக சாகாசச நிநி பபமம கமபநீநிபம | காமமபநீநி பமகாமமபநீ சசநி-மகாசசகாசகாமபநீபாபநீ மகாகபநீ சநீசநீகசாநீ சாபநீமபாகமமகாகசசசநீ சா(ஷட்ஜ)சசசகசச | மகாமகமமகநீ பாபாபச நிநிகசா | சசமா(காநதார) பா(பஞ்சம) பபநிநி காகச மசநீ சநீசா(ஷட்ஜ) சசகசசமகமா சச கா | நிநி சபாநீ மமாபகமா சசசககசசகசகம பாபசநீ மகாகபாபநீ சாகாசகாசநிசநீசா(பஞ்சம) பபநிபநி பாபநி சசநி சசபாபநீ பகநீககபாபநீ ம்ம்ம் | கககநிநிநிபபபநிநிநி சச | பாககம சசகசகசகமபநிபச நிமகாகாபாபநி சாசாசசமகசககசநிநீ சா |.*

இது ஆலாபம்

சகாபமகாபா(பஞ்சம), (ஷடஜ) சமாகசாகநீநிபாநி பபககபமககாக்கா(ஷட்ஜ) சசகாகம பாதமம(பஞ்சம) பாநிநி சநிச்ா ச | நிநிநிசாசாசநிசாசாநிகபாநீ | சாச்ாச்ாசசநி சச நிமகககச சசநிசகமநிசநி நிபநீநிபாநீபபகககபகம்மா க்க(ஷட்ஜ) சச்ச்மபம | பாநிசநிமா | மாமா(பஞ்சம) நிசநிநி சநி சசா | சசநிசசநீ | பநி பாபபநி சநி சசசச பபபபநீ | நீமம நிபநிப பகசக கமகாமாச சநிமம கமகாபப கமகாநீக்ா(ஷட்ஜ) சசமக மகாகமகாகமகாகமசசக சநிசநீ பாகபாகம்மாமாசசகக-பாபச(ஷட்ஜ) சசக் மமபபநிநி சநீசசககசககநிசாசா |. இது கரணம்.

சா	சா	மா	கா	சா	கா	மா	பா	1
பம	கா	சா	சா	சா	கா	மா	மா	2
நீ	சா	பா	நீ	பா	நீ	மா	பா	3
நீ	சா	சா	சா	சநி	கா	சப	நீ	4
நீ	நீ	சா	கா	சா	நீ	பா	பா	5
பம	கா	சா	சா	கம	கா	மா	பா	6
நீ	சா	பா	நீ	பா	நீ	கா	பா	7
நிச	நிச	சா	கா	சா	சா	சா	சா	8

இது ஆளத்தி.

[ஆலாபத்திலும், கரணத்திலும, அடைப்பினுள் எழுதப்பட்டிருக்கிற சுவரப் பெயர்கள், அவ்வவ்விடத்திலே ஏட்டிற் சிதைவுறற சுவரங்கள் இவையா யிருக்கலா மெனப் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிட்டன என எண்ணவேண்டியிருக்கிறது]

காந்தாரபஞ்சமம்.

இப்பண், மூன்ருந் திருமுறையில், 1 முதல 23 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும், நான்காந் திருமுறையில, 10 ஆம், 11 ஆம் பதிகஙகளிலும, ஏழாந் திருமுறையில், 77 ஆம் பதிகத்திலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணுனது, மருதப் பெரும்பண்ணின் வடுகு என்னுந் திறத்தின் பெருகியலாய்ப், பண் வரிசையில் 76 என்னும் எண் பெற்று நின்றது.

காந்தாரபஞ்சமம் என்னும் இராகமானது, காந்தாரி, ரக்தகாந்தாரி என்னும் ஜாதிராகங்களிலே தோற்றியதும், காநதார சுவரத்தினை முதல் (க்ரஹம்), முடிவு (ந்யாஸம்), கிழமை (அம்சம்) ஆகப்பெற்றதும், இராகுவை அதிதேவதையாகக் கொண்டதும, காகலி சேரப்பெற்றதும், ஹாரிணுஸ்வா எனப் பெயரிய மூர்ச்சனை யினை யுடையதும், நகை, மருட்கை, அவலம் என்னும் சுவைகளோடு பொருந்தியது மெனச, சஙகீதரத்நுகரம் இதன் இலக்கணததைத் தருகின்றது. இடைக்காலத்து மரபின்படி, மருதப் பெரும்பண்ணின் பெருகியல மேறசெம்பாலை (மேசகல்யாணி) ஆகுமென இந்நூல் உ௱எ ஆம் பக்கததிற காட்டினு மாதலின், இப்பண்ணுக்கு ஹாரிணுஸ்வா மூர்ச்சனையின் சுத்த உருவத்தைக் கொள்வதே பொருத்தமாகும்

இதன் ஆளத்தியினை ஆராய்ந்து நோககுமிடததது, 64 சுவரங்களில், 32 காந்தார சுவர மாதலின், அது கிழமை யாயிற்று எனவும், ச, ம, ப, நி என்னும் சுவரங்கள் நான்கும் நிறையாய் (பகுத்வமாய்) நின்றன எனவும், ரிஷப, தைவதங்கள் வாரா தொழிந்தன எனவும் காண்கின்ருேம் க ம ப த நி ச ரி க என்னும் நிரலில், ரிஷப, தைவதங்கள் வர்ஜியமாதல், ச ரி க ம ப த நி ச என்னும் நிரலில் நிஷாத மத்திமங்கள்

வர்ஜியமாத லாகும். ஹாரிணுஸ்வா என்னும் மூர்ச்சனை மேசகல்யாணியா மாதலின், அதன் உருவத்தை 'ரி கி மி ப தி நி' எனக் கொள்ளலாம். நி, மி என்னும் சுவரங்கள் நீங்க, எஞ்சி நிற்பது 'ரி கி ப தி'. இதுவே காந்தாரபஞ்சமத்தின் உருவம். இக்கால வழக்கிலே இவ்வுருவ முடையது 'மோகனம்' என்னும் இராகமாகும். இவ்வாறு ஒப்புமை கூறலா மெனினும், காந்தாரபஞ்சமத்திற்கு இங்குக் கூறிய முதல், முடிவு, நிறை, குறை, கிழமை என்பவற்றை யோர்ந்து நோக்கிச், சமன்காந்தாரம் முதல் உச்சகாந்தாரம் வரையும் நின்ற சுவரங்களில் ரி, த வர்ஜியமாகச், சங்கீத ரத்தினகர மரபினைப் பின்பற்றிப் பாடுதல் நலமாகும். இடைககாலத்தார் கரஹரப் பிரியா மேளத்தை முதல் மேளமாகக் கொண்டார்க ளாதலினாலே, ஷட்ஜம், சதுசுருதிரிஷபம், சாதாரணகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், பஞ்சமம், சதுசுருதிதைவதம், கைசிகிநிஷாதம், ஷட்ஜம் என எடுததுப், பின்பு, அங்கிரலிலே, சாதாரணகாந்தாரம் முதல் சாதாரணகாந்தாரம் வரையு மிசைக்க, மேசகல்யாணி மேளமாகும். ரிஷப, தைவதங்களை நீக்கக், காந்தாரபஞ்சமத்தின் உருவாகும்.

கா சா சா நி சநி ச கம கா கா | பாமா கா சா சா நி சநி ச சமம கா காநீ தாநீ சா நீதா பாநீ மா பா மா | கா ச நி ச நி சக மகா.

இது ஆலாபம்.

கமமக நிகமாபபப நிமமபாமப பா பாநீ நி மதா மம தம மமா கா கா கம மம காமா (ஷட்ஜ) சநி ச ச க க மக மம | மகாகாரீ கா நீ ச சநீ பாநீ நீ மப மா கம பா பக மம க் நிதநி சம பபப மம | கா ச கநி மசா சா சா கம தப தம மமா தா நீ பநீ நி ம மப நி மகா (ஷட்ஜ) ச நி சா ச்ா சம கபகம மமகா,

இது கரணம்.

மற்றொரு வகையாக— காகாரீரீ சநீ சபநீசகாகா (பஞ்சம) சகா மாமக பாதாநி தாநி ச பநி நித நிதபாபமகாகா மசாசசாம கம கமதகம கா காதரீ சநிபநி சகாபமபசகாகா.

இது ஆலாபம்.

மகரிரி சசநி நிசசகாகாக மமககமமச கசகா கமமகமநி தததநி மத மமாபபதநி நீதா (பஞ்சம) பா மமபா மம ரிதசாம மமபா மபபமமா மா ச்ா சச சசகாகா.

இது கரணம்.

சா	நீ	சா	கா	சா	கா	கா	கா	1
மா	பா	மா	பா	கா	கா	கா	கா	2
கா	பா	சா	கா	கா	கா	கா	கநி	3
நீ	பா	மா	பம	கா	கா	கா	கா	4
கா	கா	கா	கநி	நீ	நீ	நீ	நிச	5
நீ	பா	மா	பம	கா	கா	கா	கா	6
மா	பா	சா	கா	கா	கா	மா	கநி	7
நீ	பா	மா	பம	கா	கா	கா	கா	8

இது ஆளத்தி.

நட்டராகம்.

இப்பண், இரண்டாம் திருமுறையில், 97 முதல 112 வரை யுளள பதிகங்களி லும், ஏழாம் திருமுறையில், 17 முதல 30 வரை யுள்ள பதிகஙகளிலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணனது குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் அரற்று என்னும் திறத்தின் புறநிலையாய்ப், பண் வரிசையில் 62 என்னும் எண் பெறறது.

நர்த என்னும் இராகமானது மதயமா, பஞசமி என்னும் ஜாதிராகஙகளிலே பிறந்ததும், பஞ்சமத்தைக் கிழமை (அம்சம்), முதல் (க்ரஹம்) ஆகவும், மத்திமத்தை முடிவு (ந்யாஸம) ஆகவும் பெற்றதும், காகலீயோடு கூடியதும், பஞசமம் முதலாகிய மூர்ச்சனையினை யுடையதும், நகை, உவகை யென்னும சுவைகளோடு பொருந்திய தும், துர்ககா சக்தியை அதிதேவதையாகக கொணடதும் எனச சங்கீதரத்திஞகரம் இதன் இலககணத்தைக் கூறுகின்றது இதன் ஆளத்தியினை நோககும்போது, ரிஷ பம் முற்றிலும் வாராதொழியத், தைவதம் 64 இல் 2 ஆக நிற்கிறது. ஆதலின், ரிஷப தைவதங்கள் வாஜ்யம் எனக் கொள்ளலாம். நிஷாதம 64 இல் 5 ஆதலின, அல்ப மாய் (குறையாய்) நின்றதெனக கொளளலாம் சூததிரத்தினுள்ளே 'க அலப' என் றிருப்பது 'நி அல்ப' என்றிருக்கவேணடு மெனத் தெரிகிறது. 'காகலீயுக்த' எனச சார்ங்கதேவர் கூறினரேனும், குறிஞ்சிப் பெருமபண்ணின் புறநிலைககு இயையச் சுத்தஷட்ஜா மூர்ச்சனையின சுத்த உருவத்தையே கொள்வாம்.

பஞசமம் முதலாகிய சுத்தஷட்ஜா எனனும் மூாசசனையானது நடபைரவி மேளமாகும. பஞசமம் ஆதாரசுருதியாக நிறகப், பஞ்சமம, சதுசுருதிதைவதம், கைசிகிநிஷாதம், ஷட்ஜம், சதுசுருதிரிஷபம், சாதாரணகாந்தாரம், சுததமததிமம், பஞ்சமம் என எடுக்க நடபைரவி மேளமாகும். இநநிரலிலே, தைவத, ரிஷபங்களை நீககுதல், 'ச ரி க ம ப த நி ச' என்னும நிரலில ரிஷப பஞ்சமஙகளை நீககியதாகும். நமது குறியீட்டின்படி 'நர்த' ராகத்தின் உருவம் 'க ம த ந' ஆகும் சதுாதண்டிப் பிரகாசிகை அநுபந்தததிலே, 20 ஆம் மேளததின் கீழே, 'பஞ்சம ரிஷப வர்ஜிதமும், ஆகவே ஔடுவமும், ஷடஜக்ரஹததோடு கூடியதுமான ஹிநதோள மென்பது அறிஞர்களால் எல்லாக காலததிலும் பாடப்படுவதாம' எனக கூறப்படுதலின், நட்ட ராகமானது, இககாலததிலே, தென்னுட்டில வழங்கும இநதோளததிறகு ஒப்பான தெனக காண்கின்றேம் வடநாட்டில் வழங்கும ஹிந்தோளம் வேறு சங்கீதரததிஞ கரத்துட கூறிய 'ஹிநதோளகம' நமது இநதளப்பண்ணுமெனை, அப்பண்ணினை ஆராய்ந்தவிடத்துக காட்டுனும் இவவாறு ஒபபுமை கூறலா மெனினும், மேலே பஞ சமம் முதல பஞசமம ஈருகத் தநத நிரலினை வைத்துத், தைவதரிஷப வாஜ்யமாக நட்டராகம் என்னும் பண்ணினைப் பாடுதல் மரபாகும்

பாபசா மகாமாபாபகாமா நீதாபாபமா நீநீ ச்ாசா சாகா சாநி தநீ நீநீ நி நித தமபத மமகா கசா சம் மகா கநீ நிநி ததப பதமமகாமா.

இது ஆலாபம்.

பாபமகாபா(பஞ்சம) சசகக் நிநிதாபா(பஞ்சம) நீநீதா (ஷட்ஜ)சநிநித சநீ தாபா மாபா பமகா கநிநி பதநி கம கம பாமதாமமாமா. இது கரணம்.

மற்ருெரு வகையாக— பாமாகம மாபாபக பாபா | பகாபாநீநிதாதா | நீநீ ச்ராக்ரச்ா ச்தா நீநி நீநீ நிநி மசா ச்ச்ச் தாநீநீநீ நிநிநி ததநி பபத மாமகாகசா சமா ககாகரீ நிநீ நித ததநி ப(பஞ்சம) மாமாமாமா

இது ஆலாபம்

பபப மபபப மபப மக சமக மாமகசா | மகா மபாபநீ நிதநி (ஷட்ஜ) சநி சநி நிதநிதா நிநி தததநி பதபா பபதபாம தாமம கமசா சசமகசா (பஞ்சம) தமா நீதாபா | ததசா தததத நிபாதா பாமாகா கமசா சாசா கபமா தநிதா தநி(பஞ்சம) பதப மமமநி தநி மதமம (ஷட்ஜ)சகாமாமா.

இது கரணம்.

பாபா (ஷடஜ)சகாமா(பஞ்சம) பாபாபா பதமா(மத்யம) மாமா | மமம நிதா தத நிதமா பபதமா கமகமா மா (ஷட்ஜ)ச மாபபாதப மாம மநி தரிதக (ஷடஜ)ச் தாநீ நிநி நீதததநி | பாபபத பாமா | க்ா (பஞ்சம) ததம மநிதநி பத பமாமா காமாமாமா இஃது இரண்டாம் கரணம்.

பா	பா	மா	கா	பா	பா	கா	சா	1
சா	சா	சா	சா	சா	மா	கா	சா	2
கா	மா	பா	மா	கா	மா	மா	மா	3
மா	கா	மா	பா	மா	பா	பா	பா	4
நீ	சா	நீ	சா	சா	சா	சா	சா	5
சா	கா	நீ	தா	பா	பா	பா	பா	6
நீ	சா	நீ	சா	மா	தா	பா	பா	7
மா	பா	கா	கா	மா	மா	மா	மா	8

இது ஆளத்தி

சாதாரி

இப்பண், மூன்ருந் திருமுறையில, 67 முதல் 117 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும, நான்காந் திருமுறையில், 9 ஆம பதிகததிலும் அமைந்து நின்றது

மேலும், இப்பண்ணுனது, முல்லைப் பெரும்பண்ணின் முல்லைத்திறததின் புறநிலையாய்ப், பண்வரிசையில் 98 என்னும் எண் பெற்று நின்றது.

சட்ஜமத்யமா என்னும் ஜாதிராகததிலிருந்து பிறந்ததும், தாரசட்ஜம் முதல் (க்ரஹம்), கிழமை (அம்சம) ஆக வரப்பெற்றதும, மததிமம் முடிவு (ந்யாசம்) ஆக

அமையப்பெற்றதும், நிஷாத காந்தார சுவரங்கள் குறை (அல்பம்) ஆக நிறபதும், சட்ஜம் முதலாகிய மூர்ச்சனையை யுடையதும், பெருமிதம (வீரம்), வெகுளி (ரௌத்திரம்) என்னும் சுவைகளோடு கூடியதும, கருப்பம் என்னும் நாடகச் சந்தியினுள் வருவதும் எனச் சங்கீதரத்திஞகரம் சாதாரிதா என்னும் இராகததின் இலககணத்தைத் தருகிறது

கரஹரப்பிரியா மேளத்திலே நிஷாத, காந்தாரஙகள் அல்பமாய் வருதலின், இது அம்மேளததிற்குரிய ஜன்னியராக மாதல்வேண்டும் 64 இல 2 மாததிரம காநதார சுவரமாதலின், அதனை வாஜியமெனக கொள்ளுமிடதது, இது 'தேவமநோஹரி' என்னும் இராக மாகலாம். ஆரோகண அவரோகணஙகள் ச ரி ம ப த நி ச – ச நி த நி ப ம ரி ச என வருவ. ஆதலின், இதனுருவததை ரி ம ப தி ந – ந தி ந ப ம ரி என நினைவில் வைக்கலாம்

பாட்டுக்கு உருகுஞ் தமிழ்ச சொக்கநாதர் கூடலம்பதியிலே, பாணபததிரா பொருடடு விறகாளாகி, இசை பரப்பிய ஞான்று பாடிய தகவு நோக்கிப்போலும், இததெய்வ விசை தேவமநோஹரி எனப் பாராட்டப்பட்டது.

இருபத்திரண்டாம் மேளம் வேங்கடமகி காலத்திலே ஸ்ரீராக மேள மென வழங்கப்பட்டது. ஸ்ரீ எனப் பெயரிய திருமகள 'ஹரிப்பிரியா' ஆதலின, இது ஹரிப்பிரியா மேளமாகிப், பின்பு ஹரப்பிரியா மேளமாகி யிருக்கலாம் மேளததின் இலக்கணத்தைக் குறித்தற்குக் 'கர' முதலிற் சேர்க்கப்படடது.

முல்லைத்திறத்தின் அகநிலையாகிய முலலைப்பண்ணி னிலக்கணம், சேக்கிழார் சுவாமிகளால், ஆனய நாயனர் புராணததிலே கூறப்படடது 'கூறியபட் டடைக குரலாங் கோடிப்பா லையினிறுத்தி' என்றமையின், ஷட்ஜம முதல் நரம்பாகிய கரஹரப்பிரியா மேளத்திலே அகநிலைப்பண்ணும் அமைந்ததென்பது பெறப்படுகினறது. 'தாரமும் உழையும் கிழமை கொள' என்றமையால, காந்தார நிஷாதங்கள் பெருகித தோற்றுதல் பெறப்பட்டது. 'கோடிப்பாலையினிறுத்தி' என்பதற்கு, 'அப்பாலை நிலையே பண்ணு நிலையாக எல்லாச் சுவரங்களும் வரப்பெற்று' எனப் பொருள கொள்ளின், ஆனய நாயனர் வேய்ங்குழலி லிசைத்தது கரஹரப்பிரியா ராகமாதல பெறுதும்.

சாதாரிதா எனச் சங்கீதரத்திஞகரங கூறும் சாதாரிப்பண்ணின் ஆலாபம், கரணம், ஆளத்தி என்பவற்றை யிங்குத் தருவாம்

ச்ரப்பா த்ர ரீபாபாதாரீ பாதா சாசா பாதாநீதா பாம்ம்மா | ரீபாதரீ பாதாபாதாபாபா சாசா மாமா | ச்ராகாரீம்ா | மகரி சாசா சரிக பாதாரீபாதாரீ பாதாபாதாசாசா சாரீகாமாதாபா நீதாபாநீ தா பா ரீ ரீ.

இது ஆலாபம்.

[ஆலாபத்தின ஈற்றெழுத்துக்கள் பதிப்பினுள் ரி ரி என நின்றன; இங்கு ரீ, ரீ என எழுதியிருக்கின்றும்.]

சச பப தத ரிரி பப தச சாம(2) ரிரி பப தநி பப ரிப தச சா சா(2) தத ம்ம் காரீ மக ரிக மம மகரிக சாசா பாதா நிதப மம. இது கரணம்.

[கரணத்தில் அடைப்பினுள் நிற்கும் (2) என்னும் எண்ணுனது பாடிய பகுதியை மீட்டும் ஒரு முறை இசைத்தலைக் குறித்ததெனலாம்.]

சா	சா	தா	நீ	பா	பா	பா	பா
தா	தா	நீ	நீ	ரீ	ரீ	பா	பா
ரீ	பா	பா	பா	தா	நீ	பா	பா
தா	மா	தா	சா	சா	சா	சா	சா
தா	தா	சா	தா	சா	ரீ	கா	சா
ரீ	கா	பா	பா	பா	பா	பா	பா
தா	மா	தா	மா	சா	சா	சா	சா
பா	தா	நித	பா	மா	பா	மா	மா

இது சாதாரிதாவின் ஆளத்தி.

பஞ்சமம் (உறுபபு)

இப்பண், மூன்றாந் திருமுறையில், 56 முதல் 66 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும், ஏழாந் திருமுறையில், 97 முதல் 100 வரை யுள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணுனது, பாலைப்பெரும்பண்ணின் 'உறுப்பு' என்னுந் திறத்தின் அகநிலையாய்ப், பண்வரிசையில் 25 என்னும் எண் பெற்று நினறது

பஞ்சமம் என்னும் இராகமானது, மத்தியமா, பஞ்சமீ என்னும் ஜாதிராகங்களினின்று தோன்றியதும், காகலீ, அந்தரங்களோடு கூடியதும், பஞ்சம சுவரத்தினை முதல் (க்ரஹம்), முடிவு (ந்யாஸம்), கிழமை (அம்சம்) ஆகப் பெற்றதும், ஹ்ருஷ்யகா எனப் பெயரிய மூர்ச்சனையினை யுடையதும், காமனை யதிதேவதையாகப் பெற்றதும், கிரீஷம ருது என்னும் பெரும்பொழுதிற் குரியதும், உவகை, நகை யென்னும் சுவைகளோடு கூடியதும், அவமர்சம் (விளைவு) என்னும் நாடகச் சந்தியுள் வருவதும், எனச் சங்கீதரத்தினுகரம இதன் இலக்கணத்தைத் தருகிறது.

காகலீ அந்தரங்களோடு கூடியவழி, ஹ்ருஷயகா என்னும் மூர்சசனையானது, இக்காலத்து ஹரிகாம்போதி மேளத்தை நிகாப்பது. ஆளத்தியி லுள்ள 64 சுவரங்களில், 16 ரிஷப சுவரம் ஆதலின், அது கிழமை (அம்சம்) ஆகும். அங்ஙனமாயினும், ப த நி ச ரி க ம ப என்னும் நிரலில் நிற்கும் ரிஷபம், ச ரி க ம ப த நி ச என்னும் நிரலிலே பஞ்சம மாகுதலின், பஞ்சமம் அம்ச சுவரமாக நின்றது எனக் கூறியது

பொருத்தமே யாம். ஆளத்தியில் நிஷாத சுவரம் 3 மாத்திரம் வருதலின், அது வாஜிய மாகும் பதநிசரிகமப என்னும் நிரலில் நிற்கும் நிஷாதம், சரிகமபதநிச என்னும் நிரலிலே காந்தார மாகும் குடுமியாமலைக் கல்வெட்டை நோக்குவோமெனில், பஞ்சமம் அம்சமாகிய இடத்திலே தைவதமும் குறையாய் நிற்றல் காண்பாம். ஆதலின், ஹரிகாம்போதி மேளத்திலே, ஆரோகணத்தில் காந்தார தைவதங்கள் வாஜியமாகிய ரிமப ந-ந திபமகிரி எனனும் ஔடவ சம்பூரண உருவம் பஞ்சமப் பண்ணுக்கு உரியதெனக் கொள்ளலாம்

இக்காலத்திலே, கரஹரப்பிரியா மேளத்திற் பிறந்து, ஆரோகணத்தில காந்தார மத்திம வர்ஜியமாகவும், அவரோகணத்தில ரிஷப வர்ஜியமாகவும் வந்த பஞ்சமம் (ரி ப தி ந—ந தி ப ம க ந) எனனும் ஒரு ராகம் வழக்கி லுளளது 'கி ம மி ப த நி' என்னும் உருவுடைய பஞ்சமப் பெயரிய இராக மொன்று வடநாட்டு வழக்கி லுள்ளது.

சார்ங்கதேவர் பஞ்சமத்திறகுக் கூறிய ஆலாபம், கரணம், ஆளத்தி யெனு மிவை வருமாறு —

பாதா மாதா நீதாபாபா | பதநீரிமபதாமா தநி த பாபாரீகா சாசா மாபமாகா ரீரீ | ரீமாபதா மா பநிதபாபா | சாகா நீதா பப நிரீமா பாதாமாத நித பாபா. இது ஆலாபம.

பாபதபத மததநித பாபா | பாபாதநி ரிகபாபா மதநித பாபா பாதநி ரீரீ | கக சச கக ரீரீ ரீரீ மம பப தம தத நிதபா இது கரணம.

சா	சா	சா	சா	ரீ	ரீ	கா	கா
மா	கா	பம	கா	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
மா	சா	சா	சா	ரீ	ரீ	கா	சா
மா	கா	பம	கா	ரீ	ரீ	ரீ	ரீ
ரீ	ரீ	மா	மா	பா	பா	தா	மா
மா	தா	சா	சா	நீ	தா	பா	பா
தா	நீ	ரீ	மா	ரீ	மா	பா	பா
தா	மா	தா	நீ	பா	பா	பா	பா

இது ஆளத்தி

ஆலாபம், கரணம், ஆளத்தி ஆகிய இவை மூன்றும் சங்கீதரத்தினாகர மரபுக்கியையப் பஞ்சமம் முதலாகிய நிரலில அமைந்தன வாதலின், ப தி நி ச ரி கி ம ப எனச சமன்பஞ்சமம் முதல உச்சபஞ்சமம் வரையும எடுத்து, நிஷாத காந்தார வர்ஜியமாகப பாடுதல் நலமாகும் வேங்கடமகியும், சதுர்தண்டிப்பிரகாசிகையிலே, 'பூரண பஞ்சம மென்பது நிஷாத வாஜிதமும், ஆகவே, ஷாடவமும் ஷட்ஜக்கிரம முடையதுமாம்' (25 ஆம் மேளம) எனக் காட்டுகின்றார்.

திருமுறைகணட புராணத்திலே, 'தூங்கிசைசேர் பஞ்சமம்' எனக் கூறியிருத் தலையும் நோக்குக.

தக்கராகம் (அராகம)*

இப்பண், முதலாந திருமுறையில, 23 முதல 46 வரையு முள்ள பதிகங்களி லும், ஏழாந திருமுறையில, 13 முதல 16 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது

மேலும், இப்பணணுனது பாலைப் பெருமபணணின் அராக மென்னுந் திறத் தின் அகநிலையாயப, பண்வரிசையில் 17 எனனும் எண்பெறறு நின்றது

டகக எனனும் இராகமானது, சடஜ மத்தியமா, தைவதீ என்னும் ஜாதி இராகஙகளிலே தோன்றியதும், அறப பஞ்சம முடையதுமு, சட்ஜ சுவரததை முதல் (கரஹம்), முடிவு (நயாஸம), கிழமை (அமசம்) ஆகக் கொண்டதும், காகலீ அந்தரத் தோடு கூடியதும், ஆதய மூர்சசனையினைக கொண்டதும, உருத்திரருக்குப் பிரியமான தும், வாஷ ருது என்னுமு பெருமபொழுதினை யுடையதும், பெருமிதம், மருட்கை, வெகுளி என்னும சுவைகளோடு கூடியதும, போாவீரனேடு தொடர்புடையது மெனச சங்கீதரததினுகரம் இதன் இலக்கணததைத தருகின்றது மேலும, பாஷாங்க ராகஙகளைக் கூறுமிடதது, டக்க ராகததின் விபாஷையாகிய தேவாரவர்த்தநீ பஞ்சம அமசம, பஞசம க்ரஹம, சடஜ ந்யாஸம உடையதும், சமபூரணமானது மெனவுங் குறிபபிடுகின்றது ஷாடவ ஔடவ சமபூரணஙகளையும் சம்பூர்ண ராகமெனக கூறு வது இநநூல் வழக்கு

பெருமிதச சுவைக்கு ஆசிரியர் தொலகாப்பியனுர், 'கலவி தறுகண் இசைமை கொடையெனச, சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே' என இலக்கணங் கூறினர். ரததிஞகர உரையினுளளே, கல்லிநாதர், 'வீரரசமானது தானவீரம், தயாவீரம், யுத்த வீரமென மூவகைபபடும்' என்ருா, ஆதலினுலே, தக்கராகம், தறுகண்மை நிலைக் களமாக வெழுநத பெருமிதச சுவையினைத தருவதென்பது முடிபாகின்றது அங் ஙனமாயினும, உடபகைக ளாகிய காம, வெகுளி, மயக்கஙகளை யெதிர்த்துப் போர் புரிநது வெற்றிபெறும் வீரனும பாராட்டுதலுக் குரியனுதலின், அவனையும் இவவிரா கததினேடு தொடர்புபடுததலா மென்பது ஒருதலை

இதன் ஆளததியினை நோக்குமிடத்து, ரிஷபம் வர்ஜிதமாகவும், பஞ்சமம் (ஒரு முறை மாததிரம் தோற்றி) அற்பமாகவும நிற்கக காணகின்ருேம். மததியமக்கிரா மத்து சௌவீரி என்னும் மூர்ச்சனையினை ஆதய மூர்ச்சனை யெனக் கொள்ளலாம். காகலீ யந்தரஙகளோடு கூடியவழி, இது மேசகல்யாணி மேளத்திறகு ஒப்பாகும். ம ப த நி ச ரி க என்னும் நிரலில, பஞ்சம, ரிஷபங்கள் வர்ஜியமாதல், ச ரி க ம ப த நி என்னும் நிரலில் ரிஷப தைவதங்கள வர்ஜியமாத லாகும அஙஙனமாதலின், கி மி ப நி-நி தி ப மி கி ரி என ஔடவ சம்பூரணமாக இப்பண்ணின உருவததைத் தரலாம்

*கலிப்பா வுறுப்பினுள ஒனருய், 'முடுகியல' ஆக நடக்கும 'அராகம' வேறு, பாலைப் பெரும பணணின் திறஙகளுள ஒனருகிய இது வேறு.

இதன் ஆளத்தியினைத் தருமிடத்து, ஆளத்திக்குரிய கீதத்தையும் தமிழெழுத்திலே எழுதிச் சேர்த்திருக்கின்றும் மற்றைய ஆளத்திகளுக்கும் கீதங்கள் தரப்பட்டனவெனினும், விரிவஞ்சி யவற்றைக் குறிப்பிட்டிலம.

சாதா மாரீ மாகா கசா கத நிசாரீ கசாரீ கம மாச நித மத மரீரீ ரிமாகாகசா சாசக மதநிதா சாதாமரி கசா கதநிசா | சாசா சச்கசாசசசமரிகசாச கதாதத கசா சச தத நிதாதம தமந்நிமரிகரிரி நிதமமதமரீ கரீமரிகசா சசக சாசரிகதாதநி நிசாசா சசசகசசமமகதமமநிததசாசதாதமாமதா மரிகசா கதநிச | மாமாமதாமாமதாநிதாநி மாமதா தநிகமகாமரிக சாததநிசாசாசாசாசசதா கமமநி ககமத மரீரிமகாகசா சாசாசசககசசமகமசகமகநிதாசா | சாசா(ஷட்ஜ) சசசரி தமககசநிதாதமா மாமா தமதம்ம் மமமதமதமாதநி சரிகமகம கரிம காகசா ககநிசாமமகமகமம ககமமகக நிநிமம ககமம சசமமககமச சமமரிரிகசசககச சததநிநி மமமதததததத நிதநிதமதததத மததசத நிதாமததமதததததமசக சதநிதா | மமமமமமமத சகாரி மாகாகமக தநீசாசா. இது ஆலாபம்.

(ஷட்ஜ)சதா மாரிகரிநிதாம மதமாரிகசாசகதாத (ஷட்ஜ)சதாதாசாத கரி-கரிரீரீநிரிமா | மாமதநிதா மமத தசசததகரிமாசககசநி மநிமாதாசாதாநீ சாசாமா-சநிதநிதாநீ சாகாதநீ சாமா சாதா மாகாரீரீ(ரிஷப) ரிகாமா நிதாநீ சாசாசக மததநிகா தாசாசாசமரிகசககசநிதா நீதாதாத சா சாசா சாசா மகாமகாகநிகப-மாகா | சாமாமாமா தாமரி கசாசககசாகநீ காசா மாமா காநீ (ஷட்ஜ) ச சா சா சா கா கா காமா சா சா | சகாசாசா காமகா மமகமமாமா | காசாகாரி மாரி மாரி மாரி கசாகநி (ஷட்ஜ) சசா இது கரணம்.

<table>
<tr><td>சா
சு</td><td>சா
ர</td><td>தா
மு</td><td>தா
கு</td><td>மா
ட</td><td>மா
ம</td><td>மா
ணி</td><td>மா
க</td></tr>
<tr><td>சா
ளை</td><td>சநி
ரசிo</td><td>தா
த</td><td>சா
o</td><td>சா
ச</td><td>சா
ர</td><td>சா
ணம</td><td>சா
o</td></tr>
<tr><td>சா
சு</td><td>சா
ர</td><td>கா
வரு</td><td>கா
க்ஷ</td><td>சா
o</td><td>மா
கு</td><td>கா
சு</td><td>மா
ம</td></tr>
<tr><td>தா
வா</td><td>சா
o</td><td>நித
சிo</td><td>சா
த</td><td>சா
மு</td><td>சா
கு</td><td>சா
டம்</td><td>சா
o</td></tr>
<tr><td>தா
ச</td><td>நீ
ஸி</td><td>சா
ச</td><td>கா
க</td><td>மா
ல</td><td>தா
ஸி</td><td>மா
ர</td><td>கா
ண</td></tr>
<tr><td>சா
வி</td><td>சா
சசு</td><td>தா
ரி</td><td>நீ
o</td><td>சநி
தo</td><td>தா
ஜ</td><td>தா
டம்</td><td>தா
o</td></tr>
<tr><td>சா
ப்ர</td><td>சா
ண</td><td>பா
ம</td><td>நீ
த</td><td>மா
ப</td><td>கா
சு</td><td>மா
ப</td><td>கா
தி</td></tr>
<tr><td>கா
ம</td><td>கா
ஜ</td><td>தா
ம</td><td>நீ
ம</td><td>சா
ரம</td><td>சா
o</td><td>சா
o</td><td>சா
o</td></tr>
</table>

இது ஆளத்தி.

தக்கேசி (நவிர)

இப்பண், முதலாந் திருமுறையில், 63 முதல் 74 வரையு முள்ள பதிகங்களி லும், ஏழாந் திருமுறையில், 54 முதல் 70 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணுனது, மருதப் பெரும்பண்ணின் நவிர் என்னுந் திறத்தின் அகநிலையாய்ப், பண்வரிசையிலே 69 என்னும் எண் பெற்று நின்றது.

தைவதீ, மத்தியமா என்னும் ஜாதிராகங்களிலிருந்து தோன்றியதும், தைவ தத்தை முதல் (கரஹம்), முடிவு (ந்யாஸம), கிழமை (அம்சம்) ஆகக் கொண்டதும், காகலீ அந்தரத்தோடு கூடியதும், உத்தராயதா என்னும் மூர்ச்சனையினை யுடையதும், இளிவரல, அசசம் என்னும் சுவைகளைப் பெற்றதும், மகாகாளருககும் மன்மதனுக் கும பிரியததைத் தருவதும் எனச் சஙகீதரத்தினுகரம், டக்க கைசிக மென்னும் இரா கத்தின் இலக்கணத்தைத தருகின்றது

மேலும், மத்திமததை முதல், கிழமை யாகவும் தைவதத்தை முடிவாகவும் பெறறு, நி க ச த என்னும இசைகளோடு கூடிநின்ற திராவிடி என்னும இராகம் டக்க கைசிகத்தின் விபாஷா ஆகுமெனவும் அந்நூல் கூறுகின்றது

மருதப் பெரும்பணணின் அகநிலை யாதலின், தக்கேசிப்பண் அரும்பாலையில் (தீரசங்கராபரணததிற்) பிறக்கவேண்டுமென்பது இடைக்காலத்து மரபு. * காகலீ யந்தர சம்யுக்தமான மூர்ச்சனைகளிலே, ஷட்ஜாதி மூர்ச்சனையே தீரசங்கராபரண மாகு மாதலின், மேலே தந்த குறிப்புகளுக் கியையத், தக்கேசிப்பண்ணைக் 'கி ம தி நி' என்னுஞ் சுத்த ஔடவமாகக் கொளளல்வேண்டும்

நடடபாடை (நைவளம)

இப்பண், முதலாந் திருமுறையில், 1 முதல் 22 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும், ஏழாந் திருமுறையில், 78 முதல் 82 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

மேலும், இப்பண்ணுனது குறிஞசிப் பெரும்பணணின் நைவளம் என்னும் திறத்தின் அகநிலையாய்ப், பண் வரிசையில் 37 என்னும் எண்பெற்று நின்றது.

பழந் தமிழ் நூல்களாகிய பத்துப்பாட்டினும, பரிபாடலினும் நைவளம் என் னும் பெயர் பயின்றுவருதல் காணலாம்

'நைவளம பழுநிய நயநதெரி பாலை'

—சிறுபாணாற்றுப்படை

'நைவளம் பழுநிய பாலை வலலோன'

—குறிஞசிபபாடடு

'நைவளம் பூதத நரமபியைசீர்ப் பொய்வளம்
பூததன பாணிநின் பாட்டு'

—பரிபாடல

இதனைச் சங்கீதரத்தினாகரம் வேசர ஷாடவம் என்னும் இராகத்தின் பாஷாங்கமாகக் கொண்டதாதலின், முதலிலே, வேசர ஷாடவத்தின் இலக்கணத்தினை யாராயந் துணர்தல் இன்றியமையாத தாகும்.

சட்ஜ மத்தியமா என்னும் ஜாதிராகத்தில் தோன்றியதும், மத்திம சுவரத்தினை முதல (க்ரஹம்), முடிவு (ந்யாசம்), கிழமை (அம்சம்) ஆகக் கொண்டதும, காகலி அந்தரங்களோடு கூடியதும, மத்திம மாதியான மூர்ச்சனையினை யுடையதும, சம்பூரணமானதும், நகை, உவகை, நடுவுநிலை என்னும் சுவைகளை யுடையதும சுக்கிரனுக்குப் பிரியமானது மென இதன் இலக்கணம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இடைக்காலத்து வழக்கின்படி, இதற்கு மத்திம மாதியான செம்பாலை கொள்ளுதல் மரபாதலின், காகலி யந்தர சமயுக்தமான மூர்ச்சனையைக் கொள்ளாது, சுத்த மூர்ச்சனையையே கொள்வாம்.

மத்திம மாதியான மூர்ச்சனை யென்பது, குரல் குரலாகிய செம்பாலையைக் குறிக்கும். இக்காலத்தார், இதனை, அரிகாம்போதி மேள மென்பர். வேசர ஷாடவத்தின் ஆளத்தியினை நோக்க, 61 இல் 3 முறை மாத்திரம் வந்து, அற்பமாகி நிற்கும் நிஷாதம் விடப்படுவ தென்பது தோன்றும. மத்திம முதலாகிய சுவர வரிசையில் நிஷாதத்தை விடுதல, ஷட்ஜ முதலாகிய வரிசையில் மத்திமத்தை விடுதலாகும.

இனி, வேசர ஷாடவத்தின் பாஷாங்கமாய, 'நாட்யா' எனப் பெயர் பெற்று நின்ற இராகம, சட்ஜத்தைக் கிரஹ சுவரமாகவும், மத்திமத்தை நியாஸ சுவரமாகவும் பெற்றது மேலும், இது மத்திமத்தை நிறையாகப் பெற்று, பஞ்சமத்தைத் தள்ளி விடுகிறதெனக் கூறப்பட்டிருத்தலின், இதனுருவம் 'ரி கி ம தி ந' என்பதாகும். அங்ஙன மாதலின், இக்காலத்தார் இப்பண்ணுக் குரியதாக வழங்கும் நாட்டைக் குறிஞ்சி யென்னும இராகம பொருத்தமானதே யாம. திரு C சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள் இயற்றிய 'தென்னிந்திய சங்கீத லக்கணம்' என்னும் நூலில், இவ்விராகத்தின் ஆரோகணம ச ரி கி ம, ந தி ந ப தி ந ச எனவும, அவரோகணம் ச ந தி ம, கி ம ப கி ரி ச எனவும் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இதனைச் ச ரி கி ம தி ந ச — ச ந தி ம கி ச எனக் கொள்வாரு முளர்.

இனி, மத்திமம் முதலாகிய நிரலிலே வரும் பஞ்சமமானது, ஷட்ஜம முதலாகிய நிரலிலே ரிஷப மாகு மாதலின், ரிஷபம வர்ஜ்யமாகிய 'கி ம ப தி ந' என்னுஞ் சுத்த ஷாடவ வுருவத்தைக் கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

தமிழர் வழங்கிய நைவளம என்னும பண்ணினை வடநாட்டார் கைப்பற்றி, வேசரஷாடவத்திற்குப் பாஷாங்க ராகமாக்கி, 'நாட்யா' எனப் பெயர் புனைந்தார்கள். வேற்று மொழியிலிருந்து எடுத்து, வடமொழி வழக்கிற் சேர்க்கப்பட்ட தெனக் குறிப்பதற்காக, இது 'நாட்டிய பாஷா' எனவும வழங்கப்பட்டது. தமிழர் தாம் இழந்த பொருளினை அடையாளம் கண்டறிய மாட்டாதாராய், 'தமிழ' என்பதைக் குறித்து நின்ற 'பாஷா' என்னும் சொல்லைப் 'பாடை' யாக்கி, 'நட்டபாடை'ப் பெயர் வழங்கி யிடர்ப்படுவா ராயினர். இனி, இப்பண்ணினை 'நைவளம்' என வழங்குவதே முறையாகும்.

கௌசிகம (கைசிகம)

இப்பண், மூன்முந் திருமுறையில், 43 முதல் 55 வரையு முள்ள பதிகங்களில் அமைந்து நின்றது.

மேலும, இப்பண்ணுனது மருதப் பெரும்பண்ணின் வஞ்சி யென்னும் திறத் தின் பெருகியலாயப், பண் வரிசையில 80 என்னும் எணபெற்று நின்றது.

'கைசிகம்' என்னும் சொல் கௌசிகம் எனவும் மருவி நடததலின, இது சுதத கைசிகம், பிநந கைசிகம், கௌட கைசிகம, சட்ஜ கைசிகம், மாளவ கைசிகம் எனச் சாரங்கதேவா வகுத்தவறறுள் ஒன்றின்பால தாதல் வேண்டும் எனக் கருதி யாராய்ந்த பொழுது, மாளவ கைசிகததின் 'விபாஷா' வாக வமைந்த தேவாரவர்த்தநீ எனனும் இராகததினைக் கணுற்றேம தேவாரத்தோடு தொடர்புடைய தெனக் குறிக்கும் பெயா நாம் தேடிய பொருள் இதுவேயா மென வெளிப்படுத்தியது.

கைசிகீ என்னும் ஜாதிராகததிலே தோன்றியதும், சட்ஜத்தினைக் கிரஹ, அம்ஸ, நியாஸமாகவு கொண்டதும், அற்ப தைவத முடையதும், காகலியோடு கூடிய தும, சட்ஜம் முதலாகிய மூர்ச்சனைகளை யுடையதும, வீரம, வெகுளி, வியப்பு எனனும் சுவைகளோடு கூடியதும, சிசிர ருது என்னும பெரும்பொழுதினை யுடையதும், கேசவ னுககுப பிரியமானதும என மாளவ கைசிகததின் இலக்கணம் சங்கீதரததிஞகரததிற் கூறப்பட்டது அந்நூலிலே தேவாரவாததநீ யெனப் பெயரிய இராகம மாளவ கைசிகததின் 'விபாஷா' வாக வநது, சட்ஜததை அம்சமாகவும், பஞ்சமத்தை நியாஸ மாகவும பெறறுக், காந்தார நிஷாத சுவரங்கள் விடுபட்டு நினறது எனவும் கூறப் படடிருத்தலின், கௌசிகப் பண்ணின் உருவம் 'ரி ம ப நி' எனப் புலப்படுகிறது.

வடநாட்டார 'சுர-மல்ஹார' என வழங்கும் சுத்தராகம் இவ்வுருவினது. தெனஞட்டில் இது சுதத சாவேரி யென வழங்கப்படுகிறது

செவ்வழி

இப்பண், இரணடாந்திருமுறையில், 113 முதல 122 வரையு முள்ள பதிகங் களில் அமைந்து நின்றது

செவவழிப் பாலையிலே விளரிப் பணணும், விளரிப் பாலையிலே செவ்வழிப் பணணும் கொளளுதல் பண்டையோர் மரபு கிரம வழகக்கு வீழ்ந்த இடைக் காலத்திலே, செவ்வழியாழின அகநிலை கோடிப்பாலையிலே கொள்ளப்பட்டது (உஎஎ ஆம் பக்கம பாாகக) பண்டையோர் வைகறை விடியலிற் பாடிய மருதப் பணணுக்கு நிலைகளமாய் நினற கோடிப்பாலையானது இடைக்காலத்திலும் வைகறை விடியலுக்கே உரிததாகிநிற்ப, அதனிடைப் பிறநத பண்ணின் பெயர் செவவழியாழ எனத் திரிபுபடடு நின்றது இவ்வாறமைந்த இடைக்காலத்து வழக்கினை நோக்கியே, திருஞானசமபந்தசுவாமிகளும், திருவீழிமிழலைப் பதிகத்து, 'சேருடு செங்கழுநீர்த் தாதாடி மதுவுண்டு சிவந்த வண்டு, வேருய வுருவாகிச் செவவழிநற் பணபாடும் மிழலையாமே' எனக், காலைப் பொழுதிற்குச் செவவழிப் பணணினை உரிமையாக்கிக்

கூறினர்; சிறைவண்டு செங்கழுநீர்த் தாதாடி, மது வுண்ணுதல் காலைப்பொழுதில் நிகழ்வதாதலின். கம்பரும்

'குயிலினம் வதுவை செய்யக் கொம்பிடைக் குனிக்கு மஞ்ஞை
அயில்விழி மகளி ராடு மரங்கினுக் கழகு செய்யப்
பயில்சிறை யரச வன்னம் பன்மலர்ப் பள்ளி நின்றும்
துயிலெழத் தும்பி காலைச் செவ்வழி முரலுஞ் சோலை'

—நாட்டுப்படலம், கசு

எனக் கூறுவாராயினர். செவ்வழியாழ், முல்லையாழ் எனவும் படும். (௱௭௩ ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சேக்கிழார் சுவாமிகள், ஆனாய நாயனார் புராணத்திலே,

'மாறுமுதற் பண்ணின்பின் வளர்முல்லைப் பண்ணாக்கி
யேறியதா ரமுமுழையுங் கிழமைகொள விடுந்தானம்
ஆறுலவுஞ் சடைமுடியா ரஞ்செழுத்தி னிசைபெருகக்
கூறியபட் டடைக்குரலாங் கொடிப்பாலையினிறுத்தி'

என முல்லைப்பண்ணுக்குக் கோடிப்பாலை கொண்டதுமன்றி, அது தாரமும், உழையுங் கிழமைகொளும் எனவுங் கூறினர். அங்ஙனமாதலின், கரஹரப்பிரியா ராகத்தினைக் காந்தார நிஷாதங்கள் அம்ச சுவரமாகப் பாடுமிடத்துச், செவ்வழிப்பண் தோற்றும் என அறிகின்றோம்.

செந்துருத்தி (செந்திறம்)

இப்பண், ஏழாந் திருமுறையில், 95 ஆம் பதிகத்தில் அமைந்து நின்றது.

குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் அகநிலையா யமைந்து, பண்வரிசையில், 65 என்னும் எண் பெற்று நின்றது. செம்பாலையிலே தோற்றிய திறமாதலின், இது செந்திறமென வழங்கப்பட்டதென்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. நாரத சங்கீத மகரந்தம் கூறுகின்ற மதுமாதவி யென்னும் இராகம ம-முதலாகிய மூர்ச்சனையில், ரி த வர்ஜியமாகத் தோன்றுவது அங்ஙனமாதலின், ச-முதலாகிய ச ரி கி ம ப தி ந என்னும் செம்பாலை (ஹரிகாம்போதி) நிரலில், கி தி நீங்க, எஞ்சி நிற்கும் ரி ம ப ந என்பது இதனுருவாகும் மதுமாதவி யென்னுஞ் சொல் திரிந்தே, மத்தியமாவதி யுருவம் பெற்றதென எண்ணவேண்டியிருக்கிறது

காந்தாரம்

இப்பண், இரண்டாந் திருமுறையில், 54 முதல் 82 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும், நான்காந் திருமுறையில், 2 முதல் 7 வரையு முள்ள பதிகங்களிலும், ஏழாந் திருமுறையில், 71 முதல் 75 வரையு முளள பதிகங்களிலும் அமைந்து நின்றது.

குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் அகநிலையாய்ப், பண் வரிசையில், 41 என்னும் எண பெறறு நின்றது. காந்தார பஞ்சமத்தின் பாஷாங்க ராகமாக வரும் காந்தாரீ என்பது, ஷட்ஜ மததிமங்களால் அலஙகரிக்கப்பட்டுத், தைவதத்தை யொழிதது வருவது எனவும், எல்லா வுலகஙகளையும், சிறப்பாக, மகளிரையும் மகிழ்விப்பது எனவும் இதன் இலககணம் சங்கீதரத்நாகரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

'காந்தார மிசையமைத்துக் காரிகையார் பண்பாட' எனத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கூறுதலின், சார்ங்கதேவர் கூறிய காந்தாரியே காந்தாரப்பண் எனக் கொள்ளுதல் பொருந்தும். அஃதன்றியும், தேவாரவர்த்தநீ யாகிய, கௌசிகத்தை யடுதது இது கூறப்பட்டிருப்பதும் இக்கொளகையை வலியுறுத்தும். செம்பாலைக் குரிய ரி கி ம ப தி ந என்னும் உருவில், தைவதம் ஒழிய, எஞ்சி நின்ற ரி கி ம ப ந என்னும் சுத்தஷாடவ வுருவத்தைக் காநதாரப்பண்ணுக்கு உரியதாகக் கொள்ள லாம

பாலைப் பெரும்பண்ணின் ஆசானதிறததின் அகநிலையாய்ப், பணவரிசையில், 31 எனனும் எண பெறறு நின்ற காந்தாரததை நாரத சங்கீத மகரந்தம் கூறிய தேவ காந்தாரத்திறகு ஒப்பாகக் கொள்ளலாம் கொள்ளுமிடத்து, இது மகரந்த இலக் கணத்திற கியைய, ரி கி மி தி நி என்னும் சுத்தஷாடவ வுருவம் பெறும் பண்ணிய லிலே (பக்கம் ாகூ), இதனை 36-சுருதிகாநதாரததுக்கு ஒப்பாகக் கூறினு மெனி னும், செவவழிப்பாலை பெற்ற அதனினும் பாாகக, மேறசெமபாலை பெற்ற இதற்கு உரிமையாக்குதல் வலியுடைதது

குறிஞ்சி

இப்பண், முதலாந் திருமுறையில, 75 முதல 103 வரையு முள்ள பதிகஙகளி லும், நான்காந திருமுறையில, 21 ஆம பதிகத்திலும், ஏழாந் திருமுறையில், 90 முதல் 94 வரையு முள்ள பதிகஙகளிலும் அமைநது நின்றது.

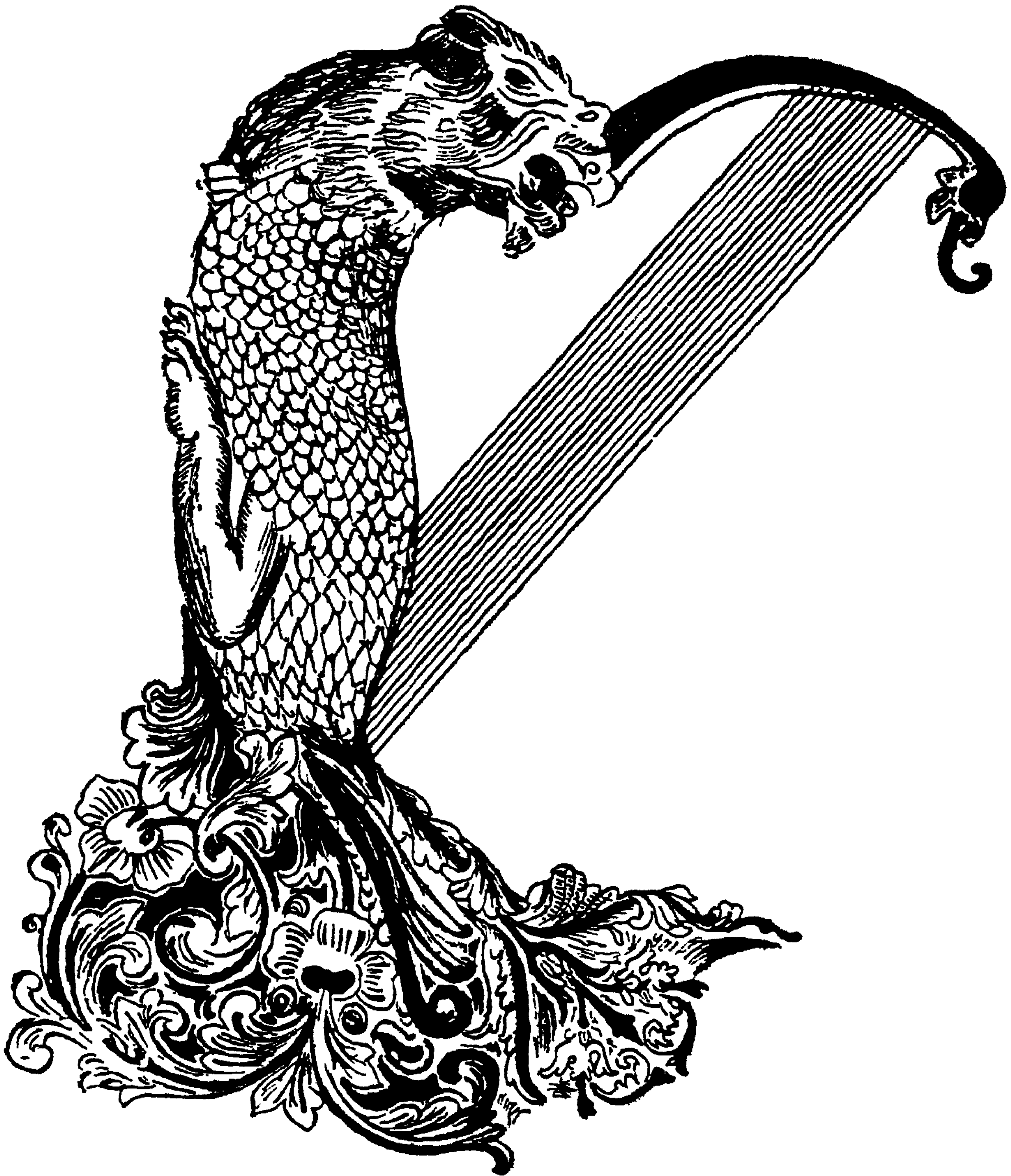
குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் அரற்று எனனுந் திறத்தின் அகநிலையாய்ப், பண் வரிசையில, 61 என்னும எண்பெற்று நின்ற குறிஞ்சிப்பண்ணினை, நாரத சங்கீத மக ரந்தம் கூறும் குரஞ்சி யெனக கொளளுமிடத்து, ம-முதலாகிய செம்பாலையில், நி-குறைந்து நின்றதாகக் கொள்ளல்வேண்டும். ம-முதலாகிய நிரலில் நி-குறைவது, ச-முதலாகிய நிரலில ம-குறைவதாகு மாதலின், ரி கி ப தி ந என்னும் சுத்தஷாடவ வுருவத்தைக் குறிஞ்சிப்பணணிற குரியதாகக் கொளளலாம்.

மேகராககுறிஞ்சி

இப்பண், முதலாந் திருமுறையில, 129 முதல 135 வரையு முள்ள பதிகங் களில் அமைந்து நின்றது

இது, குறிஞ்சிப் பெரும்பண்ணின் பஞ்சுரம் என்னுந திறத்தின் அருகிய லாய்ப், பண்வரிசையில், 47 என்னும் எண்பெற்று நின்றது. நாரத சங்கீத மகரந் தம் கூறுகிற மேகரஞ்சி இதுவாக விருப்பின், ம-முதலாகிய மூர்ச்சனையில, தைவத நிஷாதங்கள் நீஙகிய உரு இதனுருவாகும் ம ப த நி ச ரி க வில் உள்ள த நி, ச ரி க ம ப த நி யிலுள்ள க ம ஆகுமாதலின், ஹரிகாமபோதி மேளத்தில் காந்தார மததிம வர்ஜியமாகிய 'ரி ப தி ந' என்னும் சுதத ஔடவ வுருவம் இதன் உருவ மெனக் கொள்ளலாம். இது நூற்றுமூன்று பண்களில் இணை நீங்கிய திறங்களுட் காணப்படுவது.

VII. மகர யாழ் (வருணன் ஊர்தி)

எ—ஒழிபியல்

1. எண்ணலளவை; இசைக் கணிதம்; நாற்பத்திரண்டு அலகுநிலைகள்

கணக்கறிந் தாரக்கன்றிக் காணவொண் ணாது
கணக்கறிந் தாரக்கன்றி கைகூடா காட்சி
கணக்கறிந் துண்மையைக் கண்டண்ட நிற்கும்
கணக்கறிந் தார்கல்வி கற்றறிந் தாரே —திருமூலர்

எண்ணென்ப வேனை எழுத்தென்ப விவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு —திருவள்ளுவர்

எண்ணலளவை

I

பழந் தமிழிசை நூல்கள் வழக்கொழிந்து இறந்ததுபோல, எண்ணூல்களும் இறந்துபட்டன வாதலின், இசை யாராய்ச்சிக்கு வேண்டப்படுவ வாகிய கணித நூன் முடிபுகளைப் பிறமொழி வாயிலாகப் பெறுதல் இன்றியமையாத தாயிற்று. இப் பிரிவினுள்ளும், அடுத்துவரும் 'இசைக்கணிதம்' என்னும் பிரிவினுள்ளும் கணிதநூன் முடிபுகள் சிலவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவாம்.

II

ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது என நின்ற எண்கள் முதலெண் எனப்படுவ இவைதம்மை, க, உ, ங, ச, ரு, சு, எ, அ, கூ என எழுதுதல் தமிழ் மரபு 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 என்னும் குறியீடுகளை அராபிய இலக்கம் என்பர் எழுதல், அச்சிடுதல், கணக்கியற்றல் என்னும் இவற்றிற்கு எளிதாம் நீர்மை நோக்கிப், பொதுவழக்கி லுள்ள அராபிய இலக்கங்களையே யாமும் வழங்குவாம்.

முதலெண்களைப் பதின்மடங்கு கொள்ளக் கிடைப்பன பதின் தானத்து எண்கள். முதலெண்கள் தனித்து நிற்குமிடத்து, அவை முதற் றானத்தில் நிற்பன. பதின் மடங் காகியவழிப், பத்தின் தான மாகிய இரண்டாந் தானத்தினை எண்கள் எய்த, முதற் றானம் வெறுமை யாகும், அத்தானம் வெறுமை யாயிற்று எனக் காட்டுதற்கு '0' என்னும் வெற்றிலக்கத்தை யிடுதல் மரபு

10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90 எனு மிவை, பத்து, இருபது, முப்பது, நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது, தொண்ணூறு எனப்படுவ. இவை தம்மைப் பதின்மடங்கு கொள்ளக் கிடைப்பன, நூறு, இருநூறு, முந்நூறு, நானூறு, ஐந்நூறு, அறுநூறு, எழுநூறு, எண்ணூறு, தொளாயிரம் ஆம். எழுதுமிடத்து, முதற் றானத்திலும், இரண்டாந் தானத்திலும் வெற்றிலக்கம் நிற்றலின், இவை,

100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900 என நிற்பன. இவைதமமைப் பதின்மடங்கு கொளளக் கிடைப்பன, ஓராயிரம் (1,000) முதல் ஒன்பதினுயிரம் (9,000) வரை யென்பதும், இவைதமமைப் பதின்மடஙகு கொள்ளக் கிடைபபன, ஒருபதினு யிரம் (10,000) முதல் தொண்ணூருயிரம் (90,000) வரை யெனபதும், இவைதமமைப் பதின்மடங்கு கொள்ளக் கிடைப்பன, ஒருநூருயிரம் (1,00,000) முதல் ஒன்பது நூரு யிரம் (9,00,000) வரை யென்பதும், இவைதமமைப் பதின்மடங்கு கொள்ளக கிடைப் பன, ஒருபது நூருயிரம் (10,00,000) முதல் தொண்ணூறு நூருயிரம் (90,00,000) வரை யென்பதும் அறிதற் பால. பப்பத்தாகப் பெருகிச் செலலு மியல்பின தாதலின், இவ வெண்மரபு பதின்மரபு (Decimal Notation) எனப்படும்

III

நூறு நூருயிரம கோடி யாகும் நூருயிரததினை இலடசம் என்பது வடநூல் வழக்கு தமிழ வழக்கின்படி, 7,24,65,318 என நிறை எணணுனது, ஏழு கோடியே இருபததுநான்கு நூருயிரதது அறுபததையாயிரதது முந்நூற்றுப் பதினெட்டு ஆகும். வடமொழி வழக்கினைப் பின்பற்றி, 'நூருயிரதது' என்பதை நீக்கி, 'இலட் சத்து' எனபதைப் பெய்துகொள்ளின், மேற்காட்டிய எண, ஏழு கோடியே இரு பத்துநான்கு லட்சதது அறுபததையாயிரதது முநநூறறுப் பதினெட்டு என வாசிக் கப்படும்.

'கோடி' எட்டாந் தானதத்து இதனை நோக்கிப்போலும், 'ஏக மெண் மடங்கு கொண்டது கோடி' எனப் பிஙகல நிகண்டு கூறும

ஏகம முதற ருனம், பத்து இரண்டாந தானம், பத்தினை இருபடி வைத்துப் பெருககிப் பெற்ற நூறு மூனருந் தானம், பததினை முப்படி வைததுப் பெருக்கிப் பெறற ஆயிரம நான்காந தானம்; பத்தினை நாறபடி வைத்துப் பெருக்கிப் பெற்ற பதினுயிரம் ஐந்தாந் தானம, பத்தினை ஐம்படி வைததுப் பெருககிப் பெற்ற இலட் சம் ஆருந் தானம், பத்தினை அறுபடி வைத்துப் பெருக்கிப் பெற்ற பததிலட்சம ஏழாந் தானம்; பத்தினை எழுபடி வைத்துப பெருக்கிப் பெற்ற கோடி எட்டாந் தானம் என அறிக இத்தனை படி யெனபதைக குறிககும் எணணை வலப்புறத்தில மிதத்தி எழுதுதல் மரபு = என்பது சமன் குறி, சமன் என வாசிக்கப்படும்.

$10^1 = 10$

$10^2 = 100$

$10^3 = 1,000$

$10^4 = 10,000$

$10^5 = 1,00,000$

$10^6 = 10,00,000$

$10^7 = 1,00,00,000$

பத்து ஒருபடி சமன் பதது; பத்து இருபடி சமன் நூறு; பத்து முப்படி சமன் ஆயிரம், பிறவும் இப்படியே வலப்புறததில் மிதத்தி யெழுதிய எண்ணினைப் 'படி யெண்' எனபாம்.

கோடி கோடி சங்கம் எனப்படும். கோடி, பத்துக் கோடி, நூறு கோடி, ஆயிர கோடி, பதினுயிர கோடி, இலட்ச கோடி, பத்திலட்ச கோடி, சங்கம். முதல், கடையிரண்டும் உள்பட எட்டுப் பெயர்கள் உள. இதனை நோக்கிப்போலும், 'கோடியெண்மடங்கு கொண்டது சங்கம்' எனப் பிங்கல நிகண்டு கூறும். கோடி 10^7 ஆதலின், கோடி கோடி யாகிய சங்கம் 10^{14} ஆகும். இவவெண் பதினைந்து தானத்தது.

'சஙகமெண மடஙகு கொண்டது விநதம'
'விநதமெண மடஙகு கொணடது குமுதம்'
'குமுதமெண மடஙகு கொண்டது பதுமம'
'பதுமமெண் மடங்கு கொணடது நாடு'
'நாடெண மடஙகு கொண்டது சமுததிரம'
'சமுததிரமெண் மடஙகு கொண்டது வெளளம'

என்னும் சூத்திரங்களுக்கும் இவ்வாறே பொருள் காண்புழிக், கோடி சங்கம் விந்தம் எனவும், கோடி விந்தம் குமுதம் எனவும், கோடி குமுதம் பதுமம் எனவும், கோடி பதுமம் நாடு எனவும், கோடி நாடு சமுததிரம எனவும, கோடி சமுத்திரம வெள்ளம் எனவும் வெளியாகின்றன

'நெயதலுங குவளையும் ஆம்பலுஞ சஙகமும்
மையில் கமலமும வெள்ளமும நுதலிய
செய்குறி யீட்டங கழிப்பிய வழிமுறை
கேழல திகழ்வரக் கோலமொடு பெயரிய
ஊழி யொருவினை யுணாததலின முதுமைகளு
ஊழி யாவரு முணரா
ஆழி முதலவநிற பேணுதுந தொழுது'

எனப் பரிபாடலுட் கீரநதையார் கூறியவற்றுள்ளே, ஆம்பல் குமுத மெனவும், கமலம் பதும மெனவும் அறிகின்றும். நெய்தல் நிலவுரிமை பற்றிச் சமுத்திர மாதல் சாலும். குவளையினை நாடு எனல் பொருந்தும்.

IV

மேற் சொல்லுமுன், கணககியற்றலில வழங்கும் நான்கு குறியீடுகளைத் தருவாம்.

+ கூட்டற் குறி ; இதனைக் 'கூட்டு' என வாசிப்பாம்.
– கழிததற் குறி ; இதனைக் 'கழி' என வாசிப்பாம்.
× பெருககற் குறி , இதனைப் 'பெருக்கு' என வாசிப்பாம்
÷ பிரித்தற் குறி , இதனைப 'பிரி' என வாசிப்பாம்.

V

கோடி × கோடி = சங்கம். இது 15 தானத்தது.
கோடி × கோடி × கோடி = விந்தம். இது 22 தானத்தது.
கோடி × கோடி × கோடி × கோடி = குமுதம் (ஆம்பல்). இது 29 தானத்தது.
கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி = பதுமம் (கமலம்) இது 36 தானத்தது.

கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி = நாடு (குவளை) இது 43 தானத்தது

கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி = சமுத்திரம் (நெய்தல). இது 50 தானத்தது

கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி × கோடி = வெள்ளம. இது 57 தானத்தது.

சங்கினது உருவம இருகோடி (கோணம) விந்தததின் (மலையின்) உருவம் முககோடி (கோணம) ஆமபலின் உருவம் நாறகோடி (நாலிதழ). தாமரையினுருவும் ஐங்கோடி (ஐயிதழ) பதுமபந்தம் ஐயிதழாக வரையபபடும். நாட்டி னுருவமும், குவளையி னுருவமும அறுகோடி (அறுகோணம, ஆறிதழ்) சமுததிரத்தி னுருவம எழு கோடி (ஏழு கடல்); நெயதல மலருக்கு இதழ ஏழாதலவேண்டும். வெள்ளததி னுருவம் எண்கோடி, எட்டுத திக்கிலும் பரவுவது. இவை யாவும காரணப்பெயராதல் காண்க சங்க நிதி கோடி கோடி பொன் பதும நிதி கோடி கோடி கோடி கோடி கோடி பொன். இவை எண்ணினால எயதிய பெயர்கள்

VI

இப பேரெண்களை வழங்கும் வானநூன் முடிபுகள சிலவற்றைத தருவாம். அண்டத்தி லுள்ள எப்பொருளினும் ஒளியே மிகுநத வேக முடையது அது ஒரு செககண்டில் (Second), ஓரிலட்சதது எணபத்தாறுயிரம (1,86,000) மைல் செலலும் ஒரு மணி நேரத்திலே, அறுபததாறு கோடியே தொணணூறறாறு இலட்சம் (66,96,00,000) மைல செலலும ஒரு நாளிலே, ஓராயிரத் தறுநூறறேழு கோடியே நாலு லடசம (1,607,04,00,000) மைல செலலும. 365 நாடகள் கொண்ட ஓராண்டிலே, ஐநதிலட்சத்து எண்பததாறுயிரத்து ஐஞூற றறுபதொன்பது கோடியே அறுபதிலடசம (5,86,569,60,00,000) மைல செலலும ஓராண்டிலே ஒளி செலலும தூரததினை, விணமீன்களின் தூரததை அளப்பதற கியைந்த ஓர் அளவு கோலாகக் கொள்வர்

சூரியனுக்கும பூமிககும் இடையே யுளள தூரம ஒனபது கோடியே முப்பதிலட்சம் (9,30,00,000) மைல் எனபர் அங்ஙன மாதலின, சூரியனிடமிருநது புறப்பட்ட ஒளிக் கிரணமானது பூமியை வந்து அடைய 500 செக்கணடு, அஃதாவது, எட்டு மினிட்டு இருபது செககண்டு எனனும அளவாகிய நேரம செல்லு மென அறிகினறும். சீரியஸ் (Sirius) எனப்படும விண்மீனிலிருநது பூமிககு ஒளிவர, எடடு வருடமும் எட்டு மாதமும் செலலு மென்பா. ஆதலின், அவவிண்மீனின் தூரம் ஏறததாழ ஐம்பததோரிலட்ச கோடி மைலாகும அந்திரமீதா (Andromeda) என்னும் விண் மீனிலிருந்து பூமிககு ஒளிவர, எட்டு லட்சத்து ஐம்பததையாயிரம ஆண்டு செல்லு மெனக் கணககிட்டிருககின்றனா. ஆதலினால, அவ்விணமீனின் தூரம் ஐம்பதினாயிரம் சங்க மைலுக்கு மேலா மென அறிகினறும்

அண்டகோளததி லுள்ள விண்மீனகளின் தொகை இருபதினாயிரகோடி எனக கணிதநூல் வல்லாா கணககிட்டிருககின்றனா. இவையனைத்தினையும் உள்ளடககிய

அண்டகோளமும அளவினுடபட்டதெனக் கணிதநூற் பேரறிஞராகிய எயின்ஸ் தெயின் (Einstein) என்னும் ஆசிரியர் கூறுவர் இவர் கருத்தின்படி, அண்ட கோளத்தி னெல்லையிலிருந்து புறப்பட்ட ஒளியானது பூவுலகத்தை அடைய மூவா யிரத் திருநூறு கோடி ஆண்டுகள் செல்லும் அங்ஙன மாதலின், அண்டகோளத்தின் அச்சு நீளம் மூநநூற் றெழுபததைநது விநதமே நாற்பது லடசத்து நாற்பத்தையா யிரத்து நானூற்று நாற்பது சஙகம (375,40,45,440,00,00,000,00,00,000) மைல்களா மென உதத்தேசமாகக் கூறலாம

VII

அண்டத்தின் அளவைக் காண்பதறகுப் பேரெண்கள் கருவியாதல் போல, அணுவின் அளவைக் காணபதறகுக கீழ்வா யெண்கள் கருவி யாவன.

ஏகத்தின் பத்திலொரு கூறு 1 என எழுதப்படும், இதனைப் 'புள்ளி ஒன்று' என வாசிபபாம். (புள்ளியை மிததிதி யெழுதவேண்டு மென்பதைக் குறித்துக் கொள்ளவும்) பத்திலொரு கூற்றின் பத்திலொரு கூறு, அஃதாவது, ஏகத்தின் நூற்றி லொரு கூறு 01 என எழுதப்படும. இதனைப் 'புள்ளி வெற்றிலககம ஒன்று' என்பாம். ஏகததின் ஆயிரததிலொரு கூறு 001 என எழுதப்படும் இதனைப் 'புளளி வெறறிலககம் வெறறிலக்கம் ஒன்று' என வாசிப்பாம பிறவும் இப்படியே.

நமமுன்னோா ஏகததின் இருபதி லொரு கூற்றினை 'மா' என வழங்கினா. ஆதலின், பததிலொரு கூறு 'இருமா' வாகும்; ஐநதிலொரு கூறு 'நாலுமா' வாகும். இருப்து மா ஒன்று ஆதலின, நூறு மா ஐந்து ஆகும், ஆயிரம் மா ஐம்பது ஆகும்

மாவின் காற் கூறறினை, அஃதாவது, ஏகத்தின் எணபதில் ஒரு கூற்றினைக் 'காணி' என்றனர் ஆயிரம் மா ஐம்பது ஆதலின, ஆயிரம் காணி ஐம்பதின் காற் கூறுகிய பன்னிரணடரை யாகும் $50+12\frac{1}{2}=62\frac{1}{2}$ ஆதலின், ஆயிரம் மாகாணி அறுபததிரணடரை ஆயிறறு. இனி, மற்றொரு வகையாக நோக்குவாம். மா நாற் காணி யாதலின், மா காணி ஐங்காணி யாகும். மா நாற் காணி யென்னும் வாசகத் தைக், குறியீட்டிலே, $\frac{1}{20}=\frac{4}{80}$ எனக் காட்டலாம். 'இருபதிலொன்று' ($\frac{1}{20}$) என்னும் பின்ன வெண்ணிலே, இருபது 'பகுதி' யெனப்படும், ஒன்று 'தொகுதி' யெனப்படும். அவ்வாறே, 'எண்பதில் நானகு' ($\frac{4}{80}$) என்னும் பின்ன வெண்ணிலே, எண்பது 'பகுதி' யாகும், நான்கு 'தொகுதி' யாகும். ஏகததை இருபது சம கூறு செய்து, ஒரு கூற் றினை யெடுப்பது, எண்பது சமகூறு செயது நான்கு கூற்றினை யெடுத்தல்போ லாகும் ஆதலின், இவை சமமாயின

பினன வெண்ணின தொகுதியையும, பகுதியையும், ஒரே யெண்ணிறை பெருக் கினலோ, பிரித்தாலோ, அப பினன வெணணின மதிபபு வேறுபடாது என்னும் விதி உளங் கொளற்பாலது. மேலே விதியின்படி,

$$\frac{5}{80}=\frac{1}{16} \text{ ஆகும்.}$$

பதினாறி லொன்றினை 'வீசம்' என்பர். 'ஐங்காணி சமன் ஒரு வீசம்' என்று மேலே யுள்ள குறியீட்டினை வாசிக்கலாம். மாகாணி ஐஙகாணி யாதலின், மாகாணியும் வீசமும் ஒரு பொருளன.

$\frac{1}{2}$ இன் $\frac{1}{2} = \frac{1}{4}$
$\frac{1}{4}$ இன் $\frac{1}{2} = \frac{1}{8}$
$\frac{1}{8}$ இன $\frac{1}{2} = \frac{1}{16}$

என்பவற்றை அரையின் அரை சமன் கால், காலின் அரை சமன் அரைக்கால், அரைக்காலின் அரை சமன் வீசம் என வாசிக்கலாம்.

ஆயிரததை இரணடிற் பிரிக்க 500, நான்கிற் பிரிக்க 250, எட்டிற் பிரிக்க 125, பதினாறிற் பிரிகக $62\frac{1}{2}$ ஆம்.

$\frac{1}{2} = \frac{5}{10} = 5$; $\frac{1}{4} = \frac{25}{100} = \cdot 25$
$\frac{1}{8} = \frac{125}{1000} = 125$; $\frac{1}{16} = \frac{625}{10000} = 0625$

என்னும் இம்முடிபுகளை ஆராய்ந்து நோக்குக

```
2| 1
 2| 5
  2| 25
   2| 125
      0625
```

மேல்வாய் எண்களுக்கும், கீழ்வாய எணகளுக்கும் இடை நிற்பது தானநிலைப் புள்ளி தானநிலைப் புள்ளியினைத் தொடர்ந்து வேண்டிய அளவு வெற்றிலக்கங்க ளிட்டுப் பிரித்தற் செய்கையைச் செய்து கொள்க

'முக்காலே யரைக்காலைப் பதின்கூற்றுக கீழவாயெண்ணிற் கணககிட்டுக் கூறுக' என்னும வினாவிற்கு விடைகாணுமிடத்து, அரை, கால், அரைக்கால் என்னு மிவற்றைத் தனித்தனி பதின்கூற்றுக் கீழவாயாக்கி, மொத்ததைக் காணலாம்

$\frac{1}{2} = \cdot 5$
$\frac{1}{4} = \cdot 25$
$\frac{1}{8} = \cdot 125$
மொத்தம் 875

முக்காலே யரைக்கால் ஏழு அரைக்கா லாதலின், பின்ன வுருவிலே $\frac{7}{8}$ ஆகும். தொகுதி யாகிய 7 இனை வைத்துத் தானநிலைப் புள்ளியிட்டு, வேண்டிய வெறறிலககஙகளைச் சேர்த்துப், பகுதியாகிய 8 இறைற் பிரிப்பாம்.

```
8 | 7 000
     875
```

அவவாறு செயயுமிடத்து, முன் பெற்ற முடிபே பெறுகின்றும்.

பின்னவெண்களைக் கூட்டல, கழிததல் செய்யுமிடத்து, அனைததினையும் ஒரே பகுதிய வாககிக் கூட்டல, கழித்தல் செயதல் முறையாகும்

$\frac{3}{4} + \frac{2}{3} - \frac{1}{6} = \frac{9}{12} + \frac{8}{12} - \frac{2}{12}$
$= \frac{15}{12}$
$= \frac{5}{4}$

என்பதை நோககுக. 4, 3, 6 என்னும் பகுதிகள் 12 இல் அடங்குவ வாதலின்,

அதனைப் பொதுப் பகுதி யெனலாம். $\frac{3}{4}=\frac{9}{12}$, $\frac{2}{3}=\frac{8}{12}$, $\frac{1}{6}=\frac{2}{12}$ என வறிந்து எழுதிய பின், $9+8-2=15$ எனக் கண்டு, $\frac{15}{12}$ என எழுதினும். பொதுச்சினை யாகிய 3 இனல் தொகுதியையும் பகுதியையும பிரிகக, $\frac{5}{4}$ ஆகும் இது $\frac{4}{4}+\frac{1}{4}$ ஆதலின், $1\frac{1}{4}$ என எழுதலாம்.

பின்னஙகளைப் பெருககுமிடத்துத், தொகுதி யனைததினையும் பெருக்கற் குறியிட்டுத் தொகுதியாக எழுதி, அவ்வாறே பகுதி யனைத்தினையும் பெருக்கற குறியிட்டுப் பகுதியாக எழுதித், தொகுதியிலும பகுதியிலும் பொதுச சினைகளை நீக்கிய பின் தனிததனி பெருக்கி யெழுதி, விடை கண்டுகொள்க

$$\frac{256}{243}\times\frac{81}{80}=\frac{256\times 81}{243\times 80}$$

256 ககும, 80 க்கும் பொதுசசினை 16 பொதுச்சினையினல 256 ஐப் பிரிக்க, 16 உம், 80 ஐப் பிரிகக 5 உம் கிடைப்பன. ஆதலினலே, 256, 80 என்னு மிவறறை வெட்டி விட்டு, அவை நின்ற விடததில், முறையே, 16, 5 என்பவற்றை நிறுத்தி, மேலை முடிவினை எழுதப பெறுவது,

$$\frac{16\times 81}{243\times 5}$$

243 ககு 81 சினையாகும அதனை நீக்க,

$$\frac{16}{3\times 5}=\frac{16}{15}$$

என வாயிற்று.

தொடாபாகிய பல பின்னங்களையும் பெருக்கும் முறையும் இதுவாகும்.

$$\tfrac{16}{15}\times\tfrac{25}{24}\times\tfrac{16}{15}\times\tfrac{135}{128}\times\tfrac{16}{15}\times\tfrac{135}{128}\times\tfrac{16}{15}\times\tfrac{16}{15}\times\tfrac{25}{24}\times\tfrac{16}{15}\times\tfrac{135}{128}\times\tfrac{16}{15}$$

என நின்ற பன்னிரண்டு பின்ன வெண்களைப் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு 2 ஆதல் காண்க.

பகுதியைத் தொகுதியாகவும், தொகுதியைப் பகுதியாகவும் மாற்றி எழுதிப் பெற்ற பின்ன வெண்ணனது, முனனினற பினன வெண்ணின் தலைகீழெண் எனப் படும $\frac{4}{5}$, $\frac{5}{4}$ என்பவற்றை நோக்குக ஒரெண்ணையும, அதன் தலைகீழெண்ணையும் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு ஏகம் ஆகும். $\frac{4}{5}\times\frac{5}{4}=1$ என்பதை நோக்குக. 16 இன் தலைகீழெண் $\frac{1}{16}=0625$ ஆதலின், $16\times 0625=1$

ஒரு பின்னததை மற்றொரு பினனததினுற் பிரிக்கவேண்டின், பிரிக்கப்படு மெண்ணினை வைத்துப், பிரிக்கு மெண்ணின் தலைகீழெண்ணினலே பெருக்கிக் கொள்க.

$\frac{5}{6}\div\frac{2}{3}=\frac{5}{6}\times\frac{3}{2}=\frac{5}{4}$ என வருதல காண்க.

[இவ்வாராயசசியை உளங்கொளற்கு வேண்டிய ஒரு சில முடிபுகளே இங்குத் தரப் படுகின்றன. மேலும் அறிய விரும்புவோர் வல்லாாவாய்க் கேடடு அறிநதுகொள் வாாகளாக]

VIII

படி யெணகளின இயல்பைப் பற்றி ஒரு சிறிது ஆராயந்தறிவோமாக.

நூறு நூருயிரம்=கோடி

$100 \times 100 \times 1000 = 1,00,00,000$

$10^2 \times 10^2 \times 10^3 = 10^7$

சினைகளின் படியெண்களாகிய 2, 2, 3 என்பவற்றைக் கூட்டப், பேற்றின் படியெண்ணுகிய 7 வருகிறது.

$1,00,00,000 - 1,000 = 10,000$

$10^7 \div 10^3 = 10^4$

பிரிக்கப்படு மெணணின் படியெண்ணுகிய 7இலிருந்து பிரிக்கு மெண்ணின் படியெண்ணுகிய 3ஐக் கழிக்க, ஈவின் படியெண்ணுகிய 4 வருகிறது

$1,000 \div 10,000 = \frac{1}{10}$

$10^3 \div 10^4 = 10^{-1}$

1,000 ஐப் 10,000 இனுற் பிரிக்குமிடததுப, பததிலொன்று $\frac{1}{10}$ என்னும் கீழவா யெண் கிடைக்கும். 3 இலிருந்து 4 இனை எடுததாற கிடைப்பது குறை 1, இதனை -1 என எழுதலாம் ஆதலினுலே, $\frac{1}{10} = 10^{-1}$ எனவும், $\frac{1}{100} = 10^{-2}$ எனவுமெ வருவ ஏகததின் படியெண் வெற்றிலக்கம் ஆகும் அஃது அங்ஙனம் ஆதலைக் கீழே காண்க. எண்ணினை வைத்துப் பத்தினுற் பிரிததுச் செல்ல, ஒவ்வொரு பிரித்தலுககும் ஒவ்வொரு படியெண் குறையும் ஆயிரததிற் ருெடஙகி, ஆயிரததி லொரு கூறு (கீழவாய் ஆயிரம்) வரையும் செல்வாம்

$1000 = 10^3$ பத்து முப்படி

$100 = 10^2$ பத்து இருபடி

$10 = 10^1$ பத்து ஒருபடி

$1 = 10^0$ பத்து வெற்றுப்படி

$\cdot 1 = 10^{-1}$ பத்துக் குறை யொருபடி

$01 = 10^{-2}$ பத்துக் குறை யிருபடி

$001 = 10^{-3}$ பத்துக் குறை முப்படி

என வருவ. அங்ஙனமாதலின்,

$$1000 \times 001 = 10^3 \times 10^{-3}$$
$$= 10^0$$
$$= 1$$

IX

10 இனை அடிமணையாகக் கொண்ட லகு வெண்கள், மேலே நாம் ஆராய்ந்து கண்ட படி யெணகளை ஒத்து நிற்பன. லகு [வெண்களை மேனுட்டார் லாகரிதம் (Logarithm) என்பர்.

லகு 100=2
லகு 1000=3
லகு ·1=−1
லகு ·01=−2
லகு 1,00,00,000=7
லகு 10=1
லகு 1=0

என்பன வெளிப்படை.

லகு 2=·3010
லகு 3=·4771
லகு 7=·8451

என்பன கணித நூலார் கண்ட முடிபுகள்.

$2 \times 2 = 4$
$2 \times 3 = 6$
$10 \div 2 = 5$
$2 \times 4 = 8$
$3 \times 3 = 9$

எனப் பெருக்கற பேருகவும, பிரித் தெய்திய ஈவாகவும் வந்த எண்களின் லகு வெண் களைக் காண முயல்வாம் சினைகளின் படி யெண்களைக் கூட்டப், பேற்றின் படி யெண் வருமெனவும், பிரிககப்படு மெண்ணின் படி யெண்ணி லிருந்து பிரிக்கு மெண் ணின் படி யெண்ணினைக் கழிக்க, ஈவின் படியெண் வருமெனவும் மேலே காட்டினும். எண்களின் பெருக்கல், லகு வெண்களின் கூட்ட லாவதும், எண்களின் பிரித்தல், லகு வெண்களின் கழித்த லாவதும் இதனுற் பெறப்படுகின்றது. அங்ஙன மாதலின்,

லகு 4=லகு 2+லகு 2
=·3010+ 3010
= 6020

லகு 5=லகு 10−லகு 2
=1−·3010
= 6990

லகு 6=லகு 2+லகு 3
= 3010+ 4771
= 7781

லகு 8=லகு 4+லகு 2
= 6020+·3010
= 9030

லகு 9=லகு 3+லகு 3
= 4771+·4771
= 9542

ஒன்று முதற் பத்து வரையும் உள்ள எண்களின் லகு வெண்களை ஒரு நிரலாக வைப்போமாக.

லகு 1= 0000　　லகு 6= 7781
லகு 2= ·3010　　லகு 7= 8451
லகு 3= ·4771　　லகு 8= 9030
லகு 4= ·6020　　லகு 9= 9542
லகு 5= 6990　　லகு 10=1 0000

20, 200, 30, 300 என்னு மெண்களின் லகு வெண்களைக காணபோமாக.

லகு 20=லகு 4+லகு 5
=·6020+ 6990
=1·3010

லகு 30=லகு 5+லகு 6
= 6990+ 7781
=1·4771

லகு 200=லகு 5+லகு 5 +லகு 8
=·6990+·6990+·9030
=2 3010

லகு 300=லகு 5+லகு 5+லகு 4+லகு 3
= 6990+ 6990+·6020+·4771
=2 4771

லகு 2, லகு 20, லகு 200 என்னும மூன்றின் மதிப்பையும் நோக்குமிடத்துக், கீழ் வாய்ப் பாகமானது மூன்றிடத்தும் 3010 என ஒத்து நிறறல் காண்கின்றோம்.

மேலும், லகு 10=1 ஆதலின், 10 இற் குறைந்த தாகிய 2 இன் லகு வெண் ணனது, மேல்வா யெண் பெருது, கீழ்வா யெண் மாத்திரம் பெற்று நின்றது. லகு 100=2 ஆதலின், 100 கரும் 10 க்கும் இடை நின்ற 20 இன் லகு வெண்ணனது 2 இற் குறைநதும, 1 இற் கூடியும் நிற்றல வேணடும ஆதலினலே, அதன் மேல் வாய்ப் பாகம் 1 ஆதல வேண்டும். லகு 1000=3 ஆதலின், லகு 200 இன் மேல்வா யெண் 2 ஆதல் வேண்டும். 3,30,300 இன் லகு வெண்களும் இவ்வாறு அமைந்து நிற்றலை நோக்குக. லகு வெண் வாய்பாடுகளில் கீழ்வாயப் பாகம் (Mantissa) மாத் திரமே தரப்பட்டிருக்கும; மேலவாயப் பாகம (Characteristic) மேலே காட்டிய வண்ணம் ஆராய்ந்து அறிதற் குரியது.

சினை யுள்ள எண்களின் லகு வெண்ணினை எளிதாகக கண்டறிநதுவிடலாம. 12, 14, 15, 16, 18 என்னும் எண்கள், முறையே, 3×4, 2×7, 3×5, 4×4, 3×6 ஆவன. சினை யிலலாத 11, 13, 17, 19 என்னும் எண்களின் லகு வெண்களைக் கணித நூலோர் கணிதது வைத்திருக்கும வாய்பாடுகளிற் கண்டறியலாம்.

பினனங்களின் லகு வெண்ணினைக கணடறிதற்குத், தொகுதியின் லகு வெண்ணிலிருநது பகுதியின் லகு வெணணினைக் கழித் தெழுதவேண்டும்

லகு $\frac{9}{8}$=லகு 9−லகு 8
= 9542− 9030
=·0512

லகு $\frac{16}{15}$ = லகு 16 − லகு 15
= லகு 2 + லகு 8 − லகு 3 − லகு 5
= ·3010 + ·9030 − ·4771 − 6990
= ·0279

லகு $\frac{7}{8}$ இனைக் காண்பதற்கு, லகு 7 இலிருந்து லகு 8ஐக் கழிக்கவேண்டும். அவவாறு கழிக்குமிடத்து, லகு வெண்ணின் கீழ்வாய்ப் பாகம் குறை யடையாளம் பெற்று நிற்கும். இது முறையன் றுதலின், இக் கணக்கினைப் பின்வருமாறு செய்க.

லகு $\frac{70}{8}$ = லகு 70 − லகு 8
= 1.8451 − ·9030
= ·9421

லகு $\frac{7}{8}$ = லகு $\frac{70}{8}$ − லகு10
= ·9421 − 1
= $\bar{1}$ 9421

கீழ்வாயை நிறை யெண்ணுகவே நிறுத்திக்கொண்டு, மேல்வாய் மாத்திரம் குறை யெண் ணுயிற்று எனக் காட்டுதற்குக், குறை யடையாளத்தை மேல்வா யெண்ணின் மேல் இடுதல மரபு. பின் வருவனவற்றை நோக்குக.

லகு 875 = லகு 5 + லகு 5 + லகு 5 + லகு 7
= ·6990 + 6990 + 6990 + 8451
= 2 9421

லகு 87·5 = 1 9421

லகு 8 75 = 9421

லகு ·875 = $\bar{1}$·9421

$\frac{7}{8}$ என்னும் பினனம, ·875 என்னும் பதின் கூற்றுக் கீழ்வா யெண்ணுக்குச் சம மான தென்று முன்னர்க் காட்டினும்.

(i) தோற்றுவாய், (ii) பதின் மரபு, (iii) பிங்கல நிகண்டும் பரிபாடலும் எடுத் தாண்ட பேரெண்கள், (iv) கணக கியற்றலில் வழங்குங் குறியீடுகள், (v) பேரெண் களின் தான நிலைகள், (vi) பேரெணகளை வழங்கும வானநூன் முடிபுகள், (vii) கீழ்வா யெண்கள், பின்ன வெண்கள், (viii) படி யெண்கள், (ix) லகு வெண்கள் என்னும் ஒன் பது தலைப்பெயர்க்கீழ் எண்ணலளவையினை ஒருவாறு கூறினும்.

இங்கு நாம அறிந்து செயற்படுத்திய கணித முடிபுகள், அடுத்துவரும் 'இசைக்கணிதம்' என்னும் பிரிவினுட் பயன்படுவ.

இசைககணிதம்

I

நரம்பு நீள விகிதங்களின் தலைகீ ழெண்கள் அசைவெண் விகிதங்களா மென இசைநரம் பியலினுட் காட்டினும்.

256 சிற்றசைவுகளோடு இயங்கி, ஷட்ஜ சுவரத்தினைத் தருகிற வீணை நரம்பின் சரிநடுவிலும், மூன்றி லிரண்டிலும், நாலில் மூன்றிலும், ஐந்தில் நாலிலும், ஐந்தில் மூன்றிலும், ஒன்பதி லெட்டிலும், பதினைந்தி லெட்டிலும், எழுகின்ற சுவரங்களின் அசைவெண் விகிதங்கள் யாவை? அசைவெண்கள் யாவை? அசைவெண்களை மேன்மேற்செல்லும் வரிசையாக வைத்து, அவை நின்ற முறையில் அசைவெண் விகிதங்களை வைத்து, இசைநரம்பியலுட் காட்டியபடி இடைவிகிதங்களைக் கணித்துமிடத்திற் பெற்றபால வாகிய இடைவிகிதங்கள் யாவை? இடைவிகிதங்களேழினையும் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு யாது? இடைவிகிதங்களேழினுக்கும் தனித்தனி யமைந்த மாத்திரை யாவை? அம்மாத்திரைகளின் கூட்டுத் தொகை யாது?

மேலே குறித்த வினுக்களுக்கு விடை காணப் புகுவாம்.

$\frac{1}{2}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{4}{5}$, $\frac{3}{5}$, $\frac{8}{9}$, $\frac{8}{15}$ என்னும் பின்னங்கள் நரம்பு நீள விகிதங்களைக் குறித்தன வாதலின், இவற்றின் தலைகீழெண்களாகிய

$\frac{2}{1}$, $\frac{3}{2}$, $\frac{4}{3}$, $\frac{5}{4}$, $\frac{5}{3}$, $\frac{9}{8}$, $\frac{15}{8}$ என்பன அசைவெண் விகிதங்களைக் குறித்து நின்றன இவ்வசைவெண் விகிதங்க ளெல்லாம் ஆதார ஷட்ஜத்தின் அசைவெண்ணாகிய 256 இனை அவாவி நின்றன வாதலின், இவைதம்மைத் தனித்தனி 256 இனாற் பெருக்கி, இவற்றி லெழும் சுவரங்களின் அசைவெண்களைப் பெறலாம் அவ்வாறு செய்யக் கிடைப்பன

512, 384, $341\frac{1}{3}$, 320, $426\frac{2}{3}$, 288, 480.

இவைதம்மை வரிசையின் வைத்து, அசைவெண் விகிதங்களையும் உடனவைத்து, ஆதார ஷட்ஜத்தையும் முதலில் நிறுவக் கிடைப்பது

1	$\frac{9}{8}$	$\frac{5}{4}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{5}{3}$	$\frac{15}{8}$	2
256	288	320	$341\frac{1}{3}$	384	$426\frac{2}{3}$	480	512

இடை விகிதத்தைக் காண்பதற்குப், பின் னின்ற அசைவெண் விகிதத்தை வைத்து, முன்னின்ற விகிதத்தாற் பிரிக்கவேண்டும் இவ்வாறு செய்யக் கிடைப்பது ·

$\frac{9}{8}$ $\frac{10}{9}$ $\frac{16}{15}$ $\frac{9}{8}$ $\frac{10}{9}$ $\frac{9}{8}$ $\frac{16}{15}$

முற்றிசை யாகிய $\frac{9}{8}$ நான்கலகும், நெட்டிசை யாகிய $\frac{10}{9}$ இரண்டலகும், பற்றிசை யாகிய $\frac{16}{15}$ மூன்றலகும் பெறுவ வென இசைநரம்பியல் இறுதிப் பிரிவினுட் காட்டினு மாதலின், மேற் குறித்த இடைவிகிதங்கள் பெறும் அலகுகள், முறையே,

4 2 3 4 2 4 3

என வாகும் அலகுகளின் மொத்தம் 22; இடைவிகிதங்க ளேழினையும் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு 2. [மாத்திரை, அலகு என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்]. தானத் திடைவிகிதம் 2, தானத் தலகெண் 22 ஆதலின், மேலே தந்த சுவரங்கள் ஒரு தான மாக அமைந்து நின்றன வென அறிகின்றும்.

இங்குப் பெற்ற சுவர வரிசையானது, மேனுட்டார் வழங்கும் 'மேஜர் டயாற்றணிக் ஸ்கேல்' (Major Diatonic Scale) எனனும் புதிய விளரிக் கிராம மாம் குறித்த சுவரங்களைப் பிறப்பிப்பதற்கு, முதலிலே, வீணை நரம்பின் (இயங்குகின்ற) முழு நீளத்

தையும் சரியாக அளந்து கொள்ள வேண்டும் இந் நீளம் 32 இஞ்சு என்று வைத்துக் கொள்வோம். நரம்பு நீள விகிதங்களை 32 இனாலே தனித்தனி பெருக்கக் கிடைப்பன நரம்பு நீளங்களாம். நரம்பு நீளங்களைத் தனித்தனி 32 இற் கழிக்க, மேருவுக்கும் மெட்டுக்களுக்கும் இடையே யுள்ள தூரங்கள் கிடைப்பன மேருவி லிருந்து இத் தூரங்களைச் செம்மையாக அளந்து, மெட்டுக்களை வைத்துக் கொள்ளின், குறித்த சுவரங்களைத் தோற்றுவிக்கலாம்

சுவரம்	நரம்பு நீள விகிதம்	நரம்பு நீளம்	மேருவிலிருந்து மெட்டின் தூரம்
ஷட்ஜம்	1	32	0
சதுசுருதி ரிஷபம்	$\frac{8}{9}$	$28\frac{4}{9}$	$3\frac{5}{9}$
அந்தர காந்தாரம்	$\frac{4}{5}$	$25\frac{3}{5}$	$6\frac{2}{5}$
சுத்த மத்திமம்	$\frac{3}{4}$	24	8
பஞ்சமம்	$\frac{2}{3}$	$21\frac{1}{3}$	$10\frac{2}{3}$
சதுசுருதி தைவதம்	$\frac{3}{5}$	$19\frac{1}{5}$	$12\frac{4}{5}$
காகலி நிஷாதம்	$\frac{8}{15}$	$17\frac{1}{15}$	$14\frac{14}{15}$
தார ஷட்ஜம்	$\frac{1}{2}$	16	16

மேலே குறித்த தந்தியிலே சுத்த ரிஷபம், சாதாரண காந்தாரம், பிரதி மத்திமம், சுத்த தைவதம், கைசிகி நிஷாதம் என்னும் ஐந்து சுவரங்கள் சிறந்த இடங்கள் யாவை?

குறித்த சுவரங்களை மேனாட்டார், 3 ஆம், 7 ஆம், 10 ஆம், 16 ஆம், 18 ஆம் அலகு நிலைகளிலே வைப்ப ராதலின், அசைவெண் விகிதங்கள், முறையே, $\frac{16}{15}$, $\frac{9}{8}$, $\frac{45}{32}$, $\frac{8}{5}$, $\frac{16}{9}$ என நிற்பன. இவற்றிற் கியைந்த நரம்பு நீள விகிதங்கள், முறையே, $\frac{15}{16}$, $\frac{5}{6}$, $\frac{32}{45}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$ என வருவன இவைதம்மைத் தனித்தனி 32 ஆற் பெருக்கியும், பெருக்கி வந்த பேறுகளை 32 இற் கழித்தும், முன்போல அட்டவணைப் படுத்துவாம்.

சுவரம்	நரம்பு நீள விகிதம்	நரம்பு நீளம்	மேருவிலிருந்து மெட்டின் தூரம்
சுத்த ரிஷபம்	$\frac{15}{16}$	30	2
சாதாரண காந்தாரம்	$\frac{5}{6}$	$26\frac{2}{3}$	$5\frac{1}{3}$
பிரதி மத்திமம்	$\frac{32}{45}$	$22\frac{34}{45}$	$9\frac{11}{45}$
சுத்த தைவதம்	$\frac{5}{8}$	20	12
கைசிகி நிஷாதம்	$\frac{9}{16}$	18	14

இவ்வா றமைந்த பன்னிரண்டு சுவரங்களின் இடை விகிதங்கள் யாவை? அவ் விடை விகிதங்களைப் பெருக்கிப் பெற்ற பேறு யாது?

ஷட்ஜம் முதல் தார ஷட்ஜம வரை நரம்புகளை நிரையாக வைத்து, அவை தமது அசைவெண் விகிதங்களை யெழுதுவோமாக

$$1,\ \frac{16}{15},\ \frac{9}{8},\ \frac{6}{5},\ \frac{5}{4},\ \frac{4}{3},\ \frac{45}{32},\ \frac{3}{2},\ \frac{8}{5},\ \frac{5}{3},\ \frac{16}{9},\ \frac{15}{8},\ 2$$

இவைதமது இடை விகிதங்க ளாவன

$$\frac{16}{15},\ \frac{135}{128},\ \frac{16}{15},\ \frac{25}{24},\ \frac{16}{15},\ \frac{135}{128},\ \frac{16}{15},\ \frac{16}{15},\ \frac{25}{24},\ \frac{16}{15},\ \frac{135}{128},\ \frac{16}{15}$$

இடை விகிதங்களின் பெருக்கற் பேறு தானத் திடைவிகித மாகிய 2 ஆதல் காண்க.

தென்னாட்டிலே, மேலே குறித்த சுருதிகளோடு, வீணைக்கு மேளம பண்ணுவ துண்டு.

சுருதித் தொகையைக் காணபதற்கு, $\frac{16}{15}$ என்னும பற்றிசையினை 3 சுருதியாக வும், $\frac{135}{128}$ என்னும் குற்றிசையினை 1 சுருதியாகவும், $\frac{25}{24}$ என்னும குறையிசையினை -1 சுருதியாகவும் வைத்துக் கணக்கிடுக. பற்றிசை ஏழும், குற்றிசை மூன்றும, குறையிசை இரண்டும் உளவாகலின், மொத்தச் சுருதி, $7 \times 3 + 3 - 2 = 22$, இருபத திரண்டு ஆகும் குறையிசையைக் குறித்து 'நாற்பத்திரண்டு அலகு நிலைகள' கூறும பிரிவினுள்ளே விளக்குவாம்.

II

மேனாட்டில் இக்காலத்தில் வழங்கும் இசை மரபினைப்பற்றிப் பின்னொரு பிரிவினுள்ளே சற்று விரிவாகக் கூறுவாம இங்கு மேனாட் டிசைவாணா வழங்கும சதவிலக்க முறையைச் சுருக்கமாகக் கூறுவாம்

இசைச் சுவரங்கள் நிற்றற்குரிய வீடுகள் பன்னிரண்டினையும் சமப்படுத்தி, ஒரு வீட்டினை நூறு கூறு செய்து பெற்ற ஒரு கூறு, மேனாட்டிலே 'cent' (சென்ற்) என வழங்கப்படும். 'நூற்றுக் கூறு' என்பது இம்மொழியின் பொருள் ஈழ நாட்டினா, ஒரு ரூபாவின் நூற்றி லொரு பங்கு மதிப்புள்ள நாணயத்தைச் சதம் என வழங்குவர் அவ்வழக்குப் பற்றிச் சென்ற் என்பதைச் சதம் எனவும, சதவிலக்கம் எனவும வழங்குவாம.

சதவிலக்கங்கள் லகுவெண் நிலைக்களமாகப் பிறந்தன வாதலின, கணிதச் செய்கைகளை எளிதாக்கும் நீர்மைய

தானத் திடைவிகிதமாகிய 2 இன் லகுவெண் ·3010 என, மேலே லகுவெண் களை ஆராய்ந்தவிடத்துக் கண்டாம் ஓரிசை வீட்டுக்கு நூறு சதமாக, ஒரு தானத்தி லுள்ள பன்னீரிசை வீட்டுக்கும் 1200 சதங்கள் அமைந்தன. ·3010 இனை 3986 இனாற் பெருக்க, 1200 பேறாகும. ஆதலினாலே, எந்த அசைவெண் விகிதத்தின் லகு வெண்ணையேனும் 3986 இனாற் பெருக்க, அந்த அசைவெண் விகிதத்திற் கியைந்த சதவிலக்கம் வந்தெய்தும் பின்வரும் செய்கை முறைகளை நோக்குக.

லகு $2 = \cdot 3010$. சதவிலக்கம் $2 = 3010 \times 3986 = 3{\cdot}01 \times 398\ 6$

```
  398 6
    3 01
 1195 8
    3·986
 1199 786
```

[தானததின் சதவிலக்கம் முழு எண்ணுக 1200]

[கீழ்வாய் ½ இனும் மிகக தாதலின், முழு எண்ணுக்குமிடத்து, மேல்வாயக்கு 1 கூட்டிககொண்டு, கீழவாயை நீககிவிடலாம.]

லகு $\frac{4}{3}$ = லகு 4 − லகு 3

= 6020 − 4771

= ·1249

சதவிலக்கம் $\frac{4}{3}$ = ·1249 × 3986

= 1 249 × 398 6

```
  398 6
    1 249
  398 6
   79 72
   15 944
    3 5874
  497 8514
```

[சுதத மத்திமததின் சதவிலக்கம் முழு எண்ணுக 498]

லகு $\frac{3}{2}$ = லகு 3 − லகு 2

= 4771 − · 3010

= 1761

சதவிலக்கம் $\frac{3}{2}$ = 1761 × 3986

= 1 761 × 398 6

```
  398 6
    1 761
  398 6
  279 02
   23 916
     3986
  701 9346
```

[பஞ்சமத்தின் சதவிலக்கம் முழு எண்ணுக 702]

சுதத மத்திமத்தின் சதவிலகக மாகிய 498 ஐயும, பஞ்சமத்தின் சதவிலக்க மாகிய 702 ஐயுங் கூட்டத், தானததின் சதவிலக்க மாகிய 1200 வருகிறது. சுத்த மத்திமத்தின் அசைவெண் விகித மாகிய $\frac{4}{3}$ இனுல் பஞ்சமத்தின் அசைவெண் விகித மாகிய $\frac{3}{2}$ ஐப் பெருக்கத், தானத் தசைவெண் விகித மாகிய 2 கிடைக்கிறது அசைவெண்களின் பெருக்கல், சதவிலக்கங்களின் கூடட லாதல் காண்க.

சதவிலக்கம் 4 = ·6020 × 3986

= 6 02 × 398 6

```
   398·6
     6 02
  ───────
  2391 6
     7 972
  ───────
  2399 572        [முழு எண்ணுக 2400]
```

சதவிலக்கம் 3 = 4771 × 3986
 = 4 771 × 398 6

```
   398 6
     4 771
  ───────
  1594 4
   279 02
    27 902
       ·3986
  ───────
  1901 7206       [முழு எண்ணுக 1902]
```

மேலே, சதவிலக்கம் 4 உம், சதவிலக்கம் 3 உம பெறப்பட்டன முன்னதிலிருநது பின்னதைக் கழிததுச, சதவிலக்கம் $\frac{4}{3}$ ஐப் பெறலாம். 2400 − 1902 = 498. முன பெற்ற முடிபே இவ்வழியாகவும வருதல காண்க

மேலும், சதவிலக்கம் 3 − சதவிலககம் 2
= சதவிலக்கம $\frac{3}{2}$ = 1902 − 1200 = 702

என வருதலையும் நோக்குக பொதுவாக வரும் அசைவெண் விகிதங்களின் சதவிலக்கங்களைக் கண்டறிதறகு, ஓர் எளிதான வழி மேற்காட்டிய செய்கை முறையி லிருந்து புலப்படுகிறது. அவவழியினைக் கூறுவாம அசைவெண் விகிதங்க ளெல்லாம் 1 இற பெரிதாகவும், 2 இற சிறிதாகவு முள்ளன அவறறைக் காட்டும் பின்னங்கள்,

$\frac{9}{8}$, $\frac{27}{25}$, $\frac{16}{15}$, $\frac{25}{24}$, $\frac{135}{128}$, $\frac{256}{243}$, $\frac{10}{9}$, $\frac{81}{80}$, $\frac{144}{125}$, $\frac{64}{45}$, $\frac{15}{8}$

என்பன போல்வன. இவை யெல்லாம் 1 இல் மிக்கும் 2 இற் குறைந்தும் நிற்றலை நோக்குக. இப் பின்னஙகளின் சதவிலக்கங்களைக் காண்பதறகுத், தொகுதியின் சதவிலக்கத்திலிருந்து பகுதியின சதவிலக்கத்தைக கழித்தல் வேண்டும் பின் வரும் சதவிலக்கச் சூத்திரத்தை நோக்குக

சதவிலகககச சூததிரம

ஓஓ ஓஓ ஒன்றின் பாலே
கோணோ நாதம் கூறு மிரணடே
வாணோ வையம் மன்னும மூனறே
போதோ நீதா புலலும நானகே
பூவே யெனருள பொறபுடை யைநதே
நாளோ ரநதி நல்கிய தாறே
மையூ டிப்பி வரினஃ தேழே
ஓரோ ரூழி யொன்றிய தெட்டே
கிழோர் மேவில கேளொன் பதுவே

ஊடே வைமமின ஒப்புறு பததே
நலகு மத்தீ நவிலபன ஞெனறே
யாரோ நிணறீர கூடாபனி ரணடே
கொண்டீர மீளீர் பன்மூன றுகும
பைஙகூ ழுண்டீர் பதடுதாடு நாலே
வேறே கூறீர சோபதி னைநதே
கோடோர டேகீா கொளபதி ஞறே
உள்ளோர வைதநீர் ஓாபதி னேழே
நீரோ மோதும் மூவா றுகும
எலலே போடும் சொல்பத தொன்பான
கூடே கட்டும் நாலைந தென்ப

ஒன்று முதல் இருபது வரையு முள்ள எண்களின் லகுவெண்களைத் தனித்தனி 3986 இனுற் பெருக்கிப் பெற்ற பேறுகிய சதவிலக்கங்கள் மேலே தந்த கருவிச் சூத்திரத்திற் காணப்படுவன.

தமிழிலே சோதிட நூல் வகுத்துரைதத அறிஞர் கைககொண்ட மரபினைப் பின்பற்றி, எணகள் ‘வாக்கியங்’களில வைத்துக் கூறப்படடன. வாக்கியங்களை எண்ணுக்குமிடத்துத், தனிமெய்கள மதிப்புப் பெறு உயிர்கள் தனித்தும், மெய் யோடு மருவியும் நின்று மதிப்புப் பெறுமிடதது, ஒகர ஓகாரங்கள வெற்றிலககம் (0) ஆக மதிக்கப்படுவ. அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ என்னும் ஒன்பதும், முறையே, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 என்னும் மதிப்பினைப் பெறுவ வாக்கியஙகளில் ஒன்றின் தானம், பத்தின் தானம், நூற்றின் தானம், ஆயிரததின் தானம் என எண்கள் நிற்பன வாதலின், அவைதம்மை எதிர்நிரலாக எழுதி, ஆயிரத்தின் தானம், நூற்றின் தானம், பததின் தானம், ஒன்றின் தான மென நின்ற எண்மான முறையில் வைக்கவேண்டும். இளமையிற் கற்ற சூடாமணி யுள்ள முடையான் நினைவினைக்கொண்டு, மேற்போந்த வற்றை எழுதினும் சோதிட நூன் மரபு வேறு யிருப்பினும், மேலே காட்டிய முறையினையே இவ்வாராய்ச்சிக் குரியதென அறிஞர் ஏற்றுக்கொள்வாராக. இம் முறையினின்று சூததிரத் துட்பொருளை அட்டவணைப்படுத்தி நிறுவுவாம். சூத்திரம் நினைவில் நிற்குமெனில், அட்டவணையினை நோக்காமலே, சுருதிகளுக் கியைந்த சதவிலக்கங்களை எளிதிற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

எண்	வாக்கியம	சதவிலக்கம்
1	ஓஓஓஓ	0 0 0 0
2	கோஞெோநாதம	1 2 0 0
3	வாஞெர்வையம	1 9 0 2
4	போதோநீதா	2 4 0 0
5	பூவேயெணறுள	2 7 8 6
6	நாளோரகதி	3 1 0 2
7	மையூடிப்பி	3 3 6 9
8	ஓரோரூழி	3 6 0 0
9	ஓீழோர்மேவில்	3 8 0 4
10	ஊடேவைம்மின	3 9 8 6

எண	வாக்கியம	சதவிலககம்
11	நலகுமதநீ	4151
12	யாரோமின்றீர்	4302
13	கொணமடாமீளீர்	4440
14	பைஙகூழுணமடா	4569
15	வேழ்றகூநீர	4688
16	கோடோடேகீ	4800
17	உளளோவைதநீா	4905
18	நீரோமோதும	5004
19	எலலேபோடுமெ	5097
20	கூடேகட்டும	5186

சதவிலக்கங்கள லகுவெண் நிலைக்களமாகப் பிறநதன வாதலின், அவற்றைப் போலவே, சாதாரண எண்களின் பெருக்கல, பிரிததல் சதவிலககங்களில, முறையே, கூட்டல், கழித்த லாகும். உதாரணமாக, 6 இன் சதவிலககம், 3 இன் சதவிலக் கத்தையும, 2 இன் சதவிலக்கத்தையும கூட்டிப் பெறப்படுவது 14 இன் சதவிலக கம், 7 இன் சதவிலக்கத்தையும, 2 இன் சதவிலக்கததையும கூட்டிப் பெறப்படுவது. இங்குத் தரப்படாத 21 இன் சதவிலக்கம், 7 இன சதவிலக்கததையும், 3 இன் சத விலக்கத்தையும் கூட்டிப் பெறப்படுவது $\frac{1}{3}$ இன் சதவிலக்கம, 4 இன் சதவிலக்கத்தி லிருந்து 3 இன சதவிலக்கததைக் கழிததுப பெறப்படுவது 25 இன் சதவிலக்கம், 5 இன் சதவிலக்கத்தை இருபடி வைத்துக் கூட்டிப் பெறப்படுவது. பிறவு மிவ் வாறே. பின்வருஞ் செய்கை முறைகள் இதனைத் தெளிவு படுததுவன.

$\frac{21}{20}=\frac{7\times3}{20}$ ஆதலின, $\frac{21}{20}$ இன் சதவிலககம, 3369 + 1902 − 5186 = 85 சதம் ஆகும்

$\frac{25}{24}=\frac{5\times5}{6\times4}$ ஆதலின, $\frac{25}{24}$ இன் சதவிலககம, 5572 − 5502 = 70 சதம் ஆகும்

இதனை மறறொரு வகையாகவும் நோககலாம.

$\frac{25}{24}=\frac{5}{4}\div\frac{6}{5}$. $\frac{5}{4}$ அந்தர காநதாரத்தின் அசைவெண விகிதம் இதன மதிப்பு, 2786 − 2400 = 386 சதம்.

$\frac{6}{5}$ சாதாரண காந்தாரததின் அசைவெண் விகித மாகும். இதன் மதிப்பு, 3102 − 2786 = 316 சதம. இவறறின் இடைவிகிதம், 386 − 316 = 70 சதம.

$\frac{27}{25}=\frac{9}{5}\div\frac{5}{3}$ $\frac{9}{5}$ கைசிகி நிஷாததகின் அசைவெண் விகிதம் இதன் மதிப்பு, 'கீழோர் மேலில்' எனனும் வாக்கியத்திலிருந்து 'பூவேயென் ருள்' என்னும வாககியததைக் கழித்துப் பெறப்படுவது. 3804 − 2786 = 1018 சதம்

$\frac{5}{3}$ சதுசுருதி தைவதததின் அசைவெண் விகிதம். இதன் மதிப்பு, 'பூவேயென்ருள்' என்னும் வாக்கியத்திலிருந்து 'வானோர் வையம்' என்னும் வாககியத்தைக் கழித்துப் பெறப்படு வது. 2786 − 1902 = 884 சதம் இவறறின் இடைவிகிதம், 1018 − 884 = 134 சதம்.

$\frac{27}{16} = \frac{9}{8} \times \frac{3}{2}$ ஆதலின், $\frac{27}{16}$ இன் சதவிலக்கம், $\frac{9}{8}$ இன் சதவிலக்கத்தையும், $\frac{3}{2}$ இன் சதவிலக்கததையும் கூட்டிப் பெறப்படுவது.

$\frac{9}{8}$ சதுசுருதி ரிஷபததின் அசைவெண் விகிதம். இது 'ஓரோரூழி' குறைந்த 'கீழோர் மேலில்' ஆகுமாதலின், இதன் மதிப்பு, 204 சதம். $\frac{3}{2}$ பஞ்சம சுவரததின் அசைவெண் விகிதம், இதன் மதிப்புக், 'கோனோர்நாதம்' குறைந்த 'வானோர்வையம்', 702 சதம். ஆதலின், $\frac{27}{16}$ இன் மதிப்பு, 702+204=906 சதம்.

$\frac{27}{16}$, $\frac{27}{25}$, $\frac{25}{24}$, $\frac{21}{20}$ என்னும் விகிதவெண்கள், முறையே, 27 16, 27 25, 25 • 24, 21 20 என்னும் உருவ மாகவும் எழுதப்படுவ.

இனி, இருபத்திரண்டு சுருதிகளின் சத மதிப்புகளைக் காணப் புகுவாம். கணித நூல் கருவியாக யாம் ஆராய்ந்து கணட இருபத்திரணடு சுருதிகளின் அசைவெண் விகிதங்கள், பண்டைத் தமிழிசை யாசிரியர் வகுத தோதிய பாலைத் திரிபுகளுக்கும், வடமொழிப் பரதம வகுதத கிராம மூர்ச்சனைகளுக்கும் ஏற்புடையன சாரங்கதேவ ருரைத்த சங்கீதரத்நாகர நூன் முடிபுகளுக்கும் பொருநதுவன. அகோபல பண் டிதரும், வேங்கடமகியும கொண்ட சுருதிகள் பிறிதொரு மரபினைத் தழுவியன அவைதம்மைத தனியாக மற்றொரு பிரிவினுள்ளே ஆராய்கின்றோம்.

சுருதிகளைப் பிறப்பிக்கும் முறையினை 'இசைநரம்பிய' லிலே பெருக ஆராயந் திருக்கின்றோம்.

இருபத்திரணடு சுருதிகளிலே, நடபிற் பிறந்தன பதினொன்று; கிளையிற பிறந் தன பதினொன்று நட்பிற் பிறப்பினை வடநூலார் 'ஷட்ஜ மத்திம சம்வாதித்வம்' என்பா, கிளையிற் பிறப்பினை 'ஷட்ஜ பஞ்சம சம்வாதித்வம்' என்பர்.

இருபத்திரண்டின் அலகுநிலைகளையும், அசைவெண் விகிதங்களையும், மேற் காட்டிய செயகை முறையின்படி ஒவவொன்றினுககும் கணித்துக கண்ட சதவிலக் கங்களையும் கீழே தருகின்றோம்

நட்பு			கிளை		
அலகுநிலை	அசைவெண விகிதம	சதவிலககம	அலகுநிலை	அசைவெண விகிதம	சதவிலக்கம்
1	256 243	90	3	16 15	112
2	10 . 9	182	4	9 8	204
5	32 27	294	7	6 5	316
6	5 : 4	386	8	81 . 64	408
9	4 : 3	498	11	27 20	520
10	45 32	590	12	64 . 45	610
11	40 · 27	680	13	3 2	702
14	128 · 81	792	16	8 5	814
15	5 . 3	884	17	27 16	906
18	16 . 9	996	20	9 . 5	1018
19	15 . 8	1088	21	243 128	1110

சதவிலக்கச சூததிரததி னுள்ளே, 1 முதல் 20 வரையு முளள எண்களின் சத விலக்கங்களைக் கூறினும். 21 இன் சதவிலக்கமானது, அதன் சினைக ளாகிய 3, 7 என்பவற்றின் சதவிலக்கங்களைக் கூட்டிப் பெறப்படுவது எனவும், 25 இன் சதவிலக் கம், 5 இன் சதவிலக்கத்தை இருபடி வைத்துக் கூட்டிப் பெறப்படுவது எனவும் மேலே காட்டினும. இம்முறையினல், 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 42, 44, 45, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 60, 63, 64, 65, 66, 68, 70, 72, 75, 76, 77, 78, 80, 81, 84, 85, 88, 90, 95, 96, 98, 99, 100 என்னும் எண்களின் சதவிலக்கஙகளைக் காணலாம்

பின் வருவனவற்றையும் நோககுக

$\frac{144}{125}=\frac{9}{5}\times\frac{8}{5}\times\frac{8}{5}\times\frac{1}{4}$

சதவிலக்கம $\frac{144}{125}$ = சதவிலக்கம $\frac{9}{5}$ + 2 சதவிலக்கம $\frac{8}{5}$ − சதவிலககம் 4

$=1018+2\times814-2400$

$=246.$

$\frac{135}{128}=\frac{9}{8}—\frac{16}{15}$ ஆதலின,

சதவிலக்கம் $\frac{135}{128}$ = சதவிலககம $\frac{9}{8}$ − சதவிலக்கம $\frac{16}{15}$

$=204-112$

$=92$ இது குற்றிசை.

சதவிலக்கம் $\frac{256}{243}=90.$ இதுவும் குற்றிசை.

குற்றிசை யிரண்டின் சேர்க்கையினுலே நெட்டிசை யாகும் என்பதைக் காட்டு தற்கு,

$\frac{135}{128}\times\frac{256}{243}=\frac{10}{9}$ சதவிலககம 92 + 90 = 182

[1352 க்கும் 243 க்கும பொதுச்சினை 27, அதை நீக்கத், தொகுதியில் 5 உம், பகுதி யில 9 உம் நிறகும், 256 ஐ 128 ஆற் பிரிக்கத், தொகுதியில் 2 அகும்; ஆகவே, தொகுதி 10, பகுதி 9 ஆயின.]

முற்றிசை யாகிய $\frac{9}{8}$ ஐ, நெடடிசை யாகிய $\frac{10}{9}$ ஆல் பிரிததால், $\frac{9}{8}\times\frac{9}{10}=\frac{81}{80}$ வந் தெய்தும். இது விதியிசை யெனப்படும இதன் சதவிலக்கம 204 − 182 = 22.

நட்புச சுருதிகளின் சதவிலக்கங்களை வைததுத, தனித்தனி 22 சதத்தைக் கூட்ட, அவ்வவ் வீடடில் நிற்கும் கிளைச் சுருதிகள் வந்தெய்துவ; இம்முறையிலே 12 ஆம் சுருதி 612 சதமாகும்

இசைநரமபியலிலே சுவரங்களின் அசைவெண விகிதங்களைச் சீர்ப்படுத்தும் பொருட்டு, $\frac{32805}{32768}$ என்னும் பின்னத்தைப் பயன்படுததினும். 92 சத மதிப்புள்ள குற்றிசையினை 90 சத மதிப்புள்ள குறறிசையாற் பிரித்தலினுல், இப்பின்னம கிடைக் கும்.

$\frac{135}{128}\div\frac{256}{243}=\frac{135\times243}{128\times256}=\frac{32805}{32768}$

92 − 90 = 2 ஆதலின்,

$\frac{32805}{32768}$ இன் சதவிலக்கம் 2 சதம் ஆகும்.

III

பாலைத்திரிபியலின் இறுதியிலே, சகோடயாழுக்கு இசை கூட்டிய விடத்திலே, இளிக் கிரமத்திலே வைத்து நரம்புகளின் இசையினை அளவிட்டறிந்தாம். அங்குக் கூறிய சகோடயாழ் இளி, குரற் கிரமங்களுக்கு ஏற்றது. இவற்றின் எதிர்நிரனிறை யாக அமைந்த துத்த, விளரிக் கிரமங்களே இக்கால வழக்கி லுள்ளன.

து	கை	உ	இ	வி	தா	கு
4	4	2	3	4	2	3

எனத் துத்தக் கிரமம் அலகு பெற்று நிற்கு மெனப் பாலைத்திரிபியலினுட் காட்டினும். இக்கிரமத்திலே, கோடிப்பாலையானது விளரி குரலாகப் பிறக்கு மெனவும் அங்குக் குறிப்பிட்டாம். விளரியிலே, வெற்றிலக்கத்தை வைத்துத், தாரம் முதல் விளரி யீறாக அலகுகளைக் கூட்டிச் செல்லக் கிடைப்பது, கோடிப்பாலையின் அலகுநிலை யாகும். இதனை யாழ்க்கருவியிலே உழை முதல் உழை யீறாக வைக்கலாம்.

	வி	தா	கு	து	கை	உ	இ	வி
துத்தக்கிரமத்து அலகுகள்	–	2	3	4	4	2	3	4
கோடிப்பாலை அலகுநிலை	0	2	5	9	13	15	18	22
யாழ்க்கருவியில் வைக்கும் முறை	நி	ச	ரி	க	ம	ப	த	நி

துத்தக் கிரமத்து அலகுகளை, விளரி முதல் தார மீறாக அமரோசையாக எடுக்க, அவை, *4 3 2 4 4 3 2* என இளிக் கிரமத்துக் கோடிப்பாலை யாதல் காண்க.

துத்தக் கிரமத்துக் கோடிப்பாலை அலகுநிலையினைச் சதுரப்பாலையாக நிறுத்து தற்குக், கிளைநிரல் (+13), கிளையின் கிளைநிரல் (+4), நட்புநிரல் (+9) ஆகிய மூன் றினையுஞ் சேர்க்கவேண்டும். அவ்வாறு சேர்த்தெழுதக் கிடைப்பது

0	2	5	9	13	15	18	22
13	15	18	22	26	28	31	35
4	6	9	13	17	19	22	26
9	11	14	18	22	24	27	31

சதுரப்பாலையினைக் கருவியில் இசைப்பதற்கு வேண்டிய அந்தரங்கள் ஆறு. அவைதமது அலகுநிலைகள், *4, 6, 11, 14, 17, 19* என நின்றன. இவற்றுள், *11, 14* மேனோக்கிய அந்தரங்கள். (பண்ணியல், 7 ஆம் பிரிவினுள்ளே, 'சதுரப்பாலை'யினை நோக்குக). எஞ்சி நின்ற நான்கும் கீழ் நோக்கிய அந்தரங்கள். நரம்புகளும் அந்தரக் கோல்களும் கருவியில் நிற்கும் நிலை கீழே காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அந்தரங்கள்		ச̲	ரி̲		ம̅	ப̅		ப̲	த̲	
		4	6		11	14		17	19	
நரம்புகள்	0	2	5	9	13		15		18	22
	நி	ச	ரி	க	ம		ப		த	நி

பொருட் டெளிவுபறறி, ஒரு தானத்தில் நின்ற நரம்பு, அந்தரக்கோல்களின் குறியீடு, அலகுநிலை, அசைவெண் என்னு மிவற்றினை அட்டவணைப்படுத்துவாம்.

குறியீடு	நி	ச	ச	ரி	ரி	க	ம	ம	ப	ப	ப	த	த
அலகுநிலை	0	2	4	5	6	9	11	13	14	15	17	18	19
அசைவெண்	240	266$\frac{2}{3}$	270	284$\frac{4}{9}$	300	320	355$\frac{5}{9}$	360	379$\frac{7}{27}$	400	405	426$\frac{2}{3}$	450

மேலே தநத சதுரப்பாலை நிரலகளைக் குறியீட் டெழுத்துக்களினால் எழுதுவாம்

நி ச ரி க ம ப த நி

ம ப த நி ச ரி க ம

ச ரி க ம ப த நி ச

க ம ப த நி ச ரி க [இந்நிரலில் ம, ப மேனேக்கிய அந்தரஙகள]

ஈற்றில் நின்ற நிர லொழிந்த மூன்றும் திரிகோணப்பாலை யாவன. துத்தக் கிரமத்தி லமைந்த கோடிப்பாலை இடமுறையானது திரிகோணப்பாலையாக,

நி த ப ம க ரி ச நி

ம க ரி ச நி த ப ம

ச நி த ப ம க ரி ச

என வரும். செம்பாலை, அரும்பாலை, மேறசெம்பாலை என்னுமிவை, முறையே,

ம க ரி ச நி த ப ம	ச நி த ப ம க ரி ச	ப ம க ரி ச நி த ப
ச நி த ப ம க ரி ச	ப ம க ரி ச நி த ப	ரி ச நி த ப ம க ரி
ப ம க ரி ச நி த ப	ரி ச நி த ப ம க ரி	த ப ம க ரி ச நி த

என வருவன படுமலைப்பாலை, விளரிப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை என்னு மிவை, முறையே,

க ரி ச நி த ப ம க	த ப ம க ரி ச நி த	ரி ச நி த ப ம க ரி
நி த ப ம க ரி ச நி	க ரி ச நி த ப ம க	த ப ம க ரி ச நி த
ம க ரி ச நி த ப ம	நி த ப ம க ரி ச நி	க ரி ச நி த ப ம க

என வருவன மேலே தந்த இடமுறைபபாலை ஏழும், அரஙகேற்று காதை யுரையில, 'இணைநரம்புடையன அணைவுறககொளளு' மிடத்து நிற்றற் குரிய.

துத்தக கிரமத்துக கோடிப்பாலையின் அலகுநிலை யென யாம் கண்ட

0 2 5 9 13 15 18 22

என்னும் நிரலானது, பன்னிரு பாலைகளுளளே, கற்கடகப் பாலையி னமைந்த தாதவின், மேடப் பாலையி னமைந்த, இளிக் கிரமத்துக் கோடிப்பாலைக்கு எதிர்நிரனிறையாக நிறபது. அலகெண்கள எதிர்நிரனிறையாக நிற்றலை மேலே காட்டினும்.

இளிக் கிரமத்து வலமுறை நிரலினையும், துத்தக் கிரமத்து இடமுறை நிரலினையும், ஒன்றின்கீ ழொன்றாக வைத்து, அலகுநிலை யெண்களைக் கூட்டுப்பிடத்து என்ன நிகழு கிறதென்று பார்ப்போம்

கோடிப்பாலை

இளிக்கிரமம் (வலமுறை)	0	4	7	9	13	17	20	22
துத்தக்கிரமம் (இடமுறை)	22	18	15	13	9	5	2	0
	22	22	22	22	22	22	22	22

'யாழ்மேற் பாலை இடமுறை மெலியக, குழலமேற் கோடி வலமுறை வலிய', இரு கருவியும் ஒத்திசைத்தலை மேலே பெற்ற முடிபு காட்டுகின்றது

IV

இசைநரம்பியல் முதற் பிரிவிலே, துளைக்கருவி யிலக்கணங் கூறியவிடத்து, அடியார்க்குநல்லார் உரையினுட் டந்த துளை யள விலக்கணத்தின் பொருத்த மின்மையினைக் குறிப்பிட்டாம்

'அளவு இருபது விரல் இதிலே நாம்பு முகத்தினை இரண்டு நீக்கி முதல் வாய விட்டு இம் முதல் வாய்க்கு ஏழங்குலம் விட்டு வளைவாயினும் இரண்டு நீக்கி நடுவி னின்ற ஒன்பது விரலினும் எட்டுத் துளை யிடப்படும் இவற்றுள் ஒன்று முத் திரை யென்று கழித்து நீக்கி நின்ற ஏழினும் ஏழு விரல் வைத்து ஊதப்படும். துளை களின் இடைப் பரப்பு ஒரு விர லகலங் கொள்ளப்படும்' என்பது அடியார்க்கு நல்லார் உரை 'எல்லா இடைப் பரப்புகளும் ஓரளவாக இருத்தல் கூடாது' என அங்குக் குறிப்பிட்டாம் அவை எவ்வெவ் வளவின வாக இருத்தல்வேண்டும் என் பதனை இங்கு ஆராய்வாம்.

துளைக்கும் ஒரு பரப்பு உளதாதலின், இடைப் பரப்புகளை ஒரு துளையின் நடுவி லிருந்து அடுத்த துளையின் நடு வரையும் அளப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம்.

வளை வாயிலிருந்து இரு விரல் கீழாக நிற்கும் முத்திரைத் துளையானது, தூம்பு முகத்தி லிருந்து பதினெட்டு விரல் தூரத்தில் நிற்கும் முதல் வாயிலிருந்து ஏழு விரல் (தூம்பு முகத்தி லிருந்து ஒன்பது விரல்) தூரத்தில் நிற்கும் எட்டாவது துளையி னின்று உழை யிசை (நிஷாதம்) பிறக்கு மென இசைநரம்பியலிலே தெளிவுபடுத் தினம் [துளைகளின் தூரங்களை யெல்லாம் தூம்பு முகத்திலிருந்து அளவிடுவாம்] ஒன்பது விரல் தூரத்தி லுள்ள துளையிலே சமன் உழை யிசை பிறந்த தாதலின், 18 விரல் தூரத்தி லுள்ள முத்திரைத் துளையிலே மந்த உழை யிசை பிறக்கு மென் பது பெறப்பட்டது கிரம வேறுபாட்டினாலும், பாலை வேறுபாட்டினாலும், துளை களின் இடைப் பரப்புகள் வேறுபடும் நீர்மைய இளி முதல் அரும்பாலை தோற்றும் வண்ணம் துளைகளை அமைக்க வேண்டின், உழை முதற் செவ்வழிப் பாலையாகக் கொள்ளவேண்டும் மேலே நாம் ஆராய்ந்த துத்தக் கிரமத்திலே, செவ்வழிப்பாலை

யானது

0 3 7 9 12 16 20 22

என்னும் நிரலாகும். இவ் வலகுநிலைகளுக் குரிய அசைவெண் விகிதங்கள்,

1 $\frac{16}{15}$ $\frac{6}{5}$ $\frac{4}{3}$ $\frac{64}{45}$ $\frac{8}{5}$ $\frac{9}{5}$ 2

என நின்றன வாதலின், நரம்பு நீளவிகிதங்கள்,

1 $\frac{15}{16}$ $\frac{5}{6}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{45}{64}$ $\frac{5}{8}$ $\frac{5}{9}$ $\frac{1}{2}$

என வருவன. முதலில் நின்ற மந்த உழை 18 விரலும், ஈற்றில நினற சமன் உழை 9 விரலுமாகத் துளை யளவு பெற்றன வாதலின், துளை யளவுகளைக் காண்பதற்கு, நரமபு நீள விகிதஙகளை 18 விரலினுற் பெருககுதல் வேண்டும் பெருக்கிப் பெற்ற பேறுகள் பின் வருவன

உழை	இளி	விளரி	தாரம	குரல	துததம	கைக்கிளை	உழை
18	$16\frac{7}{8}$	15	$13\frac{1}{2}$	$12\frac{21}{32}$	$11\frac{1}{4}$	10	9

அங்ஙன மாதலின், இடைப் பரப்புகள், $1\frac{1}{8}$, $1\frac{7}{8}$, $1\frac{1}{2}$, $\frac{27}{32}$, $1\frac{13}{32}$, $1\frac{1}{4}$, 1 என நின்றன

மேற்கண்ட துளை யளவுகளைக் கருவியில் அமைத்தற்குக், குரலிசையின் துளை யளவில வநத $\frac{21}{32}$ என்னும் பின்னத்தைச சிறிது சுருக்குதல வேண்டும் இப் பின னம் $\frac{16+4+1}{32}$ எனப் பாகுபட்டு நிறறலின், 'அரையே அரைக்காலே அரைவீசம்' ஆகும் அரைவீசத்தை நீக்க, எஞ்சி நிறபது அரையே அரைககால் $\frac{5}{8}$ ஆகும.

துளை யளவுகளைக் கருவியில அமைத்தற்குச, சரியாக ஒரு சாண் நீள முள்ள ஒரு காகிதத துண்டினையோ பனையோலையினையோ கததரிதது எடுத்துக்கொள்க இதனை மூன்று சம கூறுக மடிக்குமிடதது, ஒரு கூறு நான்கு விரலாகும் 4 இன் பாதி 2, 2 இன பாதி 1, 1 இன் பாதி $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{2}$ இன பாதி $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{4}$ இன் பாதி $\frac{1}{8}$ என வறிநது, குறிதத அளவுகளைப பெற்றுககொள்க. $\frac{7}{8}=\frac{1}{2}+\frac{1}{4}+\frac{1}{8}$ எனவும், $\frac{5}{8}=\frac{1}{2}+\frac{1}{8}$ எனவும நின்றன என வறிந்து கொள்க மேலே குறிதத அளவுகளைத் தெரிததுக் காட்டும் சாண் கோலின் உதவியினுலே, எல்லாத துளை யளவுகளையும் கருவியிலே பிழை யின்றி நிறுத்தலாம் நிறுத்தித துளைகளைச செம்மையாக அமைததுக கொள்க இவ்வாறு அமைந்த குழலிலே, முத்திரைத் துளையினை நீககி, எஞ்சிய ஏழு துளைகளி லும் ஏழு விரல்களை வைத்து, முறையாக இசைகக, அரும்பாலை (தீரசஙகராபரண மேளம்) தோற்றும்.

3 7 9 12 16 20 22

எனனும நிரலிலே, இளி யிசைத தானததில நின்ற 3 இனை எல்லா அலகுநிலைகளிலும் கழித தெழுதுமிடத்து,

இ	வி	தா	கு	து	கை	உ
0	4	6	9	13	17	19

என அரும்பாலை யாதல் காண்க

V

வீணைக் கருவியிலே மெட்டு வைததறகு எளிதான ஒரு கணித முறையினை ஆராய்ந்து காணப் புகுவாம்.

மேருவிலிருந்து நரம்பு தங்குமிடம் வரையு முள்ள முழு நீளத்தையும் அளந்து, இரண்டு சம பங்காகப் பிரித்துக்கொள்ளின், நரம்பின் நடுவிடங் கிடைக்கும். முழு நரம்பிலும் 'ஷட்ஜம்' இசைக்குமாயின், பிற்பாதியிலே மேறருனத்து 'ஷட்ஜம்' இசைக்கும் மேருவுக்கும் நரம்பின் நடுவுக்கு மிடையே யுள்ள முற்பாதியைப் பன்னிரண்டு சம பங்குகளாகப் பிரித்துக்கொள்வாம். ஒரு பங்கினை ஒரு சமவீடு என்பாம். இத்தகைய சமவீடுகள் இருபத்துநான்கு கொண்டது முழுநரம் பாகும். அலகின் விகித வெண்ணினை 24 இறைற் பெருக்கிப் பெறற பேறு, அவவலகுக் குரிய நரம்பு நீள மாகும். பேறுகளை 24 இனின்று கழித்துப் பெற்ற மிச்சங்கள் (மேருவிலிருந்து) அலகு நிற்கும் வீட்டினைக் குறிப்ப வாகும். இவ்வாறு பெற்ற முடிபுகளை அட்ட வணைப்படுத்துவாம்.

குமபப்பாலை
(நட்பு)

இசை வீடு	அலகு நிலை	விகித வெண்	நரமபு நீளம்	அலகு நிறகும் வீடு (மேருவிலிருநது)	இறக்கம்
0—ச	0	1 1	24	0	0
1—ர	1	243 256	$22\frac{25}{32}$	$1\frac{7}{32}$	$\frac{7}{32}$
2—ரி	2	9 10	$21\frac{3}{5}$	$2\frac{2}{5}$	$\frac{2}{5}$
3—க	5	27 32	$20\frac{1}{4}$	$3\frac{3}{4}$	$\frac{3}{4}$
4—கி	6	4 5	$19\frac{1}{5}$	$4\frac{4}{5}$	$\frac{4}{5}$
5—ம	9	3 . 4	18	6	1
6—மி	10	32 45	$17\frac{1}{15}$	$6\frac{14}{15}$	$\frac{14}{15}$
7—ப	11	27 40	$16\frac{1}{5}$	$7\frac{4}{5}$	$\frac{4}{5}$
8—த	14	81 · 128	$15\frac{3}{16}$	$8\frac{13}{16}$	$\frac{13}{16}$
9—தி	15	3 5	$14\frac{2}{5}$	$9\frac{3}{5}$	$\frac{3}{5}$
10—ந	18	9 · 16	$13\frac{1}{2}$	$10\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
11—நி	19	8 : 15	$12\frac{4}{5}$	$11\frac{1}{5}$	$\frac{1}{5}$
12—ச	22	1 : 2	12	12	0

கன்னிப்பாலை
(கிளை)

இசை வீடு	அலகு நிலை	விகித வெண்	நரமபு நீளம்	அலகு நிற்கும் வீடு (மேருவிலிருந்து)	இறக்கம்
0—ச	0	1 : 1	24	0	0
1—ர	3	15 : 16	$22\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
2—ரி	4	8 : 9	$21\frac{1}{3}$	$2\frac{2}{3}$	$\frac{2}{3}$
3—க	7	5 : 6	20	4	1
4—கி	8	64 : 81	$18\frac{26}{27}$	$5\frac{1}{27}$	$1\frac{1}{27}$
5—ம	11	20 : 27	$17\frac{7}{9}$	$6\frac{2}{9}$	$1\frac{2}{9}$

இசை வீடு	அலகு நிலை	விகித வெண்	நரம்பு நீளம்	அலகு இறங்கும் வீடு (மேருவிலிருந்து)	இறக்கம்
6—மி	12	45 . 64	$16\frac{7}{8}$	$7\frac{1}{8}$	$1\frac{1}{8}$
7—ப	13	2 · 3	16	8	1
8—த	16	5 8	15	9	1
9—தி	17	16 : 27	$14\frac{2}{9}$	$9\frac{7}{9}$	$\frac{7}{9}$
10—ந	20	5 9	$13\frac{1}{3}$	$10\frac{2}{3}$	$\frac{2}{3}$
11—நி	21	128 · 243	$12\frac{52}{81}$	$11\frac{29}{81}$	$\frac{29}{81}$
12—ச	22	1 2	12	12	0

மேலே கண்ட இறக்க வெண்களை நோககுமிடத்து, நாம் குறிப்பிடுவன :

7, 9, 13, 16	ஆம்	அலகுகள்	1	வீடு	இறங்குவன
3, 18	,,	,,	$\frac{1}{2}$	,,	,,
5	,,	அலகு	$\frac{3}{4}$	,,	இறஙகுவது
4, 20	,,	அலகுகள்	$\frac{2}{3}$	,,	இறங்குவன
19	,,	அலகு	$\frac{1}{5}$	,,	இறஙகுவது
2	,,	,,	$\frac{2}{5}$	,,	,,
15	,,	,,	$\frac{3}{5}$	,,	,,
6, 11 (நடபு)	,,	அலகுகள்	$\frac{4}{5}$	,,	இறங்குவன

ஒரு வீட்டிலும் அதிகமாக இறங்கும அலகுகள மூன்று உள. 8 ஆம் அலகு $1\frac{1}{27}$, 11 ஆம் (கிளை)யலகு $1\frac{2}{9}$, 12 ஆம அலகு $1\frac{1}{8}$

எஞ்சி நின்ற ஐந்து வீடுகளின் இறகக வெணகளை எளிதில் அளந்து வைக்கத் தக்க நீர்மைய வாகப் பாகுபாடு செய்வாம்

1 ஆம் அலகின் இறக்கம் $\frac{7}{32}=\frac{1}{8}+\frac{1}{16}+\frac{1}{32}$

10 ,, ,, ,, $\frac{14}{15}=\frac{4}{5}+\frac{2}{15}$

14 ,, ,, ,, $\frac{13}{16}=\frac{3}{4}+\frac{1}{16}$

17 ,, ,, ,, $\frac{7}{9}=\frac{2}{3}+\frac{1}{9}$

21 ,, ,, ,, $\frac{29}{81}=\frac{1}{3}+\frac{2}{81}$

இவவாறு நாம் பெற்ற முடிபுகள் பின்வரும் உரைச சூத்திரங்களில் அமைந்து நின்றன.

ஏழொன் பதுபதின்மூன றெய்தும் பதினறும
தாழுமொரு வீடு தனிததனியே—வீழுமரை
மூன்றொட்டி மூன்றலகு மூன்றி லிரணடுபஙகில்
ஆன்றான கைக்கான கறி

ஐந்திலொன்று பதிதொன்பான் ஐந்தி லிரண்டிரண்டே
ஐந்தினின் மூன் றைம்மூன் றனையுமே—ஐந்தினிலே
நானகாகும ஆறும நவையிலபதி னொன்றுநட்பும
தோன்றுமுக்கா லந்தின் தொகை.

முக்காலவீ சதநீரேழ் முன்னுமரைக் காலவீசம
தொக்கஅரை வீசதநிற றொன்றுமுதல—மிக்கபதது
முனனோந தினிலநான்கும மூவைந தினிலிரணடும
பின்னகல மன்னுமெனப பேசு

முனனுமொரு வீட்டினமேல மூவொன் பதிலொன்று
பன்னுமெட்டி லொனறொன பதிலிரணடு—மனனி
இருநான்கு முசநானகும இன்கிளைபன னொன்றும
வருதல் இசைநூன மரபு

மூனறி லிரணடுடனே மும்மூன்றி லொனறுதன்னித
தோனறும பதினேழு தோகையே—மூனறிலொன றும
தோற்றுமெனபத தொன்றிலிரு தொலகூறும தாழ்நதுவரும
ஏறறயலில நின்ற இசை.

இசைநரம்பியல் எகூ ஆம, எஎ ஆம பக்கங்களிலே, சுருதிவீணையி னமைப்பும், இசை கூட்டும் முறையுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன

நாற்பத்திரணடு இசைநிலைகள் (சுருதிகள்)

இசைநரம்பியலிலே, கிளையிற் பிறக்கும் இசைநிலைகள பதினொன்று, நட்பிற பிறக்கும் இசைநிலைகள பதினொன்று, மொததம் 22 இசைநிலைகள் கூறப்பட்டன. கிளையிற் பிறப்பன மேலும் பத்து இசைநிலைகள் உள. அவ்வாறே, நட்பிற் பிறப்பன வும் பத்து உள சதவிலக்க எண்கள் கருவியாக, நாற்பத்திரண்டு இசைநிலைகளையும் எளிதிற் பிறப்பிககலாம

நின்ற நரம்பின் சதவெண்ணோடு 702 ஐக் கூட்ட, அதன் கிளைநரம்பின் சத வெண் ணாகும் 498 ஐக் கழித்தலினாலும் கிளைநரம்பின் சதவெண்ணினைப் பெற லாம்.

நின்ற நரம்பின் சதவெண்ணோடு 498 ஐக் கூட்ட, அதன் நட்புநரம்பின் சத வெண் வந்தெய்தும். 702 ஐக் கழித்தலினாலும் நட்புநரம்பின் சதவெண்ணினைப் பெறலாம்.

	கிளை			நட்பு		
	அலகுநிலை	சதவிலக்கம	அசைவெண விகிதம	அலகுநிலை	சதவிலக்கம்	அசைவெண் விகிதம
	13	702	3 : 2	9	498	4 : 3
	4	204	9 . 8	18	996	16 : 9
அ	17	906	27 16	5	294	32 : 27
	8	408	81 64	14	792	128 : 81
	21	1110	243 . 128	1	90	256 : 243

	கிளை			நட்பு		
	அலகுநிலை	சுதவிலக்கம்	அசைவெண் விகிதம்	அலகுநிலை	சுதவிலக்கம்	அசைவெண் விகிதம்
ஆ	8	408+5	80 63	14	792−5	63 40
	21	1110+5	40 21	1	90−5	21 . 20
	12	612+5	10 7	10	588−5	7 5
	3	114+5	15 14	19	1086−5	28 15
	16	816+5	45 28	6	384−5	56 45
இ	21	1110−2	256 . 135	1	90+2	135 128
	12	612−2	64 45	10	588+2	45 32
	3	114−2	16 15	19	1086+2	15 . 8
	16	816−2	8 5	6	384+2	5 4
	7	318−2	6 5	15	882+2	5 3
	20	1020−2	9 5	2	180+2	10 9
	11	522−2	27 . 20	11	678+2	40 27
	2	24−2	81 80	20	1176+2	160 81
ஈ	2	24+3	64 63	20	1176−3	63 32
	15	726+3	32 . 21	7	474−3	21 16
	6	228+3	8 7	16	972−3	7 4
	19	930+3	12 · 7	3	270−3	7 · 6
	10	432+3	9 7	12	768−3	14 . 9
	1	−66+3	27 . 28	21	1266−3	56 . 27
உ	19	930−4	128 75	3	270+4	75 64
	10	432−4	32 25	12	768+4	25 16
	1	−66−4	24 25	21	1266+4	25 : 12
	14	636−4	36 : 25	8	564+4	25 : 18
	5	138−4	27 : 25	17	1062+4	50 27
	18	840−4	81 50	4	360+4	100 81
	9	342−4	243 200	13	858+4	400 243

அலகுநிலைகளை எண்வரிசைக் கிரமமாக நிறுத்துவோமாக.

அலகு	கிளை	நட்பு	அலகு	கிளை	நட்பு	அலகு	கிளை	நட்பு
1	−66	90	8	408	564	15	726	882
2	24	180	9	342	498	16	816	972
3	114	270	10	432	588	17	906	1062
4	204	360	11	522	678	18	840	996
5	138	294	12	612	768	19	930	1086
6	228	384	13	702	858	20	1020	1176
7	318	474	14	636	792	21	1110	1266

எண்கள் (1 முதல 21 வரை) ஏறிச செல்லும் வரிசைக் கிரமத்தினை 'வல வோட்டு' என்றும, (21 முதல் 1 வரை) இறங்கிச் செல்லும் வரிசையினை 'இட வோட்டு' என்றும் வழங்கலாம்.

கிளை இசை நிலைகளை வலவோட்டிலும், நட்பு இசை நிலைகளை இடவோட்டிலும் அணையவைத்து, இணைந்து நிற்கும் சதவிலக்கங்களின் கூட்டுத் தொகையினைக காண்பாம்.

கிளை		நட்பு		
அலகுநிலை	சதவிலககம	சதவிலக்கம	அலகுநிலை	சதவிலககஙகளின் கூட்டுததொகை
1	−66	1266	21	1200
2	24	1176	20	,,
3	114	1086	19	,,
4	204	996	18	,,
5	138	1062	17	,,
6	228	972	16	,,
7	318	882	15	,,
8	408	792	14	,,
9	342	858	13	,,
10	432	768	12	,,
11	522	678	11	,,
12	612	588	10	,,
13	702	498	9	,,
14	636	564	8	,,
15	726	474	7	,,
16	816	384	6	,,
17	906	294	5	,,
18	840	360	4	,,
19	930	270	3	,,
20	1020	180	2	,,
21	1110	90	1	,,

மேலே தந்த அட்டவணைகள மூன்றினையும உற்று நோக்கி ஆராய்வோமாக. முதல் அட்டவணையிலே நாறபத்திரண்டு இசைநிலைகளும் அ, ஆ, இ, ஈ, உ என்னும் ஐந்து தொகுதிகளாக அமைததுத தரப்பட்டன

அவற்றினுள், 'அ' தொகுதியின் அசைவெண் விகிதங்கள் '2', '3' என்னும் எண்களின் வருக்கங்களாக அமைந்தன. உதாரணமாக, 256 $243=2^8 \times 3^5$. 'இ' தொகுதியின் அசைவெண் விகிதங்கள் மேற்குறித்த ஈரெணகளோடு '5' இனையுஞ் சினையாகக் கொண்டன 'உ' தொகுதியின் அசைவெண் விகிதங்களும் இச்சினை களையே கொண்டன வாயினும், 5 இன் இருபடி யாகிய 25 எவ்விடத்தும் வரப்பெறு வன. 'ஆ', 'ஈ' என்னும் இரு தொகுதியின் அசைவெண் விகிதங்கள் 7 சினை எண் ணுக வரும் சிறப்பியல்பின. இச்சிறப்பு நோக்கி, இவைதமமை, 'ஏழின்பகுதி அசைவெண் விகிதங்கள்' (Septimals) எனக கூறுதல் மரபு. இவ் விசைநிலைகள்

அராபியரின் சங்கீதத்திலே பெருக வருவன என அறிஞர் கூறுவர். அகோபலரது 'சங்கீத பாரிஜாத'த்திலே, வீணைக்கு மெட்டு வைக்குங் கணக்குக் காட்டிய விடத்திலே, மேலே குறித்த கிளை 19 ஆம் அலகுநிலைக் குரிய 12 7 என்னும் ஏழினபகுதி அசைவெண் விகிதமும், கிளை 6 ஆம அலகுநிலைக் குரிய 8 7 என்னும் ஏழினபகுதி அசைவெண் விகிதமும் வருகின்றன மேனாட்டுச சமன் செய்த சுருதிகளிலே, ஏழின்பகுதி அசைவெண் விகிதங்கள பல வருகின்றன அவை அவவாறு வருதலை அவ்வப் பிரிவுகளுட் கணடு தெளிக

2. கிராம வழக்கு வேறுபட்ட இடைககாலததுச் சுருதிகள் ; அஹோபல பண்டிதரும் வேங்கடமகியுங் கொண்ட சுருதிகள

கிளையியைபினாற் பிறக்கும பதினோ ரிசைநிலைகள முறையே பெற்றுள்ள அலகுநிலைகளையும, அசைவெண் விகிதங்களையும், அவவாறே நட்பியைபினாற பிறக்கும பதினோ ரிசைநிலைகள் பெற்றுள்ள அலகுநிலைகளையும, அசைவெண விகிதங்களையும வரன்முறையாக இந்நூல் இசைநரமபியல் 4 ஆம பிரிவினுளளே கூறினும்.

கிளையியைபிலே பன்னிரண்டாங் கோடாகப் பிறக்கின்ற விதியிசை கிளை 2 என நிற்கும் என இநநூல் எஎ ஆம பக்கததிற காட்டினும நடபலகுகளில் விதியிசையைச் சேர்த்தலினாலே, கிளையலகுகளைத தோற்றுவிக்கலாம என்பதனைக காட்டிச், சுருதிவீணை யமைக்குந் திறததினையுந் தெளிவுபடுததினும

பற்றிசை எனப் பெயரிய $\frac{16}{15}$, கிளையிற பிறந்து, 3 ஆம் சுருதியாய நிறகு மென வும், நெட்டிசை எனப் பெயரிய $\frac{10}{9}$, நட்பிற பிறந்து, 2 ஆம் சுருதியாய் நிறகு மென வும் பண்டையோா கொண்ட மரபினைக கணித வாயிலாகத் தெளிவுபடுததிக காட்டினும் பிற்காலதது நூலாசிரியா கொண்டது போல, $\frac{16}{15}$ எனனும மதிப்புப் பெறற பற்றிசையினை 2 சுருதி யெனக கொளளின், தானதது மொதத அலகு 17 ஆகி, 22 எனப் பண்டையோர் கொண்ட வழககினை வழுப்படுதது மெனபதனையும், இந் நூல் அய ஆம் பக்கத்திலே வற்புறுத்திக் காட்டினும

இவ் வரலாற்று முறையினைத தேர்நதுணராதாா, $\frac{16}{15}$ இனை 2 சுருதி யென வும், $\frac{10}{9}$ இனை 3 சுருதி யெனவும மயஙகவைதது இடாப்படுவா ராயினா பிறபபு முறையினை நோக்காது, அளவினை மாததிரம் நோககிச, சுருதிகளை எண்ணிடடமையினாலே, பழைய ஐவகைக் கிரமங்களும் வழககு வீழ்ந்தன துத்த விளரிக் கிரமங்கள், இளி குரற கிரமஙக ளெனப் பிழையாகக கொளளபபடடன

இளிக கிரமம்	துத்தக் கிரமம
4 4 3 2 4 3 2	4 4 2 3 4 2 3
குரற் கிரமம்	விளரிக் கிரமம
4 3 4 2 4 3 2	4 2 4 3 4 2 3

3 இனை 2 எனவும, 2 இனை 3 எனவும் மலைவுறறோர், இளி நிரலைத் துத்த நிரலெனவும், துத்த நிரலை இளி நிர லெனவும், அவவாறே, குரல் நிரலை விளரி நிர லெனவும், விளரி நிரலைக் குரல நிர லெனவும கொள்வது இயல்பே யாம்

3	4	7	8	11	12	13	16	17	20	21
1	2	5	6	9	10	11	14	15	18	19

என நின்ற சுருதிவீணை நிரல்கள்,

2	4	6	8	10	12	13	15	17	19	21
1	3	5	7	9	11		14	16	18	20

எனக் கொள்ளப்பட்டன. இவை கணக்கிலமையா வாதலினால், சுருதிவீணை வழக்கொழிந்தது. கிரம வேறுபாடுகளும் வழக்கொழிந்தன. கணிதநூல் கருவியாக இயற்றிய செயற்கைமுறையெல்லாம் இசையாளர்களுக்குத் தெளிவுபடா நீர்மைய வாயின. கிரக சுவரத்தை மாற்றிப் பாடுதற் கியைந்த சாஸ்திர மரபு இக்காலத்தாரால் உணர்தற்கு அரியதாகிவிட்டது.

மேலே காட்டிய பழைய வழக்கினையும், இடைக்காலத்து வழக்கினையும் ஒப்ப வைத்து நோக்குமிடத்து, 1, 4, 5, 8, 9, 12, 13, 14, 17, 18, 21 என்னுஞ் சுருதிகள் மதிப்பு வேறுபடா திருத்தலையும், 2 உம் 3 உம், 6 உம் 7 உம், 10 உம் 11 உம், 15 உம் 16 உம், 19 உம் 20 உம் சுருதிகள் தம்முள் மயங்கி நிற்றலையும், 11 இசை நரம்பில் இரு வேறு மதிப்புப் பெற்று நின்ற நீர்மை யொழிந்து, ஒரே மதிப்புப் பெற்று நிற்றலையும் காணலாம்.

இது காரணமாக, இடைக்காலத்திலே, ஷட்ஜ, மத்திம கிராமங்க ளிரண்டும் செயலளவில் வேறுபா டற்றுப்போயின.

ஐவகைக் கிரமங்களிலும் அரும்பாலை (தீரசங்கராபரணம்) எய்தி நின்ற உருவங்களை ஆசூறு ஆம் பக்கத்திற் காட்டினும். 'இக்காலத்திலே, இளி, தார, குரற் கிரமங்கள் வழக்கிலில்லை. மேலே காட்டிய துத்தக் கிரமமே, இக்காலத்திலே, தவறாக, ஷட்ஜக் கிராம மென்று வழங்கப்படுகிறது. மேனடுத் தொடர்பினாலே, விளரிக் கிரமமும் வழக்கி லிருக்கிறது' எனக் காட்டினும்.

அஹோபல பண்டிதர்

அஹோபல பண்டிதர் என்னும் பெரியார் வடமொழியில் வகுத்த சங்கீதபாரிஜாதம் என்னும் இசைநூலானது, காளிவரவேதாந்தவாகீசர், சாரதாபிரசாதகோஷர் எனப் பெயரிய அறிஞர் இருவரால், 1879 ஆம் ஆண்டிலே, கல்கத்தா நகரத்து, நூதன ஸம்ஸ்க்ருத யந்திரசாலையிலே அச்சிட்டு, வெளியிடப்பட்டது. அச்சிட்டு அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டமையினாலே, இந்நூற் பிரதிகள் கிடைப்பது அரிதாயிற்று. நூலாசிரியரது காலம், வரலாறு முதலியன அறிதற் கில்லையெனப் பதிப்பாசிரியர் கூறுகின்றனர். தனித்த ஓர் ஏட்டுப் பிரதியினின்றும் பதிப்பிக்கப் பட்டமையின், இடையிடையே சில பாகங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலின் நேர் மொழிபெயர்ப்பு, பாரசீக (இரானிய) மொழியிலே ஆக்கப்பட்ட தென்றும், அம்

மொழிபெயர்ப்புப் பிரதி யொன்று, ஸர் உவிலலியம ஜோண்ஸ என்னும் பேரறிஞ ரால், லண்டன் மாநகர்க்கு அனுப்பப்பட்ட தென்றும், அம மொழிபெயர்ப்புப் பிரதி யின் பிரதி கிடைததாலன்றி, விடுபட்ட பாகங்களை நிறைவிததறகு வழியிலலை யென றும் பதிப்பாசிரியா முகவுரையிற் குறிபபிடுகின்றனா

இந்நூலிற கூறபபட்டிருக்கின்ற இசை மரபு, சஙகீதரததினுகர மரபினின்று வேறுபட்டது வீணைக்கு மெட்டு வைத்தற்கு, இந்நூலாசிரியர் தருகினற கணக கினை ஆராய்வாம

அஹோபலா கரஹரபபிரியா மேளததினைச் சுதத மேள மெனக் கொண்டா ராதலின, வடபாலிலும, தென்பாலிலும இக்காலததார் கொள்ளும வழக்கில வேறு பட்டுச, சாதாரண காநதாரததையும, கைசிகி நிஷாததையும் சுதத சுவரஙகளென வைதது, அந்தர காநதாரததைத தீவிர காந்தாரமெனவும, காகலிநிஷாததைத தீவிர நிஷாத மெனவும வழஙகினா பனனிரண்டு சுவர ஸ்தானஙகளையும ச ரி ரி க கி ம மி ப த தி ந நி என வழஙகுதல மலைவு எயதாது காததறகு வழியாகும

> (க) ஒலியியல் வீணை நரமபினசெம பாலி னூறுதிபெறும
> வலிநிலைச சட்சம இருசட்ச மததியில மததிமமாம
> கலைமலி பஞசமம முபபாலே மேவக ககரவிசை
> நிலையுஞ் சகர பகர நடுவினில நேரிழையே

வீணை நரமபினை இருபததுநான்கு சம கூறு செயது, மேருவிலே (0) வெற றிலக்கத்தை வைததுக், கூறுகளின நிமெலலையிலே 1 முதல் 24 வரையு முள்ள எண களை அடைவே நிறுததுமிடததுச், செமபா லாகிய 12 இல தார ஷட்ஜம் நிற்கும. மேருவிலே சமன் ஷட்ஜம நின்ற தாதலின், இரு ஷட்ஜஙகளின நடுவிட மாகிய 6 இல மத்திமம நிறகும நரமபினை முக்கூறு செயதலினுல எயதுகினற 8 இலும், 16 இலும் சமன் பஞ்சமமும, தார பஞசமமும் முறையே நிற்பன. மேருவுககும பஞ்சமததிற்கும நடுவிட மாகிய 4 இல (க) காந்தாரம் நிலைபெறும்

> (உ) பூருவ பாகதநி னிறகு மிடபம பொருநதுகிளை
> நீரமைகொள தைவதம பஞசம சட்சததி னோநடுவாம
> சேரவ வெளியினமுப் பாலிரு பாலிறு வாகநிறகும
> ஏரியல யாழை யிசையென நூலோ ரியமபினரே

மேலே, 'ககரவிசை நிலையுஞ் சகர பகர நடுவினில' என்றமையின், இங்கு பூருவபாகம்' எனறது, மேருவிறகும 4 இற்கும இடையே யுளள வெளி எனப பொருள்படும். இவ்வாசிரியா கரஹரபபிரியா மேளத்தைச சுதத மேள மெனக கொண்டா ராதலின், மேலே 'இடபம்' என்றது (ரி) சதுசுருதி ரிஷபததை யாம். இது (தி) சதுசுருதி தைவதததிறகுச் சமவாதியாக அமைந்த தாதலின், 'கிளைநீர்மை கொள்' எனச் சிறப்பிககபபட்டது. 'பஞ்சம ஷட்ஜததின நேர் நடு' வாக நினற தென்றமையின், 8 இறகும 12 இற்கும் இடை நினற 10 இல (தி) தைவதம் நிலை

பெற்ற தென அறிகின்றும் இனி, (ரி) ரிஷபம் நின்ற இடத்தினை நிச்சயிப்பாம். (தி) தைவதம் 10 இல் நின்ற தாதலின், அதன் இயக்க நரம்பின் நீளம், 24 இல் 10 ஐக் கழித்துப் பெறும் 14 கூறு ஆகும் இதன் சமவாதி யாகிய (ரி) ரிஷபம, 14 இன் மும்மடியிற பாதி யாகிய 21 கூற்றினை இயக்க நரம்பாகப் பெறும் அவ் வாறு பெறுதற்கு, (ரி) ரிஷபம் 3 இல் நிற்றல் வேண்டும் யானை யிசை (ந) நிஷாதம் இது பஞ்சம ஷட்ஜ வெளியின் முப்பாலி னிருபா லிறுவாக நின்ற தென்றமையின், $10\frac{2}{3}$ இல நின்ற தெனத துணிகின்றும

(ரு) எல்லை யிடப வெளியினமுப் பாலி லிரண்டுகொளும
முல்லை நிலததியல கோமள ஆனகன்று மொயகுழலே
தொலலியல மேரு தகர விசைநடுத தோனறிநிற்கும்
நலலியற தீவிர காநதார மென்ன நவின்றனரே

எல்லை யென்றது மேருவினை (ர) 'கோமள ரிஷபம் முப்பாலில் இரண்டு கொளும்' என்றமையின், மேருவிற்கும் (ரி) ரிஷபம நிறகும் 3 இறகும் இடையே 2 இல நிறகும் எனபது தெளிவாகின்றது (கி) தீவிர காநதாரமானது, மேருவிற்கும் (தி) தைவதம் நிறகும் 10 இற்கும நடுவிட மாகிய 5 இல் நிற்கும்

(ச) கூாநத ககர சகர வெளியையமுக கூறுசெயயச
சோநத முதலிரு கூறறிடை மதநீ விரதமமே
நோநத பகர சகரமுப பானமுதற பாலிறுதி
தோநதுணா கோமள தைவத மாமெனச செப்புவரே.

(கி) தீவிர காநதாரததிற்கும் தார ஷட்ஜததிற்கும் இடைவெளி 7 கூறுகும் இதன் 'முதலிரு கூறறிடை' என்றமையின், முக்கூற்றின் ஒரு கூற்றிறுதியில், அஃதாவது, $5+2\frac{1}{3}=7\frac{1}{3}$ இல (மி) வராளிமத்திமம் நிற்கும். பஞ்சமத்திற்கும் தார ஷட்ஜத்திற்கும இடையே யமைநத வெளியினை மூன்று கூறு செயது, முதற் கூற் றின் ஈற்றில், அஃதாவது, $9\frac{1}{3}$ இல் (த) கோமள தைவதத்தை நிறுத்தல்வேண்டும்

(ரு) தகர சகர வெளியினமுப பாலிரு பாலிறுதி
பகரு நிஷாததின தீவிர வோசை படருமெனபா
நிகழு மிசைததிறன நலகிய வீணை நிலையுணாநது
புகலும அகோபல பணடிதன கூறும பொருளிவையே

(நி) தீவிரநிஷாதம, 'தகர சகர வெளியின் முபபால் இருபால் இறுதி படரும்' என்றமையால், $11\frac{1}{3}$ இல நிறகு மென்பது தெளிவாகினறது

இவை யனைததினுககும் பொருநதிய இசை நரம்பு நீளங்களைத் தொகுத் துரைப்பாம்.

ச 24, ர 22, ரி 21, க 20, கி 19, ம 18, மி $16\frac{2}{3}$, ப 16, த $14\frac{2}{3}$, தி 14, ந $13\frac{1}{3}$, நி $12\frac{2}{3}$, ச 12.

அஙஙனமாதலின், நரமபு நீள விகிதங்கள,

$$\frac{24}{24}, \frac{22}{24}, \frac{21}{24}, \frac{20}{24}, \frac{19}{24}, \frac{18}{24}, \frac{16\frac{2}{3}}{24}, \frac{16}{24}, \frac{14\frac{2}{3}}{24}, \frac{14}{24},$$

$$\frac{13\frac{1}{3}}{24}, \frac{12\frac{2}{3}}{24}, \frac{12}{24}$$ என நின்றன

எண்களைச் சுருககுமிடததது, இவை, முறையே,

$1, \frac{11}{12}, \frac{7}{8}, \frac{5}{6}, \frac{19}{24}, \frac{3}{4}, \frac{25}{36}, \frac{2}{3}, \frac{11}{18}, \frac{7}{12}, \frac{5}{9}, \frac{19}{36}, \frac{1}{2}$ என நிறபன

குறிதத இடங்களிலே அமைநது நின்ற மெடடுககளில், ச, ர, ரி, க, கி, ம, மி, ப, த, தி, ந, நி, ச என்னும சுவரஙகள் தோன்றுவன.

நரமபு நீள விகிதஙகளின் தலைகீ ழெணகள அசைவெண விகிதங்களைத் தரு வன வாதலின், அவை,

$1, \frac{12}{11}, \frac{8}{7}, \frac{6}{5}, \frac{24}{19}, \frac{4}{3}, \frac{36}{25}, \frac{3}{2}, \frac{18}{11}, \frac{12}{7}, \frac{9}{5}, \frac{36}{19}, 2$

என நிறபன இவைதமக குரிய சதவிலககஙகள,

0, 151, 231, 316, 405, 498, 632, 702, 853, 933, 1018, 1107, 1200

என வருவன

அஙஙன மாதலின், இடைவிகிதஙகளின சதவிலககஙகள்,

151, 80, 85, 89, 93, 134, 70, 151, 80, 85, 89, 93

என வருதலை நோககுக

அஹோபலா சுதத மேள மெனக கொணட கரஹரப்பிரியாவுக்கு உரிய சுவ ரங்கள, அசைவெண் விகிதஙகள், சதவிலக்கஙகள, இடைவிகிதங்களின சதவிலக் கங்கள என்பவற்றைத தொகுத்து அட்டவணைப்படுததுவாம்

பாரிஜாதவீணை கரஹரபபிரியா மேளம.

சுவரஙகள	ச	ரி	க	ம	ப	தி	ந	ச
அசைவெண விகிதஙகள	1	$\frac{8}{7}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{12}{7}$	$\frac{9}{5}$	2
சதவிலககஙகள	0	231	316	498	702	933	1018	1200
இடைவிகிதஙகளின் சதவிலக்கஙகள்		231	85	182	204	231	85	182

(ரி) ரிஷபம நிறறற் குரிய இடஙகள வேறுசில உள அவைதமககு இயைந்த அசைவெண் விகிதங்கள் பின்வருவன கன்னிப்பாலை $\frac{9}{8}$, கும்பப்பாலை $\frac{10}{9}$. 'எல்லையிடப வெளியின் முப்பாலிவிரண்டுகொளும், முல்லை நிலததியல் கோமள ஆன்கன்று' என்னும் விதிக் கியைய மேலே தநத ரிஷப நிலைகளுககு இயைந்த (ர) கோமள ரிஷபஙகளின் அசைவெண் விகிதஙகள பினவருவன $\frac{27}{25}$, $\frac{15}{14}$ இவ்வாறமையினும், பஞசமததைத தொடர்ந்து வரும் த, தி, ந, நி, ச எனனும் மெட்டுகள பஞசம நரமபிலே நினறு, ஷட்ஜ நரம்பிலுள்ள ர, ரி, க, கி, ம வோடு, முறையே, பொருநதி நிறகும சிறபபு நோககி, நாம் முன்னர்க காட்டிய முறையே அசைவெண் விகிதங கொணடாம

வேஙகடமகி

வேஙகடமகி, தமது சதுர்தணடிப் பிரகாசிகையிலே, கைககொணட சுருதிகள எவையென ஆராயந்தறியப் புகுவாம சுதத ரிஷப வீடு முதல ஷட்ஜ வீடு ஈறாக வுள்ள பனனிரண்டு இசைவீடு (சுவரஸதானங)களிலும 22 சுருதிகளை அவர் எவவாறு பகுத்து நிறுததினா ரென்பது முதறகண ஆராயற்பாலது

3 2 4 4 3 2 4 என நின்ற ஏழினுள், மததிம, பஞ்சம, ஷட்ஜஙகள் நானகலகும, ரிஷப, தைவதங்கள் மும்மூன றலகும, காநதார, நிஷாதங்கள் இவ்விரண டலகும பெறுவன ரிஷப, தைவதஙகளும, காநதார, நிஷாதஙகளும பெற்ற அலகுகள பிளவுபடாது நிறபன மத்திமம, தான் பெற்ற நானகலகுகளுள், சாதாரண காநதாரததுக்கு ஒன்றினையும், அநதர காந்தாரததுககு இரணடினையுங் கொடுததுவிட்டுத, தான ஓரலகோடு நிற்கும். பஞ்சமம, தான் பெறற நான்கலகுகளுள், மூன்றினை வராளி மததிமததிறகுக் கொடுத்துவிட்டுத, தான் ஓரலகோடு நிற்கும். ஷட்ஜம், தான பெறற நானகலகுகளுள, கைசிகி நிஷாதத்திற்கு ஒன்றினையும், காகலி நிஷாதத்திறகு இரணடினையுங கொடுததுவிட்டுத, தான் ஓரலகோடு நிற்கும் அங்ஙனமாதலின், வீணைததணடின் இசைவீடுகள் பெறும் அலகுகளும், அலகுநிலைகளும் பின்வருமாறு அமைவன

மேரு

இசைவீடு	ர	ரி	க	கி	ம	மி	ப	த	தி	ந	நி	ச
அலகு	3	2	1	2	1	3	1	3	2	1	2	1
அலகுநிலை	3	5	6	8	9	12	13	16	18	19	21	22

இசைவீடுகளில் நிற்கும குறியீட்டெழுத்துக்கள்,

ர	சுதத ரிஷபம்
ரி	சுதத காந்தாரம, பஞ்சசுருதி ரிஷபம்
க	சாதாரண காந்தாரம், ஷட்சுருதி ரிஷபம்

கி — அநதர காநதாரம்
ம — சுதத மத்திமம்
மி — வராளி மத்திமம்
ப — பஞ்சமம்
த — சுதத தைவதம்
தி — சுத்த நிஷாதம், பஞ்ச சுருதி தைவதம்
ந — கைசிகி நிஷாதம, ஷட சுருதி தைவதம்
நி — காகலி நிஷாதம்
ச — ஷடஜம்

என நின்றன.

இவ்வா றமைந்து நின்ற இசைச சுவரஙகள் தோற்றுதற்கு, வீணைக் கருவி யின் மெடடுகள் என்ன கணக்கிலே வைக்கப்படடவேணடு மென்பது அடுத்து ஆரா யறபாலது.

பன்னிரணடு இசை வீடுகளிலும நிறகும அலகுகளை நோககுமிடததது, மூவலகு மூன்றும், ஈரலகு நான்கும், ஓரலகு ஐந்தும நிற்கக் காண்கின்றேம் தானத்துக குரிய 1200 சதங்களை இவைதமககுப் பகுததுக கொடுததல் வேண்டும கொடுக்கு மிடததது, ஈரலகானது, இடைககால வழக்கினிலும, இக்கால வழககினிலும் அமைநத படி, $\frac{16}{15}$ என்னும அசைவெண விகிதம் பெறற தெனக கொள்ளின், அதன் சதவிலக கம் 112 ஆகும். ஈரலகுச சுவரஙகள நான்கின் மொதத மதிப்பு 448 சதம் ஆகும. 1200 இல் 448 போக, எஞசி நினற 752 சதம மூவலகு மூன்றுக்கும், ஓரலகு ஐந திறகும பகுததற குரியது ஓரலகு 90 சத மதிபபுள தெனக கொளளின், ஐந்தும 450 சதம பெற, எஞசிய 302 சதநதான் மூவலகு மூன்றினுககு முரிய தாகும் இது பொருநதாது குறையிசை யென யாம் கணட 70 சததநிளை ஓரல கென வைககு மிடதது, ஐநதும் 350 சதம பெற, எஞ்சிய 402 சதம மூவலகு மூனறினுககும உரிய தாகும. அஙஙனமாதலின, மூவலகு 134 சத மதிப்புப் பெறு மென அறிகின்றும. ஆதலின், வேங்கடமகியின் கொள்கைப்படி, மூவலகு 134 சதமும, 27 25 என்னும் அசைவெண் விகிதமும் பெறற தெனவும, ஈரலகு 112 சதமும, 16 15 என்னும் அசைவெண் விகிதமும பெற்ற தெனவும, ஓரலகு 70 சதமும, 24 25 எனனும் அசைவெண் விகிதமும பெறற தெனவும அறிகினறும. அங்ஙனமாதலின், இவர் கொணட பஞசசுருதி யெனப்படும ஐயலகு, $134+112=246$ சத மதிப்பும, $(27 \quad 25) \times (16 \quad 15) = 144 \quad 125$ என்னும அசைவெண் விகிதமும் பெறும. ஷட்சுருதி எனபபடும ஆறலகு, $246+70=316$ சத மதிப்பும, $(144 \ . \ 125) \times (25 \quad 24) = 6 \quad 5$ என்னும அசைவெண் விகிதமும பெறும். இவை வீணையிலே மேருவை யடுதத முதல மூனறு வீடுகளுககு உரிய மதிப்புகள் ஆகும் ஒழிநத வறறையும் இவவாறே கணித்துக் கண்ட முடிபுகளை அடடவணைப்படுத்துவாம். ஒப்பு நோக்குதற் பொருட்டுப், **பாரிஜாத** வீணைக குரிய முடிபுகளையும் உடன் வைப் பாம.

சதுர்தண்டி வீணை

இசை வீடு	1 ர	2 ரி	3 க	4 கி	5 ம	6 மி	7 ப	8 த	9 தி	10 ந	11 நி
சதவிலக்கம்	134	246	316	428	498	632	702	836	948	1018	1130
அசைவெண் விகிதம்	$\frac{27}{25}$	$\frac{144}{125}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{32}{25}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{36}{25}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{81}{50}$	$\frac{216}{125}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{48}{25}$
நரம்பு நீள விகிதம	$\frac{25}{27}$	$\frac{125}{144}$	$\frac{5}{6}$	$\frac{25}{32}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{25}{36}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{50}{81}$	$\frac{125}{216}$	$\frac{5}{9}$	$\frac{25}{48}$
நரம்பு நீளம	$22\frac{2}{9}$	$20\frac{5}{6}$	20	$18\frac{3}{4}$	18	$16\frac{2}{3}$	16	$14\frac{22}{27}$	$13\frac{8}{9}$	$13\frac{1}{3}$	$12\frac{1}{2}$
அலகு நிறகும வீடு மேருவிலிருந்து	$1\frac{7}{9}$	$3\frac{1}{6}$	4	$5\frac{1}{4}$	6	$7\frac{1}{3}$	8	$9\frac{5}{27}$	$10\frac{1}{9}$	$10\frac{2}{3}$	$11\frac{1}{2}$
இறக்கம	$\frac{2}{9}$	$1\frac{1}{6}$	1	$1\frac{1}{4}$	1	$1\frac{1}{3}$	1	$1\frac{5}{27}$	$1\frac{1}{9}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{1}{2}$

பாரிஜாத வீணை

இசை வீடு	1 ர	2 ரி	3 க	4 கி	5 ம	6 மி	7 ப	8 த	9 தி	10 ந	11 நி
சதவிலக்கம	151	231	316	405	498	632	702	853	933	1018	1107
அசைவெண் விகிதம்	$\frac{12}{11}$	$\frac{8}{7}$	$\frac{6}{5}$	$\frac{24}{19}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{36}{25}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{18}{11}$	$\frac{12}{7}$	$\frac{9}{5}$	$\frac{36}{19}$
நரம்பு நீள விகிதம	$\frac{11}{12}$	$\frac{7}{8}$	$\frac{5}{6}$	$\frac{19}{24}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{25}{36}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{11}{18}$	$\frac{7}{12}$	$\frac{5}{9}$	$\frac{19}{36}$
நரம்பு நீளம்	22	21	20	19	18	$16\frac{2}{3}$	16	$14\frac{2}{3}$	14	$13\frac{1}{3}$	$12\frac{2}{3}$
அலகு நிற்கும் வீடு மேருவிலிருந்து	2	3	4	5	6	$7\frac{1}{3}$	8	$9\frac{1}{3}$	10	$10\frac{2}{3}$	$11\frac{1}{3}$
இறககம	1	1	1	1	1	$1\frac{1}{3}$	1	$1\frac{1}{3}$	1	$\frac{2}{3}$	$\frac{1}{3}$

இங்கு 'நரமபு நீளம்' என்றது, ஷட்ஜம 24 எனக் கொள்ளுமிடத்துத் தோன்றிய நரம்பு நீளஙகளே யாம. ஷட்ஜம 30 எனக் கொள்ளுமிடத்து, இங்குக் கொடுத்த மதிப்புகளோடு கால பங்கு கூட்டிக் கொளக, உதாரணமாக, 20 என நின்ற சாதாரண காந்தாரம் 25 ஆகும் இனி, ஷடஜம் 32 எனக் கொள்ளுமிடத்து, மூன்றி லொரு பங்கு சோத்துக கொள்க. ஷட்ஜம் 36 எனக் கொள்ளுமிடத்து, அரைப் பங்கு சேர்ததுக் கொள்க

இவ் விரு வீணைகளிலும் வருகிற சுருதிகளை ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து, சதுர்தண்டி வீணையில் வரும் க, ம, ப, ந என்னுஞ் சுவரங்கள் 22 என வகைப்படுத்திய சுருதிகளுள் வருவன, ர கி மி த நி என்னும் ஐந்து சுருதிகளும், 42 என வகைப்படுத்தியவற்றுள் வருவன, ரி தி என்னு மிரண்டும், ஆயிர நரம்பு யாழில் 17 என்னும் எண் பெற்ற நிரலில் வருவன.

இனி, பாரிஜாத வீணையில் வரும் சுருதிகளுள், க ம ப ந 22 என வகைப்படுத்திய சுருதிகளுள் வருவ, ரி மி தி என்னும் மூன்றும் 42 என வகைப்படுத்திய சுருதிகளுள் வருவ ர த என்னு மிரண்டும், ஆயிர நரம்பு யாழில் 12 என்னும் எண் பெற்ற நிரலில் வருவன கி நி என்னு மிரண்டினாலும், முறையே, குறிக்கப்படுகின்ற 24 19, 36 19 என்னும் அசைவெண் விகிதங்களுக்கு ஏற்ற சுருதிகளை யாண்டும் கண்டிலம்.

3. கோங்குவேளிர் பெருங்கதையினுட் குறிப்பிட்டதும், ஆயிர நரம்பு தொடுத்தியன்றதுமான பெருங்கலம் என்னும் பேரியாழ்.

'நாடகத் தமிழ் நூலாகிய பரதம், அகத்தியம் முதலா வுள்ள தொன்னூல்களும் இறந்தன பின்னும், முறுவல், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றியம் என்பனவற்றுள்ளும் ஒரு சார் சூத்திரங்கள் நடக்கின்ற அத்துணை யல்லது முதல், நடு, இறுதி காணாமையின், அவையும் இறந்தன போலும் இறக்கவே வரும், பெருங்கலம் முதலிய பிறவுமாம் பெருங்கல மென்பது பேரியாழ், அது, கோட்டின் தளவு பன்னிரு சாணும், வணரளவு சாணும், பத்தரளவு பன்னிரு சாணும், இப் பெற்றிக் கேற்ற ஆணிகளும், திவவும், உந்தியும் பெற்று, ஆயிரங்கோல் தொடுத் தியல்வது, என்னை?

> ஆயிர நரம்பிற் றாதியா யாகும்
> ஏனை யுறுப்பும் ஒப்பன கொளலே
> பத்த ரளவுங் கோட்டின் தளவும்
> ஒத்த வென்ப இருமூன் றிரட்டி
> வணர்சாண் ஒழித்தென வைத்தனர் புலவர்'

என நூலுள்ளும்,

> 'தலமுதல் ஊழியிற் றானவர் தருக்கறப்
> புலமக ளாளர் புரிநரம் பாயிரம்
> வலிபெறத் தொடுத்த வாக்கமை பேரியாழ்ச்
> செலவுமுறை யெல்லாம் செய்கையிற் றெரிந்து
> மறறை யாழுங் கற்றுமுறை பிழையான்'

எனக் கதையி னுள்ளுங் கூறினா ராகலாற், பேரியாழ் முதலிய ஏனவும் இறந்தன வெனக் கொள்க'

எனச் சிலப்பதிகாரம், உரைப்பாயிரத்தி னுள்ளே ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் கூறுகின்றார்.

'வடமொழி விதித்த இசைநூல வழககுடன
அடுகதன வெணணன் கககுலி யகத்தினும
நாற்பதிற நிரட்டி நாலங குலியினும
குறுமையு நெடுமையுங கோடலபெற றைதா
ஆயிர நாதிரி நிறைபொது விசிததுக
கோடி மூனறிற் குறிததுமணி குயிறறி
இருநிலங கிடததி மனககரங கதுவ
ஆயிரத தெட்டி லமைநதன பிறபபுப
பிறவிப பேதத துறையது போல
ஆரியப பதஙகொள ளாரதப பேரியாழ'

எனக கலலாட நூலாசிரியா கூறுகின்றார்

வழகக கொழிநது இறநதுபோன இக கருவியைக குறிதது வடமொழிப் பர தமோ, பிற வடமொழி நூலகளோ, யாதும் குறிப்பிட்டிருபபதாக யாம் கணடிலம், பிறா சொல்லக கேட்டு மிலம. வடமொழிப் பரதம தோறறிய கி பி ஐநதாம நூற றாணடுககுப் பின் இக்கருவி தோற்றி யிருககலாம், கலலாட நூலாசிரியா காலத் திறகு முனபு இறநதிருககலாம

காலம ஆகிய திரையினை ஊடுருவி நோகக வலல எண ஆகிய கண்ணினைக கொணடு, ஆயிர மென்னும தொகையின வாகிய நரம்புகளின் கிடககை முறை, அவறறை யியககும செலவு முறை, அககிடககை முறைக்கும செலவு முறைககும் ஏறப அமைநத கருவியின் இலக்கணம் என்னும் இவைதம்மைக் கண்டறிய முயல் வாம்

கிளை முறையாகப பதினொனறும, நட்பு முறையாகப் பதினொன்றும எனத் தோன்றிய 22 இசை நிலைகளும் தமிழ் நூற்கும வட நூற்கும் பொது வழக்காக 22 சுருதிகள என நினறன கிளை யியைபாக இருபத்தொன்றும், நட் பியைபாக இருபததொன்றும் எனத தோனறிய 42 இசை நிலைகளும 42 சுருதிகள் என நின் றன இவற்றுட் சில அஹோபலராலும, வேங்கட மகியாலும் எடுத்தாளபபட்டன வென இவ வியலினுள் மறறோரிடத்துக காட்டினும

'கிளை யியைபு, நட பியைபாகப் பிறப்பிததற்கு ஓா எலலை யுளதா?' என்னும் வினவிற்குப பைதாகோரஸ் (Pythagoras) என்னும் யவன அறிஞரை யுள்ளிட்ட மேனாட்டுப் பேராசிரியாகள் 'எல்லை யில்லை' யெனவே விடை பகர்ந்தார்கள் ஆயிர நரமபு தொடுத்த யாழ்க் கருவியினை அமைத்த 'புலமகளாளா' எல்லை உளது எனக் காட்டிவிட்டாாகள கணித மென்னுங் கருவியினாலே இவ வெல்லையினை ஆராய்ந் தறிய முயலவாம்

கிளை யியைபும், நட் பியைபும், வடகோடும், தெனகோடும் போல்வன கிளை யியைபிற்குப பொருநதிய சதவிலக்கம 702 நட்பியைபிற்குப் பொருந்திய சதவிலக

கம தானததுச் சதவிலக்க மாகிய 1200 இல் 702 இனைக் கழித்துப் பெற்ற 498 ஆகும். ஒரே கோட்டில் நிற்கும கிளை நட்புச் சதவிலக்கங்களின் தொகை 1200 ஆகு மென முன்னாக் காட்டினும. தெளிவு நோக்கி இங்கும் காட்டுவாம்

	கிளை		நட்பு		
ஒரு கோடு	702	+	498	=	1200
இரு கோடு	204	+	996	=	1200
மூக் கோடு	906	+	294	=	1200
நாற கோடு	408	+	792	=	1200
ஐங் கோடு	1110	+	90	=	1200

எந்தக கோட்டிறகேனு முரிய கிளைச சதவிலககததைக காணபதறகுக, கோட டெண்ணினை 702 இறை பெருககிப பெறற பேறறினைத தானததுச சதவிலகக மாகிய 1200 இனல் வகுதது, எஞ்சி நிற்கும் எண்ணினைக் கொள்ள வேணடும். உதாரணமாகக், கிளை இருபத தைந்தாங கோட்டின மதிபபு என்ன வெனறு காண பாம

$25 \times 702 = 17550$

$17550 — 1200 = 14$ தானம, 750 சதம மிசசம

ஆதலினுலே, இருபத தைநதாங கோட்டுக் கிளைச சுருதி 750 சதம் என்பதும் அக கோட்டின் நட்புச சுருதி 450 எனபதும பெறபபடுகினறன

$750 + 750 - 1200 = 300$

ஆதலின, ஐமபதாங கோட்டுக கிளைச சுருதி 300 சத மாகும அக கோட்டு நட்புச சுருதி 900 சத மாகும்

நூறுங் கோட்டுக கிளைச சுருதி 600 ஆகும நட்புச சுருதியும் 600 ஆகும.

இனி, நூறறுத தொண்ணூற றொன்பதாங கோட்டின கிளை நட்புச சுருதி களைக காண்பாம

$199 \times 702 = 139698$

$139698 — 1200 = 116$ தானம, 498 சதம் மிசசம

ஆதலின, 199 ஆம கோட்டுக கிளைச சுருதி 498 சதம்

நட்புச சுருதி 702 சதம

அவ்வாறே, நூறறுத் தொண்ணூற் றெட்டாங் கோட்டின் கிளை, நட்புச் சுருதிகளைக் காண்பாம்.

198 × 702 = 138996

138996 — 1200 = 115 தானம, 996 சதம மிச்சம.

ஆதலின் 198 ஆம் கோட்டுக கிளைச் சுருதி 996 சதம

நடபுச் சுருதி 204 சதம.

மேலும், 197 ஆம் கோடடுக் கிளை, நட்புச சுருதிகளைக காணபாம.

197 × 702 = 138294

138294 — 1200 = 115 தானம, 294 சதம் மிசசம்.

ஆதலின், 197 ஆம் கோட்டுக கிளைச சுருதி 294

நட்புச் சுருதி 906

இவ்வாறு பெறற எண்கள தொடககத்திலே 1 ஆம, 2 ஆம, 3 ஆம் கோடு களுககுப் பெற்ற மதிப்புகளின் எதிர் நிரனிறையாக நின்றன இவறறை நோககும் போது, சுருதிகளின் எலலை 200 என்பது தெளிவாகின்றது 200 சுருதிகளையும் மெலி விறகு மெலிவு, மெலிவு, சமன், வலிவு, வலிவிற்கு வலிவு என்னும் ஐந்து தானங்களி லும் வைக்க, நரம்புத தொகை ஆயிரம் ஆகிறது இசை யாசிரியர்கள இசைச செயகையினுலே கண்டுபிடிதத ஒரு பேருண்மை கணிதத்தினுலே தெளிவுபடுகிறது

இரண்டு கட்டளை யாழ்களை எடுத்து, ஓா யாழிலே ஷட்ஜமும் பஞ்சமமும் இரு நரமபில நிற்கும் படியும, மறறை யாழிலே ஷட்ஜமும் மத்திமமும இரு நரம்பில் நிற் கும படியும் இசை கூடடுக பஞ்சமததை ஆதார சுருதியாகக கொண்டு, அதன் பஞ்சமம், அஃதாவது, (204) ரிஷபம, ஷட்ஜம் நின்ற நரமபிலே தோற்றுமாறு மெட் டினைத தள்ளி வைததுக கொளக மறறை நரமபிலே மததிமத்தை ஆதார சுருதி யாகக கொண்டு, அதன மததிமம், அஃதாவது, (996) நிஷாதம் ஷடஜம் நின்ற நரம் பிலே தோறறுமாறு மெட்டினைத தளளிவைததுக் கொள்க இவவாறு, ஒவவொரு கோடாகக கிளை நடபு நரமபுகளைத தோறறுவிதது, 100 ஆம் கோட்டுககுச் செல்லுங் கால, இரு கருவியிலும் நிறகும் வழிநரம்புகள 600 சதமாக ஒத்துப் பேசும. 199 ஆம் கோட்டிலே பஞசமங் தொடங்கிய யாழ்க் கருவியிலே மத்திமமும், மத்திமங் தொடங்கிய யாழக கருவியிலே பஞ்சமமும காணப்படுவன 200 ஆம் கோட்டிலே இரு கருவியும் ஷடஜ இசையை யடைவன.

அங்ஙனமாதலின், கிளை முறையாகச சென்று 200 சுருதிகளையும பிறப்பிக்கலா மென்பது துணியப் படுகின்றது கிளையிற் றேன்றி, வல வோட்டாக நிற்கும் அவை தாமே, நடபிற் பிறக்குமிடத்து, இட வோடடாக நிறபன

பின்வரும் சதவிலக்க எண்கள் வலவோட்டாகக் கிளைச் சுருதிகளையும், இட வோட்டாக நட்புச் சுருதிகளையுங் காட்டுவன. இடையிடையே ஐந்து சுருதி ஒரு நிரலாக வைத்த காரணம் பின்பு புலப்படும்.

(1) 702, 204, 906, 408, 1110, 612, 114, 816, 318, 1020, 522, 24

(2) 726, 228, 930, 432, 1134, 636, 138, 840, 342, 1044, 546, 48

(3) 750, 252, 954, 456, 1158, 660, 162, 864, 366, 1068, 570, 72

(4) 774, 276, 978, 480, 1182

(5) 684, 186, 888, 390, 1092, 594, 96, 798, 300, 1002, 504, 6

(6) 708, 210, 912, 414, 1116, 618, 120, 822, 324, 1026, 528, 30

(7) 732, 234, 936, 438, 1140, 642, 144, 846, 348, 1050, 552, 54

(8) 756, 258, 960, 462, 1164, 666, 168, 870, 372, 1074, 576, 78

(9) 780, 282, 984, 486, 1188

(10) 690, 192, 894, 396, 1098, 600, 102, 804, 306, 1008, 510, 12

(11) 714, 216, 918, 420, 1122, 624, 126, 828, 330, 1032, 534, 36

(12) 738, 240, 942, 444, 1146, 648, 150, 852, 354, 1056, 558, 60

(13) 762, 264, 966, 468, 1170, 672, 174, 876, 378, 1080, 582, 84

(14) 786, 288, 990, 492, 1194

(15) 696, 198, 900, 402, 1104, 606, 108, 810, 312, 1014, 516, 18

(16) 720, 222, 924, 426, 1128, 630, 132, 834, 336, 1038, 540, 42

(17) 744, 246, 948, 450, 1152, 654, 156, 858, 360, 1062, 564, 66

(18) 768, 270, 972, 474, 1176

(19) 678, 180, 882, 384, 1086, 588, 90, 792, 294, 996, 498, 0

இவை யாழ்ப் பத்தரின்கண் நிலைபெறும் மரபினை 'ஆயிர நரம்புக் கிடக்கை முறை' யென்னும் தலைப்பெயர்க்கீழ்த் தந்திருக்கின்றோம். அங்கு வலப் பக்கத்திலே அடைப்பினுட் டந்த எண்கள் இங்குள்ள நிரல்களைக் குறிப்பனவாகும். 4, 9, 14, 18 என்னும் எண் பெற்ற நிரலி லமைந்த சத விலக்கங்கள் இங்குப் போல அங்கும் நிர லுக்கு ஐந்தாக நிற்கக் காணலாம்.

ஆயிர நரம்புக் கிடக்கை முறை.

(ஒரு தானத்திலுள்ள இருநூறு நரம்புகளின் சதவிலக்கங்கள்)

ச	ர	ரி	க	கி	ம	மி	ப	த	தி	ந	நி	
		288		492			786		990		1194	(14)
		282		486			780		984		1188	(9)
		276		480			774		978		1182	(4)
		270		474			768		972		1176	(18)
84	174	264	378	468	582	672	762	876	966	1080	1170	(13)
78	168	258	372	462	576	666	756	870	960	1074	1164	(8)
72	162	252	366	456	570	660	750	864	954	1068	1158	(3)
66	156	246	360	450	564	654	744	858	948	1062	1152	(17)
60	150	240	354	444	558	648	738	852	942	1056	1146	(12)
54	144	234	348	438	552	642	732	846	936	1050	1140	(7)
48	138	228	342	432	546	636	726	840	930	1044	1134	(2)
42	132	222	336	426	540	630	720	834	924	1038	1128	(16)
36	126	216	330	420	534	624	714	828	918	1032	1122	(11)
30	120	210	324	414	528	618	708	822	912	1026	1116	(6)
24	114	204	318	408	522	612	702	816	906	1020	1110	(1)
18	108	198	312	402	516	606	696	810	900	1014	1104	(15)
12	102	192	306	396	510	600	690	804	894	1008	1098	(10)
6	96	186	300	390	504	594	684	798	888	1002	1092	(5)
0	90	180	294	384	498	588	678	792	882	996	1086	(19)

இசை கூட்டு மிடத்துக் குறித்த நிரலி லுள்ள பன்னிரண்டு சுவரங்களையும

ப ரி தி கி நி மி ர த க ந ம ச

என்ற முறையாக எடுத்தல் வேண்டும் நிரல்களை வலப்பாலில் அடைப்பினுட் டந்த எண் வரிசையாக எடுத்தல் மரபு இவ்வாறு சமன் தானத்தி லுள்ள 200 நரம்பு களுக்கும் இசை கூட்டியதன் பின், மற்ற நான்கு தானங்களிலு முள்ள நரம்புகளுக் கும முறையாக இசை கூட்டலாம் இதுவே இப் பேரியாழுக்கு இசை கூட்டும செலவுமுறை யாகும்

4, 9, 14, 18 என நின்ற குறுகிய நிரல்கள் நான்கின் ஈற்றிலே காணப்படும் சுருதிகளி லிருந்து மத்திமத்தின் சதவிலக்க மாகிய 498 இனைத் தனித்தனி கழித்தால, பஞ்சம நிரலிலே, 702 பஞ்சமத்தின் கீழ் நிற்கும் நான்கு சுருதிகளும் முறையே

பெறப்படுவன. இவை சுத்த பஞ்சமத்தின் கீழ் நிற்பன வாதலின், வராளி மத்திமத்தைச் சார்ந்தன. ஆதலினால், காகலி நிஷாதத்திற்குச் சம்வாதி யாகுந் திறம் வாயந்தன.

நிரல்களைக் குறிப்பிடும்பொழுது, வலப்பாலில் அடைப்பினுட் டந்த எண்களாற் குறிப்பிடுதல் நலமாகும்.

இனி, இவ் வழகிய கருவியில் எளிதாகப் புலப்படுகிற செய்கை முறை சிலவற்றைத தருவாம் இசைவாணர்கள் நுணுக நோக்கி, மேலும் பல நலங்களைக் காணுதல் கூடும்

19, 5, 10, 15, 1 என நின்ற ஐந்து நிரல்களும் 'முதற் றொகுதி' எனப்படுவ. 6, 11, 16, 2, 7 என நின்ற ஐந்து நிரல்களும் 'இடைத் தொகுதி' எனப்படுவ. எஞ்சி நின்ற ஒன்பது நிரல்களும் 'முடிவுத தொகுதி' எனப்படுவ.

செலவு முறையிலே பொதுவாக முதற் றொகுதி தனித்து நடக்கும். இடை, முடிவுத் தொகுதிகள் ஒருங்கு கூடி நடப்பன.

1, 19 என்னும் நிரல்கள் 22 என வகைபபட்ட சுருதிகளோடு ஆதார ஷட்ஜமும் விதியிசை (பிரமாண சுருதி)யும் கூடிய 24 என்னுந் தொகையின.

19 நடபு நிரல், 1 கிளை நிரல

நட்பு நிரலில் 90 முதல் 1086 வரை வலவோட்டாக அமைநத பதினொன்றும், கிளை நிரலில் 1110 முதல 114 வரை இடவோட்டாக அமைந்த பதினொனறினொடும இயைந்து நிற்பன 90+1110=1200, 180+1020=1200, 1086+114=1200, 996+204=1200 இவவாறே பிறவும் அமைவன

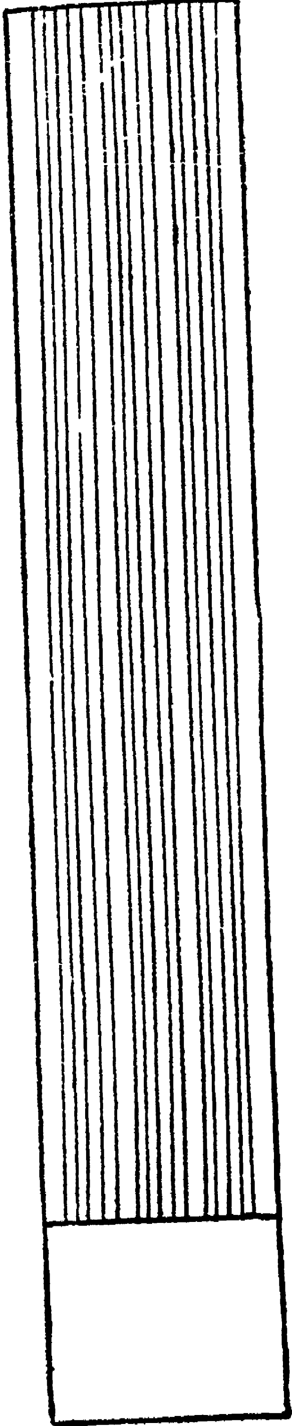
கிளை நிரலினை அமரோசையாக மெலிததும, நட்பு நிரலினை ஆரோசையாக வலித்துஞ் சென்று, வலிவும மெலிவும ஒனறி நிறகின்ற நலததினைக் காண்பாம் இச் செய்கையை இயைபுத்தொடை யென வழஙகுவாம யாபபிலக்கணத்தில, இயைபுத் தொடை யென்பது, இரு நிரலகளின் ஈறொன்றி நிற்பதைக காட்டும இஙகு, ஈறு முதலாக, முத லீறாக ஒன்றி நிறறலைக காட்டும். முதற றொகுதியிலே நிற்கும 5, 15 எனனும் நிரலகளும், ஷட்ஜச சுருதிக ளொழிய எடுககு மிடத்து, இயைபுத தொடையாக இசைததற் குரிய 10 என்னும நிரல தனக்குத்தானே இயைபுத தொடையாக நிறகும்

முதற் றொகுதியின இடை மூன்று நிரலகளினும அமைந்த 96, 198, 300, 402, 504, 600, 696, 798, 900, 1002, 1104 என்னும சதவிலக்கஙகளோடு, முதலிலும், ஈற்றிலும், முறையே, 0 ஐயும், 1200 ஐயும் சேர்த்துப் பெறுகின்ற நிரலானது, மேனாட்டில் வழங்குஞ் சமபபடுத்திய நிரலை அணுகி நிற்பது இது இயற்கையாயமைநதது அது செயற்கையால் உரு வெயதியது ஒப்பு நோக்கும்பொருட்டு,

பெருங்கலம்

என்னும்

பேரியாழ்

முகப்புப்பார்வை

கோடு

நரமபு

பததர்

பக்கப்பார்வை

இரண்டினையும் கீழே வைக்கின்றோம்

0	96	198	300	402	504	600	696	798	900	1002	1104	1200
0	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000	1100	1200

இடை, முடிவுத் தொகுதிகளை யெடுக்கும்போது, 6–13, 11–8, 16–3, 2–17, 7–12 என நின்ற ஐந்து இணை நிரல்களும் இயைபுத் தொடையாக அமைந்து நிற்கக் காணலாம். ஓரோவிடங்களில நிறகும் சதவிலக்கத்திற்குப் பதிலாக, நான்கு நிரல் தள்ளி, விதியிசை சேர்ந்து நிற்கும் சதவிலக்கத்தை யெடுக்க வேண்டிவரும்.

(6)	1116	1026	912	822	708	618	528	414	324	210	120	30
(13)	84	174	288	378	492	582	672	786	876	990	1080	1170

விதியிசை கூடிய இலக்கங்கள், நிரலி லுள்ள இலக்கங்களுக்குப் பதிலாக நிற்றல் காண்க. இவ்வாறு நிற்கும் இலக்கங்களைக் கீழ்க் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கின்றோம்.

இடை, முடிவுத் தொகுதியி லுள்ள 'ம' பத்தியும், 'மி' பத்தியும், இயைபுத் தொடையாய் நிற்றல் காண்க. அவ்வாறே, கி-ப, க-த, ரி-தி, ர-ந என்னும் இணைப் பத்திகளும், இயைபுத் தொடையாக அமைந்து நிற்றல் காணலாம்.

6, 13 என்னும் நிரல்கள் (Septimals) ஏழின் பகுதிய வாகிய அசைவெண் விகிதங்களைக் கொண்டன. 7, 12 என்னும் நிரல்கள் (Undecimals) பதினொன்றின் பகுதிய வாகிய அசைவெண் விகிதங்களைக் கொண்டன. 12, 13 என்னும் நிரல்களுக்கு ஒரு சதம் கூட்டியும், 6, 7 என்னும் நிரல்களுக்கு ஒரு சதம் கழித்தும் கணக்கிட்டுக் கொள்க.

கிடக்கை முறையும், செலவு முறையும் ஒருவாறாக ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டன. அவ் விரு முறைக்கும் மேற்பட அமைந்த கருவியி னிலக்கணத்தினைச் சுருக்கமாக ஆராயவாம். அளவொத்த பக்கங்களை யுடைய முக்கோணத்தினை அடிப்படையாக வைத்து அமைத்த கருவியின் உருவத்தைப் படத்திற் காண்க. நரம்பு, பத்தர், கோடு என்னு மிவை, தனித்தனி, பன்னிரு சாண் நீளமாக அமைவன. இங்குக் கோடு பன்னிரு சாண் என்றது, கோட்டின் ஈரந்தத்தினையும் தொடுக்கின்ற நேர்வரியின் நீளத்தினையாம். "வணர்சா ணொழிதெனை" நூலினுள்ளுங் கூறப்பட்டது. இரண்டாந் தானத்து முதனரம்பு 54 விர லளவாகவும், மூன்றாந் தானத்து முதனரம்பு 27 விர லளவாகவும், நாலாந் தானத்து முதனரம்பு $13\frac{1}{2}$ விர லளவாகவும், ஐந்தாந் தானத்து முதனரம்பு $6\frac{3}{4}$ விர லளவாகவும் அமைந்து நிற்பன. பத்தர் நாலு சாணும், கோடு நாலு சாணும், அதற் கேற்ப நரம்புகளும் பெற்று, உரு வமைந்த ஆயிர நரம்பு யாழ்ச் சாய லமைப் பொன்றினை ஆக்குவித்து, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நல்கி யுள்ளோம்.

4 குடுமியாமலைக் கல்வெட்டு

தொண்டைமான் குலத் துதித்த மன்னர் ஆளுகை புரிந்துவருகின்ற புதுக் கோட்டை சமஸ்தானமானது பழந்தமிழ் அழகுக் கலையைப் பாதுகாத்து வைத்த கரு வூலம் போன்றது சித்தண்ணல் வாயிற் சித்திரங்களும், குடுமியாமலையிலே, கற் பாறையிலே தீட்டப்பட்ட இசை நூலும் தமிழரது அழியாச் செல்வங்களாக அமைந்தன

இக் காலத்திலே, சித்தன்னவாசல் என வழங்கும் சித்தண்ணல்வாயிலானது புதுக்கோட்டை நகருக்கு மேற்கே பத்து மைல் தூரத்தி லுள்ளது இங்குள்ள மலை யின் மேற்புறத்தி லுள்ள குகைக்கோயிலிலே, கல்லின்மீது சுதை தீற்றி, அதன்மேற் பல வர்ணங்களாலே அழகிய சித்திரங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை எழுதுவித்தோன், பல்லவ குலத் தோன்ற லாகிய மகேந்திர வர்மனு மென ஆராய்ச்சி யாளர் கூறுவர் அருங்கலை விநோதனும், பெருந்திறன் மன்னனு மாகிய இம் மகி பன் அரசு வீற்றிருந்த காலம் கி பி 640 முதல் 670 வரையுமா மெனபர் மலை யினமீ தமைந்த அமண பாழியிலே, கிறிஸ்துவுக்கு முன் இரண்டாம் மூன்றும் நூற் றுண்டுகளில் வழங்கிய அசோக பிராமமி லிபியிலே எழுதப்பட்ட கல்வெட்டும், கி. பி ஏழாம், எட்டாம் நூற்றுண்டுகளுக்கு குரிய பழந் தமிழெழுத்தி லமைந்த கல் வெட்டுகளும் உள்ளன ஓராயிர மாண்டுகளுக்கு இவ்விடமானது சமணமுனிவரது தவப் பள்ளியாக இருந்திருக்கலாம

சித்தண்ணல் வாயிலுக்குப் பத்து மைல் தூரத்திலே குடுமியாமலை அமைந் துள்ளது இங்குள்ள கோயிற் சுவரிலே அநேக கல்வெட்டுகள் எழுதப்பட்டிருக் கின்றன கோயிலின் தென்புறத்தி லுள்ள பாறையிலே தேவநாகர லிபியிலே இசை நூற் கல்வெட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது

கல்வெட்டின் ஈற்றிலே,

'ருத்ராசார்ய ஶிஷ்யேண பரம—

மாஹேஶ்வ ரேண ரா[ஜ்ஞா] ஶிஷ்ய—

ஹிதார்த்த' க்ருதா ஸ்வராகமா —'

என்த தேவநாகர லிபியிலும்,

'[எ]ட்டிற்கும் ஏழிற்கும்

[இ]வை உரிய /='

என்த தமிழிலும் பொறிக்கப்பட்ட முடிபுரை உள்ளது.

குடபோக கோயிலின் வாசற்படிக்கு இடதுபுறப் பாறையிலே, 'பரிவாதிநீத' எனக் கிரந்த லிபியில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

மேலும், திருமய்யம தாலுகா, மலையககோயில், குடபோக வாயிலின் வாசற் படிககு இடதுபுறததி லுள்ள பாறையிலே

‘ பரிவாதி நிதா
கறகப்படுவது காண
ஞசொலலிய புகிற பருககும நிமி
முககா நிருவததுககும உரிதது
குணஸெண வு ரோணஞ
செயத விதர பரிவாதி நிகற’

என்னும் கலவெடடும்,

திருமயயம் ஸத்ருமிரீமவரா கோயிலில, குடபோக கோயிலின் வடபுறப் பாறையிலே,

‘ பரிவாதி நிதா
ஞசொலலிய புகிற பருககும எண்ண
. . . . தெமிமுககா நிருவததுககும
ப்பியம’

என்னும் கல்வெட்டும் உள்ளன

திருமய்யம் கல்வெடடுககளிலே காணப்படும ‘ஞ்சொல்லிய’ என்னுந் தொடர் ‘(குணஸெண வுரோண)ஞ் சொலலிய’ என விரியுமோவென எண்ணவேண்டியிருக் கிறது.

ஒற்று நீக்கி நோககுமிடத்து, புகிபரு நிமிமுக நிருஅது தெமிமுக என்னும் நானகும் குடுமியாமலைக் கல்வெட்டி லமைந்த நான்கு அக்கரச் சுவர வரிசைகள் போல்வன

வடமொழியில எகரக் குறி யின்மையினலே, தே, நே, சே, என்று எழுதப் பட்டவறறைத தெ, நெ, செ எனத் தமிழில வழங்கல் வேண்டு மென்பது திருமய்யம் கல்வெட்டிலே ‘தெமிமுக’ என வருதலினுற பெறப்படுகின்றது

பண்ணியல் இறுதியிலே, அகநிலை மருதம முதலிய நால்வகை மருதப் பண் ணினுக்கும் அரும்பதவுரையாசிரியர் தந்த சூத்திரங்களை இயன்றவரை சுத்த வுரு வாககித் தந்தாம். நரம்பமைதிப் பாடல்களை ஒரு சிறிது ஆராய்வாம்.

ஊர்க	திணடே	ஞாதற	கின்னே
நேர்க	பாக	நீயா	வண்ணம
அகஙகட்	பொய்கை	யூரன	கேண்மை
திஙகள்	ஓர்நாள	ஆகுந	தோழி
வந்தா	ஞரன்	மென்தோள்	வளைய
கன்றாய்	போது	காணுய	தோழி

மலலூர் . . நோவ வெமமுன
சொலலற பாண சொல்லுங காலே

எல்லி வநத நஙகைக் கெலலாம
சொலலுங காலே சொலலு நீயே

இவைதம்மையும், குடுமியாமலேக் கல்வெட்டு உருவிலே நிரல்படுத்துங்காற் பெறு வன

உகதிதெ ருதகிரெ ரெகபக நிஅவண
அகபுகி உரகெமி திகஉந அகுதுஇ
வதநூர மெதுவஇ(அ) கதபுது கணதுஇ
மஉ... நுவவெமு சுஅபண சுஉகஇ
எஇவத நகிகெஅ சுஉகஇ சுஉநிள

ச-ஷட்ஜம், ர-சதுசுருதி ரிஷபம், க-சாதாரண காந்தாரம், அ-அந்தர காந்தாரம், ம-சுதத மததிமம், வ-வராளி மத்திமம், ப-பஞ்சமம், த-சதுசுருதி தைவதம், ந-கைசிகி நிஷாதம், ண-காகலி நிஷாதம் என நின்றன தகரம் திரிந்த டகர றகரங்கள் தகர வுருவில் வைக்கப்பட்டன. ணகரம நகரமாக வைககப்படடது ய ல ழ ள என் னும் இடையின வெழுத்துக்கள் உயிரேறுதறகுப் பறறுக்கோடாக நின்றனவே யன் றித், தம்மளவி லொரு மதிபபுப் பெறவில்லே ஒகர ஓகாரங்களே உகரமாகவும், ஐகா ரத்தை இகரமாகவும், நெடில்களேத் தம்மினக் குறில்களாகவுங் கொணடாம

கல்வெடடிலும், இஙகும அநதர காந்தாரமும் காகலி நிஷாதமும் சிறப்பெழுத துக்களாற காடடப்பட்டிருக்கின்றமையின், க, ந, முறையே, சாதாரண காநதாரம், கைசிகி நிஷாதம் என்பவற்றைக குறிப்பவாகக் கொள்ளப்பட்டன அஃதன்றியும், சிலப்பதிகார காலந் தொடககம், சார்ங்கதேவா காலம வரையும், அதற்குப்பின் அஹோபலர் காலத்திலும், சுத்த மேளமாகக கருதப்பட்ட கரஹரப்பிரியா, கல்வெட் டுக் காலத்திலும் சுத்த மேளமாகக் கருதப்படட தெனக் கொள்வதில இழுக்கிலலே. அவவாறு கொளளவே, ரிஷப காந்தாரங்கள சதுசுருதியாக நின்றன என்பது பெறப் படும.

சார்ஙகதேவர் சொல்லுகிற சுததவுருவம, காகலியோடு கூடிய வுருவம், அந தரததோடு கூடிய வுருவம், காகலி யந்தரத்தோடு கூடிய வுருவம் எனும் நான்கினுள் காகலியோடு கூடிய வுருவம கலவெட்டிற கொள்ளப்படடில தாதலின், கல்வெட் டினேப் பொறிதத ஆசிரியர் முற்றிலும பழந்தமிழ் மரபினேக கைக்கொள்கிருர் என் பது தெளிவாகின்றது

கல்வெட்டானது ஏழு தொகுதிகளாக வகைப்பட்ட 38 ஆளத்திகளே யுடை யது ஏழு தொகுதிகளும் ஏழு இராகங்களேக் குறிப்பன இவற்றைக் கூறுகின்ற இரததிஞகர சுலோகத்தை எடுத்துக் காட்டுவாம் காடடுமிடத்து, ஜ ஷ ஸ ஹ க்ஷ எனத் தமிழ வழக்கிற கலநதுள்ள வடவெழுத்துக்களே உருத் திரியாது கைக்கொண் டும், ஏனே யெழுத்துககளே வடமொழி யாக்க விதிகட் கியையத் திரித்தும் எழுதுவாம் ஓரோவழி ஒலி யொற்றுமை பற்றி ஶ என்னும் ஒற்றினே ஸ் என எழுதுவாம்.

> ' ஷடஜக்ராம ஸமுதபாநா ஷட்ஜகைசிக மத்யமா .
> சுததஸாதாரித ஷட்ஜக்ராமோ க்ராமேது மதயம
> பஞ்சமோ மத்யமக்ராம ஷாடவ . சுத்தகைசிக .
> சுததா . '

சார்ங்கதேவர் இராகஙகளை வகுததுக்கொண்ட சுத்தம், பிந்நம், கௌடம், வேஸரம் என் றித்தொடக்கத்த வகைகளுள், இவ வேழும் சுததம் என்னும் வகையைச சார்ந்தன வென்பதும், மததிமக் கிராமம், ஷட்ஜக் கிராமம் என்னுஞ் சொற்கள், அவவக் கிராமஙகளைக குறிப்பது மாத்திர மன்றி அப் பெயர் பெற்ற இராகஙகள் இரண்டினை யுங குறிப்பன என்பதும, இம மேறகோளினுற் காடடப்படுகின்றன நிறைந்த இலக்கணங் கூறுதற்குச சார்ங்கதேவர் எடுத்துக்கொண்ட முப்பதிறறுச சில்வானம் இராகஙக ளுள்ளே இவ் வேழும் வருகின்றன. இவை சுத்த ராக மெனத் தொகுக்கப்பட்டமையின், ஆசிரியா கூறும் இசை மரபிற்கு இவை இன்றியமையா தன வென்பது தெளிவாகின்றது

> ' முகே து மதயமகாாம ஷட்ஜ பாதிமுகே ததா
> கா(ப்)பே ஸாதாரித . சைவ ஹ்யவமர்ஷே து பஞசம
> சமஹாரே கைசிக . பரோக்த . பூாவாஙகே ' து ஷாடவம
> சிதாஸயாசா தசாஙகஸய தவநதே கைசிகமதயம
> சுததாாாம விநியோகோ(அ)யம ப்ரஹ்மணுஸமுதா ஹ்ருத '

என வடமொழிப் பரதம் கூறுதலின், இங்குக் காட்டிய ஏழு இராகங்கள் நாடகத்தில் பின்வருமாறு அமைந்து நிறபன வென அறிகின்றும்

பூர்வரங்கம்	....	ஷாடவம்
முகம்	....	மத்தியமக்கிராமம்
பிரதிமுகம்	..	ஷடஜக்கிராமம்
கருப்பம்	.	ஸாதாரிதா
அவமாஷம் (விளைவு)	....	பஞ்சமம்
{ சம்ஹாரம் / நிர்வாஹணம் } (துய்த்தல்)	.	கைசிகம்
நாடக முடிவு ..	...	கைசிகமத்யம்

நாடகச் சந்திகளின் விரிவெல்லாம் மதங்கசூளாமணியினுட் கண்டு தெளிக.

இவ்வாறு இசை நாடக மிரண்டினுக்கும் வேண்டப்படுவன வாகிய ஏழு இராகங்களைக் கல்லிற் பொறித்து வைத்த மன்னன் செயலைப் பெரிதும் பாராட்டுகின்றேம்.

இவ் வேழு இராகங்களுக்கும் சாாஙகதேவர் கூறுகின்ற இலக்கணங்களைத் தொகுத்துத் தருவாம்.

இராகம	மததியமக் கிராமம	ஷட்ஜக் கிராமம	ஷாடவம	சாதாரிதா	பஞ்சமம	கைசிக மததியம	கைசிகம
பிறப்பு	காநதாரி மதயமா பஞ்சமி	ஷடஜ மதயமா	விகாரி மதயமா	ஷடஜ மதயமா	மதயமா பஞசமீ	ஷடஜ மதயமா கைசிகி	காமாரவி கைசிகி
மூர்ச்சனை	சௌவீர (மத்யமாதி)	ஷட்ஜாதி	மதயமாதி	ஷடஜாதி	ஹ்ருஷயகா (பஞசமாதி)	ஆதி (ஷட்ஜாதி)	ஷடஜாதி
உருவம	காகலி	காகலி அநதாம	காகலி அநதாம	சுததம	காகலி அநதாம	காகலி	காகலி
குறை (அல்பம)			க, ப	நி, க		க	
கிழமை (அம்சம்)	ச (மெலிவு)	ச (வலிவு)	ம (வலிவு)	ச (வலிவு)	ப	ச (வலிவு)	ச (வலிவு)
முதல் (க்ரஹம்)	,,	,	,,	,,	,,	,,	,,
முடிவு (ந்யாஸம)	ம	ம	ம	ம	ப	ம	ப
தெயவம	துருவன்	குரு	சுக்கிரன	சூரியன	காமன	சநதிரன்	செவவாய்
பொழுது	கிரீஷமருது முதல்யாமம்	வாஷருது முதல்யாமம	முதல் யாமம		கிரீஷமருது	முதல்யாமம	சிசிர ருது
சநதி	முகம்	பிரதிமுகம்	பூர்வ ரஙகம	கருபபம்	விளைவு (அவமர்சம)	துயததல (நிரவஹணம)	துய்த்தல (நிரவஹணம்)
சுவை	நகை உவகை	பெருமிதம வெகுளி மருட்கை	நகை உவகை	பெருமிதம வெகுளி	உவகை நகை	பெருமிதம வெகுளி மருட்கை	பெருமிதம வெகுளி மருட்கை
மேளம	(64) வாசஸபதி	(29) தீரசஙகரா பரணம	(65) மேச கலயாணி	(22) கரஹரப் பிரியா	(28) ஹரி காமபோதி	(23) கௌரி மனோகரி	(23) கௌரி மனோகரி

ஈறறு நிரலில் மததியமக் கிராமம, கைசிகமததியம், கைசிகம் என்னு மிவற் றின்கீழ வருகின்ற (64) வாசஸ்பதி, (23) கௌரிமனோகரி என்னும் இராகங்கள் கல் வெட் டெழுதிய காலத்தில் இருக்கவில்லை என்பதற்குக் கல்வெட்டே சான்று பகர் கின்றது.

கல்வெட்டி லுள்ள சுவர வரிசைகளைத் தொகுத்துக் கணக்கிடு மிடத்துக், காகலி நிஷாததத்தைச், சிலப்பதிகார வுரையில், அரும்பதவுரையாசிரியர் காட்டிய வாறு, ணகரத்திறுற குறிப்பாம்

ஆளத்தி யொவ்வொன்றினிலும் வருகின்ற 64 சுவரங்களையும் வகுத்து நிறுத்துவதோடு, அவற்றில் ஏறி நிற்கும் அ, இ, உ, எ என்னும் உயிர்களையும் வகுத்துக் காட்டுவாம்.

நிறை (பகுதவம்), குறை (அல்பத்வம்), கிழமை (அமசம) என்னும் மூன்றினையுங் கொள்ளுமிடத்து, நிறை 64 இல் 6 சிற்றெல்லையாகவும, 13 பேரெல்லையாகவும் வைப்பாம் 6 இற குறைந்தன குறை 13 இல மிக்கன கிழமை முதல் (க்ரஹம்), ஆளத்தி முதலிலே நிற்கும் சுவரம. முடிவு (ந்யாசம), ஆளத்தி யிறுதியிலே நிற்கும் சுவரம் கிழமை, குறை யொழிய எஞ்சி நிற்பன நிறை யாதலின், நிறையைத் தனித்துக் காட்ட வேண்டியதில்லை

(i) மதயமக்கிராமம், (ii) ஷட்ஜககிராமம் என்னு மிவை சுத்த சுவரங்கள பெறறு வருதலும (iii) ஷாடவம, (v) பஞ்சமம் எனனு மிவை அந்தரத்தோடு கூடி வருதலும், (iv) சாதாரிதா, (vi) கைசிகமத்யம, (vii) கைசிகம் என்னும் இவை அந்தரம் காகலியோடு கூடி வருதலும், ஆளத்திகளை நோக்குமிடத்துக் காணப்படுகின்றன.

I. மதயமக்கிராமம்

		ச	ரி	க	ம	ப	த	ந	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
1	அ	14	2	3	1	—	—	—				
	இ	—	—	5	3	2	—	—				
	உ	2	1	—	4	4	3	1	ஷட்ஜம	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம் நிஷாதம்	ரிஷபம தைவதம
	எ	2	—	1	—	2	—	14				
	64	18	3	9	8	8	3	15				
2	அ	4	9	7	—	—	—	1				
	இ	—	—	9	3	2	—	—				
	உ	1	3	1	2	1	1	1	நிஷாதம	காந்தாரம்	ரிஷபம காநதாரம	மததிமம தைவதம
	எ	1	3	6	—	3	—	6				
	64	6	15	23	5	6	1	8				

I. மத்யமக்கிராமம்—(தொடர்ச்சி)

		ச	ரி	க	ம	ப	த	நி	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
3	அ	8	—	1	3	1	—	—				
	இ	—	—	3	1	1	—	3				
	உ	1	—	1	7	9	5	—	பஞ்சமம	பஞ்சமம	பஞ்சமம நிஷாதம	ரிஷபம் காந்தாரம தைவதம
	எ	—	1	—	—	7	—	12				
	64	9	1	5	11	18	5	15				
4	அ	6	1	3	2	1	—	1				
	இ	—	—	4	2	2	—	3				
	உ	—	—	1	5	1	9	2	நிஷாதம	நிஷாதம	நிஷாதம	பஞ்சமம ரிஷபம
	எ	4	—	—	—	—	1	16				
	64	10	1	8	9	4	10	22				
5	அ	10	2	2	3	—	—	—				
	இ	—	—	5	5	2	—	1				
	உ	1	1	1	11	—	2	—	மத்திமம்	மத்திமம	மத்திமம் ஷட்ஜம்	ரிஷபம் தைவதம்
	எ	3	—	—	2	4	1	8				
	64	14	3	8	21	6	3	9				

II. ஷட்ஜக்கிராமம்

		ச	ரி	க	ம	ப	த	நி	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
6	அ	13	1	2	1	—	—	1				
	இ	—	—	5	1	—	2	—				
	உ	7	2	—	1	5	3	—	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம	ஷட்ஜம்	ரிஷபம மத்திமம்
	எ	3	—	3	—	4	5	5				
	64	23	3	10	3	9	10	6				

II. ஷடஜக்கிராமம்—(தொடர்ச்சி)

		ச	ர	க	ம	ப	த	ந	முதல்	முடிவு	கிழமை	குறை
7	அ	3	12	1	1	—	—	1	ஷட்ஜம்	ரிஷபம்	ரிஷபம் காந்தாரம	மத்திமம பஞ்சமம நிஷாதம
	இ	—	1	11	—	1	1	—				
	உ	2	6	—	—	3	2	—				
	எ	3	1	3	—	1	7	4				
	64	8	20	15	1	5	10	5				
8	அ	4	8	4	—	1	—	—	காந்தாரம்	காந்தாரம்	காந்தாரம பஞ்சமம்	மத்திமம் நிஷாதம
	இ	—	—	11	4	1	1	—				
	உ	4	3	1	—	1	2	—				
	எ	4	—	6	—	3	5	1				
	64	12	11	22	4	15	8	1				
9	அ	5	6	3	—	1	—	3	நிஷாதம	பஞ்சமம	பஞ்சமம	மத்திமம
	இ	—	—	4	—	5	—	—				
	உ	—	—	5	1	8	3	—				
	எ	2	—	—	—	8	3	7				
	64	7	6	12	1	22	6	10				
10	அ	3	3	5	—	—	—	2	தைவதம	தைவதம்	காந்தர்ரம தைவதம	மத்திமம் ரிஷபம்
	இ	—	—	6	2	3	—	—				
	உ	4	1	1	—	4	8	—				
	எ	2	—	4	—	2	10	4				
	64	9	4	16	2	9	18	6				

II. ஷட்ஜக்கிராமம்—(தொடர்ச்சி)

		ச	ரி	க	ம	ப	த	நி	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
11	அ	5	1	4	—	—	—	3				
	இ	—	—	8	—	2	—	—				
	உ	—	—	—	—	6	9	3	நிஷாதம்	நிஷாதம	நிஷாதம தைவதம	மத்திமம (வாஜியம) ரிஷபம
	எ	4	1	—	—	1	5	12				
	64	9	2	12	0	9	14	18				
12	அ	6	1	6	—	—	—	1				
	இ	—	—	4	5	1	—	—				
	உ	1	3	3	11	1	1	—	காநதாரம்	மத்திமம	மத்திமம காந்தாரம்	பஞ்சமம நிஷாதம
	எ	1	3	1	3	—	10	2				
	64	8	7	14	19	2	11	3				

III ஷாடவம்

		ச	ரி	அ	ம	ப	த	நி	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
13	அ	8	4	1	1	1	—	1				
	இ	—	5	—	3	—	—	—				
	உ	4	1	1	4	—	9	—	ஷட்ஜம	ஷடஜம	ஷடஜம	அநதரம பஞசமம
	எ	7	1	—	2	1	4	6				
	64	19	11	2	10	2	13	7				
14	அ	5	7	1	1	—	—	1				
	இ	—	5	—	5	—	1	—				
	உ	2	10	—	2	—	3	—	ரிஷபம	ரிஷபம	ரிஷபம் தைவதம்	அந்தரம பஞ்சமம (வாஜியம)
	எ	3	1	1	4	—	10	2				
	64	10	23	2	12	—	14	3				

III ஷாடவம்—(தொடாசசி)

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ந	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
15	அ	5	3	—	—	—	—	5				
	இ	—	2	—	2	—	—	—				
	உ	2	2	1	9	—	7	—	மதிமம	தைவதம	தைவதம மதிமம	அநதரம் பஞ்சமம (வாஜியம)
	எ	2	1	—	3	—	13	7				
	64	9	8	1	14	—	20	12				
16	அ	—	—	4	5	1	—	3				
	இ	—	1	—	4	—	3	—				
	உ	2	2	5	5	1	5	—	கிஷாதம	மதிமம	மதிமம	ரிஷபம பஞ்சமம
	எ	5	1	3	6	—	4	4				
	64	7	4	12	20	2	12	7				

IV சாதாரிதா

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ண				
17	அ	11	6	1	—	—	—	1				
	இ	1	2	—	3	—	—	—				
	உ	4	3	—	1	7	1	1	ஷட்ஜம	ஷட்ஜம	ஷட்ஜம	அநதரம
	எ	5	—	—	3	5	5	4				
	64	21	11	1	7	12	6	6				
18	அ	6	6	—	1	—	1	—				
	இ	1	3	—	5	—	1	—				
	உ	4	6	1	—	6	1	—	ஷட்ஜம	ரிஷபம	கிஷபம தைவதம	அநதரம காகலீ (வாஜியம)
	எ	2	4	—	3	—	13	—				
	64	13	19	1	9	6	16	—				

IV. சாதாரிதா—(தொடர்ச்சி)

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ண	முதல்	முடிவு	கிழமை	குறை
19	அ	10	4	—	—	2	—	—				
	இ	—	3	—	2	—	2	—				
	உ	1	2	—	1	11	2	—	தைவதம்	தைவதம்	தைவதம்	அந்தரம் (வாஜியம்)
	எ	3	1	—	—	—	16	4				
	64	14	10	—	3	13	20	4				
20	அ	8	1	1	3	2	—	—				
	இ	—	1	—	2	2	2	—				
	உ	—	5	1	3	11	—	—	பஞ்சமம்	தைவதம்	பஞ்சமம் தைவதம்	அந்தரம் காகலி
	எ	—	2	2	—	4	13	1				
	64	8	9	4	8	19	15	1				
21	அ	6	1	2	3	—	—	—				
	இ	—	1	—	6	1	2	—				
	உ	2	—	1	9	5	1	—	பஞ்சமம்	மத்திமம்	மத்திமம்	அந்தரம் காகலி
	எ	5	2	1	2	—	8	1				
		13	4	4	20	6	11	1				

V பஞ்சமம்

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ந				
22	அ	7	5	2	1	—	—	1				
	இ	—	3	—	5	3	1	—				
	உ	6	1	1	1	3	3	—	பஞ்சமம்	ஷட்ஜம்	ஷட்ஜம்	அந்தரம் தைவதம்
	எ	8	—	—	3	3	1	6				
	64	21	9	3	10	9	5	7				

V. பஞ்சமம்—(தொடர்ச்சி)

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ந	முதல்	முடிவு	கிழமை	குறை
23	அ	4	7	1	4	—	—	4				
	இ	—	3	—	1	4	—	—				
	உ	—	8	2	2	1	3	—	மத்திமம்	ரிஷபம	ரிஷபம	அந்தரம்
	எ	2	2	—	4	4	3	5				
	64	6	20	3	11	9	6	9				
24	அ	—	8	2	3	—	1	2				
	இ	—	—	—	6	5	—	—				
	உ	1	4	3	6	1	1	—	பஞ்சமம	மத்திமம	மத்திமம	அந்தரம தைவதம நிஷாதம
	எ	7	—	—	6	5	—	3				
	64	8	12	5	21	11	2	5				
25	அ	5	5	1	—	—	—	1				
	இ	—	3	—	3	2	1	—				
	உ	—	1	—	6	5	7	—	தைவதம	தைவதம	தைவதம்	அந்தரம
	எ	2	—	—	1	1	12	8				
	64	7	9	1	10	8	20	9				
26	அ	3	4	—	—	—	—	10				
	இ	—	4	—	2	—	1	—				
	உ	1	4	2	3	4	5	—	நிஷாதம்	நிஷாதம்	நிஷாதம் தைவதம	ஷட்ஜம அந்தரம
	எ	—	—	—	1	1	11	8				
	64	4	12	2	6	5	17	18				

V பஞ்சமம்—(தொடர்ச்சி)

		ச	ரி	அ	ம	ப	த	ந	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
27	அ	1	3	1	5	1	—	3				
	இ	—	3	—	2	5	1	—				
	உ	1	4	4	4	5	1	—	ரிஷபம	பஞ்சமம்	பஞ்சமம	ஷட்ஜம தைவதம
	எ	1	1	2	1	9	2	5				
		3	11	7	12	20	4	8				

VI. கைசிகமத்தியம்

		ச	ரி	அ	ம	ப	த	ண	முதல	முடிவு	கிழமை	குறை
28	அ	15	3	1	—	—	3	1				
	இ	3	4	—	5	—	—	—				
	உ	3	1	—	4	—	1	—	ஷட்ஜம	இல்லை	ஷட்ஜம	அந்தரம பஞ்சமம் (வாஜியம்)
	எ	2	1	—	2	—	3	10				
		23	9	1	11	—	7	11				
29	அ	13	4	—	2	—	1	—				
	இ	—	11	—	4	—	1	—				
	உ	1	5	—	1	—	1	—	தைவதம	இல்லை	ரிஷபம் ஷட்ஜம	அந்தரம பஞ்சமம (வாஜியம)
	எ	1	2	1	1	—	6	7				
		15	22	1	8	—	9	7				
30	அ	12	—	—	4	—	—	—				
	இ	—	1	—	1	—	6	—				
	உ	1	1	2	7	—	3	1	தைவதம	இல்லை	தைவதம் ஷட்ஜம	ரிஷபம அந்தரம் காகலீ பஞ்சமம்
	எ	3	1	1	—	—	15	3				
		16	3	3	12	—	24	4				

VI. கைசிகமத்தியம்—(தொடர்ச்சி)

		ச	ரி	க	ம	ப	த	நி	முதல்	முடிவு	கிழமை	குறை
31	அ	9	—	—	4	—	1	1	ஷடஜம	இலலை	மததிமம	அநதரம நிஷாதம பஞசமம (வாஜியம)
	இ	1	2	—	1	—	2	—				
	உ	1	5	1	7	—	4	—				
	எ	1	1	1	10	—	6	4				
		12	8	2	22	—	13	5				

VII. கைசிகம

		ச	ரி	க	ம	ப	த	நி	முதல்	முடிவு	கிழமை	குறை
32	அ	13	—	1	—	—	3	1	ஷட்ஜம	இலலை	ஷட்ஜம	அநதரம பஞ்சமம (வர்ஜியம)
	இ	3	7	—	1	—	1	—				
	உ	5	1	2	3	—	3	—				
	எ	1	—	—	6	—	3	8				
		22	8	3	10	—	10	9				
33	அ	2	11	3	2	1	—	—	மததிமம	இலலை	ரிஷபம மந்திமம்	அநதரம் காகலீ தைவதம்
	இ	—	1	—	7	3	2	—				
	உ	3	4	2	2	1	—	—				
	எ	4	2	—	4	2	3	3				
		9	18	5	15	7	5	3				
34	அ	1	2	5	5	1	2	—	ஷட்ஜம	இலலை	மத்திமம் அநதரம்	பஞ்சமம் தைவதம காகலீ
	இ	1	—	—	5	1	1	—				
	உ	1	4	10	—	—	1	1				
	எ	3	—	2	9	—	1	2				
		6	6	17	19	2	5	3				

VII. கைசிகம்—(தொடர்ச்சி)

		ச	ர	அ	ம	ப	த	ண	முதல்	முடிவு	கிழமை	குறை
35	அ	1	2	2	5	1	1	1	ஷட்ஜம்	இல்லை	மத்திமம்	தைவதம் காகலி
	இ	—	—	—	1	5	1	—				
	உ	3	3	3	5	—	—	—				
	எ	3	4	4	7	4	2	—				
		7	9	9	18	10	4	1				
36	அ	4	6	3	3	1	2	—	ஷட்ஜம்	இல்லை	தைவதம்	சிதைவுற்றது
	இ	1	1	—	5	1	5	—				
	உ	1	3	1	2	2	1	—				
	எ	—	—	1	2	1	9	1				
		6	10	5	12	5	17	1				
37	அ	7	4	1	4	—	—	2	காந்தாரம்	இல்லை	ஷட்ஜம் காகலி	சிதைவுற்றது
	இ	—	2	—	3	—	2	—				
	உ	2	2	—	1	—	3	6				
	எ	8	—	1	—	—	—	8				
		17	8	2	8	—	5	16				
38	அ	11	1	—	2	1	—	—	தைவதம்	இல்லை	ஷட்ஜம் பஞ்சமம்	சிதைவுற்றது
	இ	—	3	—	2	2	—	—				
	உ	—	2	1	5	5	2	1				
	எ	3	1	1	—	6	1	6				
		14	7	2	9	14	3	7				

'எட்டிறகும் ஏழிற்கும இவை யுரிய' எனக் கல்வெட்டின் ஈற்றிலே காணப் படுகின்ற குறிப்பினை நோக்குமிடத்துச, சுத்த மூர்ச்சனையாகவும், அநதரங் கூடிய மூர்ச்சனையாகவும், காகலி யந்தரங் கூடிய மூர்ச்சனையாகவும் அனைத்தினையும் இசைக்கலாம் என்னுங கருத்தும பெறப்படுகினறது கரஹரப்பிரியா மேளத்திற் குள்ள சுத்த நரம்புகள் ஏழினையும் பெற்ற மூர்சசனை 'ஏழு' எனக் குறிககப்பட்டது. அந்தரம் கூடியது 'எட்டு' எனவுமு, காகலி யநதரம கூடியது 'ஒன்பது' எனவும் குறிக்கப்பட்டன வென்றெண்ண வேணடியிருக்கிறது மூன்றுருவங்களிலும் தனித் தனி ஏழு பாலைகளையும பிறப்பிககலாம் இப்பொருளினைத் தேவாரவியல், 5 ஆம் பிரிவினுளளே தெளிவுபடுத்தினும் இமமூர்ச்சனைகளைப் பிறப்பிக்கின்ற யாழ்க் கருவியின் அமைப்பினைப் பின்னாக குறிப்பிடுவாம்.

குடுமியாமலைக் கல்வெட்டிலே வந்த இராகங்கள் ஏழினுக்கும் சங்கீதரத்தின கரம் தருகிற ஆளத்தியினைப் பாகுபாடு பண்ணி எழுதுவாம்.

ஷட்ஜக் கிராமம், சாதாரிதா, கைசிக மத்தியம், கைசிகம் எனனும் நானகும் ஷட்ஜாதி மூர்ச்சனை பெற்றன அவறறின் ஆளததிகள் பின்வருமாறு அமைவன

	ச	ரி	க	ம	ப	த	நி	கிழமை	குறை
ஷட்ஜக் கிராமம்	16	11	7	4	9	8	9	ச	ம
சாதாரிதா	14	5	2	7	19	13	4	ப, ச	க, நி
கைசிக மத்தியம்	12	4	3	18	4	14	9	ம, த	ரி, க, ப
கைசிகம்	24	4	4	11	9	6	6	ச	ரி, க

மத்திமக் கிராமம், ஷாடவம் என்னும இரண்டும் மத்தியமாதி மூர்ச்சனை பெற்றன. இவற்றை மத்திமாதி யாகத் தந்து, கிழமை, குறையிலே ஒப்புடைய ஷட்ஜாதி சுவரங்களை அடைப்பினுட் டருவாம்.

	ம ச	ப ரி	த க	நி ம	ச ப	ரி த	க நி	கிழமை	குறை
மத்திமக் கிராமம்	15	8	3	10	19	2	7	ம, ச (ச, ப)	த, ரி (க, த)
ஷாடவம்	23	1	10	5	11	6	8	ம (ச)	ப, நி (ரி, ம)

பஞ்சமம் பஞ்சமாதி யாக வருவது.

	ப ச	த ரி	நி க	ச ம	ரி ப	க த	ம நி	கிழமை	குறை
பஞ்சமம்	11	6	3	11	16	6	11	ரி (ப)	நி (க)

இனி, கலவெட்டினுடைய அமைபபைப் பற்றிச சிறிது பேசுவாம. வேனிற காதை யுரையிற் கண்ட பதினாறு நரமபு நிரல்களைப்போலக கலவெட்டிலும் (4 × 4 = 16) பதினாறு நரமபு கொணட நிரல்களே வருகின்றன அத்தகைய நான்கு நிரல்கள் ஓர் ஆளத்தியாதலின், ஆளத்திக்கு நரம்பு 64. சார்ங்கதேவர் கலை யொன் றிற்கு எட்டு நரம்பு கொண்ட எட்டுக கலைகளால ஆளத்தியினை அமைததாராதலின், அவரும் ஓர் ஆளததிக்கு 64 நரமபே கொண்டார் இனி, நரம்புகளில ஏறி நிற்கும உயிரெழுததுக்களில், அகரம் யாழ் நரம்பிலே ஒரு தாக்கினையும், இகரம் இரு தாக கினையும், உகரம மூன்று தாககினையும், எகரம நான்கு தாககினையும் குறித்தன வெனக் கொள்ளலாம்

கல்வெட்டானது ஏழு தொகுதிகளாக அமைந்த 38 ஆளத்திகளை யுடையது. முதற் றொகுதியின் முத லாளத்தியினைத் (தமிழெழுத்தில) கீழே தருகின்றோம்

சநெபுச	ஙிநெஙிச	நெதுநெச	முபுநெச
மிரஙிச	ருகெதுசு	சஙிநெச	நெமுபெசு
மிகநெச	பெமுநெச	ரமிகசெ	துநெஙிச
நெபுநெச	பிமபிசெ	கதுநெச	முநெபு(ச)

[மேலே காட்டியபடி திருமய்யம் கல்வெடடி லிருப்பது போல ஏகாரஙகளை எகர மாக்கினும]

கல்வெட்டி லமைநதுள்ள ஏழு இராகங்களின் உருவத்தையும் நிச்சயிப்பாம. மததிமாதி யான சுத்த வுருவ மூர்ச்சனையிலே தோன்றிய மததியமக கிராம ராக மானது, ஹரிகாம்போதி மேளத்திலே, ரிஷப தைவத வர்ஜிய மாகப் பாடுதற் குரியது. நாம் முன்பு காட்டியபடி, 'காகலீயுத' எனனுந தொடரினை நீக்கிவிடடால், சாரஙக தேவர் கூறுகின்ற இலககணம் கலவெடடிற காணப்படுகிற முத லாளததியோடு ஒத்து வருகின்றது. சாரஙகதேவர் நியாஸ சுவரம் மததிம மென்றார் கல்வெட்டு முத லாளத்தியில் அது ஷடஜ மாக நிறகினறது.

ஷட்ஜக் கிராம ராகத்தின் முத லாளத்தியினை நோக்குமிடத்துத், தீர சங்கரா பரண மேளததிலே ரிஷப மததிம வர்ஜியமாக இது பாடப்படுவது எனக காண் கின்றோம்.

ஷாடவததின் முத லாளத்தியினை நோககுமிடதது, சாரஙகதேவா சொல்லு கின்ற இலககணத்தினைப் பெரிதும் ஒதது, மேசகல்யாணி மேளததிலே காந்தார பஞ்சம வர்ஜியமாக இது பாடப்படுவ தெனக் காண்கின்றோம்.

சாதர்ரிதா எனனும் இராகத்தின் முத லாளத்தியினை நோக்குமிடத்துக், கரஹரப்பிரியா மேளததிலே காநதார வர்ஜியமாகப் பாடப்பட்ட தெனக் காண் கின்றேம. சார்ஙகதேவர் 'ஸ, க அல்ப' என்று கூறுதலினுலே, நாம தேவார வியலிற காட்டியது போல, இதனைத தேவமனேகரி ராகமாகக கொள்ளுதல் பொருந்தும

பஞ்சமத்தின முதலாளததியினை நோக்குமிடதது ஹரிகாமபோதி மேளததிலே ஆரோகணத்தில் காந்தார தைவத வா ஜிய மாகிய ஔடுவ சம்பூரண உருவம் இதற் குரிய தெனக் காண்கின்றும

கைசிக மதயததின் முத லாளததியினை நோககுமிடததுத், தீரசஙகராபரண மேளத்தில் காநதார பஞ்சம வர்ஜியமாக இது பாடுதற் குரியது எனக் காண் இன்றேம் சார்ஙகதேவருடைய சூத்திரததிலே காகலி என்ற சொல்லினேடு அந்தர மெளபதையுஞ் சோததுககொண்டால், இரத்தினகரம கல்வெட்டோடு ஒத்து நிற்கும்

கைசிகததின் முத லாளத்தியை நோக்குமிடதது, நியாஸ சுவரம் காணபபட விலலை இதன் உருவமும, கைசிக மத்யததின் உருவத்தைப் பெரிதும் ஒததிருக் கினறது இசைவாணர்கள நுணுக நோக்கி, இரண்டிற்கும அமைந்த வேறுபாட் டினைக் கண்டறிவார்களாக

முளரி யாழ

'தொண்டுபடு திவவின் முணடக மலயாழ்' என ஆசிரியமாலையுட் கூறப்பபடட கருவியினை 'முளரி யாழ்' எனப் பெயரிட்டு வழங்குவாம. மலைபடுகடாத்தினுள 'தொடிததிரி வன்ன தொண்டுபடு திவவின்' எனத் தொடங்கி, 'வணர்ந்தேந்து மருப்பின் வள்ளுயிர்ப் பேரியாழ' என முடிகினற அடிகளினுள்ளே பேரியாழ என வழங்கிய யாழ்க் கருவியும, 'தொண்டுபடு திவவின' என்றமையின், முளரி யாழி னைப் போல ஒன்பது நரம்புகளாற் சிறப்பெய்தியது என அறிகின்றும்.

மலைபடுகடாததினுள்ளும, ஆசிரியமாலையினுளளும கூறப்பட்ட ஒன்பது நரமபுக கருவியின் நரம்புகளுக்கு எவ்வணணம் இசை கூடடுதல் வேண்டும் என்ப தனை ஈண்டு ஆராய்வாம்

கருவியின் நரமபுகள் முதல் ஏழினைக் கோடிப்பாலையாக, அஃதாவது, சிராகம் எனப் பண்டையோா வழஙகிய கரகரபபிரியா இராகத்திறகு இசை கூட்டலாம் ஆகவே, ஷட்ஜம், சதுசுருதி ரிஷபம, சாதாரண காநதாரம், சுத்த மத்திமம், பஞ்சமம், சதுசுருதி தைவதம், கைசிகி நிஷாதம் என்னும் ஏழு இசை நரம்புகள் கொண்டதுவே கரகரப்பிரியா மேள மாகும். அடுதத இரண்டு நரமபுகளும மேறறுனத்து ஷட்ஜம், சதுசுருதி ரிஷபம என நிற்பன ஒன்பது நரமபுகளில், முதல் ஏழினையும் எடுகக் கோடிப்பாலை யாகும். முதல் நரமபாகிய ஷட்ஜத்தை விடடு, எட்டாம் நரம்பாகிய ஷட்ஜததை எடுக்க, ரிஷபம முதல் ஏழும் விளரிப்பாலை யாகும் இனி, ரிஷபததை விட்டு, மேற்றுனத்து ரிஷபத்தை எடுகக, காந்தாரம் முதல் ஏழும் மேறசெம்பாலை

யாகும். அதன்மேல் சாதாரண காந்தார நரம்பினை அந்தர காந்தார மாக்க, ஷட்ஜம் முதல் ஏழும் அரிகாம்போதி மேள மாகிய செம்பாலை யாகும் இதனுள் ரிஷபம் முதல ஷட்ஜம் ஈறாகிய ஏழினையும் எடுக்கப், படுமலைப்பாலை ஆகிய நடபயிரவி ராகம் வந் தெய்தும இங்கு முதல் ரிஷப நரம்பை விட்டு, அந்தர காந்தாரம் முதலாக, சது சுருதி ரிஷபம ஈறாக நின்ற ஏழினையும் எடுக்க, செவ்வழிப்பாலை யாகிய சுதததோடி வந்தெய்தும் இனி, கைசிகி நிஷாதத்தைக் காகலி நிஷாத மாக்கி, ஷட்ஜம் முதல ஏழினையும் எடுக்க, அரும்பாலை யாகிய தீரசங்கராபரண மேளம வந்தெய்தும ஆகவே, முளரி யாழில் ஏழு பாலையும வந்தெய்தியவாறு காண்க

5. இக்காலத்தில தென்னாட்டிசையில் வழங்கும் எழுபத்திரண்டு மேளராகங் களின் மூர்ச்சனைகள ; மகரந்தமும் இரத்திஙகாரமும கூறிய காந்தாரக் கிராமத்தின மூர்ச்சனைகள்

6, 12, 31, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 47, 48, 49, 50, 52, 67, 68 என்னும் எண் பெற்ற பதினாறு மேளராகங்களும் தனித்து நிற்பன.

8 ஆவது மேளம, 20, 22, 28, 29, 65 என்னும மேளங்களைத் தனது மூர்ச்சனை களிலே காட்டுவது 9 ஆவது மேளம 35, 56, 66 என்பவற்றையும், 10 ஆவது மேளம 23, 26, 64 என்பவற்றையும், 14 ஆவது மேளம 21, 58, 71 என்பவற்றையுந் தருவன

2 ஆவது மேளம் 19, 53 ஐயும, 3 ஆவது மேளம் 54, 55 ஐயும, 7 ஆவது மேளம 17, 63 ஐயும, 15 ஆவது மேளம் 57, 72 ஐயும், 16 ஆவது மேளம் 27, 59ஐயும், 30 ஆவது மேளம 34, 44 ஐயும தருவன

எஞ்சிய இருபது மேளங்களும பின்வருமாறு இவ்விரண்டாக இணைந்து நிற்பன : 1–51, 4–25, 5–61, 11–62, 13–69, 18–43, 24–32, 33–60, 36–45, 46–70.

தனித்து நின்ற பதினாறு மேள ராகஙகளு மொழிய எஞ்சிய ஐம்பத்தாறும் இருபது மேளங்களில் அமைந்து நின்ற தன்மையைக் காட்டுவாம பின்வரும அட்டவணைகளிற குறித்த எண்கள் இசை வீடுகளை யுணர்த்துவன

1-ஸ, 2-ரி, 3-க, 4-கி, 5-ம, 6-மி, 7-ப, 8-த, 9-தி, 10-ந, 11-நி சுத்தகாந்தாரம் சதுசுருதி ரிஷப வீட்டில நிற்பதாதலின், அதனையும (ரி) இறை குறிக்கலாம். அவ் வண்ணமே சாதாரண காந்தாரத்தை யுணாத்தும் (க) ஷட்சுருதி ரிஷபத்தையுங் குறிக்கும் இவ்வண்ணமே சது சுருதி தைவதத்தைக் குறிக்கும் (தி) சுதத நிஷாதத்தையுங குறிக்கும். கைசிகி நிஷாதமாகிய (ந) ஷட்சுருதி தைவதத்தையும் குறிக்கும

கிரகசுவர மாற்றத்தைக் கணிக்கும் முறையினை 8 ஆவது மேளததில் வைதது்க் காட்டுவாம் இம மேளத்தி னுருவமும் அதிற் பிறக்கும் மூர்ச்சனைகளி னுருவமும்

பின்வருவன

ஷட்ஜாதி	0	1	3	5	7	8	10	12						
ரிஷபாதி		1	3	5	7	8	10	12	13					
காந்தாராதி			3	5	7	8	10	12	13	15				
மத்திமாதி				5	7	8	10	12	13	15	17			
பஞ்சமாதி					7	8	10	12	13	15	17	19		
தைவதாதி						8	10	12	13	15	17	19	20	
நிஷாதாதி							10	12	13	15	17	19	20	22

முதலில் நினற எண்களை அவ்வந் நிரலி லுளள அனைததிலும் கழிததுப் பெறற ஷட்ஜாதி மூர்சசனைகளும், அவற்றிற் கியைந்த சுவர வரிசைகளும், அவை யுணாத்தும இராகங்களும் பின்வருவன

0	1	3	5	7	8	10	12	ச ர க ம ப த ந ச	(8)	ஹநுமத்தோடி
0	2	4	6	7	9	11	12	ச ரி கி ம ப தி நி ச	(65)	மேசகல்யாணி
0	2	4	5	7	9	10	12	ச ரி கி ம ப தி ந ச	(28)	ஹரிகாம்போதி
0	2	3	5	7	8	10	12	ச ரி க ம ப த ந ச	(20)	நடபைரவி
0	1	3	5	6	8	10	12	ச ர க ம மி த ந ச		சுத்ததோடி
0	2	4	5	7	9	11	12	ச ரி கி ம ப தி நி ச	(29)	தீரசங்கராபரணம
0	2	3	5	7	9	10	12	ச ரி க ம ப தி ந ச	(22)	கரஹரப்பிரியா

0	1	3	5	7	8	11	12	(9)ச
0	2	4	6	7	10	11	12	(66)ரி
0	2	4	5	8	9	10	12	
0	2	3	6	7	8	10	12	(56)ம
0	1	4	5	6	8	10	12	
0	3	4	5	7	9	11	12	(35)த
0	1	2	4	6	8	9	12	

0	1	3	5	7	9	10	12	(10)ச
0	2	4	6	8	9	11	12	
0	2	4	6	7	9	10	12	(64)க
0	2	4	5	7	8	10	12	(26)ம
0	2	3	5	6	8	10	12	
0	1	3	4	6	8	10	12	
0	2	3	5	7	9	11	12	(23)நி

0	1	4	5	7	8	10	12	(14)ச
0	3	4	6	7	9	11	12	(71)ரி
0	1	3	4	6	8	9	12	
0	2	3	5	7	8	11	12	(21)ம
0	1	3	5	6	9	10	12	
0	2	4	5	8	9	11	12	
0	2	3	6	7	9	10	12	(58)நி

0	1	2	5	7	8	10	12	(2)ச
0	1	4	6	7	9	11	12	(53)ரி
0	3	5	6	8	10	11	12	
0	2	3	5	7	8	9	12	(19)ம
0	1	3	5	6	7	10	12	
0	2	4	5	6	9	11	12	
0	2	3	4	7	9	10	12	

0	1	2	5	7	8	11	12	(3)ச
0	1	4	6	7	10	11	12	(54)ரி
0	3	5	6	9	10	11	12	
0	2	3	6	7	8	9	12	(55)ம
0	1	4	5	6	7	10	12	
0	3	4	5	6	9	11	12	
0	1	2	3	6	8	9	12	

0 1 3 5 7 8 9 12 (7)ச
0 2 4 6 7 8 11 12 (63)ரி
0 2 4 5 6 9 10 12
0 2 3 4 7 8 10 12
0 1 2 5 6 8 10 12
0 1 4 5 7 9 11 12 (17)த
0 3 4 6 8 10 11 12

0 1 4 5 7 9 10 12 (16)ச
0 3 4 6 8 9 11 12
0 1 3 5 6 8 9 12
0 2 4 5 7 8 11 12 (27)ம
0 2 3 5 6 9 10 12
0 1 3 4 7 8 10 12
0 2 3 6 7 9 11 12

0 1 2 5 7 8 9 12 (1)ச
0 1 4 6 7 8 11 12 (51)ரி
0 3 5 6 7 10 11 12
0 2 3 4 7 8 9 12
0 1 2 5 6 7 10 12
0 1 4 5 6 9 11 12 (வசந்தா)
0 3 4 5 8 10 11 12

0 1 2 5 7 9 11 12 (5)ச
0 1 4 6 8 10 11 12
0 2 5 7 9 10 11 12
0 2 4 6 7 8 9 12 (61)ம
0 2 4 5 6 7 10 12
0 2 3 4 5 8 10 12
0 1 2 3 6 8 10 12

0 1 4 5 7 8 9 12 (13)ச
0 3 4 6 7 8 11 12 (69)ரி
0 1 3 4 5 8 9 12
0 2 3 4 7 8 11 12
0 1 2 5 6 9 10 12
0 1 4 5 8 9 11 12
0 3 4 7 8 10 11 12

0 2 3 5 7 10 11 12 (24)ச
0 1 3 5 8 9 10 12
0 2 4 7 8 9 11 12
0 2 5 6 7 9 10 12
0 3 4 5 7 8 10 12 (32)ப
0 1 2 4 5 7 9 12
0 1 3 4 6 8 11 12

0 1 4 5 7 8 11 12 (15)ச
0 3 4 6 7 10 11 12 (72)ரி
0 1 3 4 7 8 9 12
0 2 3 6 7 8 11 12 (57)ம
0 1 4 5 6 9 10 12
0 3 4 5 8 9 11 12
0 1 2 5 6 8 9 12

0 2 4 5 7 10 11 12 (30)ச
0 2 3 5 8 9 10 12
0 1 3 6 7 8 10 12 (44)க
0 2 5 6 7 9 11 12
0 3 4 5 7 9 10 12 (34)ப
0 1 2 4 6 7 9 12
0 1 3 5 6 8 11 12

0 1 2 5 7 9 10 12 (4)ச
0 1 4 6 8 9 11 12
0 3 5 7 8 10 11 12
0 2 4 5 7 8 9 12 (25)ம
0 2 3 5 6 7 10 12
0 1 3 4 5 8 10 12
0 2 3 4 7 9 11 12

0 1 3 5 7 9 11 12 (11)ச
0 2 4 6 8 10 11 12
0 2 4 6 8 9 10 12
0 2 4 6 7 8 10 12 (62)ம
0 2 4 5 6 8 10 12
0 2 3 4 6 8 10 12
0 1 2 4 6 8 10 12

0 1 4 5 7 10 11 12 (18)ச
0 3 4 6 9 10 11 12
0 1 3 6 7 8 9 12 (43)க
0 2 5 6 7 8 11 12
0 3 4 5 6 9 10 12
0 1 2 3 6 7 9 12
0 1 2 5 6 8 11 12

0 3 4 5 7 8 11 12 (33)ச
0 1 2 4 5 8 9 12
0 1 3 4 7 8 11 12
0 2 3 6 7 10 11 12 (60)ம
0 1 4 5 8 9 10 12
0 3 4 7 8 9 11 12
0 1 4 5 6 8 9 12

0	3	4	5	7	10	11	12	(36)ச
0	1	2	4	7	8	9	12	
0	1	3	6	7	8	11	12	(45)க
0	2	5	6	7	10	11	12	
0	3	4	5	8	9	10	12	
0	1	2	5	6	7	9	12	
0	1	4	5	6	8	11	12	(சொஹேனி)

0	1	3	6	7	9	10	12	(46)ச
0	2	5	6	8	9	11	12	
0	3	4	6	7	9	10	12	(70)க
0	1	3	4	6	7	9	12	
0	2	3	5	6	8	11	12	
0	1	3	4	6	9	10	12	
0	2	3	5	8	9	11	12	

இம் மூர்ச்சனைகள் பழந் தமிழ்ப் பாலைகள்போல வட்டமாக அமைந்து நிற்ற லின், ஒரு தொடரில் வருகிற ஏழு மூர்ச்சனைகளில் விரும்பிய எதையும் ஷட்ஜ ஸ்தானத்தில் வைக்கலாம் மற்ற ஆறும் அதினின்று அடைவே தோன்றுவன. உதாரணமாக, 10 ஆவது மேளமாகிய நாடகப்பிரியாவிலிருந்து (64) வாசஸ்பதியும், (26) சாருகேசியும், (23) கௌரிமனோகரியும் தோற்றுவ எனக் காட்டினும். வாசஸ் பதியை ஷட்ஜ ஸ்தானத்தில் வைக்க ஏனைய மூன்றும் அடைவே தோற்றுவன.

ஷட்ஜாதி	0	2	4	6	7	9	10	12	(64) வாசஸ்பதி						
ரிஷபாதி		2	4	6	7	9	10	12	14	(26) சாருகேசி					
காந்தாராதி			4	6	7	9	10	12	14	16					
மத்திமாதி				6	7	9	10	12	14	16	18				
பஞ்சமாதி					7	9	10	12	14	16	18	19	(23) கௌரிமனோஹரி		
தைவதாதி						9	10	12	14	16	18	19	21	(10) நாடகப்பிரியா	
நிஷாதாதி							10	12	14	16	18	19	21	22	

(64) வாசஸ்பதி மத்திமாதி யானல, (26) சாருகேசி பஞ்சமாதி யாகவும, (23) கௌரிமனோகரி ஷட்ஜாதி யாகவும், (10) நாடகப்பிரியா ரிஷபாதி யாகவும் நிற்பன

காந்தாரகிராமம

பழந்தமிழிசை மரபிலே தாரம் முதலிசையாகக கொள்ளப்பட்டது.

> தாரதது டோன்றும் உழையுழை யுட்டோனறும
> ஒருங குரலகுரலி னுட்டோன்றிச—சேருமிளி
> யுடடோன்றுந துதகத்துட் டோன்றும விளரியுட்
> கைக்கிளை தோன்றும பிறப்பு

என்றபடி கிளை மரபாகத் தோன்றிய ஏழும்,

> துலைநிலைக் குரலும தனுநிலைத துத்தமும
> நிலைபெறு கும்பதது நேர்கைக் கிளையும
> மீனத துழையும விடைநிலத் திளியும
> மானக் கடகதது மனனிய விளரியும்
> அரியிடைத் தாரமும் அணைவுறக் கொளலே

என்ற விதிக்கியைய நிற்கும் நிலையே தாரக்கிரமம் எனப்பட்டது. இதனை வைத்து உறழுமிடத்து இயல்பாகவே தோன்றிய துத்த, விளரி, குரல், இளிக் கிரமங்களிலே

முன்னைய விரண்டும் பின்னைய விரண்டின் எதிர் நிரலிறையாக அமைந்தன. இவை தோன்றிய அடைவு, பெற்று நடந்த அலகுகள் என்னும் இவற்றையெல்லாம் பாலைத் திரிபியல், 5 ஆம் பிரிவாக, ௩௰௪ முதல் ௩௨௰ வரையுள்ள பக்கங்களிலே விரித்துக் கூறினும். தாரக்கிரமம் வழக்கற்றபின் எழுந்த வடமொழிப் பரதம் அதனைக் குறிப்பிட்டிலது. குறிப்பிடாதொழியவே, ஏனைய கிரமங்களின் அலகுநிலைக்குக் காரணங் காட்டல அந்நூல வகுத்தோருக்கு முடியாத தாகிவிட்டது. அங்ஙன மாதலின், ரிஷி மூலம் நதி மூலம் போலக் 'கிராம' மூலமும் ஆராய்ச்சிக் கெட்டாப் பொருளாக அவர்தம்மால் கருதப்பட்டது. வடமொழிப் பரத நூலாசிரியருக்குப் பின் தோன்றிய மகரந்த நூலாசிரியர், தாரக்கிரமம் எனவொன்று முனனுளில் இருந்து வழக்கொழிந்ததெனக் கேள்வியுற்றுப்போலும், காந்தாரக்கிரமம் தேவலோகத்துக்குச் சென்றுவிட்டது எனருர். திரிலோக சஞ்சாரியாகிய முனிபுங்கவரின் பெயரினைப் புனைந்த இப்பெரியார், 'கவாபடு பொருண்மொழி'யா யமைந்த ஒரு சூத்திரத்தி னுள்ளே வானபுகுந்த காந்தாரக் கிராமத்தின் இலக்கணத்தினைப் பொதிந்து வைத்தார். 'முன்னோர் மொழி பொருளே யன்றி யவர் மொழியும் பொன்னே போற் போற்று' மரபினிலே, இரத்தினுகர நூலாசிரியராகிய சார்ங்கதேவர் மகரந்த உரையினை வழிமொழிந்து, தமது நூலினுளளுஞ் சூத்திரஞ் செய்து வைத்தார். இவர் நூலினைப் பின்பற்றி, Fox Strangways எனப் பெயரிய மேனுட்டறிஞர், Music of Hindostan என்னும் நூலினுள்ளே, வடமொழி நூலுரைத்த காந்தாரக் கிராமத்தின் உருவத்தினை ஒருவாறு நிச்சயிக்கினருர். அவர் கொடுக்கும் கணக்கினை ஆராய்வாம். இவ்வாசிரியர், இடைக்காலத்து வழக்கினைப் பின்பற்றி, 4 சுருதி $\frac{9}{8}$, 3 சுருதி $\frac{10}{9}$, 2 சுருதி $\frac{16}{15}$ எனக் கொளகினருர். காந்தாரக் கிராமத்திற்கு இவர் தரும் நிரல்,

4 3 3 3 4 3 2

என நின்றது.

இவர் குறித்த அசைவெண் விகிதங்களை வைத்துப் பெருக்கித் தானத்திடை விகிதத்தைக் காண்பாம.

$$\frac{9}{8}\times\frac{10}{9}\times\frac{10}{9}\times\frac{10}{9}\times\frac{9}{8}\times\frac{10}{9}\times\frac{16}{15}=\frac{500}{243}=2\frac{14}{243}$$

தானத்திடை விகிதம் '2' என நிற்றல் வேண்டும். அவ்வாறு நில்லாமையின், சுருதிகட்குக் கொண்ட அசைவெண் விகிதங்கள் தவறெனபது தெளிவாகின்றது. தமிழ் முன்னோர்கள் கண்ட ஐந்து கிரமங்களினும் அமையாத இந்நிரலுக்கு 42 அலகினுள் ஒன்றினைச் சேர்த்துக்கொளவது இன்றியமையாத தாயிற்று. நட்பு 3 க்கு 75.64 என அசைவெண் விகிதம் கொள்ளலாமென்பது இவ்வியலின் முதற் பிரிவினுற் றெளிவாகும். இதன் சதவிலக்கம் 274. கிரமத்தினுள் வரும் 3க்கு 16·15 என்னும் அசைவெண் விகிதமும், 112 என்னும் சத விலக்கமும், 2க்கு 10·9 என்னும் அசைவெண் விகிதமும், 182 என்னும் சத விலக்கமும், 4க்கு 9.8 என்னும் அசைவெண் விகிதமும், 204 என்னும் சத விலக்கமும் பொருந்துமென அறிவாம்.

4 3 3 3 4 3 2

என்பன அலகுகள்.

இவற்றுக்கு இயைந்த சத விலக்கங்களின் மொத்த மதிப்பு,

$$204+112+274+112+204+112+182=1200$$

அசைவெண் விகிதங்களின் பெருக்கம்,

$$\frac{9}{8} \times \frac{16}{15} \times \frac{75}{64} \times \frac{16}{15} \times \frac{9}{8} \times \frac{16}{15} \times \frac{10}{9} = 2$$

சத விலக்கங்களும் அசைவெண் விகிதங்களும் விதிக்கியைய வமைந்தன வாதலின், இந் நிரலினைச் சுருதி வீணையி லிசைத்து ஏழு மூர்ச்சனைகளைப் பெறலாம்

4 3 3 3 4 3 2

என்னும் நிரலுக்கு அமைந்த அலகு நிலைகள்,

0	4	7	10	13	17	20	22
ச	ரி	க	மி	ப	தி	ந	ச

என நிற்பன

இந் நிரல் வேங்கடமகி வகுத்த 'சிம்மாரவம்' என்னும் 58 ஆம் மேளத்தினைக் குறிக்கும். இதனை இக்காலத்தார் 'ஹேமவதி' என்பார். இதனை இசைத்து மூர்ச்சனைகள் கொள்ளுமிடத்து, ச, மி நட்பு நரம்பில் நிற்பன. ரி க ப தி ந கிளை நரம்பில் நிற்பன. இம் மேளமானது, 1500 ஆண்டுகள்வரை 'சுத்தமேளம்' என வழங்கப்பட்ட ஸ்ரீராக (கரஹரப்பிரியா) மேளத்தின் பிரதி மத்திம உருவாகும்.

மேற் செல்லுமுன் சத விலக்கங்களையும், அசைவெண் விகிதங்களையும் தனித் தனி வைத்து மூர்ச்சனைகளின் உருவங்களைப் பெறுவாம்.

அலகுகள்

4	3	3	3	4	3	2
3	3	3	4	3	2	4
3	3	4	3	2	4	3
3	4	3	2	4	3	3
4	3	2	4	3	3	3
3	2	4	3	3	3	4
2	4	3	3	3	4	3

அலகு நிலைகள்

0	4	7	10	13	17	20	22
0	3	6	9	13	16	18	22
0	$\underline{3}$	6	10	13	15	19	22
0	3	7	$\underline{10}$	12	16	19	22
0	4	7	9	13	16	19	22
0	3	5	9	12	15	18	22
0	2	6	9	$\underline{12}$	15	19	22

நடாருக்க

அலகுகளின சதவிலககங்கள

204	112	274	112	204	112	182
112	274	112	204	112	182	204
274	112	204	112	182	204	112
112	204	112	182	204	112	274
204	112	182	204	112	274	112
112	182	204	112	274	112	204
182	204	112	274	112	204	112

அலகுநிலைகளின சதவிலககஙகள

0	204	316	590	702	906	1018	1200
0	112	386	498	702	814	996	1200
0	<u>274</u>	386	590	702	884	1088	1200
0	112	316	<u>428</u>	610	714	<u>926</u>	1200
0	204	316	498	702	814	1088	1200
0	112	294	498	610	884	996	1200
0	182	386	498	<u>772</u>	884	1088	1200

மேலே கீழ்க கோடிடடுக் காடடப்படடவை நாற்பததிரண்டு சுருதிகளில் வருவன அவற்றின் அலகுநிலை, அசைவெண் விகிதம, சத விலக்கம் என்னு மிவற் றைக் கீழே தருகின்றும

நட்பு அலகுநிலை	நட்பு அசைவெண விகிதம	நட்பு சதம	கிளை அலகுநிலை	கிளை அசைவெண விகிதம	கிளை சதம
3	75 · 64	274	19	128 : 75	926
12	25 16	772	10	32 25	428

ஒரே நிரலி லுள்ள அலகுகளின் தொகை, $(3+19=22,\ 12+10=22)$ 22 ஆதலை யும், அசைவெண் விகிதங்களின் பெருக்கம, $(\frac{75}{64} \times \frac{128}{75} = 2,\ \ \frac{25}{16} \times \frac{32}{25} = 2)$, தானத் திடை விகிதமாகிய 2 ஆதலையும், சத விலக்கங்களின் தொகை, $(274+926=1200,\ 772+428=1200)$, 1200 ஆதலையும் நோககுக

மேலே காட்டிய நிரலகளுள, முதல் நிரல 58 ஆம மேளததைக் குறிக்குமென மேலே காட்டினும். இரண்டாம் நிரல வசநத பைரவி யென்னும 14 ஆம் மேளத் தைக் குறிக்கும். இதனை இக் காலத்தார வகுளாபரணம என்பர். ஐந்தாம் நிரல் ஆகிரி யெனனும 21 ஆம் மேளத்தைக் குறிப்பது. இதனை இக்காலததார் கீரவாணி என்பர். 14 ஆம் மேளத்தைச் சுருதி வீணையில் வைக்குமபொழுது, ச ரி க ம ந என்னும் ஐந்தும் நட்பு நரம்பில வருவன. ப த கிளை நரம்பில வருவன 21 ஆம் மேளத்தை இசைககும்போது, ச ம நி என்னும் மூன்றும் நட்பு நரம்பில வருவன. ரி க ப த என்னும் நான்கும் கிளை நரம்பில வருவன சுருதி வீணை யல்லாத பிற வீணைகளில் இவற்றின் சுதத வுருவததை யறிய முடியாது

6 அலங்காரங்கள

சங்கீத பாரிஜாத நூலாசிரியராகிய அஹோபல பண்டிதர் நரம்புக் கருவிகளை வாசிப்போர்க்குப் பெரிதும் பயனளிக்கின்ற அலங்காரங்களை விரித்துக் கூறுகின்றார். அவற்றை உளங்கொளப் புகுமுன் அழகுக்கலை யனைத்தினுக்கும் பொதுவாகிய சில இலக்கணங்களை ஆராய்ந்தறிவாம்.

அகர முதல் னகர விறுவாகிய முப்பதும், சார்ந்துவரன் மரபினவாகிய மூன்றும் என்னும் முப்பத்து மூன்று எழுத்துக்களைத் தொழிற்படுத்துதலினாலே, இயற்றமிழானது, பொருள் பொதிந்த சொற்களை ஆக்கி, அவை கருவியாகப் பாரகாவியங்களையும், நீதி நூல்களையும் வகுத்து, இம்மை மறுமைப் பயனளிக்கின்றது.

ச ரி க ம ப த நி என்னும் ஏழு ஓசை கருவியாக இசைத் தமிழானது ஏழு பெரும் பாலைகளை வகுத்து, அவை நிலைக்களமாக நாற்றுமூன்று பண்களைப் பிறப்பித்து, அவைதமது விரிவாகப் பதினோராயிரத்துத் தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்று எனனுந் தொகையின வாகிய ஆதியிசைகளை யமைத்து, இம்மை யின்பமும், தேவர்ப் பராவுதலா னெய்தும் மறுமை யின்பமும் பெறுமாறு செய்கின்றது.

நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்னும் மெய்ப்பாடுகளை நிலைக்களமாகக் கொண்டு, உள்ளத் துணர்வினானும், உடலுறுப்பினாலும், மொழித் திறத்தினாலும், நடையுடையினாலும் (இவற்றை, முறையே, சாத்விக, அங்கிக, வாசிக, ஆகாய அவிநயங்க ளென வடமொழிப் பரதங் கூறும்) அவைதம்மைத் தொழிற்படுத்தி, இரு வகைக் கூத்து, பத்து வகை நாடகம் என்னு மிவற்றைத் தோற்றுவித்து, நாடகத் தமிழ் உள்ளத்திற்கு உவகை யளிக்கின்றது.

குரு, லகு என நின்ற இரு வகை யசைகள் நிலைக்களமாகத் தோன்றிய விருத்த விகற்பங்கள் ஆயிரக் கணக்காகப் பெருகின்றன. கோடு, வட்டம், முக்கோணம் ஆகிய மூன்று மூல வடிவங்களினின்று தோன்றிய உருக்கள் எண்ணிறந்தன. எல்லா வகையான வண்ணங்களும் அமைந்த அழகிய படங்களை அச்சியற்றுவோர் பயன்படுத்தும் நிறங்கள், நீலம், மஞ்சள், சிவப்பு என்னும் மூன்றுமே யாம்.

இவ்வாறு ஆராயுமிடத்துக், கண்ணினாலும், செவியினாலும், உள்ளத்தினாலும் உணர்ந்து இன்புறற்பால வாய அழகுக் கலை யுருக்க ளெல்லாம் ஒரு சில மூல வுருக்கள் காரணமாகத் தோன்றினறன வென்பது தெளிவாகின்றது.

உருக்களை ஆக்கிக்கொள்ளும் முறையினைக் கூறும் நூல்கள் பொது வியல்புகளை வகுத்துக் காட்டுவன. புலவன், இசையோன், கூத்தன், ஓவிய னென்று இன்னோர், தமது சொந்த ஆற்றலினாலே, நுண்ணிய விகற்பங்களைத் தோற்றுவித்துச், செம்மை நலஞ் சான்ற உருக்களைப் பெருக்குதலினாலே அழகுக் கலைகள் விருத்தி யடைகின்றன.

பிறகாலத்தாரால் துறை, தாழிசை, விருத்தம் என வகுக்கப்பட்ட பாவினங்கள் பெரிதும் இசைத் தமிழ்ப் பால வாதலின், இயற் றமிழ் கூறப் புகுந்த ஆசிரியர் தொலகாப்பியனார், அவை யனைத்தினையும், அவைதம்முள அடங்காத சிலவற்றை யும, ஒரு பிழம்பாகக, 'கொச்சக வொருபோ கெனக் கூறியமைந்தார குறித்த மூன்றினு ளொன்ருகிய விருத்தமானது, கம்பர், சேக்கிழார், வில்லிபுத்தூரா என்னும் உத்தமக கவிகளது கையிலே, எத்தனையோ பலவாகிய அழகிய உருவங்களைப் பெற் றுத், தனிச் சிறப்புடையதாக விளங்குகின்றது விருத்தத்தின் ஒரு பிரிவாகிய வண்ண விருத்தம், அருணகிரிநாதரது இசையொடு மருவிய அருட் புலமை காரண மாக, ஆயிரக் கணக்கான அழகிய உருவங்களைப பெற்றுநிறகிறது

இவ்வாறு நோக்குமிடத்துப், புததம்புதிய உருவங்களைப் படைத்துத் தருதலே கவிஞர் முதலிய அழகுக் கலையோ ரியற்றுதற் குரிய அருந் தொழில் என்பது புலனு கின்றது. மரபுபட்டு வந்த உருவஙகளிற் பயின்றோர், நுண்ணுணா வுடையராயின, புதிய உருவங்களை எளிதின அமைப்பர். முன் னிருந்து இறந்துபட்ட உருவங்களை ஆராய்ந்து கண்டறிதறகும், அததகைய பயிற்சியும, நுண்ணுணாவும் வேண்டப் படுபவே யாம்.

அஹோபலர் வகுததுக் காட்டிய இசை யுருவங்களை எழுதப் புகுவாம எழுது மிடத்து, 'ஜ ஷ ஸ ஹ க்ஷ எனத தமிழ் வழக்கிற் கலந்துளள வட வெழுததுக்களை உருத் திரியாது கைக்கொண்டும, ஏனைய எழுத்துக்களை வட மொழி யாக்க விதிகட கியையத் திரிததும் எழுதுவாம.' ஓரிடத்தில ஸ்யோக எனபதை ஒலியொற்றுமை பற்றி ஸ்யோகம் எனக் கொண்டாம்

1. பதரிம

ஸ ரி ஸ   ரி க ரி   க ம க   ம ப ம
ப த ப   த நி த   நி ஸ நி   ஸ நி ஸ

2. நநதம்

ஸஸ ரிரி ஸஸ   ரிரி கக ரிரி
கக மம கக   மம பப மம
பப தத பப   தத நிநி தத
நிநி ஸஸ நிநி   ஸஸ நிநி ஸஸ

3 ஜிதம

ஸ க ரி ஸ   ரி ம க ரி   க ப ம க
ம த ப ம   ப நி த ப   த ஸ நி த

4. ஸோமம

ஸ்ஸ கக ரிரி ஸஸ   ரிரி மம கக ரிரி
கக பப மம கக   மம தத பப மம
பப நிநி தத பப   தத ஸஸ நிநி தத

5 ஸ்ரீவம்

ஸ க ரி க ம க ரி ஸ ரி ம க ம ப ம க ரி
க ப ம ப த ப ம க ம த ப த நி த ப ம
ப நி த நி ஸ நி த ப

6 பாலம்

ஸ க ரி ம ம க ரி ஸ ரி ம க ப ப ம க ரி
க ப ம த த ப ம க ம த ப நி நி த ப ம
ப நி த ஸ ஸ நி த ப

7 பிரகாசம

ஸஸ ரிரி கக மகரி கரிஸ
ரிரி கக மம பமக மகரி
மம பப தத நிதப தபம
பப தத நிநி ஸநித நிதப

8 விஸ்தீரணம்

ஸா ரீ கா மா பா தா நீ ஸா

9. நிஷ்காஷம்

ஸஸ ரிரி கக மம பப தத நிநி ஸஸ

10 காந்திரவர்ணம்

ஸ ஸ ஸ ரி ரி ரி க க க ம ம ம
ப ப ப த த த நி நி நி ஸ ஸ ஸ
ஸ ஸ ஸ ஸ ரி ரி ரி ரி க க க க ம ம ம ம
ப ப ப ப த த த த நி நி நி நி ஸ ஸ ஸ ஸ

11. விந்து

ஸா ஸா ஸா ரி ரீ ரீ ரீ க கா கா கா ம மா மா மா ப
பா பா பா த தா தா தா நி நீ நீ நீ ஸ

12 ஹலிதம்

ஸ ஸரி ஸ ரி க ஸ ரி க ம ஸ ரி க ம ப
ஸ ரி க ம ப த ஸ ரி க ம ப த நி ஸ ரி க ம ப த நி ஸ

அல்லது

ஸ ரிரி க க க ம ம ம ம ப ப ப ப ப
த த த த த த நி நி நி நி நி நி நி ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ ஸ

13. பிரேஙகிதம

ஸாரீ ரீகா காமா மாபா பாதா தாநீ நீஸா

14 ஆக்ஷிபதம

ஸஸகக ரிரிமம ககபப மமதத பபநிநி ததஸஸ

15 ஸநதிபரசசாதநம

ஸரிகா ரிகமா கமபா மபதா பதநீ தநிஸா

16. உதகிதம

ஸஸரிகா ரிரிகமா ககமபா மமபதா பபதநீ ததநிஸா

17 உதவாஹிதம

ஸ ஸ ஸ ஸ ரி ரி க ம   ரி ரி ரி ரி க க ம ப
க க க க ம ம ப த   ம ம ம ம ப ப த நி
ப ப ப ப த த நி ஸ

18 திரிவாணம

ஸ ரி க க க   ரி க ம ம ம   க ம ப ப ப
ம ப த த த   ப த நி நி நி   த நி ஸ ஸ ஸ

19. பிருதகவேணி

ஸஸஸ ரிரிரி ககக   ரிரிரி ககக மமம
ககக மமம பபப   மமம பபப ததத
பபப ததத நிநிநி   ததத நிநிநி ஸஸஸ

[8 முதல 19 வரையு முள்ள பன்னிரண்டினையும அவரோஹணததிலுங் கொள்க அவரோஹணக கிரமங்களைக் கற்போர் முறைப்படி எழுதிக் கொள்ள லாம் இவை 20 முதல் 31 வரையு முள்ள எண்களைப பெறுவ.]

32 மநதிராதி

ஸ ரி க ம   ம க ரி ஸ   ஸ ரி க ரி   ஸ ரி க ம
ரி க ம ப   ப ம க ரி   ரி க ம க   ரி க ம ப
க ம ப த   த ப ம க   க ம ப ம   க ம ப த
ம ப த நி   நி த ப ம   ம ப த ப   ம ப த நி
ப த நி ஸ   ஸ நி த ப   ப த நி த   ப த நி ஸ

33 மநதிரமதயம

ஸ க ரி க   ம க ரி க   ரி க ரி ஸ   ஸ ரி க ம
ரி ம க ம   ப ம க ம   க ம க ரி   ரி க ம ப
க ப ம ப   த ப ம ப   ம ப ம க   க ம ப த
ம த ப த   நி த ப த   ப த ப ம   ம ப த நி
ப நி த நி   ஸ நி த நி   த நி த ப   ப த நி ஸ

34 மந்திராந்தம்

ஸஸ ரிரி கக மக ரிக ரிஸ
ரிரி கக மம பம கம கரி
கக மம பப தப மப மக
மம பப தத நித பத பம
பப தத நிநி ஸநி தநி தப

35 பிரஸ்தாரம

ஸம ரிப கத மநி பஸ

36. பிரஸாதம்

ஸரி ஸரி ஸரி கரி ரிக ரிக ரிக மக
கம கம கம பம மப மப மப தப
பத பத பத நித தநி தநி தநி ஸநி

37 வியாவிருத்தம்

ஸகரிம ஸரிகம ரிமகப ரிகமப
கபமத கமபத மதபநி மபதநி
பநிதஸ பதநிஸ

38 சலிதம்

ஸகரிக மரிகஸ ஸரிகம
ரிமகப பகமரி ரிகமப
கபமத தமபக கமபத
மதபநி நிபதம மபதநி
பநிதஸ ஸதநிப ஸநிதப

39 பரிவர்த்தம

ஸகமரி ரிமபக கபதம
மதநிப பநிஸத தஸரிநி

(நூற் பதிப்பிலே ஈற்றுச சீர் 'தஸரிஸ' எனத் தரப்பட்டிருக்கிறது)

40 ஆக்ஷேபம்

ஸரிக ரிகம கமப பமத மதநி தநிஸ

41. விந்து

ஸா ஸா ஸாரிஸா கா ரீ ரீ ரீகரீ மா
கா கா காமகா பா மா மா மாபமா தா
பா பா பாதபா நீ தா தா தாநிதா ஸா

42. உத்வாஹிதம

ஸரிகரி ரிகமக கமபம
மபதப பதநித தநிஸநி

(மேலே 11 விந்து, 17. உத்வாஹிதம் எனப் பெயரெய்தி நின்றன வாதலின், இங்குக் கூறிய இரண்டும் அவற்றின் விகற்ப மெனக் கொள்ளவேண்டி யிருக்கிறது.)

43. ஊர்மமி

ஸ மமம ஸம ரி பபப ரிப க தததக கத
ம நிநிநி மநி ப ஸஸஸ பஸ

44. ஸமம

ஸரிகம மகரிஸ ஸரிகம
ரிகமப பமகரி ரிகமப
கமபத தபமக கமபத
மபதநி நிதபம மபதநி
பதநிஸ ஸநிதப பதநிஸ

45. பிரேங்கம

ஸஸமம ரிரிபப ககதத மமநிநி பபஸஸ

46 நிஷ்கூஜிதம

ஸம ஸம ஸரிகம ரிப ரிப ரிகமப
கத கத கமபத மநி மநி மபதநி
பஸபஸ பதநிஸ

47. ஸயேநம

ஸரி ஸக ஸம ஸப ஸத ஸநி ஸஸ
ரிக ரிம ரிப ரித ரிநி ரிஸ
கம கப கத கநி கஸ
மப மத மநி மஸ
பத பநி பஸ
தநி தஸ
நிஸ

48. கிரமம

ஸ ரி ரி க க ம ரி க க மமப
க ம ம ப ப த ம ப ப த தநி
பதத நிநிஸ

49 உத்காடிதம்

ஸக ஸக ஸரிகம ரிம ரிம ரிகமப
கப கப கமபத மத மத மபதநி
பநி பநி பதநிஸ

50 ரஞ்ஜிதம

ஸக ரிக ஸரிகம ரிம கம ரிகமப
கப மப கமபத மத பத மபதநி
பநிதநி பதநிஸ

51 ஸந்நிவருத்தம்

ஸரிக ரிகம கரிஸ ரிகம
ரிகம கமப மகரி கமப
கமப மபத பமக மபத
மபத பதநி தபம பதநி
பதநி தநிஸ நிதப தநிஸ

52. பிரவிருத்தகம்

மேலே ஸந்நிவிருத்தத்திற்குத் தந்த ஸ்வரங்களை இரட்டித்து எழுதிக்கொள்க.

53 வேணு

ஸமகம ஸரிகம ரிபமப ரிகமப
கதபத கமபத மநிதநி மபதநி
பஸநிஸ பதநிஸ

54 லலிதஸ்வரம்

ஸஸ மம கக ரிஸ ஸரிகரி ஸரிகம
ரிரி பப மம கரி ரிகமக ரிகமப
கக தத பப மக கமபம கமபத
மம நிநி தத பம மபதப மபதநி
பப ஸஸ நிநி தப பதநித பதநிஸ

55 ஹுங்காரம்

ஸஸ பப ரிரி தத கக நிநி மம ஸஸ

56 ஹலாதமாநம்

ஸமகரி ரிபமக கதபம மநிதப பஸநித

57. அவலோஹிதம்

ஸஸஸ மமம ரிரிரி பபப ககக ததத
மமம நிநிநி பபப ஸஸஸ

58 இந்திரநீலம

ஸரி கம கரி ஸரிகரி ஸரிகம
ரிக மப மக ரிகமக ரிகமப
கம பத பம கமபம கமபத
மப தநி தப மபதப மபதநி
பத நிஸ நித பதநித பதநிஸ

59 மஹாவஜ்ரம

ஸரி கரி ஸரி ஸரிகம ரிக மக ரிக ரிகமப
கம பம கம கமபத மப தப மப மபதநி
பத நித பத பதநிஸ

60 நிரததோஷம

ஸரி ஸரி கம ரிக ரிக மப
கம கம பத மப மப தநி
பத பத நிஸ

61 ஸீரம

ஸரி ஸரிக ஸரிகம ரிக ரிகம ரிகமப
கம கமப கமபத மப மபத மபதநி
பத பதநி பதநிஸ

62 கோகிலம

ஸரிக ஸரிகம ரிகம ரிகமப
கமப கமபத மபத மபதநி
பதநி பதநிஸ

63 ஆவாததம

ஸரி கரி ஸரி ஸரி ஸரிகம
ரிக மக ரிக ரிக ரிகமப
கம பம கம கம கமபத
மப தப மப மப மபதநி
பத நித பத பத பதநிஸ

64 ஸதாநந்தம

ஸரிகம ரிகமப கமபத மபதநி பதநிஸ

65. சகாரகாரம

ரிரிரிரி ஸரிரிரி
கககக ரிககக
மமமம கமமம
பபபப மபபப
தததத பததத
நிநிநிநி தநிநிநி
ஸஸஸஸ நிஸஸஸ

66 ஜவம

ஸ ரி க ம ப த நி ஸ நி த ப ம க ரி ஸ
ஸ ரி க ம ப த நி த ப ம க ரி ஸ
ஸ ரி க ம ப த ப ம க ரி ஸ
ஸ ரி க ம ப ம க ரி ஸ
ஸ ரி க ம க ரி ஸ
ஸ ரி க ரி ஸ
ஸ ரி ஸ

67 சஙகம

ஸா ஸா நித நீ நீ தப தா தா பம
பா பா மக மா மா கரி கா கா ரிஸ

68 பதமாகாரம

ஸ ரி ஸஸஸ ரி க க
ரி க ரிரிரி க ம ம
க ம ககக ம ப ப
ம ப மமம ப த த
ப த பபப த நி நி
த நி ததத நி ஸ ஸ

69 வாரிதம

ஸ நிநிநி ஸ ததத ஸ பபப ஸ மமம
ஸ ககக ஸ ரிரிரி ஸ ஸஸஸ

‘இவவாறு அறுபததெட்டு அலங்காரங்கள கூறப்பட்டன’ என நூலாசிரியர் உரைத்தார் 44 ஸமம, 45 பிரேங்கம என்னும இரண்டினையும பதிப்பாசிரியர் ஒரே இலக்கங் கொடுதது நிறுததித தொகையினை அறுபததெட்டு ஆககுகின்றார்

இவற்றைத தொழிற்படுதது முறைகள நூலினுள விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

7 தாளவமைதி.

அரபதத நாவலர் தமது பரத நூலிலே தாள விலககணததைப் பினவருமாறு தருகின்ருா

(பஞசதாளம)

க-வது சசசறபுடம

சசசற் புடமே குருலகு புலுதம
வச்சிடு முறையே யிரணடுமொவ வொனறுமாம

(இ-ள்) சசசற்புடததுக்குக், குரு-உ, இலகு-க, புலுதம-க,
ஆக மாததிரை (அ)—எ-று .... கக

உ-வது சாசறபுடம

சாசற் புடமே குருலகு குருவாம
ஒனறிரண டொனறென வுரைததனா புலவா

(இ-ள்) சாசறபுடததுக்குக, குரு-க, இலகு-உ, குரு-க,
ஆக மாததிரை (சு)—எ-று .... கஉ

ங-வது சடபிதாபுததிரிகம

சடபிதா புததிரிகம புலுதம லகுகுரு
இலகுவொடு புலுதம ஆகு மைமாதனுள
குருவிரண டலலன வொவவொன ருகும

(இ-ள்) சடபிதாபுததிரிகததுககுப, புலுதம-க, இலகு-க,
குரு-உ, இலகு-க, புலுதம்-க
ஆக மாததிரை (கஉ)—எ-று .. கங

ச-வது. சமபததுவேடடம

சமபதது வேடடம புலுதம குருவுடன
புலுதம மூறனுள குருமூன றேனைட
ஒவவொன் றெனறே யுரைததனா புலவா

(இ-ள்) சம்பத்துவேடடததுககுப், புலுதம-க, குரு-ங,
புலுதம்-க
ஆக மாததிரை (கஉ)—எ-று . கச

ரு-வது உறகடிதம

உறகடிதம குரு மூன்றென வுரைபபா

(இ-ள்) உறகடிததறிற்குக் குரு-ங ஆம,
ஆக மாததிரை (சு)—எ-று. ... கரு

ஆதி தாள மாதியா வுரைந்த
நீதிலை திறகுமேற செபபிய முறையே
மாததிரை யதனை வகுததனா கொளலே

(இ-ள) ஆதிதாள மாதியாகச சொனன உபதாளஙகளுககு முற கூறிய முறையே மாததிரையும, அங்கஙகளும கொளக—எ-று . ௪௬

துருவ மாதியாச சொறற தாளஙகளின
மாததிரை சுரவகை வகுததுரைப பாமே

(இ-ள) முன சொனன துருவ மாதியாகிய சத்த தாளங களுககும மாத்திரைகளும, சுரஙகளும் வகுத்துரைககின்றனம—எ-று ௪௭

க-வது துருவம

துருவங தனககு லகுகுரு துரிதம
சரிகம கரிசரி கரிசரி கமவாம

(இ-ள்) துருவததுககு—இலகு-க, குரு-க, துரிதம-க,
ஆக மாததிரை—ரு
சுரம—சரிகம, கரி சரிகரி சரிகம—எ-று ... ௪௮

உ-வது மடடியம

மடடியங தனககு லகுதுரி தமலகு
சரிகரி சரிசரி கமவிதன் சுரமே

(இ-ள) மடடியததுககு—இலகு-க, துரிதம்-க, இலகு-க,
ஆக மாததிரை—உ.
இதன சுரம்—சரிகரி சரி சரிகம—எ-று ௪௯

ங-வது. ரூபகம

ரூபகங தனககு லகுதுரி தமமாம
சரிசரி கமவெனுஞ சுரமிதற் காமே

(இ-ள்) உரூபகததுககு—இலகு-க, துரிதம-க,
ஆக மாத்திரை—க
சுரம்—சரி சரிகம—எ-று . ௫௦

ச-வது சமபை

சமபைக்கு லகுவநு துரிதங துரிதமாம
சுரம சரிக சரிசரி கமா

(இ-ள) சம்பைககு—இலகு-க, அநுதுரிதம-க, துரிதம-க,
ஆக மாத்திரை—க
சுரம்—சரிக சரிசரி க மா—எ-று. ... ௫௧

ரு-வது. திரிபுடை

திரிபுடை தனக்குத் துரித மூன்றுடன்
அநுதுரி தமமொன் ரூமென வறைவா
சரிக சரிகம வாமெனச சாறறுவா

(இ-ள்) திரிபுடைக்கு—துரிதம்-ந, அநுதுரிதம-க,
ஆக மாததிரை—கர
இதன் சுரம்—சரிக சரிகம—எ-று ... உஉ

சா-வது அடதாளம

அடதாளததிற லெகொனறு துரித
மிரணடுடன லகுவொன ரூமென விசைபபா
சரிகா சாரிகா மா மா வாமே

(இ-ள்) அடதாளததுககு—இலகு-க, துரிதம-உ, இலகு-க,
ஆக மாத்திரை—ந.
இதன சுரம—சரிகா சாரிகா மா மா—எ-று .. உந

எ-வது. ஏகதாளம

ஏக தாளததிற லெ கொனரூமே
சரிகம வெனறே சாறறிடு சுரமாம

(இ-ள்) ஏக தாளததுககு—இலகு-க,
ஆக மாததிரை—க
இதன் சுரம—சரிகம—எ-று .... உச

கால மாாககங கிரியையோ டஙகம
ஏனுங கிரகஞ சாதி கலைலயை
யதி பிரத்தார மாமிவை பததும
சதிபெறு தாளப் பிரமாணமாகும

(இ-ள்) காலம, மார்ககம், கிரியை, அஙகம், கிரகம், சாதி,
கலை, இலயை, யதி, பிரததார மென்னும பத்துங்
தாளப பிரமாணமாம—எ-று . உரு

அ-வது காலம

கணம லவங காட்டை நிமிடங துடி யொடு
துரிதம லகுகுரு புலுதங காக
பதமெனும பததுங காலததின பகுப்பே

காலததை விரித்துணாததுகின்றது

(இ-ள்) கணம, இலவம, காடடை, நிமிடம, துடி, துரிதம்,
லகு, குரு, புலுதம், காகபதம என்னும் பத்தும்
காலத்தின் பகுபபாம—எ-று ... உசா

நூற்றித ழடுக்கி யோரித ழதனில
துன்னூசி யூன்றிடு காலங் கணமாம
கணமோ ரெட்டுமொ லவ மெனப் படுமே
இலவமோ ரெட்டுக காட்டைய தாகும
காட்டை யெட்டே நிமிட மெனப்படும
நிமிட மெட்டே துடியெனப புகலவா
துடியோ ரிரண்டு துரிதம தாகும
துரித மிரண்டே லகுவெனப படுமே
இலகு விரண்டதுவே குருவென மொழிப
இலகுவொரு மூன்றே புலுதம தாகும
கொடிப் பதங குருவோ ரிரண்டெனக கூறுவா

(இ-ள்) தாமரைப்பூ விதழ் நூறடுக்கி யோரிதழில் ஊசி செலுத்துங காலம் கணமாம், கணம்(அ) கொண்டது — இலவமாம, இலவம(அ) கொண்டது — காட்டையாம, காட்டை(அ)கொண்டது-நிமிடமாம், நிமிடம்(அ)கொண்டது—துடியாம, துடி(உ)கொண்டது—துரிதமாம, துரிதம(உ) கொண்டது—இலகுவாம், இலகு(உ) கொண்டது—குருவாம, இலகு(ந) கொண்டது—புலுதமாம, குரு(உ) கொண்டது — காகபதமாம—எ-று

இதில போநத பொருள—நிமிடம் அரைவீச மாததிரை, துடி காலமாததிரை, துரிதம அரை மாத்திரை, இலகு ஒரு மாததிரை, குரு இரண்டு மாத்திரை, புலுதம மூன்று மாத்திரை, காகபதம் நான்கு மாததிரையாம மாத்திரைக களவு—கண்ணிமைப் பொழுதும்-கைநொடிப் பொழுதுமாம். உஎ

8 இசைநூல வரன்முறை.

1

“வடக்கினகண வேங்கடமும தெறகின்கட குமரியும ஆகிய அவ் விரண்டெல்லைக்குள் ளிருநது தமிழைச சொல்லும் நல்லாசிரியரது வழக்குஞ் செய்யுளு மாகிய அவ் விரண்டையும அடியாகக் கொளளுகையினலே, அவா கூறும் செந்தமிழ் இயலபாகப் பொருநதிய செநதமிழ நாட்டிறகு இயைநத வழக்கோடே முன்னை யிலக்கணங்கள் இயைந்த படியை முற்றக் கண்டு, அவ விலக்கணங்க ளெல்லாம சில் வாழ்நாட் பல் பிணிச சிறறறிவினோக்கு அறியலாகாமையின், ‘யான் இததுணை வரையறுத்து உணாததுவல’ என்று அந் நூலகளிற கிடந்தவா றன்றி, அதிகார முறையான் முறைமைப்படச செயதலை யெணணி, அவ விலக்கணஙகளுள் எழுத்

திணையுஞ், சொல்லினையும், பொருளினையும் ஆராய்ந்து பத்து வகைக் குற்றமுந் தீர்ந்து, முப்பத்திரண்டு வகை உத்தியொடு புணர்ந்த இந் நூலுள்ளே, அம் மூவகை யிலக்கணமும் மயங்கா முறைமையிற் செய்கின்றமையின், எழுத் திலக்கணத்தை முன்னாகக் காட்டி, ஏனை யிலக்கணங்களையுந் தொகுத்துக் கூறினன்" என்ப் பனம் பாரனார் பாயிரத்திற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை கூறுதலின், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் காலத்திற்கு முன்பாகப் பரந்துபட்ட இலக்கண நூல்கள் பல இருந்தன வென்பதும், அவை, எழுத்துச், சொற், பொருள் மாத்திரத்தோ டமையாது, இசை யிலக்கணங்களும், கூத் திலக்கணங்களும், பிறவும் மயங்க உரைத்தன வென்பதும் பெறப் படுகின்றன. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் பழைய வழக்கினை ஓரோவிடத்துக் கைக்கொண்டு, தமது நூலினுள்ளும் இசை நூன் முடிபுகள், கூத்து நூன் முடிபுகள் சிலவற்றை யுணர்த்திச் செல்லாநிற்பர். அங்ஙனம் அவ ருணர்த்திய முடிபுகள் சில வற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவாம்.

அளபெடை கூறுமிடத்து,

> அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
> உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய
> நரம்பின் மறைய வென்மனார் புலவர்

என ஆசிரியர், பிறன்கோட் கூறி, உயிர்க்கண்ணும், உயிர்மெய்க்கண்ணும் மாத்திரை யிறந்து ஒலித்தல் யாழ்நூ லிடத்தன என வுரைத்து, எழுத்திற்கு ஆவதோர் இசை யிலக்கணத்தினைத் தந்தார். மேலும், எழுத்ததிகாரத்து மாத்திரை யளபு கூறுஞ் சூத்திரங்க ளனைத்தும் இசை நூற் பொருளினைத் தழுவி யெழுந்தனவே யாம். இனிப், பொருளதிகாரத்து, அகத்திணை யியலி னுள்ளே, திணைக் கருப்பொருள் கூறிய

> தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை
> செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
> அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப

என ஆசிரியர் கூறிய சூத்திரத்தினுள், திணைக் கருப்பொரு ளாகிய யாழின் பகுதி யும், அவ்வந் நிலத்திற் குரிய பறையுங் கூறப்பட்டன.

முல்லைக்கு, முல்லை யாழும், ஏறுகோட் பறையும், குறிஞ்சிக்குக், குறிஞ்சி யாழும், தொண்டகப் பறையும், மருதத்திற்கு, மருத யாழும், நெல்லரிகிணையும், மண முழவும், நெய்தற்கு, நெய்தல் யாழும், மீன்கோட் பறையும், பாலைக்குப், பாலை யாழும், நிரைகோட் பறையும், சூறைகோட் பறையும் உரிய வாகக் கூறப்பட்டன.

ஈண்டு, யாழென்றது அவ்வந் நிலத்தினுக் குரிய பெரும்பண்ணினை. வல்வில் லோரியை வன்பரணர் பாடிய கஉ-ஆம் புறப்பாட்டில், 'ஏழுவேழ் துறையும் முறையுளிக் கழிப்பி' என வருவதனை நோக்குமிடத்து, நாற் பெரும்பண்ணுக்கும் உரிய இருபத்தொரு திறங்களும் மிகப் பழைய காலத்திலே இசைவாணரால் வழங் கப்பட்டன வென அறிகின்றோம். இடைக் கால வழக்கில், பாலைக்கு, அராகம், நேர்திறம், உறுப்பு, குறுங்கலி, ஆசான் என்னும் ஐந்து திறங்களும், குறிஞ்சிக்கு,

நைவளம, காந்தாரம், பஞ்சுரம், படுமலை, மருள, அயிர்ப்பு, அரறறு, செந்திறம் எனனும் எட்டும, மருததத்திறகு, நவிர, வடுகு, வஞ்சி, செய்திறம் என்னும நானகும்; முல்லைககு, நோதிறம, பெயாதிறம, யாமை, முல்லை என்னும நான்கும், ஆக, இருபத் தொரு திறங்கள இருநதன வறிகினறும இவறறுள், நைவளம என்னும பண் பததுப் பாட்டிலும, பரிபாடலிலும வருதலைப பிறிதோ ரிடததிற காட்டினும். 'ஏழே யேழே நாலே மூனறிய விசை யிசை யியலபா' எனச சம்பநத சுவாமிகள் தேவாரததுட் குறிககப்பட்ட தாதலின், இருபததொரு திறங்களும, பழங் காலததி லும, இடைக் காலததிலும மறறொரு வகையாகப பகுககப்பட்டு நினறன வெனவும் அறிகின்றும் 'பாயகலைப பாவை பாடற் பாணி, யாசான திறததி னமைவரக் கேட்டு' (XIII-ககக, ககஉ) எனச சிலப்பதிகாரங கூறுதலின், இருபததொரு திறங்கள் அடிகள் காலததில வழக்கி லிருந்தமை புலனும அங்ஙன மாதலின், தொலலாசிரியா காலம முதல இதுவரையும வநத இசை மரபு நிலைபெற்ற நீர்மைய தெனபது புலனுகின்றது

> நாடக வழககினும உலகியல வழக்கினும
> பாடல சானற புலனெறி வழககம
> கலியே பரிபாட லாயிரு பாஙகினும
> உரிய தாகு மெனமனூர் புலவர

'புனைந்துரை வகையானும், உலக வழககததானும புலவோராற பாடுதற் கமைநத புலவராற்று வழககம கலியும பரிபாடலு மெனகினற அவவிரண்டு கூற்றுச செயயு ளிடததும் நடததறகு உரியதா மெனறு கூறுவா புலவா,' என வருதலின், கலியும பரிபாடலும் நாடக வழககிற்கு உரிய வென்பது ஆசிரியா கருத் தாயிற்று

மறவரது மறததினைக் கடைககூட்டிய துடி நிலையும், வேலன வெறியாட டயாநத காநதளும், மூவேநதாக குரிய போநதை, வேமபு, ஆர் என வரூஉம் அடை யாளப் பூச் சூடி யாடிய கூததும், வாடா வளளி யென்ற வளளிக் கூததும, மழலைப் பருவததா னொருவன் போாககளததிடை ஓடாது நின்றமை கணடு, அவற்குக் கட்டிய கழலினைப பாடிய கழலநிலைக கூததும, வாளாற பொருது உயாநத அரசிளங குமரனை, அவறகு அரசு கொடுததுப் வீரா கொண்டாடிய பிளளை யாட்டும், களிறொடு பட்ட வேநதனை அட்ட வேநதன வாளோா வியநது ஆடும அமலைக கூததும, தோின் கண் வநத அரசா பலரையும வென்ற வேநதன், வெற்றிக களிப்பாலே, தோத தட்டிலே நின்று, போாத தலைவரொடு கைபிணைந தாடும முன்றோக குரவையும், தேரோரை வென்ற கோமாற்கே பொருநதிய இலக்கணததானே தேரின் பினனே கூழுண்ட கொறறவை கூளிச சுறறம ஆடும பின்றோ்க குரவையும எனனும் இவை யெலலாம் முதறகண செயலாகவும, வரலாறு கூறுஙகால, கூததுு விகறபமாகவும அமைதற்கு உரிய

வணணப் பகுதி யாகிய பாடலபறறி வரும செநதுறையும, நாடகததுள் அவி நயததுககு உரிய வாகி வரும வெணடுறையும, 'ஏனையொன்றே தேவாபபராய முன்னிலைக் கணணே' என வரும தேவபாணிப பாட்டும என்னும இவையனைத்தும கூததியல, இசையியற பால

ஈரசை கொண்டு மூவசை புணாந்தும்
சீரியைந் திறறது சீரெனப படுமே

எனனுஞ் சூததிரததினுள, 'சீரியைந் திறறது' எனபுழிப், 'பாணியுந் தூககுஞ் சீரும்' எனனுந் தாளக் கூறுபாடுகள மூன்றனுள ஒன்ருகிய சீா கூறப்பட்டது

பாட்டிடைக கலந்த பொருள வாகிப
பாட்டி னியல பணணத் தியயே

எனக குறிப்பிடட இசைப பாடடு விகற்பமும, பாஅ வணணம, தாஅ வணணம், வலலிசை வண்ணம், மெலலிசை வண்ணம், இயைபு வணணம, அளபெடை வண்ணம, நெடுஞ்சீர் வண்ணம், குறுஞ்சீா வண்ணம், சித்திர வண்ணம், நலிபு வண்ணம், அகப் பாட்டு வண்ணம், புறப்பாட்டு வண்ணம, ஒழுகு வணணம, ஒருஉ வண்ணம, எண்ணு வண்ணம், அகைப்பு வணணம, தூங்கல வண்ணம், ஏந்தல வண்ணம், உருட்டு வண்ணம், முடுகு வண்ணம், என நினற வணண விகற்பங்களும ஈணடைககு ஏற புடையன.

கூததரும பாணரும பொருநரும விறலியும
ஆறறிடைக் காடசி யுறழத தோன்றிப
பெறற பெருவளம பெறுஅாக கறிவுறீஇச
சென்றுபய னெதிரச சொனன பககமும

எனபதனுல், கூததராறறுபபடை, பாணுறறுபபடை, பொருநராற்றுபபடை, விறலி யாற்றுப்படை, எனக கூறிய ஆறறுபபடை விகறபங்களும் கூததியல், இசையியலை யுணர்ததிநின்றன

முதலவழி யாயினும யாபபினுட சிதையும
வலலோன புணரா வாரம போனறே

எனபுழி, வாரம புணர்த்தல் எனனும இசைநூன் முடிபு குறிபபிடப்படடது

குறுமுனிபாற கேடட மாணவா பனனிருவருள் ஒருவராகிய சிகணடி யென னும அருநதவ முனிவா இயறறிய இசை நுணுகக மெனனும் நூலும் தொல்காப பியா காலததததே இந நூலுளிருநது அடியாாககுநலலாா எடுததுக காட்டிய சூததிரங்களைச சோககையினுள தநதாம ஆணடுக காணக சிகண்டியாா தம நூலினை இசைநுணுககம எனப் பெயரிடடு வழஙகியது, பரநதுபட்ட இசை நூலகள பல அவா காலத திருந்தமையைப புலபபடுததும

2

நூறறைமபது கலியும, எழுபது பரிபாடலும் எனச சஙகததாா வகுதத தொகைநூ லிரணடும புலவராற பாடுதறகு அமைந்த புலநெறி வழககததைத தருவனவாம சஙக காலதது மககளுடைய வாழககையைச சஙக மரீஇய நூலகளி லிருந்து யாம் கணகூடாகக காணலாம புறததிணை யியலுள், பழந தமிழ மககளது வீரச செயலகளைத, தொலகாபபியா இசைத திறன ஆராயநத விடததது ஒருவாறு கூறிபபோநதாம் ஈணடு, அன்பின மேய அகததிணை யொழுககததின் இயல்பினை ஒரு சிறிது ஆராயநது நோககுவாம

முடியுடை வேநதருந, குறுநில மன்னரு முதலாயினேர், நாடக மகளிர் ஆடலும், பாடலுங கண்டுங, கேடடுங காம நுகரும் இனப விளையாட்டினுள் சுவை பிறக்கு மெனத தொலலாசிரியர் கூறினர். அவ் வின்ப விளையாட்டினை யெடுத் துரைககுஞ் செயயுட்கள கலியினுளளும பரிபாடலினுள்ளும் பெருக வருவன.

சங்க மிருநது தமிழ் மூரராயந்த நலலிசைப் புலவர் பாடலினைப் பெறற வையைப் புனல, தமிழ மககளது வாழககைக்கு அழகு பயககும் நீர்மையது பதினேராம பரி பாடலினுள் யாம காணுதற கமைநத நீரணி விழா வொன்றி னியலபை முதற்கண நோககுவாம சைய மலைககண மழை பெய்ய, வையையில் நீர் நிறைந தோடியது. திருமருதநீர்ப பூநதுறை, பூவாராயநது பறிககும கோலினை யுடைய வலிய குடிகள் நிறதத வாகிய பூககளைக கொண்டுவநது குவிககும பூமணடப மெனனப் பொலிவு பெற்றுத தோன்றியது அரி மலராகிய படாததையும, முததுக்கள் தாழ்நத மாாபினை யும, திரையையும, நுரையையும, குமிழியையும், இனிய மண நாறுஞ் சநதனத்தினை யும் உடைய அரிவை யென்ன வையைப் புனல சிறநது தோனறியது காமன் அனனரும், காரிகை நலலாரும் ஒருங்கு குழுமி நீரில விளையாடும எலலைபுள, ஆடவ ஞெருவன் உவநதவை காட்டி மொழிகின்ருன்

‘ கணடாாக்குத தாககணஙகிக காரிகை காணமின
பணடாாங காமன படையுவளகண காணமின
நீனெயதாழ கோதை யவாவிலகக நிலலாது
பூஆது வணடினம யாழகொணட கொளகேணமின
கொளைப்பொரு ட்பெரிதாக கொளுததாமற குரலகொணட
கிளைககுறற வுழைசசுருமபின கேழகெழு பாலையிசை யோாமின்
பணகணடு திறனெயதாப பணடாளம பெறப்பாடிக
கொணடவின னிசைததாளங கொளைசீர்க்கும விரிததாடுர
தணடுமபி யினஙகாணமின.’

என்பது அவன் கூற்று இவ் வழகிய நீாமையினை யுடையாள தன்னைக கணடா ரைத தாககித துனபுறுததுங தாககணஙகு போலவாள் இவளைக காணமின. உவ் விடத்து நிறகும் மடநலலாளது கண காமவேளின் பண்டசாலையும படைக்கலமும் ஆக அமைந்துளளது அவவாறு ஆதலை நீரே கணகூடாகக கணடு தெளிமின. நீல நிறததை யுடைய தேனெய தங்கிய கோதையை யுடைய மகளிர் பலா விலக்க வும் நில்லாது, அவா கோதையில பூவினை யூதும் வண்டினம, குரல் நரமபின் இன்னிசையினை யெழுபபுதலை ஓாந்து கேணமின் பாடடின் பொருள் வெளிப் படா திருநதும, குரல நரமபினுககுக கிளை யாகிய உழை நரமபினை யிசைததலி ஞலே, குரலும, உழையும ஒனறியவழி யெழுகினற மருதப பண ணுகிய இசை யினை ஓாநது கேணமின பெரும பணணுய நின்று தனக்கெனத திறம் பெருத பணணினைத் தாளம பொருநதப் பாடி, அவ் விசைத தாளததிற கேற்பவும், பாட் டின் சீாக் கேறபவும சிறை விரித தாடுங காணுதறகுத் தண்ணிய தும்பி யென் னும் வண்டின கூட்டததைக் கண்டு தெளிமின, என இஙஙனம் உவநதவை காட்டி மொழிவான் கூறறின்கண் இயற் றமிழோடு இசைத் தமிழப் புலமையும்

நிரம்பிய ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் அரிய இசைக் குறிப்புக்களைத் தருகின்றார் குரல் கொண்ட கிளைக்கு உற்ற உழைச் சுரும்பின் கேழ கெழு பாலை யிசை யென்றது மருதப் பண்ணாதலை இந்நூல் ௱எரு-ஆம் பக்கத்துட் காட்டிய

தார த் துழைதோன்றப் பாலையாழ் தணகுரல
ஒருமுழை தோன்ற மருதயாழ்—நேரே
இளிகுரலிற் றோன்றக் குறிஞ்சியாழ் துத்தம
இளியிற் பிறக்கமுல்லை யாழ

என்னும் மேற்கோட் சூத்திரம் தெளிவுபடுத்தும் விளரிப் பாலையிற் றோன்றிய செவ்வழிப்பண், ஈண்டுப் 'பண்கண்டு திறனெய்தாப் பண்' எனக் குறிப்பிடப் பட்டது.

கடைச் சங்கத் திருந்து தமிழாராய்ந்த புலவர்களால் ஆக்கப்பட்ட கூத்தும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையும், நூல் வடிவிற் கிடைத்திலவேனும், உரைசாலடிகள் அருளிய கானல்வரிப் பாடலினுள்ள வரிப்பாட்டுக்களும், அரங்கேற்று காதையினுள்ளே கூத்து, இசை யிலக்கணங்கள் பலவும் அமைந்து கிடத்தலின், குறித்த நூல்கள் அழியா நீர்மைய என்பது தெளிவாகும்

3

இளங்கோவடிகளுடைய முத்தமிழ்ப் புலமையும், அகலக்கவி யமைக்கும் ஆற்றலும், பழந் தமிழரது பண்பு சான்ற வாழ்க்கையை எழுதிக் காட்டுந் திறமையும், சிலப்பதிகார நூலினுள்ளே தெளிவுறக் காட்டப்பட்டன. இக் காலத்துக் கவிகளுட் சிறந்தோ ராகிய சுப்பிரமணிய பாரதியார், தமிழ்நாட்டினைப் போற்று முகத்தான், 'நெஞ்சை அள்ளுஞ் சிலப்பதி கார மென்று ஓர்மணி யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு' எனக் கூறுகின்றார் பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளாகப் பொலிவுற்று விளங்கி, ஆடி நன்னிழலில் நீடிருங் குன்றத்தைக் காட்டுவார் போன்று, கருத்து வெளிப்படுத்து நிலவும் இச் சீரிய நூலினுள்ளே, யாழாசிரியன் இயல்பு கூறுஞ் செய்யுட் பாகத்துக்கு இயைந்த ஒரு விரிவுரையாக இந் நூலே அமைந்து நின்றது.

கடைச் சங்கத்தி லெழுந்த நூல்களை வகுத்து உரைக்கு மிடத்துக், களவியலுரையானது, கூத்தும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையும் என இசை, நாடக நூல்களைக் குறிப்பிடுகின்றது இந் நூல்களைக் காலமுங் கயவரும் அழிக்க முயன்றாராயினும், முக்காலமு முணர்ந்த சேர முனிவர், இவற்றினுட் பொதிந்த பொருள் அழிவுறா திருத்தற்கு வழி கோலிவிட்டார் கூத்தும், வரியும், சிற்றிசையும், பேரிசையும், எவ்வெத் துறையை விளக்கினவோ, அவ்வத்துறை யனைத்தும் சிலப்பதிகாரமென்னும் இயலிசை நாடகப் பொருட்டொடர் நிலைச் செய்யுளி னுள்ளே, ஆடி நன்னிழலில் நீடிருங் குன்றம் தெளிவுறப் புலப்படுமாறு போல, ஆராய்ந்து கற்போர்க்குப் புலப்படும் நீர்மைய வாக அமைந்து நின்றன அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றை யெடுத்துக் காட்டுவாம

அரங்கேற்று காதையினுள், கூத்தியது அமைதி, ஆட லாசிரியன் அமைதி, இசை யாசிரியன் அமைதி, கவிஞன் அமைதி, தண்ணுமை யாசிரியன் அமைதி,

குழலோன் அமைதி, யாழாசிரியன் அமைதி, அரங்கின அமைதி, தலைக்கோல் அமைதி, அரங்கிற் புகுந்து ஆடுகின்ற முறைமை என்னு மிவற்றோடு, 'பாறபட நின்ற பாலைப் பண்மேல' என்புழிப், பாலைப் பண்ணின இலக்கணமுங் கூறப்பட்டது. கடலாடு காதையினுள், பதினோராடலும் கூறப்பட்டன. கானல் வரியினுள், மேலே கடைச்சங்கத்துப் புலவர்களால யாத்து அமைக்கப்பட்ட வெனக் கூறியவற்றுள், நெய்தற் றிணையில நிகழும வரிப்பாடல்களும, விளரிப் பண்ணும், பிறவுங் கூறப் பட்டன. வேனிற் காதையினுள், எணவகை வரிக கூத்துக்களும, நால்வகைப் பண ணும, இணை, கிளை, பகை, நட்பு என நின்ற நரம பிலக்கணங்களும, செம்பகை, ஆர்ப்பு, கூடம், அதிர்வு என்னுங் குற்றங்களும், இவற்றை நீக்கு மாறும், யாழ் வாசிக்கும் முறையும, பிறவும பெருகக கூறப்பட்டன. வேட்டுவ வரியினுள், பாலை நிலத்து வரிப்பாட்டி னியலபினைக காணலாம. புறஞ்சேரி யிறுத்த காதையி னுள், 'பாயகலைப பாவை பாடற பாணி, ஆசான திறத்தின் அமைவரக கேட்டு' எனபுழி, அம்பணவா யாழி னியல்பும, பாலைப பெருமபண்ணுககுத திறமாக அமைந்த காந்தாரப் பண்ணின் இயலபுங கூறப்பட்டன. ஊர்காண காதையினுளளே, அறுபத்து நான்கு கலைகளை யுணர்ந்த நாடக மகளிர இயலபு கூறுமிடத்து, வேத்தியல, பொதுவியல் என்னும் இரு வகைக் கூத்தும, நால வகைப பட்ட அவிநயக களனும, எழு வகை வரிப்பாடலகளும, பிறவும் குறிப்பிடப்பட்டன.

பதினேழாவது காதையாகிய ஆய்ச்சியர் குரவையினுள், எழுவர் அல்லது ஒன்பதின்மா கறகடகக கைகோத்து செந்நிலை மண்டிலத்தால் நின்று ஆடுதற் கமைந்த குரவை யாடலின இலக்கணமும், நான்கு நரமபுகள் ஒத்திசைத்துப் பிறக் கின்ற ஒத்திசை (Harmony) என்னும இசைககிரியையும், பிறவும் உரைக்கப்பட்டன. ஊர்சூழ் வரியில, மருதத் திணைக்கு உரியதொரு வரிப்பாடலினைக் காண்கின்றோம். அழற்படு காதையுள், நாடக வரங்கினுள் எழுதிவைத்தற் குரிய நால வகை வருணப் பூதரின் வருணனை தரப்பட்டது.

குன்றககுரவையினுள், குறிஞ்சி நிலத்திற குரிய குரவைப் பாடல சிறப்புற வுரைக்கப்பட்டது. காலகோட் காதையினுள், கார்க் குரவையும், வேனிற்பாணியும், வரிப்பாடல்களும குறிப்பிடப்பட்டன. நீர்ப்படைக காதையினுள், குறத்தியா பாடிய குறிஞ்சிப் பாணியும, உழவா ஓதைப் பாணியும, கோவல ரூதுங் குழலின் பாணியும, மகளிா பாடும நெய்தற் பாணியும், பிறவுங் கூறப்பட்டன. நடுகற் காதை யினுள, 'வணர்கோட்டுச சீறியாழ வாங்குபு தழீஇப், புணர்புரி நரம்பிற் பொருள்படு பத்தாக, குரல்குர லாக வருமுறைப் பாலையிற், றுத்தங் குரலாத தொன்முறை யியற்கையின், அந்தீங் குறிஞ்சி யகவன் மகளிரின், மைந்தாக கோங்கிய வருவிருந் தயர்ந்து' எனக குறிஞ்சிப் பண்ணின் இலக்கணமும, பதினோ ராடலினுள் இறைவ னுடிய இரண்டனு ளொன்றாகிய கொடுகொட்டி யாடலின் இலக்கணமும், கூத்தச் சாக்கையன் அதனை யாடியவாறுங் கூறப்பட்டன. வாழ்த்துக் காதையினுள், அம் மானை வரி, கந்துக வரி, ஊசல் வரி, வள்ளைப் பாட்டு என்னும் இசைப் பாடல் வகை களைக் காணலாம்.

4

முறுவல், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றியம், இந்திரகாளியம், பஞ்ச மரபு, பரத சேனாபதீயம், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ்நூல், என்னும் நூல்களெல்லாம் அடியார்க்கு நல்லார் உரைக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன. இவற்றிலிருந்து எடுத்தாண்ட சூத்திரங் களைச் சோக்கையுட் காண்க.

அடிகள் காலத்துக்குப் பின்னும் தேவார ஆசிரியர் காலத்திற்கு முன்னும் ஆகிய இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழகத்தின் வரலாறு பேரிருளால் மறைப்புண்டு கிடத்தலின், இவ் விடைக் காலத்து இசை வளர்ச்சியும் அருகித் தோன்றும் நீர்மையது. ஆதலினால், மேற் காட்டிய நூல்களிலிருந்து அடியார்க்குநல்லார் தம் உரையில் எடுத்தாளுஞ் சூத்திரங்களின் கருத்து இவ் விடைக் காலத்து இசை, நாடக வளர்ச்சியை ஒருவாறு உணர்த்துவ தாகும் எனக் கூறித், தெய்வத் தமிழிசை யாசிரியர் காலத்தை நோக்குவாம்.

5

துத்தங்கைக் கிளை விளரிதாரம் உழையிளி யோசைபண் கெழுமப்பாடிச்
சச்சரி கொக்கரை தக்கையோடு தகுணிதந் துந்துபி தாளம்வீணை
மத்தளங் கரடிகை வன்கைமென்தோல் தமருகங் குடமுழா மொந்தைவாசித்
தத்தனை விரவினோ டாடுமெங்கள் அப்ப னிடந்திரு வாலங்காடே

அம்மையார், மூவுலகும் தொழுதேத்தும் பேய் வடிவத்தினை இறைவன்பால் வேண்டிப் பெற்றுத், திருவாலங்காட்டில் திருநடனத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு, களிப் பெய்திப் பாடிய பாடல்கள் காரைக்காலம்மையார் அருளிய திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள் என வழங்கப்பெற்றுப், பின்வந்த தேவார ஆசிரியர்களுக்கு வழி காட்டி நின்றன. மூத்த திருப்பதிகங்க ளிரண்டும், முறையே, நட்டபாடை, இந்தளம் என்னும் பண்களில் அமைந்தன. மேலே நாம் எடுத்துக் காட்டிய திருப்பாடலி னுள்ளே, துத்தம், கைக்கிளை, விளரி, தாரம், உழை, இளி, ஓசை பண்கெழுப் பாடி' என்பதில், குரல் ஒழிந்த ஆறு நரம்புகளுங் காணப்படுகின்றன. இக் கால வழக்கில் அவை ப த ரி க நி ச என நின்றன. இசைக் கருவிகள் பலவற்றின் பெயர்கள் இங்குக் காணப்படுகின்றன. அம்மையார் இயற் றமிழிலும், இசைத் தமிழிலும் புலமை வாய்ந்தவர் என்பதற்கு, அவ ரருளிய நூல்கள் சான்று பகர்கின்றன. பின் வந்த தெய்வத் தமிழிசை யாசிரியர்களுக்கு அம்மையார் சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழுகின்றார். 'முன்னோர் மொழி பொருளே யன்றி, அவர் மொழியும், பொன்னே போற் போற்றுவம்' என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அம்மையார் திருப்பதிகங்களில் உரைத்த பொருளினையும், இசையினையும் பின்வந்த பெரியோர்கள் எடுத்தாண் டிருக்கக் காண்கின்றோம்.

இறைவனால் நாவுக்கரசு என்னுந் திருப் பெயரினைப் பெற்ற மருணீக்கியார் தம் உடன்பிறந்தா ராகிய திலகவதியாரது தவ வலிமையால் சமண சமய விருளி னின்றும் விடுபட்டு, ஞானக் கதிரவனாய்ச், சிவநெறி பரப்பும் நல்லாசிரியனாய்த்

திகழ்ந்தார் பல்லவ மன்னன் இவரைப் பலவாறு நலிவித்தும், இறையருளே துணையாக நின்ற இவரது திண்மையினைக் கண்டு, வழிபட்டுச், சிவநெறியைக் கைக்கொண்டான் ஆளுடைய அரசு கைக்கொண்ட தொண்டு இரண்டு. அவை தாம், பாடற்றொண்டும், உழவாரத் தொண்டும் ஆகும். திருநாவுக்கரசர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருப்பாடல்கள், சைவத் திருமுறை பன்னிரண்டனுள் நான்கு, ஐந்து, ஆறாந் திருமுறைகளாக இயைந்து நின்றன. கொல்லி, காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், சாதாரி, காந்தார பஞ்சமம், பழந்தக்க ராகம், பழம்பஞ்சுரம், இந்தளம், சீகாமரம், குறிஞ்சி, திருநேரிசை, திருவிருத்தம், திருக்குறுந்தொகை, திருத்தாண்டகம் என்னும் இசை விகற்பங்களிலும், செய்யுள் விகற்பங்களிலும் இவர்தந் தெய்வ இசை அமைந்து நின்றது. இவரது திருவாதிரைத் திருப்பதிகத்தின் ஓசை நயம் சுவிசேசக்கரவாததி யாகிய கம்பர் உள்ளத்தையுங் கவர்ந்தது. ஆறாந் திருமுறையி லுள்ள செய்யுட்கள் வடநூலார் வகுத்த தண்டக மாலை நோக்காப் பியத்திற் கண்ட தேவபாணிக் குரிய எண்சீரான் வந்த கொச்சக வொருபோகு என்பதை இந்நூல் தேவார வியலினுட் காட்டினும்.

> மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
> வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
> மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
> ஈசன் எந்தை யிணையடி நீழலே

எனனுமிடத்து, ஈசன் இணையடி நீழலிற் பெறுதற் குரிய பேரின்பத்திற்கு மாசில்லாத வீணையின் இசையை எடுத்துக் காட்டிய தகைமையை நோக்கும் பொழுது, ஆளுடைய அரசருக்கு இசையின் மீதிருந்த ஆர்வம் புலப்படுகின்றது.

> விளக்கினாற் பெற்ற இன்பம் மெழுக்கினாற் பதிற்றி யாகும்
> துளக்கில்நன் மலர்தொ டுத்தால் தூயவிண் ணேற லாகும்
> விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞான மாகும்
> அளப்பில கீதஞ் சொன்னார்க் கடிகள்தாம் அருளு மாறே

என்னுந் தேவாரத்தினுள் கீதஞ் சொன்னாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

ஆளுடைய அரசர் இவ்வாறாகச் சைவமுந் தமிழும் வளர்த்து வருகின்ற நாளில், சீகாழிப் பதியிலே நடந்த ஒரு சீரிய நிகழ்ச்சியைக் கேட்டு, உள்ளத்திற் கழிபெருங் காதல் கூர ஆளுடையபிள்ளையாரை நேரிலே கண்டு தொழல் வேண்டு மென்னுங் காதல் உள்ளத்தினைப் பற்ற, அந் நகர்க்குச் சென்றார். சென்றவர், தொண்டர் குழாத்திடைப் புகுக்குக், குற்றமற்ற காதலுடன் பிள்ளையார் திருவடிகளிற் பணியப், பிள்ளையாரும் தமது மலர்க் கையினாலே ஆளுடைய அரசர் கரங்களைப் பற்றி யெடுத்து இறைஞ்சி, 'அப்பரே' என, அவரும் 'அடியேன்' என்றார்.

> ஆழிவிட முண்டவரை அம்மைதிருப் பாலமுதம் உண்ட போதே
> ஏழிசைவண் டமிழ்மாலை இவனெம்மான் எனக்காட்டி யியம்ப வல்ல
> காழிவரும் பெருந்தகைசீர் கேட்டலுமே அதிசயமாங் காதல் கூர
> வாழியவர் மலர்க்கழல்கள் வணங்குதற்கு மனத்தெழுந்த விருப்பு வாய்ப்ப

தொழுதணைவுற ருணடவா சணபுருகத தொணடாகுழாத திடையே செனறு
பழுதிலபெருங காதலுடன அடிபணியப் பணிநதவாதங கரஙகள பறறி
எழுதரிய மலாககையால எடுததிறைஞசி விடையினமேல வருவாா தமமை
அழுதழைததுக கொணடவாதாம அபபரே யெனஅவரும அடியேன எனறாா

இவவணணம் திசை யனைத்தின பெருமையெலாம் தென்றிசையே வென்று ஏறவும, விண்ணுலகும் பிறவுலகும் பெறற கீததியினை யெல்லாம இப் பூவுலகு அவை தம்மை வென்று, தான் தனியாக எயதிநிறகவும, உலகில வழஙகும் மொழி வழககுக ளுள், செழுந தமிழ் வழக்கே மிக்கது எனறு அறிஞர் யாவரும் போறறவும, இசை நூலறிவு முழுவதும், மெய்ஞ்ஞான அறிவு முழுவதும் தமககு நிலைககள மாயினாா இவ ரென இவா அடிசாாநது நிற்கவும, இயஙகு திணைப் பொருளகள, நிலைத திணைப் பொருள்கள யாவறறினும சாந்தம, சிவம், சுநதரம் என நினற உணமைப் பொருள விளக்க முறறு நிறபவும வநது அவதரிதத பிளளையாரும, கலைக கடலாகிய ஆளுடைய அரசரும் சைவமும், தமிழும வளாததுவரும நாடகளில், திருநீலகணடப்பெரும் பாணரும, அமுதம் போனற இசைப் பாடடினைப பாடவலல மதஙகசூளாமணியா ரும், ஆளுடைய பிளளையாரை வணஙகி, அருள பெறும நோககமாகச் சீகாழிப் பதியினிடை வநதணைநதாாகள அனறுமுதல பிளளையாா அருளிய திருபபதிகஙகளை, ஏழிசையும் பணி கொணட நீலகணட யாழ்பபாணா யாழின முறைமையி னிடடு எலலா வுயிர்க் கூடடஙகளையும் மகிழ்விததாா உம்பாகளும் போறறிசைப்பச, சிவம் பெருகும ஒலியினை உலக மெலாம நிறைத்து வருகினற நாடகளில, பாண்டிமாதேவி யாரும், குலசசிறை நாயனாரும, திருவாலவாயில தமிழும இசையும் வளாதற் குரிய காலம் வந்து அணுகுதலும், பிளளையாருடைய திருவடிகள முததமிழ வளர்த்த அந் நகரததைப பரசமய அழுக்ககற்றித தூயமை செயதல் நலமென்று இறைவன் திருவருள் குறிபபிட, ஆளுடையபிளளையாரை மதுரைககு எழுநதருளும் வண்ணம் குறையிரந்து வேணடினாாகள அவாதம வேணடுகோளுககு இணஙகி எழுந்தருளி வரும் பிளளையாா, மதுரைத திருப்பதி தோற்றுதலும, ஆராமை மிககு, மங்கையாக் கரசியாரும, குலசசிறைநாயனாரும் சைவ சமயததிறகுச செயயும் தொண்டினைப் பாராடடித், திருப்பதிகம் பாடினாா அப் பதிகததின முத லிரண்டு பாடல்களையுந் தருகின்றாம்

மஙகையாக கரசி வளவாகோன பாவை வரிவளைக கைமமட மானி
பஙகயச செலவி பாணடிமா தேவி பணிசெயது நாடொறும பரவப
பொஙகழ லுருவன பூதநா யகனநால வேதமும பொருளகளு மருளி
அஙகயற கணணி தனனொடு மமாநத ஆலவா யாவது மிதுவே

வெறறவே யடியாா அடிமிசை வீழும விருபபினன வெளளைநீ றணியுங
கொறறவன றனக்கு மநதிரி யாய குலசசிறை குலாவிநின றேததும
ஒறறைவெள விடைய னுமபாா தலைவன உலகினி லியறகையை யொழிநதிட
டறறவாக் கறற சிவனுறை கினற ஆலவா யாவது மிதுவே

மதுரைப் பதியினை வநதடைதலும், மஙகையாக்கரசியாரும, குலச்சிறை நாய னாரும், சிவநெறித தொண்டர் பிறரும வநது குழுமி, நன் ஞானததின் திருவுருவததை,

நான்கு வேதங்களுக்கும் ஒப்பற்ற துணை யாயினாரை, வானத்திற் றோன்றி மறைதலுங் கலை வளர்தலும், தேய்தலும் தனக்கு இயல்பாகக் கொண்ட மதியத்தைப் போலன்றி, இம மண்ணுலகு செய்த பெருந் தவத்தாற் றோன்றி, ஈரெட் டாண்டில் எண்ணெண் கலையும் நிறைந்து, அந் நிறைவாய வுருவத்தோடு இறைவனோ டொன்றுபட்ட கானத்தின் எழு பிறப்பைத் தமது கண் களிக்கும்படி கண்டார்கள்

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் றனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்குங்
கானத்தி னெழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையா ரருளிய திருப்பாடல்கள் பன்னிரு திருமுறைகளுள் முதல் மூன்று திருமுறைகளாக இயைந்து நின்றன முதற் றிருமுறையில், நைவளம் (நட்டபாடை), தக்கராகம், பழந்தக்கராகம், தக்கேசி, குறிஞ்சி, வியாழக் குறிஞ்சி, மேகராகக் குறிஞ்சி, யாழமூரி என்னு மிவையும், இரண்டாந் திருமுறையில், இந்தளம், சீகாமரம், காந்தாரம், பியந்தைக்காந்தாரம், நட்டராகம், செவ்வழி என்னும் பண்களும், மூன்றாந் திருமுறையில், காந்தார பஞ்சமம், கொல்லி, கௌசிகம், பஞ்சமம், சாதாரி என்னும் பண்களும் தோன்றுவன

மாதொரு பாகனா ராகிய இறைவருக்கு வழிவழி யடிமை செய்யும் வேதியர் குலத்திலே, சடையனாருக்கும், இசைஞானியாருக்கும் மகவாக வந்துதித்துத், தம்பிரான் தோழ ரெனச் சைவ வுலகம் போற்றப் பெரு வாழ்வு வாழ்ந்து, இறைவன் திருக் கயிலையைச் சேர்ந்து, அவன் தொண்டில் வழுவாது நின்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவாய் மலர்ந்த தேவாரப் பதிகங்கள் ஏழாந் திருமுறை யென அமைந்து நின்றன காலத்தாற் பிந்திய சுந்தர ரருளிய தேவாரங்கள், நாட்டுப் பாடல்கள் பல வற்றை யெடுத்தாண்ட சிறப்பினை யுடையன. தேவாரவியல், ௨௫௦, ௨௫௧ ஆம் பக்கங்களில் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்து நின்ற திருப்பதிகம் மகளிர் தும்மிப் பாட்டுக்கு இயைந்த சந்தமாக நின்றது

தமக்குமுன் இருந்த சமய குரவர் இருவரையும் புகழ்ந் தேத்தி, அவர் சென்ற வழியே தாமும் செல்வதாகச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கூறுகின்றார். 'நல்லிசை ஞான சம்பந்தனும் நாவினுக் கரையனும் பாடிய நற்றமிழ் மாலை, சொல்லியவே சொல்லி யேத்துகப்பானை' என்பது அவர் திருவாக்கு 'நான் மறை தெரிந்த வேதியர்க்கு இடமாய திருவீழிமிழலையிலே யிருந்து, தமிழோடு இசை கேட்கும் இச்சையினால் திருநாவுக்கரசர்க்கும், ஞானசம்பந்தருக்கும் படிக்காசு நல்கினீர், அடியேற்கும் அருளுதிர்' எனக் கூறிய திருப்பாடல் மேலும் இவ் வுண்மையை வலியுறுத்தும் இந்தளம், தக்கராகம், நட்டராகம், கொல்லி, கொல்லிக் கௌவாணம், பழம்பஞ்சுரம், தக்கேசி, காந்தாரம், பியந்தைக் காந்தாரம், காந்தார பஞ்சமம், நைவளம் (நட்ட பாடை), நோதிறம் (புறநீர்மை), சீகாமரம், குறிஞ்சி, செந்திறம் (செந்துருத்தி), பஞ்சமம் என்னும் பண்கள் இவருடைய திருப்பதிகங்களிற் காணப்படுகின்றன

காலம் கார்காலம கொன்றை மரமொன்று, வாசனை பொருந்திய மலாத் துணர் தூககித், திருசசடைபோன்ற காய்களோடு நின்ற தோறறத்தினை, ஒன்றிய சிநதையில் அனபினை யுடையவராகிய ஆனய நாயனுர் கணடார். கண்டு, கழிபெருங காதல கொண்டு, எலலா வுயிர்களும என்பூ டுருகிக் கரைநது நிற்கும் வண்ணம், வேயஙகுழலின் இன்னிசை யெழுப்பி, எலலா நரம்புககும் அடிமணை யாதலின், பட்டடை யெனப் பெயா பெற்ற இளி நரமபு ஆதார சுருதி யாக, இடைக காலவழக்கிற் ரேன்றிய கோடிப்பாலை யிசையினிலே, திருவாளனது திருவைந்தெழுததை முறை யறிநது பாடினுர் அம் முறைதான,

> மநதாரததும மததிமததுந தாரததும வரன்முறையாற
> றநதிரிகள் மெலிவிததுஞ் சமஙகொணடும வலிவிததும
> அநதாரதது விரறசெறுழிலகள அளவுபெற வசைததியக்கிச
> சுநதரச்செங கனிவாயுந துளைவாயுந தொடககுணண
>
> எணணியநூற பெருவணணம இடைவணணம வனப்பெனனும
> வணணவிசை வகையெலலாம மாதுரிய நாததுதில
> நணணியபா ணியுமியலுந தூககுநடை முததககியிற
> பணணமைய வெழுமோசை எமமருககும பரபபினுா

என வரும் சேககிழார் சுவாமிகள் செழும பாடல்களுள விரிததுரைக்கப்பட்டது. இடைக் காலத்து வழககிலே, இளி குர லாகிய கோடிபபாலை, இக் காலத்தார் இருபத திரண்டாம் மேள மெனக கொளளுங கரகரபபிரியா மேளததை நிகர்ததது

நமமாழவார் அருளிச் செயத திருவாயமொழி, பழந் தமிழப பண்களும, பழைய இலக்கணததிற கேறற தாளமும அமையப் பெறறது பிறகாலத்தா தாம வேணடியவாறு இராகஙகளை யமைததாரேனும, வைணவப் பெரியாாகள பண் முறையினையே தேவகானம எனப பாராடடுவர் திருவாயமொழியினுட் காணப் பட்ட பணகளை யாழநூல, ஈறுமி ஆம் பககததினுள் தநதாம பண்களுககு ஒவ்வாத இராகஙகள் பதிபபுகளிற குறிக்கப்படடிருக்கினறன திருவாயமொழியில வருகின்ற பணகளை ஆராயநது நோக்குமிடத்துத, தேவாரத்தில வாராதன வாகிய ஐநது பண் கள் காணபபடுகின்றன அவைதாம, பாலையாழ, செருநதி, முதிாந்த விந்தளம் அல்லது முதிாந்த குறிஞசி, வியநதம, நாடடம என்பனவாம் அவற்றுக குரிய எணகளையும பிறவறறையுந தருவாம

பாலையாழ பெரும் பண் செமபாலையினுட பிறநதது பண் வரிசையில முதலில் நிறபது. இக கால வழக்கில அரிகாம்போதி மேளததை ஒபபானது.

செருநதி குறிஞ்சிப பெருமபணணின் காநதாரம எனனுந திறததின் புற நிலையாய், 42 என்னும எண பெறறுநினறது

முதிாநத விநதளம குறிஞ்சிப பெருமபணணின் மருள என்னுந் திறததின் பெருகியலாய், 56 எனனும எண பெறறு நின்றது. இதனை முதிர்ந்த குறிஞ்சி யெனவும வழஙகுவா.

வியக்தம். முல்லைப் பெரும்பணணின் நோதிறம் என்னுந் திறத்தின் பெரு இயலாய், 88 என்னும் எண பெற்று நின்றது.

நாட்டம் முல்லைப் பெரும பண்ணின் யாமை என்னுந திறததின் அருகிய லாய, 95 என்னும எண் பெறறு நின்றது இத் திறததின் புறநிலையா யமைந்து, 94 என்னும் எண் பெற்று நினற சாளாபாணி என்னும் பண பூநதுருததிகாட நம்பி யின் திருவிசைப்பாவில வருவது

நம்மாழவாா, திருககுருகையில், வேளாண் குலததில், காரியார்ககும் உடைய நங்கையாாக்கும புதலவராய அவதரிததாா இளம பருவததில மாறன என்னுந் திருப்பெயர் பூணடாா இவா திருவவதரிதத நாள் தொடங்கி, முலை யுண்ணுமல், வாய் பேசாது, இருநதாரென வைணவப் பெரியார் கூறுவா அக் காலததில மதுரகவி யாழவார் எனபவா, வடநாட்டி லுள்ள திவ்விய தேசஙகளைச சேவிததுத, திரு வயோததிக்கு எழுந்தருளின அளவில, தென றிசையில் ஒரு பேரொளி விளக்கந் தோன்ற, யாரோ பெரியவர் அவதரித்திருககிறாா எனற குறிப்பினை யுணாந்து, அவரைச சேவிககும நோககமாகத தென்றிசை நோக்கி வாது, திருககுருகூரில் உறஙகாப் புளியின் கீழ எழுநதருளி யிருககின்ற பரமாசசாரிய ரான நம்மாழவாரைப் பாாதது, 'செததததின் வயிற்றில சிறியது பிறநதால் எததைத தின்று எங்கே கிடககும்' என வினவ, ஆழ்வாரும வாயதிறநது, 'அததைத தினறு அங்கே கிடக்கும்' என அருளிச செயதாா அதனபின், மதுரகவியாழவாா நம்மாழ வாரைக குருமூாததி யாகச கொண்டு, 'கணணிநுண் சிறுத்தாம்பு' என்னுந திருபபாசுரததை அருளிச செயதார். நம்மாழவாரது திருவாய்மொழி ஆயிரம் பாடலகளையும், முதறகண் எழுதிவைத்தவர் இம மதுரகவியாழ்வார் எனக் கூறுவா. நமமாழவாா அருளிசசெயத மறறைய நூல்கள், திருவிருததம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாசிரியம் எனபன

சோழ நாட்டில, உறையூரிற், பாணர் குலததிற் பிறந்து, பரநதாமனுடைய திருவடிகளை எனறும நினைநதுருகி, யாழிசைததுப பண பாடுந தொழிலில ஈடுபட டிருநத திருப்பாணுழவாா, பகவானுடைய கடடளையின்படி, ஸ்ரீ லோகசாரஙக முனிவ ருடைய தோளமீது இவாநது, முனி வாகனராய, பகவானுடைய சநநிதியை யடைநது, அவனுடைய எலலை யற்ற வனபபினைப் பாதாதி கேசமாக வருணித்து, அழகிய திருப்பாடலகளை யருளி, அவனைக் கண்ட கணகள பிறவற்றை நோக்காத வண்ணம இவ வுலக வாழ வொருவித திருநகரததை யலஙகரித்தாா

முதததமிழப புலமை நிரமபித தென்னவனுககு மந்திரியாராக அமர்ந்து தென்னவன பிரமராயன் எனனுந திருப பெயரினைத தாங்கிப் பின் மணணுலகாளும் மனனவன பணியினின்றும நீஙகி, விணணவா வேநதும, வந்து அடி பணியும் செலவம் நிறைவுபெற நினற திருவாதவூ ரடிகளது திருசசரிதம் கேட்போாககும் நினைப்போர்க் கும் உள்ளததை யுருக்கும நீர்மையது அடிகள முதததமிழுககும நலகிய பெருஞ் சிறப்பினை ஒருவாறு ஆயந் துரைபபாம

மகளிர் தாயருகே நின்று தவத் தைந்நீ ராடுதல் பொருளாக எழுந்த திருவெம்பாவைப் பாட்டும், மகளிர் ஆடலு ளொன் றாகிய அம்மானை யாடலை யெடுத்தோதும் அம்மானைப் பாட்டும், சங்க காலத்து வள்ளைப் பாட்டினை யொத்த பொற்சுண்ணப் பாட்டும், மேலே நாம் பரிபாடலுட் காட்டிய செய்யுட் பகுதியில், தும்பியை விளித்துக் கூறியது போன்ற கோத்தும்பிப் பாட்டும், தெள்ளேணம் என்னும் பறையினைக் கொட்டிப் பாடிய தெள்ளேணப் பாட்டும், மகளிர் ஆடலு ளொன் றாகிய சாழற் பாட்டும், மற்றொன் றாகிய பூவல்லிப் பாட்டும், மகளி ராடலு ளொன் றாகிய உந்திப் பாட்டும், மற்றொன் றாகிய ஊசற் பாட்டும், துயிலெடைநிலை யெனப் பண்டையோர் கண்ட திருப்பள்ளியெழுச்சியும், குயிலினை விளித்துக் கூறுங் குயிற் பாட்டும், பிறவும் அடிகளுடைய முத்தமிழ்ப் புலமையை நன்கு புலப்படுத்துவ.

6

செம்பொன்மணி யம்பலத்து நிருத்த னாகத்
திருவிசைப்பா வுரைத்தவர்தந் திருப்பேர் சொல்லில்
பம்புபுகழ் செறிதிருமா ளிகைமெய்த் தேவர்
பரிவுடைய சேந்தனார் கருவூர்த் தேவர்
நம்பிகா டவர்கோன்நற் கண்டரா தித்தர்
நன்குயர்வே ணாட்டடிகள் திருவாலி யமுதர்
அம்புவியோர் புகழ்புருடோத் தமர்சேதி ராயர்
ஆகவிவ ரொன்பதின்மர் தாமுறைகண் டடைவே.

இவ் வொன்பதின்மருட் சேந்தனார் என்பார் திருப்பல்லாண்டும் இயற்றியுள்ளார். இவை ஒன்பதாந் திருமுறை யெனப்படுவ. இத் திருமுறையில் மொத்தம் முந்நூற் றறுபத்தைந்து செய்யுட்கள் உள்ளன. பாடப்பட்ட பண்கள் 21 புறநீர்மை, 25 பஞ்சமம், 41 காந்தாரம், 62 நட்டராகம், 73 இந்தளம், 94 சாளாபாணி என்பன வாம். இத் திருமுறையிற் பயின்ற செய்யுள் விகற்பங்கள் பதினொன்றாகும். அவையாவன :

(1) 1 ஒளிவளர், 2 உயர்கொடி, 7. மாலுலாமனந், 8 கணம்விரி, 9 கலைகளதம், 10 தளிரொளி, 11 புவனநாயகனே, 13 அன்னமாய் 14. திருவருள், 15. பெரியவர், 16 உலகெலாந், 17 வெய்யசெஞ், 18. கைக்குவான்.

விளம் மா விளம் மா விளம் விளம் மா

(2) 3. உறவாகிய

தனனதன தானன தானதன தனனதன தானன தானதன

(3) 4. இணங்கிலா

திரு நேரிசைச் சந்தம்

(4) 5. ஏகநாயகனை

தானன தனன தனதன தனன தானன தனதன தனன

(5) 6 பொய்யாதவேதியா.

தனதான தானன தானன தனதான தானன தானன

(6) 12. நீரோரங்கிவளாகமலம், 21. துச்சானசெய்திடினும

காயசீா நான்கு வநத தரவுகொசசகக் கலிபபா

(7) 19. முததுவயிரமணி

வெணடளை தழுவி வநத தரவுகொசசகக் கலிபபா

(8) 20. மினனுருருவம

தானா தானா தானா தானா தானன தானதன

(9) 22. மையனமாதொரு

தான தானன தானதானன தானதானன தானனதன

தான தானதன - தன - தான தனதனன

முத லீரடியைப் போலப் பின் னீரடியும் அமையும்

(10) 23. பவளமாலவரை

மா விளம விளம விளம விளம புளிமாஙகாய

(11) 24. அலலாயபபகலாய்

தானா தனனா தனனா தனனா தானா தனதானா

முதற திருமுறையில் '69. பூவாா மலாகொண்டடியார்' என்னும் திருப் பதிகததைப் போலவது

(12) 25. கோலமாாநெடுஙகட

தான தனதனன - தன - தானன தானதன

ஏழாந் திருமுறையில் '20 நீள நினைந்தடியேன்' எனனும் பதிகத்தைப் போல்வது.

(13) 26 வாரணிநறுமலா

தானன தானன தானதானா தானன தானன தானதானா

முதற திருமுறையில '4. மைம்மருபூஙகுழல்' எனனும் பதிகத்தைப் போலவது

(14) 27 வானவாகள.

வெணடளை தழுவி வநத தரவுகொசசகக கலிபபாவின் மறறொரு விகற்பம

(15) 28. சேலுலாமவயல

தான தானன தானன தானன

தான தானன தானன

முத லீரடியைப் போலப் பின் னீரடிகளும் அமையும.

முதற் திருமுறையில் '135. நீறு சேர்வதொர்' என்னும் பதிகததை நிகர்த்தது

(16) 29 மனனுகதிலலே.

வெண்டளை தழுவி, முதன் மூன் றடியும அறு சீராகவும, ஈற்றடி எழு சீராகவும் நடக்கும் கொச்சகவொருபோகு பிற காலத்தார் இதனைக் கலித்தாழிசை யென்பர்

"இன்னரம் முழவம் மழலையாழ் வீணை கெழுவுகம்பலை செய் கீழ்க்கோட்டூர்" (திருவிசை 10—அ)

"நினைகையிலியாழ் நரம்பாலும் உயிரீந்தாய்" (திருவிசை 12—அ)

"தந்திரிவீணை கீதமும்பாடச் சாதகின்னரங் கலந்தொலிப்ப
மந்திரகீதம் தீங்குழலெங்கும் மருவிடந் திருவிடைமருதே" (திருவிசை, 17—உ)

"மழலையாழ் சிலம்ப வந்தகம் புகுந்தோன்" (,, 17—எ)

'மருத யாழுதிப்ப வருங்கருங் கண்டத்தண்ட வாணவர் கோன்" (,, 17—௧0)

என வருந் திருவிசைப்பாத் தொடர்களால், பதினோராம் நூற்றாண்டின் பின்னும் யாழும், பழந் தமிழிசையும் நிறைவாக இருந்தமை புலனாகின்றது திருவிசைப்பாப் பாடல்களின் சொல்லும், பொருளும், யாப்புருவமுஞ், செய்யுள் நடையும், பிறகாலத்தில் இராமலிங்க அடிகளால் எடுத்தாளப்பட்டன

7

கோயில் நான்மணிமாலை, திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூர் ஒருபா வொருபது என்னும் ஐந்து நூல்களும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் இயற்றியன வாகப் பதினோராந் திருமுறையிற் காணப்படுவன அடிகளுடைய சங்கத் தமிழ்ப் புலமைக்கும், உண்மை நூல் விளக்கத்திற்கும் இத் திருப்பாடல்கள் சான்று பகர்கின்றன. கோயில் நான்மணிமாலையில் வருகின்ற சந்தச் செய்யுட்கள், திருப்புகழாசிரியர்க்கு வழிகாட்டியா யிருந்தன வென்று எண்ண இட முண்டு. அந் நூலிலிருந்து நான்கு பாடல்களைக் கீழே தருகின்றாம்

சந்து புனைய வெதும்பி மலரணை
தங்க வெருவி இலங்கு கலையொடு
சங்கு கழல நிறைந்த அயலவர்
தஞ்சொல் நலிய மெலிந்து கிளியொடு

பந்து கழல்கள் மறந்து தளிர்புரை
பண்டை நிறமும் இழந்து நிறையொடு
பண்பு தவிர அனங்க னவனொடு
நண்பு பெருக விளைந்த வினையன

நந்தி முழவு தழங்க மலைபெறு
நங்கை மகிழ அணிந்த அரவுகள்
நஞ்சு பிழிய முரன்று முயல்கனை
வந்து நால அலைந்த பகிரதி

அநதி மதியொ டணிநது தி(ல)லைநகா
அமபொ னணியும அரஙகில நடநவில
அஙக ணாசை யடைநது தொழுதிலள
அன்று முதலெதிா இனறு வரையுமே (கோயிஞன் கக)

செறிதரு குழலை யறலென்பாகள
திழலெழு மதியம நுதலெனபாகள
நிலவினும வெளிது நகையெனபாகள
நிறமவரு கலசம முலையெனபாகள

அறிகுவ தரிதிவ விடையெனபாகள
அடியிணை கமல மலரெனபாகள
அவயவம் இனைய மடமஙகையா
அழகிய ரமையு மவரொன்செய

மறிமழு வுடைய கரனெனகிலா
மறலியை முனியும அரனென்கிலா
மதிபொதி சடில தரனெனகிலா
மலைமகள மருவு புயனெனகிலா

செறிபொழில நிலவு தி(ல)லையெனகிலா
திருநடம நவிலும இறையெனகிலா
சிவகதி யருளும அரசெனகிலா
சிலாநர குறுவா அறிவினறியே (கோயிஞன கரு)

உலவு சலதி வாழவிடம அமரா தொழவு ணுவென
நுகரு மொருவ ரூழியின இறுதி யொருவ ராழிய
புலவு கமழ்க ரோடிகை யுடைய புனிதா பூசுரா
புலிசை யலாசெய போதணி பொழிலின நிழலின் வாழ்வரோா
கலவ மயிலி னாசுருள கரிய குழலி னாகுயில்
கருது மொழியி னாகடை செடிய விழியி னரிதழ்
இலவில் அழகி யாரிடை கொடியின வடிவி னாவடி
வெழுது மருமை யாரென திதய முழுதும ஆளவரே. (கோயிஞன் உந)

தொடா நரைததஙக முன்புள வாயின
தொழிலகண மறுததொனறு மொனறி யிடாதொரு
சுளிவு தலைகொண்டு புனபுலை வாரிகள்
துளையொழு கக்கண்டு சிநதனை யோயவொடு

நடைகெட முறகொண்ட பெணடிா பொருவொரு
நடலை நமகென்று வநதன பேசிட
நலியிரு மற்கஞ்சி யுணடி வெருவிழு
நாக வுடற்கன்பு கொணடலை வேன்இனி

மிடலொடி யபபண டிலகுகையா கோஞெரு
விரலின முக்குண்டு பணபல பாடிய
விரகு செவிகதொணடு முன்புள தாகிய
வெருளி தவிரததன்று பொனறியி டாவகை

திடமருள வைக்குஞ செழுஞசுடா ஊறிய
தெளியமு தகதின கொழுஞசுவை நீடிய
தி(ல)லைநக ரிறசெமபொ னமபலம மேவிய
சிவனே நினைக்குந தவஞசது ராவதே (கோயினுன ௬௯)

தமககு இச செய்யுட்களைத தந்துதவிய படடணததுப் பிள்ளையாரைக் குறிதது 'என் னப்பன பட்டினததான்' என அருணகிரிநாதர் கூறுவதியலபாம் ஞானத் தந்தை யெனற உணமை யுணராத உலக மாநதா, இவர் பட்டினத்தார்கது ஒரு கணிகையிடம் மகவாய்ப் பிறநதனர் எனப் புனைநது விடடனர்.

திருப்புகழ, திருவகுபபு, எனனும இசைத தமிழ நூலகளையும், கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரநுபூதி என நினற இயற றமிழப் பாமாலைகளையும, பிற வற்றையும ஆககித தந்த அருணகிரிநாத ரெனனும் அருநதவப பெரியார், இறறைககு ஐஞ்ஞா றுண்டுகளின்முன், பிரபுடதேவ மகாராசன் காலத்தில் வாழந்தனர் என அறிஞர் கூறுவா. இவர் பாடிய திருபபுகழ நூலினுளளே இடைச செருகல்கள் பல புகுநது, நூல் வனப்பினைக குறைவு படுததுகின்றன இடைச் செருகல்களை யொழிதத தூய வுருவததில் திருபபுகழ நூல வெளிவருமாயின், சைவ சிததாந்த மெய்ஞ் ஞான நூலகளி லொன்ருக விளஙகு மெனபதற்கு ஐயமில்லை தாயுமான சுவாமிகள் அருணகிரிநாதரைக் குறிததுச சொலலுகின்ற வாசகங்களை இஙகுத் தருவாம.

தேவா தொழும வாதவூரத தேவே யெனபேன . ... .
பூவுலகில வளாருணகிரியே மறறைப் புணணியாகாளோ வெனபேன்

ஐயா அருணகிரி யப்பா வுனைபபோல
மெய்யாக வோாசொல விளமபினா யாா

யான்ருே னெனலறலே யினபநிடடை யெனறருணைக்
கோனரு னுரைதத மொழி கொளளாயோ

கநதாநு பூதிபெற்றுக் கநதாநு பூதிசொன்ன
எநதையரு ளுடி யிருககுநா ளெநநாளோ

அறிவை யறிவதுவே யாகும பொருளென
றுறுதிசொனன வுணமையினை யொருநா ளெநநாளோ

எனத தாயுமான அடிகள் கூறும வாசகங்களே, அக விருளினை யொழிக்கும் மெய்ஞ் ஞான பானு வாகிய அருணகிரிநாதரது உண்மை வரலாருகும்

...சசந்தியி ஞமுறைவி திததவா முறகடித
சசசபுட சாசபுட சட்பிதா புததிரிக
கணடச சமபதிய பேத மாமடல
கஞ்சப பஞசத தாள மாமபடி
கற்சரி யுறசவ தறபண லக்ஷண
சச்சரி மட்டிகை யொட்டி யறுபபன

எனத் திருவகுப்பினுள பஞ்ச தாளஙகள கூறப்பட்டன

காலமா ரூத வராளிசி கணடிகை
பாலசீ காமர மானவி பஞசிகை
கவுட பயிரவி லளிதை கயிசிகை
கவுளி மலகரி பவுளி இசைவன
கனவ ராடிய ருமபட மஞசரி
தனத ஞசிவி தமபடு பஞசமி
கைசசுலவு கோனமுறைவி திகதா கததடைவி
லுசசமது சாதிகமெ டுததுமேல் எட்டுவன
கஞ்சக கஞசாற் மீறசி ரஞசிகு
திஞசிப் பணகுறித தியாழை யோதுவ
கற்றவு டுக்கையி டககைக ளபபறை
மததளி கொட்டிய முறறும டிபபன
காரெனமு ழஙகுகுர லேறுதுடி சநதாவளி
வீரமுர சுநதிமிற டாரிகுட பஞசமுகி
காடிபறை பஙகனை தஙகோடி கொட்டுவன

என அக கால வழககி லுள்ள சிறநத இராகங்களும், பண்களும், யாழ்க் கருவியும், தோற் கருவிகளும, கஞ்சக் கருவிகளுங் கூறப்பட்டன.

முது கூகை கொடடபுறறு எழ, அடட பயிரவர் தாள யிடக, கழுகொடு, கழுது ஆடப், பயிரவி நடம புரிய, முருகன் அவுணரைப பொருத போர்க் களததின் வருணனை பின்வரும் அடிகளில் மிக அழகாகத தரப்பட்டது.

திததிததெய வொததப பரிபுர
நிரததபபதம வைததுப பயிரவி
திகதொகக நடிககக் கழுகொடு — கழுதாடத

திககுபபரி அடடப பயிரவா
தொககுததொகு தொக்குக தொகுதொகு
சிதரப்பவு ரிககுத ரிகடக — எனவோதக

கொததுபபறை கொடடக களமிசை
குககுக்குகு குககுக குகுகுகு
குததிபபுதை புககுப பிடியென — முதுகூகை

கொட்புறறெழு நடபற றவுணரை
வெடடிபபலி யிடடுக குலகிரி
குததுபபட வொததுப பொரவல — பெருமாளே

இடக் கை உடுக்கை ஆகிய தோற கருவிகளின் ஒலியும், படுகளத்தில் அண்டம் பிளக்க நிமிர்ந்து ஆடுகின்ற அலகைக் கூட்டங்களின் நடனமும பின்வரும் பாடலுள் அழகாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

தகுதகுகு தகுதகுகு தநதநத குதகுகுகு
டிகுடிகுகு டிகுடிகுகு டிணடிணடி குககுகுகு
தகுதசெண செணசெகுத தநதநத ரிதகுத — தததகுதிதோ

தனதனன தனதனன தநதநத னததன
டுடுடுடு டுடுடுடு டுணடுண டுட்டுடு
தாராரா ரிரிரிரி எனறெனறி டகையுமு — டுக்கையுமியாவும

மொகுமொகென அதிரமுதி ரணடமபி ளககநிமிர்
அலகைகர ணமிடஉல கெஙகுமப்ர மிக்கநட
முடுகுபயி ரவாபவரி கொணடினபு றபபடுக — ளதிலொருகோடி

முருகனுடைய பரததுவமும், அவன் கூதிராகாமப் பதியில் வேட னருளிய பூசனையை உவந் தேற்றமையும, மயிலினது நடனததிற கேற்ற தாளமும, பின் வரும் திருப்புகழ்ப் பாடலி 'லுள்ளன.

அ[illegible]மாகி அதிபனு மாகி
அதிகமு மாகி — அகமாகி
அடனென வாகி அரியென வாகி
அரனென வாகி — அவாமேலாய
இகரமு மாகி எவைகளு மாகி
இனிமையு மாகி — வருவோனே
இருநில மீதில எளியனும வாழ
எனதுமு னோடி — வரவேணும
மகபதி யாகி மருவுமவ லாரி
மகிழகளி கூரும — வடிவோனே
வனமுறை வேட னருளிய பூசை
மகிழகதிர காம — முடையோனே
செககண சேகு தகுதிமி தோதி
திமியென ஆடு — மயிலோனே
திருமலி வான பழமுதிர சோலை
மலைமிசை மேவு — பெருமானே

துடியின் ஆரப்பும், பேரிகையின அதிரவும், பின வருந தொடர்களிற் காணப்படுவ.

திநதோதிமி தீதத மாததுடி
தநதாதன னுதன தாததன
செமபூரிகை பேரிகை ஆரதெழ மறையோத

முருகப் பெருமானது இள நலமுந், தளர் நடையும், பின் வருமாறு வருணிக்கப் படுவன .

கிணகிணி கிணினகிணின கிணினெனக்
குணடல மசைநதிலக குழைகளிற பரலபவீசத
தநதனந தனநதனந தனவெனச்
செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ சிடமணித
தணடைகள கலின்கலின் கலினெனத திருவான
சஙகரி மனமகுழைந துருகமுத
தநதர வருஞ்செழுந தளர்நடைச
சநததி சகநதொழுஞ சரவணப் பெருமாளே

திமிலை, முருடு முதலிய தோற் கருவிகளின் இசை பினவருமாறு வருணிக்கப் பட்டுள்ளது .

திமிலை பலமுருடு திநதிந திமிததிமித
டுமுட டுமுடுமுட டுணடுண டுமுட்டுமுட
திகுட திகுடதிகு திந்திந திகுதததிகுத திகுதிதோ
செகண செகணசெக செஞ்செஞ செககசெனன
அகிலமு ரகனமுடி அணடம பிளக்கவெகு
திமிர்த குலவிருது சஙகந தொனிததசுரர் களமீதே.

உரை யுணாவிறந்து ஒன்றுகி நின்ற பிரமப் பொருளாக முருகப் பெருமானைக் கண்டு, அவ வநுபவததை அமைத்துப் பாடிய பாடற் பகுதியினைத் தந்து, இவ் வுரையினை நிறைவு செய்வாம

காணொ ணாதது உருவோ டருவது
பேசொ ணாதது உரையே தருவது
காணு நான்மறை முடிவாய நிறைவது பஞ்சபூதக்
காய பாசம தனிலே உறைவது
மாய மாயுட லறியா வகையது
காய மானவ ரெதிரே யவரென வாதுபேசிப்
பேணொ ணாதது வெளியேய் ஒளியது
மாய ஞாய னறியா வகையது
பேத பேதமொ டுலகாய் வளர்வது விந்துநாதப்
பேறு மாகலை துரியா துரியவ
தீத மானது வினையேன் முடிதவப
பேறு மாயருள் நிறைவாய விளைவது ஒன்றுநீயே

9 முடிபுரை

நூல் தோன்றிய வரன்முறையினையும், பிறவற்றையுங் கூறும் முன்னுரை சித்திரபானு ஆண்டு ஆனித் திங்களில் எழுதப்பட்டது. மேல் நடந்த வற்றைத் தொகுத்துக் கூறும் இப் பின்னுரை ஏறக்குறைய ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின் எழுதப் படுகிறது. இக் கால வெல்லையி னுள்ளே இந் நூல் வெளியீட்டுக்கும் நூலாசிரிய னாகிய எனக்கும் நிகழ்ந்தன சிலவற்றை யெடுத்துரைப்பது இவ் வுரையின் கருத் தாகும்.

தமிழ் வழக்கிற் குரிய வட வெல்லை யாகிய இமயத்தி லிருந்து தென் கெல்லை யாகிய ஈழத்திற்கு வர நேர்ந்ததும், ஈழ நாட்டுப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ்ப் பேராசிரிய ராகத் தொண்டாற்ற இயைந்ததும், யாழ்நூலை நிறைவு செய்தற்கு வாயி லாயின. வட நாட்டி லிருந்து வந்து ஓராண்டு எல்லைக்கண் பித்த வாத சுர மென்னுங் கொடு நோயினால் பீடிக்கப் பட்டதனால், உடல் பெரிதுந் தளர்ச்சி யுற்றது. அந் நிலையில் திருவாளர் சிதம்பரஞ் செட்டியார் அவர்களும், பிற அன்பர்களும், நோய் நீக்குதற்குத் தாங்கள் செயற்பாலது யாது என வினவினார்கள். யாழ் நூலினை அச்சேற்றுதலே என்னுடைய உள்ளத்திற்கு ஆறுதலளிக்குஞ் செயலாகு மென்று விடை பகர்ந்தேன். முதல் நான்கு பக்கங்கள் அச்சிட்டு அனுப்பப்பட்டன. இறை யருளால் நோயும் நீங்கிற்று. அச்சியற்றும் வேலை செவ்வனே நடைபெற்று வந்தது. உலகப் பெரும்போரினாலே அச்சுத் தாளின் கட்டுப்பாடுகள் வருதலும், நூல் வெளி யீட்டு வேலை இரண்டாண்டுக ளளவில் தடைப்பட்டு நின்றது. ஆயிர மாண்டுக ளாக மறைந்து கிடந்த பொருள் வெளிப்படுவதற்கு ஆண்டு சில கழிதல் இயல்பு தானே யென்னு மெண்ணம் உள்ளத்திற்கு ஆறுத லளித்தது. உலகினைத் துன் புறுத்திய பெரும்போர் முடிந்தது. அச்சுத் தாளின் கட்டுப்பாடுகளும் ஒருவாறு நீக்கப்பட்டு, நூல் வெளி வருதற்கு வசதி யேற்பட்டது. வெளியீடு காலந் தாழ்த்த மைக்காகக் கவல வேண்டுவ தில்லை. இந் நூலின் சேர்க்கையாக அமைந்திருக் கின்ற அரும் பொருள்களும், இசை நூல் வரன்முறையும் பின்பு எழுதியுந் தொகுத் தும் சேர்க்கப்பட்டன. அவை யாழ்நூலினை நிறைவு செய்யும் நீர்மைய.

சிலப்பதிகாரத்தில், அரங்கேற்று காதையினுள்ளே, யாழாசிரியன் அமைதி கூறும் இருபத்தைந்து அடிகளுக்கு இயைந்த தொரு விரிவுரையாக இந்நூல் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. திருவருள் வயத்தினாலே எடுத்துக்கொண்ட அப் பொருள் நிறைவு பெற்றதோடு, மேலும் பல துறைகளில் இவ் வாராய்ச்சி சென்று, வழக் கொழிந்து போன இசைநூ லிலக்கணத்தை வகுத்துரைத்தும், நூற்று மூன்று என்னுந் தொகையின வாகிய பண்களின் உருவத்தைத் தந்தும், அவைதம்மை யிசைத்தற்கு வேண்டிய அலகு நிலைகளைக் குறிப்பிட்டும், வழக்கொழிந்து பல்லாண்டு மறைந்து கிடந்த பழந் தமி ழிசை மரபிற்குப் புத்துயி ரளித்தது. மேலும், கிரம வழக்கு வேறுபட்டு நடக்கு மிக் காலத்தில், பண்டையோர் கொண்ட இருபத்திரண்டு அலகுகள் (சுருதிகள்) இவை யெனக் காட்டியதோடு, இருபத்து மூன்றாவதாக நின்ற பிரமாண சுருதி யென்னும் விதியிசையின் அளவினையும், அது அளபிற் சிறிதாயினும்,

எண்ணிக்கைககு ஈரலகு பெறும் என்னும் பேருண்மையினையும நன்கு விளககிச், சுருதி வீணை யென்னுங் கருவியினைச செயது முடிததது, இடைக் காலத்தில் நோநத வழுவினை இந் நூல களைநத தென்பது மிகையாகாது மேலும, ஐவகைக் கிரமங்களின் அமைதியைக் காட்டிக, கிரம வழககினைப், பண்டுபோல், என்றும் நிலவச் செய்தது இந நூலே யாம்

குடுமியா மலையில, பலலவ மனன ஞகிய மகேநதிர வாமன் காலத்தில எழுதப் படட கல்வெட்டின் பொருள், ஐயந திரி பற, இநநூலினுட் காடடப்பட்டது. அவ் விசையினை யிசைத்தற குரிய மூளரி யாழ என்னுங கருவியின் அமைப்பும விளககப் படடது

எழுபததிரணடு மேள கர்ததாககளை வகுததுத், தென் னுடடுக கருநாடக சஙகீததகதை முறைப்படுததிய வேஙகடமகி கையாணட வீணைக கருவி, பஞ்ச சுருதி ரிஷபததில சுதத காநதாரமும், பஞ்ச சுருதி தைவதததில சுதத நிஷாதமும பேசுவது முநநூ ருணடுகளாக வழககறறுக கிடநத இக கருவியினை மீட்டும உருப்படுததிக காட்டிய பெருமை இந நூற குரியது

ஆயிர நரமபு யாழின கணககினைக கணடறிந்து, அவ் வியாழினை மீட்டும அமைபபதற்கு வேண்டிய குறிப்புக்களை இந நூல ஐயந திரி பற எடுத்துரைததது.

அரங்கேறறு காதையில, மாதவி யிசைதத யாழ்க கருவியின் அமைப்பும், பாடிய இசையின அமைபபும, இந நூலினுள் விரிவாகத தரப்பட்டன. கோடபதி யெனவும, சகோடயா ழெனவும் பெய ரெய்தி, விளககமுற் றிருந்த, ஈரேழ் தொடுதத செமமுறைக கேளவி யென்னும் யாழக் கருவியின இசை தமிழகத்தில் மீட்டும் பரவ, இந் நூல் துணை புரியு மென்பது ஆசிரியரது உளளக் கிடக்கை

இவ வாராயசசியினைச் செயதற்கு யான் கைககொண்ட முறையினைபபறறி ஒரு சில வாசகஙகள கூறுவது, மேலும ஆராய விரும்புபவாகளுக்குப் பெரும் பயன தருவ தாகும். ஆதலால, அப பொருளபற்றிச சில கூறி, இவ வுரையினை நிறைவு செயவாம் ‘மனததின் எணணி மாசறத் தெரிநதுகொணடு இனததிற் சோததி யுணர்ததல வேணடும்’ என ஆசிரியா தொலகாப்பியனூா கூறியது, இவ வாராய்ச்சிககு வழிகாட்டியா யமைநது நினறது உதாரணமாகப, பெருமபண்ணின் இலககணத் தைக் கூறுகின்ற பகுதிகள, சிலப்பதிகாரததது, ஐவேறிடங்களில், தனித்தனியாகத தரப்படடுள்ளன இவைதம்மை ஒருஙகு வைதது நோககு மிடததுப், பெரும பண்ணி னிலககணம் தெறறெனப் புலபபடுகின்றது யாழக் கருவியின் இலககணம, பததுப்பாடடினுள, நான்கு பாடடுகளில், தனிததனியே யுரைக்கப்பட்டது ஓரிடத் திற காணப்படாத சிறப்பியல்பு, மறறோரிடததிற் கூறியவறறால தெளிவுபடுகினறது.

இந் நூல் தேவாரவியல், மூவ ரருளிய தேவாரப் பதிகஙகள் முழுமைக்கும் யாப்பமைதி கூறுவதோடு, கடடளை யமைதி, சுவை யமைதி என்னு மிவறறையுந

தந்து, வடமொழி நூலகளில தேவாரத்துக்கு உரியன எனக் காட்டப்பட்ட தமிழ்ப் பண்களின் உருவங்களையுந தந்து, தேவாரத்தைக கற்கும் மாணவாகளுககு விழுப் பயன் தரும நீர்மையதாய அமைந்தது. அரும்பத வுரையாசிரியரும், அடியார்ககு நலலாரும், அரங்கேறறு காதை யுரையினுள்ளே, எடுத தாளுகின்ற பாலை, இளி முதல் உழை யீருகக் கீழிருந்து மேனேக்கிச செலலும குரற் கிரமதது எதிர் நிரனிறைககு உரியது என யாழ நூல் ாகச-ஆம் பக்கததில ஐயந திரி ।ுறக் காட்டப்பட்டது

இந் நூல ஒழிபியலினுள், முதற பிரிவாகக் கூறப்பட்ட எண்ணலளவை, இசைக் கணிதம் என்னும பொருளகள், இசை யாராயசசிக்கு இன்றியமையாதன யாழ் நூல் ஙாக-ஆம் பக்கததில், எண்ண லளவையுட கூறிய பொருளகள் இவை யெனத் தொகுததுரைக்கப்பட்டன. இஙகுப் பழந் தமிழா வழங்கிய பேரெண்கள் இவை யெனவும், 'நெய்தலுங குவளையும ஆமபலுஞ் சஙகமும், மையில் கமலமும் வெள்ளமும நுதலிய' எனப், பரிபாடலினுள, கீரந்தையார் கூறிய பேரெண்களின் அளவு இவையெனவும், அண்ட கோளததின் அசசு நீளம் இது வெனவும், அண்டத தின் அளவைக் காண்பதற்குப் பேரெண்கள் கருவியா யிருததல்போல, அணுவின் அளவைக் காண்பதறகுக கருவி யாகிய கீழவா யெண்களின் இயல் பிது வென வும், பேரெணகளையுங கீழவா யெண்களையுங கூட்டல, கழிததல, பெருக்கல, வகுத்தல் செய்யும் முறைகள இவை யெனவும், மேனாட்டார் வழங்கும் லகு வெண்கள் (logarithm) இந் நீர்மைய வெனவும, இந் நூல ஒழிபியலினுள் செவவிதின் உரைக்கப் பட்டன

இசை நரமபுகளின இலககணததைக கூறுமிடதது, அவற்றின அசைவெண் விகிதம, நரமபு நீள விகிதம, சத விலககம எனறு மிவறறைக கணக்கிடும் முறைகளும், ஒன்று முதல் இருபது வரையு முளள எணகளின சத விலக்கஙகளைத் தருஞ் சூத்திர மும, துளைக கருவியினை முறைப்படி யாககும வழியும், இருபததிரண்டு அலகுகளைத தோற்றுவிககுங் கணித முறையும், நாறபத்திரண்டு அலகுகளின் சத விலககஙகளும், அசைவெண விகிதஙகளும, ஆயிர நரமபு யாழுககு அடிப்படை யாகிய இருநூறு அலகுகள் தோனறும் முறையும, பிறவும தெளிவு படுததப்பட்டன. இருபததிரணடு சுருதிகளின் அளவினை வகுததுக கூறும ஐநது வெணபாககளும, அகோபல பண்டிதா வழஙகிய பாரிசாத வீணையின அலகுகளை எடுததுரைக்கும ஐந்து கட்டளைக கலித துறைச் செய்யுடகளும இநநூலுக்கு அழகு செயகின்றன

இவ வணணம இசை யாராயசசிககு இனறியமையாது வேண்டப் படுவன வாகிய கணக்கு முறைகளையும, பிறவறறையும மாணவாகள படித்துப் பயனடைவாா களாக.

இவ் வெளியீட்டிறகுத் துணை புரிந்த அன்பாகள் பலா அவர்களுள், வனப்புற இந நூல் வெளிவருதறகு ஆகவேண்டிய தொணடுகளை மனஞ் சலியாது செயது நிறைவேறறிய திரு அ. கணபதிப் பிள்ளை அவர்களுக்குத தமிழுலகம் பெரிதும கடமைபபட்டது கையெழுத்துப் படிகளை யெழுதியும், ஒப்பு நோக்கியும், உதவி புரிந்த, எனது மாணவா, திரு வெள்ளை வாரணனா இந நூலுக்குச சிறப்புப்பாயிரஞ்

செய்யும் பணியினைத் தனக்கு உரியதாக்கிக் கொண்டார். இந் நூற் பதிப்புக்கு வேண்டிய பொருளினைக் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு அளித்தும், இவ் வாராய்ச்சியினாற் கண்ட கருவிகள் சிலவற்றைச் செய்வித்தும், பலவாற்றானும் யாழ் நூல் மீட்டும் தமிழகத்தில் நின்று நிலவ உதவி புரிந்த நண்பர் திரு சிதம்பரஞ் செட்டியார் அவர்கள், இந் நூல் பல மாணவர்களுடைய உள்ளத்தில் நின்று நிலவ வேண்டு மென்றும், பழந் தமிழிசைக் கருவி யாகிய யாழ், தன்னுடைய இசையினைத் தமிழ நாட்டில் மீண்டும் பரப்பி, மக்க ளுள்ளத்தை மகிழ்விக்க வேண்டு மென்றும் விரும்பி, அவ்வண்ணம் நிறை வுறுதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்தற்கு முனைந்து நிற்கின்றார்கள். இந் நூலாராய்ச்சியினாலே புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இசைக் கருவிகளை நலம்பெற இசைத்துப், பழந் தமிழிசையின் ஒலியுருவத்தினை நாமெல்லாம் கேட்டு மகிழுமாறு செய்த சங்கீத பூஷணம் திரு க. பொ. சிவானந்தம் அவர்களுக்கு என்னுடைய மன நிறைந்த ஆசியுரையினைக் கூறுகின்றேன்.

ஆயிரம் யாண்டுகளாக மறைந்து கிடந்த கலைச் செல்வத்தைத் தமிழ் மக்கள் மீட்டும் பெறுதற்கு உதவி புரியும் இந்நூலினது அரங்கேற்று விழா, நிகழும் சர்வசித்து ஆண்டு, வைகாசித் திங்கள், உ௨-ஆம் நாள் (5—6—1947), தமிழ வீரக ராகிய ஆளுடைய பிள்ளையாருடைய திருநாளிலே, அவருடைய திருமுன்னிலையிலே, திருக்கொள்ளம்பூதூர்த் திருக்கோயிலில் நடைபெறுவது, தமிழகத்தார் செய்த தவத்தின் பயனாகும்.

இவ் விழாக் கொண்டாட்டத்திற் கலந்து, நம்மெல்லோரையும் மகிழ்விப்பாரக ளென யாம் எதிர்பார்த்திருந்த செந்தமிழ்ச் செல்வர்கள் ஐவர். அப் பெரியார்கள் தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்கள், மகாமகோபாத்தியாய சாமிநாதையர் அவர்கள், தமிழ்ப் பெருங்கவி, முதுபெரும் புலவர், வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள், மகா வித்துவான் ரா. இராகவையங்கா ரவர்கள், பல்கலைப் புலவர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் ஆகியோ ராவர். தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை அவர்கள், தமிழ்ப் பொழிலில் யாழ் நூற் பொருள் வெளிவந்ததனைக் கண்ணுற்றுப், பெருமகிழ் வெய்தி, இந் நூலினை விரைந்து ஆக்குதல் வேண்டு மென எமக்கு அடிக்கடி ஊக்க வுரை கூறுவார்கள். மகாமகோபாத்தியாய சாமிநாதைய ரவர்கள், இப் பொருள்பற்றி யான் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரை நிகழ்த்தியபோது, நேரில் வந்திருந்து, என்னை ஊக்கப் படுத்தியதோடு, இந் நூல் என்று வெளிவரு மென்று ஆர்வத்தோடு எதிர்நோக்கி யிருந்தார்கள். வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியா ரவர்கள், தமிழ்ப் பொழிலிலும், செந்தமிழிலும் வெளிவந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைப் படித்து, நூல் வெளிவருவதனைப் பேரார்வத்தோடு எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். மகாவித்துவான் ரா. இராகவையங்கா ரவர்கள், அண்ணாமலை நகரில் சந்திக்க நேரிடும்பொழு தெல்லாம் இவ் வாராய்ச்சியினைப்பற்றி வினவியும், தம்முடைய ஆழ்ந்த கல்வியின் பயனாக, யாழ்க் கருவியினைப்பற்றிய சில குறிப்புக்களைச் சொல்லியும், என்னை யூக்கினார்கள். தமிழ் மொழியிலும், தமிழர் நாகரிகத்திலும் பேரார்வ முடைய கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை யவர்கள், இந் நூல் வெளியீட்டினைக்

குறித்து, எனக்கும் அவருக்கும் மாணவரா யமைந்தார்கள்பால், அடிக்கடி வினவி, இந் நூல் வெளிவருதலை ஆவத்தோடு எதிர்நோக்கி யிருந்தார்கள். மண் ணுலக வாழ்வினை விட்டு, விண்ணவர்க்கு விருந்தாக அமைந்த இப் பெரியோர்கள், தோன்றாத் துணையா யிருந்து, இவ் விழாவிற்கு வந்திருந்து, தமிழ்ப் பணியினைச் செய்வாரனை வரையும் மனமார வாழ்த்துவார்கள் என்னும் உறுதி எமக்கு உண்டு

திருக்கொள்ளம்பூதூர்,
ஆளுடையபிள்ளையார் திருநாள்,
சர்வசித்து, வைகாசி, உஉ,
5—6—1947

சுவாமி விபுலாநந்தர்

யாழ் நூல்

நிறைவுபெற்றது பொருளாகத்
திருக்கொள்ளம்பூதூர் அழகியநாச்சியார் சேவடி பரவிய
முன்னிலைப் பரவல்

திருமலி தமிழின் செழுங்கலைத் தொகுதிகள்
பலவே யாயினும், பண்டை யாசிரியர்
இயலிசை நாடக மெனுமுத் துறையையும்
தமிழென வைத்துச் சால்புற வுரைத்தனர்
அவருள்,
ஒல்காப் பெருந்தவத் தொல்காப் பியரும்,
சீரிய விசையின் றிறத்தினை யுணர்ந்து
நுண்ணிதி னாய்ந்த நுண்மா ணுழைபுல
இசைநுணுக் கங்கண்ட இன்னிசைச் சிகண்டியும்,
பரந்த கேள்விப் பலகலை யாசான்
நல்லந் துவனென நவின்றசீ ரிசையோன்,
பண்டுதமிழ் வளர்த்த பாண்டியர் தோன்றல்
இளம்பெரு வழுதி யென்னு மிசையோன்,
பாலை நிலத்து மேவிய வெயினர்
தொல்குடிப் பிறந்த தூயோன் பல்புகழ்
கண்ணிய வாசான் கடுவனிள வெயினன்,
பெருமை சால்கரும் பிள்ளைப் பூதன்,
எண்ணின் நூலும் இறையருள் கண்ணிய
உண்மை நூலும் உணர்ந்தபே ராசான்
சீரந்தை யென்னக் கிளந்த பேரினன்,
குன்றம் பூதன், கேசவன், நப்பணன்,
நல்லச் சுதன், நல் லழிசி, நல் லெழினி,
வையைப் பூம்புனல் வளத்தினைப் பாடிய
மையோ டக்கோன், நல்வழு தியென,
இன்னியல்மாண் டோச்சி யிசைபரி பாடல்
சொன்னமெய்ப் புலவரும், இசைவகுத் தோருள்
கால ஆழியிற் கரந்துமறை யாது
நாமகாண நின்ற நல்லிசை வாணர்
கண்ணகன், கண்ண னாகன், நன் னாகன்,
பித்தா மத்தன், நாகன்நன் னாகன்,
பெட்ட னாகனொடு, மருத்துவ னல்லோன்,
அச்சுத னெனும்பேர் அடையநின் றோரும்,

மூன்றுஞ் சங்கத்துத் தோன்றி மறைநத
சிற்றிசை பேரிசை வரியொடு கூத்தெனும்
நூலவகுத தோரும், நுண்மா ணுழைபுலம்
எய்திய புலவருள் இசைவல லோரும்,
இசைசால் சேரர் பெருங்குலத துதிததே
அரசுவீற றிருக்குந திருப்பொறி யுண்டென்
றுரைசெய் தவனை யுருத்து நோக்கிச்
சிந்தையுஞ் செலலாச சேணெடுந தூரத
தந்தமி லின்பத தரசாள வேந்தன்
இயலிசை நாடகப் பொருட்டொடர் நிலையாஞ்
சிலம்பின் பாடலைச செயது பழந்தமிழ
இசையி னிலக்கணம் என்றும விளங்கக
கூததி னியலும யாத்த பாடலுள
ஐவகை நிலதது னடைவே தோன்றும்
வரிப்பாட் டியலபும எணவகைத தாகிய
வரிககூத் தியல்பும் பிறவுந் தெரிததுச்
சஙக மிருநது தமிழா ராய்நத
நல்லிசைப் புலவர்போல் நானில மதிக்கும
தமிழினை வளர்த்த உரைசால் அடிகளும்,
முறுவல சயந்தம குணநூல் செயிற்றியம்
இந்திர காளியம் பஞ்ச மரபு
பாரபுகழ பரத சேனு பதீயம்
எனநூ லளிதத இசையா சிரியரும,
நாடகத தமிழ்நூல நலப்பெற வெழுதிய
மதிவாண னரெனும் வழுதியும, பழுதில்
காரைக் காலினுங கயிலையம பதியினும
ஆலங காட்டினும சிவனடி தொழுத
அலகில் விழுப்புகழ் அமமையும, தம்மை
அடைந்தவர்ப் புரககும் அருடபெரு முதலவனைப
பணணமை வார இசையாற றெழுத
காழியர் கோவும, நாவினுக் கரசும,
நாவ லூரினில் இறைதடுத தாண்ட
தொண்டர்சீர் பரவும் நம்பியா ரூரரும,
ஈரேழ தொடுதத செம்முறைக கேளவியாம
சகோட யாழிசை தமிழிசை விரவ
மதங்க சூளா மணியொடும் போநது
தமிழமறை தநத ஞானபோ னகர்தாள
பரவிய நீல கண்டயாழப் பாணரும்,
வாதவூ ரடிகளும, கோதில்ஆ ழ்வாரும்,

முன்னிலைப் பரவல்

இன்னிசைத் தமிழால் யாவரும் அறிய
நாரணன் சீர்ப்புகழ் நானிலத் தோர்பெறப்
பரவிய காரி மாறப் பிரானும்,
அண்டர் கோவை அரங்கத் தமுதினைக்
கண்ட கண்கள் காணுமற் றொன்றினை
யென்று பாடி யாழினை மீட்டிய
தெய்வப் பாணரும், திருவிசைப் பாவினை
வையத் தோர்பெற வானின் வழங்கிய
மாளிகைத தேவரும், வணபுகழச் சேந்தனும்,
கருவூர் வேந்தரும், கண்டரா தித்தரும்,
காடவா கோனெனும் நமபியும், வேணாட்
டடிகளும், திருவாலி யமுதரும், படிபுகழ
புருடோத தமரும், சேதி ராயரும்,
பாாபொய் யெனறு பரனடி நாடிய
சீர்மிகு பட்டினத தடிகளும், பாரில
திருப்புகழ பாடி விழுத்தகு சீர்பெறு
செம்மலே யெனும்போ திருத்தகப் புனைநத
அருண கிரியெனும் அண்ணலும், தெருளுறும்
தமிழிசைப் புலவா தாளினைப் போற்றக்
குவலயம் போற்றுங் கொள்ளம்பூ தூரில்
அரசுவீற றிருககும் திருவுடைச் செலவி
நினனடி பரவுதும ஏததுதும வாழத்துதும
இனனும் இன்னும்யாம விருமபுவ திதுவே.

சேர்க்கை

சோதகை I — தேவார இசைத் திரட்டு

* திருமுறை எண் † பதிக எண ‡ பாட்டு எண்.

13 செவ்வழி

* † ‡					
II, 115, ச.	பூவுந்நீரும்	பலி	யுஞ்சுமந்	துபுக	லூரையே
	நாவினாலே	நவின்	றேத்தலோ	வார்செவித்	துளைகளால்
	யாவுங்கேளா	ரவன்	பெருமையல்	லாலடி	யார்கள்தாம்
	ஓவுநாளும்	முணர்	வொழிந்தநா	ளென்றுளங்	கொள்ளவே.

17. தக்கராகம்

I, 23, க	மடையில	வாளை	பாய	மாத	ரார்
	குடையும்	பொயகைக	கோலக	காவு	ளான்
	சடையும்	பிறையுஞ்	சாம்பற்	பூச்சுங்	கீழ
	உடையுங்	கொண்ட	வுருவ	மென்கொ	லோ.

30, க.	விதியாயவிளை	வாய்விளை	வின்பய	னாகிக
	கொதியாவரு	கூற்றையு	தைத்தவா	சேரும்
	பதியாவது	பங்கய	நின்றல	ரத்தேன்
	பொதியாரபொழில	சூழ்புக	லிந்நகர்	தானே.

34, உ.	திரையார்	புனலசூ	டியசெலவன்
	வரையார்	மகளோ	டுமகிழ்ந்தான்
	கரையார	புனலசூழ	தருகாழி
	நிரையார்	மலர்தூ	வுமினின்றே

38, ச.	அஞ்சொண்	புலனும்	அவைசெற்ற
	மஞ்சன்	மயிலா	டுதுறையை
	நெஞ்சொன்	றிநினைந	தெழுவாரமேல்
	துஞ்சும	பிணியா	யினதானே.

39, க.	அநதமு	மாதியு	மாகிய	வண்ண	லாரழ	லங்கைய மாந்திலங்க
	மநதமு	ழவமி	யமப	மலைமகள	காணநின்	றாடிச
	சநதமி	லஙகுந	குதலை	கங்கை	தண்மதி	யம்மய லேததும்ப
	வெநதவெண்	ணீறுமெய்	பூசும	வேட்கள	நன்னக	ராரே.

I, 41, க. சீரணி திகழ்தரு மார்பில்வெண் ணூலர்
திரிபுர மெரிசெய்த செல்வா
வாரணி வனமுலை மங்கையோர் பங்கா
மான்மறி யேந்திய மைந்தா
காரணி மணிதிகழ் மிடறுடை யண்ணல
கண்ணுதல விணணவ ரேததும
பாரணி திகழ்தரு நான்மறை யாளர்
பாமபுர நன்னக ராரே

42, எ. விழையா ருள்ளம் நன்கெழு நாவில்
வினைகெட வேதமா றங்கம
பிழையா வண்ணம் பணணிய வாறருற்
பெரியோ ரேததும பெருமான்
தழையார் மாவின் தாழகலி யுந்தித
தண்ணரி சில்புடை சூழ்ந்து
குழையாா சோலை மென்னடை யன்னங்
கூடுபெ ருந்துறை யாரே

43, ச. ஒருங்களி நீயிறை வாவென் றும்பர்க ளோலமி டக்கண்
டிருங்கள மாரவி டதைை யின்னமு துண்ணிய ஈசா்
மருஙகளி யார்பிடி வாயில வாழ்வெதி ரின்முளை வாரிக்
கருஙகளி யானைகொ டுக்குங கறகுடி மாமலை யாரே

45, க, துஞ்ச வருவாருந தொழுவிப்பாரும வழுவிப்போய
நெஞ்சம புகுந்தென்னை நினைவிப்பாரும முனைநடடாய்
வஞ்சப் படுத்தொருத்தி வாணாள்கொளளும் வகைகேட
டஞ்சும பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே.

46, எ பாதம பலரேத்தப பரமன் பரமேட்டி
பூதம புடைசூழப் புலிததோ லுடையாகக
கீத முமைபாடக் கெடில வடபககம்
வேத முதலவனின் றுடுமவீரட் டானததே

VII, 13, ௩. காநதஙகமழ காரகில் சநதன முநதிச
செநதணபுனல வநதிழி பெணணை வடபால்
மநதிபல மாநட மாடுந் துறையூர்
எநதாயுனை வேண்டிக்கொளள வேனதவ நெறியே

ம. மாவாயப்பிளந் தானுமம லர்மிசை யானும்
ஆவாவவா தேடிததி ரிநதல மநதார்
பூவார்நதன பொயககைகள சூழுந் துறையூர்த்
தேவாவுனை வேண்டிககொள் வேன்தவ நெறியே.

VII, 14, உ. அனையே யென்னே னததனே யென்னே
னடிகளே யமையுமென் றிருந்தேன
என்னையு மொருவ னுளனென்று கருதி
யிறையிறை திருவருள காட்டாய்
அன்னமாம பொய்கை சூழ்தரு பாசசி
லாசசிரா மத்துறை யடிகள
பின்னையே யடியார்க கருளசெயவ தாகி
லிவரலா திலலையோ பிரானா

15, ச. கலலே னல்லே னின்புக ழுடிமை
கலலா தேடல கறறேன்
நிலலே னலலே னினவழி நின்றார்
தமமுடை நீதியை நினைய
வலலே னலலேன பொனனடி பரவ
மாட்டேன் மறுமையை நினைய
நலலே னலலே னுனுமக் கலலா
னுடடியத தான்குடி நமபீ

அ. கலியேன் மானுட வாழ்க்கையொன் றாகக
கருதிடிற கண்கணீா பில்கும்
பலிதேர்ந் துண்பதோா பணபுகண் டிகழேன்
பசுவே யேறிலும் பழியேன்
வலியே யாகிலும் வணஙகுத லொழியேன்
மாட்டேன் மறுமையை நினையேன்
நலியே னொருவரை நானுமை யலலா
னுட்டியத் தான்குடி நமபீ

16, அ மாலயனுங் காண்பரிய மாலெரியாய் நிமிர்ந்தோன்
வன்னிமதி சென்னிமிசை வைததவன்மொயத் தெழுந்த
வேலைவிட முணட மணி கண்டன்விடை யூரும்
விமலனுமை யவளோடு மேவியவூர் வினவில்
சோலைமலி குயிலகூ வக கோலமயி லாலச்
சுருமபொடுவண் டிசைமுரலப் பசுஙகிளிசொற் றுதிக்கக்
காலையிலு மாலையிலுங் கடவுளடி பணிந்து
கசிந்தமனத் தவாபயிலுங் கலயநலலூா காணே

கூ பொரும்பலம துடையசுரன் தாருகனைப பொருது
பொன்றுவித்த பொருளினைமுன் படைத்துகநத புனிதன்
கருமபுவிலின் மலாவாளிக காமனுடல வேவக்
கனல்விழித்த கண்ணுதலோன் கருதுமூர் வினவில்

இரும்புனல்வெண் டிரைபெருகி யேலமில வங்க
மிருகரையும் பொருதலைக்கு மரிசிலின்றென் கரைமேல்
கரும்புனைவெண் முத்தரும்பிப பொன்மலர்நது பவளக்
கவின்காட்டுங் கடிபொழில்சூழ் கலயநலலூர் காணே.

21 நேர்திறம (புறநீரமை)

III, 120, க. மஙகையாக கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைமமட மானி
பஙகயச் செலவி பாணடிமா தேவி
பணிசெயது நடொறும் பரவப்
பொஙகழ லுருவன் பூதநா யகனல்
வேதமும் பொருளகளு மருளி
அஙகயற் கண்ணி தன்னொடு மமாநத
ஆலவா யாவது மிதுவே.

உ வெற்றவே யடியா ரடிமிசை வீழும
விருபபினன் வெளளைநீ றணியுங
கொற்றவன் றனக்கு மந்திரி யாய
குலசசிறை குலாவிநின் றேததும்
ஒறறைவெள் விடைய னுமபரார தலைவ
னுலகினி லியறகையை யொழிந்திட்
டற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற
ஆலவா யாவது மிதுவே

VII, 83, க அநதியு நண்பகலும அஞ்சுப தஞ்சொல்லி
முநதியெ ழும்பழைய வல்வினை மூடாமுன்
சிநதை பராமரியாத் தென்றிரு வாரூர்புக
கெந்தை பிராணுரை யென்றுகொ லெயதுவதே.

சூ. சூழொளி நீரநிலந்தீத் தாழவளி யாகாசம
வானுயர் வெஙகதிரோன் வணடமிழ வலலவாகள்
ஏழிசை யேழநரம்பி னோசையை யாரூர்புக்
கேழுல காளியைநா னென்றுகொ லெய்துவதே.

84, உ கூதலி டுஞ்சடையுங கோளர வும்விரவுங்
கொககிற குங்குளிர்மா மத்தமு மொத்துனதாள்
ஓதலு ணர்ந்தடியார் உன்பெரு மைக்குநினைங்
துள்ளுரு காவிரசும் ஓசையைப் பாடலுநீ
ஆதலு ணாந்தவரோ டனபுபெ ருததடியேன்
அங்கையினை மாமலர்கொண் டென்கண தலலல்கெடக்
காதலு றததொழுவ தென்றுகொ லோவடியேன்
கார்வயல பேருறை காளையையே.

VII, 85, க. வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரி யுரிபோர்ததுப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிகுழ லுமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றூரில்
அடிகளிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே.

25. பஞ்சமம

III, 60, க. கறையணி மாமிடற்றான் -கரி - காடரங் காவுடையான்
பிறையணி கொனறையினு -னொரு- பாகமும் பெணணமாந்தான்
மறையவன் றன்றலையிற் -பலி - கொளபவன் வககரையில
உறைபவ னெங்களபிரா -னொலி- யார்கழ லுளகுதுமே

62, ச. சூழதரு வல்வினையும -முடல் - தோன்றிய பல்பிணியும்
பாழபட வேண்டுதிரேல -மிக - ஏதுமின் பாய்புனலும்
போழிள வெணமதியும் - மனல் - பொஙகர வுமடினைநத
தாழசடை யான்பனந்தாள் - திருத் - தாடகை யீசசரமே

63, க பைஙகோடடு மலர்ப்புன்னைப் பறவைகாள் பயப்பூரச
சங்காடடங் தவிரதெனனைத் தவிராநோய் தநதானே
செங்காடடங குடிமேய சிறுத்தொணடன் பணிசெயய
வெஙகாட்டு எனவேநதி விளையாடும் பெருமானே.

சா குறைககொண்டா ரிடாதீத்தல கடனன்றே குளிர்பொய்கைத்
துறைககெண்டை கவர்குருகே துணைபிரியா மடநாராய்
கறைக்கணடன் பிறைசசென்னிக் கணபதீச சரமேய
சிறுததொண்டன் பெருமானசீ ரருளொருநாட் பெறலாமே.

VII, 97, க. ஏன மருப்பினொடு - மெழி - லாமையும் பூண்டுகந்து
வான மதிலரண - மலை - யேசிலை யாய்வளைத்தான்
ஊனமில் காழிதனனுள - ளுயர் - ஞானசம் பந்தர்க்கன்று
ஞான மருள்புரிந்தா - னணனு - மூரனனி பள்ளியதே

100, உ. ஆனை யுரித்தபகை - யடி - யேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை யுயிரவெருட்டி - யொளளி - யானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதிததமரர் - வலஞ - செய்தெனை யேறவைகக
ஆனை யருள்புரிநதான் - றொடித - தான்மலை யுத்தமனே.

37. நட்டபாடை

I, 1, க. தோடு டையசெவி யன்விடை யேறியோா தூவெண் மதிசூடி
காடு டையசுட லைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடு டையமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேதத வருள்செய்த
பீடு டையபிர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

VII, 85, க. வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரி யுரிபோர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிகுழ லுமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றூரில்
அடிகளிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே.

25 பஞ்சமம

III, 60, க. கறையணி மாமிடற்றுான -கரி - காடரங் காவுடையான்
பிறையணி கொன்றையினு -னொரு- பாகமும் பெண்ணமர்ந்தான்
மறையவன் றன்றலையிற -பலி -கொள்பவன வககரையில
உறைபவ னெங்களபிரா -னொலி- யார்கழ லுள்குதுமே

62, ௩. சூழதரு வல்வினையும -முடல -தோன்றிய பல்பிணியும
பாழபட வேண்டுதிரேல -மிக -ஏததுமின பாய்புனலும்
போழிள வெணமதியும -மனல -பொங்கர வும்புனைந்த
தாழசடை யான்பனநதாள -திருத -தாடகை யீசசரமே

63, க பைங்கோட்டு மலர்ப்புன்னைப் பறவைகாள பயப்பூரச்
சஙகாடடந தவிாதென்னை த தவிராநோய் தநதானே
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டன் பணிசெய்ய
வெங்காட்டு ளனலேந்தி விளையாடும் பெருமானே

௬ குறைக்கொண்டா ரிடாதீர்த்தல கடனன்றே குளிர்பொய்கைத்
துறைகவெண்டை கவாகுருகே துணைபிரியா மடநாராய்
கறைக்கண்டன் பிறைச்சென்னிக கணபதீச சரமேய
சிறுததொணடன் பெருமான்சீ ரருளொருநாட் பெறலாமே.

VII, 97, க ஏன மருப்பினொடு -மெழி- லாமையும் பூண்டுகந்து
வான மதிலரண -மலை- யேசிலை யாய்வளைததான்
ஊனமில் காழிதனுள் -ளுயா- ஞானசம் பந்தாக்கன்று
ஞான மருள்புரிந்தா -னண்ணு- மூர்நனி பள்ளியதே

100, உ. ஆனை யுரித்தபகை -யடி- யேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை யுயிரவெருட்டி -யொளவி- யானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதிததமரா -வலஞ்- செய்தெனை யேறவைகக
ஆனை யருள்புரிந்தான் -நொடித்- தான்மலை யுததமனே.

37. நட்டபாடை

I, 1, க. தோடு டையசெவி யன்விடை யேறியோர் தூவெண் மதிசூடி
காடு டையசுட லைப்பொடி பூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடு டையமல ரான்முனை நாட்பணிந் தேத்த வருள்செய்த
பீடு டையபிர மாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

I, 1, கூ. தாணுதல் செய்-திறை காணிய மாலொடு
தண்டா மறையானும
நீணுதல செய்-தொழி யாஙிமிரந் தானென
துள்ளங கவாகளவன்
வாணுதல செய-மக வீர்முத லாகிய
வையத தவரேத்தப்
பேணுதல செய்-பிர மாபுர மேவிய
பெமமா னிவனன்றே.

4, க. மைம்மரு பூங்குழற் கறறை துற்ற
வாணுதல் மான்விழி மஙகை யோடும்
பொயமமொழி யாமறை யோாக ளேததப்
புகலிங லாவிய புண்ணி யனே
எமமிறை யேயிமை யாத முக்கண்
ஈசஎன நேசஇ தெனகொல் சொல்லாய்
மெயமமொழி நான்மறை யோர்மி ழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பி யதே.

5, ந. தோலுடையான் வண்ணப் போர்வை யினுன்
சுண்ணவெண் ணீறுது தைந்தி லங்கு
நூலுடையான் - இமை - யோர்பெ ருமான்
நுணணறி வாலவழி பாடு செய்யுங்
காலுடையான் - கரி - தாய கண்டன்
காதலிக் கபபடுங காட்டுப் பள்ளி
மேலுடையான் - இமை - யாத முக்கண்
மின்னிடை யாளொடும வேணடி னுனே.

11, உ ஈருய்முத லொன்ருயிரு பெணணுண்குண மூன்ருய்
மாருமறை நான்காயவரு பூதம்மவை ஐந்தாய்
ஆருர்சுவை யேழோசையொ டெட்டுததிசை தாறுய
வேருயுட னுனிடம வீழிமமிழ லையே.

13, ரு. எணணுர் தருபயனு யயனவனுய மிகுகலையாயப்
பணணுர் தருமறையா யுயாபொருளா யிறையவனுய்க்
கண்ணுர் தருமுருவா கியகடவுள ளிடமெனலாம்
விண்ணுே ரொடுமண்ணுே தொழுவிரிநீர் வியலூரே.

21, ரு. சினமலி யறுபகை மிகுபொறி
சிதைதரு வகைவளி நிறுவிய
மனனுணர் வொடுமலா மிசையெழு
தருபொருள் நியதமு முணர்பவர்

தனதெழி ழுருவது கொடுவடை
தருபர னுறைவது நகர்மதிள்
கனமரு - வியசிவ புரநிணை
பவாகலை மகள்தர நிகழ்வரே.

I, 22, எ. இருநிலனது புனலிடைமடி தரவெரிபுக வெரியதுமிகு
பெருவளியினி லவிதரவளி கெடவியனிடை முழுவதுகெட
இருவர்களுடல பொறையொடுதிரி யெழிலுருவுடை யவனினமலர்
மருவியஅறு பதமிசைமுரல மறைவனமமா தருபரமனே.

VII, 78, ச. உழக்கேயுண்டு படைத்தீட்டிவைத திழப்பார்களுஞ் சிலாகள
வழக்கேயெனிற பிழைக்கேமெனபர் மதிமாந்திய மாந்தர்
சழக்கேபறி நிறைப்பாரொடு தவமாவது செயன்மின்
கிழக்கேசல மிடுவாரதொழு கேதாரமெ னீரே.

79, எ அப்போதுவந துண்டீர்களுக் கழையாதுமுன் னிருநதேன்
எப்போதும்வந் துண்டாலெமை யெமாகளசுழி யாரோ
இபபோதுமக் கிதுவேதொழி லெனரேடியக கிளியைச்
செப்பேநதிள முலையாளெறி சீபர்ப்பத மலையே.

81, க. கொன்று செயத கொடுமை யாறபல சொல்லவே
நின்ற பாவம் வினைகள தாம்பல நீங்கவே
சென்று சென்று தொழுமின் தேவர்பி ரானிடம்
கன்றி னேடு பிடிசூழ தண்கழுக் குனறமே.

38 அநதாளிககுறிஞசி

III, 125, உ. தருமண லோதஞ்சோ தண்கடல நிததிலம்
பருமண லாக்கொணடு பாவைநல லார்கள்
வருமணங் கூட்டி மணஞ்செயு நல்லூர்ப்
பெருமணத் தான்பெண்ணோ பாகங்கொண டானே

41 காநதாரம்

II, 54, க. உருவார்ந்த மெலலியலோா பாகமுடையீ ரடைவோாககுக்
கருவார்நத வானுலகங் காட்டிக்கொடுத்தல் கருததானீா
பொருவாாநத தெணகடலொண் சஙகநதிளைக்கும பூமபுகலித
திருவார்ந்த கோயிலே கோயிலாகத் திகழ்ந்தீரே

64, க. தேவா சிறியோம பிழையைப் பொறுப்பாய் பெரியோனே
ஆவா வெனறந கடியார் தங்கட கருள்செயவாய்
ஓவா வுவரி கொள்ள வுயர்நதா யென்றேத்தி
மூவா முனிவா வணங்குந கோயில் முதுகுன்றே

II, 67, அ. உறவியு மின்புறு சீரு மோங்குதல் வீடெளி தாகித்
துறவியுங கூட்டமுங் காட்டித் துன்பமு மின்பமுந தோற்றி
மறவியென் சிந்தனை மாற்றி வாழவல் லார்தமக் கென்றும்
பிறவிய றுக்கும்பி ரானூர் பெரும்புலி யூர்பிரி யாரே.

71, க திருந்த மதிசூடித தெண்ணீர் தேவி சடைக்கரந்து பாகம்
பொருந்திப் பொருந்தாத வேடத்தாற் புரிந்த காடுறைதல் செலவர்
இருந்த இடம்வினவில் ஏலங யினவண் கமழ்சோலை டியாழசெய
குருந்த மணநாறுங் குன்றிடஞ்சூழ் குறும்ப தண்சாரற் லாவே

75, உ வலிய காலனுயிர் வீட்டினான் – மட – வாளொடும்
பலிவி ரும்பியதொர் கையினான் – பர – மேட்டியான்
கலியை வென்றமறை யாளர்தங் – கலிக் – காழியுள்
நலிய வநதவினை தீர்த்துகந் – தளந் – நம்பனே.

78, சு. தேவ ரும்மம ரர்களுந திசைகள் மேலுள தெயவமும
யாவ ரும்மறி யாததோ ரமைதி யாற்றழ லுருவினா
மூவ ரும்மிவ ரென்னவும் முதல்வ ருமமிவ ரென்னவும்
மேவ ரும்பொரு ளாயினார் மேய துவிள நகரதே.

79, ரு பிறவியால் வருவன கேடுள பெரிய வாதலாற் இன்பத்
துறவியார்க கல்லது துன்பநீங தூங்கி காதெனத ஞயே
மறவலநீ மாரகமே நண்ணினுய் மல்கு தீர்த்தநீர் சென்னி
அறவனூ ரர்தொழு துய்யலா டஞ்சல மையல்கொண நெஞ்சே.

80, க வரிய மறையார் பிறையார் மலையோர் சிலையா வணக்கி
எரிய மதில்க ளெய்தா ரெறியு முசல முடையார்
கரிய மிடறு முடையார் கடவூர் மயான மமர்ந்தார்
பெரிய விடைமேல் வருவா ரவரெம பெருமா னடிகளே.

81, க. பூதத்தின் படையினீர் பூங்கொன்றைத் தாரினீர்
ஓததநதி ஒலியோடு மும்பர்வா னவர்புகுந்து
வேதததி னிசைபாடி விரைமலர்கள் சொரிந்தேத்தும்
பாதததீர் வேணுபுரம் பதியாகக கொண்டீரே

II, 82, ரு. பாடு வாரிசை பல்பொருட் பயனுகந் தன்பால்
கூடு வார்துணைக கொண்டதம பற்றறப் பற்றித்
தேடு வாரபொரு ளானவன் செறிபொழில் தேவூர்
ஆடு வானடி யடைந்தன மல்லலொன் றிலமே

IV, 3, க மாதர்ப்பி றைக்கணணி யானை
மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப்
புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடுப டாமல்
ஐயா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங்
களிறு வருவன கண்டேன
கண்டே னவர்திருப் பாதங
கணடறி யாதன கணடேன்

6, க வனபவள வாயதிறந்து வானவர்ககுந் தானவனே
எனகின் றாளால்
சினபவளத திண்தோளமேற் சேர்நதிலஙகு வெண்ணீற்றன்
என்கின றாளால
அனபவள மேகலையோ டப்பாலைக கப்பாலான்
என்கின் றாளால்
கனபவளஞ் சிநதுங கழிப்பாலைச சேர்வானைக்
கண்டாள் கொல்லோ.

7, ரு. கைபபோது மலாதூவிக காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்ததுத் தொழுநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலாதூவி ஐமபுலனும் அகத்தடககி
எப்போதும இனியானை என்மனத்தே வைத்தேனே

VII, 71, க. யாழைப்பழித தன்னமொழி மங்கையொரு பஙகன்
பேழைச்சடை முடிமேற்பிறை வைததானிடம பேணில்
தாழைப்பொழி லூடேசென்று பூழைததலை நுழைந்து
வாழைக்கனி கூழைக்குரங் குண்ணும்மறைக காடே

72, க எனக்கினித் தினைததனைப் புகலிட மறிந்தேன்
பனைக்கனி பழமபடும பரவையின் கரைமேல
எனக்கினி யவன்றமாக கினியவ னெழுமையும
மனக்கினி யவன்றன திடம்வலம புரமே.

VII. 73, க
கரையுங் கடலு மலையுங் காலையு மாலையு மெல்லாம்
உரையில் விரவி வருவா னொருவ னுருத்திர லோகன்
வரையின மடமகள் கேளவன் வானவர் தானவர்க் கெல்லாம்
அரைய னிருப்பது மாரூ-ரவ-ரெம்மையு மாளவரோ கேளீர

74, க. மினனுமா மேகஙகள பொழிந்திழிந் தருவி
வெடிபடக கரையொடுந் திரைகொணர்ந் தெறறும்
அனனமாங் காவிரி யகன்கரை யுறைவா
ரடியிணை தொழுதெழு மன்பரா மடியாா
சொன்னவா றறிவாா துருததியாா வேள்விக்
குடியுளா ரடிகளைச செடியனேன் நாயேன்
என்னை நான் மறக்குமா றெமபெரு மானை
யென்னுடம படுமபிணி யிடாகெடுத் தானை.

46 பழம பஞசுரம

IV, 14, ந காலமு நாள்க ளூழி படையான்முன் ஏக
வுருவாகி மூவா உருவில
சாலவு மாகி மிகக சமயஙகள ஆறி
னுருவாகி நின்ற தழலோன்
ஞாலமும மேலே விணணொ டுலகேழும் உண்டு
குறளாயொ ராலின இலைமேல்
பாலனு மாய வற்கோா பரமாய மூாததி
யவனு நமககோா சரணே

15, க. பற்றற ஞானசே பழம்பதியைப் பாசூ நிலாய பவளத்தைச்
சிற்றம பலததெந் திகழகனியைத தீணடற கரிய திருவுருவை
வெறறி யூரில் விரிசுடரை விமலா கோனைத் திரைசூழ்ந்த
ஒற்றி யூரெம் உததமனை உளளத் துள்ளே வைத்தேனே.

VII, 47, க காடதாக கடலே கடமபூா மலையே
கானப் பேரூராய
கோட்டூாக கொழுந்தே யழுநதூ ரரசே
கொழுநற் கொல்லேறே
பாட்டூா பலருமி பரவப படுவாய்
பனஙகாட் டூரானே
மாட்டூ ரறவா மறவா தூன்னைப்
பாடப் பணியாயே

48, க மறறுப் பறறெனக் கின்றி நினறிருப் பாத
மேமனம பாவிததேன
பெற்ற லும்பிறந தேனி னிப்பிற வாத
தன்மைவந தெய்தினேன்.

	கற்ற	வாதொழு	தேத்துஞ்	சீாககறை பாண்டிக்	யூரிற் கொடுமுடி
	நறற	வாவுனே	நான	மறக்கினுஞ் நமச்சி	சொல்லுநா வாயவே.

VII, 49, க.	கொடுகு	வெஞ்சிலே	வடுக விரவ	வேடுவா லாமைசொலவிீத
	திடுகு	மொட்டெனக்	குததிக டாற	கூறைகொண லேக்குமிடம்
	முடுகு	நாறிய	வடுகா பூணடி	வாழ்முருகன மாநகாவாய
	இடுகு	நுண்ணிடை எத்துக	மங்கை கிஙகிருநதீா (எததுக்	தனமுெடும எம்பிரானீரே கிஙகிருந்தீர்.)

50, க	சிதத	நீங்கினே	யெனமெடு	சூளறும்	வைகலும
	மதத	யானேயி	னீருரி	போர்தத	மணுளனூர்
	பததர்	தாமபலர்	பாடிநின்	ருடும்	பழம்பதி
	பொத்தி	லாநதைகள	பாடட	ருப்புன	வாயிலே

51, ம	ஏழிசையா	யிசைப்பயனு	யின்னமுதா	யென்னுடைய
	தோழனுமாய	யான்செயயுந்	துரிசுகளுக	குடனுகி
	மாழையொணகண	பரவையைததந்	தாண்டானே	மதியிலலா
	ஏழையேன	பிரிந்திருக்கே	னென்னுரு	ரிறைவனேயே

52 ச	மறிநே	ரொண்கண் வலேயிற்	மடநலலாா படடு	மதிமயங்கி
	அறிவே	யழிந்தே மையாா	னேயாநான் கணடம்	உடையானே
	பறியா	வினேக பரமா	ளவைதீாககும பழைய	னூர்மேய
	அறிவே	யாலங னடியார்க	காடாவுன் கடியே	னுவேனே

47. மேகராகக குறிஞசி

I, 132, உ.	பொறியரவ	மதுசுறறிப்	பொருபபேமத் தேளிர்	தாகப்புத் கூடி
	மறிகடலேக	கடைநதிட்ட	விடமுண்ட மன்னுங்	கணடத்தோன கோயில்
	செறியிதழ்ததா	மரைத்தவிசில	திகழநதோங்கு செய்யார்	மிலேக்குடைக்கீழ்ச் செந்நெல்
	வெறிகதிர்ச்சா	மரையிரட்ட	இளவன்னம் மிழலே	வீற்றிருககும் யாமே.

I, 132, ௩ எழுந்துலகை நலிந்துழலு மவுணாகளதம் மெழிற்க புரமூன்று ஞுடி
உழுந்துருளு மளவையிறெள் ளெரிகொளவெஞ் ஞுறையுஞ் சிலைவளைத்தோ கோயில்
கொழுந்தரளம் நகைகாட்டக் கோகநதம் குதித்து முகங்காட்டக் நீர்மேல்
விழுந்தகயல் விழிகாட்ட விற்பவளம் மிழலை வாய்காட்டும் யாமே

௪. உரைசேருமெ மெண்பதது நான்குநூ யோனி ருயிரமாம் பேதம்
நிரைசேரப படைத்தவற றி னுயிர்க்குயிரா நின்ருன் யங்கஙகே கோயில்
வரைசேரும் முகிலமுழவ மயில்கள்பல வண்டு நடமாட பாட
விரைசேரபொன னிதழிதர மென்காநதள் மிழலை கையேற்கும் யாமே

I, 133, ௬. சாகமபொன் வரையாகத தானவர் மும்மதில் சாயவெய்து
ஆகமபெண் ணெருபாக மாகஅ ரவொடு நூலணிந்து
மாகந்தோய மணிமாட மாமதிற கச்சி மாநகருள்
ஏகம்பத துறையீசன் சேவடி யேதத இடர்கெடுமே.

134, ௧ கருத்தன் கடவுள் கனலேநதி யாடும்
நிருத்தன் சடைமேல் நிரம்பா மதியன்
திருத்த முடையார் திருப்பறிய லூரில்
விருத்த னெனத்தகும வீரட்டத தானே.

135, ௧ நீறு சேர்வதொர் மேனியா நேரிழை
கூறு சேர்வதொர் கோலமாய்ப்
பாறு சேர்தலைக் கையர் பராயத்துறை
ஆறு சேர்சடை அண்ணலே

49. கொல்லிககௌவாணம

III, 42, ௧ நிறைவெண் டிங்கள் மாதர் வாண்முக பாட நீள்சடைக்
குறைவெண் டிங்கள் ராடல் சூடியோ மேய கொள்கையான்
சிறைவெண் டியாழ்செய் பழனஞ் பைம்பொழிற் சூழசிற றேமத்தான
இறைவ னென்றே மேத்த யுலகெலா நின்ற பெருமானே.

VII, 38, க தம்மானை யறியாத சாதியா ருளரே
சடைமேற்கொள் பிறையானை விடைமேறகொள் விகிர்தன்
கைம்மாவி னுரியானைக் கரிகாட்டி லாட
லுடையானை விடையானைக் கறைகொண்ட கண்டத்
தெம்மான்ற னடிக்கொண்டென் முடிமேல்வைத் திடுமெனனும்
ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலா நாயேன்
எம்மானை யெறிகெடிலை வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழவன்போ லியானே.

41, க. முதுவாயோரி கதறமுதுகாட்
டெரிகொணடாடல முயலவானே
மதுவாரகொன்றைப் புதுவீசூடும்
மலையான்மகடன மணவாளா
கதுவாயத்தலையிற பலிநீகொள்ளக்
கண்டாலடியார் கவலாரே
அதுவேயாமா றிதுவோகச்சூ
ராலக்கோயி லம்மானே

ஏ. பொயயே யுன்னைப் புகழவாா புகழநதா
லதுவும் பொருளாக கொள்வானே
மெயயே யெங்கள் பெருமா னுன்னை
நினைவா ரவரை நினைகணடாய்
மையார் தடங்கண் மடந்தை பங்கா
கங்கார் மதியஞ் சடைவைத்த
ஐயா செய்யாய் வெளியாய் கசசூ
ராலக கோயி லம்மானே

42, சு. தொழுவார்க்கெளி யாய்துயர் தீரநின்றாய்
சுருமபார்மலாக் கொன்றைதுன் றுஞ்சடையாய்
உழுவார்க்கரி யவிடை யேறியொன்னார்
புரந்தியெழ வோடுவித் தாயழகார்
முழுவாரொலி பாடலோ டாடலரு
முதுகாடரங் காநட மாடவல்லாய்
விழுவார்மறு கில்வெஞ்ச மாக்கூடல்
விகிர்தாவடி யேனையும் வேண்டுதியே

43, க. நஞ்சி யிடையின்று நாளையென் றும்மை நச்சுவார்
துஞ்சி யிட்டாற்பின னைச்செய்வ தென்னடி கேள்சொலீர்
பஞ்சி யிடப்புட்டில் கீறு மோபணி யீரருள்
முஞ்சி யிடைச்சஙக மார்க்குஞ் சீர்முது குன்றரே.

54 பழந்தக்கராகம

I, 50, க ஒல்லை யாறி யுள்ள மொன்றிக களளமொ ழிந்து வெய்ய
சொலலை யாறித் தூய்மை செயது காம வினைய கற்றி
நலல வாறே யுன்ற ருமை நாவில நவின் றேத்த
வல்ல வாறே வநது நலகாய வலிவல மேய வனே.

ந பெண்டிர் மககள சுறற மெனனுமம பேதைப் பெருங கடலை
விண்டு பண்டே வாழ மாட்டேன் வேதனை நோய் நலியக
கணடு கண்டே யுனற ருமங காதலிக் கின்ற துள்ளம்
வணடு கிண்டிப் பாடுஞ் சோலை வலிவல மேய வனே.

ச மெய்ய ராகிப் பொயயை நீக்கி
வேதனை யைதது றநது
செயய ராரு சிநதை யானே
தேவர்கு லககொ ழுநதே
நைவ ருயே னுன்ற ருமை
நாளுநந விற்று கினறேன்
வையம் முனனே வநது நலகாய
வலிவல மேய வனே.

52, ந. நினனடியே வழிபடுவான் நிமலாநினை கருத
என்னடியா னுயிரைவவவே லெனறடற்கூற றுதைத்த
பொனனடியே பரவிநாளுமம பூவொடுநீர சுமக்கும்
நினனடியா ரிடாகளையாய் நெடுஙகளமே யவனே.

53, க தேவராயு மசுரராயுஞ் சிததாசெழு மறைசேர்
நாவராயு நணணுபாருமம விணணெரிகால நீரும்
மேவராய விரைமலரோன் செஙகணமாலீ சனென்னும்
மூவராய முதலொருவன மேயதுமுது குன்றே

54, க. பூததோந தாயன கொணடுநின் பொன்னடி
ஏத்தா தாரிலலை யெண்ணுங்கால்
ஓததா மேய வொளிமழு வாளங்கைக்
கூத்தீ ருமம குணஙகளே.

59, க ஒடுங்கும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை
யுடைததாய வாழக்கை யொழியத்தவ
மடங்கு மிடங்கருதி நின்றீரெல்லா
மடிக ளடிநிழறகீ ழாளாம்வண்ணம்

கிடங்கு மதிளுரு சுலாவியெங்கும்
கெழுமனைக டோறு மறையின்ஒலி
தொடங்குங் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே.

I, 60, சா. சேற்றெழுந்த மலர்க்கமலச் செஞ்சாலிக் கதிர்வீச
வீற்றிருந்த அன்னங்காள் விண்ணோடு மண்மறைகள்
தோற்றுவித்த திருத்தோணி புரத்தீசன் துளங்காத
கூற்றுதைத்த திருவடியே கூடுமா கூற்றீரே

ம. சிறையாரு மடக்கிளியே யிங்கேவா தேனொடுபால்
முறையாலே யுணத்தருவன் மொய்பவளத் தொடுதரளந்
துறையாருங் கடற்றோணி புரத்தீசன் றுளங்குமிளம்
பிறையாளன் திருநாம மெனக்கொருகாற் பேசாயே.

62, க. நாளாய போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய அன்புசெய்வோம் மடநெஞ்சே யரனாமம்
கேளாய்நங் கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திறமருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே

IV, 12, க சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகுதிங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பனென் புதுநலமுண் டிகழ்வானோ

ம வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்கால் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தான்
அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே.

61 குறிஞ்சி

I, 77, உ. தேனினு மினியர் பாலன நீற்றர்
தீங்கரும் பனையர் தந் திருவடி தொழுவார்
ஊனயந் துருக உவகைகள் தருவார்
உச்சிமே லுறைபவ ரொன்றலா தூரார்
வானகம் இறந்து வையகம் வணங்க
வயங்கொள நிற்பதோர் வடிவினை யுடையார்
ஆனையி னுரிவை போர்த்தவெம் மடிகள்
அச்சிறு பாக்கந் தாட்சிகொண் டாரே

I, 80, ரு செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச செல்வ முயர்கின்ற
செல்வா வாழ்தில்லைச் சிறறம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செலவஞ் செலவமே.

90, அ. நறவ மார்பொழிற, புறவ நற்பதி
இறைவன் நாமமே, மறவல் நெஞ்சமே.

94, க நீல மாமிடற, ருல வாயிலான்
பால தாயினர், ஞால மாள்வரே.

98, கஉ. நன்றுடை யானைத தீயதி லானை நரைவெள்ளே
ஒன்றுடை யானை யுமையொரு பாக முடையானைச்
சென்றடை யாத திருவுடை யானைச சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடை யானைக் கூறவென் னுள்ளங் குளிருமமே

IV, 21, க முத்து விதான மணிபபொற கவரி முறையாலே
பத்தர்க ளோடு பாவையர் சூழப் பலிப்பின்னே
வித்தகக் கோல வெண்டலை மாலை விரதிகள்
அத்த னாரூர் ஆதிரை நாளால் அதுவண்ணம்

VII, 90, க மடிததாடு மடிமைக்க ணன்றியே வாழு மனனேநீ நாளுந்
தடுததாடடித தருமனார் தமர்செக்கி தடுத்தாட் விடும்போது கொள்வான்
கடுததாடுங் கரதலததிற றமருகமு கரிய மெரியகலுங் பாமபும்
பிடித்தாடி புலியூர்சசிற றம்பலததெம பெறமா பெருமானைப் மன்றே.

92 க எற்றான் மறக்கே னெழுமைக்கு மெம்பெரு மானையே
உற்றாயென றுன்னையே யுள்குகின் றேனுணர்ந் துள்ளததால்
புறறா டரவா புகசொளி யூரவி நாசியே
பறறாக வாழவேன் பசுபதி யேபர மேட்டியே.

94, கூ. அழனீ ரொழுகி யனைய சடையும்
உழையீ ருரியு முடையா னிடமாம்
கழைநீர் முத்துங் கனகக் குவையும்
சுழனீர்ப் பொன்னிச் சோறறுத் துறையே

62 நட்டராகம்

II, 98, கூ
களங்குளிர்ந் திலங்குபோது காதலானு மாலுமாய்
வளங்கிளம்பொ னங்கழல் வணங்கிவந்து காண்கிலார்
துளங்கிளம்பி றைச்செனித் துருத்தியாய் திருந்தடி
உளங்குளிர்ந்த போதெலா முகந்துகந் துரைப்பனே.

106, க
என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்ன நீபுரி நல்வினைப் பயனிடை முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடு மதனாலே.

111, க
தளிரிள வளரென வுமைபாடத் தாளம் மிடவோர் கழல்வீசிக்
கிளரிள மணியர வரையா(அ)ர்த் தாடும் வேடக் கிறிமையார்,
விளரிள முலையவர்க் கருள்நல்கி வெண்ணீ றணிந்தோர் சென்னியின்மேல்
வளரிள மதியமொ டிவரானார் வாயமூ ரடிகள் வருவாரே.

112, க.
மாதொர் கூறுகந் தேற தேறிய
ஆதியா னுறை யாடானை
போதி னாற்புனைந் தேத்து வார்தமை
வாதி யாவினை மாயுமே.

VII, 24, க
பொன்னார் மேனியனே - புலித் - தோலை யரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் - மிளிர் - கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே - மழ - பாடியுண் மாணிக்கமே
அன்னே யுன்னையல்லா - லினி - யாரை நினைக்கேனே

30, உ.
நீற்றுரு மேனியராய நினைவார்தம் நிறைந்து உள்ளத்தே தோன்றும
காற்றானைத் தீயானைக் கதிரானை கருப்ப மதியானைக் றியலூர்க்
கூற்றானைக் கூற்றுதைத்துக் கோலவளையா கொகுடிக் ளவளோடுங் கோயில்
ஏற்றானை மனத்தினால் நினைந்தபோ கினிய தவர்நமக வாறே.

64 வியாழக்குறிஞ்சி

I, 105, ௩. உள்ளமோ ரிச்சையினு -லுகந-தேத்தித்தொ ழுமின்தொண்டீர்-மெய்யே
கள்ளமொ ழிந்திடுமின் -கர- வா(அ) திருபொழுதும
வெள்ளமோர் வார்சடைமேற் -கரந்- திட்டவெள் ளேற்றுன்மேய
அள்ள லகன்கழனி யாரூ ரடைவோமே

112, ௧. இன்குர லிசைகெழும் யாழ்முரலத்
தன்கர மருவிய சதுரன்நகர்
பொன்கரை பொருபழங் காவிரியின்
தென்கரை மருவிய சிவபுரமே.

116, ௧. அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பது முந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுதும நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றுதிரு நீலகண்டம்

118, அ நினைப்பெனு நெடுங்கிணற்றை நின்றுநின் றயராதே
மனத்தினை வலிதழொழிந்தே னவலம்வந் தடையாமைக்
கனைதழெழு திரள்கங்கை கமழசடைக கரந்தான்றன
பனைதிரள் பாயருவிப் பருப்பதம் பரவுதுமே.

122, உ மறிதிரை படுகடல விடமடை மிடறினர்
எறிதிரை கரைபொரு மிடைமரு தெனுமவா
செறிதிரை நரையொடு செலவில ருலகினில்
பிறிதிரை பெறுமுடல பெறுகுவ தரிதே.

123, ௩. தரைமுத லுலகினி லுயிர்புணர் தகைமிக
விரைமலி குழலுமை யொடுவிர வதுசெய்து
நரைதிரை கெடுதகை யதுஅரு ளினனெழில்
வரைதிகழ் மதில்வலி வலமுறை யிறையே.

126, ௧. பந்ததால் வந்தெப்பால பயின்றுநின்ற வும்பரப்
பாலே சேர்வா யேனோர்கான பயிலகண முனிவர்களுஞ்
சிந்திததே வநதிப்பச் சிலம்பின்மங்கை தன்னொடுஞ்
சேர்வார் நாள்நாள் நீள்கயிலைத் திகழ்தரு பரிசதெலாஞ்
சந்தித்தே யிநதப்பார் சனஙகள்நின்று தஙகளுற்
றுமே காண வாழ்வாரத தகவுசெய் தவனதிடங்
கந்தத்தா லெண்டிக்குங் கமழ்ந்திலங்கு சந்தனக்
காடார் பூவார் சீர்மேவுங் கழுமல வளநகரே

I, 127, க
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்

65. செந்துருத்தி

VII, 95, அ.
கழியாய்க் கடலாய்க் கலனாய் நிலனாயக கலந்த சொல்லாகி
இழியாக் குலததிற் பிறந்தோ மும்மை யிகழா தேத்துவோம்
பழிதா னாவ தறியீ ரடிகேள் பாடும பத்தரோம்
வழிதான் காணா தலமந் திருந்தால் வாழ்நது போதீரே.

69 தக்கேசி

I, 64, க
அறையார் புனலு மாம லரு மாடர வார்சடைமேல்
குறையார் மதியஞ் சூடி மாதோர் கூறுடை யானிடமாம்
முறையார் முடிசேர் தென்னர் சேரா சோழாகள தாம்வணங்கும்
திறையா ரொளிசேர் செம்மை யோஙகுந் தென்திருப் பூவணமே

69, க.
பூவார் மலர்கொண் டடியார் தொழுவார் புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார் புரங்க ளெரிதத வன்று மூவர்க் கருள்செய்தார்
தூமா மழைநின் றதிர வெருவித் தொறுவின் னிரையோடும்
ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ் சாரலண்ணா மலையாரே

VII 59, க.
பொன்னு மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வானைப் போக முந்திரு வும்புணர்ப் பானை
பின்னை யென்பிழை யைப்பொறுப் பானைப் பிழையெ லாநதவி ரப்பணிப் பானை
இன்ன தன்மைய னென்றறி யொண்ணா எம்மா னையெளி வந்த பிரானை
அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி யாரூ ரானை மறக்கலு மாமே.

VII, 62, அ.	நாளு	மின்னிசை	யாறறமிழ	பரப்பும்	
		ஞான	சம்பந்த	னுககுல	கவர்முன்
	தாள	மீநதவன்	பாடலுக	கிரஙகுந்	
		தன்மை	யாளனை	யென்மனக்	கருத்தை
	ஆளும	பூதங்கள்	பாடநின்	றுடும	
		அங்க	ணன்றனை	யெண்கண	மிறைஞ்சுங்
	கோளி	லிபபெருங்	கோயிலுள	ளானைக்	
		கோலக	காவினிற	கண்டுகொண்	டேனே.
64, சு.	வேந்த	ராயுல	காண்டறம	புரிநது	
		வீற்றி	ருந்தவிவ	வுடலிது	தனனைத்
	தேயந்தி	றநதுவெந	துயருழந	திடுமிப்	
		பொகக	வாழவினை	விட்டிடு	நெஞ்சே
	பாநத	ளஙகையி	லாட்டுகந	தானைப்	
		பரம	னைககடற	சூர்தடிந்	திட்ட
	சேந்தர்	தாதையைத	திருததினை	நகருட்	
		சிவக்கொ	ழுநதினைச	சென்றடை	மனனே
68, சு.	கறப	கத்தினைக	கனகமால	வரையைக்	
		காம	கோபனைக்	கண்ணுத	லானைச்
	சொறப	தப்பொரு	ளிருளறுத்	தருளுந	
		தூய	சோதியை	வெணணெயநல்	லூ,ரில
	அற்பு	தப்பழ	ஆவணங	காட்டி	
		யடிய	னாவென்னை	யாளது	கொணட
	நறப	தததைநள	ளாறனை	யமுதை	
		நாயி	னேனமறந	தெனனினைக்	கேனே
70, சூ	வான	நாடனே	வழிததுணை	மருநதே	
		மாசி	லாமணி	யேமறைப்	பொருளே
	ஏன	மாவெயி	றாமையு	மெலும்பும்	
		ஈடு	தாஙகிய	மார்புடை	யானே
	தேனெய	பால்தயி	ராட்டுகந்	தானே	
		தேவ	னேதிரு	வாவடு	துறையுள்
	ஆனை	யேயெனை	யஞ்சலென்	றருளா	
		யாரெ	னக்குற	வமரர்க	ளேறே.

70 கொல்லி

III, 24, உ.	போதையார்	பொறகிண்ணத	தடிசிலபொல்	லாதெனத்
	தாதையார்	முனிவுறத	தானெனை	யாண்டவன்
	காதையார்	குழையினன்	கழுமல	வளநகர்ப்
	பேதையா	ளவளொடும்	பெருந்தகை	யிருந்ததே.

III, 35, சு. ஊறிறு ரோசையுள் ளொன்றிறு ரொன்றிமால்
கூறிறு ரமர்தருங் குமரவேள் தாதையூர்
ஆறிறா பொயயகத் தையுணர் வெய்திமெய்
தேறிறர் வழிபடுந் தென்குடித் திட்டையே

38, க. வினவி னேனறி யாமை யில்லுரை
செய்ம்மி னீரருள் வேண்டுவீர
கனவி லார்புனற் காவி ரிக்கரை
மேய கணடியூர் வீரடடன்
தனமு னேதனக கின்மை யோதய
ராயி ஞரண்ட மாளத்தான்
வனனில் வாழகைகொண் டாடிப பாடியில்
வையய மாபபலி தோந்ததே

39, க மானினேர் விழிமாதராய வழுதிக்குமா பெருந்தேவிகேள்
பானலவா யொருபாலனீங கிவனெனறுநீ பரிவெய்திடேல்
ஆனைமா மலையாதியா யஇடஙகளிற பலஅலலல்சேர்
ஈனாகட கெளியேனலேன் திருவாலவா யரன்நிற்கவே.

41, க கருவாா கசசித, திருவே கமபத
தொருவா வெனன, மருவா வினையே

IV, 1, க. கூற்ரு யினவா றுவிலக் ககிலீர்
கொடுமை பலசெய் தனநா னறியேன்
ஏற்ரு யடிககே யிரவும் பகலும்
பிரியா துவணங் குவனெப் பொழுதும்
தோறரு தென்வயிற றினகம படியே
குடரோ டுதுடக கிமுடக் கியிட
ஆறறே னடியே னதிகைக் கெடில
வீரட டானத் துறையம் மானே

ரு காத்தாள்பவர் காவ லிகழ்ந்தமையாற்
கரைநின்றவர் கண்டுகொ ளென்றுசொல்லி
நீத்தாய கயமபுக நூக்கியிட
நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
வார்த்தையிது வொப்பது கேடடறியேன்
வயிற்றேடு துடககி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புன லாரதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

VII, 32, க	கடிதாய்க்கடற்	காற்றுவந்	தெற்றக்	கரைமேல்
	குடிதானய	லேயிருந்	தாற்குற்ற	மாமோ
	கொடியேன்கண்கள்	கண்டன	கோடிக்	குழகீர்
	அடிகேளுமக்	கார்துணை	யாவிருந	தீரே.

36, ச.	செநதமிழத்திறம	வல்லீரோசெங்க	ணரவமுன்கையி லாடவே
	வநதுநிற்குயி	தென்கொலோபலி	மாற்றமாடடோ மிடகிலோம்
	பைந்தண்மாமல	ருந்துசோலைகள்	கந்தநாறுபைஞ் ஞீலியீர்
	அந்திவானமு	மேனியோசொலு	மாரணீய விடங்கரே

37, க	குருகுபா	யக்கொழுங்	கருமபுக	ணெரிந்தசா
	றருகுபா	யும்வய	லந்தணு	ரூரரைப
	பருகுமா	றும்பணிந்	தேத்துமா	றுந்நினைந்
	துருகுமா	றும்பிவை	யுணர்ததவல	லீர்களே.

73 இநதளம

II, 9, க	களையும	வல்வினை	யஞ்சலநெஞ்	சேகரு	தார்புரம்
	உளையும	பூசலசெய	தானுயா	மாலவரை	நலவிலா
	வளைய	வெஞ்சரம	வாஙகியெய	தான்மதுத்	தும்பிவண்
	டளையுங	கொன்றையந்	தார்மழ	பாடியு	ளண்ணலே.

18, க	சடையா	யெனுமால்	சரண்நீ	யெனுமால
	விடையா	யெனுமால்	வெருவா	விழுமால்
	மடையார்	குவளை	மலரும்	மருகல்
	உடையாய	தகுமோ	இவளுண்	மெலிவே.

29, க.	முனனிய	கலைப்பொருளும்	மூவுலகில்	வாழ்வும்
	பன்னிய	வொருத்தர்பழ	வூர்வினவின்	ஞாலங்
	துன்னியிமை	யோர்கள்துதி	செய்துமுன்	வணங்குஞ்
	சென்னியர்	விருப்புறு	திருப்புகலி	யாமே.

IV, 17, க.	எத்திசை	புகினும்	எமக்கொரு	தீதிலை
	தெததே	யெனமுரன்	றெம்முள்	உழிதர்வர்
	முத்தீ	யனையதொர்	மூவிலை	வேல்பிடித்
	தத்தீ	நிறத்தா	அரநெறி	யாரே.

VII, 2, க. மஞ்சுண்டமாலை மதிசூடுசெனனி
மலையான்மடந்தை மணவாளநம்பி
பஞ்சுண்டவல்குற் பணைமென்முலையா
ளொடுநீருமொன்று யிருத்தலொழியீர்
நஞ்சுண்டுதேவர்க கமுதநகொடுத்த
நலமோனறறியோ முங்கைநாகமதற்
கஞ்சுண்டுபட மதுபோகவிடை
ரடிகேளுமக்காட் செயவஞ்சுதுமே

3 க. கல்வா யகிலுங் கதிர்மா மணியுங்
கலந்துந் திவருந் நிவவின் கரைமேல்
நெல்வா யிலரத துறைநீ டுறையுந்
நிலவெண மதிசூ டியநின் மலனே
நல்வா யில்செய்தார் நடந்தா ருடுததா
நரைததா ரிறந்தா ரென்றுநா னிலத்திற
சொல்லாயக் கழிகின் றதறிந் தடியேன்
றொடர்ந்தே. னுய்யப்போ வதோரா சூ மல்சொல
[லே.

4, க. தலைக்குத்தலை மாலைய ணிநதென்னே
சடைமேற்கங்கை வெள்ளந்த ரித்ததெனனே
அலைககும்புலித தோல்கொண்ட சைததென்னே
யதன்மேற்கத நாகங்கச் சார்த்ததென்னே
மலைக்குந்நிக ரொப்பன வன்றிரைகள
வலித்தெற்றி முழங்கிவ லம்புரிகொண்
டலைககுங்கட லங்கரை மேல்மகோதை
யணியார்பொழி லஞ்சைக் களத்தப்பனே

5, கூ வாரமாகித் திருவடிக்குப் பணிசெய்தொண்டர் பெறுவதென்னே
ஆரம்பாம்பு வாழ்வதாரூ ரொற்றியூரே லுமமதன்று
தாரமாகக் கங்கையாளைச் சடையில்வைத்த வடிகேளுந்தம்
ஊருநகாடு வுடையுந்தோலே யோணகாந்தன் றளியுளீரே.

7, உ. தோற்ற முண்டேல் மரணமுண்டு துயரமனை வாழ்க்கை
மாறற முண்டேல் வஞ்சமுண்டு நெஞ்சமனத் தீரே
நீற்ற ரேறறா நீலகண்டர் நிறைபுனல்நீள சடைமேல்
ஏறறர் கோயி லெதிரொள்பாடி யெனபதடை வோமே

8, க இறைகளோ டிசைநத இன்பம்
இன்பத்தோ டிசைந்த வாழவு
பறைகிழித தனைய போர்வை
பற்றியா னோக்கி னேறகுத்

திறைகொணர்ந் தீண்டித் தேவா
செம்பொனு மணியுந் தூவி

அறைகழ விறைஞ்சு மாரு
ரப்பனே யஞ்சி னேனே

VII, 11, க. திருவுடை யார்திரு மாலய
னுலும்
உருவுடை யாருமை யாளையொா பாகம்
பரிவுடை யாரடை வாாவினை தீர்க்கும
புரிவுடை யாருறை பூவண மீதோ

12, க. வீழக காலனைக் காலகொடு பாயந்த விலங்கலான்
கூழை யேறுகந் தானிடங் கொண்டதுங் கோவலூர்
தாழை யூர்தகட டூர்தகக னூாதரு மபுரம
வாழை காயக்கும வளாமரு கனுட்டு மருகலே

76, காநதார பஞசமம

III, 1, க ஆடி னைய்நறு நெய்யொடு பாறயி
ரந்தணாபிரி யாதசிற் றம்பலம்

நாடி னுயிடமா - நறுங - கொன்றைந யந்தவனே

பாடி னுய்மறை யோடுபல கீதமும
பல்சடைப்பனி காலகதிா வெண்டிங்கள்

சூடி னுயருளாய் - சுருங - கவெம தொல்வினையே

4, க இடரினுந் தளரினு மெனதுறு நோய்
தொடரினு முனகழல தொழுதெழு வேன்
கடலதனி லமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினி லடக்கிய வேதி யனே

இதுவோஎமை யாளுமா றீவதொன றெமக்கிலலையேல
அதுவோவுன தின்னரு ளாவடு துறையரனே

6, க. கொடட மேகமழுங கொளளம் பூதூா
நட்ட மாடிய நமபனை யுளகச

செல்ல வுநதுக சிநதை யார்தொழ
நல்கு மாறருள நம்பனே

9, ச கலையிலங குமமழு கட்டஙகங கண்டிகை குண்டலம
விலையிலங் குமமணி மாடததாா வீழிமி மலையார்
தலையிலங் கும்பிறைத தாழ்வடஞ் சூலந் தமருகம்
அலையிலங் கும்புன லேறறவாக கும்மடி யார்க்குமே.

III, 22, ௩. ஊனிலு யிரப்பை ஒடுக்கி யொண்சுடா
ஞானவி ளககினை யேற்றி நன்புலத்
தேனைவ ழிதிறந் தேதது வாரக்கிடர்
ஆனகெ டுபபன அஞ்செ ழுத்துமே

IV, 11, ௧. சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொறறுணைத திருந்தடி பொருநதக கைதொழக்
கற்றுணைப பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே

VII, 77, ௧. பரவும் பரிசொன் றறியேனன்
பண்டே யுமமைப் பயிலாதேன்
இரவும் பகலும நினைந்தாலு
மெய்த நினைய மாட்டேனன்
கரவி லருவி கமுகுண்ணத
தெங்கங குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
அரவந திரைக்கா விரிக்கோட்டத
தையா றுடைய அடிகளோ.

80 கௌசிகம்

III, 49, ௧. காத லாகிக கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாம நமசசி வாயவே.

52, ௩. குறறநீ குணஙகளநீ கூடலால வாயிலாய
சுற்றநீ பிரானுநீ தொடர்ந்திலஙகு சோதிநீ
கற்றநூற் கருததுநீ யருத்தமின்ப மென்றிவை
முறறுநீ புகழ்ந்துமுன் னுரைப்பதென்மு கம்மனே.

54, ௧. வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம
வீழ்க தணபுனல் வேந்தனு மோஙகுக
ஆழக தீயதெல் லாமரன் நாமமே
சூழக வையக முநதுயர் தீர்கவே.

55, .௧ விரையாா கொன்றையினுய - விட - முணட மிடற்றினனே
உரையார் பலபுகழா - யுமை - நஙகையொர் பங்குடையாய்
திரையார் தெண்கடல்சூழ - திரு - வான்மி யூருறையும்
அரையா வுன்னையல்லா - லடை - யாதென தாதரவே.

VII 96, க தூவாயா தொண்டுசெய் வாாபடு துக்கங்கள
காவாயே கண்டுகொண் டாரைவர் காக்கிலும்
நாவாயா லுன்னையே நல்லன சொல்லுவேற்
காவாவென் பரவையுண் மண்டளி யம்மானே.

81. பியந்தைக காந்தாரம்

II, 85, க. வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திஙகளகஙகை முடிமே லணிந்தெ
னுளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நலலநல்ல அவைநலல நல்ல
அடியா ரவர்கரு மிகவே

88, எ. நெஞ்சார நீடு நினைவாரை மூடு
வினைதேய நின்ற நிமலன
அஞ்சாடு சென்னி யரவாடு கைய
னனலாடு மேனி யரனூா
மஞ்சாரு மாட மனைதோறு மைய
முளதென்று வைகி வரினுஞ்
செஞ்சாலி நெலலின வளாசோ றளிககொள்
திருமுல்லை வாயி லிதுவே

90, க எநதை யீசனெம பெருமா
னேறமா கடவுளென் றேததிச
சிந்தை செயபவாக கல்லால்
சென்றுகை கூடுவ தன்றால
கந்த மாமல ருநதிக
கடும்புனல் நிவாமலகு கரைமேல
அநதண சோலைநெல வாயில்
அரததுறை யடிகளதம் மருளே

IV, 8, க. சிவனெனும் ஓசையல்ல தறையோ வுலகில்
திருநின்ற செம்மை யுளதே
அவனுமோ ரையமுண்ணி யதளாடை யாவ
ததன்மேலொ ராட லரவம்
கவணள வுளளவுள்கு கரிகாடு கோயில்
கலனுவ தோடு கருதில்
அவனது பெற்றிகண்டு மவன்நீாமை கண்டு
மகனேர்வா தேவ ரவரே

VII, 76, கூ. வாழை யின்கனி தானும மதுவிமழு வருகலையின் கூளயும்
கூழை வானரந் தமமிற கூறிது சிறிதெனக் குழறித்
தாழை வாழையந தண்டாற் செருச்செய்து தருகருவாஞ் சியத்துள்
ஏழை பாகனை யல்லால் இறையெனக் கருதுத விலமே

82. சீகாமரம

II, 41, ந. நீநாளும் நன்னெஞ்சே நினைகண்டாய் யாரறிவார்
சாநாளும வாழநாளுஞ் சாய்ககாடடெம் பெருமாறகே
பூநாளும தலைசுமபப் புகழநாமஞ் செவிகேடப
நாநாளும் நவின்றேததப் பெறலாமே நல்வினையே.

49, க. பணணி னேர்மொழி மஙகை மார்பலர்
பாடி யாடிய வோசை நாள்தொறும்
கண்ணி னேரயலே - பொலி - யுஙக டற்காழிப்
பெணணி னேரொரு பஙகு டைப்பெரு
மானை யெமபெரு மானென் றென்றுன்னும்
அண்ண லாரடியார் - அரு - ளாலுங குறைவிலரே.

IV, 19, க. சூலப படையானை ச சூழாக வீழருவிக
கோலததோட் குஙகுமஞ்சோ குன்றெட் டுடையானைப்
பாலொதத மென்மொழியாள் பங்கனைப பாங்காய
ஆலத்தின கீழானை நானகண்ட தாரூரே.

20, அ. பிறத்தலும்பிறந தாறபிணிபபட வாயந்தசைந்துட
லம்புகுநதுநின்
றிறக்குமா றுளதே - இழித் - தேன்பி
றப்பினைநான்
அறததையேபுரிந் தமனததனுய் ஆர்வச்செற்றக்
குரோதநீக்கியுன்
திறததனு யொழிந்தேன் - திரு - வாரூ
ரம்மானே.

VII, 86, க. விடையின்மேல் வருவானை வேதததின் பொருளானை
அடையிலன் புடையானை யாவர்க்கு மறியொண்ணு
மடையில்வா ளைகள்பாயும வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்ச்
சடையிற்கங்கை தரித்தானைச் சாராதார் சார்வென்னே.

87, க. மாடமாளிகை கோபுரததொடு மண்டபம்வள
ரும்வளர்பொழில்
பாடல் வண்டறையும்-பழ- னத்திருப்பனையூர்த்

தோடுபெய்தொரு காதிலிற்குழை தூங்கத்தொண்டர்கள் துள்ளிப்பாடநின்
ருடு மாறுவல்லா-ரவ- ரேயழகியரே

98 சாதாரி

III, 71, க. கோழைமிட றுககவி கோளுமில வாகஇசை கூடும்வகையால்
ஏழையடி யாரவர்கள யாவைசொன சொல்மகிழு மீசனிடமாம
தாழையிள நீர்முதிய காயகமுகின வீழநிரை தாறுசிதறி
வாழையுதிர் வீழகனிக ளூறிவயல சேறுசெயும வைகாவிலே

84, க. பெண்ணிய லுருவினா பெருகிய புனல்விர வியபிறைக்
கண்ணியர் கடுநடை விடையினா கழலதொழு மடியவர்
நண்ணிய பிணிகெட அருளபுரி பவர்நணு குயர்பதி
புண்ணியர் மறையவா நிறைபுக ழொலிமலி புறவமே.

91, க கோங்கமே குரவமே கொழுமலாப் புன்னையே கொகுடிமுல்லை
வேங்கையே ஞாழலே விமமுபா திரிகளே விரவியெங்கும்
ஓங்குமா காவிரி வடகரை யடைகுரங் காடுதுறை
வீங்குநீச் சடைமுடி யடிகளா ரிடமென விரும்பினுரே.

97, க. திடமலி மதிலணி சிறுகுடி மேவிய
படமலி யரவுடை யீரே
படமலி யரவுடை யீருமைப் பணிபவர்
அடைவது மமருல கதுவே.

102, க. காம்பினை வென்றமென் றோளிபாகங கலநதா னலநதாஙகு
தேம்புனல் சூழ்திகழ் மாமடுவில திருநா ரையூர்மேய
பூம்புனல சேர்புரி புனசடையான் புலியின் னுரிதோல்மேல்
பாமபினை வீக்கிய பண்டரங்கன பாதம் பணிவோமே.

108, க. நீல மேனி யமணர் திறததுநின்
சீலம் வாதுசெ யததிரு வுள்ளமே
மாலு நான்முக னுஙகாண் பரியதோா
கோல மேனிய தாகிய குன்றமே

ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயிலு றையுமெம் மாதியே.

III, 109, க. மண்ணது வுண்டரி மலரோன்காணு
வெண்ணுவல் விரும்பும யேந்திரரும்
கண்ணது வோங்கிய கயிலையாரும
அண்ணலா ரூராதி யானைககாவே

112, க. பரசுபாணியர் பாடல்வீணையா பட்டினததுறை பல்லவனீச்சரத்
தரசுபேணிநின்ரு - ரிவா - தனமை யறிவாரார்.

ங. பவளமேனியா திகழுநீறறினர் படடினததுறை பலலவனீசசரத்
தழகராயிருப்பா - ரிவர் - தனமை யறிவாரார்.

113, க. உறறுமை சேர்வது மெயயினையே
யுணாவது நினனருள மெய்யினையே
கறறவர் காயவது காமனையே
கனலவிழி காய்வது காமனையே
அறற மறைப்பது முன்பணியே
அமராகள செயவது முன்பணியே
பெற்று முகநதது கந்தனையே
பிரம புரததையு கந்தனையே.

114, க. பாயு மாலவிடை மேலொரு பாகனே
பாவை தனனுரு மேலொரு பாகனே
தூய வானவர் வேதத் துவனியே
சோதி மாலெரி வேதத் துவனியே
ஆயு நன்பொருள நுண்பொரு ளாதியே
ஆல நீழ லரும்பொரு ளாதியே
காய வின்மதன படடது கமபமே
கண்ணு தறபர மற்கிடங் கம்பமே.

116, க. துன்று கொனறைநஞ் சடையதே
தூய கண்டநஞ் சடையதே
கன்றின் மானிடக கையதே
கலவின் மானிடக கையதே
எனறு மேறுவ திடவமே
யென்னி டைப்பலி யிடவமே
நின்ற துர்மிழலை யுள்ளுமே
நீரெனச் சிறிது முள்ளுமே.

IV, 9, க. தலையே நீவணங்காய - தலை - மாலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத் தலையே நீவணங்காய்.

IV, 9, ௰க. தேடிக் கண்டு கொண்டேன்
- திரு - மாலொடு நான்முகனுந்
தேடித தேடொணுத தேவனை
என்னுளே தேடிக கண்டுகொண்டேன்.

திருநேரிசை.

75, ச. உடம்பெனுமனைய கததுள உள்ளமே தகளி யாக
மடமபடும உணர்நெய யட்டி உயிரெனுந் திரிம யககி
இடமபடு ஞானத தீயால எரிகொள இருந்து நோக்கில்
கடம்பமர் காளை தாதை கழலடி காண லாமே.

76, உ மெய்ம்மையாம் உழவைச செயது
விருபபெனும் விதைதை வித்திப்
பொயம்மையாங் களையை வாஙகிப்
பொறையெனும நீரைப் பாய்ச்சித
தம்மையும நோககிக் கண்டு
தகவெனும வேலி யிட்டுச
செமமையுள் நிறப ராகிற
சிவகதி விளையு மன்றே.

ச. காயமே கோயி லாகக்
கடிமனம் அடிமை யாக
வாய்மையே தூயமை யாக
மனமணி இலிஙக மாக
நேயமே நெய்யும் பாலா
நிறையநீ ரமைய ஆட்டிப்
பூசனை ஈச ஞாகருப்
போற்றவிக் காட்டி னேமே.

77, ௩ விளக்கிஞர் பெற்ற இன்பம்
மெழுக்கிஞற பதிறறி யாகும்
துளக்கினன் மலர்தொ டுததால
தூயவிண ணேற லாகும்
விளககிட்டார பேறு சொல்லின்
மெய்ந்நெறி ஞான மாகும்
அளப்பில கீதஞ் சொன்ஞர்க
கடிகள்தாம் அருளு மாறே.

ரு. புள்ளுவர் ஐவர் கள்வர்
புனத்திடைப் புகுந்து நின்று
துள்ளுவர் சூறை கொள்வர்
தூநெறி விளைய வொட்டார்

முள்ளுடை யவர்கள தமமை
முககணுன பாத நீழல்
உளளிடை மறைந்து நின்றங்
குணாவினுல எய்ய லாமே

திருவிருததம

IV, 81, உ. ஒன்றி யிருநது நினைமின்கள் உநதமக கூனமில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற கடிந்தான அடியவற்காச்
சென்று தொழுமினகள தில்லையுட் சிறறம் பலததுநட்டம
என்றுவந் தாயெனும எமபெரு மான்றன் திருக்குறிப்பே.

ச. குனிதத புருவமும் கொவவைசசெவ வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும பவளமபோல மேனியிற பால்வெண்ணீறும்
இனிதத முடைய எடுத்தபொற பாதமுங காணப்பெற்ருல
மனிததப் பிறவியும வேணடுவ தேயிநத மாநிலததே.

92, ச இருள்தரு துனபப் படல மறைப்பமெய்ஞ் ஞானமெனனும்
பொருள்தரு கணணிழந துணபொருள் நாடிப் புகலிழந்த
குருடருந் தமமைப் பரவக கொடுநர ககுழிநின்
றருள்தரு கைகொடுத் தேற்றுமை யாறன் அடித்தலமே

106, க. தன்னைச சரணென்று தாளடைந் தேன்றன் அடியடையப்
புன்னைப் பொழிறபுக லூரண்ணல் செய்வன கேண்மினகளோ
எனனைப் பிறப்பறுத தெனவினை கடடறுத தேழ்நரகத்
தெனனைக் கிடககலொட டானசிவ லோகத திருத்திடுமே

113, அ. வானந் துளங்கிலென் மணகமப மாகிலென் மாலவரையும்
தானந துளங்கித தலைதடு மாறிலென தணகடலும்
மீனம் படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
டுனமொன் றில்லா ஒருவனுக் காடபடட உததமாககே.

கூ சிவனெனும் நாமந் தனககே யுடையசெம மேனிஎம்மான்
அவனெனை யாடகொண டளித்திடு மாகி லவன்றனையான்
பவனெனும் நாமம பிடிததுத திரிநதுபன் னுளழைத்தால்
இவனெனைப் பன்னுள அழைப்பொழி யானென் றெதிர்ப்படுமே.

IV, 114, கக. மேலும் அறிந்திலன் நான்முகன் மேற்சென்று கீழிடந்து
மாலும அறிந்திலன் மாலுற்ற தேவழி பாடுசெய்யும்
பாலன் மிசைச்சென்று பாசம் விசிறி மறிந்தசிந்தைக
காலன் அறிந்தான் அறிதற கரியான கழலடியே.

திருககுறுநதொகை

V, 1, க. அன்னம் பாலிக்குந் திலலைசசிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னன் பாலிக்கு மாறுகண டின்புற
இன்னம் பாலிகக மோஇப பிறவியே.

21, க. என்னி லாரும் எனககினி யாரிலலை
என்னி லும்இனி யாெருவன் னுளன
என்னு ளேயுயிரப் பாயப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேநிற்கும் இன்னம்பர் ஈசனே.

27, ந. நெஞ்சம் என்பதோர் நீளகயந் தன்னுளே
வஞ்சம் எனபதோர் வான்சுழிப் பட்டுநான
துஞ்சும் போழ்துநின் னாமத திருவெழுத்
தஞ்சும் தோன்ற அருளும்ஐ யாறரே

60, ந. சாத்தி ரமபல பேசுஞ் சழககாகாள்
கோத்தி ரமுங குலமுங்கொண் டென்செய்வீர
பாததி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்குள் அருளுமாற பேறரே.

90, க. மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும
வீசு தென்றலும வீஙகிள வேனிலும
மூசு வண்டறை பொயகையும போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே

க. நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும்பொன் னார்சடைப் புணணியன்
பொகக மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு
நககு நிறபன் அவாதமை நாணியே

ம. விறகிற றீயினன பாலிற படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக கடைய-முன் நிற்குமே.

V, 99, உ கங்கை யாடிலென் காவிரி யாடிலென்
கொங்கு தண்கும ரித்துறை யாடிலென்
ஓங்கு மாக்கடல ஓதநீ ராடிலென்
எஙகும் ஈசனெ னுதவர்க் கில்லையே

100, ௪. வாது செய்து மயஙகும் மனததராய
ஏது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோரா தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வன்னலால தேவர்மற றிலலையே.

திருததாணடகம்

VI, 25, எ. முன்னம் அவனுடைய நாமங கேட்டாள்
மூாததி யவனிருககும வணணங் கேட்டாள
பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேடடாள்
பெயாத்தும அவனுககே பிசசி யானாள்
அன்னையையும அததனையும அன்றே நீததாள
அகன்றாள் அகலிடத்தா ஆசா ரததைத்
தன்னை மறநதாள்தன னுமங் கெடடாள
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே

31, ௩. நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
நிததலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுககு மிட்டுப்
பூமாலை புனைநதேததிப் புகழ்ந்து பாடித
தலையாரக குமபிடடுக கூததும் மாடிச
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சோ செஞ்சடையெம் மாதி யென்றும்
ஆரூரா எனறெனறே அலறு நிலலே

எ. பற்றிநின்ற பாவஙகள் பாறற வேண்டில
பரகதிககுச் செலவதொரு பரிசு வேணடில
சுறறிநின்ற சூழவினைகள் வீழக்க வேண்டில்
சொலலுகேன கேள்நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
உறறவரும் உறுதுணையும நீயே யெனறும்
உன்னையலால் ஒருதெய்வம் உள்கே னென்றுட
புற்றரவக கசசார்தத புனிதா வெனறும
பொழிலாரூ ராவென்றே போற்று நிலலே

VI. 61, ௬. எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட
திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி
உவராதே யவரவரைக் கண்ட போது
உகந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி
இவர்தேவ ரவர்தேவ ரென்று சொல்லி
இரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

94, ௧. இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி
இயமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி
ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்
பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமே யாகி
நெருநலையா யின்றாகி நாளை யாகி
நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்ற வாறே

95, ௪. நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான மூர்த்தி
நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பால் நின்ற
சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற
சொலற்கரிய சூழலாய் இதுவுன் றன்மை
நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தன்னுள்
நிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற
கற்பகமே யானுன்னை விடுவே னல்லேன்
கனகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானே

௭ நின்னாவார் பிறரின்றி நீயே யானாய்
நினைப்பார்கள் மனத்துக்கோர் வித்து மானாய்
மன்னானாய் மன்னவர்க் கோர் அமுதமானாய்
மறைநான்கு மானாயா றங்க மானாய்
பொன்னானாய் மணியானாய் போக மானாய்
பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே யுன்னை
என்னானாய் என்னானாய் என்னி னல்லால்
ஏழையேன் என்சொல்லி ஏத்து கேனே.

VI, 97, ௧௦ மைப்படிந்த கண்ணுளுந் தானுங் கசசி
மயானத்தான் வார்சடையான் என்னி னல்லான்
ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவ னல்லன்
ஓரூர னல்லனோ ருவம னில்லி
அபபடியும் அநநிறமும அவவண் ணமும்
அவனருளே கண் ணுகக காணி னல்லால்
இபபடியன் இந்நிறததன் இவ்வண் ணத்தன்
இவனிறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொ ணுதே.

98, ௧. நாமார்க்குங் குடியல்லோம நமனை யஞ்சோம
நரகததி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே எந்நாளுந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத தன்மை யான
சங்கரனற் சங்கவெண குழையோர் காதிற்
கோமாறகே நாமென்றும் மீளா ஆளாயக்
கொய்மமலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னோமே.

99, ௧ எணணுகேன என்சொலலி எணணு கேனோ
எம்பெருமான் திருவடியே எணணி னல்லால
கண்ணிலேன் மறறோா களைகண் இல்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணி னல்லால்
ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிககே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

யாழ்முரி

I, 136, ௧. மாதா மடப்பிடியும - மட - அன்னமு மன்னதோர்
நடை யுடைம் மலை மகள் துணையென மகிழ்வர்
பூதஇ னப்படைநின் றிசை பாடவு மாடுவர்
அவர் படா சடைந் நெடு முடியதோர் புனலர்
வேதமொ டேழிசைபா டுவ ராழ்கடல் வெண்டிரை
யிரைந் நுரை கரை பொருது விம்மிநின் றயலே
தாதவிழ் புன்னைதயங் குமலர்ச்சிறை வண்டறை
யெழில் பொழில் குயில் பயில தருமபுரம் பதியே.

சேர்க்கை

சேர்க்கை II — இசை, நாடகச் சூத்திரங்கள்.

* யாழ்நூலாசிரியர் கண்ட தூயவுருவில அமைந்தன   x இடம் விளங்காதன.

க அடியார்க்குநல்லார் காட்டியவை

(யாழின இயல்பு)

1. ஆயிர நரம்பிற் ருதியா ழாகும்
ஏனை யுறுப்பு மொப்பன கொளலே
பத்தர தளவுங் கோட்டின தளவு
மொத்த வென்ப விருமூன் றிரட்டி
வணாசா ளெழித்தென வைத்தனா புலவர்.

—நூல

2. தலமுத லூழியிற ருனவா தருககறப
புலமக ளாளர் புரிநரப் பாயிரம்
வலிபெறத் தொடுதத வாககமை பேரியாழச்
செலவுமுறை யெல்லாஞ் செயகையிற றெரிந்து
மறறை யாழுங கறறுமுறை பிழையான

—பெருங்கதை
(யாழ்பெற்றது இக-ஙஇ.)

(கூத்தின இயல்பு)

x 3. இருவகை பல்வகை யென்னும் விலககோ
டரியவுறுப் புபபதிறெ ராட்டுக —குரவைவரி
சொகக மவிநய நாடக மென்றிவறறுற
றககவனே யாடலா சான்

x 4. குரவை யென்பது கூறுங காலைச்
செயதோர் செய்த காமமும விறலு
மெயத வுரைக்கு மியல்பிற றென்ப.

x 5 குரவை யென்ப தெழுவர் மஙகையர்
செந்நிலை மண்டலக கடகக கைகோத்
தநநிலைக கொட்பநின் றுட லாகும

6. திருந்திய பொதியி லருந்திற லகததியன்
சுநதர மணிமுடி யிந்திரன் மகனை
மாணு விறலோய வேணு வாகென
விட்ட சாபம் பட்ட சயந்தன்

சாபவிடை யெமக்கரு டவத்தோ யென்று
மேவினன் ஒருமுது மேதக வுரைப்ப
வருந்தவ மாமுனி தமிழ்க்கூத் தியர்க்குத்
திருந்திய தலைகோற் றானந் தீருமென்
றவனினி துரைப்ப வாகிவந் தனனென்

—தூனமுகம்

7 பண்ணியம்வைத தானைமுகன பாதம பணிந்துநாட்
புண்ணிய வோரை புகனறனகொண்—டெணணியே
வண்டிருக்குங கூந்தன் மடவரலை யையாண்டிற
றண்டியஞ்சோ விப்பதே சால்பு

8. வடடணையுந தூசியு மண்டலமும பணணமைய
வெட்டுட னீரிரண்டாண் டெயதியபின்—கட்டளைய
கீதக் குறிப்பு மலஙகார முஙகிளரச்
சோதித தரஙகேறச் சூழ

9. நன்னர் விருப்புடையோ ணறகுணமு மிகுயர்ந்தோள்
சொன்னகுலத தாலமைநத தொன்மையளாய்ப்—பன்னிரண்டாண்
டேயந்ததறபின ஆடலுடன் பாடலழ கிம்மூன்றும்
வாயந்தவரங கேறறல வழககு

—பாதசேனுபதியார்.

x 10 அவைதாம,
சாநதிக் கூத்தும் விநோதக கூத்துமென்
றாய்நதுற வகுததன னகததியன் றனே

x 11. சாநதிக் கூததே தலைவ னின்ப
மேநதிநின் றாடிய வீரிரு நடமவை
சொக்க மெய்யே யவிநய நாடக
மென்றிப் பாற்படூஉ மென்மனா் புலவா்

12 குணததின் வழியதகக் கூததெனப் படுமே.

—குணநூலுடையார்.

13. அகததெழு சுவையா னகமெனப் படுமே

—சயநதநூலுடையார.

x 14 எழுவகைக கூதது மிழிகுலத் தோரை
யாட வகுத்தன னகத்தியன் றனே

x 15. அறுவகை நிலையு மைவகைப் பாதமு
மீரெண் வகைய வங்கக் கிரியையும்
வருத்தனை நான்கு நிருத்தககை முப்பது
மததகு தொழில வாகு மென்ப

x 16. பலவகை யென்பது பகருங் காலை
வென்றி வசையே விநோத மாகும்"

x 17. அவற்றுள,
மாற்ற னெடுக்கமு மன்ன னுயாசசியு
மேற்படக் கூறும் வென்றிக கூத்தே.

x 18. பலவகை யுருவமும் பழித்துக் காடட
வல்லவ னுதல் வசையெனப் படுமே

x 19 எனவிவை தாளத்தி னியல்பின வாகும

x 20. விநோதக கூத்து வேறுபா டுடைத்து
வென்றி விநோதக கூத்தென விளமபுவர்.

x 21. விலககுறுப் பென்பது விரிக்குங காலைப்
பொருளும் யோனியும விருத்தியுஞ் சந்தியும்
சுவையுஞ் சாதியுங் குறிப்புஞ் சத்துவமும்
அவிநயஞ் சொல்லே சொல்வகை வண்ணமும்
வரியுஞ் சேதமு முளப்படத் தொகைஇ
யிசைய வெண்ணி னீரே ழுறுப்பே"

x 22 அறமபொரு ளின்பம வீடென நானகும
திறம்படு பொருளெனச் செப்பினா புலவா

23 அவைதாம்,
நாடகம் பிரகர ணப்பிர கரணம்
ஆடிய பிரகரண மங்க மென்றே
யோதுப நன்னூ லுணர்ந்திசி னோரே

—மதிவாணனா

24. அறமுத னன்கு மொன்பான் சுவையு
முறைமுன் னுடக முன்னே னுகும

25 அறமபொரு ளின்ப மரசர் சாதி

26 அறம்பொருள் வாணிகர் சாதியென் றறைப.

27. அறமேற் சூத்திர ரங்க மாகும.

—செயிற்றியனா்

x 28. உள்ளோற் குள்ளது மில்லோற் குள்ளது
முள்ளோற் கில்லது மில்லோற் கில்லது
மெள்ளா துரைத்தல் யோனி யாகும்.

(அவிநயவகை)

x 29. வீரசசுவை யவிநயம் விளம்புங் காலை
முரிந்த புருவமுஞ் சிவநத கண்ணும்
பிடித்த வாளுங கடித்த வெயிறும்
மடித்த வுதடுஞ் சுருட்டிய நுதலுந்
திண்ணென வுற்ற சொல்லும் பகைவரை
யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும் பிறவு
நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே

x 30. அச்ச வவிநய மாயுங் காலை
யொடுங்கிய வுடமபு நடுங்கிய நிலையு
மலங்கிய கண்ணுங் கலங்கிய வுளனுங்
கரந்துவர லுடைமையுங கையெதிர மறுததலும்
பரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே.

x 31, இழிப்பி னவிநய மியம்புங் காலை
யிடுங்கிய கண்ணு மெயிறுபுறம் போதலு
மொடுங்கிய முகமு முஞற்றுக் காலும
சோர்ந்த யாக்கையுஞ் சொன்னிரம பாமையும
நேர்நதன வென்ப நெறியறிந் தோரே

x 32. அற்புத வவிநய மறிவரக கிளப்பிற்
சொற்சோர் வுடையது சோர்ந்த கையது
மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது வியத்தக வுடைய
தெயதிய திமைத்தலும் விழித்தலு மிகவாதென்
றையமில் புலவ ரறைந்தன ரென்ப

x 33. காம வவிநயங கருதுங காலைத்
தூவுள ளுறுதத வடிவுந் தொழிலுங்
காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவினபெறு
மூரன் முறுவல சிறுநிலா வரும்பலு
மலர்நத முகனு மிரந்தமென் கிளவியுங்
கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித தனரே

x 34 அவலத் தவிநய மறிவரக் கிளப்பிற்
கவலையொடு புணர்ந்த கண்ணீர் மாரியும்
வாடிய நீமைமையும வருநதிய செலவும்
பீடழி யிடும்பையும பிதற்றிய சொல்லு
நிறைகை யழிதலு நீர்மையில் கிளவியும்
பொறையின்றுகலும் புணாததினர் புலவா

x 35 நகையி னவிநய நாட்டுங் காலை
மிகைபடு நகையது பிறர்நகை யுடையது
கோட்டிய முகத்தது .. ..
விட்டுமுரி புருவமொடு விலாவுறுப் புடையது
செயவது பிறிதாய வேறுசே திப்பதென்
றையமில் புலவ ராய்ந்தன ரென்ப

x 36 நாட்டுங் காலை நடுவுநிலை யவிநயங்
கோட்பா டறியாக் கொள்கையு மாட்சியு
மறந்தரு நெஞ்சமு மாறிய விழியும்
பிறழ்ந்த காட்சி நீங்கிய நிலையுங்
குறிப்பின் முகனுந் துணுக்க மில்லாத்
தகைமிக வுடைமையுந் தண்ணென வுடைமையு
மளத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்தலுங்
கலக்கமொடு புணர்ந்த நோக்குங் கதிர்ப்பும்
விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப் புலவர்.

x 37. உருத்திரச் சுவை யவிநயம் . .. .

x 38 வெகுண்டோ னவினயம் விளம்புங் காலை
மடித்த வாயு மலர்ந்த மார்புந்
துடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுங்
கன்றின வுள்ளமொடு கைபுடைத் திடுதலு
மன்ன நோக்கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே

x 39 பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த
வைய முற்றோ னவிநய முரைப்பின்
வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும்
பீடழி புலனும் பேசா திருத்தலும்
பிறழ்ந்த செய்கையும் வான்றிசை நோக்கலும்
அறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசி னோரே

x 40 மடியி னவிநயம் வகுக்குங் காலை
நொடியொடு பலகொட் டாவிமிக வுடைமையு
மூரி நிமிர்த்தலும் முனிவொடு புணர்தலுங்
காரண மின்றி யாழ்ந்துமடிந் திருத்தலும்
பிணியு மின்றிச் சோர்ந்த செலவோ
டணிதரு புலவ ராய்ந்தன ரென்ப

x 41. களித்தோ னவிநயங கழறுங காலை
யொளிததவை யொளியா னுரைத்த லின்மையும்
கவிழ்நதுஞ் சோர்ந்துந தாழநதுந் தளர்நதும்
வீழந்த சொலலொடு மிழற்றிச சாயதலுங
களிகைக கவர்நத கடைக்கணுக் குடைமையும்
பேரிசை யாளர் பேணினா கொளளே.

x 42 உவந்தோ னவிநய முரைககுங் காலை
நிவநதினி தாகிய கணமல ருடைமையு
மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு
முனிவி னகன்ற முறுவலகை யுடைமையு
மிருக்கையுஞ் சேறலுங கானமும் பிறவு
மொருங்குட னமைநத குறிபபிற் றன்றே

x 43. அழுககா றுடையோ னவிநய முரைப்பின்
இழுகுகொடு புணர்நத விசைப்பொரு ளுடைமையுங
கூமபிய வாயுங கோடிய வுரையு
மோமபாது விதிரககுங் கைவகை யுடைமையு
மாரணங் காகிய வெகுளி யுடைமையுங
காரண மின்றி மெலிநதமுக முடைமையு
மெலிவொடு புணாநத விடும்பையு மேவரப
பொலியு மெனப பொருநதுமொழிப புலவா

x 44. இனபமொடு புணர்நதோ னவிநய மியமபிற
றுனப நீங்கித் துவாதத யாககையுந்
தயஙகித் தாழ்நத பெருமகிழ வுடைமையு
மயஙகி வந்த செலவுநனி யுடைமையு
மழகுள் ளுறுதத சொறபொலி வுடைமையு
மெழிலொடு புணாந்த நறுமல ருடைமையுங்
கலங்களசேர்ந் தகன்ற தோண்மாா புடைமையு
நலஙகெழு புலவா நாடின ரென்ப.

x 45. தெயவ முறறோ னவிநயஞ் செப்பிற
கைவிட டெறிநத கலகக முடைமையு
மடித்தெயிறு கௌவிய வாய்த்தொழி லுடைமையுந்
துடித்த புருவமுந் துளங்கிய நிலையுஞ்
செய்ய முகமுஞ் சேர்ந்த செருக்கு
மெய்து மென்ப வியல்புணர்ந் தோரே

x 46. ஞஞ்ஞை யுற்றோ னவிநய நாடிற்
பன்மென் றிறுகிய நாவழி வுடைமையு
நுரைசேர்ந்து கூம்பும் வாயு நோக்கினர்க்
குரைப்போன் போல வுணாவி லாமையும
விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும்
விழுத்தக வுடைமையு மொழிகுகி லாமையும்
வயங்கிய திருமுக மழுஙகலும் பிறவு
மேவிய தென்ப விளங்குமொழிப் புலவா

x 47. சிநதையுடம் பட்டோ னவிநயந் தெரியின்
முந்தை யாயினு முணரா நிலைமையும்
பிடிதத கைமே லடைதத கவினு
முடித்த லுருத கரும நிலைமையுஞ்
சொல்லுவது யாது முணரா நிலைமையும்
புல்லு மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்

x 48. துஞ்சா நின்றோ னவிநயந் துணியின
எஞசுத லின்றி யிருபுடை மருங்கு
மலர்நதுங் கவிழ்ந்தும வருபடை யியற்றியு
மலர்நதுயிர்ப் புடைய வாற்றலு மாகும்"

x 49 இன்றுயி லுணர்ந்தோ னவிநய மியமபி
னொன்றிய குறுங்கொட் டாவியு முயிர்ப்புந்
தூங்கிய முகமுந துளங்கிய வுடம்பு
மோங்கிய திரிபு மொழிந்தவுங் கொளலே.

x 50 செத்தோ னவிநயஞ் செப்புங் காலை
யத்தக வச்சமு மழிப்பு மாககலுங்
கடித்த நிரைப்பலின் வெடிததுப் பொடிததுப்
போந்ததுணி வுடைமையும் வலித்த வுறுப்பு
மெலிந்த வகடு மென்மைமிக வுடைமையும்
வெண்மணி தோன்றக கருமணி கரத்தலும்
உண்மையிற் புலவ ருணர்ந்த வாறே.

x 51. மழைபெயயப் பட்டோ னவிநயம் வகுக்கி
னிழிதக வுடைய வியல்புநனி யுடைமையு
மெயகூர் நடுக்கமும் பிணிததலும் படாததை
மெயபூண் டொடுக்கிய முகததொடு புணர்ததலும்
ஒளிபடு மனனி லுலறிய கண்ணும்
விளியினுந துளியினு மடிந்தசெவி யுடைமையுங்

கொடுகி விடலெறிந்த குளிரமிக வுடைமையும்
நடுங்கு பல்லொலி யுடைமையு முடியக்
கனவுகண டாற்று னெழுதலு முண்டே.

x 52. பனித்தலைப் படடோ னவிநயம் பகரி
னடுகக முடைமையு நகைபடு நிலைமையுஞ்
சொற்றளர்ந் திசைத்தலு மற்றமி லவதியும்
போர்வை விழைதலும் புந்திநோ வுடைமையும்
நீரும் விழியுஞ் சேறு முனிதலு
மின்னவை பிறவு மிசைநதனர் கொளலே

x 53. உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ னவிநய
மெச்ச மின்றி யியமபுங் காலைச்
சொரியா நின்ற பெருந்துய ருழந்து
தெரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னச்
சிவநத கண்ணு மயர்ந்த நோக்கமும்
பயந்த தென்ப பணபுணர்ந் தோரே

x 54. நாண முற்றோ னவிநய நாடி
னிறைஞ்சிய தலையு மறைந்த செயகையும்
வாடிய முகமுங கோடிய வுடமபுங்
கெட்ட வொளியுங கிழக்க ணோக்கமு
மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே

x 55. வருதத முறறோ னவிநயம் வகுப்பிற்
பொருத்த மிலலாப் புன்க ணுடைமையுஞ்
சோாந்த யாக்கையுஞ் சோர்ந்த முடியுங
கூர்ந்த வியர்வுங் குறும்பல் லுயாவும்
வற்றிய வாயும் வணங்கிய வுறுப்பு
முறற தென்ப வுணாநதிசி னோரே

x 56. கண்ணோ வுற்றோ னவிநயங் காட்டி
னண்ணிய கண்ணீர்த் துளிவிரற் றெறித்தலும்
வளைந்தபுரு வத்தொடு வாடிய முகமும்
வெள்ளிடை நோக்கின் விழிதரு மச்சமுந்
தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே

x 57. தலைநோ வுற்றோ னவிநயஞ் சாற்றின்
நிலைமை யின்றித் தலையாட் டுடைமையுங்
கோடிய விருக்கையுந் தளர்ந்த வேரொடு

பெருவிர விடுக்கிய நுதலும் வருந்தி
யொடுஙகிய கண்ணொடு பிறவும்
திருந்து மென்ப செநநெறிப் புலவா

x 58. அழற்றிறம் பட்டோ னவிநய முறைப்பி
னிழறறிறம் வேண்டு நெறிமையின் விருபபு
மழலும வெயிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு
நிழலு நீருஞ் சேறு முவத்தலும
பனிநீ ருவப்பும் பாதிரித தொடையலும
நுனிவிர லீர மருநெறி யாக்கலும்
புகக துன்பொடு புலாநத யாக்கையுந்
தொகக தென்ப துணிவறிந தோரே

x 59. சீத முறறோ னவிநயஞ் செபபி
ேனுதிய பருவர லுளளமோ டுழத்தலும
ஈர மாகிய போர்வை யுறுத்தலு
மார வெயிலுமந தழலும் வேணடலு
முரசியு முரனறு முயிாதது முரைததலுந
தக்கன பிறவுஞ சாறறினா புலவர்

x 60 வெப்பி னவிநயம் விரிககுங காலைத
தப்பில கடைப்பிடித தன்மையுந தாகமு
மெரியி னன்ன வெமமையோ டியைவும
வெருவரு மியககமும் வெம்பிய விழியும்
நீருண் வேட்கையு நிரம்பா வலியு
மோருங் காலை யுணாந்தனர் கொளலே

x 61. கொஞ்சிய மொழியிற கூரெயிறு மடிததலும
பஞ்சியின் வாயிற பனிநுரை கூமபலுந
தஞ்ச மாநதா தமமுக நோககியோ
ரினசொ லியமபுவான போலியம பாமையுங
நஞ்சுண் டோனற னவிநய மெனப

x 62 சொல்லிய வன்றியும வருவன வுளவெனிற
புல்லுவழிச் சேர்ததிப் பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப.

(சொல்வகை)

x 63. நெஞ்சொடு கூறல் கேடபோர்க குரைத்தல்
தஞ்சம் வரவறிவு தானே கூறலென்
றம்மூன் றென்ப செமமைச சொல்லே.

(வண்ணம)

x 64. சுணண நான்கடி சுரிதக மெடடடி
வண்ண நானன்கு வரிதக மெண்ணன்கென்
றெண்ணிய வடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே

(வரி)

x 65. கண்கூடு காண்வரி யுள்வரி புறவரி
கிளாவரி யைநதோ டொன்ற வுரைப்பிற்
காடசி தேர்சசி யெடுததுக கோளென
மாடசியின் வருஉ மெண்வகை நெறித்தே

x 66. சிந்துப் பிழுககை யுடன்சநதி யோர்முலை
கொந்தி கவுசி குடப்பிழுககை — கந்தன்பாட்
டாலங்காட டாண்டி பருமண னெல்விசசி
சூலந தருநட்டந தூண்டிலுடன் — சீலமிகு
மாண்டி யமண்புனவே டாளத்தி கோப்பாளி
பாணடிப பிழுககையுடன் பாமபாட்டி — மீண்ட
கடவுட் சடைவீர மாகேசங் காமன்
மகிழசிந்து வாமன ரூபம — விகடநெடும
பததிரங் கொறறி பலகைவாள பபபரபபெண்
டத்தசம் பாரந் தகுணிசசங — கதது
முறையீண் டிருஞ்சித்து முணடித மன்னப்
பறைபண் டிதன்புடப பாண — மிறைபரவு
பததன குரவையே பப்பறை காவதன
பித்தனொடு மாணி பெரும்பிழுக்கை — யெத்துறையு
மேததிவருங் கட்களி யாண்டு விளையாடடுக்
கோதத பறைககுடும்பு கோறகூதது — மூத்த
கிழவன் கிழவியே கிள்ளுப் பிருண்டி
யழகுடைய பண்ணிவிக டாஙகந் — திகழ்செம்பொ
னம்மனை பநது கழங்காட லாலிககும
விணணகக காளி விறறகொநதி — யல்லாத
வாய்நத தனிவண்டு வாரிசசி பிச்சியுடன்
சாநத முடைய சடாதாரி — யேய்ந்தவிடை
தக்கபிடார் நிர்த்தந் தளிப்பாட்டுச் சாதுரங்கந்
தொக்க தொழில்புனைந்த சோணண்டு — மிக்க
மலையாளி வேதாளி வாணி குதிரை
சிலையாடு வேடு சிவப்புத் — தலையிற்
றிருவிளக்குப் பிச்சி திருக்குன் றயிற்பெண்
டிருண்முகத்துப் பேதை யிருளன் — பொருமுகத்துப்

பல்லாங் குழியே பகடி பகவதியா
ணலலாதந் தோள்வீசசு நற்சாழ — லல்லாத
வுநதி யவலிடி யூராளி யோகினிச்சி
குநதிவரும் பாரன் குணலைககூத் — தநதியம்போ
தாடுங களிகொய்யு முளளிப்பூ வையனுக்குப்
பாடும்பாட் டாடும் படுபள்ளி — நாடறியுங
கும்பீடு நாட்டங் குணட்டங குணலையே
துஞ்சாத சுமமைப்பூச் சோனக — மஞ்சரி
யேற்ற வுழைமை பறைமைமுத லென்றெண்ணிக்
கோததவரிக் கூததின குலம்

(சேதம)

x 67. ஆரியந் தமிழெனுஞ் சீாநட மிரணடினும்
ஆதிக் கதையை யவற்றிற் கொப்பச
சேதித் திடுவது சேதமென் ருகும

x 68. கடையமயி ராணிமரக் கால்விநதை கநதன்
குடைதுடிமா லல்லியமல கும்பஞ் — சுடர்விழியாற்
பட்டமதன் பேடுதிருப் பாவையரன பாணடரங்கங்
கொட்டியிவை காண்பதினேர் கூததது

(பதினேராடல)

x 69 அலலியங் கொட்டி குடைகுடம பாண்டரஙக
மல்லுட னிளருட லாறு

x 70 துடிகடையம பேடு மரக்காலே பாவை
வடிவுடன் வீழ்ந்தாட லைந்து

x 71 அல்லிய மாயவ ஞடிற் றதற்குறுப்புச
சொல்லுப வாரு மெனல்

x 72 கொட்டி கொடுவிடையோ ஞடிற் றதறகுறுப்
பொட்டிய நான்கா மெனல்

x 73. அறுமுகததோ ஞடல் குடைமற றதறகுப்
பெறுமுறுப்பு நான்கா மெனல.

x 74. குடததாடல் குன்றெடுத்தோ ஞட லதனுக்
கடைக்குப வைநதுறுப பாயநது.

x 75. பாண்டரஙக முக்கணு ஞடிற் றதற்குறுப்
பாயந்தன வாரு மெனல்

x 76. நெடியவ னுடிற்று மலலாடன் மல்லிற
கொடியா வுறுப்போரைந தாம்.

x 77. துடியாடல் வேன்முருக னுட லதனுக்
கொடியா வுறுப்போரைந் தாம்.

x 78. கடைய மயிராணி யாடிற றதனுக
கடைய வுறுப்புகக ளாறு.

x 79. காமன தாடலபே டாட லதறகுறுபபு
வாயமைபி னுராயி னுனகு.

x 80. மாயவ ளாடன் மரக்கா லதற்குறுப்பு
நாமவகை யிற்சொலுங்கா னுன்கு.

x 81. பாவை திருமக ளாடிற றதறகுறுப்
போவாம லொன்றுடனே யொன்று,

x 82 புரமெரிததல சூாமாத துளைபடுத்தல கஞ்ச
னுரனெரிததல வாணனைவா னுய்ததல — பெரிய
வரன்முத லாகவே லன்முதன் மாயோ
னமாமுத லாடிய வாறு.

x 83 சிங்கள மிருவகை நிலையினு மெய்தும்

(எணவகைக குறிககோள)

x 84. இன்பந தெளிவே நிறையோ டொளியே
வன்சொ் லிறுதி மநத முசசமெனை
வநத வெட்டும் பாடலின் பயனே.

(பரணி)

x 85. கொட்டு மசையுந தூககு மளவு
மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும

x 86. ககரங் கொட்டே யெகர மசையே
யுகரந் தூக்கே யளவே யாயதம

(தூககு)

x 87. ஒருசீர் செந்தூக கிருசீா மதலை
முச்சீர் துணிபு நாறசீா கோயி
லைஞ்சீர் நிவபபா மறுசீர் கழாஅலே
யெழுசீா நெடுநதூக் கென்மனா புலவா.

(அவிநயததோடு சொல நிகழும முறை)

x 88. அவைதாங்,
கையே கருததே மிடறே சரீரமென்
றெயதமுன் பமைத்த விவையென மொழிப

(கைவகை)

x 89. மெயபெறத தெரிநது மேலோ ராய்ந்த
கைவகை தன்னைக் கருதுங காலை
யிணையா வினைக்கை யிணைககை யென்ன
வணையு மெனப வறிநதிசி னோரே.

x 90. ... ... மொழிநரு முளரே

x 91. இணையா தியல் வதிணையா வினைக்கை
யிணைந்துடன் வருவ திணைககை யாகும்

x 92. இணையா வினைக்கை யியமபுங காலை
யணைவுறு பதாகை திரிபதா கையே
கத்தரிகை தூபம் அராளம இளம்பிறை
சுகதுண் டம்மே முட்டி கடகஞ்
சூசி பதும கோசிகந துணிந்த
மாசிலகாங் கூலம் வழுவறு கபிததம
விறபிடி குடங்கை யலாபத திரமே
பிரமரந தன்னொடு தாம்பிர சூடம
பிசாச முகுளம பிண்டி தெரிநிலை
பேசிய மெய்நநிலை யுன்ன மண்டலஞ்
சதுர மான்தலை சஙகே வணடே
யதிர்வி லிலதை கபோத மகரமுகம்
வலம்புரி தன்னொடு முப்பததுமூன்றென
றிலஙகுமொழிப் புலவ ரிசைததன ரென்ப.

x 93. பதாகை யென்பது பகருங் காலைப்
பெருவிரல குஞ்சித் தலாவிர லொன்கு
மருவி நிமிரு மரபிற றெனப.

x 94. திரிப தாகை தெரியுங காலை
யறைப தாகையி னணிவிரன முடக்கினஃ
தாமென மொழிப வறிநதிசி னோரே.

x 95. கததரி கையே காணடக விரிப்பி
னத்திரி பதாகையி னணியின் புறத்தைச்
சுட்டக மொட்ட விட்டுநிமிர்ப் பதுவே

x 96. தூப மென்பது துணியுங் காலை
விளங்குகத் தரிகை விரலகம் வளைந்து
துளங்கு மென்ப துணிபறிந் தோரே.

x 97 அராள மாவ தறிவரக் கிளப்பிற
பெருவிரல் குஞ்சிதத்துச் சுட்டுவிரன் முடக்கி
விரல்கண் மூன்று நிமிர்த்தகம் வளைத்தற்
குரிய தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே

x 98. சுட்டும் பேடு மநாமிகை சிறுவிர
லொட்டி யகம்வளைய வொசிதத பெருவிரல்
விட்டு நீங்கும் விதியிற றென்ப.

x 99. சுகதுண்ட மென்பது தொழில்பெறக் கிளப்பிற்
சுட்டு விரலும பெருவிர லூனும்
ஒட்டி யுகிர்நுனை கௌவி முன்வளைந்
தநாமிகை முடங்கப் பேட்டொடு சிறுவிர
லூன்மிக நிமிர்ந்த தகுதித தென்ப.

x 100. முட்டி யெனபது மொழியுங் காலைச
சுட்டு நடுவிர லநாமிகை சிறுவிர
லிறுக முடக்கி யிவற்றின்மிசைப் பெருவிரன்
முறுகப் பிடித்த முறைமைத் தென்ப

x 101 கடக முகமே கருதுங் காலைப
பெருவிர லுனியுஞ் சுட்டுவிர லுனியு
மருவ வளைந்தவ் வுகிர்நுனி கௌவி
யொழிநத மூன்றும் வழிவழி நிமிர
மொழிந்தன ரென்ப முடிபறிந் தோரே.

x 102. சூசி யென்பது துணியுங் காலை
நடுவிரல் பெருவிர லென்றிவை தம்மி
லடைவுட னுறறிச சுட்டுவிர னிமிர
வொழிந்தன வழிவழி முடங்கி நிற்ப
மொழிந்தனர் மாதோ முடிபறிந் தோரே

x 103. பதும கோசிகம் பகருங் காலை
யொப்பக் கைவளைத் தைந்து விரலு
மெய்ப்பட வகன்ற விதியிற் றாகும

x 104. காஙகூ லம்மே கருதுங் காலைச
சுட்டும் பேடும் பெருவிரன் மூன்று
மொட்டிமுன் குவிய வநாமிகை முடஙகிச்
சிறுவிர னிமிர்ந்த செய்கைத் தாகும

x 105 முகிழ்காங் கூல முந்துற மொழிநத
குவிகாங் கூலங் குவிவிழுந தததுவே

x 106. மலர்காங கூல மதுமலர்ந் தததுவே.

x 107. கபித்த மென்பது காணுங் காலைச்
சுட்டுப் பெருவிர லொடடிநுனி கௌவி
யலல மூன்று மெல்லப் பிடிப்பதுவே

x 108. விற்பிடி யென்பது விரிகுருங் காலைச
சுட்டொடு பேடி யநாமிகை சிறுவிர
லொட்டி யகப்பால் வளையப் பெருவிரல
விட்டு நிமிரும் விதியிற் றாகும்

x 109. குடங்கை யென்பது கூறுங் காலை
யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே

x 110 அலாபத திரமே யாயுங காலைப்
புரைமையின் மிகுத்த சிறுவிரன் முதலா
வருமுறை யைந்தும் வளைநதுமறி வதுவே

x 111. பிரமர மென்பது பேணுங் காலை
யநாமிகை நடுவிர லறவுறப் பொருந்தித்
தாம்வலஞ் சாயத தகைசால் பெருவிர
லொட்டிய நடுவுட் சேரச் சிறுவிரல
சுட்டு வளைந்துபின் றேன்றிய நிலையே

x 112. தாம்பிர சூடமே சாற்றுங் காலைப்
பேடே சுட்டுப் பெருவிர னுனியொததுக்
கூடி வளைந்து சிறுவிர லணிவிர
லுடனதின் முடஙகி நிமிரநிற் பதுவே

x 113. பசாச மென்பது பாறபடக கிளப்பி
னகநிலை முகநிலை யுகிர்நிலை யென்னத
தொகநிலை பெற்ற மூன்றுமென மொழிப.

x 114. அவைதாஞ்,
சுட்டுவிர னுனியிற் பெருவிர லகபபட
வொட்டி வளைத்த தகநிலை முகநிலை
யவ்விர னுனிகள் கௌவிப் பிடித்தல்
செவ்வி தாகுஞ் சிறநத வுகிர்நிலை
யுகிர நுனை கௌவிய தொழிநத மூன்றுந
தகைமையி னிமிர்த்தலம் மூனறறகுந தகுமே

x 115. முகுள மென்பது மொழியுங் காலை
யைநது விரலும தலைகுவிந் தேறப
வநது நிகழு மாடசித தாகும

x 116. பிணடி யெனபது பேசுங் காலைச
சுடடுப் பேடி யநாமிகை சிறுவிர
லொட்டி நெகிழ முடஙக வவற்றின்மிசை
விலஙகுறப் பெருவிரல விடடுங் கடடியு
மிலஙகுவிரல வழிமுறை யொற்றலு மியல்பே

x 117. தெரிநிலை யென்பது செபபுங் காலை
யைநது விரலு மலாநதுகுஞ் சிதத
கைவகை யெனப கறறறிந தோரே

x 118. மெய்நநிலை யெனபது விளமபுங காலைச்
சிறுவிர லநாமிகை பேடொடு சுடடிவை
யுறுத லின்றி நிமிரச் சுட்டினமிசைப்
பெருவிரல் சேரும பெற்றித தென்ப

x 119. உன்ன நிலையே யுணருங் காலைப்
பெருவிரல் சிறுவிர லெனறிவை யிணைய
வருமுறை மூன்று மலர்ந்துநிமிா வதுவே.

x 120 மண்டல மென்பது மாசறக் கிளப்பிற
பேடு நுனியும பெருவிர னுனியுங்
கூடி வளைநதுதம் முகிர்நுனை கௌவி
யொழிந்த மூன்று மொக்க வளைவதென
மொழிந்தன ரென்ப முழுதுணாந் தோரே

x 121. சதுரமென்பது சாற்றுங் காலை
மருவிய மூன்று நிமிர்ந்தகம் வளையப்
பெருவிர லகமுறப் பொறபச் சேர்த்திச்
சிறுவிரல் பின்பே நிமிர்ந்த செவ்வியின்
இறுமுறைத் தென்ப வியல்புணர்ந் தோரே.

x 122. மான்றலே யென்பது வகுக்குங் காலை
மூன்றிடை விரலு நிமிர்ந்தக மிறைஞ்சிப
பெருவிரல் சிறுவிர லெனறிவை நிமிர்ந்து
வருவ தெனப வழக்கறிந் தோரே.

x 123 சஙகெனப படுவது சாறறுங காலைச
சிறுவிரன் முதலாச செறிவிர லொன்கும
பெறுமுறை வளையப் பெருவிர னிமிர்ந்தாங்
கிறுமுறைத் தென்ப வியலபுணர்ந் தோரே

x 124. வண்டென பதுவே வகுககுங காலைய
நாமிகை பெருவிர னனிமிக வளைந்து
தாநுனி யொன்றித தகைசால சிறுவிரல்
வாலிதி னிமிர மறறைய வளைநத
பாலின தென்ப பயன்றெரிந் தோரே

x 125. இலதை யென்ப தியம்புங் காலைப்
பேடியுஞ் சுட்டும பிணைநதுட னிமிாநது
கூடிய பெருவிரல கீழவரை குறுகக
கடையிரு விரலும் பினனர் நிமிர்நத
நடையின தென்ப நனனெறிப் புலவா.

x 126 காணுங் காலைக் கபோத மெனபது
பேணிய பதாகையிற பெருவிர னிமிருமட

x 127 மகரமுக மென்பது வகுககுங காலைச
சுட்டொடு பெருவிரல் கூட வொழிநதவை
யொட்டி நிமிாநதாங் கொன்ரு வாகும

x 128 வலமபுரிக் கையே வாயந்த கனிட்ட
னலந்திகழ் பெருவிர னயமுற நிமிாநது
சுட்டுவிரன் முடங்கிச சிறுவிர னடுவிரல
விட்டுநிமிர்ந திறைஞசும் விதியிற் றென்று
கூறுவர் தொன்னூற் குறிப்புணாந் தோரே.

x 129. எஞ்சுத லில்லா விணைககை யியமபி
லஞ்சலி தன்னொடு புட்பாஞ் சலியே
பதுமாஞ் சலியே கபோதங் கற்கடகம
நலமாஞ் சுவத்திகங கடகா வருத்தம
நிடதந் தோர முற்சங்க மேம்பட
வுறுபுட் பபுட மகரஞ் சயந்த

மந்தமில காட்சி யபய வத்த
மெண்ணிய வருதத மானந் தன்னெடு
பண்ணுங் காலைப் பதினேந் தென்ப

x 130. அஞ்சலி யெனப தறிவுறக கிளப்பி
னெஞ்ச வின்றி யிருகையும் பதாகையாய்
வந்தகம பொருந்து மாட்சித் தென்றனர்
அந்தமில் காட்சி யறிநதிசி னேரே,

x 131. புடபாஞ் சலியே பொருந்தவிரு குடங்கையுங்
கடடி நிற்குங காட்சிய தென்ப.

x 132 பதுமாஞ் சலியே பதும கோசிக
மெனவிரு கையு ரியைந்து நிறபதுவே

x 133 கருதுங் காலைக் கபோத விணைக்கை
யிருகையுங் கபோத மிசைநதுநிற் பதுவே

x 134 கருதுங் காலைக் கறகட கம்மே
தெரிநிலை யங்குலி யிருகையும பிணையும்

x 135 சுவததிக மெனப்பது சொலலுங காலை
மணிக்கட் டமைந்த பதாகை யிரண்டையு
மணிக்கட் டேற்றி வைப்ப தாகும்.

x 136 கருதிய கடகா வருததக் கையே
யிருகையுங கடக மணிக்கட டியைவது.

x 137 நிடத மென்பது நெறிப்படக் கிளப்பின்
முடடி யிரண்டுகை யுஞ்சம மாகக்
கடடி நிற்குங் காடசித தென்ப

x 138. தோர மென்பது துணியுங் காலை
யிருகையும் பதாகை யகம்புற மொன்ற
மருவிமுன் ருழும் வழக்கிற் றென்ப.

x 139. உற்சங்க மென்ப துணருங் காலை
யொருகை பிறைக்கை யொருகை யராளங
தெரிய மணிக்கட்டி லேற்றிவைப் பதுவே.

x 140. புட்பபுட மென்பது புகலுங் காலை
யொத்த விரண்டு குடங்கையு மியைந்து
பக்கங் காட்டும் பான்மைத் தென்ப.

x 141. மகர மென்பது வாயமையி னுரைப்பிற்
கபோத பிரண்டு கையு மகம்புற
மொன்ற வைப்பதென் றுரைததனா புலவர்

x 142 சயநத மென்றது ... ...

x 143. அபயவத் தம்மே யறிவுறக் கிளப்பின
வஞ்சமில் சுகதுணட மிருகையு மாடசியின்
நெஞ்சுற நோககி நெகிழ்நதுநிற் பதுவே

x 144. வருத்த மானம் வருககுங் காலை
முகுளக் கையிற கபோதக் கையை
நிகழச் சேர்தது நெறியிற் றென்ப.

x 145. அவைதாம,
எழிறகை யழகே தொழிறகை தொழிலே
பொருட்கை கவியிற் பொருளா குமமே

(வரிககூததது)

x 146. வரியெனப் படுவது வருககுங காலைப்
பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலு
மறியக் கூறி யாற்றுழி வழங்கல

(யாழ)

x 147. பேரியாழ பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன
சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினா — தார்பொலிந்து
மன்னுந் திருமாரப வண்கூடற கோமானே
பினனு முளவே பிற.

x 148 ஒன்று மிருபது மொன்பதுமபததுடனே
நின்ற பதினுன்குமபின்னேழுங் — குன்றாத
நால்வகை யாழிற்கு நன்னரமபு சொன்முறையே
மேல்வகை நூலோர் விதி

x 149. கோட்டின தமைதியுங கொளுவிய வாணியு
மாட்டிய பததரின் வகையு மாடகமுந்
தந்திரி யமைதியுஞ் சாற்றிய பிறவும்
முந்திய நூலின் முடிநத வகையே

(குழல)

x 150. ஓங்கிய மூங்கி லுயர்சநது வெண்கலமே
பாங்குறுசெங் காலி கருங்காலி — பூஙகுழலாய்
கண்ண னுவந்த குழைக்கிவைக ளாமென்றார்
பண்ணமைந்த நூல்வல்லோர் பார்தது

x 151. உயர்ந்த சமதலத் தோஙகிக்கா லூன்கின்
மயங்காமை நின்ற மரத்தின் — மயங்காமே
முறறிய மாமரந் தன்னை முதறடிந்து
குற்றமிலோ ராணடிற கொளல்

x 152. சொல்லு மிதற்களவு நாலேந்தாஞ் சுற்றளவு
நலவிரல்க ளலரையா நன்னுதலாய் — மெலலத்
துளையளவு நெல்லரிசி தூமபிட மாய
வளைவலமேல் வங்கிய மென்

x 153 இருவிரல்க ணீக்கி முதல்வாயேழ் நீகக்
மருவு துளையெட்டு மன்னும — பெருவிரல்க
ளலஞ்சு கொள்க பரப்பென்ப நன்னுதலாய்
கோலஞ்செய் வஙகியத்தின் கூறு

x 154 வளைவா யருகொன்று முததிரையாய் நீக்கித
துளையேழி னின்ற விரலகள்—விளையாட்
டிடமூன்று நான்குவல மென்றூர்கா ணேகா
வடமாரு மென்முலையாய் வைத்து

x 155. சரிக மபதநியென் றேழெழுத்தாற் றூனம்
வரிபரந்த கண்ணினாய் வைத்துத்—தெரிவரிய
வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்
சூழ்முதலாஞ் சுத்தத் துளை.

(வண்ணககூறுபாடு)

x 156. செம்முறை யுறழ்பே மெயந்நிலை கொட்ட
னீட்ட னிமிாத்தல் ... ..

(சாரீரவீணை)

x 157. பூதமுற சாதனததாம் புறகலத்தின் மத்திமத்து
நாதமுத லாமெழுத்து நாலாகி—வீதி
வருவரத்தாற் றூனத்தால் வந்து வெளிப்பட
டிருவரத்தாற் றேறற மிசைககு.

(பூதஙகள ஐநது)

x 158 மணணுட னீர்நெருப்புக் கால்வான மென்றிவைதா
மெண்ணிய பூதங்க ளென்றறிநது—நண்ணிய
மன்னாக்கு மண்கொடுதது மாற்றூர்ககு விண்கொடுத்த
தென்னவர்கோ மானே தெளி.

(பூதமைந்தின் பயன்)

x 159. செப்பிய பூதங்கள் சேர்ந்தோர் குறியன்றே
யப்பரிசு மண்ணைந்து நீர்நாலா—மொப்பரிய
தீயாகின் மூன்றிரண்டு காற்றம் பரமொன்று
வேயாருந் தோளி விளம்பு

(பூதங்கள் பரிணமித்தது உடம்பாமாறு)

x 160. மெய்வாய்கண் மூக்குச செவியெனப் பேர்பெற்ற
வைவாயு மாயவற்றின் மீதடுத்துத்—துய்ய
சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தா
லவைமுத்தற புற்கல மாம்.

(பூதங்களின் குணம்)

x 161. பசிசோம்பு மைதுனங் காட்சிநீர் வேட்கை
தெசிகின்ற தீகுணமோ ரைந்து—மொசிகின்ற
போக்கு வரவுநோய் கும்பித்தல் மெய்ப்பரிசம்
வாகுடைய காற்றின் வகை

x 162 ஓங்கும் வெகுளி மதமான மாங்கார
நீங்கா வுலோபமுட னிவவைந்தும — பாங்காய
வண்ண முலைமடவாய் வானகத்தின் கூறென்று
ரெண்ணிமிக நூலுணர்ந்தோ ரெண

(தச வாயுக்கள்)

x 163. ஒப்பார் பிராண னபான னுதானனுடன்
றப்பா வியானன் சமானனே — யிப்பாலு
நாகன் றனஞ்சயன் கூர்மன் கிருகரன
றீதிலாத் தேவதத்த னே

(தச நாடிகள்)

x 164 இடைபிங் கலைசுழுனை காந்தாரி யத்தி
புடைநின்ற சிங்குவை சங்கினி பூடாவோ
டங்குகு கன்லி யலம்புடை யென்றுரைத்தார்
தங்குதச நாடிக டாம

(பூதபரிணமம்)

x 165 பூத வகைகளோ ரைந்தாய்ப பொறியைந்தாய்
வாதனையோ ரையைந்தாய் மாருதமு — மேதகுசீர்ப்
பத்தாகு நாடிகளும் பத்தாகும் பாரிடத்தே
முத்திக்கு வித்தா முடம்பு,

(தச வாயுக்களின் செயல்)

166. இடைபிங் கலையிரண்டு மேறும் பிராணன்
புடைநின் றபானன்மலம் போக்குந் — தடையின்றி
யுண்டனகீ ழாக்கு முதானன் சமானனெங்குங்
கொண்டெறியு மாறிரதக் கூறு

167. கூரம ணிமைப்புவிழி கோணுகன் விக்கலாம்
போவில வியானன் பெரிதியக்கும் — போர்மலியுங்
கோபங் கிருகரனுங் கோப்பி னுடம்பெரிப்புத்
தேவதத்த னுகுமெனறு தேர்.

168 ஒழிந்த தனஞ்சயன்பே ரோதி லுயிர்போயக்
கழிந்தாலும் பின்னுடலைக் கட்டி — யழிந்தழிய
முந்நா ளுதிப்பித்து முன்னியவான் மாவின்றிப்
பின்னு வெடித்துவிடும் போந்து

—இசை நுணுக்க முடைய சிகண்டியார்.

(இசைக்குப் பிறப்பிடமாயுள்ள ஆதாரம்)

x 169 துய்ய வுடம்பளவு தொண்ணூற்ற றங்குலியா
மெய்யெழுந்து நின்றியங்க மெல்லத்தான்—வையத்
திருபாலு நாற்பதோ டேழுபாதி நீக்கிக்
கருவாகு மாதாரங் காண.

x 170. ஆதாரம் பற்றி யசைவ முதலெழுத்து
மூதார்ந்த மெய்யெழுத்து முன்கொண்டு—போதாரும்
உந்தி யிடைவளியா யோங்குமிடை பிங்கலையால்
வந்துமே லோசையாம வைப்பு

x 171. ஐவகைப் பூதமு மாய சரீரத்து
மெய்பெற நின்றியங்கு மெய்யெழுத்தாற்—றுய்ய
வொருநாடி நின்றியங்கி யுந்திமே லோங்கி
வருமா லெழுத்துடம்பின் வந்து.

(ஆளத்தி)

x 172. மகரத்தி னொற்றுற் சுருதி விரவும்
பகருங் குறிலெடில்பா ரித்து—நிகரிலாத்
தென்னு தெனுவென்று பாடுவரே லாளத்தி
மனனுவிச் சொலலின் வகை.

x 173 குன்றுக குறிலைந்துங் கோடா நெடிலைந்து
நின்றூர்ந்த மந்நகரந் தவ்வொடு—நன்றாக
நீளத்தா லேழு நிதானத்தா னின்றியங்க
வாளத்தி யாமென் றறி.

(இசையும பண்ணும)

x 174 பாவோ டிணைத விசையென்றூர் பண்ணென்றூர்
மேவார் பெருந்தான மெட்டானும்—பாவாய்
எடுத்தன் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப்
படுத்தமையாற் பண்ணென்று பார்

(தோறகருவிகள்)

x 175. பேரிகை படக மிடக்கை யுடுககை
சீர்மிகு மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை
திமிலை குடமுழாத் தக்கை கணப்பறை
தமருகந் தண்ணுமை தாவி றடாரி
யந்தரி முழவொடு சந்திர வளைய
மொந்தை முரசே கண்விடு தூமபு
நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க
மாசி றகுணிசசம விரலேறு பாகந்
தொக்க வுபாங்கந் துடிபெரும் பறையென
மிக்க நூலோர் விரிததுரைத் தனரே.

(நாடககக்வி செயயவல்ல புலவனியல்பு)

x 176. இன்ன னல்லோன் செய்குவ னுயிற்
றேற்றூ மாந்த ராரியம் போலக்
கேட்டாாக கெல்லாம் பெருநகை தருமே.

(பதினோராயிரததுத தொளளாயிரத்துத் தொணணூற றெனறூகிய
ஆதியிசைகளை உறழநதுகாணும முறை)

x 177. உயிருயிர் மெய்யள வுரைத்தவைம் பாலினு
முடறமி ழியலிசை யேழுடன் பகுத்து
மூவேழ் பெய்தந் ....
தொண்டு மீண்ட பன்னீ ராயிரங
கொண்டன ரியற்றல் கொளைவலலோா கடனே.

(பாலைததிரிபு)

* x 178 தார பாகமுங் குரலின் பாகமும்
நேர்நடு வண்கிளை கொள்ள நிறப
முன்னர்ப பாகம் விளரியி லேறட
இளிகுர லாகு மென்மனூா புலவா.

x 179. தன்னமுந் தாரமுந் தன்வழிப் படர

(அரங்கினமைதி)

x 180. தந்திரத் தரங்கிங் கியற்றுங் காலை
யறனழித் தியற்று வழக்குடைத் தாகி
நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை வாற்றி
நாற்றமுஞ் சுவையு மதுரமு மாய்க்கனந்
தோற்றிய திண்மைச் சுவட் டுடைத்தாய
என்புமி கூரங்கல் களியுவ ரீளை
துன்ப நீறு துகளிவை யின்றி
யூரகத் தாகி யுளைமான் பூண்ட
தேரகத் தோடுந் தெருவுமுக் நோக்கிக்
கோடல் வேண்டு மாடரங் கதுவே

181. உவர்ப்பிற் கலக்கமாம் கைப்பின்வருங் கேடு
துவர்ப்பிற் பயமாஞ் சுவைக — ளவற்றிற்
புளிநோய் பசிகாழ்ப்புப் பூங்கொடியே தித்திப்
பளிபெருகு மாவ தரங்கு

—பாதசேனபதியார்.

x 182. ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு கணக்கி
னுத்தமன் பெருவிர லிருபத்து நாலுள
கோலே கோடல குறியறிந் தோரே.

183. அக்கோ லேழுகன் றெட்டு நீண்டு
மொப்பா லுயர்வு மொருகோ லாகு
நற்கோல் வேந்த னயக்குறு வாயின
முக்கோ ருனு முயரவு முரித்தே.

—செயிற்றியனார்.

x 184. அக்கோ லொருகோ லளவுறக் கல்வி
மிக்க கம்மியர் வடகலை விதிமுறைக்
கூறின ரன்றியுங் குறிவகைக் கேற்றன
வேற்கச் செய்க வியல்புணர்ந் தோரே.

x 185. கூறிய வுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தாங்
காடுநர்க் கியற்று மரங்கி னெற்றிமிசை
வழுவில் பூத நான்கு முறைப்பட
வெழுதின ரியற்ற வியல்புணர்ந் தோரே.

x 186. விளக்கியல் வனப்பும் … .. … .. ..

187. முன்னிய வெழினிதான் மூன்று வகைப்படும்.

—மதிவாணனார்.

188. — அரிதரங்கிற்
செயதெழினி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற் பூதரையு
மெய்த வெழுதி யியற்று
—பரதசேனபதியார்.

(தலைககோல அமைதி)

189 புண்ணியமால் வெறபிற பொருநதுங கழைகொணடு
கண்ணிடைக் கணசாண் கனஞ்சாரு — மெண்ணிய
நீளமெழு சாணகொண்டு நீராட்டி நனமைபுனை
நாளிற் றலைக்கோலை நாட்டு

190 ஆவ தகத்தியனா சாபததா னுன்மூங்கில்
—பரதசேனபதியார்

(நாடககணிகைதலைககோல கோடறகேறற நலநதருநாள)

191. பூராடங கார்ததிகை பூரம பரணிகலம
சீரா திரையவிட்டஞ் சித்திரையோ — டாருமுற
மாசி யிடப மரிதுலை வான்கடகம
பேசிய தேண்மிதுனம பேசு
—மதிவாணனார்

(தலைககோல கொளளும முறை)

192. பிணியுங கோளு நீஙகிய நாளா
லணியுங கவினு மாசற வியறறித
தீதுதீா மரபிற றீாத்த நீரான
மாசது தீர மணணுநீ ராட்டித
தொடலையும் மாலையும படலையுஞ் சூட்டிப்
பிண்ட முணணும் பெருங்களிற்றுத தடக்கைமிசைக்
கொண்டுசென் றுறீஇக கொடியெடுத தாத்து
முரசு முருடு முனமுன் முழங்க
வரசு முதலான வைம்பெருங் குழுவுந
தேர்வலஞ் செய்து கவிகைக கொடுப்ப
வூர்வலஞ் செய்து புகுநத பின்றைத
தலைக்கோல் கோட றககு தென்ப
—செயிற்றியனார்

(அரஙகில நிறககுகடவ முறை)

193. ஆடிட முக்கோ லாட்டுவார்க கொருகோல்
பாடுநாக் கொருகோ லந்தர மொருகோல்
குயிலுவர் நிலையிட மொருகோல.
—நூல்

(தோரிய மடந்தையர் இயல்பு)

x 194. இருநெறி வகையா லிடத்தூண் சேர்வோள்
தொன்னெறி மரபிற் றோரிய மகளே

x 195. தலைக்கோ லரிவை குணத்தொடு பொருந்தி
நலத்தகு பாடலு மாடலு மிக்கோள்
சொலப்படு கோதைத் தோரிய மகளே

(ஒத்து ஆடியபின்னரல்லது உருக்காட்டுதல் வழக்கல்ல)

x 196. முகமா டுதறிரி யோகப் பொருட்டே

(தேசிக்கூத்தின் இயல்பு)

x 197. கொண்ட தேசிப் பகுதி யெல்லா
மண்டில நிலையின் வருதக வுடைத்தே.

(வடுகின் இயல்பு)

x 198 வைசாக நிலையே வடுகிற்கும் வரையார்

(பாணா, நாடகக் கணிகையா எனப்போரக்குரிய தலைவரிசை)

x 199 முட்டில் பாணரு மாடியன் மகளிரும்
எட்டொடு புணர்ந்த வாயிரம் பெறுப.

(பாலைப்பண்ணின் திறம்)

* x 200. தக்கராக நேர்திறங் காந்தார பஞ்சமமே
துக்கங் கழிசோம ராகமே — மிக்கதிறற்
காந்தார மெனறைந்தும் பாலைத் திறமென்றார்
பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து

(சாந்திக்கூத்தினியல்பு)

x 201. வாசிகை வைத்து மணித்தோ டணியணிந்து
மூசிய சுண்ண முகத்தெழுதித் — தேசுடனே
யேந்துசுடர் வாள்பிடித்திட் டீசனுக்குங் காளிக்குஞ்
சாந்திக்கூத் தாடத் தகும்

(துணங்கைக்கூத்தின் இயல்பு)

x 202. முடக்கிய விருகை பழுப்புடை யொற்றித்
துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்.

(உருப்பசியின் சாபவரலாறு)

x 203. வயந்த மாமலை நயந்த முனிவர
னெய்திய வவையி னிமையவர் வணங்க
விருந்த விந்திரன் றிருந்திழை யுருப்பசி
யாட னிகழ்க பாடலோ டீங்கென

வோவியச் சேனன் மேவின னெழுந்து
கோலமுங் கோப்பு நூலொடு புணர்ந்த
விசையு நடமு மிசையத் திருத்திக்
கரந்துவர லெழினியொடு புகுநதவன பாடலிற்
பொருமுக வெழினியிற புறந்திகழ தோ றறம்
யாவரும் விழையும் பாவனை யாகலி
னயந்த காதற சயந்தன முகததி
னுேக்கெதிர் நோக்கிய பூக்கமழ் கோதை
நாடிய வேட்கையி ளுட னெகிழப்
பாடன் முதலிய பல்வகைக் கருவிக
ளெல்லா நெகிழ்தலி னுலலா முனிவர
ஞெருதலை யின்றி யிருவர் நெஞ்சினுங்
காமக் குறிபபுக் கண்டனன் வெகுண்டு
சுந்தர மணிமுடி யிநதிரன் மகனை
மாளு விறலோய வேணு வாகென
விட்ட சாபம படட சயந்தன
சாப விடையரு டவத்தோய் நீயென
மேவினன் பணிந்து மேதக வுரைபப
வோடிய சாபத் துருப்பசி தலைககட்டுங்
காலைக் கழையு நீயே யாகி
மலையமால வரையின் வந்துகண ணுறறுத்
தலை யரங் கேறிச சாதி யெனறவன
கலக நாரதன் கைக்கொள வீணை
யலகி லமபண மாகெனச சபிததுத்
தந்திரி யுவப்பத தந்திரி நாரிற்
பண்ணிய வீணை மண்மிசைப் பாடி
யீண்டு வருகெனப் பூண்ட சாப
மிட்டவக் குறுமுனி யாங்கே
விட்டன னென்ப வேந்தவை யகததெனு.

(தேவபாணி)

204 ஏனை யொன்றே
தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக கண்ணே

—தொல். செய். சூ. கஅ.

x 205 கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித
தேறிய விரண்டு தேவ பாணியும.

(இசைபபா)

206 செநதுறை வெண்டுறை தேவபா ணிய்யிரண்டும்
வந்தன முதததகமே வண்ணகமே — கந்தருவத்
தாற்றுவரி கானல் விரிமுரண் மண்டிலமாத்
தோறறு மிசையிசைப்பாச் சுடடு.

—இசைநுணுககமுடைய சிகண்டியாா

207. செப்பரிய சிந்து திரிபதை சீர்ச்சவலை
தப்பொன்று மில்லாச சமபாத — மெய்ப்படியுஞ்
செநதுறை வெண்டுறை தேவபாணி வண்ணமென்ப
பைந்தொடியா யின்னிசையின் பா

—பஞ்ச மரபுடைய அறிவனா்.

(நாடகத தமிழில வருஉ தேவபாணி)

208. திருவள ரரஙகிற் சென்றினி தேறிப்
பரவுந தேவரைப் பரவுங் காலை
மணிதிகழ் நெடுமுடி மாணிபத் திரளை
யணிதிகழ பளிங்கி னொளியினை யென்றுங
கருநதா துடுதத கடவுளை யென்று
மிரும்பனை த தனிக்கொடி யேந்தினை யென்றுங
கொடுவாய் நாஞ்சிற படையோ யென்றுங்
கடிமலர் பிணைந்த கண்ணியை யென்றுஞ்
சேவடி போற்றிச் சிலபல வாயினும்
மூவடி முக்கால் வெள்ளையின் மொழிப

—மதிவாணனா்.

(வருணபபூதா நாலவரையும பரவும நாலவகைத தேவபாணி)

209. அநதணர் வேளவியோ டருமறை முற்றுக
வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டுபல வாழ்க
வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைகக
பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக
வரங்கியற் கூத்து நிரம்பி வினைமுடிக
வாழ்க நெடுமுடி கூாகவென் வாய்சசொலென
றிப்படிப் பலிகொடுத் திறைவனிற் றொககுச்
செப்பட வமைத்துச செழும்புகை காட்டிச
சேவடி தேவரை யேத்திப் பூதரை
மூவடி முக்கால வெண்பா மொழிநது
செவியிழுக் குறுமை வேந்தனை யேததிக
கவியொழுக் கத்து நின்றுழி வேந்தன்
கொடுப்பன கொடுகக வடுக்கு மென்ப.

—மதிவாணனா

(முகம மாாபு கை காலகளின வட்டணை அவிகய முதலியனவிருநதும தொழில செயயாது நிறகுந கூத்து)

x 210. ஆட லின்றி நிற்பவை யெல்லா
மாயோ ருடும் வைணவ நிலையே.

(விநோதககூதது)

x 211. பரவிய சாந்தி யன்றியும பரதம்
விரவிய விநோதம் விரிக்குங் காலைக்
குரவை கலிநடங் குடக்கூத தொன்றிய
கரண நோக்குத் தோற்பா வைக்கூத்
தென்றிவை யாறு நகைத்திறச் சுவையும்
வென்றியும் விநோதக் கூததென விசைப்ப

(தமிழநாடடெலலை)

212. வேங்கடங் குமரி தீம்புனற பெளவமென்
றிந்நான் கெல்லை தமிழது வழககே

—சிகணடியார்

(ஒனபதுவகைப்பட்ட இருககை)

213. பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி
யிருக்கை சமபுட மயமுகஞ் சுவத்திகஞ்
தனிப்புட மண்டில மேக பாத
முளப்பட வொன்பது மாகுந்
திரிதர வில்லா விருக்கை யெனப.

—ஓவிய நூல

214. ஆதிப்பா விருத்தி யைம்பதிற் புலவோ
ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான் விருததி

—நாடக நூலா

(தலைககண்விருததி – பதுமாசனம)

x 215. முதற்க ணெதிர்முக நோக்கி நயததக
வொருவ னுகிய தோற்றமும.

(யாழ வாசித்தறகுச சூததிரம)

x 216 நலவிசை மடந்தை நல்லெழில் காட்டி
யல்லியம பங்கயத் தயனினிது படைதத
தெய்வஞ் சானற தீஞ்சுவை நலயாழ
மெய்பெற வணஙகி மேலொடு கீழ்புணர்த்
திருகையின் வாஙகி யிடவயி னிரீஇ
மருவிய வினய மாட்டுதல கடனே.

வினயம்—தேவபாணி.

(பதாகைககை)

x 217. எல்லா விரலு நிமிர்த்திடை யின்றிப்
பெருவிரல் குஞ்சித்தல் பதாகை யாகும்

(பகைகரமபு கானகு)

218 இன்னிசை வழியதன்றி யிசைத்தலசெம் பகையதாகுஞ்
சொன்னமாத் திரையினேங்க விசைத்திடுஞ் சுருதியார்படே
மன்னிய விசைவராது மழுங்குதல் கூடமாகும்
நன்னுதால் சிதறவுந்த லதிர்வென நாட்டினரே.

—பஞ்சபாரதீயம்

x 219. செம்பகை யென்பது பண்ணோ டுளரா
வின்பமி லோசை யென்மனார் புலவா

x 220. ஆர்ப்பெனப் படுவ தளவிறந திசைக்கும.

x 221. கூட மென்பது குறியுற விளம்பின
வாய்வதின் வராது மழுங்கியிசைப் பதுவே.

x 222. அதிர்வெனப் படுவ திழுமென லின்றிச
சிதறி யுரைக்குந ருசசரிப் பிசையே

(மரகுற்றம)

x 223. நீரிலே நீற்ற லழுகுதல வேத னிலமயக்குப்
பாரிலே நிற்ற லிடிவீழத னேய்மரப் பாற்படல்கோ
ணேரிலே செம்பகை யார்ப்பொடு கூட மதிர்வுநிற்றல்
சேரினோர் பண்க ணிறமயக் குப்படுஞ் சிறறிடையே

(ஏழிசையின பிறபபுமுறை)

x 224. தாரத்துட டோன்று முழையுழை யுட்டோன்றும்
ஓருங குரல்குரலி னுடடோன்றிச — சேருமிளி
யுட்டோன்றுந் துதததுட் டோனறும் விளரியுட்
கைக்கிளை தோன்றும் பிறப்பு

(இணைகரமபு)

x 225. இணையெனப் படுவ கீழு மேலு
மணையத தோன்று மளவின வென்ப.

(கிளைகரமபு)

x 226 கிளையெனப் படுவ கிளக்குங் காலைக்
குரலே யிளியே துத்தம் விளரி
கைக்கிளை யெனவைந் தாகு மெனப.

(பகைநரம்பு)

x 227 நின்ற நரம்பிற காறு மூன்றுஞ்
சென்றுபெற நிறபது கூட மாகும்

(கூடபு நரமபு)

x 228 நாலா நரப்பு ....

(வட்டப்பாலை இடமுறைத்திரிபு)

* x 229. குன்றுக் குரற்பாதி தாரத்தி லொன்று
நடுவ ணிணைகிளை யாக்கிக — கொடியிடையாய்
தாரத்தி லொன்று விளரிமே லேறடவந
நேரத் திளிகுரலா நின்று

(தாரநரம்பின அகததரககோல தாரமெனவுமபடும)

x 230. தன்னமுந தாரமுந் தனவழிப படர

(பண்)

x 231. நாறபெரும பண்ணுஞ் சாதி நான்கும
பாற்படு திறனும பண்ணெனப் படுமே

(வரி)

x 232. அவறறுள,
கண்கூ டெனபது கருதுங் காலை
யிசைப்ப வாராது தானே வநது
தலைப்பெய்து நிறகுந் தன்மைத் தெனப

x 233. காண்வரி யென்பது காணுங் காலை
வந்த பின்னர் மனமகிழ வுறுவன
தந்து நீங்குந் தன்மைய தாகும்

x 234 உள்வரி யென்ப துணர்ததுங் காலை
மண்டல மாக்கள் பிறிதோ ருருவங
கொணடுங் கொளளாது மாடுதற் குரிததே

x 235 புறவரி யெனபது புணர்ககுங் காலை
யிசைப்ப வந்து தலைவன்முற் படாது
புறததுநின் றுடி விடைபெறு வதுவே

x 236. கிளர்வரி யென்பது கிளக்குங காலை
யொருவ ருய்பபத் தோன்றி யவாவா
யிருபுற மொழிப்பொருள கேட்டுநிற பதுவே

x 237. கெட்ட மாக்கள் கிளைகண் டவர்முன்
பட்டது முற்றது நினை இ யிருந்து
தேர்ச்சியோ டுரைப்பது தேர்ச்சிவரி யாகும்

x 238. காடசிவரி யென்பது கருதுங் காலைக்
கெட்ட மாக்கள் கிளைகண் டவர்முனர்ப்
படடது கூறிப் பரிநதுநிற பதுவே

x 239. எடுத்துக் கோளை யிசைக்குங் காலை
அடுத்தடுத தழிந்து மாழ்கி யயலவ
ரெடுத்துககோள புரிநத தெடுததுக் கோளே.

(யாழுறுபபு)

x 240. தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி
வந்த விருசா ணுலவிர லாகும்

x 241. செஙகோட டியாழே செவ்விதிற் றெரியின்
அறுவகை யுறுப்பிற் றுகு மென்ப.

x 242. அவைதாம்,
கோடே திவவே யொறறே .
தந்திரி கரமே நரம்போ டாறே

(மூவகைத தானம)

x 243. எழுததே யசையே சீரே யெனறிவை
யிழுககி லவைமூன் றிற்கு மென்ப.

(நாலவகை உததமத தோற பெருஙகருவிகள)

x 244. மததளந தணணுமை யிடககை சல்லிகையென
வைதத நான்கு முததமக் கருவி

(அவிநயநிலம நானகு)

x 245. நிறற லியஙகல இருத்தல் கிடத்தலென்
றததகு நான்கே யவினயக் களனே.

(பாலை நானகு)

x 246. ஆயஞ் சதுரம் திரிகோணம் வட்டமெனப்
பாய நான்கும பாலை யாகும்

x 247. வட்ட மென்பது வகுக்குங் காலை
யோரேழ் தொடுத்த மண்டல மாகும்

x 248. சாணளவு கொண்ட தொருவட்டந் தன்மீது
பேணியிரு நாலு பெருந்திசைக் — கோணத்
திருகயிறு மேலோட்டி யொன்பானு மூன்றும்
வருமுறையே மண்டலததை வை.

x 249. எதிரு மிராசி வலமிட மாக
எதிரா விடமீன மாக — முதிராத
வீரா றிராசிகளை யிட்டடைவே நோக்கவே
யேரார்ந்த மண்டலமென் றெண்.

x 250 ஏத்து மிடப மலவ னுடன்சீயங்
கோறறனுக் கும்பமொடு மீனமிவை — பார்ததுக்
குரன்முதற் றூர மிறுவாய்க கிடந்த
நிரலேழுஞ் செம்பாலை நோ

x 251. துலைநிலைக் குரலுந் தனுநிலைத் துத்தமும்
நிலைபெறு கும்பத்து நேர்கைக் கிளையும்
மீனத் துழையும விடைநிலத திளியும்
மானக் கடகதது மனனிய விளரியும்
அரியிடைத தாரமு மணைவுறக கொளலே.

(நரமபுகளின மாததிரைகள)

x 252. குரறுதத நானகு கிளைமூன் றிரண்டாங
குரையா வுழையிளி நான்கு — விரையா
விளரியெனின் மூன்றிரணடு தாரமெனச் சொன்னார்
களரிசேர் கண்ணுற றவர்.

(வட்டப்பாலையிலே நாலு பண்ணும பிறக்கும முறை)

* x 253. தாரத் துழைதோன்றப் பாலையாழ தண்குர
லோரு முழைதோன்ற மருதயாழ் — நேரே
யிளிகுரலிற் றோன்றக் குறிஞ்சியாழ துத்த
மிளியிற் பிறககமுல்லை யாழ்.

(பாலையாழுளளே ஏழு பாலையிசை பிறக்கும)

254. குரலிளியிற பாகத்தை வாங்கியோ ரொன்று
வரையாது தாரத் துழைககும — விரைவின்றி
யெத்தும் விளரி கிளைக்கீக்க வேந்திழையாய்
துத்தங குரலாகுஞ் சொல்.

உ அருமபதவுரையில் மட்டும காணப்படுபவை

(வடுகெனனுங கூத்தின பெயர்)

x 255. மாாக்க மென்பது வடுகின் பெயரே

(இசையெழுவும எண்வகை யாவன)

x 256. வலக்கைப் பெருவிரல் குரல்கொளச் சிறுவிரல்
விலக்கின் றிளிவழி கேட்டும .. .
இணைவழி யாராயந் திணைகொள முடிப்பது
விளைப்பரு மரபிற் பண்ண லாகும்

x 257. பரிவட் டணையி னிலக்கணந் தானே
மூவகை நடையின் முடிவிற் றாகி
வலக்கை யிருவிரல வனப்புறத் தழீஇ
யிடக்கை விரலி னியைவ தாகத
தொடையொடு தோன்றியும் தோன்று தாகியும்
நடையொடு தோன்று நயத்த தாகும்.

x 258. ஆராய்த லென்ப தமைவரக கிளப்பிற்
குரன்முத லாக விணைவழி கேட்டும்
இணையி லாவழிப் பயனொடு கேடடுந்
தாரமு முழையுந் தம்மிற் கேட்டுங்
குரலும் இளியும் தம்மிற் கேட்டுந்
துத்தமும் விளரியுந் துன்னறக் கேட்டும்
விளரி கைக்கிளை விதியுளிக கேட்டுந்
தளரா தாகிய தன்மைத தாகும்.

x 259. தைவர லென்பது சாறறுங் காலை
மையறு சிறப்பின் மனமகிழ் வெய்தித்
தொடையொடு படடும் படாஅ தாகியு
நடையொடு தோன்றி யாப்புநடை யின்றி
யோவாச் செய்தியின வட்டணை யொழுகிச்
சீரேற் றியன்று மியலா தாகியும்
நீர வாகு நிறைய தென்ப.

x 260. செலவெனப் படுவதன் செய்கை தானே
பாலை பண்ணே திறமே கூடமென
நால்வகை யிடத்து நயத்த தாகி
யியக்கமு நடையு மெய்திய வகைத்தாய்ப்
பதினே ராடலும் பாணியு மியல்பும்
விதிநான்கு தொடர்ந்து விளங்கிச்செல் வதுவே.

x 261. விளையாட் டென்பது விரிககுங் காலைக்
கிளவிய வகையி னெழுவகை யெழாலும்
அளவிய தகைய தாகு மென்ப

x 262. கையூ ழென்பது கருதுங் காலை
யெவவிடத் தானு மின்பழுஞ் சுவையுஞ்
செவ்விதிற றோன்றிச சிலைத்துவர லினறி
நடைநிலை திரியாது நண்ணித தோன்றி
நாறபத தொன்பது வனபபும வணணமும
பாறபடத் தோனறும் பகுதித் தாகும்.

x 263 துள்ளற் கண்ணுங குடக்குத துளளுந்
தள்ளா தாகிய வுடனிலைப் புணர்சசி
கொளவன வெலலாங குறும்போக காகும்

(எட்டுவகை யிசைககரண ததுளொனறாகிய தெருட்டலின இயலபு)

264. தெருடட லென்றது செப்புங காலை
யுருட்டி வருவ தொன்றே மறற
வொன்றன் பாட்டுமடை யொன்ற நோககின்
வல்லோ ராய்ந்த நூலே யாயினும
வலலோர் பயிற்றுங் கட்டுரை யாயினும
பாட்டொழிந துலகினி லொழிநத செய்கையும்
வேட்டது கொண்டது விதியுற நாடி

—இசைததமிழப பதினறு படலததுட் கரண வோத்து.

(முதனடை, வாரம, கூடை, திரள எனனும செயயுளியககம நானகனுள்
கூடை, வாரம எனபவறறின இயலபு)

x 265 கூடை யென்பது கூறுங காலை
நானகடி யாகி யிடையடி மடக்கி
நான்கடி யஃகி நடத்தறகு முரித்தே.

x 266. வார மென்பது வகுக்குங் காலை
நடையினு மொலியினு மெழுத்தினு நோககித்
தொடையமைந தொழுகுந தொனமைத தென்ப

(முகமுடை வரி, முகமில வரி, படைபபு வரி எனனு மூனறனுள
முகமுடை வரியின இயலபு)

x 267. நிலமுத லாகிய வுலகியல் வரிககு
முகமாய நிற்றலின் முகமெனப் படுமே.

x 268. சிந்து நெடிலுஞ் சேரினும் வரையாா

(சாரதது வரியின இயலபு)

x 269.. பாட்டுடைத் தலைவன் பதியொடும் பெயரொடுஞ்
சார்ததிப் பாடிற சார்தவெனப் படுமே

(முகச சாரத்து, முரிச சார்தது, கொசசகச சாரதது எனனும மூவகைச சார்த்துள் ஒனறாகிய முரிச சாரததின இயலபு)

x 270 முரிந்தவற... ....
குற்றெழுத் தியலாற குறுகிய நடையாற்
பெறற வடிதவொகை மூன்று மிரண்டுங்
குறறமில் லெனக கூறினர் புலவர்

(நிலைவரியின இயலபு)

x 271. முகமு முரியுந் தனனொடு முடியு
நிலையை யுடையது நிலையெனப் படுமே

(முரி வரியின இயலபு)

x 272 எடுதத வியலு மிசையுந தம்மின்
முரிததுப் பாடுதல முரியெனப் படுமே.

(இரஙகினா பாடும பண் விளரி)

273. விளரிப்பண் கண்ணினா பாணர்.

—பு வெ, தும்பை, கக.

(நிலம, கலம, கண்டம எனனும நெறி மூனறினுள கணடததி னியலபு)

274. கணட மலலது நிரம்பக காடடக்
கருவிக் கினபங் கொடுபபது மது ....
பொருவரு நிலததைப் புணர்ப்ப ததுவே

—சொலலகத்தியச சூத்திரம்.

(ஒனபான கோவையில மேறசெமபாலை தார முதலெனபது

x 275. தலையின தாரஞ் செயயுந தாரம்

(ஒனபானகோவை—முளரியாழ)

276. தொணடுபடு திவவின் முண்டக நல்யாழ.

—ஆசிரியமாலை

(பதாகைககை)

x 277. பெருவிரல் குஞ்சித தேனைய நான்கு
நிரலே நிமிர்த்தல பதாகை யாகும்.

(மாடகம் எனனும் யாழுறுப்பு)

x 278 மாடக மென்பது வருக்குங் காலைக்
கருவிளங் காழ்ப்பினை நால்விரல கொண்டு
திருவியல பாலிகை வடிவாக் கடைநது
சதுர மூன்றுகத் துளையிடற் குரிததே

(ஈரேழு கோவையாகிய சகோட யாழில் நரம்பு நின்ற முறை)

x 279. கண்ணிய கிழமூன் ருகி மேலும்
நண்ணல வேண்டு மீரிரண்டு நரமபே.

(ஏழிசைகளின இசைநிலை)

x 280. குரலே துததக மிளியிவை நான்கும
விளரி கைக்கிளை மும மூன்ருகித்
தளராத் தார முழையிவை யீரிரண்
டெனவெழு மென்ப வறிந்திசி னோரே.

(அகநிலை மருதம)

* x 281. ஒத்த கிழமை யுயர்குரன் மருதந்
துத்தமும் விளரியுங் குறை பிறநிறையே.

(புறநிலை மருதம)

* x 282. புறநிலை மருதங் குர லுழை கிழமை
துத்தங் கைககிளை குரலா மேனைத்
தாரம் விளரி யிளிநிறை யாகும்

(அருகியல மருதம)

* x 283. அருகியன் மருதங குரலகிழமை கைக்கிளை
விளரி யிளிகுறை யாகு மேனைத
துத்தந் தார முழையிவை நிறையே

(பெருகியல மருதம)

x 284. பெருகியன் மருதம பேணுங் காலை
யகநிலைக குரிய நரமபின திரட்டி
நிறை குறை கிழமை பெறுமென மொழிப.

(வலிவு, மெலிவு, சமம எனனும மூவகை யியககத்துள சமம எனபது)

x 285. சமமெனப் படுவது தேசிக்கு வருமே

(மிடறறுப் பாடலும, யாழிசையும ஒனறி நிறகும இயலபு)

286. பருநது நிழலும்போற் பாட்டு மெழாலும்
சீவக. எ௲௦

(உழைகுரலான மநதம)

x 287. மெலிவிற் கெல்லை மநதக் குரலே.

(கைககிளை யிறுவாயான வலிவு)

x 288 வலிவிற் கெல்லை வன்கைக் கிளையே.

(வடடபபாலை)

x 289. ஆழியு மாரும்போற கிறிச சிறுதிகைக்க
ணாழி லொரோவொன் றுடன்கீறிச் — சூழ
வெருதாதி கீழத்திசைக்கொண் டீராறு மெணணிக
கருதி நிலக்கயிறறைக காண்.

x 290. இளியிடபங் கற்கடக மாம்விளரி சிஙகம
தளராத தார மதுவாந் — தளராக
குரல்கோற றனுத்துததங் குமபங் கிளையாம்
வரலா லுழைமீன மாம.

x 291. குர றுலை விற்றுததங் கைக்கிளையே கும்பம
பரிய வுழைமீனம் பாவா — யரிதாரங்
கொல்லே றிளிவிளரி கற்கடகங் கோப்பமைந்த
தொல்லே ழிசை நரம்பிற் காம்

(திரிபு சூத்திரம)

x 292. [குரனமருங்கிற பாகந தன்மருங்கணைந்து நின்ற
வுழைகைக் கிளகணமே லொரோவலகு செல்லவு
மமைப்பது துததங குரலாகவக்
குரன்முத லேழு வகை யோசையு
நிரலபடப் பிரிந்திசைப்பது நேரிசை மண்டிலம]

(கறகடகக்கை)

x 293. இருவிரல கடம்மையுந் தம்முள்ளே கோததுப்
பெருவிரல்க ணீக்கநண் டாம்.

(ஆமபல என்னும பண்)

x 294. மொழியாமபல் வாயாம்பல முத்தாம்பல்

ங பிங்கல நிகண்டிற் காணப்பவை.

295. பாலை குறிஞ்சி மருதஞ் செவ்வழியென
நால்வகை யாழா னாற்பெரும் பண்ணே. கஙௗரு

296 அராக நோதிற முறுப்புக் குறுங்கலி
ஆசா ணைந்தும் பாலையாழ்த் திறனே கஙௗசு

297 நைவளங் காந்தாரம் படுமலை மருளொடு
அயிர்ப்புப் பஞ்சுர மரற்றுச் செந்திற
மிவ்வகை யெட்டுங் குறிஞ்சியாழ்த் திறனே. கஙௗௗ

298. நவிர வடுகு வஞ்சி செயதிற நானகும்
மருத யாழ்க்கு வருந்திற னுகும். கஙௗஅ

299. நோதிறம் பெயர்திறம் யாமை முல்லையென
நாலுஞ் செவ்வழி நல்யாழ்த் திறனே. கஙௗகூ

300. ஈரிரு பண்ணு மெழுமூன்று திறனு
மாகின் றனவிவை யிவற்றுட் பாலையாழ்
தேவ தாளி நிருபதுங்க ராகம்
நாகராக மிவற்றுட் குறிஞ்சி யாழ்
செந்து மண்டலி யாழரி மருதயாழ்
ஆகரி சாய வேளர் கொல்லி
கின்னரஞ் செவ்வழி வேளாவளி சீராகம்
சந்தி யிவைபதி னுறும் பெரும்பண். கஙஅ௦

* 301. தக்க ராக மந்தாளி பாடை
அந்தி மன்றல நோதிறம் வராடி
பெரிய வராடி சாயரி பஞ்சமம்
திராடம் அழுங்கு தனுசி சோமராகம்
மேக ராகம் துக்க ராகம்
கொல்லி வராடி காந்தாரம் சிகண்டி
தேசாக்கிரி சுருதி காந்தார மிவை
இருபதும் பாலை யாழ்த்திற மெனப. கஙஅக

* 302. நட்ட பாடை யந்தாளி மலகரி
விபஞ்சி காந்தாரஞ் செருந்தி கௌடி
உதயகிரி பஞ்சுரம் பழம் பஞ்சுரம்
மேக ராகக் குறிஞ்சி கேதாளிக்

குறிஞ்சி கௌவாணம்பாடை சூர்துங்க ராகம்
நாக மருள் பழந்தக்க ராகம்
திவ்விய வராடி முதிர்ந்த விநதள
மநுத்திர பஞ்சமங் குச்சரி யருடபுரி
நாராயணி குறிஞ்சி நட்ட ராகம்
இராமககிரி வியாழக் குறிஞ்சி
செந்திறம் தக்கணுதி சாவகக் குறிஞ்சி
யாநந்தை யெனவிவை முப்பத்திரண்டும்
குறிஞ்சி யாழத்திற மாகக் கூறுவா. ௧௩.௮௨

* 303. தக்கேசி கொல்லி யாரிய குச்சரி
நாகதொளி யிந்தளஞ் சாதாளி தமிழ்வேளர்
கொல்லி காந்தாரங் கூர்நத பஞ்சமம் பாக்கழி
தத்தள பஞ்சமம் மாதுஙக ராகம்
கௌசிகம் பியநதை சீகாமரம் சாரல
சாஙகிமம் பதினறும் மருதயாழ்த திறனே. ௧௩.௮௩

* 304. குறணடி யாரிய வேளா கொலலி
தணுககாஞ்சி வியந்தம் யாழபதநதாளி
கொணடைக்கிரி சீவனி யாமை சாளர்
பாணி நாடடம் தாணு முலலை
சாதாரி பைரவம் காஞ்சி யெனவிவை
பதினறுஞ் செவ்வழி யாழ்த்திற மென்ப. ௧௩.௮௪

* 305. தக்க ராக மராகததிறமாகும் ௧௩.௮௬

* 306. உறுப்புக காந்தார பஞ்சம மாகும. ௧௩.௮௭

307. குறுங்கலி யென்பது சோம ராகம். ௧௩.௮௮

* 308. ஆசான் றிறமெனி லது காநதாரம் ௧௩.௮௯

309. நைவள மென்பது நட்ட பாடை ௧௩.௯0

310. படுமலை யென்பது பகரிற் கவ்வாணம். ௧௩.௯௨

311. அயிர்ப்பு அநுத்திர பஞ்சம மாகும் ௧௩.௯௩

312. அரற்றுங் குறிஞ்சி. ௧௩.௯௪

313. செந்திறஞ் செந்துருதி ௧௩.௯௫

314. நவிர்தக்கேசி ௧௩.௯௬

315. இந்தளம் வடுகெனல் கரு௲எ

316. வஞ்சி பாககழி. க௨௲அ

* 317 செய்திறம் பியந்தை. கரு௲க

318 குறண்டி நோதிறம. (என்று ஒரு சூததிரமிருந்திருக்கலாம்)

319 வேண்டிய வண்டு மாண்டகு கிளியும
குதிரையும் யானையுங் குயிலுந் தேநுவும
ஆடு மென்றிவை யேழிசை யோசை. கசகச

